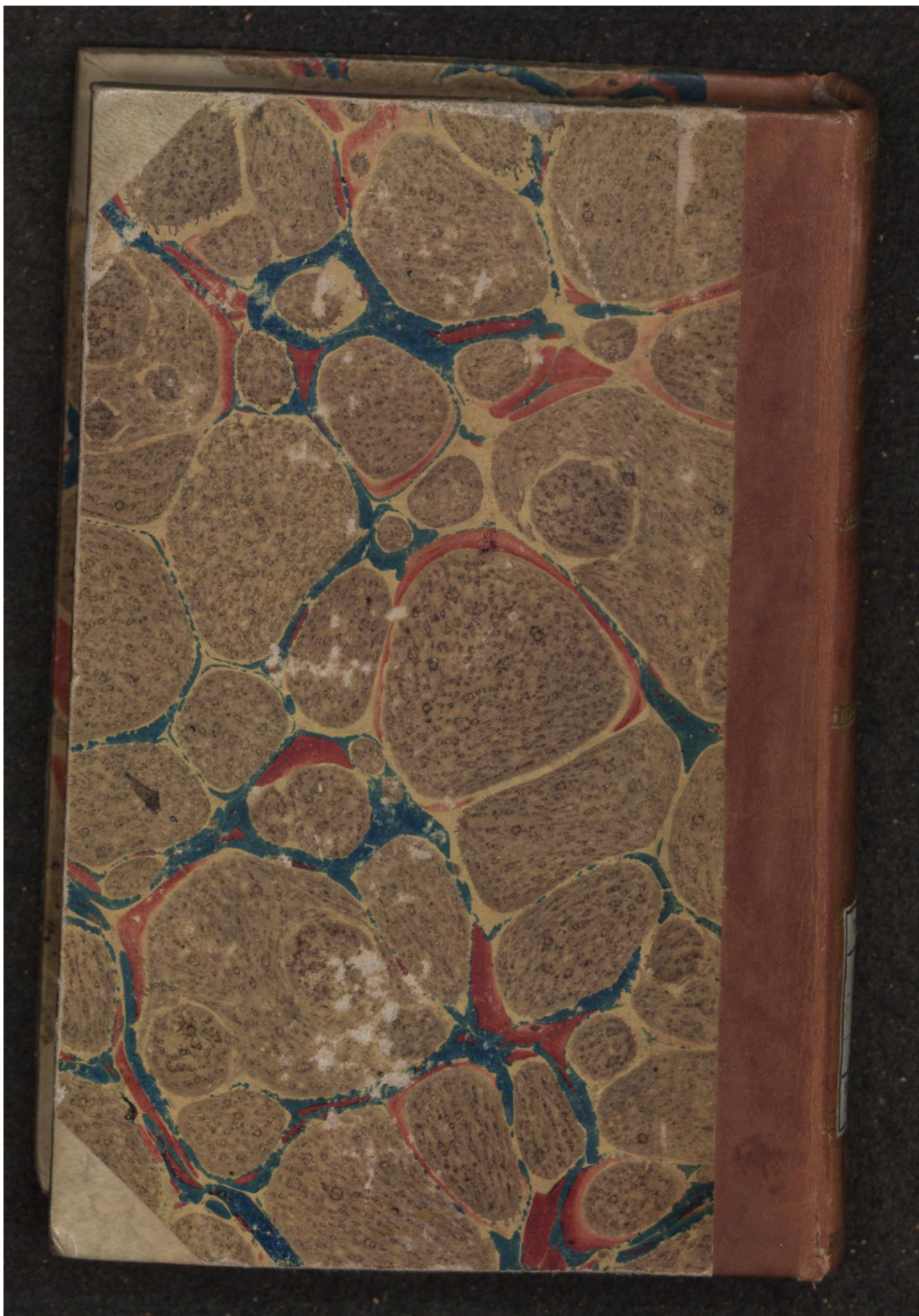

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.7.23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.7.23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.7.23

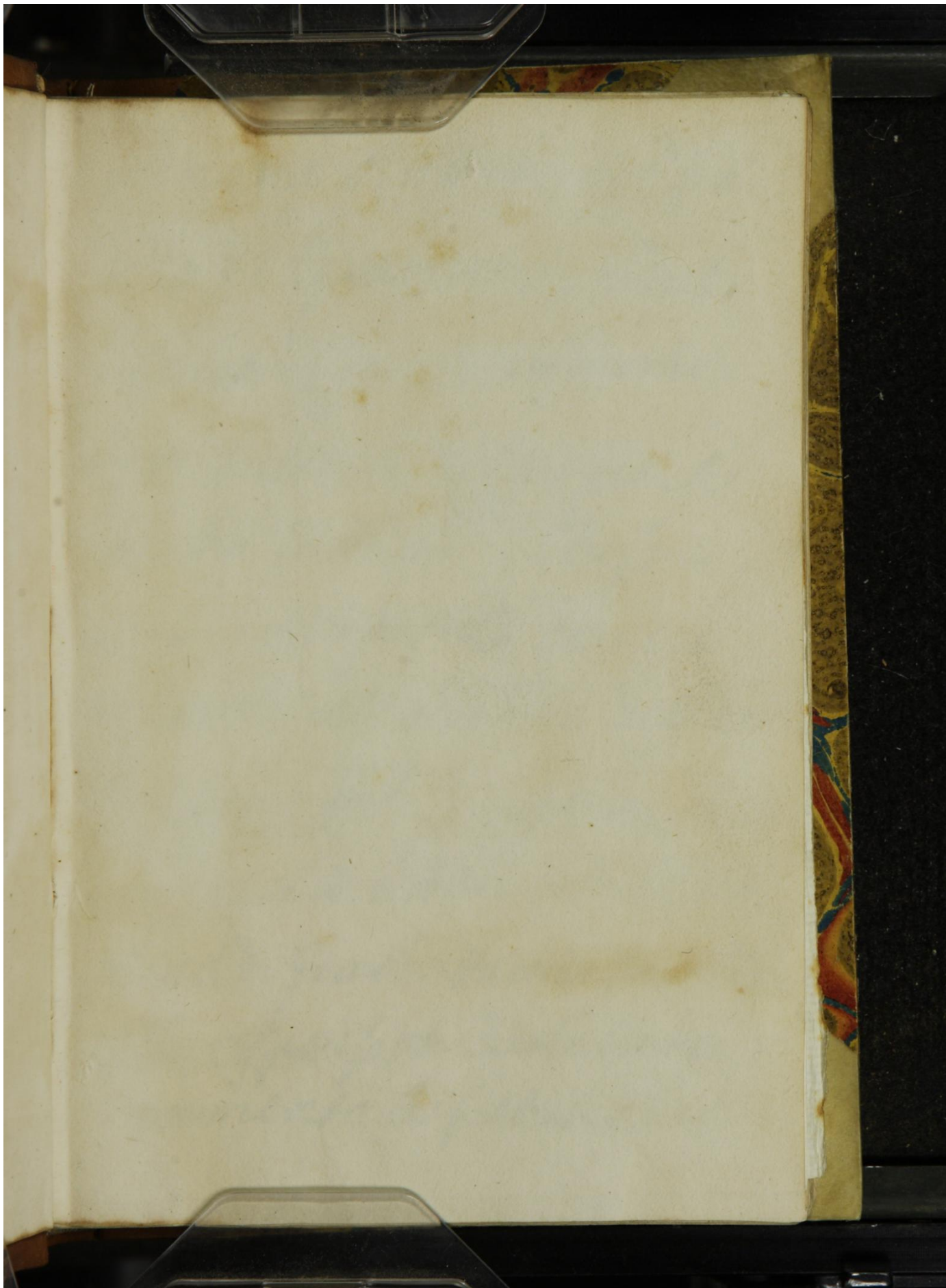

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.7.23

L. 7. 23

7. G
se
ve
na
che
ca
nif
Cra
I. C
pla
Nell
ra

7. Gregorio Britannico e' fra-
tello di Giovanni, e dal
vescovo Zane con nomi-
nare tutte le di lui fatiche
che ha fatto in i Classici
e cio' nell' epistola con cui
risponde alla dedica delle
Orazioni di S. Gregorio

S. Gregorio e' stato sotto la disci-
plina di Gio. Britannico fratello.
Nella responsiva Carlo Zane
rammenta le fatiche del

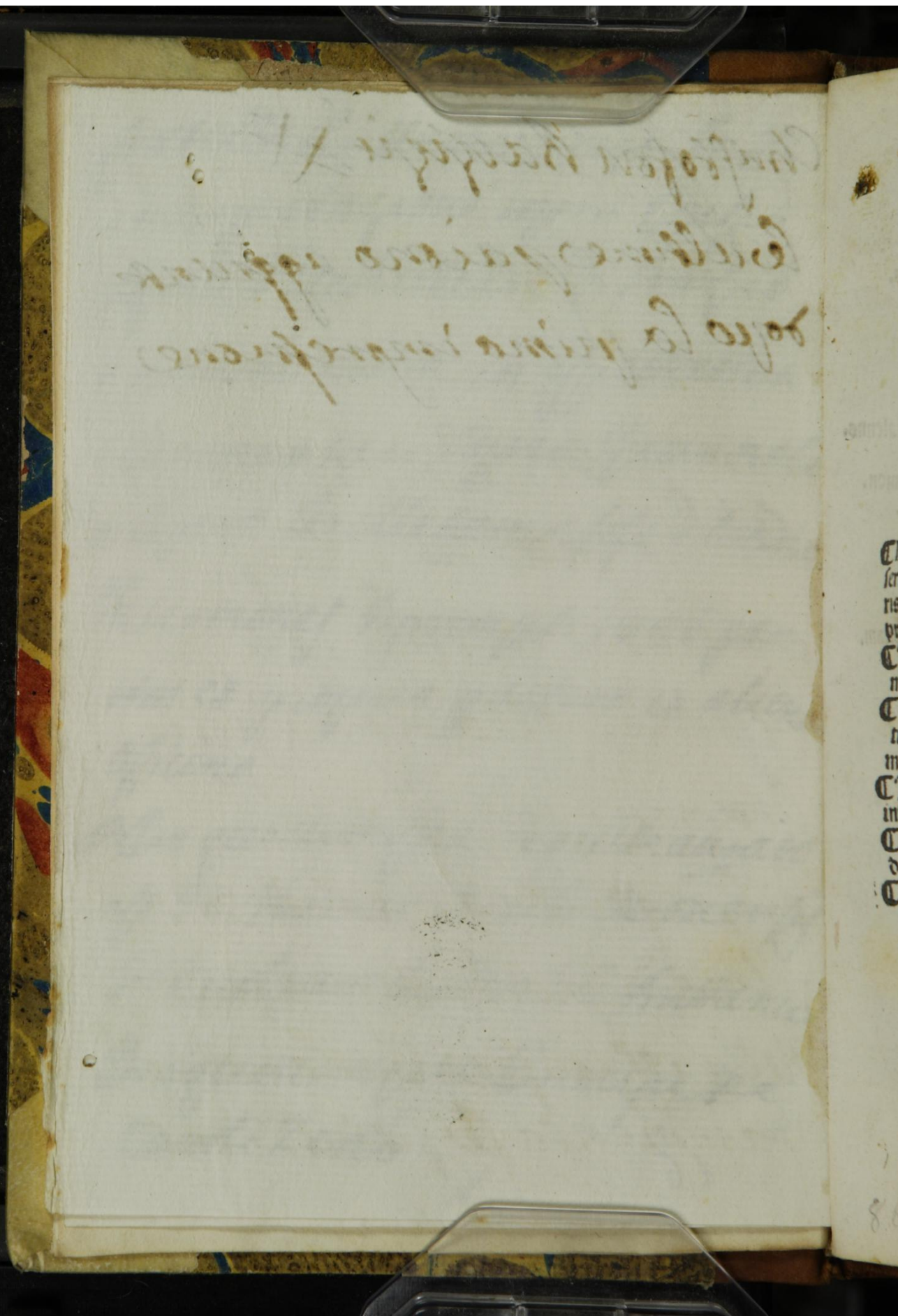
fratello Britannico cioè le
interpretazioni sopra Cefiro
sopra l'Achilleide di Orazio,
e nomina come in effettativa
i Commentari sopra Giovenale
e sopra le Allevamorsi d'Ovidio
Hi sermones deponuntur sunt par-
tem ex propria parte ex aliena
officina
Cui quocumque equite aurato
est Fr. Thomae Acerbi Senonensis
In Nicolaum Audodo Ioh. Britannica
Quocumque Principe de
Caroli Zeno

Christoforo Baccio XX

Le ultime pagine aggiunte
dopo la prima impressione

**Sermones Funebres vul
gares : litteraliterq; pro
nunciandi. Item ser
mones nuptia
les pulcher
rumi.**

E hoc in opusculo cōtinētur sexagintaquatuor
sermones de mortuis vulgarizandi tā pro vi
ris q; pro mulieribus ⁊ tāz pro pueris q; p: o
puellis cōmunes ⁊ singulares.

Item decem cum octo latini ⁊ luculenti cō
munes necnon particulares.

Item vndecim orationes nuptiales elegā
tissime: quarum quedam proprie: quedā cō
munes.

Item supra mille auctoritates pro defunctis
interponēde pro arbitrio.

Item quindecim orationes vulgares pro
defunctis communes.

Item decē nuptiales vulgares: cōmunes.

Ad lectorem Epigrāma elegiacum.

Jura tibi si forte velis decerpere lector.
Vel fora nō presto hec iura libellus inops.
Si cupis herbarū vires: medicamina circes.
Ulicenam poscas: aut magis hypocraten.
Astrorum motus quoniam noticia rara est.
Si raperis studio: hinc Ptolemaeus abit.
Si natura placet cunctorum sedula mater.
Ptolemaeus philosophus sit tibi conspicuus.
Ptolemaeus hinc longe: simul exulat hinc Galenus.
Euclides Conon Ladmus Aristoteles.
Hic Diodorus abest. Atlas. Platoq; Palemon.
Grammaticus Theon Dardaniosq; Lapis.
Sed viget in toto mortis patientia libro.
Et peragit partes solliciti medici.
Excipe tu luctus solatia magna sodalis.
Hoc animus inestus ebibat antidotum.
Postremo accipias tibi si placet hinc hymenem.
To pean carmen lector amice vale.

Ad reuerendissimū in Christo Patrē & dñm. D. Pat-
lum zane humanarum oīm pastore & diuino afflatu ep̄m
Buxianum Benemeritum: frater Gregorius Buxiani-
cus Sacri ordinis predicatorū p̄fessor. S. P. D.

Si nulla vnq̄ Reuerēdissime Antistes nec
p̄suetudo nec familiaritas mihi tecum inter-
cessit: tum quia dispar dignitatis conditio ab
tuo oīm dederatissimo me consortio semo-
nit. tum quia quo tempore tute ad studiorū
matrem Pataninū disciplinarum gratia cōtulisti: ipsi mi-
hi agrū Bicenū aliq̄ pleraq̄ loca longinqua colere cō-
tingit: incredibili tū te semp̄ p̄secutus sum amore. Nec im-
merito qdē. Tā multa enī de prudētia: humanitate: & v̄tu-
te tuavbiq̄ p̄dicabant: vt ad te amādū mirabiliter sum ac-
census: putauerimq̄ nihil mihi gl̄iosius: honorificētie sue
cōparatū iri posse: q̄ benivolētiā & amicitia tuā p̄mereri.
Nā qd oīno singulari & p̄cipua laude dignum est: in ea te
oīs doctrine arce positū esse intellexi: vt quū te oēs ob tuā
amplissimā p̄bitatē mirū in modū venerent: hac vna re
nō solū ciuibz tuis: sed externis p̄cipue sis admirationis
hincq̄ mirificus quidā vndiq̄ amoris & obseruantie p̄ci-
liatus sit tibi cumulus. Nec iniuria qdē. Quis enī eū patrē
nō amet: accolat: in quo ea adsint: q̄ Plato sapiēs & sum-
mus philosophus optimo p̄sidi vendicāda censuit: Ea enī
es integritate: & iustitia: eaq̄ prudētia: & animi moderatio-
ne stipatus: vt vniuersa ciuitas tua Buxiana: seipsaz quot-
tidie ductū tuo felicem appellet: mirabilisq̄ benivolētia ob-
seruet: accolat. Nihil enim Reuerendissime Antistites a-
gis: qd non tecum ante diu multūq̄ sis meditatus. Quic-
quid enim consideras: quicquid dicis: quicquid agis: mirā
semper pre se fert veritatem & sapientiam. Nihil nāq̄ a te
fictum nihil simulatum: nihil deniq̄ ineptum proficiscit.
Illuc deniq̄ omnes animi tui cogitationes tendere cōspi-
cui est: vt oues tue quarum curam geris recto calle du-
cantur: eamq̄ videndi rationem teneant: que non minus

probabilis sit q̄ salubris. Eas enim ad pabula virtutis: vt
optimum decet pastorem: non minus studiōse q̄ amāter
et ducis et erigis. Quia quidem vna re nihil in summo pre-
sule potest esse excellentius. Innocentiam autem et absti-
nētiā tantopere in teipso tuearis: q̄s ignoret: est nemo.
Que omnia quum in te esse vniuersi et sciant et predicent:
factum est. vt incredibili quedā benignolentia atq̄ insigni
amore ego quoq̄ te prosequar: eoq̄ magis q̄p: eter cetera
ornamenta ea es doctrina atq̄ eloquentia que mirabiles
de se possit amores concitare. Habes ea omnia: que pon-
tifici optimo et sapientissimo conueniant. Quum igitur om-
nium virtutum cumulo sis circumseptus nihil sane restat:
quare non omnibus sis admirationi. Illud certe affirma-
re possum quod ad laudem tuam pertineat: tantam tibi cu-
iuscūq̄ doctrine librorum esse supplectilem comparatā
in qua omnis tua etas cōquiescat: vt isto tuo pontificatu ni-
hil preciosius possideas. Sed quum ad eam ornandā quot-
tidie stadium tuum conseras: putari pro mea in te singula-
ri obseruantia: quodcūq̄ ingeniolo nostro superioribus
temporibus esset elucubratum id omne illuc esse conferen-
dum. Itaq̄ quum forte nōnulla epitalamia que mihi quū
inter seculares agerem sub Joanni Butanmici disciplina
exciderant: aliasq̄ orationes in defunctos haberem: quas
in religione conscripseram: multiq̄ a me flagitarent vt in
lucem omnia ederem. putari tam honeste petitioni nullo
modo refragandum. fieri enim posse existimabam vt ijs
qui in his studijs minus sunt exercitati aliqua ex parte pos-
sent prodesse. Eterum cum animaduertērem fieri nō pos-
se: quin virtus semper inuidie sit obnoxia: nec obtretrato-
rum facile morsus vitari licere: putari aliquēz mihi tanq̄
patronum et defensorem parandum: cuius presidio et au-
toritate omnia mihi in tuto posita essent. Tu igitur Reue-
rendissime Antistes solus inter amplissimos huiusce ciuita-
tis nostre viros occurristi: cui cum ob singularem humani-
tatem tuam: tum ob egregiam morū probitatem: opuscu-
lum meum dicandum censi. Adunus igitur nostrum ac

ciptes ea animi benignitate qua a nobis mittitur. Itaq; a
te penitus vt aliquando quum per occupationes liceat: to
tum quicquid est: legas. Confido enim fore vt quod per te
comprobatum fuerit latrantium morsus minus formidet
vale Reuerendissime Episcopo ⁊ fratrem Gregoriū Bri
tannicum amplitudinis tue studiosissimum ama plurimū.
Tale iterum.

Ex ede diui floriani q̄rtodecto Kalēdas aprilis. 1495.

Paulus zane Episcopus Buxiens. fratri Gregorio
Britanico. S. P. D.

Relectis suauissimis litteris tuis dilecte fra
ter Gregorij: quas ad me nudiustertius dedi
sti adeo sum mirifice delectatus: vt haud vnq̄
in legendis eplis potuerim: edepol affici gau
dio maiore. Nam quāto me prosequaris ani
mo quanta me tua amplectaris integerrima humanitates
quanta me demū afficias benignitate: tum tuis de me ani
plissimis laudibus: tum tuo munere non vulgari elegātissi
me significasti. Nihil enim antea verebar quin me: meūq;
honorem multifaceres: verum modo nedum non possum
dubitare: sed ne extimescere quidem q̄ non apud te tanti
sit omnis laus: omnis gloria: ⁊ decus ⁊ ornamentum atq;
omnis amplitudo mea: vt mage diuelli a volūate tua dif
ficilius crediderim: q̄ ab meo iudicio laudam incrementa
existimari. Proinde quum nōnunq̄ Phalaridem legeri
in nullos quicq̄ preterijisse: de se bene essent promeriti: qn
⁊ gloriose: ⁊ ex tempore studiosorum musarūq; sese ama
torem profiteretur: maxime vō in eo actu q̄ Stesichorum
poetam sui inimicissimum: pro reuerentia musarum nō so
lum non enecauit: non cesum dedit: nō extorem fecit: sed
multis etiam muneribus donauit: pretereaq; liberalitatē
pre sese talit semper atq; alis: eo autem precipue quū non
ab quocq; munera voluit accipere: sed q̄ a se minus acci
perentur: sepe conquestus est: ab eo mihi summe magnifi

A iij

centie: & singularis humanitatis exemplum prestari intel-
lexi: ut plenissimas tibi pro merito tuo immortalisq; agere
gratias atq; haberem: qui mei dignum feceris tanti dona-
tione laboris. Opus mihi quidem peculiare est: gratum &
pincundum. Suavissimum autem erit ac magis oblecta-
bile: mi dilecte frater Gregori: si operam nanaueris: ut ac-
curatissime: diligentissime atq; exactissime imprimatur: ne
impressorum neglectu ac speritia: quod sepe evenire solet:
verborum stillas preposteretur: sententiarum ordo deprae-
netur: operisue dignitas labefactetur. Ego autem opifex
summum obtestor atq; supplex exoro: ut quod officinæ bo-
niviri suadet: omnes qui litterarum studio oblectantur:
quos alta facinorum fastigia demulcentur: quos etiam di-
sciplinarum virtutumq; suavitates oblectantur: hoc opu-
sculum periocucundum tanti pendant: estiment honores:
ac suis in bibliothecis conscribant: ut quæ in manibus ni-
hil hoc habeant prestantius: hoc vel supremo haud dese-
rere laborent: quod excellentissimorum sese virorum fru-
galitatibus cõpararint: illustribusq; ac laudatissimis mor-
talibus contulerint. Tu igitur frater Gregori cura: ut q̃
primus impressoribus hoc immortale opus cõmendetur:
ne incuria vnius multorum utilitatis impediatur: & testi-
monium amplexande virtutis multitudine modicum: sed
eterna cõmédatione dignum & iustus. Quantum autez de-
beat huic domui Britannice ista mortalitas: que tamen
Joannis fratris tui interpretationibus tam in Persiũ poe-
tam q̃ difficillimum q̃ in Statium Achileidos: satis illu-
strata est: egregiaq; in dies expectat cõmentaria in Jue-
nalem. Quiduq; Adelphamorphoseos: tuz reliquoruz fra-
trum ornamentis: qui sese student ceteris prestare suis ve-
nustissimis moribus animantibus meis sermonibus diffi-
cile panderem: sed si in illis ipsis cõnumerandis orationez
protraxero. Que meam excedunt dicendi facultatem: ve-
reo: ne lectoribus meis ted. uz injiciam. Ad te vero postre-
mo recurro mihi omnium mortalium amicissimum: qui
quoniam me satis oraveris studuerisq; amplissimis laudibus

infig
natio
tas po
interv
ut cep
Ex. ex
pallu

CP
faci
mori
rone
ne nu
CS
mori
rupia
cuno
puo
CT
ni in
Ex m
natur
ex v
CD
ex tr
erunt
modi
CD
con
acer
prop
lem
exter
CS
peru

insignire: prestantissimis titulis decorare sum misq; tuis co-
natibus extollere: ego autem minus meruerim: gr̃as quan-
tas possum: & ago & habeo: nec puto: modo fata fin autem
inter vinētes tui vnq; posse oblinisci. Tu interea vale: & me
vt cepisti observa iubar lucidissimum domus Britannice.
Ex episcopatu nostro Buxiano duodecimo Kalendas A-
pulis. 1495.

Tabula orationum funebrium vulgarium.

Primum pertinet quō hō fuit re tribus de causis. Ratio
facti immortalis: & potens nō ne virtutis quaz indidit eis e
mori: cōe: finalis pditionis: ratione quietis: q̃ eis insti-
rōne ṽtutis: & opatiōis: & rō tuit: ratiōe societatis ad quā
ne nutrimentalis subiectiōis: eos perducit.

Secundus quō peccati est cā Septim' quomodo mors
moris q; p p̃m facta est cor procedit ex diuina iustitia
ruptio fontalis p̃ncipij. Ex propter cōseruationem boni
cunctio regalis iudicij corru- vniuersi propter punitiōez:
ptio originalis rectitudinis. delicti ppter terrorē animi.

Tertius quō mors pue- Octauus quomodo deus
nit in hoīe nāliter ex tribus. subtrahēdo: aliquos de mūn-
Ex mensura q̃ est in ip̃o. Ex do miseretur eorum paruita-
natura p̃trariōrū p̃ncipioz: ti ne decipiantur ab hoste
& ex vehementia calidi. miseretur eorum puritati ne
maculentur: miseretur eorū

Quartus quō mors puenit iocunditati ne p̃ueniatur.

ex trib' ex corruptiōe aeris: Nonus quomodo mors
ex intemperantia cibi. ex im- vincit naturam. Destruit na-
moderantia exercitij. turam: vincit potentiaz. dei
cit excellentiam.

Quintus quomodo mors Decimus quomodo
conuenit omnibus multipli- mors melior est vita: quia
citer ppter distantia localez coniungit fini: coniungit pa-
propter deficientiam virtua- ci: coniungit veritati.

Sextus quomodo deus Undecimus quomodo in-
perimit homines deice- ducium mortis est bonum:

ratione communitatis: ratione equitatis. et ratione virtutis.

C Duodecimus quomodo ex consideratione mortis homo tria habet utilia. primo propter noticiam perpetualem secundo propter doctrinam generalem tertio propter doctrinam salutarem.

C Tertiusdecimus quomodo consideratio mortis est utilis propter tria. primo per mortem vitamus impedimenta efficaciora contra salutem: secundo acquiritur medicina virtuosior ad curandas plagas: tertio confertur quod est utilius ad salutem adipiscendam.

C Quartusdecimus quomodo mors est utilis propter tria. Primo liberata carcere: secundo ab errore: tertio ab irrationali amore.

C Quintusdecimus quomodo mors est utilis: quia liberata a mundo: a peccato a pravo consortio.

C Sextusdecimus quomodo mors timetur pro omnibus quod destruit esse: quod nihil desiderabilis. Destruit bene esse quod nihil est delectabile. Destruit posse quod nihil est utile. Destruit vivere: quod nihil civilis.

C Decimusseptimus quomodo mors multum timeatur: et ratione incertitudinis accessus: ratione similitudinis ingressus ratione impossibilitatis successus.

C Decimus octavus: quomodo de dotibus consurgentiis: que sunt visio immediata. Tentio firma. Dilectio istammas. et dilectio propria

C Decimus nonus quomodo: dotes corporis incorruptibilitas: agilitas subtilitas et claritas.

C Viginti quomodo. Corpora dānatorum erunt incorruptibilia. Deformia. integra et gravia.

C Viginti primus quomodo. Conditiones dānatorum. Tenebre obnubilantes. Sententia separans. Invidia contristans. Et gehēna excrucians.

C Sermo communis. xxij. bene omnia fecit et c.

C Sermo communis. xxij. modicum plora. et c.

C Sermo communis. xxij. Spiritus eleuavit me et c.

C Sermo pro ciue. xxv. nobilis abiit et c.

C Sermo communis. xxvi. Tolle animam meam. et c.

C Sermo communis. xxvij. Estote parati. et c.

C Sermo communis. xxvij. melior est dies. et c.

TSermo pro muliere. xx. **T**Sermo communis. xxx
 viij. Veni in hortu meū ꝛc. vij. Reddite que sunt cesa-
TSermo communis. xxx. ris. ꝛc.
 melior est dies. ꝛc. **T**Sermo cois. xxxvij. So-
TSermo communis. xxxi. lum mihi superest ꝛc.
 Lapis dissolui. ꝛc. **T**Sermo p puella. xxxix.
TSermo pro puero. xxxij. Non est mortua. ꝛc.
 Iste puer magnus ꝛc. **T**Sermo cois. l. Breues
TSermo pro sene. xxxij. dies hominis sunt ꝛc.
 Mortuus est senex ꝛc. **T**Sermo cōmunis. lj. Cu-
TSermo cōmunis. xxxiiij. pio dissolui ꝛc
 notum fac mihi. ꝛc. **T**Sermo communis. lij.
TSermo communis. xxxv. Omnes morimur ꝛc.
 Beati mortui. ꝛc. **T**Sermo communis. liij.
TSermo cōmunis. xxxvj. Omnes morimur. ꝛc.
 quum venerit. ꝛc. **T**Sermo communis. liij.
TSermo cōmunis. xxxvij. Unum tantum. ꝛc.
 melior est mors. ꝛc. **T**Sermo cōmunis. lv. No-
TSermo cōmunis. xxxviiij dus ingressus sum ꝛc.
 Reuertar in domum. ꝛc. **T**Sermo communis. lvi.
TSermo. communis. xxx Adodicum plora ꝛc.
 viij. Oportet mortale. ꝛc. **T**Sermo cois. lvij. Om-
TSermo cōmunis. xxx. nes isti congregati. ꝛc.
 Vocabis me. ꝛc. **T**Sermo communis. lvij.
TSermo p muliere. xxxxi. frater qui adiunatur ꝛc.
 Surge prope amica ꝛc. **T**Sermo cōmunis. lviij.
TSermo communis xxxx Ademor esto iudici ꝛc.
 ij. Vocabis me ꝛc. **T**Sermo communis. lx.
TSermo communis. xxxx Adisere mini mei. ꝛc.
 ij. Uado ad eum ꝛc. **T**Sermo cōmunis. lxi. fe-
TSermo communis. xxxx num agri bodie ꝛc.
 iij. Sancta ꝛ salubus ꝛc. **T**Sermo communis. lxij.
TSermo cōmunis. xxxxv. Redde quod debes ꝛc.
 Anima plus est ꝛc. **T**Sermo cois. lxij. Pre-
TSermo communis xxxx ciosa est in conspectu ꝛc.
 vi. Audini vocem ꝛc. **T**Tabula sermonum. littere

raliū fanebriam.

CPrimus sermo est p quo-
cunqz Impatorē Rege. Du-
ce, Principe ⁊ Archidū
⁊ ad Regē Pandulphum
applicatus.

CSecūdus sermo est. Pro
quacunqz imperatrice. Re-
gina. Ducissa. Archidū
sa in constantia directus pi-
saurensium dominam.

CTertius est pro quocunqz
Equite armato.

CQuartus est pro quocunqz
doctore: siue aliquo philoso-
pho.

CQuintus pro aliquo ma-
gistratu in nicolaum duodo-
habitus brixie.

CSextus est pro quocunqz
principe capitaneo doctore.
Magistratu legato doctore
omni sciētia celeberrimo at-
tributus domino Carolo ze-
no.

CSeptim⁹ est cōmunis p
quocunqz comite.

COctauus est communis.
Nonus est communis pro
quacunqz nobili milite ⁊ ma-
trona.

CDecimus est communis
pro quocunqz biotphanato.

CUndecimus est cominu-
nis pro quacunqz muliere no-
bili.

CDodecimus est cominu-
nis pro quacunqz doctore ge-
nere nobilissimo.

CTertiusdecimus est cois.

CQuartusdecim⁹ est cois.

CQuintusdecimus est cois

CSextusdecimus est cois.

CDecimusseptim⁹ est cois.

CDecimusoctauus est cois

CRelique autem sunt pro
senibus pro mulieribus pro
pueris ⁊ puellis cois.

COrationes matrimonia-
les litterales. Incipiūt a nu-
mero. xx. vsqz ad numeruz.
xxiij. quarum prima.

CPrima ⁊ si mihi iure le-
tandum est ⁊ c. Joānis butā-
nici: que est cōmunis ⁊ po-
test haberi in nuptijs alicui⁹
indee.

CSecunda qualem in pre-
senti causa ⁊ c. christofori ba-
sregij: ⁊ est communis.

CTertia exauduit domin⁹
deprecationē ⁊ c. fratris Gre-
gorij britannici communis.

CQuarta nulle mihi p̄es
ampli ⁊ c. fratris Gregorij
britannici communis.

CQuinta fuere nōnulle ⁊ c.
fratris Gregorij britannici
communis.

CSexta ⁊ si abunde aliquē

et fratris Gregorij britanni
ci communis.

Septima video vidē et.
fratris Gregorij britannici
communis.

Octava nō vereretur viri et.
fratris Gregorij Britannici
communis.

Nona censeo plerosque et.
fratris Grego. britanni cois.

Decima vidē video et.
fratris Gregorij Britanni/
ci communis.

Tabula sermonum fune
briam vulgarizandorum pro
pueris ultra primam impres
sionem.

Nemo vtz est et. Ser. i.

In hac vita fratres. et.
Sermo. ij.

Ut aliquid vobis optimi
Sermo. iij.

Video ornatissimi viri et.
Sermo. iij.

Unct' mortui et. Ser. v.

Adoris per setimenda et.

Sermo. vi.

Porro et ex predictis et.

Sermo. vii.

Adultis ex causis et. f. 8.

Adortem dilectissimi et.

Sermo. ix.

Quotidiana experientia

Sermo. x.

Quamquā viri docti et.

Sermo. xi.

Quoniam ad honestissimos

et. Sermo. xij.

Nihil est fratres charissi

mi et. Sermo. xij.

Quoniam dilectissimi et.

Sermo. xij.

Flaminis ipet' et. f. xv.

finis.

Registrum

Oēs sunt quaterni preter. A.
q est ternus : et. c. sexternus.

Sermones funebres vulgarizandi.

Excellentissimorum viro-
rum sermones ornatissimi fune-
bris: in vulgus per plures: per
pauci vero solum luculenti indo-
ctos: nuptiales aut aliquot
(vex peculiare) si lucē edi-
ti cura diligētiāq; fr̄is Bre-
gorij Britanicis almi ordi-
s predicatorum professoris: quorum
nonnullos ex propria: nonnul-
los ex aliā p̄misit officia.

Ecun-

duz q̄ dicit
Damascen⁹
nulla res di-
stinguit pro-
pria op̄atiōe: s; s̄m p̄m li-
bro de celo ⁊ mūdo: ad su-
am operationes vnaqueq;
res ordinat: sicut nanifica-
tio ad nanigādū: ⁊ medeci-
na ad sanādū: ad hec deus
reb⁹ oībus indidit potētias
naturales: q̄ sūt p̄ncipia na-
turaliū op̄ationū: q̄bus me-
diantib⁹: res pducunt ad
opus. Quū igit̄ ordo n̄r ad
salutē animarū ex inspiratio-
ne dīna a p̄ncipio fuerit isti-
tutus: iustū ē ⁊ rōni p̄sonū:
vt fr̄es hui⁹ ordi-: q̄ p̄dica-
tores vocabulo cēsēt offō
salutari insīstāt ⁊ p̄dicēt sa-

luberrimā veritatē: exhortē-
tur homines ad p̄nāz p̄te-
rite vite ex culpa: indulgen-
tiā diuine gr̄e pollicētes. ⁊
q̄ executio talis officij ex i-
prouiso fratrib⁹ sepe p̄latis
inūgit p̄ generalē influxū
mortalitatis humane. dīno
instictu inductus nec nō ⁊
fratrib⁹ exigētib⁹ excitatus
ac sociorū spūaliū p̄cabus:
incepti dīna largitate cōfi-
rus: cōpilare opusculum
quoddā de mortuis: ad qd̄
fratres Juniores recurrere
poterūt ⁊ inuenire materias
s̄m exigētiā defunctorū. Te-
mata at̄ cōueniētia cōditio-
nibus ⁊ statib⁹ mortuorū cō-
mitto fratrū volūtati ⁊ stu-
dio eligēdi. Diuidit̄ at̄ p̄nā
opus in quāq; p̄tes. In qua-
rū p̄ma agit de causis mor-
tis. In secūda de ei⁹ p̄ditio-
nib⁹. In tertia de cōditio-
nibus mortuorū. In q̄rta de
statu corp̄is post mortē. In q̄n-
ta de resurrectōe eorū. Hec
aut̄ sunt capla p̄me p̄tis q̄
mors cāt̄r ex inobediētia
p̄m̄orū parētū. Scōz ex p̄n-
cipijs nature. Tertiū ex p̄-
uidētia dīna. Quartū ex in-
sticia eq̄tatis. Quintum ex
mīa ⁊ pietate. Sermo. i.

vulgarizandi:

Dens mortē n̄ fecit. Sap. i. Cū d̄s oīa fecerit in x̄ illd. Jo. i. oīa p̄ ip̄z sc̄a sūt: et sine ip̄o sc̄m ē nihil: mirabile v̄: q̄ actor libri sapi. dicat: q̄ d̄s n̄ fecit mortē. Circa q̄ sciendū ē: q̄ d̄s ē p̄ncipaliter cā eē. Al. or̄s at̄ ē p̄uatio eē. Jō d̄i cēdū ē q̄ mors ē p̄secuta ex p̄ctō iob̄ie p̄inoz parētum. Dens at̄ fecit hoīez imortalē a p̄ncipio: q̄ poterat nō mori: si a deo p̄ p̄m̄ inob̄ie non declinasset: q̄ potest ostendi ratione triplici.

Priō rōe final̄ p̄ditionis

Scdo ratione virtualis operationis.

Tertio ratione nutrimentalis subventionis.

Cfinal̄ qdē p̄ditio fuit: q̄ hō fieret imortal̄: q̄ sicut h̄i i alijs l̄fis: ea q̄ sūt ad finēz istituūt̄ s̄z rōem finis sicut p̄z i artibus. Manifesta dispoit ligna et armam̄ta s̄z q̄ p̄uēt ad finē navigatōnis. Miles pat equos: dispoit arma: ordiat acies: s̄z q̄ p̄uēt victorie. Quū igit̄ hō istituūt̄ fuerit ad finē b̄ititudis: q̄ oīz faciliatē hūane nē excedit: oportuit q̄ i ip̄a sui istōne aliqd sibi collatū fuerit. s̄. p̄ncipioz s̄hoz nā linz faciliatē. Mā ex suis p̄ncipijs nālib̄ eē p̄petuū h̄re n̄ p̄t: cū p̄ponat̄ ex p̄ijs: qd̄ ē cā corruptōis in rebus: et foīa p̄ficat m̄az: s̄z ei⁹ capacitatē. Un̄ h̄ sibi. s̄. p̄ditionez nē sue collata s̄t: vt aīa: q̄ ad tā nobilē finē ordiabat̄. s̄. ad eternā b̄itudinē: s̄z p̄tātē suaz. s̄. cōez nē sue ordinē eē p̄petuū: mē cōicaret. Hec at̄ p̄tās sup̄ corp⁹ erat ex ordiatōe ei⁹ i finē: et iō ip̄edif n̄ poterat ei⁹ effectū: nisi p̄ deordiatioz ei⁹ a fine. Deordiatio at̄ fieri n̄ poterat: si ne p̄cō mortali: et iō an̄ q̄ i p̄m̄ rueret erat imortal̄. s̄z p̄ p̄m̄ sc̄tū ē mortali: eo q̄ peccare poterat libo arbitrio mūdū i iusticia p̄firmato: p̄p̄ qd̄ dic̄ Apl̄s Ro. vi. Stipēdia peccati mors:

Scdo rōe virtualis opatōnis. q̄ sic dic̄ i Dente. xxxij dei p̄fecta sūt opa. S̄z p̄fecta opatio p̄fectū p̄ducit effectū. Quū igit̄ p̄m̄ hō h̄y postasis oīz rex sc̄tū fuerit in x̄ illd. Gen. i. foīauit d̄s hoīez d̄ l̄io terre: et sic. i. hō p̄fect⁹ fuit q̄stū ad aīaz et q̄stū ad sapiāz et s̄z Augu. fuit mēte p̄dit⁹: et ita p̄fect⁹ fuit

Sermones funebres.

it: q̄tū ad corpale sustētiā
Et iō scdm statutu inocētie
hō erat simplex: ⁊ immortal
nō p nām s; p dīnaz grām
q̄ collata fuerat hōi p origi
nale institū q̄ qdē grā abla
ta fuit p culpā: ⁊ amota cā
remouet effectus ⁊ iō p̄m?
hō: quū peccauit fuit morti
tradit: iux illd apli. Corp?
pp p̄m mortuū ē. Ro. viij
Rōne nutritialis subuētiō
nū: nā i statu aū p̄m dupli
ci bñficio ad p̄seruādū vitā
subuēiebat hōi. Mā s actō
nē caloris nālis: q̄ ē istrz aīe
psuimē p̄uine: hūidū radi
cale i quo ē vita. p̄der con
sumptiōez p̄uina fit depdi
tio i corpe cui subiebat p
esum lignoz padisi: sic mō
subuēit nob p cibos q̄s su
mim?. S; ad p̄petuādā vi
tā subuēiebat illi p lignū
vite pp virtutē ei dīnitus
p̄cessaz. Et dī a qbusdā: q̄
p̄ferebat ad restauratōz hu
midi radicalē p̄p̄dit ⁊ ad b
p̄t sūi qd dī gen. ij. de ligno
āt scie bōi ⁊ mali ne cōcedat
Circa qd sciēdū ē: q̄ lignū
vite hēbat v̄tutē ex se p̄suā
di vitā i eternū. nec erat im
mortalitatis cā p̄ncipat. s;
ex v̄tute sua poterat dīnit?

p̄seruare vitā. eo q̄ alim ex
ip̄o sumptū ad ip̄fectā assu
mulatiōz adducebāt. ⁊ po
nūt i eternū pp q̄s lōgenū.

Sermo secundo.

Quip̄s pp p̄m mor
tuū ē. Ro. viij. cū dī
aīaz faciat. ⁊ oīa i eē p̄stitu
at posset dubitari: vñ mors
attigat: si a deo n̄ catur. Dī
Sap. i. De mortē n̄ fec. cir
ca qd sciēdū ē q̄ mors itra
uit i mūdū pp p̄m sic ait
Apl̄s. Ro. v. pp p̄m facta
ē. p̄mo nāq; corruptio fōtal
p̄ncipij. Cūdemus. n. q̄ ad
corruptiōez p̄ncipioz. seq̄
corruptio p̄ncipioz. eo q̄
oīa p̄ncipiat i v̄tute sūt i su
is p̄ncipijs sic p̄ ad sēsū. qz
oīs distō: color ē p lucē. ⁊
iō obscurato fōtali p̄ncipio
lucis nulla appet color di
stictio. Itē oīs fruct⁹ ramoz
p̄cedit a stipite. ⁊ iō corrup
to stipite corrupit ⁊ rāuli.
Itē oīs hoīes fuerūt i p̄o hoīe
⁊ ab eo dīscēderūt. s; qz. i. hō
fuit p p̄m corrupt⁹. qz p̄m
p̄uauit illū bñficio p qd po
terat nō mori. S; illo cor
rupto tota illa nā būana. q̄
in illo erat fuit corrupta. ⁊
necessitati mortis addicta.
ideo omnes qui ab eo dīscē

Sermones funebres.

derūt cū necessitate mortis nascūt. Et hoc est quod dicit Apls. Ro. v. Per unū hominē peccatū intravit in mundum. et per peccatū mors. Secundum per peccatū facta est mors corruptio originis rectitudinis. Nam talis erat primi status rectitudo quia superior pars rationis subiciebat deo. Corpus autem subiciebat rationi. Ita quod prima subiectio erat causa secunde et secunda causa tertie. Nam ante autem causa manebat effectus. Unum dum homo sic erat subiectus deo: nihil poterat contingere contrarium in partibus corporis. quod esset contrarium anime. Ita et in viribus anime nihil contingere poterat. quod ratio superior non ordinaret in deum: et sic in primo statu nihil contingere poterat quod quando deordinaret a deo nisi peccatū mortale per quod ordo mortis tollebat a deo. facta autem deordinatio anime a deo facta est inordinatio in viribus anime. et per prius in corpore ita quod sic ratio superior fuit iobediens domino: ita vires inferiores sunt iobedientes anime. Et ex tali iobediencia est in homine continua pugna. De qua dicit Apls

Gala. v. Caro concupiscit adversus spiritum. Et ex hac pugna sequitur mors. iuxta illud Sap. ix. Corpus quod corruptum est aggravat animam. Tercium per peccatū facta est executio regalis iudicii. Nam per sententiam necessitatis mandatum fuit primo homini. sicut habet Gene. ij. De omni ligno paradisi comede. De ligno autem scie boni et mali non comedas. quocumque enim die comedes ex eo: morte morieris. Item. n. pl. credidit dyabolo promitti mendacium. et dicenti. Nequaquam moriemini scit. n. de quod quicumque die comedetis ex eo: aperietur oculi vestri: et eritis sicut dii scilicet. b. et m. Gen. iij. Et quia credidit falsitati: reus fuit criminis lese maiestatis. Et ideo reus fuit pena totius posteritatis. Unde subdit inferi lata sententia. in sudore vultus tui. v. p. t. donec reverteris in terram de qua sumptus es: quia pulvis es: et in pulvere reverteris. Gene. iij. Et non solum ipse: sed omnes posteritatis eius iuxta illud. ij. Re. xiiij. Omnes morimur et quasi aqua dilabimur super terram.

Sermo tertius.

vulgarizandi.

Deus mortē nō fecit sapiētie. i. Cū mors sit q̄dā p̄uatio: ⁊ oē agens intendat esse perpetuū: q̄a p̄pter hoc agit. q̄cqd agit: vt h̄f i secūdo de anima mors est p̄ter intentionē agētise ⁊ ideo sapien. i. Dicit. Deus mortem nō fecit. ¶ Prouenit autē mors in hominibus naturaliter ex tribus.

¶ P̄mo ex mēsurā p̄odi.

¶ Scōdo ex natura p̄trarij.

¶ Tercio ex vehementia calidi.

¶ Quia sicut in alijs l̄ris dicit. Una queq; res suo p̄riodo mensurat̄. Adēsurās autē est t̄ps quia sicut dicit sapiens. Tabefacit tēpus: ⁊ omnia senescūt i t̄pe: ⁊ iō per se tēpus ē cā corruptio/nis. Un̄ Apl̄s Iheb. viij. Omne quod antiquat̄ ⁊ senescit: p̄pe iteritū est: ⁊ huius signū est: q̄ ea que sunt extra tēpus nō antiquantur: nec senescūt nec corrūpūt: sicut āgeli ⁊ s̄ilia. Idē i aīa Un̄ dī. ij. de aīa q̄ si senex acciperet oculū iuuenis videret vt iuuenis. ¶ Per q̄d datur intelligi: q̄ nec ani-

me: nec virtus earum senescunt: sed solum corpus: et partes eius. ¶ Secundo ex natura contrarij. Nam in corpore humano sunt q̄t tuor elementa: ex q̄bus cōponitur corpus: ⁊ quattuor qualitates cōtrarie: q̄ continue adinuicē pugnant: ex quarum discōrdia dissoluitur corporis armonia. sicut enim incarcerati nituntur quondie ⁊ noctu frangere carceres. vt possint fugere. ⁊ ad loca p̄pria remeare sic isti quattuor inimici corpora frangunt ⁊ destruunt: vt ad loca p̄pria reuertantur: vt lenia sursum: ⁊ grauiā deorsum tēdant. Oē. n. compositum ex contrarijs est corruptibile. ¶ Hmōi s̄ite videmus i hoībns existētibz extra p̄p̄riā p̄riam: q̄z semp desiderant: ad p̄p̄riā redire. Tale est corpus nostruz ex p̄ncipijs nature: quod oī corrumpi iuxta illud. Apl̄. i. Cor. xv. Seminatur in corruptione: s̄z resurgit in incorruptione. ¶ Tercio ex vehemētia calidi. Quum enim animal viuat p̄ calidū ⁊ humidū: si calor fuerit iterit⁹: s̄siccat

vulgarizandi.

cito humidū: & sic corp⁹ dis-
solvitur. Sicut in lucerna cō-
tingit: q⁹ ignis cito extingui-
tur: sic humor cito cōsumi-
tur. Et hoc contingit in qui-
busdā regionibus ethiopū
calidissimis: in quib⁹ ho-
mines vltra .xxx. annos nō
dicunt^r vivere: & rō huius-
mōi est: q⁹ corpora eorū sūt
circūdata aere calidissimo.
& ideo op⁹ q⁹ sint porrosa &
sicca: eo q⁹ enaporant^r cōti-
nue: & humidū recedat a
corpore: & q⁹ humidū rece-
dit: ideo efficiunt^r corda eo-
rū frigida. Et ideo talis p⁹-
pter defectū virtutis natu-
ralis: q⁹ cū spiritu enaporat^r
cito senescit & deficit: q⁹ sic
dī. ij. Corinthio. iij. Spiri-
tus est qui vivificat.

Sermo quarto.

Tu autē pater pui-
dētia ab initio cūcta
gubernas. Sapie. xiiij. Cū
omnis rector: & governa-
tor: studeat multitudinē re-
gere: & in oī bono & p⁹speri-
tate servare: hoc est valde
mirabile: q⁹ dī q⁹ est sūmus
gubernator: & rector: oīz cre-
aturarū: & hēat curā de oīb⁹
sicut māifestat Sapiētia in
v⁹bis p⁹positis: q⁹ tam nobi

lissimā creaturā. s. naturā
humanā tot diversitatibus
mortis subijci p⁹mittit. Cir-
ca q⁹ sciendū ē: q⁹ hoc p⁹tin-
git ex tribus.

Ex circumstantia loci.

Ex intemperantia cibi.

Ex immoderantia exer-
citiij.

Quia virtus nālis p⁹ salu-
bitatē aeris cōservatur ille
sa. Aer enī subtilis ad libe-
rā & sincerā respirationem
plurimum valet: sed aliqui
impedit^r: per nebulas: que
abūdāt in locis paludosis:
& humidis: ex qb⁹ nebule
resolvuntur: que aerē infici-
unt & faciūt pestilentē. Aer
autē infectus: plus naturam
corūpit: q⁹ cibus corūpit^r:
q⁹ immediate: sine alteratiōe
ad vi talia transit sed cibus
corruptus digeritur & alte-
rat^r. Inficit autē aer ex vapo-
re corrupto: q⁹ p⁹cedit ex ani-
malibus venenosis: sicut le-
gitur in legēda beati. Gre-
gorij q⁹ i stagno quodā: dra-
co pelistēs latitabat q⁹ egre-
diēs: & ad muros civitatis
accedēs: aerē inficiebat: &
plurimi interibant.

Escōdo ex intēpantia cibi
iux illud. Multi pierūt p⁹

Sermones funebres.

crapulam. Et ratio huius est: quia secundum quod homo habet determinatam quantitatem ita habet determinatam virtutem. Virtus autem corporalis salubatur in medio: corrumpitur in extremis: sicut pars in rebus sensibilibus: que multo frigore: sicut in hyeme: corrumpuntur: et a multo calore: sicut in estate: omnia per nimium calorem deficiunt. Et in vero omnia vinificantur. et prouta virget herbe florēt: plante pullulant: propter temperatum calorem. Et secundum hunc modum: si cibus fuerit temperatus conservatur corpus. Nam si fuerit nimis parvus: cibus debilitant virtutes naturales: et si fuerit nimis magnus: cibus corrumpit: quia ex nimio cibo multi humores generantur. et humiditates. Et ex humiditatibus: nonnulli generant infirmitates. Et hoc est quod dicitur in euangelio Luce vigesimo primo. Attēdite autem vobis ne forte gravetur corda vestra in crapula et ebrietate et curis huius vite et superne atque vos repentina. dies illa. **T**ertio ex imoderantia exercitii. Nam ex imoderato labore debilitantur virtutes corporales. Et ideo natura sapiens ordinavit tempus laboris. et tempus quietis. quia tempus quietis debet equari tempori laboris. Nam quantum dies excedunt in estate tantum noctes excedunt in hyeme. et hoc ordinavit natura ad conservandum vices. Et ratio est quia dispositio corporis ordinata est ad similitudinem musici instrumenti in quo corde ad corda sunt redacte. Et ideo si fortius debito percutiatur destruitur armonia. Et sic est in corpore humano sicut patet ad sensum. quia excellentia sensatorum corrumpit sensum sicut nimis splendida res corrumpit visum. Hypocras Ab indigentia vel superfluitate corrumpitur sensus. Unde dicitur de sole. quod radijs suis excecat oculos. Sic est de singulis sensibus. Propter virtutes corporis in multis laboribus corrumpuntur. Et quod laboris vehementia dissolvit corporis consonantiam. In medio autem conservatur.

Sermo. v.

3 4

Sermones funebres.

De mortē n̄ fecit
sa. i. ca. 7c. Cū
mors sit vltima
pēaz: eo q̄ hor
ribiliū finis sit
mors: n̄ iustit̄a iustissimor
pijsimo dño sine merito cl
pe q̄a clpa ordinat̄ p penā.
Et iō ex clpa p̄moz parētū
p̄nata ē original̄ iustitia: p
q̄ hō poterat n̄ mori: 7 reli
ctus in p̄ncipijs nature. Et
hoc ē quod d̄r. De mortē
7c. Mō fecit. n. cām mortis
q̄ est p̄ctū: quia a deo non
est illud quod ē p̄tra nām.
De q̄ p̄ctō: mors: 7 oīa q̄
sunt mortis oriūnt̄. Est aut̄
in oībus multiplex mors.
¶ Propter distātiā localē
¶ Propter d̄riam v̄tualē.
¶ Propter violentiam ex
teriozem.
¶ Eo q̄ multū distat a dō:
7 hoc est q̄ dicit̄ Apls. ij.
Gal. 5. Dū sumus in cor
pore p̄griamur a dño 7c.
Et ideo patres ex d̄siderio
eēndi cū deo: appellabāt se
peregrinos: 7 aduenas sup
terrā. ¶ Cū p̄ba. psal. 119.
Ben me quia incolat̄ 7c.
Nā lz deus sit vbiq̄ tū fm
nobiles ei? p̄ditiones d̄r eē
in celo: iuxta illud psal. 121.

Ad te leuani. o. m. q. h. i. c.
Et p̄bus de celo 7 mūdo
dicit q̄ huius signū ē: q̄ ho
mines man? ad celū leuāt.
Et qdam dicit q̄ due sunt
p̄tes orbis. s. cētruz: 7 circū
ferētia: 7 oēs leges i hoc cō
cordant q̄ deus i circūferē
tia residet. s. in celo. Et iō
d̄r in libro de celo 7 mun
do: q̄ ibi ē vita: melior oī
vita. Et ideo videm? q̄res
quāto magis distant a celo
vel a deo: magis corrūpūt̄
sicut generabilia: 7 corrup
tabilia: q̄ sunt sub celo. Que
autē magis appropinquāt
ad deū p̄petuo solidāt̄: sic
patet de corpib? super cele
stibus: que nulla alteratiōe
mutāt̄. Et ideo hoīes quā
diu sunt in hac valle mise
rie constituti cōtinue mori
untur. Sapiē. v. Nos con
tinue desinimus. ¶ Secun
do propter deficientiā vir
tualem. Eo q̄ virtutes na
turales semper debilitātur
in agendo. Et ideo p̄mo tā
tum cōuertitur de alimēto
quod sufficit: non soluz ad
restauratiōē deperditi. s.
etiā ad augmentum: 7 hoc
durat vsq̄ ad. xxj. annum
postea conuertitur soluz ad

restat
bilis
potest
alimē
tam
ter q̄
ralis
nē con
ris d̄r
ius ha
si sup
aquo
scit.
in m
aqua
mines
liter m
tā con
moli
fectus
nō p̄t
7 affir
hoc i
fluitate
tates.
bonit
raliter
Apost
antiq
rituz
violē
rāno
vnde
tero
Aut

vulgarizandi.

restauratiōe. Ultimo de/
bilitat tātum natura. q̄ nō
potest tantum cōvertere de
alimēto in nutrimentū: quan
tum deperdit. Unde opor
tet q̄ propter defectū natu
ralis virtutis: et admixtio
nē contrarij sequat̄ corpo
ris dissolutio. Exēplum hu
ius habemus de vino: cui
si sup̄ admisceat̄ de aq̄ q̄ sit
aquo sum. q̄a aqua inuale
scit. et virtus vini debilitat̄
in tñ q̄ iā non ē vinū. sed
aqua. et fm̄ hunc modū ho
mines senescunt. et natura
liter moriunt̄. q̄a ppter mlt̄
tā comestione. sit admixtio
multi extranei. et ē in eis de
fectus virtutis naturalis: que
nō p̄t convertere extraneū
et assimilare sibi. Et ppter
hoc i senib⁹ sunt multe sup
fluitates. et viscosē humidi
tates. Et fm̄ hūc modum
homines senescunt: et natu
raliter moriūt̄: iuxta illud.
Apostoli heb. s. Qd̄ quod
antiquat̄ et senescit ppe ite
ritus est. Tercio propter
violētiā exteriorē sicut ty
rānoꝝ: q̄ vna die occidit
vndecim milia virginū al
tero die multas matres.
Aut ppter violētiā elemen

taliū actionū. eo q̄ peccato
res oīdunt creatores celi et
terre. Iō ipsi offendunt ab
oībus creaturis mūdi. Un
a terra absorbetur. ab aqua
suffocant̄ ab aere inficiunt̄
diuersis infirmitatibus. ab
igne cōburūt̄. Un dī sap.
xvi. Oīs creatura exarde
scit in vltiōe inimicoꝝ. et p
pter hoc apostol⁹ petebat
de ista miseria liberari. d.
Ro. vij. Infelix ego hōis
me liberabit de corpe mor
tis huius gratia dei per ie
sum xp̄m et c. Mirabilia
opera tua dñe. ps. 138.

Sermo vij.
Deus mortē nō
fecit sap. i. Cum
oīs artifex op⁹
suū firmet et sta
biliat sic meli⁹ p̄t. Un mira
bile q̄ d̄s: quū sit p̄fectissi
mū agēs: creaturā suā tam
nobilissimā. s. humanā nāz
negligat: et mori p̄mittat.
Circā q̄ sciendū est. q̄
p̄cedit ex diuina p̄uidētia:
que permittit sic deficere et
mori triplici ratione.
CPrimo ratioē virtutis:
quam ei ididit.
CSecundo ratione quie
tis. quam ei instituit.

vulgarizandi.

Tertio rōe societatis ad
q̄ eam perducit.

Ipse enim est optimus
opifex: et gubernator. Opti-
mz aut est in qualibet gu-
bernatione vt gubernator
pvideat rebus gubernan-
dis scdm conditionem ip-
sarū. Mā in hoc instituta re-
gni cōsistit. Unde nos vide-
mus q̄ rectores et guberna-
tores ciuitatū pmittunt. q̄
hoīes ciuitatis agāt s̄m sua
officia: et suas exerceant ar-
tes sine qb? ciuitas pserua-
ri nō pōt. Mā natura incli-
nat adhuc ismū homines
habitare vt hoīes sibi inuicē
ex pprijs actib? subueniāt
quia nullus est. qui sibi ipi
sufficiat cuiuscūq; cōditio-
nis existat: nisi solus ille
q̄ fuit verus deus et homo:
et nisi sit aliquis. plusq; ho-
mo: sicut fuit Jo. Bap. et
alii qui fuerūt in solitudine
soli habitātes. Unde dicit
phūs. q̄ hō nāliter est ani-
mal politicū. Et iō idiget
diuersarū rerū subuentiōe:
sicut patet discurrendo p sin-
gula. et s̄z hūc modū d̄s pp
suā puidētiā mūdū guber-
nat. et pmittit res agere s̄m
pprias v̄tutes. Sed corp?

humanū cōponit ex quat-
tuor rebus: que sibi inuicē
inimicant. et habet cōtrari-
as actiones: ex quarū stra-
rietate dissoluit. **S**cōo
rōe quietis: quā ei instituit.
Nulla enim res pōt q̄tari
nisi i pprio loco: sicut nauis
non quietat nisi in portu. et
sagitta in signo. et grana de
orsuz: et leuia sursum. sic hō
nō q̄scit nisi i deo. Ang. p̄
mo p̄fessionuz. fecisti nos
dñe ad te et inquietuz ē cor
nřz donec req̄scat i te et c.
Et huius signū ē: quia res
extra ppriū locū corrumpi-
tur: et i pprio loco p̄seruat:
quia sicut dicit in alijs lris
locus est p̄seruatiuus loca-
ei. et iō sapiēs medic? remit-
tit ifirmum ad locū vbi f̄ue-
rat oriūdus. S̄z nos in hoc
mūdo sum? ifirmi diuersis
i firmitatib?. **I**per qd pz. q̄
nō sumus in loco pprio. s̄z
p̄grinamur p̄tinne. **P**sal.
192. **A**dultū incola fuit aīa
mea et c. S̄z in celo ē ppri-
us locus aīaz vbi nulla corrup-
tio ē vel pestis nulla altera-
tio. vt i firmitas vt senect?.
Quia sicut dicit qdam phi-
losophus. Aglobolūarij sur-
sum nō ē malū. Sap. iij. Et

non t
licie.
ciat
quies
puid
vt vna
prim
tia ē q
na. S
ē bñ d
fm ex
aīa bo
locū su
pōis ca
Psal.
de caro
diuina
mies n
citur i
la: vita
Ter
ad quā
lanns a
vas: qd
impleri
aīaz bo
tis et vi
pleni:
et dene
ser. Jo
niem?
Aug.
minim
Et iō
pōt aī

Sermones funebres.

non tãget illos tormētū ma-
licie. Ubi pstitisti dñe lu-
cidissimas māsiones: ibi re-
quiescūt scōz aīe. Sed ad
puidētiā gubnatoris p̄tinet
vt vnaqueqz res sortiat p̄
priū locū. eo q̄ ip̄a puidē-
tia ē gubernatiua ⁊ ordiati-
ua. S; tūc vnaqueqz res
ē bñ ordinata: qñ locata ē:
fm̄ exigētiā sue nature. s; aīa
hominis non potest ad
locū suū ascēdere. nisi a cor-
poris carne soluat: iux̄ illd
Psal: 141. Educ domine
de carcere aīaz meā. Et iō
diuina puidētia p̄mittit ho-
mīes mori. Propterea di-
citur ī enāgelio. Bōa ⁊ ma-
la: vita ⁊ mors a deo sunt.
Tertio rōne societatis.
ad quaz eā pducit. Nullus
sanns artifex faceret aliqd
vas: qd nō posset nec dēret
impleri. Deus aut̄ creauit
aīaz hominis tate capacita-
tis ⁊ virtutis: q̄ posset im-
pleri: ⁊ in se deū recipere:
⁊ deus in ea habitare pos-
set. Ioan. xiiij. Ad eum ve-
niem⁹ ⁊ māsionē apd. e. f.
Aug. Animā di capacē me
minimus: ⁊ deo repleti p̄t
Et iō nullū bonū terrenū
pōt aīam sariare. Immo

hō q̄nto plura h; tātō plu-
ra desiderat. Iunenale te-
ste Satyra. xiiij. Crescit a-
mor: nūmi: quantū ip̄a pe-
cunia crescit. Et iō ista est
maxima pena. qā hō semp
comedit ⁊ semp. famescit.
sp̄ bibit: ⁊ sp̄ sitit. qā dī Jo.
4. Qui biberit ex hac aqua
sitiet itez. eo q̄ bōa t̄palia
nō faciāt. sed vacuāt. Quia
quātō plus hō habet de pe-
cunia: tātō minus habet de
anima. Quz igit̄ nihil sit
vacuū in nā fm̄ q̄ pbatur
in alijs libris: ad dinam p̄-
uidētiā p̄tinet aīam vacu-
am replere. S; repleti nō
pōt in bōis eternis: nisi pri-
us carne soluat. Iuxta illd
ps. 64. Replebimur ī bōis
domus tue. Et itez ps. 71.
Replebitur maiestate tua
Ideo necesse ē p̄ mortē ad
illa bona peruenire que
paulus optabat philoso-
phi primo. Cupio dissolui.
⁊ cetera. Sermo. vij.

Miserabilia ope-
ra tua domi-
ne. Psalmis.
138. Illud mi-
rabile repu-
tatur. Quod maxime ap-
paret: eius tamen cā igno-

Sermones funebres.

rat. Sicut multi mirantur: quoniam videtur eclipsis solis et lune: et quoniam videtur monstrum: et portenta maxima: et hoc propter ignorantiam cause. sed sapientes qui causam sciunt non mirantur. Et secundum hunc modum mirabile potest videri hominibus. quod ita sepius: ac subito homines moriuntur. et precipue constituti in dignitatibus. sed si hoc diligenter attendimus: non hoc contingit a casu nec a fortuna. sed potius a divina iustitia. Et hoc triplici ratione. **¶** Propter conservationem boni universi. **¶** Propter punitionem delicti. **¶** Propter terrorem aliorum. **¶** Quia sicut dicitur in alijs libris bonum quanto communius. tanto divinius atque eligibilius. Unde bonum privis dimittit propter bonum totius sicut exemplum patet in artificialibus. Videmus enim quod medicus abscedit a membrum putridum ut conservet totum subiectum. Et abijcit omnem morbidam ne totus grex inficiatur. In civilibus et hoc apparet. Videmus enim quod potestas suaspedit latronem propter bonum civitatis. In naturis et manifeste patet. Mala natura permittit res corrumpi ut possint augeri. Sicut patet de fru-

mento. quod in terra corrumpitur. Ideo dicitur ad aliam. v. Nisi granum frumenti cadens in terra mortuum fuerit. ipsum solum manet. Et secundum hunc modum divina iustitia multos permittit. propter bonum totius populi: sicut patet de Dathan et Abiron: qui murmurabant contra Moysen. Ideo oravit ut subita morte interirent: et sic pateret eis quod deus misisset eum. Iohannes apta est terra et deglutivit Dathan et aperuit super aggregationem Abiron. et descenderunt in infernum viventes cum quadrigis et ceteris. Hoc autem fecit divina iustitia quod posuit malos propter conservationem bonorum. Unde dominus precepit ad Moysen dicens. Adversarios ne peram. permittit dominus mortem corporis. propter vitam anime. **¶** Secundo mors permittit ex divina iustitia propter punitionem delicti. Licet enim non sit modus temporis iustitie. sed potius misericordie. tamen quod peccatores non cessant deum offendere: et ei patientiam provocare ad iram: interdum deus rigorem sue iustitie exercet in peccatoris acrius. Unde Vale leri maximus. Lento enim gradu ad vindictam sui divina permittit ira. tarditatemque suppli-

cui gra
pino d
Dens
malu
ut de
eligere
hunc m
naut p
ordinat
tura re
sa pcta
divina
luxurie
tio. qd
lastica d
lntu lux
uelama
ris abu
dicu de
ta e terr
ego diff
pente
mine. Jo
per petr
Sodoni
plur sup
ut pena
peccato
et id pu
Ite ppe
fit quo
xix. qd
castris
milia. s
ru. xij. d

vulgarizandi:

cij gravitate ppenfat. libro
 pmo de religione. Et Aug.
 Dens nō pmitteret ī rebus
 malū eē. nisi eēt a deo potēs
 vt de quolibet malo sciret
 eligere bonū. Et secundū
 hunc modū oēm penā ordi
 nant p culpā vt nihil sit in
 ordinatū. Et iō ī dīna scrip
 tura reperim⁹ q pp diner
 sa pctā occisi sunt hoīes ex
 diuina iustitia. Mā pp pctm
 luxurie hoīes pierūt ī dilu
 uio. qz sic dicit hystoria seo
 lastica de cā diluuij. tū ina
 luit luxuria. q mulieres in
 uesaniā verse. supgreffe vi
 ris abutebat. Propterea
 dicit dens gene. vi. Reple
 ta ē terra malitia eorum: et
 ego dispergā eos cū terra.
 Penitet enī me fecisse ho
 minē. Itē vt hī Gen. xix. p
 pter pctm ī nām destruxit
 Sodomā ⁊ Gomorrā. Un
 pluit sup eā ignē ⁊ sulphur.
 vt pena rīdeat culpe: qz in
 peccato illo ē ardor ⁊ fetor:
 ⁊ iō punit igne ⁊ sulphure
 Itē ppter pctm supbie pcul
 sit quosdā sic pz. xiiij. Re.
 xix. q angel⁹ dñi pcussit in
 castris assyrior. cap. lxxv.
 nulia. Silr hī ī actib⁹ aplo
 rū. xij. De Herode q vesti

tus veste regia sedit p tri
 banali ⁊ cōtinnabatur ad
 populū. Populus autē
 acclamabat dei vocens ⁊
 nō hominis. Et statim per
 cussit eum. Angelus domi
 ni: eo q non dedisset hono
 rem deo: ⁊ consumptus a
 vermibus expirauit. Ter
 tio propter terrore aliorū.
 Sicut habetur in actibus.
 De Anāia ⁊ Saphirayro
 re ei⁹: qui ad argutionem.
 Petri expirauerunt ambo
 ⁊ factus est timor magnus
 in vnīuersa terra ⁊ sup oēs
 qui audierant. Mā extimo
 re domini recedit homo a
 malo: iuxta illud. Ecclesia.
 primo. Timor domini ex
 pellit peccatum.

Sermo octauo.

Uomodo mise
 retur pater filio
 rū misert⁹ ē do
 min⁹ timētibus
 se. Psal. 102.

Quoniā quelibet rex hēt p
 priā operationē conuenien
 tem sue pprietati: sicut Sa
 phyrus habet purgare ocl
 lum: ⁊ adamas trahere fer
 rum ⁊ calor naturalis con
 nertere cibum in nutrime
 tum: sic proprietates dei est

vulgarizandi.

misericordia: vt dicit Gre
 go. ⁊ cātaſ aſſidue i ecclia.
 Deus cui p̄prium ē ⁊c. Et
 ideo operatur ea q̄ ſue p̄pe
 tatis ſūt. ſcilicet mīaſ. pſal.
 xxxij. Ad iſicordia dñi ple
 na eſt terra. Et iteruſ pſal.
 cxiij. Miſerationes eius
 ſup oīa opa ei⁹. Et iō ex mi
 ſericordia dei p̄cedit q̄ qui
 dam velociter moriūtur ne
 in hoc ſeculo diutius aſſi
 ganē. quia ſicut dicit Job.
 xiiij. Hō natus de muliere
 ⁊c. Sed miſerie miſericor
 dia exhibet morte median
 tes ⁊ hoc opatur deus miſe
 rēdo triplici miſeratione.
 ¶ Primo eorū paruitatem.
 ¶ Secūdo eorū puritatem.
 ¶ Tertio eorū iocūditatē.
 ¶ Ne decipiantur ab in
 imico q̄ ſūt fragiles ⁊ debi
 les ⁊ iō cōparātur rei fra
 gili. Job. xiiij. Qui q̄ſi flos
 ⁊c. Hec antē fragilitas ieſt
 eis ex pte materie. q̄ d̄ pul
 uere terre formāt. pſal. ciiij.
 Recordat⁹ ēqm̄ puluis ſu
 mus. Item ineſt eis fragili
 tas ex pte corpaliſ forme.
 pſal. ciiij. Quoniā ip̄e cogno
 uit figmentū n̄m. Itē ineſt
 eis fragilitas ex pte ſubſtā
 tię. Job. xx. Trāſiet ſicut vi
 ſio nocturna. Idē. vij. Ec
 ce nūc i puluere dor. ⁊ qua
 re ſicut eſt fragilis. ita ē mi
 ſerabilis: ⁊ iō tales indigēt
 miſericordiā ne decipiant
 ab inimico cui reſiſtere nō
 poterūt p̄p qd̄ dixit. Saul
 ⁊ Dauid. i. Regum. xvij.
 Mō valēs reſiſtere. ¶ Philo
 ſteo iſti. q̄ puer eſ. Mā pue
 roſ ē eſſe ſicut cera de qua
 facile formāt oēs figure. ſic
 ⁊ ip̄i de facili iducūt ⁊ for
 mant ad malū ⁊ acqrūt ba
 bitū vitioſū. ita q̄ nō p̄nt d̄
 facili r̄moneri. ¶ Philoſtictus
 ē difficili mobilis. Et inē il
 lud Iſa. Sicut ⁊ ethiopoſ n̄
 p̄t pellē ſuā mutare ⁊c. Et
 iō miſericorditer agit de⁹.
 qm̄ a pueritia tales vocat d̄
 hoc mūdo. Sap. iiiiij. Cap
 tus ē ne malicia imutaret
 cor eius. Secundo miſeret
 eorū puritati. ne maculent
 pctō. Mā puer d̄ q̄ſi pur⁹
 aer. S̄ purus aer obtene
 bratur: ⁊ maculat ex fumo
 ſitatib⁹ terre ⁊ aque. Et iō
 tales miſericordia idigēt ne
 maculētur a mūdo. Mā il
 lud quod ē purum ⁊ mun
 dum citius maculatur q̄ il
 lud quod eſt ipurum. enim
 vero maculatur ex fumoſi

catib⁹
 unt aī
 Anim
 aqua
 hūm
 que fa
 cam p
 pſicē
 ē ſicut
 quia al
 tū: ⁊ n
 Et iō
 diant
 Mūdo
 nre par
 quoniam
 celoz
 rum iō
 ſolatio
 pollēt
 um no
 tā. Ap
 canticū
 agni ⁊
 canticū
 iij. q̄
 Et ratio
 q̄ cum
 colūm
 ⁊ ſequ
 que re
 deus
 les a
 propo
 tur a d

Sermones funebres.

tatibus siccis terre que faciunt aiam aridam. ps. cxlij. Anima mea sicut terra sine aqua tibi. Itē maculat ex humidis vaporibus aque. que faciunt animaz lubricam per luxuriam et concupiscētiā. Gen. xlix. Effusus ē sicut aqua: non crescas: quia ascendisti cubile patris tui: et maculasti stratus ei? Et iō pius pater misericordiarum tales vocat dicēs. Malbe. xix. et Mal. x. Si nite parvulos vēire ad me quoniam talium ē regnum celoz. Tertio miseretur eorum iocunditati ne priuēt solatio. Nam qui puritate pollēt digni sunt vt ante deum nouum canticum cantēt. Apoc. xiiij. Cantabant canticū nouū añ sedē dei et agni et nemo poterat dicē canticum illud nisi illa. cxlij. q. empti sunt de terra. Et ratio huius ē q: hi sunt q cum mulieribus nō sunt cognati: virgines. n. sunt et sequuntur agnum quocū que ierit. Et iō misericors deus agit misericorditer tales a mundo abstrahēs. ne propter fragilitatē decipiātur a dyabolo. iux illd Sa.

iiij. Placida enim deo iasti anima propterea illā liberat de medio iniquitatum. Postq dictum est de causis mortis. nunc dicēdum ē de conditionibus eius. Cuius ptis ista sunt capitula. De fortitudine mortis. De bonitate eius. De timore eius. De honore eius etc.

Sermo nono.

Adors Quaz amara est memoria tua. Eccl. xli. Vos debetis scire.

q si memoria mortis est amara incomparabiliter ē amara eius experiētia. qz tanta est eius potētia et fortitudo. Quod nihil est sub celo. Quod lei resistere possit.

Nam primo ipsa destruit naturam.

Secundo vincit potēcias.

Tertio deiscit excellētiā.

Est enim natura vis infinita rebus. Et simili- bus similia procreans. Et sicut facit quod planta

Sermones funebres.

facit plantas & leo leonē & homo hoīes. sic qcqd opat nā. opatur in tpe sicut pz in generatiōe hoīs. Eius formatio fit. i. xlii. dieb⁹ scdm snām sacre scripture & etiā phie. Nam August. super illud Jo. ij. āmis. xlii. edificatū ē tēplū: hoc dicit: qd hū numerus dierū ppetit formationi corporis humani. Philosophi et dicūt qd i tot diebus nā corp⁹ humanū format. Mā conceptus sex primis dieb⁹. ē i forma lactis. in. ix. sequētib⁹ ē sub forma sanguinis. in. xij. est sub forma carnis in. xvij. Sequētib⁹ dieb⁹ pcedit vsqz ad lineamēta mēbroz. Unde versus. Sex in lacte dies: tibi sunt in sanguine terni. Bis seni carnē: ter seni mēbra figurāt. Corpe vero cōpleto & orgāizato aīa a deo noniter creata infundit. & sic ad generationē hoīs opatur deus. qui dat aīaz. Mā etiā operantē infra nature. Notus .n. celi opat: cui⁹ virtute qlitates agūt. Opatur et hō & sol. qz homo hominē generat & sol. Opantē etiā artes & studia anteqz ad perfectū deveniāt. Et li

cer cū tāto labore & in tāto tēpore homo formet⁹ & ad pfectū ducat: vno ictu occidit: & nihil ē qd cōtra mortem: hoīem possit inuare nec diuitie: nec delitie: nec honores. Diuitie nō liberant a morte: nec delitie a verine: nec honores a fetore. Sic dicit. B. Post hominē vermes post vermes fetor: & horror: sic in nō hominē vertit oīs hō. Nec ē potētia hūana. Exēplū de Alexandro. a quo petierūt qdā phi. qbus Alexander obtulerat immortalitatē: rñdēst ei. qd nō poterat eis pferre. quū ipse eēt mortalis. Qui & dixerūt ei. Quz sis ergo mortalis. cur tot mala discurrēdo facis. **C**Secūdo destruit potētiā. Mā potentie sunt primū operatoriū. Operationes vero sunt cōes corpori & anime. Itaqz nec anima sine corpe: nec corpus sine aīa operari pōt. qz corpus & ptes corporis sūt instrumenta aīe. Un sicut miles nō pōt pugnare sine instris militie clipeo. s. & lācea & similib⁹: nec et aliqs artifex potest sine suis instrumentis ita nec corpus sine aīa vel

aīa a
qd d
perit
ri. rā
edifi
cut aī
ficare
in corp
tritar
p. p. p.
aīa. si
tio ho
sed ho
te qd
mora
dine d
mortu
C. T.
iuxta
puz
tū sic
fuit &
hoc et
Ubi si
domin
am. q
tū acc
nis et
nati
scen
moe
tūba
& ip
tene
Duo
rand

Sermones funebres.

aia absq[ue] corpore. Propter q[uo]d dicit scdo d[omi]n[u]s aia. Qui dixerit aiaz gaudere vel tristari. tanq[ua]m dixerit ea texere v[el] edificare. Hoc est dicere si cut aia no[n] po[tes]t texere vel edificare sine maib[us]: ita existes in corpe no[n] po[tes]t gaudere vel tristari sine corp[or]is partib[us]. Propter q[uo]d dicit in p[ri]mo d[omi]n[u]s aia. si est aie aliq[ua] p[ro]pria opatio hoc maxime e[st] itelligere sed hoc no[n] e[st] sine fantasia: te q[uo]d est co[n]ditio corp[or]is. sed mors ista pot[en]tia sua fortitudine destruit: ex eo q[uo]d homo mortu[us] no[n] po[tes]t apli[us] opari.

Tertio deicit excell[en]tia: iuxta illud. ps. xvi. Ubi imp[er]is super exaltatu[m] et elenatu[m] sicut cedros libani. Tra[ns]iit et ecce non erat etc. De hoc etia[m] dicit Baruch. iij. Ubi sunt reges gentiu[m] et qui dominant eoru[m] q[ui] lumen in am. q[ui] the. sibi auru[m] et argentu[m] acquiru[n]t sibi et non est finis etc. Et subdit. Ex terminati sunt: et ad infernos descend[er]u[n]t. Refert quida[m] Ermo genes philosophus. q[uo]d tuba Alexandri erat aurea et i[n] patulo posita cora[m] qua co[n]generu[n]t plures philosophi. Quoru[m] vnus dixit. O Alexander heri no[n] sufficebat tibi totus mu[n]dus: hodie sufficit quatinor v[er]ne terre. Alius dixit. O Alexander heri populo imperabas: hodie vnus solus tibi i[mp]erat. Tertius dixit. O alexander: heri terra p[re]mebas: hodie ab ea premeris. Quartus dixit. O Alexander heri voc[em] tuaz o[mn]es timeba[n]t. hodie te mortu[u] null[us] timet. Quint[us] dixit. O Alexander heri hebas co[m]muniu[m] tot regu[m] p[ri]ncipiu[m] du cu[m]. hodie solus iaces i[n] sepulchro. Sextus dixit. O Alexander heri hebas tot regna i[n] tua p[ro]p[ri]e: hodie te mors tenet i[n] sua. Septim[us] dixit. O Alexander heri comedebas tot cibaria d[eli]cata. hodie fact[us] e[st] esca et cib[us] vermu[m]. Et sic p[er] q[uo]d nulla excell[en]tia e[st] i[n] mu[n]do: no[n] t[em]p[or]alis nec regal[is] nec cuiuscunq[ue] altitudinis v[el] excell[en]tie q[ua] p[er] morte[m] cito no[n] destruat[ur]: dep[re]mat[ur]q[ue] velociter i[n] illud Ecclesi. x. Ois potest[ur] vita brevis. Et alibi Job. 30. Elenasti me et q[ua] si sup[er] vetu[m] pone[s] elisisti me valde. Quia q[ua]nto magis elenasti piculosus d[omi]n[u]s p[ri]mit i[n] illud. Isa. xliij. Quomodo cecidisti lucifer d[omi]n[u]s celo. q[ui]a mane ouebaris. Cornu i[n] ter. q[ui]a vul. g[ra]tes. Et salomo q[ui] alta

vulgarizandi.

domū facit. querit ruinā.

Sermo decimus.

Melior ē dies mor-
tis: die natiuita-
tis. eccl. vij. ca.
Vos dētis scire
q̄ res q̄ ē meli-
or: oī re: recte p̄t dici bōa. s̄
res q̄ ē melior: oī re: est vita:
q̄: oīa īferiora vidēt ordiari
ad vitā. Mā elemēta sūt pp
mixta: ⁊ mixta pp plātas ⁊
pp aīalia plāte: ⁊ aīalia pp
vitā humanā: s̄ mors ē me-
lior: vita: propter tria.

Quia cōiungit fini.

Quia p̄iungit paci.

Quia p̄iungit veritati.

In vnaquaq̄ re optimus
ē finis. Un̄ oē agēs agit pp
finē ⁊ finis mouet agētē. Un̄
diē sap̄. q̄ nullus aliqs agēt
nō vēturus ad finē. Sic na-
uigatores n̄ nauigarēt: nisi d̄
berēt vēire ad portū: ⁊ mules
nō bellarēt. nisi pp victoriā
⁊ agricolā n̄ seminare: nisi
sparet fructū se pcepturū. s̄
vtilior finis hōis ē deus: ad
quē nō possumus puenire.
dū sumus ī hac vita q̄a s̄m
aplm dū sum⁹ ī corpore pe-
grinamur a dño. p̄mo Cor.
v. Et sic vita īpedit nos per-
uenire ad finē: ⁊ n̄ solū nos.
s̄ q̄ sūt ī nob. sūt. n. ī nob q̄t

mor p̄ncipia mālīa. q̄ oīa d̄
siderāt puenire ad suos fines
s̄ mors frāgit creatiōz ⁊ oīa
p̄iuncta dissoluit. ⁊ qdlibet
elemētōz vadit ad p̄pū lo-
cū. sicut ad suū finē. Mā aīa
vadit ad deū. q̄ eā creauit. si-
tū. sine pctō mortali de cedit
caro ad terrā de q̄ sūpra fuit
Gen. ij. Cinis ē ⁊ ī cinerem
reuerteris. **S**cdo p̄iungit
paci. Mā dū sum⁹ ī hac vita
sum⁹ ī p̄tina pugna: q̄a ī no-
bis pugnāt elemēta: humoīs
⁊ p̄tes eēntiales. Sed ex pu-
gna elemētōz ducimur ad
mortē. Ex pugna humoīz
ducimur ad īfirmitates: q̄
ex corruptiōe diuersoz hu-
moīz oriūt diuerse īfirmita-
tes ī corpore hūano. ex pugna
vō p̄tū eēntialiū īclinamur
ad p̄c̄m: eo q̄ caro sp̄pugnat
r̄le rōis: iux̄ illd. Apli. Ro.
vij. Videō aliā legē ī mēbris
meis repugnātē legi mee. ⁊
rō hui⁹ ē: q̄a s̄lē īclinat ad
similes: ⁊ q̄: caro ē ī iniquita-
tibus concepta. ps. l. Ecce
enim ī iniqui. Ideo ad īni-
quitatem īclinamur. Et ī
oībus discordiis istis sum⁹.
dū vinimus ī hac vita. S̄
mors ab oīb⁹ istis nos absol-
uit. si sine pctō decedim⁹. ⁊
cōiungit nos paci. iux̄ illud

ps. l.
cus e
syō. d
ip̄s
cōm
hac v
iux̄
sunt v
nū. Et
gnitio
a p̄m
a p̄m
do nō
ruatē
tio ē a
cuins
a s̄m
ginat
sū cō
sensit
sus p
bus. d
⁊ s̄m
Rōm
tura s̄
dēt p
lud. ⁊
pulch
dele
dū
s̄m
calie
vlti
Et
falsa
Et p

Sermones funebres:

ps. lxxv. In pace factus est locus eius. Et habitatio eius in syon. Et ps. iiii. In pace in idipsum dormi. et requies. Tercio coniungit nos veritati. Sz in hac vita falsitati coniungimur iuxta illud. ps. x. Diminute sunt veritates a filiis hominum. Et ratio huius est quia: omnis cognitio perfecta. sz omnis veritas a prima virtute. sicut omne bonum a primo bono. Sed in hoc mundo non cognoscimus primam veritatem: eo quod omnino vera cognitio est a sensu. Unde intellectus cuius obiectum est verum accipit a fantasia: et fantasia ab imaginatione. et imaginatio a sensu communi. et sensus communis a sensibus particularibus. et sensus particularis a rebus materialibus. Sz iste videntur esse vere et sunt false et vane. iuxta illud i. Roma. viii. Vanitati creatura subiecta est. sicut res que videtur pulchra. et vana est. iuxta illud. Prover. xxi. Vanitas est pulchritudo. fornicator est delectabilis. sz est detestabilis. et divitie videtur stabilis et sunt fluxibiles. Sz in agnitione est talis processus. scilicet de primo ad ultimum a sensu ad intellectum. Et quia prima acceptio est falsa. Ideo et ultima est falsa. Et propter hoc dum sumus in

via involvuntur a tenebris falsitatis. et parum cognoscimus de veritate. Sz anime que sine peccato decedunt coniunguntur perfecte veritati et in illa veritate contemplatur omnem veritatem: quia anime videtur deum orta est omnis creatura. Grego. Qui intus dei claritatem habet. nihil est foris quod ignoret. et sic qui perfecte diligunt: et per consequens perfecte delectantur: Augu. Dum pervenerimus ad te fontem etc. hec omnia consequuntur per mortem et ab his omnibus impediuntur per vitam ergo melior est dies mortis etc.

Sermo secundo.

Quod bonum est iudicium tuum. Ecclesia. xli. Video quod debetis scire ci-

ves spectatissimi quod iudicium mortis est bonum triplici ratione.

Primo ratione communitatis.

Secundo ratione equitatis.

Tercio ratione virtutis.

Bonum enim secundum Dyo. est diffusivum sui ipsius et huiusmodi signum

vulgarizandi: m2

est q̄ res quāto plus hēt de
bōitate: tāto āpli⁹ se diffun-
dit sic p̄z tali exēplo. Itē cor-
palis lux videt optia. Sed
nos videm⁹ q̄ carbūculus
plus diffūdit de claritate q̄
cristallus ⁊ cādela plus q̄
carbūcul⁹. ⁊ stella pl⁹ q̄ cā-
dela: ⁊ lūa pl⁹ q̄ stellae: ⁊ sol
pl⁹ q̄ lūa ⁊ de⁹ pl⁹ q̄ sol: ⁊
vnū q̄d q̄z quāto pl⁹ h̄z d̄ bo-
nitate: tāto magis h̄z de dif-
fusioe. S̄z mors cōiter se dif-
fundit ad oīa īferiora sensi-
bilis: q̄ corrūpūnt quodam
mō: eo q̄d mors ē q̄dā p̄ua-
tio. ¶ Propter q̄d dī. Eccle.
ix. Cōmunionē mortis scito
⁊ c. S̄z p̄t aliq̄s dicē q̄d q̄n-
to ē cōior: tāto ē peior. h̄o ēēt
vez si ex h̄ p̄seq̄ret malū q̄z
ex malo p̄cedit malū. S̄z ex
morte sine p̄cō p̄tingit seq̄-
sūmū bonū iuxta illud. Io.
Apo. xiiij. B̄ti mortui q̄ in
dño moriūt ⁊ c. iō Apl̄s de
siderabat eā. d. ¶ Dñi. p̄rio.
Lupio ⁊ c. Elias autē petiuit
aīe suē vt moreret. ¶ Secū-
do rōne eq̄tatis: eo q̄ ē iusti-
ciaria eterni iudicis. Oīs. n.
rex in regno suo. ad h̄o q̄ n̄
remaneat vllū malū. h̄z ius-
titia ad f̄mūerādos bonos
⁊ p̄niēdos malos. S̄z mors
ē iusticiaria dī. q̄ in omnes

inste p̄cedit. ⁊ nulli p̄cit: nec
ē acceptio p̄sonarū ap̄d deū
nec recipit p̄ redēptōe dōa.
nec p̄cib⁹ acq̄escit. Q̄d autē
non acq̄escat p̄cibus appet
q̄a ita moriunt iuuenes. sic
senes. iux illd. Oīs moriūt
.i. regū. xiiij. Et eccle. ij. mo-
rit doct⁹. Similit̄ vt īdoct⁹.
Exēplū de q̄dā iuvene. q̄nē
p̄f de ordīe volebat ex̄here.
q̄ dixit p̄ri. ¶ Si si vultis me
liberare de illa mala p̄sue-
tudie. q̄z h̄z h̄o ī terra. ad te
veniā. Qui p̄r r̄ndit. Libētis
sime fili ī mi. ⁊ pete q̄cqd vis
⁊ faciā tibi. Dixit tūc p̄ri fi-
lius. ¶ Hoc agatis q̄d n̄ mori-
ant iuuenes. nec senes. Qui
mox ex filij v̄bis p̄tus tri-
stis īgemiscēs ait. Nec tāta
quū sim senex vsq̄z huc exco-
gitauī. ¶ Vīue ī pace ⁊ reces-
sit lect⁹ ac gaudēs sup p̄ndē-
tia filij. Itē mors ē iustissima
quia in ea fit retributio me-
ritorū. iux illd. ¶ Reddet tunc
vnicuiq̄z iuxta opa sua: ī m̄l-
tis locis: sicut ⁊ tu esto supra
quinq̄z ciuitates ⁊ Luc. ix.
¶ Propter quod mors pecca-
torūz dicit pessima. ⁊ mors
sanctorū dicitur preciosa.
¶ Tercio ratione virtutis.
¶ Habet etiā potentia sanati-
nā. videm⁹ q̄d res q̄ sanant

mors
Et sic
mors
q̄d m
ta ill
amar
sic ē ar
ta illd
re nou
pter q̄
dro. S
mori
cidat
dū q̄d
dā p̄e
tētiā ī
dio. S
āt ad
ce loc
nd tū
ture n
⁊ q̄n p
to ⁊ ac
facere
pauet
fac⁹ n
penit
ereq̄
ire a
dom
cun
mon
mon
tūm
Ce

Sermones funebres.

morbos corporales se amari.
Et scdm hunc modum se habet
mors ad morbos spirituales eo
quod mors est valde amara. iux
ta illud. Eccle. xli. O mors quoniam
amara est memoria tua. Sed quia
sic est amara libat a cipa: iux
ta illud. Eccle. xlv. Memoria
re novissima tua et in te. Pro
pter quod scripsit. Ari. Alexan
dro. Scribe in anulo tuo lras
mortis: ut quando eas legeris de
cidat superbia tua. Exemplum.
dum quidam confiteretur peccata sua cui
dam confessori et ei magnam peni
tentiam in iugum: occidit eum gla
dio. Et filius de secundo. Accidens
autem ad tertium ille blande et dul
ce locutus est ei dicens. Nihil ali
ud tibi iniungo. nisi quod sepul
ture mortuorum debeas iterum
et quando poteris sepeliri: sepeli
to et adiuncto. Quando autem ille be
faceret. semel terrorem mortis
pauces facit: reliquit seculum: et
factus monachus peritorum
penituit. in sanctum virum se
erexit. Et ideo dicitur melius est
ire ad domum luctus: quam ad
domum convivii. Et ob hoc di
cunt monumenta. quasi mentem
monentia. Sequitur ergo. O
mors bonum est iudicium
tuum.

Sermo duodecimo.

Memorandum nonis
sima tuas: et in eis
numquam non peccabis
Eccle. vii. Vos
debetis scire: quod
nonnullas iacturas libenter su
stinere homines propter utilitatem.
quam ex eis consequuntur. Exem
plum sicut infirmus sustinet in
cisionem vulneris in membris pro
pter utilitatem corporis vel pro
pter deum ut martyres. Et ideo
videtur mors esse valde utilis
propter tria quod homo habet ex ea. vel ei
consideratione valde utilis.
Primo habet noticiam prope
talem.
Secundo habet utilita
tem regule generalis.
Tertio habet utilitatem
doctrinae salutaris.
Valde enim utile est: quod homo
scriptum cognoscat: quod sic dicit
Ber. Multi multa sciunt et sei
psum nesciunt. Multi quidam habent
noticias elementorum sic philosophi et
astrologi. Et quidam habent noti
ciam operationum civilium: ut Ju
risperiti: sed seipsos ignorant.
Sed bene tale habet noticiam propter con
siderationem mortis. Et huius
ratio est: quod tale est propositum quod sit
compositum. Sed per mortem homo
resolvitur in suam compositionem: et in
tali resolutione apparet: quod se
tores. et quod patredies et ab

b 3

Vulgarizandi.

hoiatioes sūt ex qb' hō cō/
ponit. pp qd dicit. B. Quid
fetid' hūano cadauere. qd
horribili' hoīe mortuo. Lu
ius erat i vita gratissim' am
plex'. fit i morte horribilis
aspect'. Quid igr sē dicit.
qd diuicie. qd honores. Di
uicie n liberāt a morte. nec
delicie a vīe. nec honores
a fetoī. Et sic p mortē hō ve
nit ad noticiā sue vilitatis.
p' hoiez vīes: p' vīes fe
toī et honor. sic in nō hoiez
vertit oīs hō: qz forma fa
ctoī populi: seruoī iuuenilis
opesqz. surripuer tibi nosce
re qd sit hō. pp qd Alexan
der vulnerat' a sagitta dixit
Uos vocatis me filiuz Jo
nis: s; hoc vuln' monstrat
me cē filiuz hoīs: s; hic ma
gis monstrat p mortē: cui'
scia ē valde vtilis ad n p'su
mēdū v se. iux illd. ps. viij.
Ut sciāt gētes qm hoies sē.
C Scdō ē vtil' pp regulam
generalē: qz ea q ad finez or
dinant: s; in ordinē ordināt
ad finē: sicut pz i artificiali
bus nālibus: et civilib'. In
artificialib' qdē: qz domus
est pp habitationē. Et in nā
libus pz: qz arbor sic ordia
tur a natura vt possit fruct'
pducere: et eos pseruare. p

pter quod hēt arbor a nā ra
dices i terra ad recipiēduz
hūiores: et folia ad ptegēdū
fruct'. Hoc ē pz i civilib':
qz pugna ē pp victoriā. et iō
acies militū ordināt et dis
ponunt vt possint ad victo
riā puenire. sic dicit Vincē
ti' i lib. de arte militari. Et
isto mō ex p'sideratiōe mor
tis q ē finis hoīs: vita debz
dirigi. pp qd Job. xij. In
terroga iumēta et docebūt
te: et volatilia celi et indica
būt tibi. Loqre terre: et re
spōdebit tibi: et narrabūt pi
scēs maris: qz canda tāqz fi
ne regunt: vt nanis temōe.
C Tertio ē vtilis pp doctri
nā salutarē: qz ex p'sideratio
ne mortis hētur cognitio vl
timi finis: si finis ē cā cāp: qz
oē agens: agit pp finē. et fi
nis mouet agēs. Vñ oēs can
se ordināt ad finē: qz i qlibz
opatione ē qdā circulatio in
qz finis mouet agēs et agēs
mor' dispōit mān et mā di
spōita informat p formā et
forma ordināt ad finē: et sic
ei' cā est pncipiū et finis. Et
qstū ad hō meli' ē ire ad do
mū luct' qz ad domū cōui
uij: qz i ista finis cūtoī homi
nū admōet. et vīes cogitat
quid futurū sit. Vñ petr' cō

mello
vitas.
git fa
cōme
ne ce
videt
sum?
Cū q
mū il
mor et
erit et
fuit i
exempl
facies
mūg
p sp
bono
dices
Iube
qū fu
xij. E
putati
C Se
M
Obv
mort
pter
C
ad i
C
ē ad
C
ad
C

Sermones funebres.

mestor: fecit i tūba sua hos
vīsus. petr' erā. quē petra te
git factusqz cōmestor. Mūc
cōmedor vīu? docui: docer
ne cello. mortu? vt discāt q
vidēt iceneratū. qd fuit iste
sum? erim? qnqz qd hic ē.
Uū qlibz mortu? dic vīuētī
iux illd. Eccle. xxviii. Me
mor esto iudicij mei: sic enī
erit et tuū. pp qd monūta
sūt i patulo. q: monēt mētē.
exēplū Jo. elemosynarij: q
faciēs sibi sabucari seplchz
nūqz voluit id pfici ordināf
q sp i solēnitatib?: cū ēēt in
bonoz pōtūficali vīret aliqf
dicēs seplchz tuū ipsectū ē.
Inbe g' illd pfici q: nescis
qū fur vīet: iux illd. Luce.
xii. Estote pati: q: q hora n
putatis fili? hoīs veniet et c.
Sermo decimotertio.

Memor esto iudicij
mei. sic. n. erit et tuū.

Eccle. xxviii. Vos
obtetis scire q consideratio
mortis est valde vtil pro
pter tria.

Primo p eā vitam? id qd
ad ipediēdā salutē ē efficac?

Secundo p eā acqrit id qd
ē ad curādā plagā vītuosi?

Tertio p eā cōferē id qd
ad adipiscēdā salutē ē vtili?

Nihil. n. ē efficac? siue i

bono siue i malo qz radix to
n' pncipiū sic pz: q i opib?
meritorijs caritas ē radix oī
uz meritorz et ē efficacior ad
merēdū. pz ē i terra nascētī
b?: q radix est efficacior ad
fructificādū. isto mō i opib?
viciosis mūdāna malitia q ē
radix oīuz maloz ē efficaci
or ad ipediēdū bonū. Nec
āt malitia p̄sistit i trib? v3 in
p̄cupiscētia auaritia et sup
bia. nā supbia sordīata erit
gut i altū. et q̄to magis ele
uat: tāto magis dep̄mit. et iō
tal' q erigit similat vaporē
b' terrestrib?: q postqz ascē
derit sursum. itex deorsū d̄p̄ri
mūt: et eoz loc? n̄ inēt am
pli?. Et iō d' his dī. ps. 35.
Vidi ipiū exaltatū: et e. s. c.
l. et p̄trāsi et ecce n̄ erat. q.
cū: et n̄ ē inēt loc? ei?. s3 ab
h' ipediūto hō libat p mō
tē. pp qd Ari. scripsit Alex.
vt insculpi facēt i ānulo suo
lras mortis. Exēplū hēmus
depauōe: q visa cauda sup
bit. s3 visis pedib? hūiliat.
Uū elias cū fuisset cōmina
tus mortē Achab: dixit dor
min? ad Elynā. Mōne vi
disti achab hūiliatū corā
te. pp quod dicit Eccle. x.
Quid supbis terra et cinis?
Itē auaritia dep̄mit. quia

b 4

vulgarizandi.

errēt hōis affect⁹ a statu di-
gnitatis sue eijcit tales qd
bēt terrēis dñari. efficiūt ter-
renorū bonorū sui: s; ab hoc
liberat hō p cōsiderationē
mortis: pp qd dicit Hiero.
facile ptenit oīa q se cogitat
moriturū. Itē pcupiscentia
retrahit qā nihil ē qd hōiez
d statu sue altitudinis sic ei
ciat sicut pcupiscētia: qz to-
tū obtenebrat hōiem ⁊ red-
dit sicut belluā. s; ab hoc li-
berat hō per p̄siderationē
mortis. pp qd dicit Grego.
Nihil tāū valet ad domā-
dū carnis d̄sideria. qstū cō-
sideratio mortis assidua q
lisq; futura sit mortua. Exē-
plū legīt i vitis patrū q qu-
nū qdā senex tētareť d qua-
dā mulier. audies q eēt mō-
tūa letant iuit ad sepulchrū.
⁊ illo apto itinxit palliū in
tabo. sanie ac putredie eius.
⁊ reuers⁹ ad cellā quū tenta-
ret de illa mulier. applica-
bat ad nares illū fectorē di.
Ecce qd d̄sideras. d̄lectas i
ipō. ⁊ faciare. ⁊ sic mortifica-
bat illa tēratio. ¶ Scdo ac-
grit per eā illud qd ē ad cu-
randū plagā virtuosi⁹. sicut
enī i corpore sūt diuerse ifir-
mitates. ita regunt diuer-
se medicie. qz ōria p̄trariis

curant. s; peccata sūt diuer-
se ifirmitates aīe. sicut dicit
Tullius. Inter q̄s est pctm
mortale p̄tra qd ordinatū ē
penitētie remediū. q scdm.
Amb: osū ē virt⁹ p̄fecta. q
ēē imp̄fectū reducit ad p̄fe-
ctū. s; ad hāc assumēdā idu-
cit mortis mēoria sic bētur i
Jona. v. q. viri nimitate ad
cōminationē mortis penitē-
tiā egerūt. Legīt. n. illis qd
quū Jonas p̄dicaret adhuc
qdraginta dies q Minine
subuerteret: tūc rex descen-
des d solio suo iducit sacco
sedet i ciner. Exēplū d̄pira-
ra: q occidit duos p̄fessores
vt sup. ¶ Tertio p cāz p̄fer-
tur illd qd ad adipiscēdā sa-
lutē ē vtili⁹. Et hoc ē p̄seue-
rātia: iuxta illd. Nō q icepe-
rit: s; q p̄seuerauerit ⁊c. Si-
cut enī miles n recipit bono-
rificētiā nisi supuenerit vic-
toria: ⁊ nauta n recipit p̄mi-
ū: nisi puenerit ad portū:
sic hō n p̄miat: vl saluat: ni-
si p̄seueret vsq; ad vite termi-
nū. S; hāc p̄seuerātiā p̄fert
nobis mēoria mortis pp qd
dī. Apoc. iij. Esto vigilās ⁊
p̄firma cetera: q erāt moni-
tura. i. p̄tura: qz si nō vigi-
laneris p̄seuerādo: veniā ad
te cito. Exēplū illi⁹ monen-
tis:

Sermones funebres.

quē vocabat pī extra religio-
nē traherē: q̄ dīc q̄ amōeret
p̄suetudinē mortis: lege vt
supra. **Sermon.** xiiij.

Duc dñe d̄ cu
stodia aīaz me
az. ps. 141. Mō
d̄betis vos igno-
raf ciues spec-
tatissimi q̄ mors est valde
utilis ppter. iij.

Primo liberat a carcerē.

Scōdo liberat ab errore.

Tertio libat ab irrōnabi-
lī amore.

Sic enī exīis ī carcerē p̄ua-
tur p̄pria opatiōe q̄ ē ciuili-
vīuē vī p̄uersari: eo q̄ hō
sit aīal politicū: et nālī īclī-
nātū hoīes adīuicē p̄uersā
dū: sic aīa exīis ī corpe p̄uat
p̄pria opatione. Qd̄ sic ps.
Opatio p̄cedit a potētia: et
potētia iest rōnali: rōnalis
āt ē ītellect⁹ et volūtas. S̄z
ītellect⁹ respectu vī: volūtas
respectu bōī S̄z q̄diu aīa ē
ī corpe n̄ pōt p̄fecte ītellige-
re vitatē: q̄ sic dī in ps. 98.

Nubes et caligo in circūitu
ei⁹. Et rō hui⁹ ē: q̄ ītellect⁹
a fātasmatib⁹: et sine īpīs ītel-
liger nō pōt. S̄z fātasmata
cānt a reb⁹ exteriorib⁹. S̄z
res exteriores apparēt q̄ n̄
s̄: q̄ aliqd̄ apparēt pulchr⁹

q̄d ē ēpe: et aliqd̄ apparēt tur-
pe q̄d ē pulchrū et aliqd̄ vī
odoriferū: q̄d ē fetidū: et ē
rid: et sic d̄ alijs sensib⁹: et sic
sepe a falsis d̄cipit ītellect⁹:
et hec ē cā q̄re magis hoīes
intēdūt falsitati q̄ veritati.
P̄propter q̄d dī. ps. xj. Di-
mīute sūt vitates a filijs ho-
minū. Itē volūtas respectu
bōī. S̄z plures magis dili-
gūt mala q̄ bōa. Et rō hu-
ius ē: q̄ bonū et verū p̄uer-
tunt: q̄ nīhil ītelligit nisi
cognitō: sic dīc. Aug. Sed
q̄ n̄ cognoscit vex. iō diligi-
tur bonū. pp q̄d ī ps. 4. dī.
filij hoīum vsq̄quo graui
corde et c. S̄z p̄ mortē aīa e-
ducit d̄ corpe et liberat a fā-
tasmatib⁹: ita q̄ ītellect⁹ tē-
dit ī verū: et volūtas ī bonū
nisi p̄ p̄ctm̄ īpediat. Mā q̄li-
bz aīa sepata a corpe habet
plenissimā cognitionē vita-
tis: et dilectionē trinitatis.
P̄propt̄ q̄ qdā Platonice
noīe: quū legisset libros pla-
tōis ī qb⁹ p̄bat aīa ē īmor-
talis: īterfecit se vt his mīsi-
is absoluta dīnis ītellectib⁹
vīuīret. Scōdo libat ab erro-
re. Tota enīz n̄ra cognitio
orīt a sēsū: iō q̄ caret sēsū: ca-
ret vna scīa: eo q̄ q̄ nūq̄ ha-
buit vīsū n̄ pōt hēre scīam d̄

vulgarizandi.

colorib⁹: s³ sen⁹ iformat re
b⁹ sensibilib⁹. Res at⁹ scibi
les s³ i⁹ cōtinuo motu. Iō q
dā pbs noīe eracit⁹ cōfide
rās p⁹tinuū motū i⁹ reb⁹: i⁹ fi
ne sue vite: ad h⁹ deduct⁹ ē:
q⁹ nolebat de qōne rīdere
vō: s³ tū monebat digituz:
q⁹ res vā: statī erat falsa Et
isto mō p⁹ p⁹tinuā varieta
tē reruz falsa estimationē et
opinionē hērem⁹ de ipis: si
cut p⁹ de antiqs pbs: q⁹ mī
tis fuerit errorib⁹ iplicati.
Sic democrit⁹ dixit oīa cō
posita eē ex atthomis. et sic
empedocles q⁹ posuit mūdū
p⁹ litez et amicitia gīrari: et
corūpi. s³ ab his errorib⁹ li
berat aīa p⁹ mortē: q⁹ si sine
p⁹cedit decessit intuet⁹ et videt
oēm vitatē dei. Sic. imora
lib⁹. Quis it⁹ diuinā clarita
tē hēt: nihil ē foris qd igno
ret. Tercio libat ab irro
nali amore. Amor enī nālī
tēdit ad bonū: q⁹ sic dīc pbs
primo ethicoz. Bonū ē qd
oīa appetūt: s³ aīa carni cō
iūcta p⁹pellit ad dimittēdū
verū bonū: qd p⁹ se ē amabi
le: et ad diligendū bonū ap
parēs: sic videm⁹ q⁹ anar⁹
diligat pecuniā: et adulē lu
xuriā. S³ nālē ē q⁹ bonū q⁹
to puri⁹ et tātō ē nobilius: et

q⁹to plus recedit a puritate
tātō pl⁹ recedit a dilectione.
S³ bonū diuinū ē bonū pu
rū: nihil hīs mali admixtū
S³ bonū mūdānū mltis d
fectib⁹ ē admixtū et malis:
sic p⁹ de diuitijs: ad q⁹s mī
ti afficiunt⁹: et se affligunt: q⁹
hūt i⁹ se mltos defect⁹ am
mixtos. s. laborē i⁹ acq⁹sitiōe
afflictionē i⁹ possessiōe: et do
lorē i⁹ amissiōe. S³ ab oib⁹
his liberat hō p⁹ mortē: q⁹
aīa postq⁹ separata ē a cor
pore: nō obtenebrat nisi per
mortalē maculā. Sicut co
gnoscit primū verū: ita affi
cit ad primū: qd est dens.
Propter qd dī. ps. xvij.
Diligā te dñe for. m. et c. q⁹h
dicēs onere carnis granat⁹
te diligere nō possū iuxta il
lud. Corpus quod corūpit
aggrauat aīam.

Sermo. xv.

Alpio dissolui: et esse
cū christo ad phili.
p⁹mo. Cū corpus nā ē
sit directū ab itelligētia nō
errāte: sp⁹ est rectū: et sp⁹ ten
dit ad illud: qd ē bonū: nisi
ex defectu alicui⁹ p⁹ncipij i
pediat. Et iō nālīter hō nō
appetit mortē: eo q⁹ dīstruit
eē. si tū recta rōne mors p⁹si
deret utilis iuenit p⁹ tris

Sermones funebres.

Quia liberat a mundo. si p pēnū īpediat. pp qd dī
Quia liberat a peccato. i. ps. xxi. Dñs regit me nihil
Quia libat a prano pfort. nubi deerit &c. **S**cdo li
Tercio libat a mūdo: qui bat a pctō: nā quādin aīa ē ī
 nos p̄tinne dēpit eo q̄ mō corpe h̄z volūtātē vertibilē
 pōit ī p̄spirate mō ī aduersi ad bonū: & ad malū: nec ē
 tate. **Q**: sic mutat mūd? sic aliq̄s ī carne vinēs: q̄ possit
 mutat ea q̄ ī ip̄o sūt. nā ī mū ex toto absolui a pctō: nisi p
 do mutat elem̄toz q̄litate: gr̄az sp̄alez: sic fuit b̄tā v̄go.
 q̄: vno tpe t̄nānt cōia supi Et rō hui? ē. **Q**: h̄z volūtas
 ora sic ī estate qū sol monet n̄ possit cogi a carne: tū mī
 p̄ signa meridionalia: & f̄z tū īclinat ab ea: pp̄ vehemē
 hanc mutationē ḡnānt frī tes passiōes: q̄s hō patit ī
 gora: & calores v̄tī & plu corpe: & īpellit ad malū. p
 nie. Itē ḡnānt tēpoz vicis pter qd dicebat apost. **R**o.
 studiēs: f̄z q̄t̄nor: tpa ānū q̄ vij. Infelix ego hō. & pp̄ ta
 b̄t̄ps d̄signat. Itēz mutat lē īpulsū: nemo ē q̄ possit ca
 boīuz etates & q̄lites: & p̄di rer̄ pctō: pp̄ qd dīc̄ Jo. p̄ia
 tiōes. **Q**: q̄libz exīī ī mūdo p̄mo. si dixerim? &c. **S**z ab
 mltis rotat̄ īfortunij. pp̄ hō libamur p̄ motē q̄: si hō
 qd dīc̄ Boetī? p̄o lib. de cō sine pctō dced at: ita firmat ī
 so. Quid me felicē totīēs ia bono q̄ nullo mō p̄t d̄flecti
 ctastis amici. Quū īgr̄ sic sit ad malū: īt̄ illd̄ eccl. xv. fir
 iste mutabilis mūd?: & de mabit ī illo & n̄ flectet &c.
 bono ī malū variabilis me Tertio libat a p̄no p̄fortio:
 rito ē p̄tēnd?. Exēplū cu q̄ iter oīa q̄ īpediūt salūtez
 īnsdā ducis: q̄ possit ī extre n̄f̄az ē malū p̄fortiū: pp̄ qd
 mī respiciēs pallatia sua di b̄tō arsenio q̄rēti viā salutis
 xit. **Q**q̄ ē p̄tēnd? mūdus vox d̄ celo dixit arseni. fuge
 iste Ecce h̄eo tot pallatia: & hoīes & saluabis & h̄rō ē q̄
 tot p̄nt hospitari ī eis: ego tū elem̄ta q̄ p̄tīgūt se: alterāt &
 nescio: q̄ hac nocte d̄beā ire corūpūt a p̄peratib? suis sic
 & hospitari. f̄z ab hō mūdo fra ab aq̄ būectat: & aer īfrā
 hō libatur p̄ mortē q̄ aīa se gidat. & ab igne īflāmat. vñ
 parata. **I**per suā nām n̄ h̄z vn? mal? hō īficit totā p̄gre
 locū ī hoc mūdo: f̄z ī celo ni gatiōz & vna oīs morbida

totū gregē corūpit ⁊ vnus
mal' hūor totū corp'. Et iō
Iunēalis ille poeta satiric'
inquit satyra scda Dedit hec
stigio labē. Et dabit i plu-
res: sic greg' tot' i agris: vni
us scabie cadit. ⁊ purigine
porci. Vnaq; p'specta lino-
rē ducit ab vna. iuxta illd.
Ad odicū fermētū totā mal-
sa corūpit. Et iō diligenter
d's hō cauet ab hūoi: q' q'
tetigerit picē ignabit ab ea.
S; ab hoc hō libat p mor-
tē q' si sine pctō discedat de
p'sortio malignoz transit ad
p'sortū btōrū ⁊ āgeloz. Qz
fm Gre. Moies assumunt
ad ordies āgeloz fm diuer-
sitate meritorū mē illud erūt
sic āgeli dei. C Sermo. xvi

Timor mortis p'turbat
me Job. iiii. Sciēdū
ē. q' timor imminētis pi-
culi. p'turbat hoīes. Et iō in
timore pallescit: q' calor nā-
lis iterius reducit: vt possit
resister imminētī piculo: sicut
illi de comitatu reducūt ad
ciuitatē. qn ab inimicis op-
pugnant. vt n pualet i ob-
sidioe. E ideo qdā nō timē-
tur. q' estimant longinqua
multū. vel qn sūt multū vl'
ppinq vel cōiuncta. P' d'o-
pter qd illi q' decapitant n

timēt pericula qua sunt ita
propinqua q' nō possint re-
mediū apponere. Ita hō
timet propter aduersarium
inuadentem. sed preomni-
bus alijs que timentur est
mors. ⁊ hoc patet quātum
ad eius potentiam.

C P'mo destruit esse.

C Secūdo destruit bñ esse.

C Tercio destruit posse.

C P'mo destruit ec. quo
dicit Aug. Considera quid
bonū sit esse boni. qd beati
desiderāt. sed istud ec sic de-
sideratū destruit. per mor-
tem Esse enī est quod per
diffinitionē designat: quia
diffinitio ē oīo significās qd
qd ē. sed diffinitio hoīs ē q'
substātia aiata. sensibilis. rō-
nalis. subā aut est qd per se
subsistit. sed talis subsistētia
tollitur per mortē iuxta il-
lud. ps. cii. spūs p'transibit i
illo ⁊ nō subsistet ⁊c. Item
subā est aiata sed aiatū disti-
guīt. quū aiā p mortē a cor-
pore separatur iuxta illud.
siccine sepat amara mors.
Item substantia est anima
ta sensibilis. sed nihil est sen-
sibile sine calore. sed mors
extinguit calorem. ⁊ hui' signi-
nū. q' quū hō morit i extre-
mitatib' ifrigidat donec to

Sermones funebres.

mus calor expiret. Itē subā rō
nalis ē. s; mors distinguit rō
nē q; tāta ē acerbitas mortis
q; nihil pmittit cogitare. vñ
ecclia. Ad emēto creatoris
anteq; veniat tps afflictōis.
C Scdo destruit bñ eē. q;
nihil ē desiderabili? bñ eē.
s; iter oīa desiderabilia. de
cēcia pulchritudis ē maxie
dsiderabilis. Et illa pulchri
tudo i tribus cōsistit. In iu
uenili etate i mēbroz eqlita
te. i coloris vīacitate. s; mors
destruit iuuenilē etatē
eo q; n pcat etati: vñ p ditiōi
Exēplū illius iuuenis quez
p volebat de relione exhe
re. vt. s. Itē destruit mēbro
rū eqlitatē. q; mors destruit
i dissoluit mēbra: i reducit
i sua pponētia. Itē destruit
colorē. q; q; tuncūq; iuuenis
hō sit colorat? i morte fit, sus
cus. Trenor. iij. Quo obs
curat? ē aux: mutat? ē color
optim? **C** Tertio destruit
posse: q; nihil ē vtili? qd pz.
Oīs. n. res ē pp suā opatōez
Opatio aut egredit a poten
tia: q; ē pncipiū opatiōis. vñ
res q; nō pōt opari ē qsi fru
stra. s; mors destruit oēs po
tētiās hoīs: i potētiās aīals
p q; sērit. i potētiās vitales
p q; vinit. i potētiās nāles

p q; nālir agit. Et rō hui? ē:
q; potētie aīales sūt i capite
vitales i corde: nāles i epa
te. S; p mortē totū corp? de
struit: i i sua elemēta reueri
tur. Quū ergo tales potētie
sunt organice. iō destructis
orgāis: destruit i ipe potētie
q; tū ad opatōz. Sic destruc
to oculo destruit visus. i de
structa naui destruit nanigō.
C Quarto destruit puiūē.
Nālir. n. p tinet puiūē alijs.
Q; null? hō sufficit sibi. Vñ
Esop? Mēo sibi satis ē eget
oīs amīc? amīco. Et pp hoc
q; n vinit cū alijs aut ē hō sil
nestris: aut ē pl? q; hō. Et h
suffic sibi ppi. Sic Jo. Bap
sta q; vīnebat i hīmo. S; cō
uiūē destruit p mortē: q; nul
la p? mortē hz motū. q; pos
sunt ciuili puiūē: q; vñ q; q;
cū alio vinit i puerfat i his
q; maxie ab amīco diligūt.
S; Aug. dic q; defūcti nes
ciūt qd agat in ista vita.
C Sermo. p vii.

T Imo: mortis p tibat
me. Job. iij. cap. xv.
Cū mors sit finis oīm
terribiliū hē dicit pphilo
phus. 3. Ethico. eo q; oē qd
timet: pp mortē timet. iō
ab hoībus timet. Vñ p De
tr? apo. pp timorē mortis ne

vulgarizandi.

ganit xpm quē maxime dili-
gebat. Et ipe xps imminēte
morte cepit panē. Rō at q/
re mors multū timetur est.
¶ Pmo rōne incertitudinis
accessus.

¶ Scdo ratiōe similitudinis
ingressus.

¶ Tertio ratione impossi-
bilitatis sui cursus.

¶ Et iō nō pōt sibi puidere
qz subito dū nō spāt vēit cō-
tritio ei: iux illd. Qnū dixe-
rit pax: & se: tūc re. sup eū in-
terit. Et rō huius ē qd infinitis
modis mors supueniet hōi:
ga aliqñ p tristitiā: aliqñ p
nām: aliqñ p violētiā: aliqñ
p repletionē: aliqñ p enacu-
ationē. ¶ Per tristitiā qdē: qz
qñz pstritat: & claudīt: & sic
vītes: & spūs vitales egre-
di n pūt. Et iō hō desiccāt:
& debilitāt iux illud. ¶ Pro-
uer. xvij. spūs tristis exsiccāt
ossa. Itē morit p nimia leticia
qz i letitia apit cor. & tē spgit
calor: & infrigidāt mēbra. &
iō hō ē gaudio nimio mori-
tur. Unū legīt de hypocrate
qrediēs a studio: quū time-
ret ne mī pre nimio gaudio
moreret reuerfiois filij: pmi-
sit ei nūciū: q nūciaret ei ali-
qd triste. Itē morit p violen-
tiā qz oīs creatura eū impu-

gnat. Mā calor dissoluit: fri-
gus mortificat humidū pu-
refacit: siccū desiccāt & hoc
ē qd dī in libro Sapiē. v. Ar-
mabit creaturā ad vltionez
mimicōz. Itē morit p nāz.
Mā nā ē pncipiū mori. mo-
rē at abstrahit partes. Itē
mori est in tēpore: i q oīa se
nescūt. Itē sūt ppe interitū.
Itē morit pp nimia repleti-
onē: qz ex nimia repletionē
suffocant vītes nāles iux
illud. Eccle. vij. Propt cra-
pulā multū pierūt. Itē pp eua-
cuationē ex q nā debilitat ita
q n pōt ei aliqñ subueniri p
quā piā medicinā. ps. lxxij.
dīcē caro mea & cor: meū Et
sic mors timēda ē pp incerti-
tudine. Eccle. ix. Nescit hō
finē suū. ¶ Scdo rōne simi-
litudinis ingressus. Mā igres-
sus hōis ad vitā rīdet igres-
sus sui hōis ad mortē: & ecōtra-
rio. Sz quū hō ingreditur
ad vitā ē plen⁹ mīfij. quū
vō morit: pnat diuitijs: qz
nihil secū fert i ingressu nec i
recessu. Apo. i. Lbi. vi. Mi-
hil enī iulimus i hūc mun-
dū. ps. lxxv. Nihil inenēst
oēs viri diuitiaz i manibus
suis. Et Job. i. Nud⁹ egres-
sus sum de vtero mīfis mee
nudus reuertar illuc. Exem

plū so
inert
pinqu
ri sud
vocif
bil de
ind. 7
domi
ret. 7
biliter
tē nō
Tūc
tie nū
qz p
pugna
dno dī
litis q
vītar
oīa: q
fione
cere n
illi fan

pdm
dicē
Et q
corp
que.
pore
dōm
aie p

Sermones funebres.

plū soldani: q̄ fuit maxim⁹
inter oēs soldanos: q̄ appo
pinquās morti: seē sibi affe
ri sudariū suū: ⁊ lacerari ⁊
vociferari. Ecce soldanus ni
hil defert de bōis suis: in x̄ il
lud. Job. xxvij. Dines quū
dominuerit nihil secum affe
ret. Terno rōne impossi
bilitatis sui cursus: q̄ s̄ mo
tē nō p̄t dari remediū vllū.
Tūc diuitie nihil p̄sūt potē
tie nihil p̄ferūt: nec his silia:
q̄ s̄ dīnaz snīaz n̄ p̄t esse re
pugnātia: q̄ hoc iudiciū a
dño oī carni. Exēplū illi⁹ mi
litis gratissimū illi regie q̄ cū
visitaret a rege ⁊ offerret ei
oīa: q̄ facē possz petiuit expli
fionē mortis. Cui rex. hoc fa
cere nō possūz. Et ille. Ego
illi fūā q̄ hoc facere pōt.

CSermo. xviii.

Sicut xps resur
rexit: ⁊ nos re
surgem⁹. i. Lo
rithio. xv. post
quā dcm̄ ē de
p̄ditionibus resurgētū: nunc
dicēdum est de dotib⁹ ipoz
Et q̄: hō p̄sistit in anima et
corpe: iō dotat q̄tū ad vtrū
que. s̄ q̄: aīa ē nobilio: cor
pore: ⁊ dotes aīe differūt a
dotib⁹ corpis: iō de dotib⁹
aīe prius dīduz vī. Que q̄

dē q̄ntum ad p̄s quattuor
possunt assignari scilicet.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

CSermo. vii. visio imediata.

vulgarizandi.

atura ē: q̄ p̄tineat oēs p̄fectō
nē. Si qd ergo eēt ī aliq̄ cre
atura: qd n̄ eēt ī deo: illa cre
atura eēt nobilioꝝ deo: q̄ntū
ad illā p̄ditionē qd ē abho
miabile cogitatu. Igit̄ quū
deus p̄tineat ī se oēm p̄fectō
nē. ⁊ bonitatē desiderū ī as
pectu eius p̄ficiť. ⁊ replet.
iux̄ illud Isa. lx. Tūc videb
⁊ affluēs. ⁊ mira. ps. cxxvi.
Qui impleuit desiderū suū.
¶ Scōda dos ē tētio firma.
In hac enī vita licet d̄s sen
tiat: nō tū firmiter tenet: qz
vadit ⁊ recedit iux̄ illd. Jo.
xiiij. Vado ⁊ venio ad vos
⁊ iō dī de qdā deuora mu
liere. q̄ quūz aliqū sentiret
dīnam p̄solationē: ⁊ aliqū
descēderet a spū: aduocabat
oēs virtutes theotogicas di
cēs. fides mea vade ad de
um: ⁊ iura eū p̄ oēs articu
los: q̄ deo credunt vt veniat
spes mea pare hospitū. vt
digne sp̄s adueniēs reci
piat. Charitas mea tene eū
quū venerit: ne recedat. Et
sic magnā p̄solationē capie
bat. sed nō p̄seuerabat. In
vita vō illa sicutenebit. q̄ nū
q̄ sepabit. iux̄ illd Cant. iij
Tenui eū: nec dimittā ⁊ c.
¶ Tertia dos ē dilectio istā
mata q̄a sicut dicit Aug. ī fi
ne soliloq̄oꝝ de ciuitate dei.
dic. Videbim⁹ ⁊ amabim⁹.
Et q̄a ī ista vita parū eū co
gnoscim⁹: iō parū eū diligi
m⁹. qz sp̄ p̄mū p̄tinet ī po
steriorē: sicut ī oī calido. p̄m
calidū. Tūc vsurari⁹ diligēs
pecuniā: diligit dñz. n̄ pp se
sz pp bōa q̄ p̄seqt: ⁊ hoc ni
hil aliud ē: q̄ qdā similitu
do dīna. ⁊ sic ī oī diligibili.
quō diligit p̄mū diligibile.
sz tūc: sicut clare videbim⁹.
ita amabim⁹. vñ amabim⁹
eū pp suā similitudinē. sz eēntia
liter. ⁊ qz bonū mouet appe
tū: ⁊ illd ē īfinitū. iō ibi im
plebit. mod⁹ at̄ q̄ diligem⁹
ē: q̄a ex toto cord. ex tota aīa
⁊ ex tota vtute. ¶ Quarta
dos ē delectatio p̄tinua. In
p̄nti vita aīa nō p̄tinue dele
ctat: qz n̄ eo mō dispōit. sic
delectat esuries hoīez ī cibo
sz variata dispōne. variat
delectatio: qz post replectio
nē nulla extat delectatio ī ci
bo: ⁊ peccās delectat ī actu
peccādi. iux̄ illd p̄uerb. 2. le
tat quū male fecerit. sz p̄pe
trato p̄cō. mox delectatō re
cedit. sz ī vita cēna dō p̄foza
biur: sic p̄z q̄ d̄s sz vñā dis
pōnē sp̄ gaudet vna simplici
delectatōe. sic d̄r ethycoꝝ. 7.
¶ Sermo.

Sermones funebres.

Scit rps resur
rexit. et nos re/
surgemus. xij.
Cor. xv. Id est
qz dictus est de

dotibus aie. nunc dicendum re/
stat de dotibus corporum goli/
ficadorum: que uere sunt quattu/
or q respoder quattuor dese/
ctibz qbz in uita ista affligi/
mur. Corruptibili namqz cor/
rumpit incorruptibilitas: graui/
tati agilitas: spissitudin sub/
tilitas: caligin claritas.

Prima erit incorrupti/
bilitas.

Secunda erit agilitas.

Tertia erit subtilitas.

Quarta erit claritas.

Prima. n. confirmatio cor/
porum glorificatorum erit incor/
ruptibilitas. In hac uita pnti/
oēs morimur. qz tpe mēsurā/
mur. et tpi subijcuntur. Tē/
pus aut a motu pmi mobit/
causatur. Et iō qd sub motu/
celi pnetur corrupitur: et al/
teratōi subijcitur. Sz i celo/
empyreo n est mor: et p cō/
sequēs nec tps iuxta illud.
Apoc. v. Et tēpus n erit am/
plius. Tēpus at. ut an pbs
in qnto physicoz est cā cor/
ruptōis. Et iō oia q sunt su/
pra tps nō corrumpuntur. Sic
angeli et sancti i celo existe/
tes: et hec est cā quare aia

variat. Iusticia scia et igno/
rātia uita et uirtutesqz quo/
dāmodo tēpori subiacēt. Et
hoc inqstū corp? regit et mo/
uer. et d hac docte dic Apo.
i. Cor. xv. semiat corpus
corruptibile. surget incorrup/
tibile. Et sciēdū q corrupti/
bilitas accipit corporibz no/
stris ex pte loci: ex pte subie/
cti: et ex pte cibi et ex pte lo/
ci: qz nos uidem? sensibili.
q loca i qbus non est bon?
aer nō partiūtur hoies diu/
tius uinere. sz i mūdo isto ē
aer corruptus ut pp nimie/
tatem caloris. vel aliarū qli/
tatum cōtinue agētūz et pa/
tiētū qbus aer ificitur: et iō
oēs corrupimur. iux illud.
ij. Regum. 14. Oēs mori/
mur et c. sed in celo nulla est
alteratio: qz ibi ē loc? sanus
et ob hoc ibi nullus moritur
ut dicit Apo. i. cor. 15. Ab/
soluta est o mors victoria tua
et c. Itē rōne subiecti: qā qd
pponit ex hīs corrupit: qz
hīa h se pugnāt et alē cātur.
et pp hāc pugna eueniūqz
mutates corruptōes humoꝝ
et senectutes. sz i supna pfia
cessabit oīs discordia: et pu/
gna. et ibi erit sūma pcordia
iux illud ysa. 66. Ecce ego

declinabo sup eā: quasi flu/
mē pacis: et q̄si torrentē inun/
dantē gliam gentiū: q̄s sug/
getis. Itē rōne cibi. si enī illi/
us cibi vsus fruct⁹ ligni vite
p̄seruat et fouet a morte. De
quo Gen. ij. Videte ne su/
matis de ligno et c. q̄ fructu
enoch et Methusalese v̄scūtur q̄
sunt i paradiso deliciarū et sue/
rūt multis milibus ānoꝝ. et
p̄seruabunt vsq; ad aduen/
tū xp̄i ad iudiciū: et nō mo/
riūtur: q̄ illo ligno v̄scūtur
multo magis faciet ille ve/
rus fruct⁹ v̄tris virginis: q̄
in mēsa celestis p̄fie mītra/
bitur: iuxta illud vt edatis et
bibatis sup mēsa mea et c.
et sic p̄z p̄ma dos. s. corrup/
tibilitas. Tercia dos ē agi/
litas: q̄ corpus qd nunc est
grane: efficiet leue. Et de
hac dote dic. Apo. i. cor. xv.
Seminat corpus māle: surgit
sp̄uale. Sp̄s. n. q̄ ē i corpo/
rib⁹ n̄ris: est nūc cū laborib⁹
et p̄as: q̄ ē h̄ naturāz corp̄is
n̄ri grauitas. S; tūc totali/
corp⁹ subdet aie: ita qd null⁹
labor erit i motu corp̄is gli/
ficatoꝝ. iux illud ysay. xl. s̄a/
cti q̄ sperat i dño. h̄. s̄o. su.
pe. vo. vt aq̄le et c. Et simile
hui⁹ videm⁹ i stellis: q̄ cōti/
nue mouēt: et nō q̄sunt: et

labore nullū sentiūt. Tercia
dos ē subtilitas de q̄ ē dñs
ad. i. cor. xv. seminat i iſir/
mitate: surget in v̄tute. Ex q̄
ita obediēs erit: qd nihil po/
terit ei resistē: vt videm⁹ in
corpe redēptoris: q̄ clausis
ianuis itrauit ad discipulos
Exēplū hēmus in nālīb⁹. q̄
sicut radius solaris penetrat
int⁹ et c. ita corpus glificatūz
v̄tute dīna penetrabit oēm
mān. Quarta dos ē cla/
ritas: q̄ corp⁹ qd nūc ē tene/
brosum: siue vmbrosum erit
lucidum. De hac dote dicit
Apo. i. cor. xv. Seminat in
ignobilitate: surget i glia: et
hoc appet satis rōnabile: q̄
illud qd cōicatur ignobilio/
ribus poterit cōicari nobili/
orib⁹ corporib⁹. S; nos vi/
dem⁹ p̄p̄tates corporis ce/
lestis sicut cōicat luciditas
lapidib⁹ p̄ciosis: sicut i iaspi/
de et carbūculo credēdū est
qd magis cōicabit corpib⁹
hūanis: q̄ iter oīa corp̄a iſe/
riora sanimū gradū obtinēt
et p̄p̄plexionē. et p̄p̄ nobili/
tatē forme: quib⁹ p̄ficiunt: et
iō dñs in euāgelio. Mat. 13.
fulgebūt iusti sicut sol in re/
gno p̄. m. S; tūc erit angm̄
lucis et claritas: q̄a erit lux
lune: sicut lux solis: et lux sol

Sermones funebres:

septēpliciter: sicut lux septe-
diez: et lux corporū glificato-
rū eq̄bitur claritati solis: et
ad hoc valet dictū. Danie-
lis. xij. fulgebunt iusti sicut
splēdo: firmamēti: et q̄si ad
iustitiaz erūt et c. et sic p̄ de
q̄tino: dotibus corporū glifi-
catorum.

Sermo.

xx.

Sicut xps resur-
rexit et c. i. Cor.
xv. Cōsequēter
dicēdum est de
cōditionib⁹ cor-

porū dānatorū. Ad quod sciē-
dū ē: q̄ sicut p̄ditiones dāna-
torū differūt a cōditionib⁹ bea-
torū: ita et dotes. Iō dīdum
q̄ corpora dānatorū erūt in-
corruptibilia de forma inte-
gra et grossa primo.

Primo erunt incorrupti-
bilia.

Secūdo erūt deformia.

Tertio erunt integra.

Quarto erunt grania.

Primo quidē erunt incor-
ruptibilia. q̄a s̄m ordinē na-
ture erūt. Nā p̄ ordinē iusti-
cie ē ordinatū decretū et in-
stītutū: q̄ s̄z mēsurā delicti
sit plagarū modus. S̄z cul-
pa mortali: s̄z sit infinita: quā-
tū ad offensā dīnā: q̄ culpa
debet considerari s̄z p̄ditio

nē p̄sone q̄ offenditur. Per
peccatū mortale offenditur
infinitum bonum. Ideo cul-
pa que est in eo: est infinita.
Si igitur peccatūz commit-
tatur per animam et corpus
Iustum est q̄ in anima et
corpore homo puniatur.

Sed si corpora dānatorū
rum corrumpērentur. tunc
dīnā iustitia interrumpē-
retur. Et sic secundum istūz
modum certum est q̄ cor-
pora dānatorū nullate-
nus corrumpērentur. Hoc
etiā patet secundum ordi-
nem nature. sicut enim om-
nia membra corporis hu-
mani dependēt ab anima et
deficiente anima omnia mē-
bra remanent immobilia:
ita omnia corpora vniuersi
dependet a motu celi: quia
motus celi est quasi anima
mundi. Ideo cessante quod
erit in iudicio generali ces-
sabit omnis alius motus.
qui est in alijs corporibus.
ita q̄ nulla erit actio contra-
riorum. et per consequens:
nec corruptio et ratio huius
est. Quia omnia agentia
naturalia sunt instrumen-
ta primi motus. Sed nos
videmus quod cessante ac-
tione et quiescente manu mili-

vulgarizandi.

tis. cessat actio ensis. et ista est
 secunda via per quam corpora
 damnatorum erunt in corrupti-
 bilia. Secundo erunt de for-
 mia. Que quidem deformitas
 causabitur ex tribus. primo
 ex adustione ignis quod erunt per
 petuo in ardoribus sempiternis
 et ille ignis erit totus fumo-
 sus. quia non poterit exalare: si-
 cut nos videmus. quod cuncta
 igni supposita denigrant to-
 taliter. ita erunt corpora da-
 natorum. iuxta illud. Jobelis
 ii. Omnes vultus redigentur in
 ollam. secundo per peruationem lu-
 cis. Omnis enim pulchritudo. que
 est in coloribus preedit a luce
 quod lux est ypostasis colorum. Unum
 videmus quod sole eclipsato.
 omnia palescunt sed sol eclipsabi-
 tur dannatis. quia nunquam vide-
 bunt lucem. De hac deformati-
 te dicit Hieremias. Treno-
 rum quarto. Denigrata est
 super carbo. scilicet eorum. Tertio
 propter elongationem orbis. Unum
 oculis nostris videmus. quod cor-
 pora huius mundi. quanto ma-
 gis appropinquat orbi. tanto
 magis sunt lucida. et que ma-
 gis recedunt. remanent um-
 brosa. sicut per de terra. sed
 magna distantia. est inter or-
 bem et centrum. in quo dan-
 nati includuntur. et sic per quod
 remanebunt umbroso.

Tertio erunt integra.
Quia cum omnibus membris re-
 surgent: ut sicut in omnibus mem-
 bris homo peccavit. ita in omnibus
 torqueatur iuxta illud. sapiens.
 ij. per quem homo peccat. per hoc et
 torquetur: et huius exemplum ha-
 bemus in diuite epulone. qui
 torquebatur in lingua: quia per
 loquacitatem: et ebrietatem pec-
 caverat.

Quarto erunt grania.
Leuitas enim in corpori-
 bus est propter aerem: quia videmus
 ad sensum quod corpora: que multum
 habent de aere: nascuntur super aquas
 sicut ligna. que sunt porosa. sed
 ferrum: quia modicum est porosum
 statim in aqua submergitur. et et-
 nanes propter pertinaciam aeris in-
 cedunt super aquas et modicum
 lapillus. qui pertinet aerem sta-
 tim mergitur in profundo sed
 a loco damnatorum totus aer
 excluditur: quia ita replebitur.
 quod nullum locum habebit. Nam si-
 cut dicit ysaias. Congregatio
 unius fascis: retrudetur in la-
 cum. Item propter subtilitatem.
 unde omne corpus: quanto subti-
 lius tanto agilius. Et quia dici-
 tur quod natura corporum inferi-
 orum est: quod nullum poterit ve-
 nire ad maiorem subtilitatem
 quam subtilitas ignis: que sit per

Sermones funebres.

naturam. Sed ignis est le-
uior oibus corporibus elemē-
talibus. unde videm⁹ qd qd
do aliquis inflam⁹ in igne
velociter mouetur sursum.
sed corpora dānatorū natu-
ra magis grossa: q̄ subtilia
erunt: quod p̄ ex loco: quia
ignis est subtilior aere: et ce-
teris elementis: et ita super
oīa collocatur. Locus autē
dānatorū est inferior ceteris
locis. et loca dānatorū sūt
ibi. Igitur erunt valde gros-
sa q̄ corporibus grossis de-
betur loc⁹ inferior. et sic p̄.

Sermo.

xxi.

Ihrist⁹ resur-
rexit et c. i. Lor.
is. Dictum est
de conditioni-
bus quantū ad
corpora peccatorū nūc dicē-
dum est q̄ntū ad animas.
Unde sciendum est qd sicut
gratia apponit culpe. ita cō-
ditiones beatorū sunt cōtra-
rie cōditionibus dānato-
rū. Nam in beatis: sicut di-
ctum est. sunt quattuor nobi-
les conditiones quantū ad
animam.

**Primo visio dei imme-
diata.**

Secundo tentio firma.

Tertio dilectio cōtinua.

**Quarto dilectio inflam-
mata.**

**In dānatis autem te-
nebre obnubilantes. Est er-
go prima conditio in dā-
natis caligo et obscuritas: q̄
nunq̄ deum videbunt. Et
hoc est maximū penarū.
Unde sicut dicunt sancti qd
vsq̄ ad diem iudicii dāna-
ti videbunt gloriam beato-
rū ad suam maiorem pe-
nam. iuxta illud sap. v. Vi-
dentes turbabuntur timore
horribili. sed post diem iudi-
cij claudetur ianua: qd dece-
tero videre nō poterunt glo-
riam beatorū. Et hoc ang-
mentabit eorū pena: quia
cōsiderabunt se idignos: nō
solū illā gloriā participa-
re verū etiam respicere.
Et de hoc diē scriptura. Di-
uine visionis possumus sci-
re cōsuetudinis cōstantiam
cōtrariam. Nam vnum con-
trarioū scitur. per aliud. sci-
tur enī quantū malum sit
infirmetas: quādo cōsidera-
tur qd bonum est sanitas. Et
qd sit paupertas. qū cōsidera-
tur abundātia. Quū igit in
dei visione omne bonū. cōfi-
sit: iuxta qd dictū est moy-
si q̄renti faciē dei videre. re-
sponsū est. Ego ostendā ti-**

c 5

vulgarizandi.

bi omne bonū. Et sic p locū
a pp'sistit omne malū. **T** Scda
p'ditio eoz erit snia separās:
qa tunc separabunt boni a
malis. iuxta illud **Mat. xij.**
Exibūt angeli. **et. s. m. et. s.**
qdū durat vita hoīs oīa sūt
cōmixta sicut videm⁹ qd lux
et tenebre sūt i eodē corpore.
Et i cādela in qua ē flāma:
et iuxta lichnū sūt tenebre.
et sicut videmus qd luna q
in circuitu ē luminosa: et in
medio tenebrosa: ita in cor
pore hūano cōmixti sūt bo
ni et mali humores. et p'tra
rie q'litates. Ita in ciuib⁹ sūt
boni et mali sed i iudicio se
parabunt boni a malis. Et
hoc fiet p' diuinā sniaz: qua
dicet. **Ite maledicti et. Et**
hec erit talis sep'atio: qd nū
q' cōmixtio vel p'fectio fiet.
T Tertia p'ditio erit inidia
p'ristās: qd volūtas eoz ē: et
erit p' inidiā corrupta et de
prauata. vñ sicut sācti sūt p
fecti in beniuolētia: ita volū
tas deliberata in dānatis ē
corrupta: qd nō pōt velle bo
nū. Et rō huius sumit ex lo
co. Videmus. n. i vniuerso
qd triplex ē dīa locoz. s. sup
mus: et medius et infimus.
Qui sūt in loco supmo. sūt s

cut stelle in firmamēto. exi
stētes et ita sūt linida: qd pnt
fieri opaca. Et ea q sūt in in
fimo loco sicut terra: adeo
sunt opaca. qd non pnt aliq
mō fieri luminosa. **V**lex ea
que sūt in medio sicut aer et
aq illumināt et obtenebran
tur. Et s'm hūc modū sācti
q sūt i celo. adeo sūt confir
mati in bono q nullo mo
do poterunt velle malū. et
dānati qui sūt in inferno:
ita sunt obstinati in malo q
non possunt velle bonum.
Sed homines existentes in
mundo isto possunt vsqz ad
mortē velle bonū et malū: et
peccare et relinq're peccatū.
Quarta p'ditio q est i eis:
ē gehēna cruciās. et hec est i
fernalis ignis. **U**n sciēdū ē
qd triplex est ignis. s. mūdi:
purgatorij: et inferni. ignis
mūdi ē cruciās et psumēs:
qd psumit ligna. Et hic ignis
purgatorij ē cruciās et pur
gans sed nō psumēs. Ignis
āt inferni ē cruciās: s; nō pur
gans nec psumēs: qd in illa
die querēt hoīes mortē et fu
giet ab eis. De hoc igne di
cit. i. **Isaie. lxxj.** Ignis et.
Ignis eoz nō extinguet in
eternū **H**ic ignis nō idiget
nutritiōe nec alicui⁹ suffiā.

tion
terra
sic p
dam
aia
bus
C
Ap
carn
mon
quest
differ
dā er
ta q
mon
cor
Cin
pore
min
frige
res fu
scit
tunc
dis
ne
tore
spe
In
ne
tur
tur

Sermones funebres.

tionem: quia flatus dñi tanq̃
torrens succendet eum: &
sic patent q̃ttuor cōditiones
damnatorum quantum ad
aiam contrarie q̃ttuor: doti
bus beatorum.

Sermo. xxiij.

Melior ē mors q̃
vita amara. & re
quies eterna q̃
languor pseue
rans Ecclē. 30

Apud sacros doctores oc
currit q̃stio vtruz melior sit
mors: q̃ vita amara. Ad istā
questionē sūt due opinionēs
differētes & oppositē. Qui
dā enī dicūt: q̃ melior ē vi
ta q̃ mors. Et rō ē ista: q̃ p
mortē totū corp⁹ destruit &
corūpit: & interrā redigit.
Uñ Bernar. d. miseria cor
poris hūani ait in mortē ho
minis facies pallescit: nasus
frigescit. dētes nigrescūt: au
res surdescant: oculi tabe
scūt: nervi & vene corrupun
tur: cor pre nimio dolore sci
dit. In domo nō custodi
ne domestici dom⁹ nimio fe
tore moriant. Ad aerē nō su
spendit: ne aer corumpat.
In aquas non projicitur:
ne aquenimio fetore iscian
tur sed quid sit: terra fodi
tur & in terram eijcitur: & tā

quā venientini pestiferū
ne amplius appareat. terra
cooperitur Ideo melior est
vita q̃ mors. Quidam di
cunt oppositum allegantes
figuram de Moysē qui por
tius elegit cum populo dei
mori: quā cum filia pharao
nis delectari. Legit. Dñi.
xiiij. q̃ susanna sanctissima
domina. Dixit. Melius est
mibi incidere in manus ho
minis quā derelinquere le
gem dei mei idest mori. &
& salomon ait. Ecclē. viij.
Melior est dies mortis die
natiuitatis. Ratio est: quia
quando homo nascitur: na
scitur ad laborem: ad mul
tis miseras. Unde Job.
xiiij. Homo enim de. m. b.
v. tempore. r. m. m. q. quasi
.f. e. & .f. v. v. & .n. i. e. s. p. ple
nus defectibus tam anime
q̃ corporis: moriendo tran
sit de labore ad requiem.
Hinc est quod salomon di
cebat. Ecclē. 30. Melior est
reges eterna: q̃ lāguor pse
ueras: & Paulus ad phili.
i. Cupio dissolui & esse cum
xp̃o. & Job. x. Tedet. a. m.
v. m. & Danit ps. cxix. Mei
mibi: ga incolatus meus. p.
est & Job. decimo. Quare
de .v. e. m. q. v. cō. e. n. o. m.

vulgarizandi.

v. f. q. n. e. de. v. t. a. t. r. ve
re opinio istorū est melior: et
magis tenēda: et ppter tri-
plicem rationem.

CPrimo pp beatitudinē.

CSecundo ppter honorem.

CTertio pp cognitionem.

CTria sunt spectabiles: vi-
ri bona q̄ hō naturalit̄ appe-
tit. et tñ ad hec puenire neq̄
nisi pñ fuerit carne solut⁹

Circa bñitudinē. dicit. Aug.
ij. li. de ciui. dei. Qd̄ nulla.

est cā philosophandi nisi vt
btūs fiat. et Boetius de cō-

solatiōe. **I**Pho. li. 3. dicit q̄
appetit⁹ bñitudinis n̄ ē mē-

tibus hōim naturalit̄ est i-
serr⁹. Recitat Aug. q̄ quuz

qdā pbs a quodā suo disci-
pulo interrogaretur q̄re phi-

losopharet: rñdit pp vitam
beatā: et q̄rens qñ illā asseq̄

retur: dixit qñ hoc corp⁹ re-
liquero i terra. Circa bñitu-

dinē. sc̄tūs Thomas prima
secūde. q. p̄ma et vij. ar. viij

querit verū bñtudo p̄sistat i
aliquo creato vel increato.

Ad questionēz rñdet. d. qd̄
diuerse fuerūt opiones. Ali-

q̄ philosophi pagani posue-
rūt bñitudinē cōsistere in bo-

no creato vtp̄ta i delicijs et
voluptatib⁹: et isti diceban-

tur epicuri. et hāc opionē in

pñti tenent paupes: q̄ repu-

tāt voluptuosos ac diuites

eē beatos. allegātes pphētā
i ps. dicēte. cluij. Beatū di-

xerunt ppl̄ine cui hec sunt et

opinio istorū dī eē falsa q̄ p-

bari pōt tali argumētatiōe.

Beatitudo excludit oē ma-

lū et icludit oē bonū sed vo-

luptates et delicie atq̄ diui-

tie nō excludūt oē malū. gō

beatitudo nō ē i diuitijs ne-

q̄ in voluptatib⁹. ergo opi-

nio illoz ē falsa. Itē bñtudo

nō subijcitur mutatiōi et va-

riatiōi. sed voluptates et di-

uitie subijciuntur fortune. i.

mutatiōi et variatiōi. gō bñ-

tudo nō cōsistit i illis. Ad aio

res sūt vere et mīores pbā-

tur p illud qd̄ scriptū ē. Ec-

cle. i. ē et alia infirmitas: quā

vidi sub sole i malū dñi sui:

diuitie p̄gregate. Ideo Da-

uid dixit. ps. xvi. Diuitie si

afflnāt nolite. c. a. De volu-

ptatib⁹ dicit Boeti⁹ de cō. p. li. iij. Tristes exitus volu-

ptariū. Iō dī Ecce. xij. ego

ecclesiastes fuit rex israhel in

hiernsalem et pposui in aio

meo q̄rere et inuestigare sa-

piēter de oībus q̄ sūt sub so-

le. Hāc pessimā occupatio-

nē dedit dens filijs hominū

vt occuparetur in ea. Et vi-

di cā
ce vi
ctio
appe
dicta
vera
Boe
do ē
grega
Auar
is. Et
dijs
anar
Igit
cōstat
bāt bñ
cijs
et isto
rō bñ
aiāli
illis
sed ai
cuz in
volup
dinē
fectū
p̄sist
ni se
tis ē
Bo
stes
et c.
fari
tur
et v
ab.

Sermones funebres.

at cūta q̄ sunt sub sole. & ec-
ce vniuersa vanitas & affli-
ctio spūs. Itē brūtudo faciat
appetitū hoīs. sed hec supra
dicta nō faciāt. ergo in illis
vera nō cōsistit brūtudo. dīc
Boe. iij. li. de cō. p. beatitu-
do ē status oīum bonorū ag-
gregatiōe pfectus. eccle. v.
Auarus nō implebitur pecūi-
is. Et Petrarcha de reme-
dijs vtriusq; fortis. Auarus
anarior fit eo quo plus hz.
Igit videtur q̄ brūtudo nō
cōstat ī diuitijs. Aliq dice-
bāt brūtudinē p̄sistere ī deli-
cijs & voluptatib⁹. Epicuri
& istorū ē opinio ē falsa. Et
rō huius ē. In illis in qbus
aīalia cōueniunt nobiscū in
illis nō consistit beatitudo.
sed aīalia cōueniunt nobis-
cū in voluptatibus ergo in
volupta. & c. Itē ad beatitu-
dinē sequitur delectatio. per-
fectissima que resultat ex ap-
prehensione vniuersalis bo-
ni. sed delectatio volupta-
tis ē imperfectissima: qz scdm
Boetiū de cōso. li. iij. Tri-
stes exitus voluptatū. ergo
& c. Aliq dixerūt consistere ī
fama & honore & isti dicebā-
tur stoici: & isti ē errauerūt:
& rō. Quia gloria q̄ pcedit
ab vno hoīne ī alterū ē plu-

rimū fallibilis. Unde. Boe-
tius. iij. de cō. Idiores ma-
gnū sepe nomē ex falsis vul-
gi opinionib⁹ abstulerunt.
Quo qd turpius excogitari
pōt. Mā q falso predicantur
noīe: suis ipsi necesse est lau-
dibus erubescāt. Idē. Mā
dignitas collata iprobis nō
claros sed miseros facit. er-
go beatitudo nō consistit in
gloria humana neq; ī hono-
re nec in bono creato. sed in
bono icreato: qd est ipse de-
us. Ad qd quidē bonū pfe-
ctū & optimum puenit aīa
mediāte morte. & sic p̄z quō
melior est mors q̄ vita v̄c.
Secdo dixi q̄ melior est
mors q̄ vita rōne honoris.
Inter recta q̄ appetit hō in
hoc mūdo: appetit honora-
ri. sed in hoc mūdo non pōt
perfecte honorari. Et hūc
rō ē: qz scdm Tullū. bono-
rū est reuerētia exhibita. interi-
monū virtutū. sz hō varia-
tur qz hodie est virtuosus &
cras vitiosus. itra illud Job
.xiiij. Nunq̄ ī eodē statu p-
manet. Et nota etiā q̄ quī
hō semp p̄seneret ī virtu-
tibus in qbus sequit honor.
tamē nō ab oībus honorare
tur: & p̄cipue a malis. qz ma-
li odio hnt bonos & eos virtu-

vulgarizandi.

perat. figura de scribis & phariseis: q̄ semp strabebāt honori xpi & ei⁹ fame. Mō nulli eorū aiebant enim fore bonū: aliqui malū. Itē nota q̄ quauis hō honoraretur in vno loco. Tamē i alio nō: vbi nō esset cognit⁹ nec ei⁹ virtutes. figura de Alexandro magno q̄ tamē sicut narrat Seneca cordubēsis quā audisset a quodā phō plures mundos esse ait. Ubi mihi misero: q̄ nec vno quidē suz potit⁹ honore vel potes sic dicere: q̄ oīa que in mūdo sunt appetunt. vt dinitie: dignitates: honores ppter honorem solū appetunt. Sed inter cetera q̄ habent reddere magnū honorē homini ē mors: q̄ p mortē corporis aīa recipit honores a deo: & a mundo. A celo q̄ descendūt angeli & sācti ad aīam si bi sociandā & cōglorificandā. Vn officio mortuorū cantat. Subnēte sācti dei Occurrite angeli dñi. Deinde a mundo: vdelicet a clericis & a populis: & sic p mortem magis honorant mortui q̄ viuentes sicut ait salomon. Melior est dies mortis: die natiuitatis. Eccle. vii. Ego magis laudauī mortuos q̄

viuentes. Et ideo merito dicit. Melior &c. **T**ertio homo natura appetit scientiam. idest scire tā q̄ perfectionē sui esse. Unde philosophus p̄io Methaphisice. Omnes homines natura scire desiderāt. Legitur de solone qui quū esset in articulo mortis audiuit disputantes. & quo melius potuit caput erexit: quū q̄ interrogaret propter qd caput eleuasset ait. vt quū percepero id de quo disputatis: letior moriar. Unde Gregorius nazanzenus in apologia ait. Optabile mihi ē & perfectū vsq̄ ad vltimū discere. Unde quidā philosophus dixit. si alterū pedem in fovea haberem adhuc discere vellem. Sed ad scientiam perfectam nō potest anima peruenire nisi per mortem. vt inquit apostolus secūdo Corinthi. xiiij. Nūc cognoscimus p speculum in enigmate: tunc autē facie a faciem. Et ideo melior est mors q̄ vita &c. Et hoc solū intelligitur de bonis & iustis. qui virtuose in hac vita vixerunt. Ideo de istis dī. Ezechi. ij. Vita viuet & nō moriet. Sap. v. In

si aut
& ap
eom
uit &
rente
ci em
eius
sa est
sancto
defun
proba
ret. illi
xxij.
fiere
& sape
solam
minor
mors
robile
am qu
cula se
C Se
philos
haber
Nam
nem
canfa
nam
lum
chei
ans
corda

Sermones funebres.

si aut in perpetuū vinent: et apud dominū est merces eorum. Et quia in christo vixit et quiescit. Ideo vos parentes ei et cognati ac amici eius nō debetis dolere de eius morte. Quoniam preciosa est in cōspectu dñi mors sanctorū eius. Et si presens defunctus posset loqui: vere exprobrando: ingētibz diceret. illud quod scribit Luce. xxiij. filie hierusalem nolite flere super me: sed super vos et super filios vestros. Consolamini ergo secum in domino dicentes. Melior est mors q̄ vita: et sic ille faciat vobiscum misericordiaz suam qui vivit et regnat in secula seculorum. Amen.

Sermo. xxiij.

Bene omnia fecit. Mathei. viij. Secundum sententiam et doctrinaz philosophi. Diverse cause habent diversos effectus. Nam homo generat hominem: olina oliuam et c. Et si causa est bona: generat bonum effectum: et mala malum effectum. Unde Mathei. xij. ait ip̄e saluator. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona. hāc

etiam sententiam habemus Mathei septimo. Non potest arbor bona malos fructus facere: neque arbor mala potest bonos fructus facere et c. Quum igitur homo iste enim fuerit bonus in vita sua: et bonam vitam duxerit: sequitur q̄ bona opera fecerit: sicut dicit verba pposita. Bene oia fecit. In quibus verbis duo tanguntur de hoc homine.

Causa operationis.

Causa delectationis.

Quantum ad primū sectū dū est finis p̄m: q̄ finis motus semper agentis. Exemplū victoria que est finis belli: mouet exercitū ad pugnam. Sic mouet habitatio que est causa qua fiat domus magisterium ad faciendam domū. Quum p̄ncipius in operabilibz sit bonus et affectio talis boni sit finis propter quod omnia appetunt bonum: hic est q̄ unusquisque mouetur ad operandum bonum sine apparē sine extrinsecus bonum enī apparēs tñ. adeo est deceptiuū sic est bonū t̄pale qd̄ delectat multos. Et idē multos decipit. Nam auarus appetit bonum pecunie: et in ipsa ponit finē ac si

esset pfectū & vltimū bonū. Luxurios⁹ appetit volupta-
tes. Supbns honores & di-
gnitates: s; q; tales a tali ap-
parēte bono decipiūtur. iō
arguit eos Gre. d. Ad omē
taneū ē qd̄ delectat eternū
vō quod cruciat. Silr sapi-
ens hec plenissime itelligēs.
Prouer. xiiij. ait ē via q̄ vi-
det hōi iusta: nonissima autē
ei⁹ deducūt ad mortē bonū
ār vep̄ est ipse dens q̄ conti-
net oē bonū extra quē nō est
bonū. Hoc bonū cognouit
Philippus: quū dixit ad
xp̄m. Dñe oñde nobis pa-
trē & sufficit nobis. Est enī
de⁹ tale bonū: qd̄ bñ sufficit
habēti. Immo h; replere: &
saciare oīa in quo est. Un̄ q̄
dā scūs Mi. fallor. Aug. ait.
Valde auar⁹ est cui nō suffi-
cit de⁹. Istud enī bonū de
h; monere ad bñ operādū:
q; qñ aliq; expectat recipe-
re aliquā magnā remunera-
tionez pro labore suo ille la-
bor nō ē sibi gravis: sed pa-
tienter portat. q; dicit Gre.
q; cōsideratio p̄mij minuit
vim laboris. Exēplū de Ja-
cob. qui seruauit patrio suo
Loth septē annis pro Ra-
chel & videbāt illi dies pan-
ci pre amoris magnitudine

Gen. xix. Sic spūaliter lo-
quendo. qñ aliquis hō. Sā-
ctus cōsiderat remuneratio-
nez & gloriā paradisi: q̄ ve-
ris fidelib⁹ est pmissa & pre-
parata: q̄q̄ laboris vigilia-
rū & abstinentiarū ieiunoz
ifirmitatū & & hmoi patitur
totū patienter portat pp̄ spes
quaz h; ad illa delectabilia
supernoz. Et hec ē cā quare
iste libenter ieiunabat: ibat
alacris & libenter ad ecclesi-
as: elemosynas faciebat.
Sciebat qdez mensā eterni
cōmij sibi pparatā. Scie-
bat insup q; ad illas epulas
erat imitat⁹: iuxta illd̄ Luc.
xiiij. Ubi ait dñs nuptiaz.
Oīa pata sūt venite ad nu-
ptias. Et iō i hora felicitis exi-
tus sui potuit pius & miseri-
cors deus dicere illi: qd̄ di-
xit amico suo Moyse. Exo.
33. Veni ostendā tibi oē bo-
nū. C Secundū quod de
hoc hoīe considerare bēm⁹
est causa dilectiōis. P̄ro cu-
ius declaratiōe sciendū ē q;
quāto seru⁹ studet facere vo-
luntatē domini sui: & plus si-
bi placere: tāto magis ab ip-
so dominio suo diligitur.
Un̄ salomō Prouer. xiiij.
Acceptus est regi minister
intelligens. Ita ad pro-

posu
aliqu
tate d
Lan
illi et
mict
verū
bat ad
rit vo
iple m
mater
tas est
Regi
perato
tionē v
to glori
tur: q; i
gis &
xpi: &
ei⁹ vol
dū est
ndere.

re dū
et q;
diab
nē rec
mō r
Defec
gēs i
tali an

Sermones funebres.

positus sint. Quanto magis aliquis studet facere voluntate domini nostri Iesu xpi. Tanto magis est acceptus illi etiam magis in amore coniunctus. Quod autem hoc sit verum ipse auctor veritatis probat. Mat. xij. Quicumque fecerit voluntatem patris mei qui est in celo ipse meus frater et soror et mater est. Magna est dignitas esse frater vni? Ducis. Regis. Archionis. Imperatoris. sed per ad implementationem voluntatis divine multo gloriosior et dignior efficitur: quia filius adoptionis Regis et Imperatoris sit Iesu xpi: et qui hic studuit facere eius voluntatem: ideo credendum est ipsius in celo cum eo gaudere. Amen.

Sermo xxiiij.

Modicum plora super mortuum. Ecce. xxij. sunt aliqui ita ultra modum et iordiam te diligentes filios et propinquos et c. qui quando moriatur irremediabiliter plorant et vix consolatio non recipiunt: sed dicunt quodammodo id quod beatus gen. xxxvij. Descenda ad filium meum lugens in infernum. Ut ergo hi a tali amaricabili fletu reno-

centur duas notabiles consideraciones declaro.

Prima consideratio divine voluntatis.

Secunda consideratio divine largitatis.

Quantum ad primum dico quod consideratio divine voluntatis facit modicum plorare super mortuum. Demus namque et cordes cum divina voluntate finem suam doctorum et theologorum et iusticiarum iter quod est. I. Tho. i. quoniam de veritate. q. xxij. ar. viij. et primo iniarum dist. xlvij. ar. primo. Item et in decretis. xij. q. ij. cap. quod postmodum ubi dicit Ciprianus quod postmodum est quod pueris ut qui dei voluntate fieri postulamus: qui enocat nos: et accersit de hoc mundo non statim voluntatis eius impio pareamus: sed obnitimur et oblectamur: et more servorum ad conspectum domini cum tristitia producimur: et volumus ab eo promereri celestibus honorari. ad quos venimus invitati. Idem quoque Seneca intellexit quod parendum sit voluntati dei qui scribens ad Lucillum sic ait. Placeat homini quicquid placet deo. Quia igitur voluntas divina fit prima et summa causa omnium que fiunt in hoc mundo cuius alia

vulgarizandi.

causa querēda non est scdm
magistrum sententia: loco p
mo di. xlv. Et scdm beatuz
Tho. pma pte. q. xix. ar. iiii.
Quare ergo dēmus tristia
ri si deus voluit vocare ad
se filiū tuuz: vel quēlibet ali
um: vnde nota. q. Aug. ait
li. de vera religiōe: qui per
fecte deū diligit nō affligit
morte alicuius. Deus autē ē
dñs vivoz atqz mortuoz.
Uerū est q. possum? aliquā
tulum flere in morte amico
rum: sed nō multū cōtrista
ri: ex quo deo sic placitū fu
it: vnde Ihero. de verbis
pauli de morte filie sic ait.
Bon? est deus & oīa q. bon?
facit bōa sint: necesse ē: ma
rui orbitas irrogatur: plāgo
qđ accidit: s; qđ deo sic pla
cet equo animo sustineo. vni
cus raptus ē filius durū qui
dē sed tolerabile: qđ hūc ille
sustulit q. dederat hec ille
neqz enim per planctuz no
stros possumus mortuos su
scitare. Et iō factū ē. Hanc
rationē allegabat David. ij
Reg. cxxij. Quuz filius sibi
charissimus lāgueret flebat
nec capiebat cibū. Quū autē
mortu? fuisset comedit vesti
mitqz se vestibus regalibus:
& cōsolationem accepit. Cui

quū servi admirātes de hō
dixissent quū infans vineret
ieiunabas & c. rñdit. quū ad
huc vineret ieiunavi & c. Di
cebā qđ enī scit si forte enim
donet mihi dñs: nūc autē qđ
mortuus est: quare ieiuno.
Nunquid potero enim am
plius reuocare. Ego vada
magis ad enim. Ille vō nō
revertet ad me & cōsolatus
est David. Mos enim si nō
possumus penetrare volun
tatem dñam: vt illā intelli
gamus: quare faciat istum
mori: & illū vivere: dēmus:
tamē scire q. bñ oīa disponit
& sapiēter: q. s; Aug. sepe
offenditur dñs ne offendatur
amicus. Iō dispositiōe di
uina sepe contingit: vt filij
qui nimis carnaliter diligū
tur subtrahūtur quatenus af
fectōes nostre libentius i de
um transferantur. T Secū
dum q. cessare facit & c. est
cōsideratio dñe largitatis:
quā nob̄ prepavit post hanc
miserabilem vitā. Dum. n.
hic sumus subiecti sumus
multis miserijs & afflictioni
bus: & verā quietem hēre nō
possum? vñ aug. d. visitatiōe
infirmoz diē. Quis nume
rare posset pñtis vite mole
stias. Esurie sitire calere al

gere
que e
dome
daria
te bo
& iō b
dñe
ro bñ
runt p
roz fle
bāt sig
bōe n
riē. Et
C. So

Senti
ris & s
dei. s. 2
pino ac
tatiē bō
elene
tis ē ac
enipe
sed p q
docto
nū ex
te bñ
vt sup
nū ca
p qđ
ille. c
vñca

Sermones funebres.

gere lassari et innumerabilia que ex ipsa consuetudine nobis domestica sunt: denique cum aucta pronuntio: quod principium vite hominis initium dolorum est: et ideo homo moriendo fit de sermo dominus: certum de dubio de misero brutus. Istud non ignorauerunt philosophi antiqui: qui in exitu perierunt flebant in morte gaudebant significantes: quod homo ad laetorem nascitur: ad regem autem moritur. Et ideo modicum etc.

¶ Sermon vigesimus quintus.

Spiritus eleuauit me: et adduxit in hierusalem. In uisionibus domini Ezechiel. viij.

Sententia est angelici doctoris et scrutatoris secretorum dei. scilicet Thome. xxiij. q. clxxv. ar. primo ad secundum quod ad dignitatem hominis pertinet: quod ad diuinitatem eleuetur: ex hoc ipso quod homo factus est ad imaginem dei. Hoc enim ipse non potest per propriam uirtutem sed per gratiam dei. Unde subdit. scilicet doctor ratione. d. quod bonum diuinitatem excedit in infinitum facultatem humanam: ideo indiget homo ut supernaturaliter ad illud bonum capessendum adiuuetur quod fit per quodcumque beneficium gratie dei. h. ille. Quum igitur iste fuerit deo unicus per gratiam: ut credimus

fuit a spiritu dei eleuatus: et potuit dicere in hora transitus sui. cum Eze. spiritus etc. ad duo videnda.

¶ Primum nature sue pulchritudinem.

¶ Secundum omnipotentis dei maiestatem.

¶ Dico primo quod anima est eleuata ad videndum suam propriam pulchritudinem. Quod enim anima nostra est circumdata hoc mortali corpore nullo modo potest videre suam pulchritudinem: quod quicquid uidemus operis per organum corporale uidere quod est in ordine terrenum corpale et uile et obscurum. Sed postquam anima liberatur a corpore mortis huius: statim intelligit suam pulchritudinem: que transcendit omnem formositatem mundi huius: unde ar. primo ethicorum. Bona anime sunt maxime bona. Et. viij. Soli. Bonum anime preciosus est omnibus bonis. et Aug. in libro de qualitate declarata anime decorum ait. Quod admodum fatendum est animam humanam non esse quod deus ita presumendum est: nihil inter omnia que creauit deus ipsi deo esse propinquius: et ideo Danid consueplando cur in obsuro animam suam quantis bonis esset deo

at a exultās spū ait. Uēte ⁊ videte oēs qui timetis deū quāta fecit anime mee. ps. lxxvij. s. quot dōis eā decora nit quot potentijs quot virtutibus ⁊ ornatu: ⁊ hoc est qđ dicit dñs ipse loquēs ad aiam rōnalem. Ezech. xvi. Uñxi te oleo ⁊ vestiui te discoloribus ⁊ calciavi te iacincto. ⁊ cixi te bysso ⁊ indui te subrilib⁹ ⁊ ornavi te ornamēto. Non credatis qđ isti ornatu aie sint ex vestibus materialib⁹ qz aia non vritur talib⁹ ornamētis: sed spūalib⁹ ⁊ dñis dōis q aiaz faciunt splēdidā ⁊ coruscā tē plus cunctis syderibus. Quapropter quū iste viderit nūc tāta formositatē non est plorādū. Scđm spūs dei ⁊ c. Ad vidēdū lumē eter nū ⁊ splēdorē oipotētis dei in quē prinue desiderāt āge li cōspicere ē ista pēlusiō in theologia approbata p fidē. q aia rōnal exiis de corpe sine macula peccati statim cōiungitur deo ⁊ p gratiā ⁊ per beatā fructiōē. ⁊ videt ⁊ cōiēplatur nām ⁊ eēntiā magni dei. Et hoc ē q de claravit Jo. i pma eplā. ca. iij. Dicēs videbim⁹ eū facie ad. s. sicuti ē. Uidere. n. deū sicuti ē. ē videre deū eēntia liter ⁊ nō p visionē imagina riā vel fantastica sicut expo nūt doctoīs ⁊ maxie Tho. pīa parte. In q qđē visiōe diuina pncipaliter pstitit: tota felicitas: ⁊ gaudiū beatorū: qz ipa est summū bonū ⁊ solū eēntiale bonū qđ ab oib⁹ desideratur sic fatetur Arist. j. ethi. bonū oīa appetūt hinc ēt Ansel. cōtēplan do illā iēffabilē eēntiā diuinā excitat aiam suā. d. Excita te nūc qđo aia mea ⁊ erige parūper totū intellectū tuū: cogita quātū potes quales: ⁊ quātū sit illud bonū: si enī singula bōa delectabilia sūt cogita quātū sit illud bonū qđ p̄tinet oīa bōa nō q̄ lit i reb⁹ creatis expiris: s; tāto differēter q̄nto differt creator a creatura. si. n. ē bōavi ta creaturā: q̄ bona ē vita creatrix. Deniq; si magne ⁊ multe sint delectatiōes i rebus delectabilibus: q̄nta ē delectatio in illo q fecit illa delectabilia: ⁊ qz b n. m. vixit virtuosē s; q fuit mibi facta relatio. hic narra vtu tes ⁊ vitā quū ergo bñ vixit merito dicere pōt vba i pncipio smōis assūpta sps eleuauit me: ⁊ adduxit i hie

Sermones funebres.

rufalē in visionib' dñi ad vi-
dendum. s. aīe mee pulchri-
tudine & oīpotētis dei maie-
statē ad quā &c. Amen.

Sermo vigesimosexto.

Nobilis abiit in
regiones lōgin-
quā accipe sibi
regnū. Luc. xix.
Presens vita fi-
cut expiēcia ipa mater rerū
demonstrat ē tota plena an-
gustijs & afflictōib'. vii Sa-
lomō hec ex corde cogitās:
quāvis plus oībus pīcipib'
afflueret diuinis q' h' pūt hñi
ait eccle. i. Ego eccle. siastes
fui rex i hierusalē & pposui i
aīo meo q'rere & inestigare
sapiētis: de oībus q' fiūt sub
sole & ecce vniuersa vanitas
& afflictio spūs. quapropter
qlibet sapiēs iūēdo istas mi-
serias abūdare deberet quā-
tū pōt saltē in aīo istū mun-
dū relinquere & ad aliā pin-
gniorē trāsire. s. ad pīaz bea-
tā sicut fecit iste de quo ait
thema nřm. Et de quo pos-
sumus verba pmissa dicere
Nobilis &c. Duplici ex cā
hic est laudandus.

**Primo ex sanguinis no-
bilitate.**

Secūdo ex mox honestate

Dico pmo q' iste ē laudā-

us ex nobilitate sanguis. vi
parētele. Est enī sentētia ri-
soto. sup math. q' nobil' du-
pliciter cōsueuit: vnomodo
q's dī nobilis qui ē legitime
natus ex patre nobili: sed in
seipō ē viciosus talis ē nobil'
nūcupatio tñr: q' s; famaz
vulgi insipiens. Mā apd ve-
re sapiētes tales viciosi mini-
me nobiles sunt qā amittūt
suā nobilitatē ex vitiosa vita
ipō: ū sicut innuit ppheta in
ps. xlvij. Mō quū in bo-
nore esset nō intellexit: ideo
pp eius peccatū cōparatus
est imbecis insipiensibus &c.
Et ideo postq' perdidit suā
dignitatē per peccatū deus
eiecit illū de paradiso & tanq'
vilē deputās dixit in sudore
vultus tui. u. p. t. Istis etiaz
egregie loq'tur Lact. li. ij. de
istitu. reprehēdēdo. d. Mo-
mines & nominis sui & rō-
nis obliti oculos suos ab al-
to deiiciunt. Ille nobis vul-
tum sublimē dedit: vos in
terrā curuamini tanq' vos
peniteat non quadrupedes
esse natos. Mūmī enim mi-
seri voluntamini: quū de-
orsum queritis: quod in su-
blimi querere dūistis. Isti
cadūt de dignitate sicut ful-
gur de celo corniscans. Omī

vulgarizandi.

di. meth. j. pnaq. 7c. Que-
rit philosophus .3. metha.
Quum sit quod fulgur com-
positum sit ex vapore igneo
ex magna pte sui. 7 de natu-
ra ignis sit ascendere: quare
ad ima descendat 7 nō ma-
gis ascendat. Et respondet
quod hoc accidit q: habz se-
cum modicū vaporis terre:
cuius naturā magis sequit:
cum strepitu 7 fetore sic fa-
rui multi. Mā nobiliore par-
tem. s. aīaz sequi deberēt: cu-
ius natura est sursum ascende-
re: sed miseri viliorē partē. s.
corpus sequuntur implican-
do se vitijs carnalibus. Jō
subito cū strepitu ad infima
infernī descendunt: sicut at-
testatur ppheta in. ps. ix. pe-
rit memoria eoz cū sonitu
7c. **S**ecūdo ex mox ho-
nestate. Dicit. n. Cri. Ubi su-
pra q: nobilis scdo mō dī:
q: est natus ex parētibz bo-
nis in dignitate cōstitutis: 7
est virtuosus: 7 isti virtuosī
dicunt nobiles pprie. Iba-
bet aut nobilitas fm sapiē-
tes singularē pprietatē 7 in-
clinationē ad bene 7 bone-
ste vivēdū: vnde narrat scri-
ptura. 2. Macha. 6. de illo
nobili scriba Eleazaro. q:
potius voluit mori quā sub-

ditus ēē peccatoribus. Do-
minus ē Albertus magn⁹
in suis polliticis ait q: adole-
scens qdā nobil fuit captus
a barbaris. 7 cogebatur sa-
cere opa servilia: 7 puer ex
nobilitate animi talia ferre
nō valēs caput fregit in mu-
rum 7 mortē petiuit 7 in fi-
ne cōstitutus ait. Mō servia
nō servia. Et quid de illo no-
bili principe rege francoz.
Ludouico dicemus q: ita no-
biliter vixit: q: nunq: p aliqd
peccatū mortale diabolo ser-
uivit: q: qui facit peccatū ser-
uus est peccati. Et dicebat: fi-
lijs: q: potius eos veller vi-
dere mori. quam aliquādo
peccare mortaliter. O quaz
sunt laudandi tales nobiles
apud deū 7 apud hoīes: q:
7 si nobiles sūt nobiliter vi-
vunt. Unde Diogenes phs
Mobilitas hoīs mēs. 7 dei-
tatis imago. Mobilitas ho-
minis virtutū clara ppago.
M. b. diuinū colere cultū.
M. b. ad celū tollere vultū.
M. b. aīum refrenare super-
bū. M. b. nature. Jura tene-
re. M. b. nisi turpia nulla ti-
mere. Et quare multi cadūt
in peccati spurcitiam nisi q:
nō respiciunt ad suā genero-
sitatem: q: si aspicerent raro

Sermones funebres:

vel nunq̃ peccarent. quum
igitur iste. N. fuerit nobilis
genere: et eius etiā parente/
la declarat nobilitat: morib?
et honestate: merito erat iste
a nobis honorandus: sicut
nūc credimus honorari ab
angelis in vita eterna. Amē

Sermo vigesimo septio.

Olle animam meam

Tij. Reg. xix. Non est
dubium q̃ si volum?
investigare naturas rex crea/
tarum in prima fronte: hec
locutio sancti prophete. He/
lie videtur paululum extra/
nea: et ipse ppheta videbit
nobis cōtrarius: et oibus re/
bus. qm̃ oēs res aīate nāli/
ter fugiūt mortē et faciūt de/
ultima potētia ne pereāt: et
incipiēdo a rebus animatis
anima rationali: sicut est ho/
mo videmus per experien/
tiaz: q̃ homo vt enadat mor/
tem: ponit millies in die si
opus est corpus propriuz in/
ter lanceas et enses: et vt re/
cipiat vitā corporālē abijcit
et respuit quicquid substan/
tie habet: quod patet quan/
do sunt infirmi. Idellem. n.
pro pelle ait. Job. 2. Et cun/
cta que possidet dabit hō p/
aīa sua. Videm? quoq̃ aīa
tas res aīa sensitua vt bruta

fugere naturaliter mortem
et naturaliter fugere illos q̃
volunt sibi inferre mortem.
Agnus videns lupum fugit
lupus leonem. Adusca colū/
bam columba accipitrem.
pulli miluum lepus canem
quia naturaliter cognoscunt
esse sibi infensos: et hostes si/
militer animatas anima ve/
getatiua: sicut arbores her/
be plante: quod propter con/
seruationem suam nituntur
celare radices sub terra: in/
quibus consistit earum vita
Et hoc est q̃ dicit Boetius
in tertio de consolatio. pro/
sa. xi. Omne nancq̃ animal
rueri salutem nititur et labo/
rat. Mortem vero pernici/
emq̃ deuocat: sed noster pro/
pheta. Helyas in persona
cuiuslibet insti vadit querē/
do mortem et clamat omni/
potenti deo: quod velit tol/
lere animam suam a corpo/
re propter vnā causam ra/
tionabilem. Et ista causa est
possessio omnium bonorū.
Pro cuius declaratiōe sci/
endum est q̃ in hac vita nō
est persona. que possit dice/
re. Ego habeo vitā bonā et
nihil deest mihi. Ego sum
contentus qm̃ qui possidet
vnū bonū: nō possidet alte/
2

vulgarizandi.

ram. Et multoties si qs hēt
vñū diē bonū: hz mille ma-
los. Et hoc eē vez attestat.
Boetius. 2. de cōs. Pro sa.
iij. Anxia enim est res hu-
manorū peditio bonorū vt q
vel nunq̄s tota pueniat. vel
nūq̄s ppetua subsistat. Haic
cēsus exuberat. sz ē pudori d
gener sanguis. Hūc nobili-
tas notū facit. sz āgustia rei
familiaris mallet eē inclu-
sus 7 ignotus. Ille viroque
circūflū vitā celebrē deflet.
Ille nuptijs felix orbatu li-
beris alieno censum nutrit
heredi. Alius prole letus. si-
lij filiē delictis mestus il-
lachrymat. Tccirco nemo
facile cuz fortune sue cōdi-
tiōe cōcordat. Inest enī sin-
gulis qd̄ inexpert⁹ ignoret:
quod expertus exhorreat: h
iste. Sz eē in alia vita. per-
sona hēbit oē bonū. posside-
bit oē bonū: qm̄ possidendo
summū bonū ipm̄ fontē oīs
boni: possidebit oīa alia bōa
creata. Attestāte. Ber. q̄ ait
in meditationibus. Ibi ha-
bemus deū. q̄ ē sumū bonū
summa felicitas. summa io-
cunditas. summa libertas.
pfecta charitas. eterna secu-
ritas. Ibi ē vera letitia: plēa
scientia omnis plenitudo. 7

omnis beatitudo. Est ibi
pax bonitas. pietas. lux. vir-
tus. honestas. gaudia. leti-
cie. dulcedo. vita perennis:
gloria. laus. reges. amor 7
cōcordia dulcis. Ipse deus
placet. 7 ppter se sufficit ad
mercedē: sufficit ad premiū.
Nec extra illā aliqd̄ aliud ē
nec querit: q: totū in illo in-
uenit: quicquid desiderat
hec ille. Nec. n. p̄siderans
hō iustus: his illect⁹ infestat
cum propheta Helya om-
nipotētē deū. dicēdo p̄tinne
Tolle animā meā. Quapro-
pter si nos volumus charissi-
mi virtutes 7 bonas opatio-
nes huius nostri. M. cōfide-
rare: qui mortuus est: 7 quō
in fine cū gratia dei cōfess⁹
est 7 cōcatus: 7 quā deuo-
te acceperit oīa sacramenta
ecclesie possumus firmiter
tenere q̄ fuerit de numero
horū hominū: qui cū helya
querūt trāsire ex hac vita 7
valle miserie ituri ad illam.
vbi est omne bonum: cha-
ritas qui est benedictus in se-
cula seculorum. Amen.

Serino. 28.
Stote parati.
Ad ath. xiiij.
Uel Leni. xij.
Desiderans mi

Sermones funebres.

sericoris deus continue salu
tem nostram. et videns q
nunq̃ cogitam⁹ de morte.
et nō cogitando nō facimus
aliquā preparationē nec ali
qd bonū recolit nobis in p̃
sentiarū nostraz salutē. Di.
theo. preassumptus. Estote
et c. Discurrez sacra scriptu
rā investigāsqz p̃ illā inue
nio. q̃ q̃libet d̃z stare p̃para
tus expectādo mortē p̃p tria
¶ Primum est t̃pis mor
tis incertitudo.

¶ Secundum est loci mor
tis incognitio.

¶ Tertio est modi mortis
ignoratio.

¶ Prima ergo cā: q̃re de
bem⁹ stare parati: ē incertitu
do tēporis mortis. Est enī
mors incerta q̃tū ad tēpus.
Nō enī vel fuit vnquā aliq̃s
in hoc mundo tā iustus aut
sanctus q̃ sue potuerit certe
scire terminū vite: nisi p̃ re
velationē dininā. aut i q̃ eta
te debeat mori vel infātia.
vel pueritia: vel in iuētute.
vel i senectute: vel i estate:
vlti hyeme. Et hoc ē qd d̃z.
Job. xxxij. nescio q̃diu sub
sistā. et si post modicū tollat
me factor meus. Et p̃p hoc
christus ammonēbat disci
pulos suos. d. Mat. xxv.

Vigilate: quia nescitis dies
neqz horas. Et rō est quare
est ita occultū homini tem
pus vite sue: et mortis. secu
dum Augu. Ut homo sem
per dubitando de morte se
per inueniat paratus in hac
vita ad mortem. Unde di
cit in quadam epistola. Ne
scis qua hora mors veniat.
semper vigila. vt quum ve
nerit paratum te inueniat.
Latet vltimus dies. vt ob
seruent omnes dies. Sero
parantur. remedia quum
mortis imminet pericula.
Itē super ps. ci. Ne despa
tione homines peius viue
rent. p̃misit x̃ps portum in
dulgētie. Et ne in ea spe ve
nie peius viuerent: fecit diē
mortis incertū. Prudentis
sime vtrūqz constituēs: et re
uertētes quo rapiant: et dis
ferentes quo terreantur. Er
go iā bene vine. Cras inqz
bene vinā. Indulgētiā tibi
deus p̃misit: crastinū diē
nemo tibi promisit. Si beri
male vixisti: bene iam viue
hodie. Stulte hac nocte au
feret a te anima tua. Nō di
co q̃ p̃parasti cuius erunt. sz
sim q̃ vixisti vbi eris. Et h̃
ipm d̃z de pe. di. vij. cap. si
qs positus et c. Quū igit ip̃s

vulgarizandi.

mōtis icertū sit: oī hora esto
 te pati. **S**ecūda cā qre qli/
 bet psona d3 stare pata: ē lo/
 ci mortis icognitio. **U**n dī p
 ner. x. Nesciūt hoīes vbi co/
 ruāt. nesciūt enī an debeant
 mori i tra: an i mari: i domo
 vī i agro: vel i ciuitate &c.
Et hoc nō fecit ob aliā cām
 etern⁹ de⁹: nisi vt hō cogno/
 scat suā vītū. suā potētiā su/
 a3 brachiū eē vbiq3 & cogno/
 scēdo: vbiq3 eū timeat. **U**n d
 seipso dic. ps. cxxxvii. Quo
 ibo a spū tuo &c. **U**sq3 dexte
 ra tua. **I**postq3 igit loc⁹ mo/
 tis nre ē ita icertus: debem⁹
 facere sic ille q pdit aliq3 rē:
 q ē cert⁹ q res pda ē in aliq
 loco: & tñ qz nescit: qs sit ille
 locus: qrit in oī loco. Sic &
 nos: qz nescim⁹ locū mortis
 nre: debem⁹ in oī loco eē pa/
 rati: expectādo ipāz. **E**t h⁹ ē
 q dicit Seneca ad luciliū.
Incertū ē q loco mors te ex/
 pectet: tu vō eā in oī loco ex/
 pecta. **E**t. B. in meditatioi/
 b⁹. **C**ertū ē q moueris icer/
 tū ē quo: aut qñ: aut vbi: qñ
 vbiq3 mors te expectat. **T**u
 quoq3 si sapiēs es: eā vbiq3
 expectab. **E**stote g^o parati.
Tertia cā qre d3 qlibz eē
 parat⁹: ē modi mortis igno/
 ratio. **D**e hac cā loquit. **E**c

cle. ix. Nescit finē suū hō: s3
 sicut pisces capiunt hamo:
 & anes laqo. sic capiunt hōi
 nes i tpe malo. nescit enī si
 mouat in grā vel i pctō si di/
 ues: vel paup: san⁹: an infir/
 m⁹ &c. nec ē scit hō quō erit
 ei⁹ finis: qm ali3 cōburunt:
 ali3 suspēdunt: nōtalli deca/
 pitant. ali3 suffocant. ali3
 fame occūbūt. & siti. qdaz in
 carcerib⁹. qdā ferro. qdā pe/
 ste. qdā gelu. qdam estu. **E**t
 hmoi similib⁹. **U**n ait psp
 ferro. peste. fame. viciis. al/
 gore. calore. nulle mōis mi/
 seros mors rapit vna viros.
Et sic vari3 sūt euētus. & mo/
 di mortis. & ignoti fines. **E**t
 rō hui⁹ icertitudinis ē. vt hō
 cognoscat ipm deū eē dñm
 mortis. **U**idem⁹ enī qñ aliq3
 bz dñm alicui⁹ rei. vti ea re
 vt vult. **E**xēpluz si qs hēret
 vnū equū vteret eo quuz li/
 beret. aliqñ equitādo. aliqñ
 portādo ligna. & hmoi. **S**ic
 & etern⁹ deus. quum sit dñs
 mortis. vti plurib⁹: ac var/
 rijs modis mortis. **Q**d apte
 ostēdit in suis martyrib⁹: si/
 cut recitat apost. i. hebre. xi.
Alij āt distē sūt nō suscipiē/
 tes redēptionē vt meliorē in/
 uenirent resurrectionē. **A**lij
 vō ludibria experti: insup &

De mones funebres.

vincula et carceres. Lapida
ti sunt sanciatu sunt. in occisione
gladii mortui sunt et c. Quapro
pter estote parati ut cum vene
rit dominus. i. ipsa mors. que ad
nuncium domini venit. et pulsauerit
ianuam cordis vestri confortis
aperiatis eis sine timore im
penitentie. Que fuerunt verba
assumpta. Desando et enim
continue amicus et charissimus
noster. M. hac incertitudine
mortis quantum ad tempus. locum
et modum: sicut homo sapiens
et prudens studuit continue
pro posse suo stare paratus
meditationibus. virtutibus
et bonis operibus suis. Idcirco
narra vitam. et finem suum.
et in fine suo se munivit armis
fidei: contritionis. confessionis ac
aliorum sacramentorum ec
clesie: ut securus abiret.
Quamobrem credere possu
mus. quod sit in vita eterna. et
fruaturs nuptiis spiritualibus
cum illis virginibus. De quibus
dicitur Matth. vigesi
mo quinto. Que parate erant
intrauerunt cum eo ad. n.
velimus et nos charissimi
continue stare parati. ut me
reamur gustare de illis nu
ptiis vite eterne. Amen.

Sermo.

xxx.

Melior est dies mor
tis. Die natiuitatis.
Eccle. vii. istud ver
bum quod proposui. est sapien
tis Salomonis. qui dicit. quod
melior est dies mortis die na
tiuitatis. et tamen omnes gau
det in natiuitate. et dolet in
morte. Cum hoc verbum vestrum mi
rabile. et quasi incredibile. et ta
men in veritate est ita ut dicit
salomon. omnis sapientia data est ei a
deo et non ab homine ita quod eius
sapientia nunquam errauerit. si. n. di
xero tibi quod nix sit alba. et car
bo ignis niger istud appro
batione non indiget: quia oculi hoc
probat et indicat. Item si dixer
o tibi. quod mel sit dulce. et sel
amarum. hoc scilicet non oportet probare:
quia gustus hoc probat. Sed quoniam
dico tibi. quod melior est dies
mortis. d. n. non credis mihi:
quia naturaliter omnes fugiunt mortem
et querunt vitam. Et tamen hoc probatur.
et probatur sic. Melior est finis. quam
ea que sunt ad finem. i. melior est
res finita perfecta quam illa que de
bent perfici. ut ait Salomon
Melior est finis orationis: quam
principium. et est finis prophetiarum. i.
physicorum. ubi gratia. Meli
or est colligere. seu metere.
quam seminare: quia semina
mus ad hunc finem: ut col
ligamus. Et huiusmodi. Similiter

vulgarizandi.

est de morte et nativitate hominis. Homo enim nascitur ut mereatur bonum: siue malum: penam vel gloriam. Hoc autem homo in morte recipit: siue bonum: siue malum: secundum illud. Apost. xiiij. Opera enim illorum. scilicet. igitur patet quod melior est. d. m. d. n. Et hoc quod sit verum demonstratur per triplicem rationem.

Primo propter conditionis hominis incertitudinem.

Secundo propter multorum periculorum ereptionem.

Tertio propter eterne beatitudinis adeptionem.

Dico primo. quod melior est mors quam natiuitas. propter incertitudinem conditionis humane. Quod sic patet. Nam in natiuitate hominis. nascitur quilibet debet esse homo: sed in morte scitur quilibet fuerit. Iohannes dicit. Eccle. ij. Ne laudaueris hominem in vita sua. Si ergo non debes laudare: vel magnificare hominem: nisi post mortem eius. ergo similiter non debes gaudere perfecte de natiuitate eius vel vita vel de aliquo statu eius. sed solum post mortem eius debes gaudere. Uidemus enim quod nauta prudens quando habet merces suas in mari: nunquam gaudet: nec

securus existit: quia spiritus vere ne fortuna repentina irruat: et omnia bona et etiam seipsum demergat. Sic est de nobis quod diu sumus in hoc ergastulo carnis subiecti sumus multis procellis et tentationibus. Et ideo non debemus gaudere. Unde Lactantius. li. iij. de institutis. sic ad propositum ait. Nec autem vita prius beata esse non potest: quia malis subiecta est per corpus. Sed quando persona moritur: ad portum perducitur: et ad finem desideratum attingit. Exemplum habemus in fructibus. Nam fructus qui nascuntur in testis: ut nux amigdala etc. quando sunt in testis: non possunt laudari vel vituperari: quia nescitur quales sint intus boni: an mali: licet pondus sit signum bonitatis: tamen aliqui vermis est intus corrodens eos. et sic decipiunt multos. Sic quando homo est in testis corporis: non debet laudari: nec vituperari quia nescit quando viuatur: quilibet sit intus. Quod bene post mortem qualis fuerit scitur. Et ideo melior est et c. **S**ecundo dico: quod melior est et c. **P**ropter euersionem multorum periculorum. Est enim dies natiuitatis hominis: ingres-

sus a
picul
rez m
bus i
la m
quitt
suffice
lus. E
ab oib
libera
est de
Ang.
miser
talitat
et in ex
mori
gnor
licitat
picul
ad te
uenir
ces qu
de exi
cere a
merue
dum
securi
ligio
peru
le. Q
C
et c.
eter
enim
pos
dian

Sermones funebres.

sus ad oēs miseriae et ad oīa
 picula huius mundi. Dies au-
 tem mortis ē egressus ab oī-
 bus illis. Quanta sint picu-
 la miserie: calamitates: an-
 gustie: et mala huius mundi: q̄
 sufficeret enarrare. certe nul-
 lus. Et quia q̄n hō moritur
 ab oībus huiusmodi malis
 liberat: iō potius gaudēdū
 est de morte q̄ dolēdū. Uñ
 Aug. lib. soliloq̄. Quidā
 miser iactabo: fluctib⁹ mor-
 talitatis clamans ad te dñe
 et n̄ exaudies. Audi dñe cla-
 morē meū de hoc mari ma-
 gno: et educ me ad portū fe-
 licitatis eterne. felices q̄ de
 piculo huius maris educti:
 ad te dñe portū tutissimū p-
 uenire poterūt. O vere feli-
 ces qui de pelago ad littus
 de exilio ad patriam: de car-
 cere ad palatū: peruenire
 meruerunt. O vere beati q̄
 oīum malorū exuti sarcina:
 securi iā de sua imarcessibi-
 li gloria ad regnū decoris
 peruenire meruerunt: hec il-
 le. Melior ergo est dies et c.
 Tercio dico q̄ melior
 et c. Propter acquisitionē
 eterne beatitudinis. Quam
 enim eterna beatitudo non
 possit haberi: nisi morte me-
 diante: ideo mors nō est fu-

gienda: sed amplectenda:
 desideranda quemadmo-
 dum faciebat Apostolus.
 philip. xij. d. Cupio dissolui
 et c. Hinc et Seneca: Stul-
 tissimum est timere: q̄ non
 possis vitare. Et ideo indu-
 bitanter secundum fidei no-
 stram: omnis qui bene mo-
 ritur: ad celum vadit cum
 xp̄o ad regnandū in perpe-
 tuum. figura huius habe-
 tur. i. Macha. i. Ubi dicit:
 q̄ pueri Alexandri regis ma-
 gni: imposuerunt sibi om-
 nes diademata post mortē:
 et filij eorū post eos. Ex hoc
 enī datur intelligi: q̄ hō fi-
 lius regis eterni non potest
 coronari: nisi post mortem.
 Et quia iste amicus noster
 M. qui nuper defunctus ē:
 ut bene nostis: bene et vir-
 tuose vixit. et bene mortuus
 est: indubitanter credere de-
 bemus. q̄ anima eius in pa-
 ce requiescit. et viuit cū xp̄o
 in gloria. Ad quam et c.

¶ Sermo.

xxxij.

Eni in hortum
 meū soror mea
 sponsa. Cantico
 rū. ij. Quis oīs
 artifex op⁹ suū
 firmet et stabiliat (ut p̄ p̄ ex-
 perientia) mirabile p̄fecto

Vulgarizandi.

videt quū deus sit pfectum
agens: q̄ creaturā suā: quā
fecit nobilissimā. s. nām hu
manā sic deficere & mori p
mittat. Et d̄ hoc forte apud
multos ē admiratio grādis.
Ad hoc dicendū ē. q̄ deus
hoc pmittit enenire ex diui
na pudentia. Reperio enī
q̄ diuina pudentia pmittit
hominem mori & deficere.
Triplici ratione.

Primo pp tranquillitatē.

Secundo pp felicitatez.

Tertio propter facietatē.

Dico primo q̄ deus per
mittit hoīem deficere & mo
ri propter tranquillitatez: q̄
per mortē ducimur ad per
fectam tranquillitatē. Dici
tur enī Job. vij. Multitia est
vita hoīs sup terrā Et bene.
Mā cōtinue sum⁹ in assidua
pugna. & impugnamur. Sunt
enī in hoīe quattuor q̄litatez
que nūq̄ cessāt impugnare ho
minē. Idumudū pugnat cō
tra siccū calidū contra frigi
dū. & ecōtrario. Et qū vnus
istoz supat ab altero corū
pit. & generat moīs corpa
lis vt dicunt Medici. Im
pugnamur. 2. a sensib⁹: q̄
moīs intrauit p fenestras. s.
p sensus nostros. Impugna
mur. Ab exteriorib⁹: q̄ a va

porib⁹ corp⁹ ificiē. a delecta
tionib⁹ decipimur. a demōi
b⁹ seducimur. Mā dic Apo.
ephe. 6. Mō est vobis collu
ctatio & pugna aduersus car
nē & sanguinē tm̄. s. aduers⁹
mūdi rectores & pncipes te
nebrarū. h̄az. i. demōes. Un
B. mūd⁹ caro d̄mōia. d. m.
p. s. p mortē ab his oībus li
beramur. iuxta illd̄. ps. 42.
saluasti. n. nos d̄ affligēbus
nos & odiētes nos pfudisti:
& post ad pfectam trāq̄lita
tē ducimur. vt d̄ thobie. 3.
Post tēpestatē trāq̄llū fa
cis. Et ps. xlij. In pace i id
ipsum & alibi. ps. 75. In pa
ce factus ē loc⁹ ei⁹. Proba
tur et hec prima cōclusio. &
alia rōne. Dicit enī pbs pri
mo p̄hoz q̄ nulla res potest
getari. nisi i pprio loco. Exē
plum. Maus nō pōt getari
nisi in portu & sagitta nisi in
signo: & grania nisi deorsū:
& leuia nisi sursum. Bonuz &
enī nō pōt q̄scere i alio: ni
si in deo intra sniam Augu.
fecisti nos dñe & ingetū est
cor nostrū: donec reuertatur
ad te. Et rō q̄re res extra p
priū locū nō q̄scit. ē q̄ cor
rūpit & putrescit. In pprio
aut loco cōseruat. Exēplū d̄
aq̄ in fōte: & plāta in terra &

Sermones funebres.

de pisce i aq̃ ⁊ hmoi. Si. n. plāta euellat̃ cito arefcit. Et rō est fm p̃m. p̃mo phox: qz loc⁹ est p̃seruatiu⁹ locati. Jō sapiēs medic⁹ mittit isir mōs ad locū: vbi fuerāt onū di. Qnū igit̃ nos sum⁹ subie/ cti m̃l̃is isirmitatib⁹. p̃z q̃ nō sum⁹ in p̃p̃uo loco: qz vt dictū est loc⁹ est p̃. l. Loc⁹ at̃ n̄ ē i celo: vbi nulla erit cor ruptō nulla isirmitas. Ad celū vō nō possū puenire: nisi p mortē. Ergo diuina p uidentia dimittit hoīez moni: vt p̃nciat ad celū. vbi ē imē/ sa trāglitas. C Scda rō de n̄ q̃re ⁊c. Est qz p mortē du cumur ad supnā felicitatē. q̃ usqz. n. i b̃mūdo sum⁹ pegri ni sum⁹ vt dic̃ Apo. heb. 13. Nō hēm⁹ hic manēre cinita tē: s̃z futurā igrim⁹. Jō fact⁹ ille ppheta dāuid ad hāc pa triā vēire desiderabat: cogi/ tās suā pegriationē dicebat p̃s. i. 19. hei mihi qz icolat⁹. m. p. e. Ab hac. n. pegriatiōe solū p mortē libamur. si vō i grā morimur pducimur ad illā felicitatē supnā. Exēplū d̃ lazaro: vt d̃ luce. 16. factū ē vt moreret̃ medic⁹: ⁊ por/ taret̃ ab āgelis i sinū abra/ he. i. ad eternā felicitatem: ⁊ gloriā. Itē exēplū d̃ brō dñi

co. Qui⁹ s̃ctissima aīa: imē/ diate p⁹ mortē visa ē deferri ab āgelis i celū p̃ scalas cādi dissimas: ⁊ i sūmitate scalarū xps ⁊ brā vgo eū gratiose ex pectātes ⁊ felicitatē ppetuā ei p̃ferētes. C Tertiā rō: q̃ re de⁹ p̃mittit hoīez moni ē p̃p̃ facietatē. ad q̃ nos pdu/ cat. Qu. i. n. artifex sapiēs fa ceret vas aliqd̃ qd̃ nō posset v̄l deberet ipleri. Certe nul/ l⁹ sic de⁹ quū creauerit aīaz hūanā tātē capacitatis ⁊ v̄tu tis q̃ posset deū i se recipe. ⁊ de⁹ posset in ea habitare: vt dic̃ ppheta. Aīa iusti. sedes est dei: q̃ de nulla creatura p̃t ipleri: credis ipsū hāc fru stra ⁊ stulte fecisse. Certe nō sed vt de ipso deo ipleatur. Sol⁹ enī de⁹ aīaz nostrā p̃t faciare ⁊ iplere: vt dic̃ Aug. Aīaz hoīs capacē visiōis di uine: nūl p̃t iplere p̃ter deū. Qnū igit̃ nullū sit in nā qd̃ possit aīam satiare: qz quāto plus h̃z: tāto pl⁹ d̃siderat vt ip̃a v̄itas dic̃. Jo. 4. Qui bi berit ex aq̃ hac sitiet iterūz. Ad diuinā ergo p̃uidentiāz p̃tinet eā implere bōis eter nis. Sed ad talia bona non possū puenire: nisi p mor tem. Ergo o aīa chustiana nō mireris si deus permit

vulgarizandi.

rit nos mori corporaliter: qz
hoc facit vt ad eternā vitā
nos perducatur. Nō ergo de-
bemus dolere de morte cha-
rissimi nostri. N. qz ex hac
militia ad tranquillitē eter-
nā: ex hac pegrinatione ad
beatā patriam. Et demum
ex hac inopia ad societate d-
siderabile. A primo ergo ad
ultimū vocat oīpotens de-
us animā ad eterna gaudia di-
cēs. Veni i hōrū meū soror
mea sponsa. Ad que etiam
nos vocare dignet q̄ vivit.
¶ Sermo.

Melior est dies
mortis die na-
tinitatis Eccle.
vij. Istud ē val-
de mirabile qd
sapiēs i v̄bis p̄positis ait: q
fit melior dies mortis q̄ na-
tinitatis. Quū mors: vt dī. ij.
Ethy. sit vltimū terribiliū:
et cēs eā detestant. et fugiūt
tamē dicit Salomon q̄ me-
lior est dies et c. quā natu-
ritatez oēs optant sed si bene
aspiciū? verba p̄posita ha-
bēt v̄ritatem. Que pbat tri-
plici ratione.

¶ Primo ppter apparen-
tiam diuine claritatis.

¶ Secundo ppter beatitu-
dinem humane felicitatis.

¶ Tertio ppter confiden-
tiam perfecte securitatis.

¶ Dico primo q̄ est meli-
or mors die natinitatis: pro-
pter apparentiaz diuine cla-
ritatis. Quia mors sequitur
claritatem. claritas beatitu-
dinem. beatitudo felicitate:
et felicitas securitatem. Ex
hoc ergo probatur: q̄ mors
est optima: qz. id est bonū
quod facit bonum: sed mors
facit bonum qz facit videre
deum: qui ē optimus: et me-
lior omnibus bonis: et in cu-
ius visione solū requiescit
appetitus humanus: quia q
videt deum recipit in se de-
um: quia res visa recipitur
intus a vidēte. sicut lux reci-
pitur ab oculo secundū suā
essentiam. Dicit enim p̄bs.
libro de sēsu et sensato. q̄ nos
videmus intus suscipiētes.
Unde qui videt deum: vi-
det oē bonum. iuxta illud.
Ostendaz tibi omne bonū.
Et ideo in hoc solū appeti-
tus faciat: et quietatur: ga-
non potest plus appetere. si-
cut nec visus corporalis po-
test clarius videre: q̄ lūmē
lucis. Et hoc est quod que-
rebat philippus. d. Domi-
ne ostende. n. p. et. s. n. qua-
si diceret quicquid aliud dō

Sermones funebres.

res non sufficeret. Et pp vi
tā impedimur ab ista visioe
qz aut deus mori. Nō vide
bit me hō & viuet. Sz quis
possz dicere: qd aliqui vidē
tes deū vixerūt p eēntiam.
sicut *As. oyles: & Paulus*
Rūdet tho. pma par. q. xij.
ar. xij. dicēs: qd sic deus mi-
raculose & supnaturalit qd
opatur: reb? corporeis. ita et
supnaturalit & pter cōem or-
dinē: mētē aliquoz i hac car-
ne vidētū. sz nō sensib? car-
nīs vt entū vlsqz ad visionē
sue essentie eleuauit. iuxta
Aug. sniam. Nemo p essen-
tiā. deus pōt videre. nisi ab
hac vita quodāmodo moria-
tur. et oīno exiēs de corpore
sine alienat? a sensib? corpis
vñ ps. 141. Educ de. c. a. me-
am. Secdo pp bñtudinez
*humane felicitatis. *Al. eli-**
or est mors qz naturitas. qd
vinētes vita mortali. nō pos-
sunt eē felices. sz qdā erran-
tes in diuersis reb? posuerūt
felicitatē: sicut in diuitijs in
pecunia & similib? qd sz opi-
nionē taliū brūs est qbz qd
qd vult. Itē qdā posuerunt
in honorib? qdā in volu-
ptatib?: qdā i diuitijs qd oēs
opinionēs sunt falsē. In di-
uitijs nō pōt esse felicitas.

quia etiā per eas possint bēri
bona corporalia. nō tñ spiri
tualia. Itē nō cōsistit i bono
rib?. qz felicitas p̄sistit in fe
lice tāqz summū bonū ipsi?.
Sz honor magis cōsistit in
honorante q̄ in honorato.
vt aut pbs pmo *Ethy. lectio*
ne. 5. c. 5. Itē nec in volup-
tatibus nec i alijs bōis cor-
poris. qd fm bona corporis
bō a multis aīalib? supatur
puta ab elephāte in diutur-
nitāte a leone i fortitudie. ab
agla in visu. ergo i hac vita
nullus pōt esse beatus. qz in
nulla re tēporali cōsistit feli-
citas. sed tantū in visioe di-
uina. iuxta illud. Jo. xvij.
Hec est vita eterna vt co-
gnoscat te verū deum. Sed
hanc visionem i quā p̄sistit
beatitudo siue vita eterna. nō
possumus puenire. nisi per
mortē. & sic mors est melior
vita. qd p eā cōsequimur vitā
beatā qd non facimus p vi-
tā tēporalē. quātū ad ac-
tū & c. ergo melior. Terc-
tio pp p̄sidentia p̄fecte secu-
ritatis. sz enim in hac vita
possumus affluere multis bo-
nīs tamē in possessione eoz
non sumus securi. & hoc pa-
ter quātū ad spiritualia bo-
na & temporalia. De tēpo-

vulgarizandi.

ralibus bonis apparet ad oculū. Nā diuitie. voluptates honores. semp nō possident ab hoīe. imo q̄ habet hodie oportet ea dimittere. vel in vita vt multi faciunt. vel in morte saltē. et quando credūt in eis delectari. tunc eis subtrahunt. Exēplūz luce. xij. de illo q̄ dicebat anime sue. Anima mea habes multa bona etc. Despūalibus bonis etiā p̄z. q̄a nemo dū vuit ē securus de sua salute. Nota hoc exēplum q̄ cignus quādo vult mori cātat. Leo vero. q̄a vixit de rapina. plorat. sic iusti q̄ simpli et innocēter vixerūt gaudēt de morte. quia vadūt ad p̄miū bonorū. S̄z mali q̄ male vixerūt plorant. quia currant ad suppliciiū dānatorū. sicut ipse saluator ait. Ibunt hi scilicet mali in suppliciiū eternū. iusti autē in vitam eternā. C Sermo. xxxij.

Upio dissolui. et esse cū Chriſto. Pbi. p̄rio. quum opus nature non sit op̄ intelligentie. ideo semp est rectum. et semper tēdit ad illud quod est bonum. nisi ex defectu alicuius impediāt

p̄ncipij. Et ideo hō: q̄ op̄ nature. et habet p̄fecte operationē intelligibilē. nō appetit mortē. eo q̄ mors h̄z destruiere. Si tamē mors cōsideret rōne vtilitatis inueniet vtilis. et p̄ p̄ns poterit appeti et maxime propter tres vtilitates quas facit.

C Primo q̄ liberat hominem a mundo.

C Secundo q̄ liberat hominē a peccatis.

C Tertio quia liberat hominē a prauo consortio.

C Dico p̄mo q̄ mors appetēda ē q̄ liberat hominē a mundo. q̄ nos quotidie decipit. eo q̄ modo in infirmitate. modo in sanitate. modo in aduersis. mō in p̄speris ponit. et sicut mutat mundus. sic mutātur ea que sunt in mūdo. Nā in mūdo mutantur qualitates elementorū d̄ frigido i calidū. d̄ sicco i humidū et eē. Itē qualitates et cōditiones hominum mutantur. q̄ homo existens in mūdo. semper est in rota fortune vt ait Boetius de conſo. Quum ergo mundus iste sit variabilis de bono in malum merito est cōtemnēdus. Exēplū de quodā. qui positus in extremis vidit sua pa-

latia
q̄ p̄
dus.
latia.
eis.
ire de
hoc m
liber
mortē
sicut m
grā nō
ip̄sā.
lā aliq
mors e
minē a
anima
h̄z vol
bonum
q̄s in
toto al
ro. nifi
Sicut
ratio h
si possit
candū
ab ea.
passio
patim
dānū
Jō B
vij. a
liber
huius
sum n
re se e
p̄me.

Sermones funebres.

latia et dixit. O domine deus
quod tenendus est iste mun-
dus. Ecce ego qui habeo tot pa-
latia: non possum hospitari i-
eis: et nescio quo hac nocte
ire debeam: et hospitari: sed ab
hoc mundo: et ei? fallacijs homo
liberatur per mortem. Nam post
mortem homo non erit variabilis
sicut in hoc est: quia si ibit sine
gratia non poterit renocari ad
ipsam. Si vero cum gratia filius nec il-
la aliquam amittet. **S**ecundo
mors est utilis: quia liberat ho-
minem a peccato. Quoad n. n.
anima est puncta corpori
hujus voluntate variabile: et ad
bonum et ad malum. Non est
quicquam in carne manens: qui ex
toto absolui possit a pecca-
to: nisi per gratiam spiritalem.
Sicut de beata virgine. Et
ratio huius est: quia hujus voluntas
si possit cogi a carne ad pec-
candum: tamen inclinatur
ab ea. propter imminentes
passiones suas: quas homo
patitur a corpore: et ideo qui
dammodo impellitur ad malum.
Iohannes Apostolus hoc sentiens. **R**o-
m. vij. ait. Infelix ergo quis me
liberabit a corpore mortis
huius. Et id per tale impul-
sum nullus est qui possit dice-
re se esse sine peccato. unde
primo. Iohannes primo. Si dixeris

mus et c. **P**er mortem. n. ab
hoc peccato homo liberatur: quia
si homo sine peccato decessit: ita fir-
matur in bono quod non potest
ampli? subiacere malo. ut dicitur
Ecclesiastici. 14. firmabitur in illo:
et non flectetur. **P**atet ergo
quomodo mors a peccato liberat
Ideo utilis: bona et appetenda
est. **T**ertio mors est uti-
lis: quia liberat a pravo consor-
tio. Inter alia. n. mala que no-
stra salutem impediunt est ma-
lum consortium. Unde cuidam
sancto patri querenti viam salutis
responsus est ei de celo. fuge
homines et salvaberis. **R**atio hu-
ius est. quia sicut elementa non
corrumpunt a se sed a suis quali-
tatibus: sicut terra ab aqua
humectatur: que naturaliter
est sicca. et aer refrigeratur ab
aqua: et inflammatur ab igne: ita
homo a pravo consortio inficitur.
Unus enim malus homo: totam ci-
uitatem inficit. **M**orbida facta
pecus totum corrumpit ovile.
Et Juvenale teste. **U**naque
conspecta linorundum ab una
satyra. 2. **M**odicum fermentum
totam massam corrumpit. **C**or-
rumpuntque bonos mores col-
loquia mala. Unus malus
homo: in corpore totum cor-
pus corrumpit. **P**ropterea di-
cit Augustinus. in regula esse eijci-

vulgarizandi.

dos de monasterio: nec cō-
tagione pestifera plurimos
perdant. Et ideo diligenter
debet homo ab huiusmodi
se custodire: qz qui tāgit p/
cez inquinabit ab ea. Eccl.
xij. Sed ab hoc liberat hō
p mortē. ⁊ de cōsortio mali-
gnorū transit ad p̄soriū bea-
torū angelorū. Quia enī cha-
rissim⁹ noster. M. timuit ne
i aliquo offenderet deū: dū
viueret studuit ⁊ a peccato:
⁊ a mundo: ⁊ a prauo con-
sortio quantū fuit possibile:
se subtrahere credendū est:
qz sit in numero sc̄torū socia-
tus in eterna patria ad quā.
C Ser. ad p̄neros. xxxij.

Ste puer ma-
gnus corā dño.
Luce p̄sio. P̄du-
er iste: qui mo-
do mortu⁹ ē ma-
gnus est ante cōspectū diui-
num. Rō. eius magnitudi-
nis: ⁊ gl̄ie est: qz man⁹ dñi
est cū illo. vt dī luce primo
manus. s. misericordie. qz de-
us eripuit eū de tenebroso
mundo hoc. s. multis non
sic vī: imo admirantē dicen-
tes. Erat vnus nobilis ⁊ po-
tens hīs vnū filiū sibi dile-
ctū: virtuosū circūdatūqz
prudēcia eleuatūqz ingenio:

⁊ tñ deus subito eū rapuit.
Et quare nō p̄seruauit eum
in cōsolatiōe p̄ris sui. O stul-
ti ⁊ terrena tñ sapiētes: oī/
dā vobis qz nō īmerito d̄s
voluit eū ita tenerrimū ad
se venire triplici rōne.

C Prima est pp anime pul-
chritudinem.

C Secūda ē pp parentum
punitudinem.

C Tertia ē ppter paradisi
retributionem.

C Prima ergo cā: quare
deus voluit hūc tenerrimū
filiū vocare ad se est pp aīe
pulchritudinē. Ne enī ma-
culēt animas suas ī īmundi-
cijs pctōz. deus vocat pue-
ros ad se sicut testat scriptu-
ra. Gen. ij. Deus creauit
hominem ad. y. ⁊. s. suaz. s.
sū animam claram: alba
⁊ carētem omni īmūditia.
Iloc quoqz Ari. confitetur.
3. de anima. d. Aīa est sicut
tabula rasa in qua nihil est
pictū potest tamē depingi.
Itaqz anima est sicut char-
ta alba in p̄ncipio: ⁊ ibi seri-
buntur peccata in processu
tēporis. ⁊ bone ēē operatio-
nes. Ne ergo tāta pulchritu-
do anime eius inquinaretur:
p cōmissionē pctōz voluit ī
sua nūc puritate deus eno-

vulgarizandi.

care. Manifestū ē. n. qd si
ne peccatis nō possum⁹ vi-
nere: qz septies in die cadit
iust⁹. Et si qs sine mortalib⁹
vinit rar⁹ inenit: in quoqz fili-
nus cigno: et cū maxio labo-
re hoc pōt facere: et ē de illis
de qb⁹ Hierē. dicit. Cecidi-
mus qm solū vniuersi. Hoc
et expiēta docet: qz de mille
vn⁹ nō vadit sine pctō mor-
tali. iō vt puer iste i sua puri-
tate p̄suaret eū vocauit. et b
ē illud qd dī p̄dner. 6. Ra-
ptus est ne malitia mutaret i
tellectū ei⁹. p^a g^o cā qre dñs
tulerit eū aptissime patuit.
C Sēda cā ē ad punitionez
parētū. Sūt. n. aliq q ita ior-
diate diligūt filios q nō ve-
rētur multa mala ppetrare.
pctā pmittere: vsuras facere
fraudes dolos infinitaqz sceler-
ra admittē vt filios dñt. ho-
norēt. magnificēt et alta pala-
tia eis edificēt. Et citi⁹ eligūt
suppliciu eternū: vt placeāt
filijs. Un⁹ p̄feri⁹. O curas
hominū: o qm ē in reb⁹ ina-
ne. De h⁹ et hēm⁹. 2. Re. 12.
de David q habuit filinz ex
Versabee ex adulterio: et
pctm volēs de⁹ punire filinz
sibi dilectū occidit. vt at ista
cā dānatōis eoz amoneat et
peccatū qd commiserūt pp si

lios puniat iusto iudicio det
filijs eorum moriantur.

C Tertia cā sbractōis pue-
roz ē vt eis paradisi apiat por-
tas et i thronū eterne glie ele-
uētur. Taliū. n. vt hī Adat.
19. ē regnū glie celoz. Si. n.
scirem⁹ quā dignitatē acgrāt
pueri baptizati. i morte gau-
derem⁹ multū. Mā si qs. hē-
ret filiū et sciret illū factū eē i
alia p̄ria magnū dñz. Regē
īperatōrē dñcē vī p̄ncipē: nō
certissime fletet imo potius
gaudet. q̄to magis d pueria
moriētib⁹ inocētib⁹ dñz letari
qz ipō scō assumūt i palatiū
vite eterne ad seruiedū regē
regū cui seruire regnare ē: q
bus cōtinuo dñs dicit. et hē
Luc. 18. Cito p̄ferte stolā p̄a
mā: et iduite illos. et Isa. 51.
Letitia sēpiterna sup capita
eoz: gaudiū et leticiā obtine-
bunt: et fugiet ab eis dolor et
gemit⁹. et. 2. Mach. x. felix
dies in qua reuersus es i ter-
rā patrū suor: et sedisti i sede
regni eoz. Idis g^o trib⁹ cau-
sis parulos vocat deus: de
mōdo ad gaudia vite eterne

C Sermo. 34.
Orans ē senex
et plen⁹ diernz.
Gen. 35. Hec
vba formaliter

e

Sermones funebris.

deus sunt de Patriarcha. Isaac in transiptione in isto desu-
cto videmus esse completa: quia et se-
nex obiit et plenus dierum. Nec
enim duo solent homines desidera-
re. scilicet diu vivere: et filios sup-
stitutes relinquere. In hac autem
auctoritate duo sunt consideran-
da. Primum quia dicit de viro
iusto quod mortuus est senex. Secundum
est quia dicit plenus dierum. Discun-
t redemptio per scripturam sacram: et per
aliorum doctorum libros inuenio:
quod qui moriuntur sunt in qua-
druplici statu et dicitur.

Quidam sunt senex sed non
pleni dierum.

Quidam pleni dierum sed
non senes.

Quidam nec senes nec ple-
ni dierum.

Quidam et senes et pleni
dierum.

Dico primo quod quidam moriun-
tur senes: sed non pleni dierum.

Isti sunt qui dies suos habent vacu-
os et sine fructu. In persona ta-
lium dicitur Job. 7. ego habui menses
vacuos. Dicunt expositores
morales quod dies vacui dunt in
quibus homo non operatur quicquid ad salu-
tem suam pertinet. De Tito autem im-
patore dicitur: quod quantum semel sede-
ret ad mensam et recessisset in eius me-
tem quod illo die nihil strenuum ac
memorabile egisset: mensam re-

liquit et cum gemitu et dolore ex-
clamando dixit. O amici mei
diem istum perdidit. Cogitate o
carissimi mei: si iste generis: tamen
doluit de amissione unius diei
quantum dunt dolere christiani: et nunquam
cessare die nocturne a bono
ope: et precipue cum cognoscant:
quod capiti de capite eorum non
prohibet: nec monitum temporis quoniam de
omnibus rationem reddant in die iudicii
Unum Bernardus ait. O me ipse tibi in
presenti: regret quia a te fuerit ex-
presenti. Et ideo dicebat sapiens Ec-
clesiastes. 4. filii perisera tempus et decli-
na a malo. Sed sunt aliqui senes
tempore: immunes vero moribus: qui nunquam
quam voluerunt expellere tempus si-
bi datum in bono opere. De quibus
Apostolus. cor. 2. dicit dedit eis tempus
ut penitentiam agerent et noluerunt
penitere a fornicatione sua.
Secundo dico quod quidam moriun-
tur pleni dierum: sed non senes.
Isti sunt boni et beati viuentes: qui
quotidie crescunt in operibus vir-
tutis. De quibus. psalmus. 83. Ibi
de. v. i. v. v. d. d. m. s. Et ap-
te illud dici potest Sapientia. 8. Loco
sumat in brevi explenti tempo-
ra multa: quia versus in brevi tempore qui
vixit: ita studuit et festinavit
bonum facere: quod tamen fecit: ac si mul-
to tempore vixisset. Unum illi dies
dunt pleni. scilicet bonis operibus. Et
ideo de Tabita qui fuit de istorum

nunc
bonis
facio
runt
dier
tes i
tū p
sic vi
veh il
veriet
sūt il
intellig
Dele
tiōib
tas cū
tus ē
nōes
hō pl
suales
alias
mies
appet
Aug. d
or ē m
cibus
icrib
nūc p
ti q
inferno
Quar
senes
lig b
rūt de
tes: vt
fapien
bi ams

vulgarizandi.

nūero dī Act. 28. plena erat
bōis opib⁹ ⁊ elemosynis q̄s
faciebat. Tercio qdā mo
rinntur nec senes nec pleni
diez. Tales sūt hoīes viuen
tes ī lasciuīs: expēdētes to
tū tps ī vanitatib⁹ ⁊ luxurijs
sic videm⁹ multos facē. Sꝫ
veh ill⁹ qꝫ dulcedo eoz īpalis
vertet in sel in alia vita. Isti
sūt īsensati: ⁊ bestiales sꝫ nō
itelligūt. Un p̄bs. 3. ethi. dic
Delectari maxie ī delecta
tiōib⁹ gust⁹: ⁊ tact⁹: bestiali
tas est. Et idē ibidē. Appeti
tus ē īfaciabil⁹ circa delecta
tiōes: ⁊ ita ē in vitate: qꝫ qñ
hō plus q̄rit delectatiōes sē
suales: tāto magis anxiat⁹: ⁊
alias q̄rit. Et iō prudētes ho
mīes dñt sup̄editare oē qd
appetit caro miserrima. vñ
Aug. dat tibi p̄siliū. d. Adeli
or ē modica amaritudo ī fau
cibus: q̄s eternū tormētū ī vi
scerib⁹. Vere multo sati⁹ est
nūc ponere frenū sensualita
ti ⁊ p̄cupiscēie q̄s postea in
inferno in eternum cōburi.
Quarto qdā moriūtur ⁊
senes ⁊ pleni diez. Isti sūt il
li q̄b satis vixerūt: ⁊ bñ vixe
rūt de die in diē meli⁹ opan
tes: vt ait Sen. 2. oga ē vita
si plena ē. Implet at̄ qñ si
bi aīns bonū suū reddidit: ⁊

ad se p̄tātē suī trāstulit. De q̄
rū nūero fuerūt David ⁊ s̄
ce⁹ Job. q̄ ait. 9. ca. dies mei
transierunt sicut naves por
tantes poma. Nautis enim
poma portās q̄cūqꝫ trāsierit
odorē suauissimū reliqt: ita ⁊
viri iusti onusti pomis vtu
tum: ⁊ fructib⁹ bonoz opoz
odorē bōe fame ⁊ exēplū p
bitatis posteris derelinquūt
Maxie autē nautis: odorē po
moz enutrit: qñ saluis mer
cibus portui applicat. Sic ē
qñ hō ī fine vite sue bñ vixit
⁊ vtuose applicuit ad portū
felicitatis eterne: tē apparēs
poma. s. vtutes ⁊ opa bona
redolentia corā deo p̄ glori
ficationē ⁊ corā hoīb⁹ p̄ imita
tionē. Tale credimus cariss
mū nřz. M. defūctū extitisse
Et iō merito eū cōmendare
possum⁹ ⁊ dicē mortu⁹ ē ⁊ c.

N Sermo. 35.
Orum fac mibi
dñe finē meum.
p̄s. 38. Ego enī
scrutādo scriptu
ras repio qꝫ q̄libet hō sine in
stus sine peccator libēter vel
let scire finē suū: quātū. s. de
beret eē in hō mūdo: sꝫ p̄ctō
res pp̄ vñū. Iusti vō pp̄ ali
ud. P̄ctōres vt possent libe
rins peccare ⁊ plus in dele
e ii

Sermones funebres.

etabilib⁹ morari dicētes. bñ
possum⁹ adhuc multū gau-
dere. qz. 40. ānis adhuc sup-
vivem⁹: et i fine poterim⁹ po-
stea facē pñiaz: qz de⁹ ē mise-
ricors. Iusti vō vellēt scire fi-
nē suū: vt meli⁹ se preparēt p
verā pñiaz. De quoz nūero
erat. David. d. qd subdit in
ps. Ut scia qd desit mihi. iō
notū fac mihi finē meū. i. no-
tifica qstū vivē habeā. In sa-
cra. n. scriptura invenio q ali-
qd pōt. notificari alicui triplr.
E Primo per verba.
E Secundo per verbera.
E Tercio per exempla.
E Dico pmo q aliqd notifi-
catur alicui p vba cui⁹ deus
notificavit finē nřz nobis: et
hoc pz i his q discūt grāma-
ticā: logicā: vel aliā liberalē
sciaz: qz p vba magri igno-
rātes istrunt de illis: de q-
bus nullā añ hēbāt cognitio-
nē. Per istū. n. modū deus
nobis notificat finē nřm. s. p
vba sacre scripture. Uis sci-
re finē tuum. Lege Job. 14.
Ubi ait. Breves dies hoīs
sūt. i. vita hominū. In brevi
enī hz finē suū. Uñ ipse de⁹
Apo. vlti. ait. Ecce ego vō
cito. et merces mea mecū ē:
reddere unicuiqz. s. o. s. Uñ
possum⁹ colligē ex vbis istis

q breves sūt dies hoīs: et fi-
nis nř prim⁹: et qlis erit vita
vniuscuiusqz tal⁹ erit finis ei⁹
qz dicit unicuiqz reddē. Exē-
plū illoz q vitiose vixerūt hē-
mus Luc. 16. De divite epu-
lone: q pp pctā et sua vitia se-
pultus ē in iſerno post mor-
tē. Ecce finis ei⁹. Itē veniet
cito reddē bonū bonis. Ex-
emplū ibidē de Lazaro q pp
patiētā et vītes alias post
mortē ē recept⁹ i finē Abrahe.
Et h⁹ ē qd dīc Ro. 6. finis
vō. s. bñ vivētū vita eterna.
Ecce quō p vba notificatur
vniuscuiusqz finis eius et c.
E Scdo aliqd sit notum ali-
cui p vbera. Sic pz de magi-
stris circa discipulos de pte
circa filios: de dño circa ser-
vos: qz. s. p vbera notificat eis
illd qd p vba noluerūt itelli-
gere. sic facit oīpotēs de⁹ no-
biscā. Ut. n. nobis finē nostrz
notū faciat vberat nos infir-
mitatib⁹ tribulatiōib⁹ angu-
stis: pssuris et tormētis mul-
tis. nōne tibi notificat finis
tu⁹ qñ ptinue febrē pateris:
qñ dolores i corpe sine cessa-
tione sustines: qñ et c. Certe
sic. **E** Si g⁹ dilectissimi ver-
bis divinis nō istrumur: v-
berib⁹ saltem emēdemur: vt
sciam⁹ finē nřz de primo ene

mire
q ait
bona
non p
enī tu
occur
ne tar
sic fece
ratum
C. Te
cui p e
ribus:
dētes a
opādū
faci no
expla
mino e
do dū
potēb
stis: nō
Ecce:
idoct⁹
digen⁹
fui py.
tur glā
ns adim
ter i nat
poruit.
subito.
cat. Ali
q null⁹
mō vñ
O caris
pla q no
Certe e
mus ai

vulgarizandi

nire voce saluatoris attestare
q ait Mat. 24. Vigilate. s. i
bona et vera pnia: qz q hora
non putatis. f. h. v. Ex quo
enī nescis finē tuū: ppa te in
occursū dñi o aīa xpiana. et
ne tardes de die i diē: qz nī
sic feceris: ille non te prepa
ratum inueniet.

Tertio notificat aliqd ali
cui p exēpla. hoc pz i scripto
ribus: pictorib? et hmoi q vi
dētes alioz opa: instrunt ad
opādū filia. Sz pl? de? plus
facit nobiscū: qz qūdie pōit
exēpla aī oculos nros de ter/
mino et fine vite nre: nō pce
do diuitib?: nō paupib?: nō
potētib?: nō sapiētib? robu/
stis: nō iuuenib?: nō senib?.

Eccle. 7. Moris doct? fili vt
idoct?: et ad h? pbādū nō in
digeim? rōnibus: qz ad sen/
sum pz. **Hodie. n. vn?** occidi
tur gladio nec pōt dicē. De/
us adiūna me. mō moris al
ter i naufragio. **Mō** ille i cā
poruit. Iste in lecto occubuit
subito. Ille necat. iste suffo/
cat. Alij aīa extorquet adeo
q null? enadē pōt qn vlt i isto
mō vlt illo ad mortē currat.
O carissimi nōne ista sūt exē
pla q nobis finē nřz notificāt
Certe exēplū hēm? et habui/
mus aī oculos nros nūc. Et

clamat ante nos ppheta. d.
Emēdate i meli?: q ignoran
ter peccastis ne forte. p. q. s.
pe. et inuenire nō possitis. **U**i
des istū mori i vsura tu resti
tue. **U**ides illū mori cū odio
tu cū oib? pacem habeto. Et
isto mō mereberis post finē
tuū quē tibi de? notificauit v
bo vberē: exēplo ad regua
celoz puenire. Ad que et c.

Sermo. 36.
Bati mortui: q in
dño moriūt. Apo.
14. **¶** Pro cui? vbi
declaratiōe sciēduz q oīam
hoīūz q ex hac vita deducūt
siue infantūz siue adultoz: q
duplex est differētia.

¶ Hi vadunt i locūz purga
torie afflictionis.

¶ Isti i locū sñe glificatiōis

¶ Hi autem in limbum.

¶ Hi vero in locum eterne
damnationis.

¶ Quidā. n. moriunt i dño

¶ Quidam cum domino.

¶ Quidā preter dominum.

¶ Quidā cōtra dominum.

¶ Quelibet istaz dñaz tri/
sariā diuidit. **¶** Primi g? mo
riūt in dño: hi sūt q dece/
dūt in statu grē: et sic in dño

.i. cū grā dñi moriunt: nō tñ

mādi. Et iō nō statī pnt euo

lare ad gloriā: qz nō strabit i

Sermones funebres.

eā aliqd coignatū. Apo. xxi. Tales. n. descēdūt ad locuz
 vbi oꝝ purgari illos p ignez
 quē locū dicim⁹ purgatorū.
 Et nota qd ē duplex purga-
 torū loquēdo de loco. Unū
 est fin generalē declinatio-
 nē. Et hoc ē in cētro terre p
 pe ifernū. Aliud est sꝫ spālē
 dispositōem: et hoc ē in aliq
 loco sic placet diuine dispō-
 ni et ordinatōi. Sicut pz de
 aia paschahij et c. Et hoc prin-
 git duplir. p̄mo qn aliqs cō-
 misit aliqd mortale pctm: d
 quo habuit p̄ritōez et sic re-
 missa est culpa tñ nō soluit h
 totā penā debitaz. Scdo qn
 aliqs dcedit cū culpa venia-
 li tñ sine mortali. Tercio qn
 qs decessit sine mortali et ve-
 niali: tñ cū reatu pene venia-
 lis. p̄dot. n. fieri vt qs p p̄ri-
 tionē psequat remissionē cul-
 pe venial: et remaneat debi-
 tor pene q debet veniali q
 penaz soluet in purgatorio.
 De his trib⁹. Apo. dicit. p.
 cor. 3. Si quis supra edificat
 sup fūdamētū hoc. s. fidei. li-
 gna fenū. stipulā detrimētuz
 patiet: ipse tñ salu⁹ erit. Sic
 tñ qn p ignē. p̄der ligna itel-
 liget p̄m⁹ modus. p fenū se-
 cūdn. p stipulā terti⁹. p̄do
 istis ergo p̄mis q in dño mo-
 rinne sūt suffragia fēda q sūt
 in qdruplici dña. Videlicet
 missē. Oꝛones. Elemosyne.
 Jeinua. Inter h aut potissi-
 mū locū optinet missa. Mo-
 ta exēplū paschahij: cū aiaz
 reperit. S. Germanus ep̄s
 Capan⁹. Jē exēplū illi⁹ p̄sbi-
 teri i balneo: q reperit quēdā
 defūctū sibi obseqntē. In q̄r-
 to dyalogoz h hñs circa finē
 Tales ergo dñr bñ spē non
 re: et hoc ē qd dñc Thoma.
 Beati. Scdi cū dño. i. i grā
 dñi. et sine aliqua culpa ori-
 ginali mortal et venial. et si-
 ne aliq reatu pene dcedētes
 Tales. n. statī enolāt ad ce-
 lū et hij quoqz vt p̄mi sūt in
 triplici dña. p̄mi sūt ifā-
 tes: q cū baptismo aq mortū
 tur. De qb⁹ dicit Aug. ad pe-
 trū dyaconū p̄nli: q mūdū
 ppria volūtate credē nec pe-
 nitētiā p pctō qd originaliter
 traxerūt agē p̄nt sacꝫ fideis
 qd ē scñ baptisma. q̄dñ rō-
 nis etas eoz capax eē nō p̄t.
 sufficit ad salutē. p̄do talib⁹
 nō est ordinādū. Scdo sūt
 martyres q baptizāt baptis-
 mo sāgnis. Et iō statī ad ce-
 lū enolāt: q̄nis nō fuerūt ba-
 ptizati baptismo aq: pp dese-
 ctū aut mīstri aut elemēti: sic
 fuerūt rectores disputātes cū

R. et
 ad fi
 est o
 iurā
 mart
 zant
 facti
 nā cō
 culpe
 cōlect
 ce. Ne
 et mar
 tim po
 statī ad
 multas
 nibus:
 mortu
 dñm. l
 cato se
 q dñi
 cū dñc
 nō cū g
 mo. D
 Nū q
 spū nō
 p̄ dñi: q
 ter dñm
 p̄do q
 baptizā
 2. qn n
 aq. Jē
 donis d
 mā bap
 nāt: sꝫ
 iduēt
 dñm

vulgarizandi.

Katarina martyre conuersa
ad fidē ab ea. pro istis ē et non
est orādū: qz vt ait Aug. In
inriā facit martyri. q orat pro
martyre. Tercio sūt q bapti
zant baptismō flāme. i. ip̄s
facti: sicut sūt penitētes: q tā
cōtritōez habuerūt q oīs
culpe et pene remissioēs sūt
cōsecuti: sicut fuit latro i cru
ce. Nec p istis ē et orādū: sic
et maria magdalene q si sta
tim post p̄nitōez decessisset:
statū ad paradīū enolasset: et d
multis alijs q nō idigēt oīo
nibus: ergo pcludo. Beati
mortui et c. Tercio p̄ter
dūm. Mi sūt isātes q cū pec
cato solo originali decessūt:
q dñr mortui nō in dño nec
cū dño: s; certe p̄ter dñz: qz
nō cū grā dei: qz sine baptis
mo. De qb⁹ Jo. dicit. 3. ca.
Nisi qs renat⁹ fuerit ex aq̄ et
spū nō intrabit i regnū dei. n;.
p̄ dñz qz nō cū mortali: s; p̄
ter dñm: et h⁹ p̄tingit tripl̄r.
Pr̄o qñ parētes nolūt eos
baptizari: sic pagani et indei.
2. qñ nō p̄nt puta pp̄ defectū
aq̄. Itē si pp̄ ignorāis sacer
dotis defectū: qz nescit for
mā baptismi. Tales nō sal
nāt: s; dscēdūt ad libz: qz nō
idueit xp̄s quē p baptismū i
duimus vt ait Apo. Ga. 3.

Oēs. n. qñ xp̄o baptizati estis
xp̄m iduistis. Tercio qñ pa
rētes negligūt puta: qz expe
ctāt aliquē absēte vt baptize
tur. v. alia cā nō neceat et ite
rim isātes moriūtur. Tales i
sātes dscēdūt ad libz et pa
rētes nisi peniteāt ad isernit̄z
p̄ro talib⁹ quocqz nō ē oran
dum nec ecclesia itēdit p tali
bus orare: qz nō sūt capaces
grē diuine. Mota ē parētes:
q circa hoc sunt negligētes.
Mota cas⁹ de quodā puero
q dñ parētib⁹ differet bapti
zari: qdā nocte fuit a diabo
lo vt existimo circumcīsus: et
quqz tota nocte vociferaret
puer nec sciret a nutrice qd
h̄ret de mane p̄surgēs inuenit
enim circumcīsus: qd fuit mi
rabile. Quarto moriunt
cōtra dñm. Isti sunt q pctō
mortali descendunt p qd hō
efficit inimic⁹ dei. Rō qz p̄
rior eadē est disciplina. ma
nifestum ē at qd p obediētiā
efficit qs amic⁹ dei iux illd.
Vos amici mei estis. i. f. q
p. v. d. dñs. Jo. 15. Ergo a p̄
no hō p iobediētiā efficit in
mic⁹ dei: et p̄r si i hoc pctō
decedat morit⁹ p̄ dñz iuxta il
lud. Qui nō est mecum p̄ me
est. Luc. xi. Cōstat. n. q pec
cat⁹ mortale nō ē aliud: qz

Sermones funebres.

transgressio diuine legis et ce-
lestium iobediencia mandatorum
sicut Ambrosius. Concludit ergo:
quod per peccatum mortale efficitur
homo inimicus dei. Et ideo tales
dominum moriuntur et mori dominus pro
talibus ergo non est orandum. Nec
sancta mater ecclesia pro talibus in-
tercedit orare nec et nos debe-
mus quia in inferno nulla est
redemptio. **Sermo. 37**

Quia venerit hora eorum remiscamini quia ego dixi vobis. Jo. 16. Sine sapientes tres sunt partes prudentie. scilicet. memo-
ria preteritorum. Intelligentia presen-
tium: et prudentia futurorum. Quia igitur iter omnia que agimus: prudentia sit maxime necessaria ideo iter alias virtutes et operationes: quas potissime in hominibus cognoscimus esse: est quam in arduis negotiis prudenter se habent: iuxta sententiam Salomonis puer. xxvij frater in angustiis approbat. Hic est quod homo qui prudenter mori se habet: prudens merito ab omnibus dici potest cum negotium mortis sit valde arduum: quia est ultimum terribilium secundum philosophum. 3. ethi. Circa quod si prudenter volumus agere: debemus habere tres predicias partes. scilicet. vi.

Primo consideremus preterita.

Secundo intelligamus presentia. **Tertio** provideamus futura. Et quia ista tria sunt nobis multum necessaria in multis negotiis: ideo Christus deus noster in verbis prepositis hoc nobis insinuat. d. quia venerit hora. scilicet. mortis alicuius: remiscamini: quia ego dixi vobis sic debet accidere: et quare quia hoc locutus sum vobis. Cuius verbum in eternum permanet: quia celum et terra transibunt. Verba autem mea non transibunt. Lu. ij. Quantum ad presens sciendum est quod sciamus quod adiscimus cito oblivioni traditur nisi repetatur: et ideo sit assiduitas studij una de claribus sapientie: ita memoria vel repetitio sanctorum. Et ideo ne sciamus mortis obliviscamur: que nobis necessaria est et utilis. **Remini-**scamini. id est. sepe de morte cogitate. Que quidem cogitatio seu memoria valet ad multa: et precipue ad reducendum peccatores ad deum: iuxta illud. ps. **Remi-**niscimini et cō. ad. d. vniuersi fines terre. Et ad retrahendum ipsum a peccatis. **Unum** **Ec-**cle. 7. **Ad**emorare nouissima et c. figura de antiocho. primi **Ad**ach. 6. Qui ait nunc remiscor mala que feci in iherusalem vase auri et argenti. Quid pro rege antiocho spoliatores iherusalem nisi peccatores intelligi-

vulgarizandi.

mus spoliatē aiaz suā ⁊ anse
rentē ide vasa. i. oēs vntes
q remiscēs mortis pntes pec
catū suū p quā p̄fessionē ab
soluit a peccatis ⁊ tegit: vñ
in recordatōe mortis sp de
bes orare cū Thobia. d. ne
remiscaris dñe delicta mea
vñ parētuz meoz neqz vindi
ctā sumas. d. p. m. ⁊ c. **C** Se
cūdo debem⁹ itelligē pntia:
⁊ qz vt dicit Grego. pl⁹ mo
nēt exēpla q̄s vba ⁊ pntia q̄s
p̄terita. iō si mēoria mortis p̄
teritoz nō te monit. ad bñfa
ciēduz respice istaz q̄ hodie
mortu⁹ ē q̄te fuerit pulcritu
dinis nobilitatis potētie: vt
merito possit asilari statue
Nabucodonosor: cui⁹ caput
erat aureuz. pect⁹ ⁊ brachia
aurea ⁊ c. **M**ō āt audi Job
in p̄sona ipsi⁹. d. Expoliant
me dñs gloria mea: ⁊ abstu
lit coronā de capite meo de
struxit me vndiqz: ⁊ vt ait
xp̄s: si i viridi ligno h⁹ faciūt
in arido qd fiet: h⁹ ē si mors p̄
stranit istū iuuenē pulchrum
fortē diuites ⁊ c. qd faciet de
fene: ⁊ debili ignobili ⁊ pa
pere q̄si dicat multo magis:
qz vt ait apls. **M**ebre. 8. Oē
qd ātignat ⁊ senescit ppe ite
ritū ē. Et h⁹ oib⁹ dicit. ⁊ ma
xime mulierib⁹ in sua vntate

cōfidentib⁹ **E**cclē. 38. **M**ōor
esto iudicij mei. qz sic erit ⁊
tū. **H**odie mihi cras tibi.
Tertio debem⁹ p̄uidē fu
tura: vñ nota s̄z doctores: qz
dicē dei ē facē. ps. dixit ⁊ fa
cta s̄t: tūc. n. de⁹ iudiciū mor
tis fecit qū dixit: q̄cunqz die
comederitis ex eo morte mo
riemini. **Gen. j.** Et q̄uis de
us mortem nō fecerit. s̄z ip̄s
man⁹ ⁊ c. tū cā mortis ē pec
catū: qz snia dei est irrenoca
bilis: qz ego de⁹ ⁊ nō mutor
ait p̄pheta in p̄sōa dei: iō cū
sūma certitudie mortem de
bem⁹ expectare. et qz iste
charissim⁹ n̄r. **M.** erat cert⁹
de morte. timēs mortē semp̄
ternā: taliter ordinavit vitaz
suā: vt nō salī⁹ mortis: s̄z fili⁹
dei cū alijs vacaret. **D**e q
bus ait. ps. 81. **E**go dixi dñs
estis ⁊ c. **R**ogem⁹ ergo oīspo
tētē deū vt mētes n̄ras diri
gat i bñplacito suo: vt ⁊ nos
mortis t̄p̄al remiscētes fugia
mus mortē eternaz: a q̄ ipse
nos liberet q̄ ē bñ de⁹. **A**mē.

Sermo. 35.
Elior ē mors: q̄
vita amara. **E**c
clē. 30. **V**os de
betis scire multa
eē q̄ sūt p se ita ligda ac mār
festa vt pbatōe vel declara

Sermones funebres.

tiōe nō egeat: s; statū quū di
cunt approbant: vt si dicat
q; ignis sit calid? glacies fri
gida: mel dulce: fel amarnz
tc. Quedā sūt q; nisi demon
strent: et pbenē. Nullo mō
credunt: ita enī vident htra
rio. Ut si dicerē vobis qd ter
ra ē rotunda: et qd sub pedi
bus nris ē alia habitatio ho
minū: nisi rōne vobis pba
rē nō crederetis: et tñ ē ita in
veritate. Hoc iō dico: q; vo
bis pposui vnū verbū. Sa
lomōis: qd opinioni hoīnz
nō videt verū: s; totū hriū.
Et tñ itez est: qd dicit. Di
cit enī q; melior ē mors tc.
Sito certe qd illd nō videt
vobis verū et credibile q; si
eēnt melior: nāliter hō iclina
ret ad ipsā appetēdā: s; ego
video qd oēs et oīa mortē su
giunt et vitā tuent et custodi
unt. Ergo nō videt verū: s;
hriū: quz tñ ista sit vitas: et
iō q; videt hrietatē habere:
dz rōne pbari: et qd hō pri
mo facie nō credit rōne cre
dere cogat. Dicit ergo. Sa
lomon melior est mors q; vi
ta: quod hoc sit veruz patet.
¶ Ratione quietationis.
¶ Ratione durationis.
¶ Ratione cōmēdationis.
¶ Ratione premiationis.

¶ Dico primo q; mors est
melior: vita rōne pacifice ge
tationis: quādiu enī sumus
in hac vita: in pace et quiete
esse nō possumus: s; sum? in
cōtinuo motu et pugna: q;
oz nos pugnare cū mundo:
cū carne cū diabolo. Jō dī
Job. vij. Adilicia ē vita ho
minis sup terrā. sumus et in
continuo motu: iuxta illud.
Eccle. primo. Generatio p
terit et gēatio vāit. Et iterū.
Trāsit mūd? et cōcupiscētia
ei?. Et Grego. dicit. Quoti
dianus defect? corruptiōis
nihil aliū est q; quedā pliri
tas mortis. s; mors pōit nos
in pace: et quiete. Qd ē itel
ligēdā de morte bonoz. Mō
aut pnersoz. et pctōrū. Un
Apo. xiiij. Bū mortui q in.
.d.m. Amō iā dicit spūs tc.
Quū igit requies sit melior
labore: iō mors ē melior vi
ta. ¶ Secūdo rōne duratio
nis: sitis modicū durat: q;
vapor ē ad modicū parens.
fmi q; dicit Apo. Jacob? et
et nos ducit ad mortē: iuxta
illd. ps. lxxviiij. qd est hō q;
vinat et nō. v.m.q.d. null?
sed mors corpālis ducit nos
ad vitā ppetuā: q; nūq; finit.
Un Apo. ij. Cor. s.d. Quā
diu sumus in hoc taberna

culo
eo q;
sup
tale g
ta pp
mors
corru
or sit
rōne c
sum?
quē se
nerla
q; q m
scit p
catz.
fuit?
ri. Ant
q; et
magi
Laud
sed qui
tū. L. a
quū p
s; mors
quillo p
dat et c
mors p
pōm la
to: ergo
to rōne
q; dum
mū co
mus: l
n is p
hoc p
Lupio

vulgarizandi.

culo ingemiscimus granati
eo qd nolemus expoliari sz
supnestiri vt absorbeat mor
tale qd e ad vita. Quu igit vi
ta ppetua ad qua nos ducit
mors corporalis sit melior vita
corruptibili. Sequit qd meli
or sit mors qd vita. Tercio
rone comedatiōis. qd diu eni
sum? i vita pñci. laudare ali
quē secure n̄ possum? pp di
uersa et varia picula qd sunt
q: q mō videt iustus bon? et
sctus pōt cadē et cadit i pec
catus. q: mō sapiēs efficitur
stult? et iō diē sapiēs. Eccle.
xi. Ante mortē ne laudes quē
q: et Grego. Lauda p? vitā
magnifica post psumationē.
Lauda namigātis felicitatē:
sed quū pductus erit ad por
tū. Lauda ducis virtutē: sed
quū pduct? est ad triūphuz:
sz mors nos tntos ponit trā
quillo portu. Jō secure lau
dat et cōmendat. quū ergo
mors ponat in tuto et certo
portu salutis: vita vō incer
to: ergo melior et c. Quar
to rōne pñmationis: sitis eni
q? dum sum? in hac vita pre
miū eternū habere nō possum
mus: sed p mortē ad aliū oz
nos puenire: vnde Paulus
hoc pñderās dicebat phi. j.
Cupio dissolui et eē cū xpō.

Quū igit ad vitā eternā ha
bendā et possidēdā sit creat?
hō: et ad illā pñire nō possi
m?: nisi p mortē corpālē. qd
frustra laborat hō mortē su
giēdo. Jō ad illā obtinendā
melior est mors qd vita: vt as
serūt vba in pñcipio sermo
nis pposita: qd intelligēdū
semper de morte iusti et non
peccatoris.

Enertar in do
mū meā: vñ ext
m. Luc. xi. Se
cū dū sniam taz
phoz qd sctōmz
doctoz vnaqueqz res bz nā
lē inclinationē et amorē ad lo
cū: vñ pducta ē. rō q: in lo
co vbi res recepit eē melius
cōseruat in suo eē in sua pfe
ctione. quā alibi: vñ pbs li. d
celo et mūdo. d. Loc? ē pser
uatiōis locati. Exēplū de pi
sce. q: loc? eius est aq: iō cō
seruat in ea: et extra eā corrū
pit et morit. Ideo et medici
qñ hñt aliquē infirmū q sit ex
tra suā patriā: quē pñt libera
re tā cito: dāt ei cōsiliū: vt ad
ppriā patriā redeat. Et hinc
est qd hō existēs extra suā pa
triaz. quāuis hēat dñicias et
honores et c. tñ nihil sibi vi
dent qz est extra suā patriā
et c. sic spūalr loquēdo. patriā

Sermones funebres

ad quā est aīa nra creata ē in celū nā fin oēs creat a deo: q creādo īfūdīt: ⁊ īfūdēdo creat. Jō aīa oīs hz singula: rē īclinationē ad hoc celū qz ibi recepit eē ⁊ meli⁹ ibi conseruat qz alibi: qz ibi beatificatur: quā beatificationē oēs appetūt. Teste Boetio. 5. de cōso. p. 7. ca. d. Oīs mortaliū cura quā multiplici studio rū labor exercet: diuerso qdem calle pcedit ad vnū: tñ beatitudinis finē nitē puenire quo adepti nihil vltius desiderat. Jō iste defūct⁹ qz nū habuerit diuicias: dignitates ⁊ hīdī in hō mūdo: tñ qz extra suū locū erat semp habuit nālē īclinationē ad celū ⁊ ad pīaz supnā: in q acqrueret pseruationē: qz ē loc⁹ p pīus: q pseruatio nō pōt hī in hoc mūdo pp variabilitatez ⁊ corruptibilitatē. Jō recte de eo dicit thema nrz. reuertar in domū meā: vñ exini. In qb⁹ vbis tria tāgunt. **C** Pīo psumatio pīus pegrinatōis. iō dicit. reuertar. **C** Scōdo īclinatio pueniētis pīolatiōis. iō dicit. domū meā. **C** Tertio assecutio dicentis pīictōis. iō dicit. Tñ exini. **C** Pīmū g⁹ qd tangit ⁊c. est psumatio pīus pegrinatōis. Uidem⁹. n. p expiētā q qñ aliqz mittit ad aliquē locū sine ad aliqd pagēdū p quo debeat merere honorez puta ad studiū vt acqrat sciētiam: vñ in aliqd officiū quo cōpleto cōsuevit ad pīaz reuertī. figura hētur Thobie xij. ⁊ filio Thobie ⁊ āgelo q missus fuerat ad illumināduz pīez. Cui iā illuminatio ne cōpleta ait āgelus. tps est vt reuertar ⁊c. sic spiritalitē vnusqz nrm mittit in hūc mūdū tāqz scholaris ad studiū ad pugnā dimicādo cōtra diabolū carnē ⁊ mūdū qz dicit Job. Militia est ⁊c. **P**eracto ergo certamine dīcē hō: reuertar ad eū q me misit. i. ad deū. qz ergo h nī charissim⁹. **M.** pegrinatio studiū ⁊ militiā suā. iō dicit. Reuertar ⁊c. **C** Scōm vō q tāgūt est īclinatio pueniētis pīolatiōis: ⁊ hō tāgūt quū dī in domū meā: p quo sciēdum est q sp appetit⁹ īclinatur ad bonū: sine sit apparēs siue exiis. Quū igit vita eterna sit sūme bōa ⁊ plena mltis bonis. iō iste defūctus ad istā domū sp īclinat⁹ fuit: tāquā ad sūmū bonū ad quaz hō pueniēs merito dicē pōt illō Luce. 19. In domo tua

qz
qdā
citis
epu
nūq
pīo
natu
i. Ad
reuer
fūcelū
dñs iñ
Jōebz
nentē
quā p
cere p
mūdo
pīe: ⁊
q mūd

declara
pīonā:
dā. Qu
C Pīo
mortal
C Scō
mortal
C Te
emort
le pīe
C Pī
qd est

vulgarizandi.

opz me manē. **T**erciu at
qdā rāgīt est affecutio de/
cētis pūctōis: ⁊ iō dicit: vñ
exiui: p quo sciēduz ē q res
nūqz gescit donec sit i loco p
prio. Mā ad ppiū locuz sue
nature oīa tēdūt. Tñ Ecclē.
i. Ad locū. vñ exēit flumīa
reuertent. Quū igit loc⁹ aie
sit celū empyrēū: ⁊ nō mun
dus iste teste Apōsto. qui ait
Hebre. xij. Nō hēm⁹ h ma
nentē ciuitatē ⁊c. Et h sit: ad
quā puenit. M. iō merito di
cere potuit cū trāsiret ex hoc
mūdo illud Jo. xv. Exiui a
p̄re: ⁊ veni i mūdū itēz reli
q mūdū ⁊ vado ad p̄rēz ⁊c.

TSermo. xj.

Quod mortu
le hoc idnere i
mortalitatez. i.
Corinth. i. s. pro
hui⁹ auctoritatē
declaratōe: has tres qōnes
p̄ponā: ⁊ mō sologistico pce
dā. Quaz prima talis erit.
P̄ma. Corp⁹ humanū est
mortale pp elemēti p̄pōnez.
Sēda. Corp⁹ humanū est
mortale pp dīcti p̄missionē
Tertia. Corpus humanū
ē mortale: sūrgit i corruptibi
le pp opis bōi retributōem.
P̄ma p̄clusio pbat. Oē
qd est p̄positū ex q̄tuor elis

ē mortale. Sz corp⁹ ⁊c. Itēz
oē p̄positū ex diuersis būoi
bus ⁊ hūis ē mortale. Sz cor
pus hū. ē sicut g⁹ ⁊c. **Sē**
cūda pbat. Oē corp⁹ būanū
p̄ncipiū traxit ab Adāz. Sz
corp⁹ ade factū ē mortale pp
peccatū. ergo ⁊c. Mā ior bu
ius vera est. Mā ior pbat p
auctoritatez sacre scripture.
Gen. ij. Quacūqz hora cōe/
deris morte morieris. Sap.
ij. Inuidia diaboli: mors in
troinit i orbē terraz ⁊c. Joel
ij. Alia q peccauerit ipa mo/
riet. Ergo cō. vera. **T**er
tia p̄clusio pbari pōt sic. Ad
iusticiā p̄tinet reddere vni/
cuiqz mercedē sui opis s̄z q
gs opat. Sed tal⁹ retributio
nō dabit: nisi qñ corp⁹ resur
get. Ergo oē corp⁹ resurget p
pter talē mercedē: vñ retribu
tionē. Mā ior hui⁹ pbat: mi
stice loq̄ndo. Mat. i. q. Red
de qd debes ⁊ alibi. i. Tbi/
mo. s. Dign⁹ est opari⁹ mer
cede sua. Mā ior pbat ancto
ritate Anastasij. Dicit i sim
bolo n̄re fidei. ad cui⁹ aduē/
tuz. o. b. ⁊c. Et seq̄ nunc sui
opis retributio. Et q bona
egerūt ibunt ⁊c. Qui vero
mala ⁊c. Ergo pp talē mer/
cedē oīz hoc mortale resurgē
Et resurgēdo dabitur ei sui

Sermones funebres.

opis retributio. Que erit mi-
tuplex q̄ retributio sūt doctes
aīe: sine corpis glorificati q̄s
ponant nri doctores theolo-
gici. & p̄cipue ille gliosus do-
ctor. Sāct⁹ Tho. de agno q̄
dicit. q̄ qñ Index veniet ad
indicādū. & angel⁹ canet tu-
ba: de q̄ āgelo loq̄r. Hiero.
d. sine bibā: sine cōedā v̄ il-
la vox sonare i aurib⁹ meis.
surgite mortui venite ad iu-
diciū. De ista tuba loq̄tur.
Apo. j. Cor. 15. vbi dicit. Ca-
net enī tuba & mortui resur-
gēt icorrupti. Dicit igit ipse
q̄ ad talem vocem tube: oēs
resurgent: & resurgēt his do-
tibus ornati.

¶ Primo lenitate.

¶ Secundo subtilitate.

¶ Tertio impassibilitatem.

¶ Quarto luciditate.

¶ Quinto visione.

¶ Sexto odoratione.

¶ Septimo dulci voce.

¶ Octavo pulchritudine.

¶ Mono emanatione.

¶ Sunt. n. alla beata corpa
ita lenia: q̄ trāseūt i momēto
quocūq̄ volunt. Hoc p̄ de
corpe xpi glificato q̄ ex sua
agilitate & lenitate ad celos
ascēdit: qd̄ differt mltū a ter-
ra eodē momento. **¶** De 2^a
i. subtilitate: penetrabunt: in

bar solis: q̄ penetrat vitru⁹ &
& nō frangit. Et hoc p̄ ē de
chri. Unī itā ub⁹ Apostol⁹ ho-
stio clauso & fenestris appa-
ruit. Et iō dixerunt. Cogno-
uerunt dñz i fractiōe panis.
Unī Aposto. ait. seminat⁹ cor-
pus aīale & resurget spūale.
¶ De tertia sunt. n. ipassibi-
lia nulli detrimēto passionū
subiecta: h⁹ p̄z aīcitate apli
In p̄rio posita. Oī mortale
hoc iduē immortalitātē: & cor-
ruptibilē iduē icorruptibile
¶ De q̄rta sunt. n. ista si q̄
dez corpa gliosa: clarioza so-
le dico & septies. Mat. 14.
fulgebūt insti sic sol i regno
p̄ris sui. Et notādū q̄ dī sic
sol qm̄ & ip̄e sol h̄z p̄rio hoc
q̄ ē leuis & agit q̄ subito ex-
tēdit ab oriēte ad occidētes
subtil: scdo q̄ penetrat: ter-
tio ipassibil: q̄ penetrando
nō ledit. & q̄rto lucidus q̄ il-
luminat totā terrā: Et h̄ oīa
hēbunt corpa beata qm̄ erūt
suis aīab⁹ iūcta. **¶** De q̄nta
vō qd̄libet corp⁹ beatū ab oī-
bus videbit: & ip̄z oēs itne-
bunt. Unī notādū de visu.
Unī. n. corpis glificati dif-
fert a visu corpis p̄ntis qnq̄
differētijs. 1^a dīa dīa est: q̄
corp⁹ n̄z solūmō videt exte-
riora & glificatūz & iterioras

& ex
hoc
q̄d̄
p̄nt
tu v
na d
bī c
ista
Enar
sp̄it
ta dī
Illud
odora
odorē
Et noc
v̄m̄z
hō erit
rit vas
erit dī
vii. p̄
pora
p̄nt
ab alijs
mō orn
hoc p̄nt
v̄m̄z
fide eccl
u fuit ist
m⁹ p̄nt
ri excell
dare v
v̄m̄z
corat⁹
f̄m̄z
dēf̄m̄z
Justi

vulgarizandi.

et exteriora. Scda dñia q: si
hoc corp⁹ respicit supi⁹: eo/
qđ intus nō videt inferi⁹. Cor/
pus at gloriā: eodē intus/
tu videt et supi⁹ et inferi⁹. Ter/
tia dñia nřz corpus nō adeo/
bñ cernit ea q a lōge sunt: sic/
ista q ppe sunt. Illud vō et c.
Quarta dñia corp⁹ nřz si re/
spicit an nō videt retro. Qui/
ta dñia non oēs simul videt.
Illud vō et c. **C**De. viij. de
odoratiōe illa corpa effūdēt
odorē amenū et suauissimū
Et nota q nō solū effundēt
vñz odorē: sed diuersos. Et
hō erit tāto plus quāto sue/
rit vas diuersaz vñtūz ita
erit diuersoz odorūz. **C**De
viij. pulchritudine. Oīa cor/
pora erunt pulcherrima. Et
pulchritudo vñi⁹ erit diuersa
ab alijs. **I**dis. n. dotib⁹ solū/
mō ornāt corp⁹ illi⁹ q vixit i
hoc pñti corpe vñose. et ad/
vltimūz ab illo aīa recessit i
fide ecclesie et i grā dei: sicu/
ti fuit iste de quo hodie faci/
m⁹ pñtē cōmemoratiōē: vi/
ri excellētissimi. **I**pñ vō lau/
dare valeo: qm vas multaz
vñtū fuit. b enī fuit sapia de/
corat⁹: pñeratiōe honestus.
fmōe discret⁹: tēperātia mo/
destus pñtātia magnanim⁹.
Iusticia pñcid⁹. pauētia ar

matus. fide pñect⁹: charitate
feruid⁹: spe robust⁹. Et fere
oīb⁹ vñtib⁹ ibnt⁹. Et q: ha/
buit i se tot et tātas vñtutes: iō
landat enī ppheta David.
di. ps. xxij. **M**ic accipiet. b. a
d. et m. a. d. s. f. b. ē. g. q. d. et
nota q p has vñtutes: q̄s i vi/
ta est opat⁹. vocat eum dñs
d. serue bone et f. i. i. g. d. t.
Et ipse rñdet di. **R**euertar i
domūz meā vñ exim. Exim
de celo et veni i mundūz ite/
rum reliquo mundūz: et va/
do ad pñez. Et ē ipa aīa de/
corata his dotibus: isignita
dei imagine: decorata silleu/
dine dotata spiritu scđo. redē/
pta sanguie ppno xpī. depu/
tata euz āgelis: capax beati/
tudinis. heres bonitatis: pñ/
ceps rōnis. Et his oīb⁹ dota/
ta fuit aīa isti⁹. **I**ō eā vocat
dñs. d. Ueni electa mea. et
p. in te. t. menū. Et iō q: vo/
cata ē a dño: filij et parentes
ei⁹ non debēt flere: imo gau/
dere: lē q graue sit a tristitia
posse pñneri qñ amittit talē
pñ. et iō qñz ad respectum
vñe pñtis pñt parētes ei⁹ di/
cere: et nō solū ipñi vñz eti/
az oēs pñerranei. Quō sedet
sola ciuitas plena populo fa/
cta ē qñ. v. d. g. **S**z nolo i pñ/
ti habeatis istūz respectum

Sermones funebres

sz ad illud qđ ipse dicit cum
ppheta Thobie. xij. Tēp⁹ ē
vt reuertar ad eū q me misit
Tos at bñdicite dñze et nar
rare oīa mirabilia ei⁹ et pñte
mini dño corā oīb⁹ vñctib⁹:
qđ mibi fecit b⁹ misericordiā
p grāz et i alio dabit gloriāz.
Ad quā **Ser. 41.**

Vocabis me: et
ego ridebo tibi
Job. 14. Nota
qđ glibet vocat⁹
d malo loco ad
bonū dz libēter ire. figura
hui⁹ bñm⁹ de Loth q vocat⁹
fuit ab angelo. d. Exi cinita
tē et saluū te fac i mōte. Per
Loth. n. figuratine loquēdo
intelligere debem⁹ quēlibet
moriētem: q a deo vocat⁹. d.
Exi cinitatē. i. mundū istū: et
te saluū fac i monte. i. in vita
beata. Et nota qđ tal⁹ exit⁹ fit
p mortē: et iō mors melior ē
vita hñana: et hoc est qđ di
xit Sapiēs Eccle. 7. Melior
est mors qđ vita. Et rō hui⁹
est: qz aīa p mortē facit nobi
lissimū discursū ad deum si
mō moriatur in grā: et glibet
moriēs discurret isto modo.
¶ Primo de mutabilitate
ad immutabilitatem.
¶ Secundo de seruitute ad
libertatem.

¶ Tertio de labore ad regē
¶ Quarto de paupertate ad
thesaurū multiplicem.

¶ Quinto de fame ad satu
ritatem.

¶ Sexto de utilitate ad ho
nozem.

¶ Septimo de merore ad
iocunditatem.

¶ Octauo de bello ad conti
nuam pacem.

¶ Dñ at hō vinit ē subiect⁹
cōtinne mutabilitati: quia.

¶ De libertate ad seruitutē

¶ De requie ad laborē.

¶ De diuitijs ad paup̄tatē.

¶ De faciabilitate ad famē

¶ De honore ad vilitatem
sine vituperiū.

¶ De gratia ad culpā.

¶ De vita ad mortem sem
piternam et c.

¶ Iō dicebat Job loquēdo
d hīs oīb⁹ misijs ca. 14. Hō
nat⁹ d mliere breui vñēs tpe

replet mltas misijs. Qui qñ
et c. Et iō dicebat poeta lau
reat⁹. Adonēnt hoīes more

hoīs. et nihil sub celo stabile
cōcernit: et in pñio de reme
dijs vtriusqz fortune igt. quū

res fortunas hominūqz cogi
to: nihil iter tā subitos et tor
rez mor⁹ mortali vita igt⁹

iuenio et c. Sz quū hō moriē
pnenit ad verā immutabilitatē.

vulgarizandi.

tē: iuxta illud sacre scripture or. **C De. 6^a.** de vilitate ad
Ego sū dñs q nō mutor. Unū honorē. Sap. 5. Illi sūt quos
nota q nihil aliud ē optimū hūm^o in ꝛc. Luc. xxiij. vos
bonū: pter deū: etēnī ita pfe estis q māstis mecū i tribu
ctū bonū q illo inēto: aīa vl lationib⁹ ꝛc. Jō cātāt clerici
tra nihil qrit fin Boetii. 3. sup moriaos. Subuenite sū
de cōso. Ois mortaliūz cura cti ꝛc. O qlis pē ē honor so
ꝛc. q: ē iph⁹ aīe vex obiectū ciari angel⁹ ꝛ ab ipsis dedr
in quo aīa ipā speculat: in ci corā dec: ergo. **C De. viij.**
ita illd. Ego sū speculū sine de merore ad gaudiū. Isaie.
macula. 8° melior est mors liij. Gaudiū leticiā obtine
ꝛc. **C De secūda ad Ro. 8.** būt. Idē. 65. Gandebo i po
Ipā creatura liberabit a ser pulo meo: ꝛ ps. xlix. Exulta
uitute pti. f. 3. cxiij. laqueus būt scī in glia ꝛ letabunt in
ēōtrit⁹ ꝛc. f. p mortē. 8° me cnbulib⁹ ꝛc. **C De. viij.** ꝛ vl
hōr ē mors ꝛc. **C De. 3^a.** de timo de bello ad cōtinuā pa
labore ad regē. ps. lxxij. In cē. f. 3. cxiij. Ecce q̄ bonūz
labore hominū nō sūt: ꝛ cuz ꝛ q̄ iocūdū ꝛc. Isa. xxiij. se
h. nō. f. Math. 6. Respicite debit popul⁹ me in pulchri
volatilia celi q nō serūt neq tudine pacis i tabernacul⁹ fi
metūt: neq pgregāt i horrea ducie: ꝛ i rege opulenti. ergo
ꝛ pī vī celestis pascit illa. ꝛ ꝛc. Et iō nō debes mirari: si
scā nīr ecclesia cātāt. In cir aīa cuiuscūq̄ vocati a domi
cūtu tuo domie lumē ē ꝛc. no respōdet se velle ire. ꝛ iō
C De. 4. de paupertate ad qñ q̄s morit⁹ ei⁹ amici ac pri
thesaur. Mat. 14. venite be mi nō debēt flere: q̄ ad hoc
nediti ꝛc. p. 3. 3. Glia ꝛ di ēt nos hortat Salo. Eccle.
nitie ꝛc. Augu. Thesaur⁹ ha xxij. Ad odicū plora sup mor
bēs in arca dīnes ē. Ad istuz tū. Igit⁹ vos rogo amici ca
thesaur⁹ puenit ista aīa. ergo rissimi: vt sup pntē mortūz
meior. **C De. 5. f.** de fame flere paz debeatis: quū sit
ad saturitatē. ps. 16. Sacia sit hodie vocat⁹ a deo: de taz
bor quū ꝛc. Isaie. 45. Ser miserrimo loco ad tā bñssū
ui mei comedēt ꝛ vos esurie mā regē. Sicut vere possu
tis. figurā de dimitte hēm⁹ q mus autumare. Illi nāq̄ is
petebat guttā aq̄. ergo meli fuit vītib⁹ pdit⁹: q̄b⁹ pōt in
f

Sermones funebres.

hoc mundo quis decorari.
Postremo illa accepit ar/
ma que sancta mater eccle/
sia suis fidelib⁹ prestat: quā
ad tale bellū eundū pūdet.
Seruanitq⁹ quēcūq⁹ māda
ta pcepit: vt illud amplecte/
retur: quod ait. Si vis ad vi
tam ingredi serua mandata
et c. Ad quā etiam nos ducat
qui et c.

Sermo. 42.

Urge propera
amica mea: et
veni. Canticoz
ij. Si bñ īspicio
maior amicitia
q̄ eē possit: est amor sponsi in
sponsam: et ecōtrario. Spūa
liter loqnēdo per sapiētē qui
amicitiā petit surgere: ītelli/
gere debem⁹ xpm: et p ami/
citiam aīaz. Christus. n. spō
sanit sibi animas iuxta illud
Osee. ij. spōsabo te mihi in fi/
de. Et iō sūme eaz diligit. iō
cātatur in ecclesia. Sponsus
amat spōsam. Saluator visi/
tat illā. Unde notate charis/
simi quādam esse cōsuetudi/
nem spōsas dotē dare mari/
tis. Christus aut facit opposi/
tū. Nā ipse ppat dotē spōse:
et pūa dos quā ppat aīe: est
istū: et iste dotes erūt qnq⁹.
Cp̄ima admirabilez pul/
chritudinem.

Scda rōnis capacitates.
Tertia spūm sanctum in
adoptionem.
Quarta pro eius dilectio
ne proprium sanguinem.
Quinta immortalitatem.
Cp̄mo dedit illi admira/
bilē pulchritudinē. Cū Cāti.
p̄mo. Egredē pulcherrima
dñarum et abi post vestigia
gregū et pasce hedos tuos.
Logē hic aīe: qz ea est pul/
cherrima creaturarū. Et q
h⁹ sit vex: q sit pulchrior oī
creatura alia pbat: et p̄mo
rōne ordinatiōis rex supna/
rum. Nam deus ordinavit
terrā: q̄ est vilior oībus alijs:
qz est fex reliquoz. Est. n. ter/
ra stabulū: in quo de⁹ p̄ncipit
fecē alioz elemētōz et celoz
supra terra ordinavit aquas
supra aquas aerē: supra aerē
ignē. Et supra hec q̄tuor ele/
mēta ordinavit planetas. scz
lunā. s. lunā speraz igneā. s.
sperā igneā mercuriū. s. mer/
curiū venerē. s. venerē soles
. s. solē martē. s. martē iouē
. s. iouē saturnū: et . s. h. celū
stellatū et . s. stellatū cristalli/
nū: et . s. reliq⁹ celū empyreū
Et in illo posuit de⁹ aīam ra/
tionalē in signū pulchritudi/
nis: qz loc⁹ et locatū fz p̄m
debēt pportionari. Celū em

Vulgarizandi.

pireti ē pulchriū p cōsequēs:
 ⁊ ipsa aīa q̄ ibi collocat̄ ē oī
 nim rex pulcherrima. iō de
 ipsa dicit. Pulchra sū ⁊ de
 cora filia Iherusalē Lātico/
 rum sexto: ⁊ ista est p̄ia dos
 aīe. **S**cōda dos est ista: de
 dit illi de^o rōmis capacitē
 q̄ tā fecit capacē rōmis. Un
 de p̄hs in primo de aīa dicit
 Opatio p̄p̄ia aīe est ipsū in
 telligere. Unde scire debetis
 spectatissimi viri q̄ de^o fecit
 diuersas creaturas. Et ex his
 creaturis: aliqb^o dedit eē so/
 lum vt sūt lapides: aliqb^o de
 dit eē ⁊ vinē vt arbores aliq
 b^o: ⁊ eē ⁊ vinē ⁊ sēture vt aīa
 lib^o aliqb^o eē ⁊ vinē ⁊ senti/
 re ⁊ itelligē: ⁊ hoc solū vlti/
 mum cōicauit solis angel: ⁊
 ē aīe. Et ista est scōda dos q̄
 dedit aīe. **T**ertia dos est
 ista. Dedit illi sp̄m sanctū
 in adoptionē: q̄ dotauit eaz
 sp̄s. s. oib^o donis ⁊ gratijs.
Quarta dos est ista. De/
 dit illi p̄ ei^o dilectōe p̄p̄ium
 sanguinē: q̄ p̄ eius amore sā/
 guinē suū fudit sup lignū cru/
 cis: iux illd̄ Apoc. p̄^o. ipse la/
 uit nos a p̄ctis n̄ris in sāguīe
 suo: de his dotib^o. di. Ber.
Aīa ē insignita dei imāgie.
Decorata similitudine.
Desponsata fide.

Redēpta sanguine p̄p̄o.
Deputata cum angelis
Heres bonitatis.
Capax beatitudinis.
Et particeps rationis.
Ultima dos est ista. De/
 dit illi immortalitē. Et iō im/
 mortalis. Nā ipsa aīa est qd̄
 simplex. Et q̄ sit immortalis p̄/
 batur exēplis scripturaz. di/
 cas hic illud exēplū illi^o ab/
 batis: quē plorabāt monaci
 mortuū. Qui dixit. O stulti
 nolite flere: q̄ nō mortu^o: s̄
 de morte ad vitā pueni. Exē/
 plū ē illi^o scholaris bono/
 niēsis: q̄ mortu^o appuit socio
 suo: q̄ tor^o ardebat. Exēplū
 lazari q̄ triduanū: q̄ iā fetebat
 Ecce ergo videre quō bene
 est dotata. Ex q̄bus dotibus
 cōprehēdi pōt. iesum xp̄z sū
 me diligere aīaz n̄fāz rōna/
 lem. Et q̄ ip̄az sūme diligit
 iō eā vocat. d. v̄ba p̄libata.
 Surge exurge de loco isto
 vilissimo: ⁊ veni ad locū b̄ti/
 tudis. Et ista nō pōt surgere
 nisi relinquat corp^o in terra.
 Qm̄ de nā grani ē: nō sursū
 posse ascēdere. Quū igit cor/
 pus sit graue: quia de terra:
 ideo nō potest aīa cum cor/
 pore sursum ascēdere. ⁊ cor/
 pus nō valet relinquere: nisi
 morte mediāte. Igit̄ q̄libet

Sermones funebres.

aia bñ despōsata cū xpō ē cō
tēta a corpe p mortē dissolui
vt ad spōsū venire queat i vi
tā eternā: iuxta illd apli. Cu
pio dissolui &c. et postqz aia
vocatur a xpō & illa ē penta
ire: parētes ei⁹ ac cognati nō
debēt flere: si qs filioz aut al
terius cuiuscūqz vocat: imo
gandē poti⁹: & p̄cipue qñ v
tuoſe vixerūt: & i gremio ec
clesie qescūt. Sicut fecit iste
q vixit vtuose. Hic narra q
bus virtutib⁹ fuerit p̄signit⁹:
postremo quō sacra ecclesie
suscepit. Jō gaudete carissi
mi: qz hodie xps vocauit spō
saz suā dicēs. Surge ppera
ab ista caduca vita & veni in
illā terrā quā mōstrauero ti
bi. Ad quā &c. Ser. xliij.

Vocabis me. Et
ego rñdebo tibi.
Job. 14. Et per
Job. q dicit deo
vocabis me de
bem⁹ itelligē aiaz cuiuslibet
monitis: q p̄nit a deo: vt re
linq̄t vitā p̄ntē & mūdū istuz
& sequat̄ eū: iuxta illd qd di
ctū ē Abraē. Gen. xij. Egre
dere de terra tua. & d. c. t. &
veni i terrā. q. m. tibi. Per
Abraā q vocatur itelligē de
bem⁹ aiaz n̄faz q vocatur
a deo. d. sibi. Egrede de ter

ra tua. i. exi foras de terra. i.
de corpe tuo: qd ex terra est:
iuxta Gen. iij. Ademēto qz
cinis es & i cinerē reuenteris
& itez Gen. ij. formauit do
min⁹ de⁹ hoiez de limo terre
&c. Hiere. xxij. Terra terra
terra. audi v̄bū domini dei
tui. Gen. xvij. Loqr ad do
minū meū cū sz puluis & ci
nis. Et segtur & veni in terrā
.i. ad aliā p̄iaz: & ibi te cre
scere faciā igētē. m. i. sociabo
te āgelicis choris & scōz cu
neis. Et iō vidēs ipa aia se a
deo vocari: tā benigne: debz
cū Job. d. Vocabis me &
ego rñdebo tibi. i. ego crea
tura tua rñdebo tibi creatori
vocāti me. Opi manuū tua
rū. p. d. i. nisi me isto corpo
re solueris non potero ad te
ire. Ista ē morat̄ expō & my
stica verbi p̄libati. Vocabis
me &c. Morate qd qñ aia a
deo petitur libēter ire debet
ratione multiplici.
Cp̄m⁹ pp vocātis dignitatē
CScdo pp vocati p̄latōez
CTernio pp vie lōgitudinē
CQuarto propter vite bu
mane breuitatem.
CQuinto propter loci tar
pitudinem.
CDico p̄o q maxia ē digni
tas vocari a rege: a papa: sz

mi
iple
regū
ta q
nisi
hoc
Tho
gere:
p̄ cad
stificat
vocat
qs inf
ficant
era ser
exemp
& And
iō insti
solo. q
iuxta il
&c. de
nit: seq
licitis ei
iō insti
talis vo
cat voc
tū: q fit
cordis p
factionē
iustificat
his tri
bodie a
cā poste
ns fmo
pctō: i
me &c. q
debo nū

vulgarizandi

multo magis a deo. quā sit ipse iuxta illud Apoc. 19. rex regū et dñs dñantiū. Et nota qd ad se de? neminē vocat nisi pñs sit iustificat⁹ a pctō et hoc p gratiā suā. qz fm scñz Tho. nemo pōr a culpa surgere: nisi p gratiā diuinā: sed pōt cadē. qd gō vocat illos et iustificat: s; dictū apli. Quos vocauit illos et iustificauit: et qd iustificauit: illos et magnificauit. Adultra hui⁹ rei in sacra scripturaz adduci possent exempla. et pmo de Petro: et Andrea: q vocati fuerunt. Et iō iustificati: et d Paulō apo stolo. q a dño iesu vocat⁹ fuit iuxta illa vba. Saule: saule et c. de s. Ad theo q vbi audiuit: sequere me: confestim relictis oībus secut⁹ est dñm: et iō iustificatus. Un notate q talis vocatio a deo facta: vocat⁹ vocatio de culpa ad gratiā: q fit p oris cōfessionē: per cordis pñtionē: p opis satisfactionē. Et his trib⁹ modis iustificat⁹ a deo: qñ vocatur. His trib⁹ modis iustificata ē hodie aīa hui⁹ nrī. M. vt dicā postea in vltima parte istius smonis. et qz iustificata a pctō: iō dicit ipsa. Vocabis me et c. p grāz. et ego respondebo tibi p pparationē: cupiens venire ad te. qz iustificata. et qz est contenta ire. ideo vos amici eius non est vobis flendū. imo gaudēdū: qz iuit ad locū securū: vbi vos expectat gaudēs.

CSecūdo pp vocati pñtiōez Quelibz aīa libēter ire d; qñ a deo vocat⁹: qz dū aīa nō vocat⁹ a deo p mortē corporālē. est in pñtino pñlio: qz h; pugnare cū triplici hoste v; cū carne cū demonio: cū mūdo et pctō. Primo cū carne militat. qz caro cōcū. aduersus spm et spiritus aduersus carnē. Iō dixit Job. 7. Militia est vita hoīs sup terrā. Ber. Mūdus caro et c. Cū demonio: quia continue nobis infidiatur. Ideo dicit Jacobus primo. fratres sobrii et c. Cum mūdo quia nō est obtemperandū eius illecebris. imo colluctandū. vt scñ. Inimici facti hui⁹ mūdi: facti sūt amici dei cantat ecclesia.

Tertio ppter vie lōgitudinez. Maxia enī distātia et imēsus chaos est inter nos et celū. Et iō q ad celū ire debēt: opz q faciāt sicut viatores: q comedūt anteq de domo recedāt. vt meli⁹ ad terminū pñire possint: ad quē ire intēdūt. Hoc figurat de

Sermones funebres.

Belia. 3. R. 19. Angelus ad belia. surge comede. gradis eni adhuc tibi restat via &c. Per belia possum? itelligere aia cuiuslibet mortuus: cui dicit. surge. s. a corpore: & anteq surgas comede. i. corpus xpi sume: qd dat viatorib? ut meli? ad terminu sue vie: valeant attingere. Et io ille hoc consideras cu maxia reuerentia & deuotione recipit corp? xpi in hac sua infirmitate. & io qn dicit vocabis me. s. de isto miserabili corpore. 2. s. dicens. Nunc ad te venio dñe: quia cibatus angeloz esca. Jo vos parentes ei? no debetis flere mortem istius: quia huius virtute sacramenti: no e mortu? sed viuit cu xpo: iuxta illud Joa. 6. ego su pascuis vinet &c. si qs &c. **Q**uarto debem? pensare. Uite humane breuitate: qz valde brevis iuxta illud Job. 7. Admemento mei de? qz ventus &c. & io hac breuitate considerare dz qlibet homo & qualibet hora stare paratus ut si petat: possit respondere: vñio: & hoc precipit christ? . Math. xxiii. Estote &c. Et io ille consideras hec oia voluit esse paratus: habendo omnia sacramenta secum: ut dixi &c.

Quinto & ultimo ppter turpitudinē. Locus ille i quo ho habitat malus est: qz plenus laqueis. ideo dixit. s. Antonius. Iste mud? plen? est laqueis. & laquei quibus ligat anima sunt peccata mortalia q illaqueat aiam. Propter. v. fumb? peccatoz suorum constringit. Un ysa. liij. Solue vincula colli tui captiua filia syo. Idiere. 3. Tu fornicata est cu amatoribus multis: & facta es velut adultera & qn anima est separata a corpore: idest ab ista vita ecclesiastica amplius non pot pollui: & pcpue quando moritur i fide sicut fecit ille qui post facta oem preparationē dixit. Pacē meā do vobis: sicut dicit Apostol? . iij. Cor. xiiij. Pacē habete & deus pacis & dilectionis erit vobiscu Ego at relinquo mudū & vado in gloriā eternā. Ad quā.

Sermon. xliij.

Ado ad euz qui me misit. Joan. xv. Scire debetis: cines &c. q quando aliqs paterfamilias vult recedere a filiis aut cognatis &c. anteq pueniat ad actum sui recessus. pmo p aliquot dies nun

ciar
cis
ipfi
triste
ante
deo
fic
deret
sation
dñs
admo
amici
anteq
mortal
pposita
nou
suo
tuor
ag
Cp
delecta
qui
me
Csec
lament
bec
loc
tis
imp
CTer
mendat
mutam
Cma
admir
ficabit
Cp
le. C
la poss
re: qua
Respo

vulgarizandi.

ciare anticipat filiis: ac amicus de recessu suo. et ratio est ut ipsi filii ac cognati minus contristentur: quia si eos premonet ante recessum assuescit a deo in tristitia: quod non postea sic condoleret: sic faceret si recederet primo die post factam consolationem. Iustum modum et stilum dominus noster Iesus tenere voluit admonendo amicos suos. vos amici mei et c. i. discipulos antequam recederet ab hac vita mortali: dicens ad illos verba preposita. Vado et c. Si bene noui cives et c. Dominus Iesus in suo recessu: vel separatione quantum timor agit principaliter.

Primo pponit accessum delectabilem. ibi vado ad eum qui me misit et c.

Secundo pponit conceptum lamentabilem: ibi. sed quia hec locutus sum vobis tristitia in corde vestrum.

Tertio pponit perfectum commendabilem. Si autem abiero mittam enim ad vos et c.

Quarto pponit effectum admirabilem. ille me clari ficabit et c.

Primo accessus delectabilem. Circa hanc primam particulam posset quis sani ingenij querere: quare filius vadit ad patrem.

Respondemus quod hoc facit quod

dupplici ratione: et prima est hec.

Prima est mori nature. Secunda est Actus iustitie. Tertia est conuictio amicitie. Quarta est tractus puenientie. Prima ratio fuit actus nature: et hoc potest probari rationibus naturalibus.

Dicit enim philosophus quod omnia redeunt ad suum principium: et ratio naturalis. Nonne videmus quod sol continue mouetur de parte orientali ad partem occidentalem: et iterum ad suum reuertitur principium et ibi gescit: iuxta illud canticum. Abachuc. Sol et luna steterunt in habitaculo suo. Altera ratio et c.

Nonne videmus quod radius solaris: qui a sole procedit ad suum principium reuertitur. scilicet ad solem. Sicut corpus humanum creatum fuit ex terra: et aliquo tempore vivit super terram: et in fine reuertitur ad suum principium: ex quo fuerat creatum. iuxta illud Genesim. i. Creauit deus hominem de limbo terre. et ideo propheta habere. xxij. Appellat corpus nostrum terram. d. Terra terra terra audi verbum domini: et notate quod dicitur terra: ter. ratione triplici.

Primo quia secundum deum de terra. Secundo quia vivit in terra trenis vascis. Tertio quia reuertetur in terram: tanquam ad suum principium: et sic habet vitam eternam auctoritatis philosophi: quod omnia ad suum principium reuertuntur. Sic pari modo

Sermones funebres.

lius dñz reuerti ad pñem: qz a pñe pcessit sic ipe attestat: exi-
ni a pñe et vñ in mūdū iterū
relinq mundū et c. Et norate
q sic fili? bz recursū ad pñez
a q pcessit: ita aia hñt recur-
sū ad suū principiū: in q fuit
creata. et hñt celū: et ad celū
nō pōt pñire nisi morte me-
diāte vt cito habebim? i vlti-
ma pticula. Igr nemo dñz cō-
tristari in morte amici: qz p
eā tñ acgrit bonū q nō pñe-
qret nisi moreret. iuxta illd.
Exodi. xxxij. Non videbit
me hñ et viuet: et ob hñ si iste
cū vñis loq a dñ habet li-
centiaz icreparet vos accer-
bissime. d. Mollite flere sup
me et c. ego vado ad pñez et c.
¶ Scdo fili? vadit ad pñez:
pp actū iusticie. Habemus
enī in decretalib? extra d re-
galis iuris q eo iure qd in al-
ter qz statuit. vi et ipe dñz sz
redēptor: nñ hñc delectabiles
legē sine decretalē statuit: vt
q se hñliaret deberet exalta-
ri. Iosup oēs obfuit. Qz
nemo vnqz tā pfundā habu-
it hñilitatē: qz Christ? De q
humilitate loquit apostolus
Phil. ij. Hñliant semetipz
fact? obediēs vsqz ad mortē
mortē at crucis: et qz se sic hñi-
liant: ideo meret exaltari a

pñe suo in celo. Volēdo ergo
mercedē a pñe recipe sue hñi-
litis dixit vñū propositū.
¶ Vado ad eum qui et c.
¶ Tercio fili? vadit ad pñez
pp pñictū amicitie. Scire d-
betis q valde desiderabile ē
filio dñi cū pñe pñire: qz lex
vere amicitie est: vt amici sit
pñiat. Que amicitia maxi-
ma est int pñez et filiū qd pz.
Mā omnia bñā amicoz sunt
cōmunia. Et int vñs amicos
dñz eē eq̄litas. Nec oīa sūt in-
ter pñem et filiū: qz oīa dedit
pñi filio Ioā. io. Enā ē eq̄litas
inter eos. Māz pñ et fili? hñt
vnā eēntiā: idē velle: idē pos-
se. Iō ipe dic. Ioā. io. Ego et
pñ vnū sum? et Ioā. pmo. in
pñcipio et c. Sūt et eq̄les quā-
tū ad nāz: et q̄tū ad pñonā et
q̄tum ad sapiāz et volūtātē:
iux illd. In tñio simbolo Sz
patris et filij et c. et ideo dixit
Philippo ioā. pñio. Philip-
pe qvidet me et c. quia ego in
pñe: et pñ in me est. Et eq̄li-
tas est int eos. Iō eoz amici-
tia est optia et maxima. Sz
de iure vere amicitie ē sit vi-
nere. Igr fili? voluit ire ad
pñez. vt i ppetuū cū pñe vine-
ret. Iō nñ ē mirādū si fili? et c.
¶ Quarto fili? vadit ad pñez
pppter tractū pñeniētie. Māz

oīa aīa
ter pñe
Et hoc
Philip-
ostēde
xij. S
Memo-
me me-
vt ad pñ
inos apl
fecit p
spis. s. in
q nūqz
entes oēs
fecerat
Si autē
spūm vñ
et ille mō
niendi a
pñe. Ad
ret ire cu
pñe oīs aīa
pñire a
enī aīe ē
celo. Et q
triplici rō
Rōne gr
adoptōu
rōne spā
auit nos
dinē snā
riorib? et
pñi. ip
creauit
tionis. ē
net. nos

oīs aīa rōnalis dīderat nāli
 ter puenire ad p̄ez celestes.
 Et hoc dīderiū exprimebat.
 Philipp⁹: qñ dicebat. Dñe
 ostēde nobis p̄em ꝛc. Joā.
 xiiij. Sed qz dicit ioan. xiiij.
 Nemo venit ad p̄em nisi p
 me me: ideo cōueniens erat
 vt ad p̄em iret: ꝛ postmodū
 suos aplōs secū duceret. Qd
 ꝛ fecit p̄ missionē ꝛc. qz ip̄e
 spūs. s. ita eoz corda accēdit:
 q nūqz peccauerūt. Et mori
 entes oēs ibāt ad p̄ez qz fili⁹
 fecerat eis viā. Et iō dicebat
 Si autē abiero mittā ad vos
 spūm vitatis q a p̄e p̄cedit
 ꝛ ille mōstrabit vobis viā ve
 niendi ad p̄em. q nūc sūt cū
 p̄e. Ad quē q̄libet aīa debe
 ret ire cupere. qz vt sup̄a di
 xi: oīs aīa rōnalib⁹ desiderat
 puenire ad patrē suū. Ip̄s
 enī aīe ē de⁹. q eā creauit in
 celo. Et qd deus sit p̄ aīe p̄z
 triplici rōne. Rōne creatiōis
 Rōne gubernatiōis. ꝛ rōne
 adoptiōis. Dicit aut p̄ n̄
 rōne spālis creatiōis. qz cre
 auit nos ad imaginē ꝛ silitu
 dinē snā q̄ alijs creaturis ife
 riorib⁹ nō ip̄ressit. Deutero.
 xxxij. ip̄e est p̄ tu⁹ q fecit ꝛ
 creauit te. itē rōne guberna
 tionis. Quāqz enī oīa guber
 net. nos tam gubnat vt dñs

cetera vt seruos. sapiē. xiiij.
 tua pater prudētia cuncta gu
 bernas. Et sapien. xiiij. Cū
 magna reuerentia disponis
 nos. Itē rōne adoptiōis. qz
 alijs creaturis dedit q̄si mu
 nuscula. nobis aut heredita
 tē. ꝛ hoc qz filij. s. si filij ꝛ he
 redes. Apo. Ro. viij. Non
 accepistis spūm seruitutis i
 timore. sed spūm adoptiōis
 filioz in quo clamam⁹ abba
 p̄. Unde in scriptura sacra.
 Oīum vestrū vnus est p̄ ve
 ster in celo. Et oīum vestrū
 vna est m̄r in terra. Cū quū
 volum⁹ orare. clamam⁹ in
 celū dñō. Ip̄s n̄ ꝛc. Mat.
 vj. Desiderat igit ad iustūz
 aīa puenire. sed istud deside
 riū nō valem⁹ adimplere. nisi
 veniāt ip̄e aīe n̄re p viā xpi
 .i. p mortē. s. qz corporalē mo
 riamur. Ip̄er istam viā iuit
 fili⁹ dī ad patrē suū iuxta illd
 qd scribit Luce p̄mo. Opor
 tuit xpm pati ꝛ ita ꝛc. Ergo
 oz ꝛ nos mori: qz p̄fectio cu
 iuslibet regionis consistit in
 imitatione sui ducis quē hz:
 sed nos habem⁹ ducē n̄m.
 Jesū xpm qui mortuus est p
 nobis. Ergo opz ꝛ nos pro
 ei⁹ amore mori: qz mors cor
 poris ē vita aīe: eo qz p mor
 tē corporalē hō deuēit ad vi

Sermones funebres.

ta eterna. Et hoc est qd dicebat Apo. Solo. iij. Adormi enim estis: et vita vestra abscondita est cum xpo in vita eterna. Quia ergo p morte devenimus ad vitam eternam sequitur consequenter qd melior est mors qm vita. vij. Ecclesiastici. Et iterum. Laudant magis mortuos qm viventes: precipue illos q bene occubunt. illi. n. bñ moriuntur: quorum mores prohibent testimonium fidei: vntibus charitati: elemosyne. Et talium mors dicitur preciosa. ps. cxxvj. Preciosa est in co. d. m. san. e. Et dñ preciosa pp tria que ipsa mors confert anime.

Primo confert pfectionem.

Secundo confert quietationem.

Tertio confert delectationem.

Circa primum scire debemus qd de ratione perfectionis est ut vnumquodq attingat ad suum principium. sed ad suum principium anima denota beata et sancta non potest pervenire et attingere nisi p mortem: q est separatio anime a corpore. Ergo mors iustorum dici potest preciosa.

Secundo dicitur respectu generationis. Vñ notandum q nulla res gerari potest. nisi p stabile et immobile. Sed quicquid est

extra deum est mobile et instabile. iuxta illud Boetij. O qui perpetua mundum ratione gubernas. Terrarum celique sator: quatenus ab eno ire inbes: stabilisque manens das cuncta morienti. Li. iij. de. co. Ergo quatenus omnes res quietari desideret: oportet qd veniat p manum mortis ad suum desiderium. Ergo mors illius q ad suum desiderium conducit illum: est preciosa. ps. cxxvj. beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

Tertio confert delectationem. Vera enim delectatio est absque amaritudine. scilicet nulla delectatio temporalis potest acquiri nisi cum amaritudine. iuxta illud Boetij de con. li. ij. ps. iij. O quam multis amaritudinibus humane felicitatis dulcedo respersa est: preter delectationem: quam anime iustorum et beatorum a deo consequuntur q est vita beata: omni plena iocunditate et delectatione. iuxta illud. ps. xv. Delectationes in dextris tuis usque in finem. istas autem delectationem non potest habere anima nisi p mortem. ideo mors iustorum dicitur preciosa. De quorum numero fuit. N. Et ideo mortem alacriter accepit dicens

vulgarizandi.

vado ad enim &c.

Serino. xlv.

Ancta & salu-
bus est cogita-
tio p̄ defunctis
exorare vt a pec-
catis soluantur.

ij. Macha. ij. fm̄ Augusti.
Oēs q̄ ab hac vita recedunt
aut sunt valde boni aut val-
de mali: aut mediocrit̄ boni
Considerata auctoritate. Au-
gusti. oib⁹ nō prodest oratio
quum dicat verbū p̄positū
sancta &c. Solū aut̄ oīo. cete-
raq; suffragia: q̄ p̄ defunctis
sunt p̄sunt illis qui ab hac
vita decedunt mediocrit̄ bo-
nis idest in purgatorio existē-
tibus. Unde nostri doctores
talem monent questionem.
Utrum dei suffragia prosint
omnibus defunctis. Et respō-
dent dicens q̄ non sed solū
in purgatorio existentibus.
Et primo non valere dicūt
pro valde bonis. Ratio q̄a
bonorum nostrorū non egēt
ad facietatem totius appeti-
tus: que est vita eterna: quia
anima totaliter facietur in il-
la vita beata. iuxta illud. ps.
xvj. Satiabor: quum appa-
&c. Et alibi. Replebimur i
bonis dom⁹ tue. Et quia ap-
petitus beatorū facietur in

ista vita beata ideo non indi-
gēt suffragiis nostris nec au-
xiliis nostris. Unde de cele-
bratione missarum cap. cū
marthe. dicit sic. Qui rogat
pro martyre iniuriam facit
martyri: & sequitur sed si ali-
quibus nostris suffragia fuisse
qui nobis nescientibus sint
in eterna requie non sunt
ista suffragia: sed gratiarum
actiones.

Secundo non valent eti-
am valde malis. Unde Au-
gusti. si scirem patrem me-
um in inferno esse: antequā
pro eo orarem potius memē
occiderem. Et ratio quia si
rogaret: contra diuinam iu-
sticiam faceret: per quā pec-
cator iam damnatus est eter-
naliter in inferno. iuxta illud.
Euangelij. Discedite a me
maledicti in ignem eternū
&c. Math. xxv. Alia est ra-
tio: quare pro mortuis non ē
orandum: eo q̄ ab hac vi-
ta decesserunt desperati: et
in inferno sunt absq; vlla spe
venie. Job. iij. Peccantes
q̄tidie. &c. Quia in inferno
nulla ē redemptio &c.

Tertio. Prosunt medio-
criter bonis vt sunt illi qui
sūt in purgatorio: bis suffra-
gia prosunt. Un̄ Aug. 13. q. 1.

Sermones funebres

Eis hec profunt q̄ quum vi-
nerent hec sibi: vt postea p-
desse possent mernerūt. Un̄
Greg. xij. q. ij. Aīe defūcto
rū q̄tuor modis adiunant. i.
a pena purgatorij absolunt
Oblationib⁹ sacerdotū. p̄re
cib⁹ sanctorū. Elemosynis ca
rorū. Ieiunijs cognatorum.
Quos mōs distiguit. Ray.
sic suffragia qdē p̄sūt defūctis
ad absolutionē pene: a q̄ p̄nt
absolui: q̄tuor modis. Uno
mō p̄ intercessionē. q. p̄uataz
membroz. i. p̄ orationē sc̄o-
rū. Sc̄do mō p̄ intercessionē
capitis ecclesie. s. xp̄i: et sic ad
iunant p̄ oblationē altaris.
Tertio mō p̄ modū pene. i.
elemosynarum largitionem
Quarto p̄ modū absolutionis
pene. i. p̄ ieiunioz afflictionē
Et ad predictos modos oēs
alij reducunt. Sed magister
doctoz. sc̄tus Tho. i. iij. inia
rū dicit distiguēdo istos mo
dos q̄ duplex est ecclesia. s.
militās et triūphās. Prima
nō h̄z locū in purgatorio per
modum auctoritatis. Un̄ sci
endūz est q̄ aīa q̄ est in pur
gatorio a pena dupliciter ab
soluit. Uno. mō qdē p̄ viam
gratie. Alio mō per viā iusti
tie. p̄er viā gratie dupliciter
s. p̄ intercessionē publicā ca
pitis: q̄ fit in oblationē sacra
menti altaris. ij. p̄er inter
cessionē. q. p̄uataz membro
rū ecclesie. s. p̄ orationes sc̄o-
rū. Alio mō absoluit a pena
per viā iusticie. Et hoc ēt du
pliciter. Uno mō per viā re
demptionis. Alio modo per
viam pene. s. per elemosyna
rū largitionē. Alio modo per
ieiunioz afflictiones. Ideo
hec oīa cōsiderantes paren
tes nō debetis flere. sed istis
modis ei subuenire: vt a pec
catis soluant. Ad sc̄dam q̄
stionē. Ray. Respōdet Ray. Me
lius ē op⁹ charitatis qd̄ diri
git in deū: q̄ qd̄ dirigit in
hoīes. Ideo p̄nu duo mōi. s.
oblatio altaris et oratio san
ctorum sunt meliores et per
fectiores q̄ duo vltimi. quia
principaliter dirigunt in de
um. Alij vero duo in hoīez. s.
elemosyna et ieiunū. Mora
te de primo suffragio. sanct⁹
Tho. in. iij. sententiarum: et
ē sc̄dz Ray. in sua sūma dic
q̄ p̄ncipali⁹ suffragiū ē sac̄z
altaris. et rō ē: q̄ i ip̄o p̄tinet
xp̄s q̄ ē fons charitatis: cui⁹
intercessio excellit oēs. Ideo
et. Ideo vos considerantes
ista omnia: nolite flere: s̄ eis
succurrite per dicta suffra
gia vt si quo tenetur vinculo:

possi
salubr
cto ora
dei: qu

ma nā
or: et nō
magis
stodica
et rō nā
tis nos
diēda oī
Rō q̄: m
mūchali
pōt p̄ba
p̄roba
liorē oī
dicit effe
creatura
assilatur:
silatur: q̄
Ergo aīa
ctior oī
ptum de
et manif
imo ip̄e
nē. Arti
ope. Et
rv. Dix
Adior
Ben. p̄

vulgarizandi.

possit absolui. Et sic sacra et salubris erit cogitatio p̄ defūcto orare: vt. a. p. s. p. gratias dei: que nos et c.

Sermo. xlvj.

Alma plus ē q̄ esca et corpus. **Mathe. 6.** Secūdu cursū p̄u dētie et cognitio nis nālis quāto res est meli or: et nobilio: p̄ciosior: q̄: tāto magis ac maiori studio ē cu studiēda. Sz quū hoc ita sit et rō nālis h̄eat locū verita tis ne s̄ dicem⁹ aīaz eē custo diēdā oī cura. pot⁹ q̄ corp⁹. **Rō q̄:** nobilio: oī creatura mūdiāli. Que qdē nobilitas pōt pbari aliqb⁹ argumētis. **Id:** obatur igit aīaz eē nobi liorē oī creatura mūdi. Illa dicit esse nobilio: et p̄fectio: creatura mūdi q̄ deo magis asilatur: s̄ aīa magis deo as ilatur: q̄ oīs alia creatura. **Ergo** aīa est nobilio: et p̄fe ctio: oī creatura mūdi. **Assū ptum** de deo notū ē: et ligdū et manifestū: q̄ ē p̄fectissim⁹ imo ipse dat ceteris p̄fectio nē. Artifex semp ē perfectio: ope. Et illi nihil deest. **ps. xv.** Dixi dñō deus me⁹ et c. **Ad aīo: pz.** **Ad iñor: pbat.** **Gen. p̄mo.** Creauit deus

aīaz ad imaginem et similitudi nē suā et c. itē illa creatura dī eē nobilio: iter ceteras crea turas q̄ cōtinet in se oēs per fectōes aliax creaturaz. Sz aīa cōtinet in se oēs p̄fectio nes aliax creaturaz. **Ergo** aīa est nobilio: iter ceteras creaturas. **Ad aīo: ligda.** mī nor pbat. **Brego.** i q̄dam Omelia sup illud v̄bū. ite et p̄dicare euāgeliū oī creature dicēs. Aīa h̄z qd cōe cū oīb⁹ creaturis. **Id:** eē cuz lapidi bus vinē cū plāctis sc̄are: cū aīalib⁹ itelligē cuz angel. **Er go et c. ps. vij.** **Ad inuisti enz paulomin⁹ et c.** **Ulsq̄ q̄ pam bulat et c.** **Aug. sup Gen. ad l̄raz.** Sicut de⁹ ē super oēm creaturā: ita aīa oēm creatu ram nā et dignitate p̄cellit. Sz theologi doctores sacri dicūt q̄ angelus nō est nobi lior aīa natara s̄ dignior sta tu et officio: q̄ ipse cōtēpla tur deū modo absq̄ medio. sed quedaz auctoritas dicit. **Ad ensura** hoīs que est et an geli videtur p̄radicere. **Re spondēt. r.** q̄ illa auctoritas intelligitur de futuro. Non autē de presenti. **Unde** vex est q̄ quedā aīe habebunt tā tam gloriā quantū angeli et plus. Quum ergo cines p̄e

Sermones funebres.

statissimi aia sit tate dignita-
tis: dñ bene custodiri ⁊ ma-
xime a peccatis: p q̄ deum
amittit: ⁊ suā nobilitatē mi-
nuit: ⁊ imaginē dei p̄dit. vñ
B. irat⁹ p̄ p̄cōres clamat al-
ta voce. d. O aia ad imagi-
nem dei creata: dei similitudinis
decorata cōcūis sanctorū: ⁊
coheres angelorū: erubescere
porcinā contraxisse similitudi-
nē. Ut igitur aia nō amittat
suā nobilitatē debz a pecca-
to cauere. Et maiorē curam
debz hō habere de aia q̄ de
corpe. Unde nota qd̄ debe-
at facere q̄libet aia dñ est in
corpe: ne in eternū in inferno
dānet. figuratiue ostenditur.
Gen. xix. vbi dī p̄ duo an-
geli venerūt Sodomam: vt
euerterēt eā: ⁊ iuenerūt Loth
sedētē in forib⁹ ciuitatis ⁊c.
Et cogeāt eū dicētes. Sur-
ge ⁊ tolle vxorē tuā ⁊ duas
filias quas habes ⁊ ascende
in mōtē: ⁊ salua aiam tuā in
mōtē. Et eduxerūt eū extra
ciuitatē ⁊c. ¶ Per Loth itelli-
gitur q̄libet aia xp̄iana. in q̄
est peccatus. Loth interp̄eta-
tur vinct⁹ siue ligat⁹ cathenis
peccatorū: ⁊ sedet in foribus
ciuitatis .i. in extremo vite
sue q̄ in oī puncto ad mortē
currit: iuxta illud. ij. Cor. xj

¶ Periculū in mari ⁊c. Et se-
gitur eo sedente venerūt duo
angeli p̄ quos itelligēde sūt
duē inspiratiōes. altera q̄ di-
cit. Recede a malo. Altera
fac bonū. ps. 33. Recede a
malo ⁊. f. bo. Et cogeāt eū
angeli. d. Surge vsq̄ extra
ciuitatē. Iste duē inspiratio-
nes peccatorē excitāt a pec-
cato: iuxta illud Apосто. li.
Surge qui dormis ⁊ exsur-
ge a mortuis ⁊c. sed si mori-
ens vult surgere necesse ē ei:
q̄ secū ducat vxorē suā ⁊
duas filias. ¶ Per vxorem in-
telligas penitentiā. ¶ Per pri-
mam filiā cōfessionē. ¶ Per
secundā satisfactionē. Et cum
his filiabus debet exire i ma-
ri ⁊ saluare aiam suā in mē-
te: ⁊ nō respicere retro: idēst
ad tp̄alia que relinquat post
mortē. Et sic i hō mūdo graz
⁊ in futuro gl̄iam. Amen.

¶ Sermo. 47.
Adini voces de
celo ⁊c. Apo. ij.
Secundum di-
uinam scripturā
reperimus quadruplicē vo-
cem clamantem.
¶ Prima est peccatorum.
¶ Secunda est damnatorū.
¶ Tertia est purgandorū.
¶ Quarta est iustorū.

vulgarizandi.

Prima dicitur vox peccatorum. s. hominum munda-
norum qui sunt dediti volu-
ptatibus & delicijs. De qb? dicit sapiē. ij. Venite pfrua-
mur: que bona sūt in terra. i. in hac vita: & utamur crea-
tura ad libidinē celeriter i in-
uentute nostra: & vino p̄cio-
so impleamus nos: & nō inte-
reat flos nostri tēporis. Co-
ronemus nos rosis: idest va-
nitatibus: anteq̄ mors no-
bis eueniat: & a nobis nullū
fiat solacium absq; luxuria.
Secūda vox est dānatorū
quam dānati in inferno emit-
tunt ppter seuisimas penas
quas patiunt & portāt ppter
peccata que cōmiserūt: dñz
hic vinerēt: p quibus peni-
tentiam nō egerunt. De hac
voce dicit Isā. v. Vox eorū
quasi maris sonabit: q̄ vox ē
confusa & q̄rulosa: & ista vox
generatur ex agitatione flu-
ctuum: sic vox dānatorū est
terribilis cōfusa & querulo-
sa: ppter fluctuū agitatio-
nem. i. ppter penā magnā
que eis est ipartita ppter eo-
rum peccata que cōmiserūt
isti dānati emittūt voces hor-
ribiles: & tamen nō exandi-
tuntur: q̄ nō clamāt per cō-
tricionē suorū peccatorū: nec

propter misericordiā conse-
quendā: sed solū ppter mul-
tiplices tormētōrū penā: sicut
clamabat diues in inferno se-
pultus. **T**ertia vox ē pur-
gandorū q̄ in purgatorio pur-
gantur: & isti emittūt voces
ad nos viuētes petētes a no-
bis adiuuari suffragijs. Un-
de Job. 19. Loco istorū dicit
Misere mini mei &c. **P**ro-
pter q̄ viuētes debēt audire
vocē istorū & desideriū eorū
opere adimplere. ps. cxvj.
Beat⁹ vir q̄ impleuit deside-
riū suū: ex ipsis puer. xxi.
Qui obturat aures suas ad
clamorē pauperis: & ip̄e cla-
mabit & non exaudietur.
Quarto vox est iustorū q̄
emittūt ad deū orādo p se: &
p peccatorib? mūdi. ps. cxlj.
Vocē mea ad dñz clamant
&c. Usq; i deficiēdo. ista vox
audis adeo. ps. 90. clamabit
ad me & ego exaudia eū &c.
istā vocē emittūt ad deū vi-
penitētes qñ q̄rūt saluari: &
iustificari: iux illd. ps. 118. cla-
mavi i toto corde exaudi &c.
vsq; puerunt. figura de
Ezechia rege cui⁹ vocē lacri-
mabile exandit de⁹. iō dixi
audim vocē tuā: & vidi lacri-
mas tuas: & descendi libera-
re te. 4. Regum. xx. Hanc

Sermones funebres

vocem lachrimabilez debz
emittere quilibet monēs flē
do pctā sua istar. Ezechies: et
domin⁹ exaudiet vocē ei⁹ vt
ēt audinit vocez zacharie et
Helisabet: cui angelus dixit
Exaudita ē oratio tua et He
lisabet vxor tua pariet tibi. s.
in senectate sua et c. Mac vo
ce lachrimabili clamauit il
le defūctus. M. dūz vineret
cui dictūz est: exaudita ē ora
tio tua: et Helisabet. i. vxor
eius a lachrymosa pariet tibi fi
lium. i. grāz p quā finita pe
na q̄ tibi p peccatis tuis da
bitur in purgatorio: puenies
ad gloriā. Ad quā nos ipsi p
ducere dignetur. Amen.

Reditate que sūt
Cesaris Cesari.
et q̄ sūt dei deo.
Mat. xxi. Se
cundū Macrobinz Tulliu
Senecā cōs qz doctores tam
gētiles qz grecos: tā moder
nos qz antiquos: iustitia est
reddere vnicuiqz qd suūz ē.
Est itaqz corp⁹ ex terra: ideo
terre tradēduz ē: sicut suo cre
ditor: et sue creditrici: iuxta
illud Gen. iij. Ad emēto qz
puluis es et in puluere reuer
teris: aīa vō est spiritus et iō
spiritui debz reddi qui ē de

us: qz suūm eē ex deo habet
igitur tanqz creatori suo red
denda est: s; nōra q̄ de⁹ nūn
quā opatur iusticiā sine mise
ricordia: nec misericordiā si
ne iusticia. C. Prio virūqz
opatur manifeste et apte: vt
in saluatiōe bonoz: qz iuxta
iusticiā dat bonis bōa. Opa
tur et misericordiā manife
ste: qz remunerat vltra meri
tum et condignum. Teste
Paulo. Ro. viij. Non sunt
cōdigne passionēs hui⁹ tps
ad futurā gloriā q̄ reuelabit
et c. Vñ Bernardus: fateor
nō sū dign⁹ meis pprijs me
ritis regnū obtinere celoz
s; duplici rōne obtinēs illud
domin⁹ me⁹ Iesus xps et be
reditate p̄is et merito pas
siois altero ipse cōtēt⁹: alter
mibi donauit: cui⁹ dono illd
mibi vēdicare nō erubesco.
C. Secdo aliquādo opat in
iusticiā apte et misericordiā oc
cultā vt in peccatorib⁹ p tri
bulatiōes: sicut i san. Anto
nio: q a demonib⁹ ē vehemē
ter cesus. itē in scā Kateri
na de senis: q̄ similr cesa est.
C. Tertio aliquādo opatur
misericordiā apte et iusticiā
occulte: vt in expectatiōe pec
catoris: qz pius et misericors
expectat vt peccator: reuer

tar: se
arctū
mar
ne. 2.
cam
tardit
te cōp
vñqz
et puer
in infer
q̄ vide
sed h po
go de
us et mi
gnū vel
peccat
ns illū p
go nō ē
dicēdū
sit pale
eternale
natū ma
catū tan
no crem
luer. itez
tam offer
ntis. iō i
qz bō nō
tam penā
portet ex
nituz. itē
volūtas
ideo et p
C. Prio
phis. P
ciqz rei

vulgarizandi.

tur: sed q̄ magis expectat eo
arctius puniet. **Uñ Valerius?**
mari. i pmo libro de religio
ne. Lcto enī gradu ad vindi
ctam sui diuina pcedit iras
tarditatēq; supplicij granita
te cōpēsat. **Quarto** aliqui
vtrūq; occulte: in inocētib?
et pueris in limbo abditis et
in inferno obtruncis diuitib?
q̄b videbātur boni et iusti:
sed h̄ posset queri. Quare er
go de? punit h̄ ē vt dixisti pi
us et misericors vltra cōdi
gnū vel demeritū: nā ille q
peccat: peccat tpaliter: et de
us illū punit eternaliter: er
go nō ē ita pius et c. **Rūdo**
dicēdū esse q̄ q̄uis peccatū
sit tpale: tñ iñicit et deturpat
eternale. s. aīam in qua eter
nalit̄ manebit culpa: et pec
catū tanq̄ mā ignis. iō me
rito cremat et punit eterna
liter. itez alia rō: q̄ p pecca
tum offenditur de?. q̄ est iñi
nitus. iō iñinite d̄z pñiri: s̄z
q̄z hō nō potest portare iñi
tam penā itēfue: de? vult q̄
portet extēfue. s. p tēpus iñi
nituz. itē alia ratio. q̄ mala
volūtas reproboz est eterna
ideo et pena d̄z ēē eterna.
Primo declarat h̄ ēē exē
plis. **Primo** venditio cuius
cūq; rei ē momentanea: et tñ

possessio ē ppetua et eterna.
Secūdo. itez vulneratio
est momentanea: et tamē ce
citas est perpetua.
Tertio. item casus in fo
neam est tēporalis: et tamen
detentio est perpetua.
Quarto. itē effusio oculo
rum est momentanea: et ta
men cecitas est eterna.
Quinto. itē portio venens
est temporalis: et tamē mor
tem operatur perpetuam.
Sexto. itē act? cuiuslibet
sacramēti ē momētane?: tñ ē
ppetu? character: sic i pposito
Misericordia et iusticia
dei manifeste oñdit opata a
deo i amico nro. **Prō** mise
ricordia: q̄z vocant eū a la
bore ad req̄e dicens. Venite
oēs qui laboratis et c. Et ego
et c. **Scdo** q̄z vult eū corona
re corona iūmortalitatis. ps.
8. Gloria et honore corona
sti eū: et cōstituiisti eū et c. Et
Osee. 14. germinabit sicut li
liū et florebit i eternū aī et c.
Nō ppter ei? merita: sed pp
suā pijsimā misericordiaz.
Scdo iusticiā q̄z reddet il
li iuxta opa sua. Jo. Teste i
apo. 14. Opa. n. illoz sequū
tur illos et c. iste igit vt i ple
re dictū dominicū. **Reddi**
te que sūt et c. se disposuit i vi

Sermones funebres.

ta ad gratiam hic per penitentiam
inimicis: orationes: elemosinas
ecclesiarum visitationes reddens
unicuique quod suum est: et in futuro
ad gloriam per eum etc.

Sermo. 49.
Olim mihi su-
perest sepulchrum.
Job. 27. Ego
consideravi dicit
patientissimus. Job quod est una
extrema demencia una stulti-
cia: quod persona fatigetur ad ac-
quiritur res mundanas: res ter-
renales res corporales quam quam
bene steterunt et mihi crepuit
cor: ad accumulandum veniendo
ad omnibus morte: de rebus non
remanet mihi nisi una pena
fossa: unum obscurum et strictum
sepulchrum solum mihi superest se-
pulchrum si nos investigemus et
queramus bene prudentes cunctas
mei nos regimus quod quam homo est
vivus habet magnam amplitudi-
nem magnam latitudinem que
longitudo tota restringitur quan-
do ipse homo venit ad mortem:
vnde ego repio quod homo vivus habet
duplicem latitudinem.

Primo habet latitudinem
nature et anime.

Secundo habet latitudi-
nem fortune.

Magna ergo latitudinem
habet anima in uno corpore vivo

quantum ad essentiam: et quantum ad su-
as virtutes: quantum ad suam essen-
tiam anima est in toto corpore:
et tota in quolibet parte corporis: vnde
non est aliquid per se sic pena sic vi-
lis in corpore humano: quam vivit
in qua non sit tota anima essentia-
liter et secundum suam naturam: et non est
solum in cerebro vel capite ut
dixerunt quidam reprobatum a philo-
sopho in libro primo de anima: sed tota
in digito pedis et manu. Et
brevisiter ubique est tota essentiali-
ter. Et hoc tu habes clare ab
auctoritate Augustini i. 6. li-
bro de trinitate. cap. 9. Ubi ait.
Creatura quoque spiritualis sicut
est anima: est quod est in corpore co-
mparatione simpliciorum: sine co-
mparatione autem corporis multiplex
est: et ipsa non est simplex: nam
ipsa simpliciorum est corpore: quam non
mole diffundit per spatium loci:
sed in unoquoque corpore et in
toto est et in qualibet eius parte to-
ta est non solum anima habet latitudinem
in corpore vivo: quantum ad essenti-
am: sed et quantum ad suas virtutes
debetis notare quod ipsa anima habet
suas virtutes: quam visiva est in
oculo: virtus auditiva est in aure et
sic de aliis virtutibus habet suas
virtutes non est tota in quolibet
parte corporis quia virtus vi-
siva non est in aure: virtus au-
ditiva non est in lingua etc.

Loci
corp
tudi
re car
ta mo
ne ref
no est
ter nec
corpore
us corp
pest sep
dico qu
tudine
se qu
renbu
ralia v
nys et
cys i ac
fic apli
mor et
vno pr
hoc ecc
ca. dice
mea v
sub sole
sepulch
runt cor
Noster
ita pre
sepen
locutio
aperu
bus nu
nisi van
spirens
q in m

vulgarizandi.

Cōcludo ergo breuiter et di-
co qd hō vinēs hz magnā la-
titudinē qstū ad nām. **O** v-
te cartā el se ne vene la spira-
ta morte et totā hāc latitudi-
nē restringit itātū qd ipa aīa
nō est in corpe nec essentiali-
ter nec virtualiter: nec i toto
corpe: nec in aliq parte ipsi-
us corpis: solū ergo mihi su-
pest sepulchrū. **S**ecundo
dico qd homo vinēs hz lati-
tudinē fortune. **A**d o dilatat
se qstū ad carnē in filiab⁹ pa-
rentibus. **A**d o qstū ad tēpo-
ralia v3 in thesauris et pecu-
nijs et mercedonijs in edifi-
cijs i agris i vineis. **E**ssendo
sic āpliat⁹ et dilatatus venit
mors et telo suo rstringit eū i
vno pno loco. **U**n cōsiderās
hoc eccle. loqitur de seipso. 2.
ca. dicēs. **A**d agnificanti opa
mea vsq et nihil permanēs
sub sole: soln3 mihi superest
sepulchrū: et hec verba fue-
runt coram vobis sumpta.
Moster enī. **M**. e passato ab
ista presenti vita ruminādo
sepenumero ex mente istaz
locutionem Job. et vidēdo
apertissime in oībus his re-
bus mūdānis nō esse aliud:
nisi vanitatem afflictionem
spūitus et corruptionem: et
q in morte nō acgrit aliud:

nisi vnā parnā fossaz: quādo
fuit in isto mūdo visus accu-
malare res in qb⁹ nō est va-
nitas: sed virt⁹ nō afflictio spi-
ritus: s3 gaudiū mentis non
corruptio: sed ppetuitas et v-
tutes et bonas opatōes. **H**ic
narra vitā suā et vtutes suas
et finē suū. **N**ossumus ergo
cōcludē et dicē sibi audacter
illud qd dicit psalmista i. ps.
83. **I**bunt de vīte in vtutē.
vid. deus deoz in syon. **Tu**
M. qui ambulasti p viā hu-
ius mūdi de vtute i vtutem
gande iubila et fac festū qm
contemplaberis deū deoz
facie ad faciē in syon. i. in vi-
tam eternā. **U**elimus et nos
dilectissimi viuere vtiose in
hoc mūdo vt mereamur vi-
dere ipsum summū bonū fa-
cie ad faciē in isto mundo
per gratiam etc. Amen.

Sermo. 50.
Non est mortua
puella: sed dor-
mit **M**atthe. 9.
Nolens sōs pie-
tatis. **I**esus christus paren-
tes amicos et vicinos archi-
sinagogi qui plorabant ama-
re mortem filie sue vnice: di-
cit sacer enangelista **M**atth.
qd vertit se ad multitudines
et dixit. **O** brigata non plo-

Sermones funebres.

retis nō est motua &c. Quā-
uis nālib⁹ p⁹his ista locutio
appeat falsa & impossibil⁹ egre-
gij cines mei q⁹ vna puella
mortua sit vna & dormiat:
quū dicat p⁹ncipes p⁹horum
ari. i. lib. d. sō. & vigilia: istas
duas passioēs. s. dormire &
vigilare eē passioēs aīal⁹ vi-
ui: tamē apud īperatorē na-
ture. i. oīpotētē deū ē possibi-
lis & verissima: nec est mirā-
dū. Videm⁹ enī p⁹ expiētiam
aliquas res videri falsas ho-
mībus simplicib⁹ idiotis &
grossis: & tū esse verissimas
hoīb⁹ doctis & in scīa educa-
tis: or dicatis mibi. Quis hō
spoliat⁹ p⁹bia posset imagina-
ri totā terrā eē minores vna
stella celi. Certe nullus: & tū
apud p⁹hos istud ē verissimū
ut q⁹ vnq⁹ posset credere id
q⁹ credūt. s. q⁹ tres spūales
res in corpe res imāles res
que p⁹ma facie vident⁹ false:
& impossibiles: & tū sūt poles
& vere: sūt reuertendo ad p⁹-
positū. Hec locutio dñi n⁹i
Jesu xpi vī p⁹his īpolis: & ta-
mē sibi q⁹ est de⁹ & hō ē polis
& verissima: nō ē ergo mor-
tua puella. Cōsiderando pli-
bus vicibus istā locutionē
charissimi ego repio sub bre-
uitate tres conditiones per

sonaram de quibus.

Primo aliquē vident⁹ vi-
ue & ī veritate sūt mortue.

Secūdo aliq⁹ vident⁹ mor-
tue: & ī veritate sūt mortue.

Tertio aliq⁹ vident⁹ mor-
tue: & ī veritate sūt viue.

Dico p⁹mo q⁹ aliq⁹ p⁹sone
vidētur viue & ī veritate sūt
mortue: & iste sūt ille q⁹ fece-
rūt sibi paradīū de h⁹ mūdo q⁹
posuerūt totā felicitatē suā ī
reb⁹ hui⁹ mūdi q⁹ stāt suffoca-
ti & submersi ne li piaceri di-
lecti & p⁹solatōe mūdani car-
nali & bestiali. q⁹ clausurunt
oculos p⁹ nō resguardar p⁹u
el celo p⁹ nō se recordare p⁹u
de dō vt nō recordarēt an-
pli⁹ p⁹p⁹e salutis. isti tales vi-
dent⁹ q⁹ sūt viui: & nō soluz
viui: s⁹ et bñ viui: & tū dolo-
rosi & meschini: sūt ī veritate
mortui q⁹stū ad aīaz: & illd ē
q⁹ dicit tuba fidei ch⁹ristiane
p⁹au. apls sermādo ad Th⁹i-
mo. v. cap. Vidua q⁹ in deli-
tijs ē viues mortua ē: & iō an-
gelus dñi epō p⁹gami q⁹ erat
de ista p⁹brigata dic⁹ Apoc.
iij. ca. scio opa tua: q⁹ nomē
habes vt viuas & mortu⁹ es
& de istis p⁹mis nō dic⁹ dñs v⁹
ba assūpta. **A**liq⁹ aliq⁹ vi-
dētur mortui & ī veritate sūt
mortui: & isti sūt illi q⁹ p⁹ fra-

galite
ppri
caro
ti: &
lo m
potin
p⁹o
chū
desp
mines
mī q⁹
te mor
& ista
multū
plus cr
terribil
palis:
quē
mū tot
xij. d.
illa en
oīam m
separati
eternā p
pleu.
boēs aī
te sed ser
hoc num
mī sed f
q⁹ erit
te quā
morte:
istis ve
que ali
time v
ritate f

gilitatē vel ignorantiā vel per
ppuā maliciā banēdo pec-
cato mortaliter stāt indura-
ti: et obstinati in malo: et nul-
lo mō dicē volūt culpā sed
potius volūt mori cum ipso
pectō mortali et ire ad sepu-
chrū eternū: et isti tales hoīes
despati hoīes diaboli: ho-
mines inhumāi: videt mor-
tui q̄tū ad corp⁹ et sūt i vitā
te mortui quātū ad corpus:
et ista mors. s. aīe et corpis ē
multū plus acerba multum
plus crudelis. multum plus
terribil⁹ q̄ sit solū mors cor-
palis: de qua terribilitate lo-
quēs Aug. speculū limpidissī
mū tot⁹ ecclesie militāris i.
xiiij. d. ci. dei. cap. xij. d. hoc
Illa enī mors est grādo: et
oīum maloz pessima nō sit
separatiōe aīe et corpis: s; in
eternā penā poti⁹ vtriusq; cō-
plexū. Ibi ecōtrario nō erūt
hoīes aīi morte nec p⁹ mor-
tē sed semp in morte: ac per
hoc nunq; vinētes nūq; mor-
tui sed sine fine moriētis: nū-
q; erit hominū pēus in mor-
te quā vbi erit mors ipsa sine
morte: nec enī dicit dñs de
istis verba assumpta. **E** Ali-
que alie p̄sone et iste sunt vl-
time vident mortue. et in ve-
ritate sunt viue: et isti sunt il-

li q; viuūt in hoc mundo vir-
tuose iuste et sacte. Et qñ pas-
sano sine peccato mortali et
moriunt cū gratia oīpotētis
dei: et quānis videant mor-
tui quātū ad corp⁹: in veri-
tate nō sunt mortui sed viuūt
quātū ad aīam in eterna vi-
ta. In p̄sone quoz. **P**aulus
ait. Et ad Corin. vi. Quasi
moriētes et ecce viuim⁹. Et
vnde. Veda super illo passū
Lu. xx. De⁹ aut nō est mor-
tuoz sed viuoz dicit. Et autē
vera vita q̄ iusti deo viuunt
et qñ corpe moriūt. et d istis
vltimis dicunt a dño verba
assumpta. Et q; ista puella ē
passata ab ista p̄nti vita fm
q; mihi facta fuit relatio a p-
sonis fide dignis visa est vi-
uere vtriose. **H**ic narravit:
suas virtutes: et finē vite sue:
si purgata diligēter ab oī pec-
cato possum⁹ credere q; sit d
ista vltia brigata. Quāobrez
arditamente possumus di-
cere de ea theūta assumptū.
Nō est inor. pu. et c. O p̄res:
o matres: o fratres: o soror-
es: o parentes: et o vos oēs
alii amici non effundatis la-
chrymas nō ploretis nec de-
tis vobis melēcholiā et affli-
ctionē quoniam vestra puella
vel filia soror et parentes et c.

Sermones funebres.

nō ē mortua sic vos cogita-
tis: scz q̄tū ad corp⁹. Quātū
āt ad aīaz vivit ⁊ dormit in
glia paradisi expectādo futu-
rā spē ⁊ resurrectionē. Ad q̄
oīpotēs de⁹ faciat nos p̄ci-
re p̄ grām ⁊ demū possum⁹
in alio mūdo per gloriā. Ad
quā nos perducit ⁊c.

Sermo. li.

Brenes dies ho-
minis sunt. Job.
xij. Tāta est bre-
vitas n̄ri tēporis
⁊ maxime nūc ho-
norādi cines q̄ q̄n cogito q̄si
ex toto extra meipm ⁊ p̄u-
por: in lachrymas ⁊ tor⁹ tre-
mo ⁊ ex magna amaritudie
⁊ dolore cordis p̄quero: ve-
nisse in hūc mūdū dicēdo il-
lud qd̄ dicit. Job. iij. ca. q̄re
data ē mihi lux ⁊ vita. Et p̄p
hoc pin⁹ e pin⁹ fiat e me mis-
se a voler iueſtigare la radi-
ce el fundamēto de q̄sta bre-
uita: ⁊ q̄n bñ q̄ſui ⁊ regſui
ego reperio q̄ duo ſolū ſunt
poſſima fundamenta iſti⁹
tante breuitatis.

Primū fundamentū
eſt natura ipſius tēporis.

Secūdū fundamētū ē de-
us domi⁹ ipſius tēporis.

Dico primo q̄ primū fu-
damētū breuitatis n̄re ē na-

ipſius tēporis. Et pro aliq̄
declaratiōe. hoc debetis no-
tare q̄ magna differētia ē in-
ter naturā eternitatis ⁊ n̄az
tēporis: ſim q̄ egregie diffi-
nita ē a n̄ro cine boetio. v. d.
cōſo. Eternitas ē iſterminabi-
lis vite tota ſit ⁊ p̄fecta poſſeſ-
ſio ſine diſcurſu ſine ſucceſſio-
ne ſine viciffitudie. S; tps
ē qdā poſſeſſio iſperfecta qm̄
illd̄ q̄ poſſidet i tpe poſſide-
tur firmū ⁊ gete. Adō āt mu-
tabili ſ; rōnē q̄: qd̄ poſſidet
in tpe h; ſinē ⁊ n̄ ē totū ſit ſic
eternitas ſ; h; p̄tē p̄ partē. ſ.
diē poſt diē: mēſez p̄ mēſez
annū poſt annū ⁊ ſemp ſine
requie ſine intermiſſiōe am-
bulat. Et totū hoc nō p̄cedit
ab alio niſi q̄: ipſum tēpus ē
fūdamētū. ⁊ radicātū ſupra
motūz primi mobilis ⁊ pri-
mū celi ⁊ ē ſua mēſura. Un̄.
iij. philiſcop. Tps ē numer⁹
motus ſim p̄ius ⁊ poſteri⁹.
Et q̄: celū nunq̄ quieſcit in
cōtinuo fluxu ⁊ in continua
generatiōe ſequit⁹ q̄ tps ſun-
datū ſup hoc celū mediante
ſuo motu ſit ſimiliter in cōti-
nuo motu ⁊ cōtinua genera-
tione. S; poſt horribilē indi-
cinz celū erit imobile ⁊ non
erit aliqd̄ tēpus. Uidi ⁊ dicit
aqla grandis. Jo. raptus in

vulgarizandi.

spū. Apосто. io. Et qd vidisti
Jo. Uidi et angelus quē vi-
di stantē supra mare et supra
terrā leuauit manūz suā ad
celū et iurauit pvenientē in se-
cula seculor: q creauit celūz
et terrā: et ea q in eis sunt: q:
tps nō erit ampli. Breues
igit dies hoīs. Quantū ad
istd pmtū fūdamētū sufficit.
Secundum fundamētū
breuitatis nostri tps est dñs
deus ipsi tps tot' cursus. to-
ta lōgitudō. Tota breuitas
nri tps est in manu dei sicut
pecunie tue sūt in manibus
tuis. Et sicut tu dispensas. et
distribuis pecunias tuas pro
ut tu vis cui tu vis: et quantū
tu vis: sic ipse de' dispēsat et
distribuit tempus ad libitūz
suū. quāobrem in bone hō non
potes iuste conqri de deo di-
cendo. Cur de' nō das mihi
nisi triginta annos tps et illi
das. l. Cur facis me mori in
flore iuuentutis et illum in se-
necta. Quā illud tps parum
vel satis q tibi dat nō ex de-
bito s; ex grā ex benignitate
ex dono. sicut tu das pecuni-
as tuas. Hñs igit dñs tps i
māib' suis: et i sua pte: nos
regim' in sacra scriptura di-
spēsasse ipz tps būane nāe di-
ueris vicib' diuersis modis

Et pñcipio a Gene. Mos
hēm? q si prim' pñ nī. Adā
durasset i grā et nō peccasset
de' dispensasset tps q sp vi-
xisset. S; q: peccādo pdidit
grām accepit ab eo tps vi-
uēdi et sibi taxauit et dixit ei.
Amice: ex q nō curasti mihi
obedire: n curasti offēdē me
nō curasti pdere grāz meā:
ego quoq nollo q tu uiuas i
etnū s; solū. dcccxxx. ānis.
Gñ. v. Et factū ē tps q vixit
Adā nōgetis triginta ānis et
mortu' ē. Ueni magis vltra.
vi. ca. tu repies q oipotens
de' vidēdo magna pctā: ma-
gnas abhominaciones: ma-
gna scelera incipē crescē: et
multiplicari sup terrā intm q
ois caro corruptat viā suam:
mor' ad irā iurādo dixit hec
vba. Nō pmāebit spūs me'
in hoīe in eternūz q: caro ē.
Erūtq dies ei' tm. c. viginti.
ānoz. Et i pñti nra etate illd
tps abbreviatū ē i aliqb' vsq
ad. lxxvij. Si aliquis trā
seūt: illd tps q rax ē eoz vi-
ta pōt magis vocari mors la-
bor et dolor: quā vita. Dies
annorum nostrorum in ipsis
septuaginta annis et ampli-
us eoz labor et dolor: aut p
pbeta. ps. lxxxix. Et i mñis
pñis nos videmus: hodie

Sermones funebres.

istos annos esse abrenuatos. re & appetere horribilem &
 Uidem? enim qd iustus dñs obscuram mortē cum sit snia
 vni dat. xxx. annos. Vni alte oñz phorū & maxime Ari.
 teri dat. xx. An. l. mēses. Et in pluribus locis & potissime
 min? etiā scdm qd sibi placet primo ethico: ū in principio
 Et totū hoc nō pcedit ab ali qd obiectū volūtatis sit bonū
 quo nisi qd ipse de? est tps. & et oēs res que desiderantur a
 pōt facere de ipso qcqd vult. volūtate desiderant inquan
 Breues ergo di. ho. sunt & tū habēt in se aliquā bonita
 ista fuerit verba assumpta. Mf tē: & ipsam mortē videamus
 M. mortu? est videndo dies experimentaliter nō bonaz;
 isti? tps esse breues mediā sed potius malā q: est prima
 tib? suis virtutib? suis bonis tio vitē que vita est vna res
 opationib? in qb? se exercu bona qd orbem nō deberet
 it qñ fuit in pñti vita & me desiderari: sed fugi nō debe
 diātē cōfessione cōmunionē ret appeti: sed haberi in ab
 & alijs sacramētis ecclesie q hominationem nō deberet
 deuote sumpsit in suo fine vi amari s; haberi in odiū: tam
 sus est puenire ad illā vitaz si nos consideram? istā locu
 vbi sunt dies eterni ppetui tionē pauli reperiemus cām
 & sine fine. Quāobres nos q nō esse extraneam s; cōgruē
 sumus hic pñtes possum? tissimā & cōuenientissimaz.
 erigere oculos ad celū & red Mos habem? i phya qd vna
 dere grās deo & dicere cum res dñderat duob? modis.
 pba. Vltaz petijt a te: & tibi. C. Primo per se.
 e. lō. di. eter. Quāvitā nobis C. Secundo per accidens.
 deus cōcedat in hoc mūdo C. Illa res desiderat p se q
 p grāz & i alio p gliāz q & c. hz in se aliquā bonitate: & il
 C. Sermo. liij. lā res desiderat p accidēs: q
 C. Tps dissolut & eē nō hz in se aliquā bonitatez;
 cū xpo: ad phil. p sed est via & causa alicuius
 mo. Licet ista lo alterius bonitatis: vbi gfa.
 cutio p Pauli apo Infirmitas desiderat medici
 stoli tube fidei xpīane videā nā amara: & miles belliz p
 tur extranea prima facie bo pter pecuniā: & tamē iste res
 mo. cines mei. scilz desidera nō desiderant p se qd habēt

aliqui
tur p
est v
sancti
vna r
folia
mori
nitati
qua b
dñi: q
sed est
oēs bo
rum a
cit for
dicit. c
et esse c
causē
positus
hinc de
vna est
omnes
cra cog
ista pp
mns du
philosof
do pp
as reper
uit in p
cens. Q
desider
q: om
turalite
esse pfe
est vna
luer ap
lect? q

et dicitur vulgarizandi.

aliquā bonitatē. sed desiderā
tur p accidēs iniquitū amāz
est via et cā ad introducēdū
sanitatē in corpe q sanitas est
vna res bona. et isto mō apo
stolus desiderat mortē nō q
mors habeat in se aliquā bo
nitatē: sed q: est via mediāte
qua homo iustus peruenit ad
deū: q de? nō solū est bonus
sed est ipsa bonitas et sup̄a
oēs bonitatē. Et q: hoc sit ve
rum audi adiunctionē q: fa
cit sūe locutioni. Nā postq
dixit. cupio dissolui adiunxit
et esse cum xp̄o. Multe sunt
causē ppter quas hō iustus
positus in hoc mundo canti
nue desiderat mortem. Sed
vna est illa que transcendit
omnes alias. scilicet perfe
cta cognitio veritatis. De
ista ppter breuitatē solū dice
mus duo verba. Princeps
philosophorū Ari. inuestigā
do pprietates hōis inter ali
as reperit vnā q: manifesta
uit in principio. Met̄a. di
cens. Oēs hōies natura scire
desiderant. Ratio huius est:
q: omnis res imperfecta na
turaliter appetit et desiderat
esse pfecta. Et q: hō ignorās
est vna res imperfecta natura
liter appetit et desiderat eē p
fecta et scire et nō solū scire. s:z

etaz pfecte scire. Est autem
impossibile q: hō vsq: quodē
in hac vita pnti possit habere
re pfectā cognitionē et sciam
alicuius rei. s: in q: dicit Ari.
in primo phisicorū et in plu
ribus locis: et maxime in qui
to Met̄a. et pmo posteriorū
Tūc pfecte cognoscit et scit
aliquā res q: pfecte sciunt et
cognoscunt causē et pncipia
illius rei vsq: ad elta. Et q:
existēs in hac vita nō pōt pfe
cte cognoscere nec scire pnci
pia et causas alicuius rei: nec
creature seqt q: nō possit ha
bere pfectā cognitionē vel sci
entiā alicuius rei. Qd hō exis
in hac vita nō possit habere
pfectā cognitionē pncipiorū
et cāru creatoris accipiendo
pro ista pncipia et cās cogni
tionē suā in tuitiā sui visionē
p: q: de? nō h: pncipia nec
causas: sed potius est vnuer
sale pncipiū et cā oīum. Un
tuba fidei xp̄iane Paulus apo
stolus ait. Cor. xliij. Tūc autē
sa. ad sa. videm? nūc p spe. i
enig. et Ari. ij. Met̄a. dicit
q: sic se h: intellectus n: ad
res manifestissimas et ad res
diuinas sicut oculos noctu ad
lūmē solis. Unde sicut ocu
los noctue ppter debilitatez
sui visus nō pōt pfecte respi

Sermones funebres.

vere solē ita intellect⁹ noster
quousq; est in vita pñti con/
iunctus huic corpi nō pōt p
fecte ppter suā debilitatē co
gnoscerē ipm deū. Quod ē
hō exis in pñti vita nō pos
sit pfecte cognoscere princi
pia ⁊ causas ipsius creature
est sili notū ad minus de pñ
cipio: ⁊ cā vli sicut iā habui
stis. Ergo clude ⁊ dic pro
pter causas assignatas q; hō
quousq; ē i hac vita pñti nō
pōt hēre perfectā cognitōez
⁊ sciam alicui⁹ rei nec crea
toris nec creature. S; quā
do hō iustus recedit ab ista
vita pñti ⁊ spoliat isto corpe
h; pfectā cognitionē ⁊ sciaz
creatoris ⁊ creature. Creato
ris q; nō videbit eū ampli⁹
p speculum. i. p creaturas ⁊
enigmata. i. p figurat; vide
bit eū facie ad fa. vel sicut ē.
Creature ē hēbit pfectā co
gnitōez ⁊ sciaz: qm vidēdo
⁊ cōtēplādo diuinā essentiaz
clare ⁊ pfecte videbit creatu
ram in ipā diuinā essentia fi
ent i suo pñcio ⁊ i suo sōte
lipidissimo: ⁊ de hoc accipe
vñm pulcherrimū originale
Bernardi in sermone de oī
bus sanctis: ⁊ factā finē. Co
gnosceamus tñc ipsuz i semet
ipsum trinitatē ⁊ gloriā illā

sine vllō enigmatē mundo
corde cōtēplabimur. In hō
enī erit vita eterna vt cogno
scamus patrē ⁊ filiū cū sctō
spū: ⁊ videamus deū sicuti ē
idest nō inō sicut est i nobis
sed sicut est i semetipsū. Tūc
quoc; i ipsa sapia: oīa que in
celo ⁊ que i terra sūt pfectis
sine cognoscemus: i ipso sō
te sapie rex oīum cognitōez
habētes. Desando ergo illd
hō iustus posit⁹ i valle mise
rie huius mūdi clamat alta
voce cū Paulo dicēdo. Lu
pio ⁊ c. Que vba fuerūt co
ram vobis assūpta. Maius
desideriū ⁊ maior voluntas
q; habuit nr. M. i hoc man
do fuit hō. i. mori ⁊ eē cū xpo
⁊ posset iplere hoc suum de
sideriū visus ē viuere vtno
se: hic narra vitā: vtutes ⁊ fi
nem quāobrē cnz trāserit ex
hoc mūdo possumus crede
re pp suas virtutes q; i alio
mundo sic viuat ⁊ regnet ⁊
triūphet i secl'a secl'oz Amē.

Q Sermo. 53.
Adnes mori
mur. ij. Re. 14
Quāq; quoti
die videat a se
su ⁊ per expiētiā q; oēs vni
uersaliter moriamur pñtā. d.
tamen multi nesciēdo cās ⁊

nō b
ticiā
ment
quis
cogn
mēta
tificā
rabit
vex q
tur a
gis m
in pñti
mitē
solū v
nā no
talē m
ta ⁊ cō
um q
ruptio
manu
to q; c
nere m
quā de
tis nota
re que
corrupt
in parte
na. stell
quādo
chunor
positus
corrup
Opera
ipsi pe
⁊ c. d
in Ap

nō habēdo cognitōem ⁊ nō
 nōciā scientificā de hoc vebe
 menter muratur. Sed si ē ali
 quis q de hō habeat nō solū
 cognitōem ⁊ noticiā experi
 mētālē ⁊ sensitivā: sed et sciē
 tificā ⁊ cognoscat cāz nō mi
 rabitur q: scit vñ pcedit. Est
 vñ q: circa istā mās assignā
 tur a sacris doctorib⁹ theolo
 gis multe ⁊ diuerse cāe. Sꝫ
 in pñtiāz itēdo loq brenit di
 mittēdo oēs alias accipiem⁹
 solū vñā theologicā q ē ista.
 Mā nostra corruptibilis per
 talē modū ordinata ē disposi
 ta ⁊ cōposita q est necessari
 um q aliq lite veniat ad cor
 ruptionem ⁊ nos oēs sūt ve
 manus ad morē. Admēn
 to q: cinis es ⁊ i cinerem re
 uerteris. Gen. 3. Et pp ali
 quā declinatōez huius debe
 tis notare q sūt aliq creatu
 re que sūt suā nām nō sunt
 corruptibiles nec in toto nec
 in parte sicut sunt celi. sol lu
 na. stelle: ⁊ si tu reperis ali
 quādo in sacra scriptura al
 chuno parlare q dicat op
 positūz. s. q celi ⁊ stelle sunt
 corruptibiles sicut in. ps. ci.
 Opera manū max sūt celi
 ipsi peribūt: tu autē pmanes
 ⁊ c. De stellis at sicut babes
 in Apoc. vi. stelle cadent de
 celo sicut ficus mittit grossos
 suos debes itelligere ⁊ cor
 ruptione q est sūm q̄litate: ⁊
 nō sūm substantiā: q: celū sūm
 substantiā est igenerabile ⁊ in
 corruptibile ⁊ salterabile: ⁊
 saugmētabile sicut pbat. pbi
 losophus in lib. i. de celo ⁊
 mūdo: nec pōt recipe pere
 grinas ipressiōes ibidē. Ce
 lum est elōgatū a contrarijs
 ibidē. Et ppter hoc ipse ibi
 dē dicit. Celū est loc⁹ depu
 tatus cōpōitē deo. Et in eo
 dem lib. dicit q est loc⁹ spiri
 tuū ⁊ dei. Et cōcordat cū p
 pheta David dicēte Celū ce
 li dñō: terrā autē dedit ⁊ c.
 Ista igr corpa celestia nō sūt
 corruptibilia nec i toto nec i
 pte. Sūc at aliq alie res q sūt
 corruptibiles: ⁊ i toto: ⁊ i p
 te: ⁊ iste sūt oēs pposite i fra
 boiez sic ē aur⁹ argētū plūbū
 ⁊ hmoi: ⁊ oēs res siue vege
 tabiles sicut sūt radices plāte
 ⁊ arbores ⁊ oēs res sēsbiles
 sic sūt aialia bruta. oēs iste res
 sūt corpa les ⁊ i toto ⁊ i pte. i
 toto qm leo mori: nō ē apli
 us leo i toto nec i parte. qm
 moriēte. eone sua aia apli⁹
 vivit: sꝫ moriē fil cū corpe: sꝫ
 aliq alie res q sūt corruptibi
 les in pte: sꝫ nō in toto: sicut
 sunt quatuor elta. Elementa

Sermones funebres

enī fm p̄m sunt sit actiua ⁊ passiua nā vnū elemētū cor-
rūpit aliū. Verbi gr̄a. Ignis
corrūpit aerē ⁊ aq̄ corrūpit
ab ere: ⁊ tñ ignis corrūpēdo
aerē nō corrūpit totū aerē: s;
partē: sicut exp̄sse: dicit p̄s i
lib. de celo ⁊ mū. ca 8. Et in
p̄mo methaurox. Et rō ē p̄a
q; si ignis corrūperet totū ae-
rē sequer̄ vnū magnū incon-
ueniens in ph̄a. s. q; locus vt
erat p̄mo aer ēēt vacuus q̄ ē
cōtra p̄m. 4. phisicor. Et si
dicerēs bñ nō posset repleti
alio elemēto: ego dico q; est
īpossibile: qm̄ dicit ip̄e Arist.
in. 4. de celo ⁊ mū. q; oīa ele-
mēta mouēt naturalr ad sua
loca: sicut ad suos fines ⁊ nā
lūter q̄scēdo saluant ⁊ cōser-
uant in ipsis locis. Quāobē
in illo loco vacuo nō posset
ēē aliqd aliū elemētū: sicut in
loco naturali. sed violēter: ⁊
cōtra nāz. Si ergo elementa
essent corruptibilia in toto se-
queret̄ imēdiatē vnū illorū
inconueniētū: vel q; ille locus
elemēti corrupti ēēt vacuus:
vel ēēt replet⁹ aliquo corpe p-
petuo ⁊ violēto: ⁊ nullū vio-
lētū est p̄petuū. ij. de celo ⁊
mundo. Cōclude ergo ⁊ dic
fm verā phiam q; quattuor
elemēta sunt corruptibilia in
p̄te: ⁊ nō in toto. Sūt aliquē
alie res q; sunt corruptibiles
in toto: sed non in p̄te sicut ē
hō. in toto qdē. q; hō corru-
ptus siue mortuus nō est am-
pli⁹ hō. Ocul⁹ hōis mortui
nō ē ampli⁹ oculus. Ad an⁹
homis mortui nō ē ampli⁹
man⁹. nisi volum⁹ loq; egro-
cādo eo mō q; dicim⁹: q; hō
dicit⁹ ē hō qd ocul⁹ marino-
re⁹ ē ocul⁹ q; man⁹ metalli ē
man⁹. dicit p̄s. ij. de aīa. ⁊ in
lib. d. morte ⁊ vita. S; si vo-
lum⁹ loq; p̄pe foalr vnuoce
hō mortu⁹ nō ē hō ocul⁹ hōis
mortui nō ē ocul⁹ rīde sic de
alijs. Et q̄nis hō sit corrupti-
bil⁹ ī toto tñ nō ē corruptibil⁹ ī p-
te. s. aīa q; aīa ē vna res incor-
ruptibil⁹. Et qm̄ recedit a corpe
recedit: sicut vna res perpe-
tua ab vna re corruptibili. se-
parat̄ hoc ab hō dicit p̄s in.
ij. d. aīa: sic p̄petuū a corru-
ptibili. Cōclude g⁹: q; oēs nā
liē s; mortales p̄ corruptibi-
lē nāz. Oēs g⁹ morimur post
q̄s g⁹ oēs vlr̄ morimur. Charis-
simi debemus mri vīuē tali
mō q; ad mri qm̄ morimur
moriamur bñ. Et q; n̄. M.
visus ē vīuē vīuose s; q; mī-
bi facta relatio a fide dignis:
h̄ narra vitam ⁊ fines suū.
possum⁹ credē q; sit mortu⁹

bñ
fit fac
vīuē

no cor-
ques
sufficie
sentiar
Cp
um ip̄
C Sec
C Ter
C Qua
hoc p̄
ne gen
manife
essend
dinatio
erat im
bilis
mortale
tu inoē
isto stat
cū ē m
effecti
peccati
accipe
tatē ab
lo eccl
cimita
p̄mo
p̄m:

bñ. et moriendo bñ particeps
sit fact' glie vite eterne vbi
vuit et triumphat. Amen.

Ser. 54.

Mones mori-
mur. ij. Reguz
14. Quelibz ho-

minē ēē necessa-
rio corruptibile et mortales
cines et c. Breuiter clare: et
sufficenter probatur in pre-
sentiarum tripliciter.

Primo quantū ad principi-
um ipsius hominis.

Secundo quātū ad mediū.

Tertio quantū ad finez.

Quantū pncipiū pbatur
hoc pncipiū et exordiu hūa-
ne generatōis sicut est vobis
manifestū fuit nñ pñ Adā q
essendo i statu inocētie p or-
dinationē et dispōnē diuinā
erat immortalis erat icorrupti-
bilis et filii nos fuisset im-
mortales si ipse durasset i sta-
tu inocētie. Sz recedēdo ab
isto statu mediāte pctō effe-
ctus ē mortal. et pñr oēs nos
effecti sum' pctōres: et ppter
peccatū mortales. Et de hō
accipe vñā pulchrā auctori-
tatē ab Aurelio Aug'. specu-
lo ecclesie militantis in. 13. de
cimitate dei cap. iij. fatēduz
pmo vsqz ibi teneret obno-
xium: et tuba christiane fidei

Paul' apo. scribēdo ad ro-
m. cap. dicit. Sicut p vñum
homine in hūc mūdū pecca-
tū intravit et p peccatū mors
ita et in oēs hoies mors ptrā
sijt: in quo oēs peccauerunt.
Tu potes petere et dicē. Tu
mihi dicis paulē q pñ no-
ster adā peccauit et peccādo
cecidit i mortē suz cōtēt? et sz
qz culpā hēm' nos si ipse pec-
cauit. Rñdit tibi apls. di. in
quo oēs peccauerunt qm sz
magistrū i scōo. di. 30. Oēs
erām' i ipso Adā māliter vl'
causalit et vñaliter. Essendo
igit ipse Adā corrupt' medi-
ante peccato: fuit necesse q
ēt nos fuisset' corrupti me-
diāte peccato et hoc videm'
p expiētā q qñ radix vñius
arboris ē corrupta ptamina-
ta et maculata oēs rami q p-
cedūt ab ipa filii sūt corrupti
cōtaminati et maculati. Si-
militer essendo vna radix in
adā corrupta ppter peccatū
et p peccatū dānat' ad mor-
tē fuit: necesse est q oēs nōs
q sum' rami hui' radicis si-
mus corrupti: et ppter pecca-
tū dānati ad mortē. Oēs er-
go morimur. Quātū ad pri-
mum. **S**ecōdo dico q qli-
bet hō qñtū ad mediū. i. quā-
tum ad suā vitā ē necessario

Sermones funebres.

mortalis: et hoc probat per unam rationem physicam subtili et peregrinam. Cōter nāles pbi ponunt duo monimēta: unū circulare et rotundū: aliud rectū et dicūt q̄ ista dīa ē iter ista duo monimēta: qm̄ mor̄ circularis et rotundus nunq̄ venit ad finē nunq̄ q̄scit i alio quo terminor: s̄ semp est i cōtinuo fluxu: et p̄pterea oēs ille res q̄ mouentur illo motu sūt icorruptibiles et p̄pterea sic sūt celi. S̄ mor̄ rect̄ de necessitate habz finē et q̄scit in aliquo termino excepto si nō ēē mor̄ īfinīt̄ q̄ nō repit̄ p̄ hoc oīa illa q̄ sūt mobilia isto motu sūt corruptibilia i stabilia et mortalia. Ad p̄positū vita cuiuslibet hoīs nō ē aliud q̄ mor̄ qdā rect̄. Un̄ q̄ vita hoīs ē mor̄ rect̄: necesse est q̄ aliq̄ vice q̄scat i suo termino et veniat ad aliquē finē: et sic q̄libz hō venit ad mortē et corruptōez. Oēs ergo mor̄. et c. ¶ Ultimo dico q̄ ē quātū ad finē suū q̄libet hō est mortal. Dicit p̄nceps p̄hor̄ Ari. p̄mo ethicorum q̄ bonū est q̄ oīa appetunt: oēs res mūdi appetunt et desiderāt eor̄ bonū. i. finē q̄ bonū et finis cōuertunt et habēt nālē inclinationē ad ip̄s

¶ Uidem̄ per exp̄ietiam q̄ lapidē pietas i aerē nunq̄ q̄scit donec pueniat ad suū finem. i. ad centrū. Et cur illud q̄ habz nālē inclinationē et q̄ dāmō nālē appetitū ad ip̄m centrū. Ad p̄positū nostrū finis hoīs ē de. Un̄ hō nunq̄ bz q̄scē nūq̄ ē dīc̄ vsq̄ q̄ puenit ad suū finē. Et ista est locutio nostri Augu. spe. ecclēsie militantis in p̄mo lib. cōse. cap. i. vbi dicit. fecisti nos ad te et igitū est cor: nostrū donec q̄scat i te. S̄ hō nō pōt cōsequi hō nisi depōnat vitā corpālē et assumat vitā spūālē sicut ē iustitia dei Et q̄ hoc fit mediāte morte iō oēs morimur. Et hec sunt v̄ba corā vobis sūpta. Nō debem̄ ergo mirari nec d̄ nob̄ videri extraneū: charissimi si noster. M. migravit ex hac vita p̄nti: qm̄ sic vos audistis erat necessariū q̄ ip̄s moreretur. Erat necessariū p̄ respectū sui p̄ncipij erat necessariū p̄ respectū sui mediij et maxie erat necessariū p̄ respectū sui finis. Un̄ nō poterat puenire ad suū finē q̄ ē de? nisi b̄ dimittere vitā suā corpālē. Anēdo igit in p̄sentia b̄ dimittas vitā suā corpōrālē p̄pter aduētū mortis:

et esse
re vi
ra vi
p̄pos
cōm
neat
dicat
mea
s. Teli
se: ut p
munt

p̄ncip
¶ Un
bona
¶ Ali
mala
¶ Ali
et mala
¶ Loc
bona
in quo
na cōp
de cōso
tudo est
gregari
est i qu
lum bo
Job x
nebrar
Alins
et mal

et essendofsi sforzato de vine
re virtuose i hoc mudo: b nar
ra vita sua: vtntes et finem.
Possunt ergo credere q sit
conuinctu cu xpo suo fine et te
neat eu: stricte amplexado et
dicat. Inueni que diligit aia
mea te desu nec dimittat. ca.
5. Velimus et nos vine vno
se: vt possim puenire ad vl
timum finem et c. Amen.

Sermo. lv.
Inu tuu mixtu
e aq. Isa. i. Se
cudu doctrinaz
scorum tria loca

principalia inueniuntur.

Unus est in quo sunt oia
bona et nullum malum.

Alius est in quo sunt oia
mala et nullum bonum.

Alius est i quo sunt bona
et mala simul mixta.

Locus aut in quo sunt oia
bona et nullu malu est celus
in quo est beatitudo q oia bo
na coprehedit i se. Cui Boe.
de cōso. lib. 5. psa. ij. Beati
tudo est stat oiu bonoz ag
gregatioe pfect. Alius loc
est i quo sunt oia mala et nul
lum bonu. s. ifern de quo dī
Job. x. Terra miserie et te
nebray vsqz horro: ihabitāt
Alius locus ē i quo sunt bona
et mala simul mixta. Et iste ē

mudus iste: de quo loco dī p
uer. 14. Ritus dolore misce
bitur. Et Boeti de cōso. li
bro. ij. psa. iij. Ois mudana
felicitas multis amaritudi
bus est respla. Et hoc rōna
bile. Nā fin phos mediu p
ticipat nām extremoz vt pz
Sed mudus iste est medius
iter celus q est supra nos in
quo sunt solu bona et iter i fer
nus q est ifra nos: i quo sunt
solu mala. Ideo cōueniēs ē
q in mudo sint bona et ma
la mixta. Sed q sint pla bo
na aut mala: pōt dici. Qd si
loquimur de vna psona in spā
li p aliqua habz pla bona q
mala: et aliqua pla mala q
bona. Exemplo illoz duozum
phoz: quoz vnus semp plora
bat alter sp let stabat. Ma
betis ergo q glibet i hac vi
ta bz bona mixta cu mali: vt
glibet possit dicē verbū ppo
situm vinu tuu mixtu et c. Ut
p vinu itelligat bonu: et pso
latio: qz habz letificare mixta
illud. Et vinuz letificat cor.
hois. Per aquā vō itelliga
tur tribulatio q facit sicut aq
q ifrigidat. De qb. ps. Sal
uaz me fac de: qm i aq. vi.
ad. a. m. Cui nullus bz i ista
vita vinu suu puz. i. cōsola
tione suā purā sine admixtio

Sermones funebres

ne aq̄ tribulatiōis: vt ps̄ de
dimitibus potētibz habēti-
bus filios &c. Ulex est q̄ ali-
qui hnt nimis de aq̄ sine vi-
no. Sed debent cōsolari: qz
de facit sicut bona mīr q̄ nō
dat filio vinū puz s; mixturā
qz magis ē sanū. Applica ad
psōnā: q̄nis p̄solari: quō de-
us posuit in vino suo. de aq̄
tribulatiōis que sic ei accidit
vt nō iebriet vino cōsolatio-
nis: & iō patiēter sustinē de-
bet &c. Exēplo beati pauli q
dixit loquēs de seipō q̄ habu-
it multū de aq̄ tribulatiōis
in vino sue cōsolatiōis. Cū i-
firmior fortior sum &c.

N Sermo. lviij.
Nudus egressus
sū de vtero ma-
tris mee. nu. re.
il. dñs. de do.
ab. sic do. pla. ita. f. est sit no.
dñi be. Job. i. Scd̄z doctri-
nam sapientū vita cuiuslibz
sācti fuit: & ē reducta ad me-
morā ad magnū documētis
exēplū psōaz mūdi: qz ex vi-
ta eoz iſtrumur qd facē de-
bemus. Uerūtāmē ē q̄ a di-
uersis sanctis exēpla diuersa
rum vītū possum? accipe.
Mā a beata v̄gine possum?
accipe exēplū maxie hūilita-
tis p̄cipue qm̄ dicit. Ecce an-

cilla dñi &c. A brā Maria
magda. & Joāne baptista ex-
emplū maxie p̄nitē: vt ps̄ a
beato Joāne euāgelista exē-
plū maxie mundicie: & sic
de alijs: sed a b̄to Job singu-
lariter bēnus exēplū maxie
patiēcie. Mā cū quadā die p-
curatiōe demonis fuisset li-
bi nūciatū q̄ oīa sua aīalia
erāt sibi ablata q̄ erāt septēz
milia ouium: & tria milia ca-
melloz gngēta m̄ga bonū &
gngente aīne: sūr oēs sui fa-
muli fuisset mortui exceptis
qbūsdā paucis q̄ sibi ista nū-
ciauerūt: & q̄ grauius ē oēs
filij q̄ erant. 7. & filie q̄ erant
tres mortue fuissent nūciatū
est. Ipe aut oīa patiētissime
sustinuit: qz ps̄ qz oībus istis
nūciatis ptulit v̄ba p̄posita.
Nudus egressus &c. in qb?
v̄bis tāgit tres rōnes: p̄pter
quas nullus dz de amissiōe
temporalium cōtristari.
C̄ Prima est qz hoc exigit
rerum conditio. Cum dicit.
Nudus egressus sum.
C̄ Secunda quia ista est di-
uina operatio. Cum dī do-
minus dedit dñs abstulit.
C̄ Tertia quia ista est diui-
na acceptatio. Cum dicitur
sicut dño placuit ita factū ē.
C̄ Quantū ad p̄mū sciendū

q̄ m̄
ri si d
nāle n
porale
nec tū
mo ac
Si. n.
manū
qz ista
qz nō
bus tēp
Et iō n
exigit
lere nō
git Job
sus. f. &
est qz ist
nec de
ne eis
morte
p̄bo bi
& oib?
fisse: qz
C̄ Quā
q̄ qm̄ ali
lia p̄dit
ri sed de
tione nō
ri: qz de
eo aut
fari nō
le q̄ p̄m
bona t
quādo
mūdo
q̄ faci

vulgarizandi.

¶ nullus dicitur de iure tristari si dedit illud quod non est sibi naturale nec substantiale: sed res temporales non sunt de substantia hominis nec sunt sibi substantiales. Immo accidentaliter adveniunt. Si. n. aliquis perderet pedem aut manum multum dolere posset: quia ista sunt homini naturalia: et de substantia eius: sed non sic est de parentibus et rebus temporalibus et mundanis. Et ideo nostra naturalis conditio exigit quod de eorum amissione dolere non debemus. Et hoc tangit Job cum dicit. Audite egredius. s. et c. Quasi dicat signum est quod ista non sunt nobis naturalia nec de substantia nostra: quia si ne eis nati sumus et sine eis in morte recedemus. Exemplum de propheta beato: quod civitate exiens et omnibus proditis dixit se nihil amisisse: quia omnia mea mecum porto. Quatum ad secundum sciendum quod quando aliqua persona bona temporalia perdit potest aliquantulum contristari sed de eo quod sit divina operatione non debet persona contristari: quia deus est dominus noster. de eo autem quod facit dominus servus tristari non debet. Deus autem est ille qui principaliter aufert ab omnibus bona temporalia: et si homines aliquando sint causa: hoc est per amissionem divinam. Ergo de eo quod facit dominus deus nullus tristari debet.

¶ nec contra eum turbari nec murmurare: quia hoc potest de iure: quia omnia sua sunt. Et ideo potest cui vult dare et a quo vult auferre. Et hoc notat cum dicit. Dominus dedit et c. Ubi Hieronymus ad Tirasium. Nihil abstulit tui quod dignatus est recipere proprium. Idem propter creditum suum recipere decuit creditorem. Ubi ex hac scriptura patet quod non solum non debemus dolere: sed nec conqueri nec murmurare. Et hoc clara per exemplum in personis que si sapientes sunt non conquerrunt quando ab eis concessa auferunt. Et ideo quilibet debet dicere illud Ecclesie. xij. Revertat pulvis in terram suam et spiritus ad deum qui dedit illum. Quatum ad terram sciendum est quod amicorum ut dicit ille sapiens est idem velle et idem nolle: quia amicorum omnia sunt communia. Ergo cum deus sit amicus noster debemus velle illud quod vult: et nobis placere quod sibi placet: sed certum est quod hoc quod facit sibi placet alias non fecisset. ergo et nobis debet placere. Ubi dicit Seneca ad Lucillum. Placet homini quicquid deo placet. Et ideo quilibet volens bene facere et timens errare debet voluntatem suam divine voluntati quantum potest conformare. Et ratio est: quia voluntas divina est regula omni-

b

Sermones funebres.

nam nostrorum operationum et voluntatum: et nullus errat nisi in quantum ab illa regula recedit. Ergo illud quod deus vult debemus et nos velle: sed certum est quod deus voluit quod factum est aliis non fuisset factum: quia omnia quae cumque voluit dominus fecit. Et ideo de hoc nullus debet contristari: imo magis gaudere: quia debet credere quod non vult nisi bonum et utile hominibus: sed istam utilitatem persone non videat. Quia ita est de aduersitate sicut de medicina. Qui si videat amaram: non est utilis. Nam sapiens infirmus in receptione medicine amare gaudet propter utilitatem quam inde sperat. Et ideo dicit Hieronymus in epistola quadam: si nostros defunctos plangimus quos iterum resurrecturos speramus quod faceremus si deus tantum preciperet mori: voluntas tamen ei nobis sufficeret ad solatium nullum debemus proponere neque affectum. Et quia gaudium est circa gratiarum actiones. ideo de omnibus quae nobis diuina promissione eueniunt sibi debemus gratiarum actiones referre et dicere cum beatus iob. sit. nom. d. b.

M Sermon. 57. Odicum plorare super mortuum. Eccl. xxij. Querit a doctoribus. vix

persona sapiens et vniuosa de alia qua aduersitate sibi adueniente debeat contristari in corde et illam tristitiam ostendere opere. Ad istam questionem respondet sanctus Doctor. Thomas. super Job de hoc fuerunt antiquae duae opinioniones apud philosophos. Una fuit quod in homine sapiente et vniuoso non cadit aliqua passio alicuius tristitie de amissione alicuius rei temporalis: et si tristat non est sapiens nec vniuosus: et isti fuerunt quidam philosophi vocati stoici quia stabant in portis et dabant se moribus. et huius rationem assignant: quia dicunt quod bona temporalia non sunt bona hominis sed fortune. Ad hoc nullus sapiens nec vniuosus debet contristari de amissione eorum quae non sunt sua: sed virtutes et scientiae sunt bona hominis: et ideo si ista perderet contristari debet. Alii philosophi fuerunt qui dixerunt quod vniuosus et sapiens bene potest et debet contristari de hominibus: sed temperate: ita quod ratio non recedat a sua rectitudine. Et rationes huius assignant quia ut dicebant homines duplicabilia bona. scilicet quidam bona principalia: et ista sunt bona aeterna quae sunt vniuotes et scientie. Alia sunt bona instrumentaliter et ista sunt bona temporalia quae instrumentaliter deseruiunt virtutibus: quia nullus exercere potest actus virtutis nisi habeat tem-

porali
berati
tutes
sunt bon
pau
qualit
inter
na in
no lect
cores
empli
porali
a recti
fit. Qu
lia et si
pua p
xit vyo
mus d
quare
fuit ve
et non a
ne die
bet q
qui ve
Modi
In quo
et q
sup
rame
C
q
no
teri
pbib
mo
ne
rale

Vulgarizandi.

poralia sicut p[er] de virtute li-
beratitatis: et i[tem] si h[omo] p[er]dit v[er]-
tutes s[er]u[m]e d[icitur] tr[is]tari: q[ui]a illa
s[un]t bona eius p[ri]ncipalia: s[ed] si
p[er]dit t[em]poralia tr[is]tari p[otes]t ali-
qualiter: q[ui]a s[un]t bona ei[us] aliq[ui]-
l[ite]r: s[ed] n[on] multu[m]: q[ui]a s[un]t bo-
na instrum[en]talia solu[m]. Et isti
us sec[un]de op[ini]onis s[un]t do-
ctores theologi. In cui[us] ex-
emplu[m] Job de amissio[n]e tem-
poraliu[m] tr[is]tatus e[st]. s[ed] tamen
a rectitudine r[ati]onis n[on] reces-
sit. Quod p[er] q[ui]a quu[m] o[mn]ia t[em]p[or]-
alia et filios p[er]didisset: et in p[ri]-
ma p[er]sona p[er]cussus fuisset di-
xit vxori sue. si bona suscep[er]-
imus d[omi]ni manu d[omi]ni. Ad ala[m] at-
quare n[on] sustineam[us]. Quod
fuit verbu[m] t[em]perate cholericis
et n[on] absorbu[m] a r[ati]one. et i[tem] be-
ne dicit in v[er]bo p[ro]posito cuili-
bet q[ui] ammisit aliquem p[ro]p[ri]u[m]
quu[m] vel amicu[m] per mortem.
Modicu[m] plora sup[er] mortu[u]m.
In quo v[er]bo duo t[ra]git. vnu[m]
est q[ui]a fletu[m] c[on]cedit ibi plora
sup[er] mortu[u]m. Secundo t[em]p[er]-
amentu[m] iponit ibi modicu[m].
Quatu[m] ad p[ri]mu[m] sciendu[m]
q[uo]d n[on] legi[tur] in nouo nec in ve-
teri testamento q[uo]d de[us] simpli-
p[ro]hibuerit ea q[ui]a i[n]t[er] n[atu]ra im-
mo c[on]cessit sicut de[us] p[ro]m[issi]o[n]-
ne et alijs. Ad o[mn]e hoc est natu-
rale q[uo]d quando alijs de hac

vita recedit q[uo]d par[et]et et ami-
ci tr[is]tatur p[ro]pter sensualita-
tem et carne[m] q[ui]a h[ab]ent. Na[m] fletu[m]
in morte par[et]u[m] n[on] i[n]ue-
nitur probu[n]du[m] fletu[m]: s[ed] magis
c[on]cessisse: sicut p[er] de Abraa[m]
q[ui] flevit morte[m] vxoris: et sic d[icitur]
alijs multis sanctis legi[tur]. Et
i[tem] b[ea]t[u]s dicit in verbo isto. mo-
dicu[m] plora sup[er] mortu[u]m.
Sed statim post ista[m] p[ro]cessio-
nem ponit docum[en]tu[m] seru[an]-
dam in fletu. d. Modicu[m] q[ui]a
dicat. Deb[et] iste fletus e[ss]e t[em]p[er]-
atus. Et r[ati]o huius p[otes]t e[ss]e du-
plex. Una est ex p[ar]te defuncti
q[ui]a nihil hoc p[otes]t p[ro]desse: nec
quantu[m] ad corpus: nec qua[n]-
tu[m] ad anima[m]. N[on] quatu[m]
ad corpus: q[ui]a p[er] fletu[m] susci-
tari n[on] p[otes]t. Nec quatu[m] ad
anima[m]: q[ui]a talis fletus sibi p[ro]-
dest. s[ed] elemosyne et alia bo-
na s[un]t que sibi p[ro]sunt.
Secunda causa est quia
nocet plorantibus et duplici-
ter. scilicet quantum ad cor-
pus et quantu[m] ad a[n]i[m]a[m]. Quatu[m]
ad corpus quia ex tristi-
tia deficc[at]. T[er]tiu[m] Salomon
p[ro]ner. 17. Spiritus tristis
exsiccat ossa. Et aliquando
etiam accidit. Unde Ecce-
siastes. xxx. Multos occidit
tristitia et nulla utilitas in il-
la. Similiter nocet anime

b i

Sermones funebres.

q: persona peccat nimis cō/
tristado: q: videt velle ptra
q: deus vult. Et iō ille sapi.
ens Eccle. 18. Ex vnaquaq;
pre hoc tages dicit. Depelle
tristitiā a te. Neq; .n. est con
uersio ⁊ hūc pderis nihil ⁊
teipsū cōsumabis. Et maxie
tūc debz psona iēpate trista
ri qū illa psona ē mortua or
dinate ⁊c. **Sermo. 58.**

Quones isti con
gregati sūt ⁊ ve
nerūt tibi. Isa.
60. Querit san
ctus Tho. scda
scde: q sūt remedia ad tollen
dam tristitiā vel ad mitigā
dam in hoīe tribulatiōez: ⁊
dicit q sūt multa. Et iter alia
tāgit vñ qd ē visitatio ami
corum. s. de illa tribulatione
cōparationē ostēdēdo. Et rō
nem hui⁹ assignat. **Una ē**
q: vñ cōtrariū hz expellere
vel ad min⁹ mitigare aliud.
Adō gaudiū ⁊ tristitia sunt
cōtraria. Et ideo qū gaudiū
⁊ delectatio in corde alicui⁹
iprimis ei⁹ tristitia a corde re
pellitur vel mitigat. Cū ge
nerale remediū est facere ⁊
dicere ea q iferūt gaudiū ⁊
delectatiōez tribulatiōi. **Adō**
inter alia q igerūt gaudiū ⁊
delectatiōē cordi alicui⁹ est

qū ⁊ expit manifeste q hz
amicos plēs: sed illi q visitāt
amicos in tribulationib⁹ eri
stētes ⁊ eis cōpatiunt⁹ ostēdūt
se esse veros amicos eoz: q:
vt dicit Seneca. Hoc vñz
bonū hz aduersitas: q: pbat
amicos. Et iō psona videns
q visitat i suis tribulatiōib⁹
a mltis gaudiū hz ⁊ delecta
tiōē in corde: ⁊ sic dolorem
mitigat vt expellit. **Secū**
da cā est q: si aliq onus gra
ue sup se hēret ⁊ cōuenirent
aliq ad eū q partē illi⁹ oneris
sibi auferret vel ad secū por
tandū hūmeros ppios sub
mitteret ille multū alleuiare
tur. Qū psona est tribulata:
hz sup se graue onus ad por
tandū. Visitatio aut amicos
cōparatiōe ostēdendū nō est
aliud q ostēsiō q ipsi volūte
qstū in ipsis est auferre illud
onus ab eo vel ad min⁹ secū
portare. Et iō ē magna alle
uiatio tristitie. Istud reme
diū vñz hētis q: amici mul
ti vos visitauerūt q in hō ostē
dunt se eē veros amicos: ga
vos i aduersitate visitāt ⁊ pa
ratos se esse ostēdunt ad au
serēdum istud onus a vobis
si possent vel ad minus ostē
dunt se paratos ad portādū
vobiscū. Et ideo habeo ma

vulgarizandi

Gna materia ad soladu vos
Un vere possum dice vobis
vba pposita. Oes isti co. 7c.
In qb' tria onduant pmiu est
q sunt multitudie numeroz
scdz q sunt poptitudine co
piofi ibi cōgregati sūt. Ter
tiu q sūt rectitudie vigorosi
si venerunt tibi 7c.

Sermo. lix.

Pater qui ad
iuuatur a fratre
qfi turris firma.
Prouer. xviij.
Ad enidētia bu
ius auct. potest moueri vna
pulchra qō quā mouēt. d. 7
est qō talis. Utrū aliqs pos
sit bñ vinē i hac vita sine ami
cis. Et deē mināritatē q si.
Et rō hui' assignat. Oēs mo
rimur 7c. ij. Re. xiiij. Nota
q psona nō dz dolere de pa
rentib' mortuis ppter mul
tas causas.

Prima propter monēdi
necessitatem.

Secunda propter renocā
di impossibilitatem.

Tertia propter seruien
tis maiorem facultatem.

Quarta propter dei bene
placitum 7 voluntatem.

Quinta propter immor
talis vite adeptiōem.

Sexta propter miseriarū

mundi euasione.

Septia pp obitu solutōez
Cilloc pzi quodā rege pa
gano de q narrat Aug. i li. 8
cura p mortuis q cū dijs suis
sanctificaret nūciatū est ei q
fili' suus vinēs obisset: 7 dic
q nō dereliquit sacra q mani
bus gerebat nec lacrimat
est nec inspirauit. 7c. ait. Se
pelliat. Ademini. n. enz me
genuisse mortalem. 7 subdit
Aug. q diabol' in iudicio co
raz xpo dicet. Ecce h auctor
me' cui nec resurrectionem
nec paradissū pmissi p mor
te vnici nobilis 7 sapiētis fi
lij sacra mea nō reliquit nec
fleit. Tui at xpiani pro qb'
iō mortu' es vt mortē nō ti
merēt 7 eēnt de resurrectio
ne certi nō solū lugēt mortu
os voce 7 habitu. 7c. et ad ec
clesiā pcedētes cōfundunt.
Secdo pp renocādi ipossi
bilitatez. Cui' exēplū hēmus
in Dauid d q hf. ij. Re. xij.
q qñ fili' su' mortu' ē resam
psit coronā qz pp infirmitatez
ei' deposuerat. Et alia signa
regalia resumpsit 7 cū a suis
maiorib' de hoc admiratib'
interrogaret dixit. Ego ibo
magis ad eū qz ipe reuertat
ad me. 7c. cū infirmaret ora
bā flebā vt eū nūquidē reiti

b 3

Sermones funebris.

teneret sanitati & d' h' loquit
verbū ppositū frater &c.

Tertio pp sermōis maio
rē facultatez. Mā parētes &
amici multoties ipediūt ne
deo seruiat: qz inimici hoīs
domestici ei? **M**ath. x. Exē
plū de scā Melania de qua
dicit **H**iero. in epistola ad
Paulinā solatoria de mor
te **B**lesille. Sacra inqt **M**e
lania nri tps iter xpānos nā
nobilis calēte adhucviri cor
pasculo nec dū būato duos
filios fil' pdidit sū dicturus i
credibile: s; xpo teste: nō so
lū lachryme gutta defluxit:
qz stetit imobil. & ad pedes
xpi aduoluta qsi ipm teneret
arist. **E**xpediūt inquit serui
tura suz tibi dñe: qz nie tāto
onere liberaſti. **U**n Aug. su
per gē. ad litterā. Amicabili
qdā benivolētia plurimū fit:
vt offēdat deus nec offēn
datur proximus.

Quarto pp dei bñplaci
tū & volūtātē. **H**ec sola si alia
nō esset deberet eē sufficiēs.
Hui' exēplū habem' in cu
rio optimo de q' **A**ug. lib. de
ci. di. diē. **C**uri' armar' equo
in abruptū terre hyatū pre
cipitē se dedit: qz inſerāt sic
dij vt illuc quem **R**omani
haberēt mitterēt. Si igit pa

gannus nullā spē hñs de rōne
mortis se dedit: qz dij hoc inſ
erāt quāto magis xpian' nō
deberet de sua vl' alioz mor
te dolere qñ scit hoc deū vel
le. **U**nde **H**iero. **R**esurgere
credim' & plāgim' qd faci
endū si mori te p̄ciperet de'
Volūtas ei sola vñqz suffice
ret ad solatiū cui nullū debe
mus p̄ponē affectū. **U**n **C**as
sio. **T**ortū hz cor: qñqz vult
p de' nō vult & ecōtrario.
Quinto pp imortal' vite ad
eptiōez. **H**ui' exēplū hēm' i
Robto p̄bo d' q' r̄citāt **A**ug.
li. de cini. dei sic dicēs. **R**o
bert' lecto. **P**latonis li. v. d
aīe imortalitate disputant
se p̄cipitē ddit de maro: vt d
hac vita migraret ad eaz q̄
credu eē meliorē. Si igit hō
pagan' tātā fidē ddit dictis
alteri' pagani: quāto magis
xpiani p deū suuz certificati
nō deberēt de sua vel suoz
morte dolē vt ad beatā vitā
possent attingere

Sexto pp miseriaz mūdī
enationē. **H**ui' exēplū hēm'
i mñis gētilib' & pagāis d' q'
b' diē **S**olin' qd apd pluri
mos luctuosa s; puerperia &
leta sūt funera **C**onsuetudo
enī ē apd eos qz qñ puer na
scit parētes & amici pgregi

vulgarizandi.

parz faciūt magnū plāctū ex
eo q̄ i hūc mūdūz vēit passu
rus mltitudinē miseriā. Ali
cubi ē(vt in India) ē p̄sue
tudo vt dicit l̄d̄ yeronim⁹ q̄
mulieres cū suis maritis faci
unt se sepeliri. Ad alit. n. cūz
viro mortē subire q̄ p̄ ip̄z i
luctu ⁊ statu miserie remanē.
Septio pp debiti solutio
nē. Tenemur enī deo solnē
debitū mortis. ⁊ iō null⁹ do
lē dz si soluit qd dz. Exēplū
de trib⁹ ep̄is de quoz morte
recitat Cyprian⁹ d̄ alijs dno
b⁹ recitat Grego. Un⁹ nāq̄
nullo mō volebat hoc debi
tū mortis exsolnē. Cui appa
ruit angel⁹ dñi infirmaret ⁊
cū indignatione dixit. Pati
times exire nō vis. Quid fa
ciā tibi. Et sic ab eo recessit.
Ali⁹ volebat solnē s̄z nō de
bebat si vō d̄bebat statū vo
lebat. Un⁹ infirmat⁹ dixit si vn
q̄ bñ. si aliqn̄ q̄re non mō.
Terti⁹ pōebat h⁹ i voluntate
creatoris paratū remanē q̄z
tum vellet: ⁊ solnē qñ vellet
⁊ iste dī fuisse. Et Ambrosi⁹
Un⁹ infirmat⁹ dixit cū in ex
trema laboraret rogat⁹ fuit
vt ipetraret a dño p̄lōgatio
nē vīte ait. Nō sic vixi vt me
pigeat itex vīnē. Nec mori
timeo qm̄ bonū bēm⁹ denz.

Ac si dicat. si deo placet q̄
adhuc vīuā possūz vīnē sine
meo rubore. Si placet deo
q̄ moriar possūz mori sine
timore. Quāuis at pp predi
ctas cās ⁊ multas alias non
debeam⁹ tristari de morte
parentūz: piuz tñ est paren
tes mortuos modicū lugere
q̄ sic dicit Ber. Plaga re
cens dolore nō caret. Pro
pter h⁹ Apōsto. ad Thi. iij.
nō p̄hibet simpliciter trista
ri: s̄z dicit nō tristemini sic
ceteri q̄ sp̄e nō habēt. sed de
resurrectiōe. Prohibet igif
tristitiā nimīā rōnez p̄turba
tē ⁊ in desperationē deducētē.
Ecclesi. xxi. Ad odicū plo
ra sup mortu. requiescit aīa
illi⁹. Ex quo p̄z q̄ illi quoz
aīe vadunt ad quietē nō sunt
plorādi sed illi qui moriunt
in p̄ccis. Unde l̄d̄ yeroni⁹. i
epistola ad Paulinā d̄ mor
te Blesille dic. Quis mortu⁹
sic lugēdas dico quē gebēna
suscipit quē tartar⁹ denorat
in cuius pena ignis eternus
estuat. Nos at quoz exitū an
geloz turba cōmittat: q̄bna
obuiā xps occurrit: grane
mur magis si diutius in ta
bernaculo isto mortis habite
m⁹ q̄ q̄diu h̄ moramur pe
grinamur a dño. Jō ⁊ c. Am̄

b 4

Sermones funebres.

Sermo. lx.

Memor esto indicij mei sic erit et tuum heri mihi et tibi hodie. Ecce. xxxviii. Deus percipiens nos saluari qui vult oēs saluos fieri vt dicit. Aplus et in tribulatiōib⁹ cōsolari p scripturā sacrā loquitur nobis aliqui i psona mortuū vt p oēs morbos nos i nris tribulatiōib⁹ cōsoleat s⁹ qz multe psonē q sūt hic tribulate sūt de morte hui⁹ psonē: iō in psona eius volēs cōsolari eis loquit⁹ dicēs vba pposita. Ademor. 7c. In qb⁹ vbis ad parētū suor cōsolationē et oīz b existētū i structionem tanguntur tria.

Primo p mittit admonitionē fructuosā. d. Ademor.

Secundo subiungit rōnē virtuosam ibi: sic erit et tuum.

Tertio pōit expositionē preciosā ibi. heri mihi 7c.

Quātū ad p mū sciēdū q cuiuslibet psonē duplex d⁹ esse indicij. Primum ē p ticulare: et istd tāgit solū aīaz: et hoc indicij fit cuiuslibet q mort⁹: qz statim aīa a corpore sepata indicat s⁹ opa sua et vadit ad locū qm meruit Aliud appellat indicij vni-

uersale: et istud tāgit corp⁹ et aīam: et istud erit quantū ad oēs in fine mūdi qm voce archageli dicet. Surgite mortui et vēite ad iudiciū. Et tūc anime cū suis corpib⁹ resurgēt et scdm q meruerit facta prius de oib⁹ diligētī examinatiōe ad loca diuersa ibūt vel ad infernū vel paradisu et ibi in eternū māebūt: si ergo qrat d q iudicio loquat⁹ scriptura sacra in persona istius mortui. d. memor esto indicij mei. de pmo vel de secūdo dico q de vtroq: vnde nō aliud dicere vult nisi qz admonet vos q debeatis cogitare de morte et de extremo iudicio: et ista admonitio est valde utilis et fructuosā qz valet maxime ad tria. p. mo ad peccata canēda. Nā si psona nūqz deberet mori nec de suis opib⁹ indicari posset securius peccā cōmittere: et in ipsis remanere: s⁹ si bñ cogitat q necessario d⁹ mori: et de oī cogitatiōe locutiōe opatione indicari d⁹ miserabiliter retrahi a peccō vñ dicebat Salomō Eccle. 1. In oībus opib⁹ meis memorare nouissima tua et in eternū nō peccabis. Per nouissima boīs s⁹m sanctos in-

relligit
diceba
me re
carnali
te nū
indici
ad tēp
tēporali
set secū
cio illo
in iudici
tū de eis
nō ē ver
tare pōt
dus egre
nis circa
ponit
re ponit
nec etiā
aliū val
lomo. p
tie diuini
pōna bi
iudicio
lia cōm
mas ad
tenit oī
mōm
Qui eni
se eē m
tia et ad
plū hui
nomine
ens ad
inducē
nas dēp

vulgarizandi.

telligit mortē & iudici. Unde dicebat. Aug. li. vi. cō. Nec me renocabat a pfunditate carnaliū voluptatū & gurgite nisi metus mortis & futuri iudicii tui dñe. Valer scdo ad tēporalia pñenda: si enī tēporalia psona mouēs posset secū portare: & si in iudicio illo aliud valerēt sic valēt in iudicijs mūdi posset multū de eis curare psona. Hoc nō ē vex: qz secū nullus portare pōt: vñ Job pmo. nudus egressus ē. & si aliud ponit circa corp⁹ in morte pax ponit & magis ppter bonorē ponit q̄ ppter vtilitatez: nec etiā in die iudicii diuitie aliud valebūt vnde dicit Salomō. puer. ij. nec tūc diuitie diuitib⁹ pderūt & c. & iō si psona bñ de morte & diuino iudicio cogitaret ista tempalia cōtēneret. Unī Hieronymus ad paulinū. facile cōtēnit oīa q̄ semp cogitat se moriturū: & itē ad Ciprianū. Qui enī quotidie meminit se eē morturū cōtēnit pñentia & ad futura festinat. Exēplū huius bñm⁹ de qdā rege nomine Saladino qui veniens ad mortē volēs psonas inducē ad pñendas diuitias tēporales p totā ciuitatē

portari fecit vnū pānū & ita mo & prece clamabat Saladin⁹ vobis notificat q̄ de oībus diuitijs suis nihil secus portat nisi h⁹ q̄ videtis. valet tertio hoc mēoria mortis ad despiciēda gaudia mūdana: si enī gaudia mūdi essent lōga & dferēt ad finē gaudio sū psona possent de ipsis curare: s; gaudia mūdana nō sūt talia: imo sūt breuia & cito terminant: vñ dñr gaudiū hypocrite ad instar puncti. Per hypocritā itelligit mūd⁹ q̄ apparet illd q̄ nō est & pūct⁹ denotat breuitatē: sñr oīa gaudia mūdi terminant finalit ad tristitiaz: sic pz de gaudio matrimonij: vñ dic. Salomō puer. xiiij. Extrema gaudij luct⁹ occupat: imo ē sūt mixta q̄din durat & dolorib⁹ & tribulatiōib⁹ qz risus dolore miscebit vē dicit idē: & iō de eis nō ē curādū. De b⁹ bñm⁹ exēplū q̄ recitat Idie. & qdā rege potētissimo q̄ cū bēret ante se inuēmerabilē exercitū & qdā vellet eū inducē vt gauderet fleuisse dicit. Et interrogat⁹ de causa dixit. fleo q̄ post. c. annos oēs isti mortui erunt: & ego cū eis: & in puluere reducti. Ergo & c. Quāti ad se

Sermones funebres.

est illud principale sciendum quod pos-
set aliquis querere quare sic de-
beo recordari de iudicio istius-
modi et particulari et generali: quia
forte ista me non tangunt tangit
rationem. d. Sic erit et tuum: quoniam
enim videt domum primi sui
ardere deus timere idem de sua
et sibi providere ita et c. sed tu
diceretis nunquam est similitudo in-
ter homines de morte et iudicio
ultio: imo: vnde dico quod est ma-
gna diversitas inter homines mo-
rientes: et quantum ad locum et quod
tamen ad tempus et quantum ad modum
et est et similitudo quantum ad omnes pro-
mo quantum ad aetatem: quia quilibet
mors per separationem anime a
corpore ita tamen quod anima remanet
incomparabilis. De ista
similitudine habetur in libro. sa-
piencie cap. i. mors doctus: si-
militer et indoctus. secundo est
similitudo quantum ad corpus.
Corpora omnium tam bonorum quam ma-
lorum: tam sapientium quam stultorum:
tam divitum quam pauperum putre-
scunt et a vermibus corroduntur
nisi deus per miraculum conservet
corpus alicuius sancti a cor-
ruptione. De ista similitudine di-
cit. Eccle. Cum mors homo hereditabitur
et serpentes et vermes: imo quod plus est corpus
divitum magis fetet quam
corpus pauperum unde dicit.

Ambrosius in Exameron. vi.
Nulla inquit est discretio inter
cadavera mortuorum nisi forte
quia gravius fetet corpora divitum
destructa luxuria: tertio est si-
mililitudo in recipiendo sicut
inveniant et bona et mala.
De ista similitudine dicitur
sapiencie. vi. Non enim subtrahet pro-
sonas cuiusque dominus: quoniam pusil-
lum et magnum ipse fecit et equa-
liter illi cura est de omnibus. De
hac similitudine dicit Augustinus.
Quid agas inquit o homo apud
talem iudicem quem fallere nec
corrumperere poteris. Non pre-
sumas evadere cum ille non e-
rit omnia nec falsos testes quibus
ipse fallat nec patronum litigo-
sis artibus adhibebis nec am-
bros aliquid modo ut iudicem pos-
sis corrumpere: tunc enim iudex
erit cause tue qui modo est testis
vite tue: per secundum principale.
Quantum ad tertium principale
sciendum quod posset aliquis di-
cere. Vnde scio quod iste mortuus
est et quod et ego debeo mori: sed
nescio quoniam forte vivam usque ad
l. annos. Et ideo cur oportet me ita
cito cogitare de morte: de iudicio.
Dico quod si homo de hoc esset
securus posset providenter aliqua
mala facere. sed non est sic. Et ideo
explicat quoniam iudicium tuum erit
d. Hodie mihi et cras tibi: quia

scdm
te et nu-
tis: vel
Noli e-
mittere
de loq
Sene.
mortis
credunt
quinq
dare m
differen-
Jo. q. p
dissimu-
spopod
inter ser-
ppe vi
hoc e d
bnt me
tergu:
da cur
certus
ra obe-
tare fi
es tanc
candm

Job.
matie
lati: q
fuit ac

Vulgarizandi.

scdm Aug. nihil ē certi⁹ mor-
te & nihil incerti⁹ hora mor-
tis: vel dicē heri mihi & cras.
Moli ergo longā vitā tibi p-
mittere: & noli mortē tuā q̄si
de lōginq̄ p̄siderares: vñ dic.
Sene. multi sūt q̄ memoriā
mortis hñt & mortuorū se eē
credunt: tñ mortē q̄si de lon-
ginq̄ p̄siderātes vitā emē
dare negligūt & p̄uersionez
differūt: & tñ dicit Aug. sup
Jo. q̄ penitēti venias p̄misit
dissimilāti diē crastinū non
spopōdit: nec in hora dīa ē
inter senē & iuuenē: q̄ ita est
p̄pe vñ sicut alius: nisi q̄ in
hoc ē dīa: q̄ senes añ oculos
hñt mortē iuuenes vō post
tergū: vita. n. n̄ra nō ē nisi q̄
dā cursus ad mortē: & q̄ in-
certus ē nobis dies ei⁹ & ho-
ra d̄bem⁹ eā quocūq̄ expe-
ctare fm Aug. Incertus di-
es tanq̄ quotidian⁹ ē expe-
ctandus &c. Amen.

Sermo. lxi.

Jeremini mei
miseremini mei
m salte vos amici
mei: q̄ manus
dñi tetigit me.

Job. xix. Verba p̄ntis the-
matis sūt Job. valde tribu-
lati: q̄ tñ oppido p̄grue pos-
sūt accipi pro animab⁹ de-

functorū q̄ in purgatorio pur-
gant: que ad suos amicos &
notos clamāt dicētes: vñz
p̄positū corā vestris deuotio-
nib⁹. In q̄b⁹ v̄bis duo notā-
tur: & primo.

¶ Primo querulosa postu-
latio suffragij. Quā dñs mise-
mini mei. m. m. s. v. a. m.

¶ Scdo penosa demonstra-
tio supplicij. Quāz dicit ma-
nus domini tetigit me.

¶ Circa primū vbi notat q̄
querulosa postulatio suffragij: ē
sciendum q̄ quedā cōsuetu-
do & conditio est in mandos
q̄ aliquis subuenit alteri in
eius necessitatib⁹ erūnis ca-
lamitatib⁹ & miserijs: q̄ etiā
ip̄e d̄beat a bñfacis adiunari
& hoc volūt oēs leges tā na-
turales q̄ scripte & dominī-
cales. Considerata hac cōdi-
tione & debito cōuenire iustū
& equū est q̄ ale que sunt in
purga. debeant a suis caris
amicis cognatis & notis ad-
iunari. Respo. q̄ dñi ip̄i vñ
uerēt eos adiuuēt: q̄ si nō
sit talis aīa p̄querit d̄ vñcti
b⁹ dicēs cū p̄ba. ps. xxx. Da-
tus sū obliuioi tāq̄. m. ac. s.
ē magna īgratitudo multorū
ñ tñ oīz q̄ mortuis parētib⁹
nūq̄ bñfaciūt imo nūq̄ re-
cordāt: & si q̄ p̄cepunt fieri n

Sermones funebres

testamenta inite largiunt: im-
mo aliquando occultant: et ta-
cet obliu bñficioꝝ acceptoꝝ
O si sciret quātas penas sint
passuri illi q̄ hec faciūt nō di-
co q̄ darēt illa solū q̄ debēt:
imō cūcta q̄ possidēt vt pos-
sent enadē illas pēas s̄ ceci-
tate ducti n̄ hec p̄siderāt. Un̄
et ip̄i mortui s̄ tributioꝝ red-
dēt. i. nō orabūt p̄ eis quum
fuerit trāslati in requiē. Exē-
plū: qdā miles in bello laro
li magni cū manris pugna-
tur? roganit cognatū suū: vt
si in bello moreret equū suū
vēderet et preciū daret pau-
perib?: qd et factū est: mor-
tu? est enī in bello. Ille autē
cognat? ei? equū vēdidit s̄
nequaq̄ p̄ciū paupib? erro-
gant. Post modicū vō tem-
poris ille q̄ fuerat defūct? ei
appuit tāq̄ sol fulgens dixit
q̄ ei. Cognate p̄ octo dies pe-
nas maximas sustinui: q̄ nō
fecisti qd̄ miseras. sed nec tu
impunis abibis. Hodie enī
diaboli ferēt aīam tuā in in-
fernū: et ego purgat? vado ī
regnū dei. Et ecce subito in
aere auditis ē clamor: leonū
visoz ac lupoꝝ: et ip̄z de mū-
do abstulerūt. Deinde q̄rit
de qb? hoīb? aīe d̄fūctoꝝ cō-
q̄runt: et respōdet de q̄tuor.

C Primo querunt de his
qb? hic fidelitātē et charitatē
et bñficia exhibuerunt et ip̄i
eis nō refundūt. Unde. ps.
lxxvij. Obliti sunt benefacto-
ruz eius: et hec est magna in-
gratitudo: et contra rationez
humanā obliuisci et non re-
gari bñfactorib?: vñ. Arist.
v. ethicorū. Opz regratiari
ei q̄ ḡfaz fecit: s̄ defūctis ali-
ter regratiari nō possumus.
S Secdo defūcti cōquerūtur
de filiis filiab? cognatis et c.
ac heredibz qui eorū bona
possidēt: et eis nō subueniūt
Et tales infideliter agunt: q̄
si quis subuēiret amico suo:
quem in isto igne materiali
videret pūri infideliter age-
ret. Et ecce aīa patris vel
et c. forte ē in penis purgato-
ry: et tu potes et subuenire et
q̄re nō subuēis. Audi quod
aīa patris vel et c. ad te cla-
mat di. Misemini mei et c.
Et sunt due cause quare bis
dicūt miseremini mei. Pri-
ma est quasi dicerent: quia
estis ī mūdo: ī q̄ potestis mi-
sericordiā adipisci. ps. xxxij.
misericordiā dñi plena ē t̄ra.
Secda q̄ nos aīe sum? ī pur-
gatorio in misera et pauper-
tate: nec habemus amplius
corpora n̄ra: qbus possimus

ieim
mus
bus
alio
currē.
saltē.
ni nō
subuen
cōsang
heredit
sumus
querer
tibi sub
ret. d. q
me: et q
quasi di
cum s̄
infligē
punitis
linque
saturat
libus
C. Ter
statorib
stamēta
gant et
Et hoc
fidelit
rent ī
eis di
mēto
re fac
q. n. d
differ
ment
et san

vulgarizandi.

ieiunare meritorie nec habemus substantiam quam pauperibus erogare possimus: nec alio modo possimus nobis succurrere. Ergo miseremini mei saltem. v. a. mei: quasi dicat si alicui non subueniunt saltem vos subuenite: quia estis affines vel consanguinei vos qui possidetis hereditatem nostram: et propter vos sumus in purgatorio: et si quis quereretur dici carum: quia debeamus tibi subuenire. Alia responderet. d. quia manus domini tetigit me: et quare me: pro sicut deus. quasi dicat. Deus punit me cum summa iusticia sua penam infligendo. Et vos amici me punitis magna pena me relinquendo. Et carnis meis saturamini. i. meis temporalibus divitiis.

Tertio conqueruntur de testatoribus qui non expediunt testamenta eis commissam: sed plangunt et pertrahunt de die in diem. Et hoc est contra charitatem et fidelitatem quia secundum Iob. Aie carere iterum subleuamine quod eis deberet fieri de illo testamento si exhibitum fuisset tempore suo. Unde in Decretis. xij. q. ij. dicitur. Adulteri delinquent qui differunt mortuorum exequia testamenta. imo debent excoriorari et sunt excommunicati: quando prius sol

uere et negligunt. Unde in Decretis. dicitur. 13. q. Debita suffragia pro mortuis non reddentes fures sunt et sacrilegi: et excommunicandi.

Quarto conqueruntur de sacerdotibus et religiosis: et pauperibus: qui elemosynas defunctorum recipiunt: et pro eis non fidenter orant: unde in Decretis. dicitur. Receptores elemosynarum plus debent. x. q. 1. dicitur. sacerdotes nec aliquis qui de labore posset se nutrire debet accipere elemosynas: sed tantum debiles infirmi etc.

Secunda pars. Circa secundam ubi notatur penosa demonstratio supplicii: supplicium purgatorii: viri prestantissimi est horribile et appropinquat penosum: et precipue supplicium ignitum. scilicet ignis. Unde Augustinus dicit. Di. xxv. ca. Qui in aliud seculum distulit fructum conversionis: prius purgabitur igne purificationis. Illic ignis: et si non est eternus: tamen miro modo gravis est et superat omnem penam: quam unusquisque passus est aliquis in hac vita: vel pati potest. Et quia ille aie sentit illum ignem tam crudeliter: non clamant et petunt adiuvant per quatuor. scilicet aut per oblationem altaris: aut per orationem alicuius viri sancti: aut carorum ieiunia aut

Sermones funebres.

cognatorum elemosynas. Jo parētes ei. N. audietes p in tellectū ppositi themanis vo cem defuncti dicētis misere/mini mei &c. Lupiētes enim exaudire & a penis purgato rij redimere nō tardabūt ei quam cissime subuenire. vt possit gloria eterna perfrui. Ad quā &c. Sermo. 62.

Enim agri ho/ die est: & cras in clibanū mittitur. Mat. 6. Scdm sctētā phi. 3. phy licoz. Oē corruptibile statiz q̄ separatur a suo regēte & cō/seruāte corrūpit. Idz de plā tis: piscib? &c. Presupposi/ to igit dicto phi eē vero: dī/ co q̄ corpus humanū ē cor/ruptibile & conseruat a suo regēte: q̄ est aīa: & statim q̄ separatur ab aīa corrūpit. Et ideo sub similitudine feni dicit xp̄us cuilibet viuētī vbnz p/positum. fenū qd̄ hodie est &c. Vbi vnūz vidēdnz est. s. vilitatez corpis nri: ibi cras in clibanūz mittit. Vile cur sū bz nā corpis nri qz idnū i sepulcho. Circa q̄ fm phm Illud qd̄ termino clauditur breue est. Jacobi. 4. Que ē vita vestra. Vapor est & ad/ modicū appēs. Ad Ephesi.

6. Id. n. qd̄ i pnti ē: momēta neū ē. Hic. Vbi sūt reges vbi sunt p̄cipes: vbi sunt ip̄era tores: vbi sūt locupletes re/ rum: vbi sunt potētes seculi. Certe q̄st vmbra p̄trāsierunt & velut sōnum enauerunt: queruntur. & non sunt. Et quia vita pntis incolat? no/ stri habet terminūz. Jo dicitur eē breuis. Job. 14. Bre/ ues dies hoīs sūt. Propter quā breuitatē cōpatur a sa/ cra scriptura feno agri: qd̄ paz in sua pulchritudine du rat iuxta illd. Isa. 9. Clama Et qd̄ clamabo. Oīs caro se nū: & gloria eius. i. eius pul/ chritudo: q̄st flos agri: & ex/ siccātū & fenū & cecidit flos q̄ sp̄s dñi sufflanit in eo. Hāc breuitatem cōsiderās. Job. 14. clamat. d. Hō nā/ tus de muliere. b. v. t. 2. m. m. q. q. s. e. & 2. & f. v. v. Et q̄ vita nri icolat? sit breuis: & q̄ digne feno agri assimi/ letur figuratiue ostendit. 4. Reg. 19. vbi dicit q̄ de? lo/ quēs de assyrijs p os Isaie. ait. facti sūt sicut fenū agri: & virēs herba rectorz q̄ arefa cta est aīqz veniret ad matu ritatē. Qui sūt hy assyrij. de qbus loquitur dñs de? nisi ho mines in hac vita viuētes.

Assy
sue v
uens
tem v
tatē fi
monit
the. 6.
hora
us. fac
q̄ post
mus m
les: q̄
tur: ita
cōcup
Apo. 4
supple
Jacob
ni trā
cū ar
cecidit
tus ei
rens: l
facta ē
turitat
terpre
ra q̄ sū
relicū
rant. 2.
matur
ment
ne: ar
us. f
p̄m
dicit
oper
perfi

vulgarizandi.

Assyrii interpretantur vigilantes
sive vigilares. Un̄ glibet vi-
uens cōsiderare d̄z breuita-
tem vite sue: ⁊ sup̄ obscuri-
tatē finis sui inuigilaret iuxta
monimēta Saluatoris. M̄ a
the. 6. Vigilate itaqz qz qua-
hora ⁊ c. Et seq̄ qd̄ dixit de
us. facti sūt sicut feni agri:
qz post peccatū Ade facti su-
mus mortales ⁊ corruptibi-
les: qz sicut feni ardore sicca-
tur: ita caro deficcatur ardore
cōcupiscētie peccati. ⁊ iō d̄z
Apo. 4. Oē fenū cōbustū est
supple in ardore peccati. Et
Jacobi p̄mo. Sicut flos fe-
ni trāsibit. Exortus est. n. sol
cū ardore: ⁊ arefecit fenū: ⁊
cecidit flos ei⁹: ⁊ decor vul-
tus eius deperijt. Et seq̄ vi-
rens herba tectorz: quē are-
facta ē anteq̄ veniret ad ma-
turitātē. Herba ista virēs in-
terpretat̄ v̄tutes ⁊ bona ope-
ra q̄ sūt in tecto. i. in aīa ⁊ vi-
rescūt eā: atqz ornāt ⁊ deco-
rant. Sed anteq̄ veniāt ad
maturitātē. i. anteq̄ ad p̄ple-
mentū sūmū premiij vite eter-
ne: arefcunt ardore pcti. ps.
128. fiāt sicut feni tectorz qd̄
p̄insqz enellat exaruit. ⁊ iō
dicit̄ Exo. x. q̄ locuste. i. pctā
operiūt vniuersaz terrā. i. su-
perficiē aīe: vastātes cūctas

virtutes q̄ sūt in aīa. ⁊ iō iste
p̄ns defūctus considerās q̄
erat corruptibilis vt fenū ⁊
herbā virēs. i. opa bona ⁊ v̄-
tutes erāt exiccate p̄ ardorez
peccati: anteq̄ ad corruptio-
nē veniret voluit oīa pecca-
ta p̄ cōtritiōnē ⁊ cōfessionēz
cū satisfactione expellere: vt
eius aīa cūz viriditate. i. cūz
virtutibus ac opib⁹ bonis ve-
nire posset ad premium vite
eterne. Ad quam ⁊ c.

R Sermo. 63.
Edde q̄ debes
Mat. 14. Sciē-
dum est: q̄ hōi
veniēti in mun-
dum duo cōferūtur. s. aīa ⁊
corp⁹: ⁊ p̄pter hoc duos cre-
ditores hēmus. s. deū ⁊ ter-
ram. Terre debem⁹ corpus
⁊ deo aīaz: ⁊ h̄o triplici rōne
Quia ab ipso creata.
Quia ad ei⁹ imaginē scā.
Quia ei⁹ lāguie redēpta.
De p̄mo Amos p̄pheta.
xxiij. Ecce creauit me ⁊ for-
mauit manibus suis ⁊ c. De
secūdo Gen. p̄mo. faciam⁹
hōiem ⁊ c. De tertio de san-
guine eius redēpta. Aut ergo
redde q̄ debes. s. corp⁹ terre
⁊ mihi aīaz dicit dñs. ⁊ Red-
de corp⁹ terre qz de ea assū-
ptum est. M̄iere. xxiij. Terra

Sermones funebres

terra terra &c. Salomō quoque Ecclesiastes ultio. Revertatur pulvis ad terrā suā & spūs redeat ad illū q̄ creavit eū. Dic ergo. Redde qd̄ debes. Sciēdū est autē qd̄ debitor in duobus offendit creatorē. Primo qm̄ rez accepit & reddit deterioratā. Secundo quādo reddit inuite. Sic deus nobis. Si aīas puram & mūdā acceptā: imundam & deformē reddim⁹: hō facit ille q̄ in peccato mortali p̄manet & delectat⁹: qz tūc statim p̄dit similitudinē dei: quā hēbat p̄ peccatum. Studeamus ergo charissimi reddere aīas n̄ras deo: nō deterioratas criminib⁹: s; potius melioratas v̄tutib⁹. Arbitremur istū talē prope diē extitisse. Cui a dño dictū est. Redde quod debes &c.

Precioso est i cōspectu dñi mors sanctorū ei⁹. ps. 116. sic dicit Sāctus Anselm⁹ duo iſtituta in lib. sacre scripture possent reperiri diuersa q̄ttidie. Unū .s. de morte peccatorū pessima: aliud de morte iustorū p̄ciosa vt hic dicit. Ps̄a. i. auaritia p̄posita. Preciosa i

cōspectu dñi mors &c. Primo ē dicit beatus Anselmus. de morte peccatorū qd̄ corū mors est pessima p̄ triplicē rōnē. Primo p̄ amissionē terrenorū in quib⁹ posuerunt suā spem & fiduciā. Unū dicit beatus Grego. Non sine magno dolore amittit quod cum amore possidet. Unū tales dicunt illud Eccl̄. ij. O mors q̄ amara est memoria tua hōi pacē habēt in substātijs suis adhuc volēt accipere cibū. Unū si mēoria ē sic amara: quāto magis mors ipsa. Et vere ip̄e i morte oīa amittit: & possēssiones & denarios & et pānos quib⁹ iduit. Ergo pessima est mors & amara illis q̄ posuerūt cor in talibus. Secūdo dicit Anselmus qd̄ mors peccatoris est pessima & amara p̄ separationē amicorū & p̄ sanguineorū. Unū v̄ qd̄ nullus est q̄ tū diligat hōiez tātū in vita qd̄ in morte p̄ oīa in foneā vellet ip̄m sociari. Unū Job. xv. fratres mei elōgauēnt a me & noti mei q̄si alieni recesserunt a me: & p̄xiimi mei dereliquerūt me. & prop̄a. 37. ps̄. vlt̄erius dicit. Oēs amici mei spreuerūt me: & facti sūt mibi inimici. Unū ducūt

te ac
terra
dicit
etern
dio d
Et p
dei i
in sup
sup p
do: m
pessim
mors
cōspe
Cp
CSe
CLe
q̄ ip̄s
CD
operi
ciosa
14.2
geſcā
hōi iſt
fact⁹
tatio e
cui pa
cūdo
ps̄. cel
dā ab
mibi.
Quē
tūz
derat
paul
gs n
ua b

vulgarizandi.

te ad foneā: tñ non eribis: ⁊ terra coopiet te. **T**ertio dicit pessima pp amissionē eternor. ps. Nō habitabit i medio dom⁹ mee q facit supbiā. Et **1ª Dan. i. Cor. 6.** Regnū dei nō possidebūt iniqui s; ibūt in suppliciu eternū: ⁊ pluet sup pctōres sulfur ignis: grādo: nix: glacies. Ergo bñ dī pessima mors pctōrū. Sed mors scōr viroz dī p̄ciosa i cōspectu dñi pp alia tria.

Primo pp cessionē operis. **S**cdo pp piculū itineris. **T**ertio propter premiz q ipsi habebunt.

Dico p̄mo pp cessionē operis mors scōr viroz ē p̄ciosa in cōspectu dñi. **Apo. 14.** Amon iā dicit spūs vt regescāt a laborib⁹ suis. Dicit hōi isti q mortu⁹ ē. ps. lxxv. fact⁹ est in pace loc⁹ ei⁹ ⁊ habitatio ei⁹ i scā syon. Qui dī locus pacis ⁊ trāq̄latis. **S**cundo pp periculū itineris. ps. cxlj. In via hac q ābula bā abscederūt supbi laqueū mihi. Et iō dicebat prop̄ha. Quēadmodū desiderat ceruus ad fōtes aquar: ita desiderat aīa mea ad te de⁹. Et paul⁹ **1^a Ro. 7.** Infelix ego hō q me liberabit d corpe mortis hui⁹ ⁊c. **T**ertio dī pre

ciosa pp p̄miū q ipsi hēbant **Mathe. ij.** Loca oparios ⁊ redde illis mercedē suā. q̄ta erit ista merces istoz viroz bonoz quā declarat ille paullus dicēs. Qd oculos nō vidit nec auris audivit: nec in cor hoīs ascendit: q̄ p̄parauit dens diligētib⁹ se. ⁊ iō dicit **1^a Thie.** Quiescat vox tua a ploratu: ⁊ oculus tuus a lachrymis **Apoca.** Absterget deus oēm lachrimā ab ocul⁹ sāctorum viroz. ⁊ iā nō erit amplius neq; luct⁹ neq; clamor: sed neq; ali⁹ dolor: qm̄ p̄ora trāsierūt. Ergo p̄ciosa mors sanctor viroz: q̄ insti hereditabūt terrā ⁊ delectabūt in multitudine pacis. Ergo nō est dolēdū: s; pon⁹ cōgaudendū si de p̄nti miseria ducatur ad requiē. Ad quā xp̄s nos perducatur ⁊c. Amen.

Oratio funebris p q̄cūq; Impatore: rege: duce: p̄ncipe: marchione ⁊c. ad regem **Pandulfum** applicata.

Erat p̄cursus oīum tātus ad regiam in hoc ip̄o nō tui solū **Pā**ndulfe: vex etiaz toti⁹ hui⁹ hore maritime cāu vt voces meas audire posse nullo pacto p̄siderē. **V**ndiq;

Sermones funebres.

civēs clamāt merēt afflicta
tur tū suburbani ad urbem
messie ac tristes vēiūt: sūdūt
lachrymas eulat⁹ ad celum
tollūt. Id qđ p̄suetudie qđā
iducti facē circa mortuos cō
sueuē: h. n. ip̄a. ¶ Pādulse nā
tū duce: et sentim⁹ et facim⁹
vluq; poti⁹ avetustissimis hī
to: quā rōne aliq̄ doctrinae
seruam⁹: ego vō rex illustris
alia qđā via ad p̄spectū tūū
venio: nō tū lachrymarū ex
pers: neq; doloris īmunis.
ferre⁹. n. essēs ac tygridi si
milis si Karoli germani tui
illi⁹ tāti tāq; p̄stātis: atq; ad
mirādi ductoris nfi morte:
vna cū ceteris q̄q; maximo
posse luctu nō deplorare. ab
aulaq; ad tumultū sūmo: cū
doloze: fletuq; nō p̄sequeretur
¶ Hic. n. ei⁹ iterit⁹ q̄q; nō ite
ritus qđā: tete cōiunx in pri
mis victoria: vixq; Germa
nos te deiceps Baptista: ne
potes: agnatos atq; cogna
tos attingit: itēq; nos in eip̄os
q; vob̄ obedim⁹: deniq; oēs
q; littus h⁹ Anthonitanū in
colūte cōcūtit atq; p̄turbat. e
manib⁹ etenī oīm nris Ka
rolus quū maxio p̄silio flore
ret: et etate sua valēs vtilisq;
suis: aduēisq; futur⁹ erat: ere
ptus est. Ulex enī nro qđ p̄

ficeres pādulse: si dinti⁹ tectū
aīo marcerareris: si legē hāc
ab initio cōditā opusq; et op
timū et diuinū oīb⁹ eq̄ morta
lib⁹ seruandū obducta frōte
despiceres: si ī luctu lachry
misq; p̄rabesceres: si qū ēt a
sōno excitare poculū epulas
que aspnaret qđ nōnulli de
mētes ac sensib⁹ tū dedit ef
ficiūt. German⁹ igit mens
Karol⁹ mortu⁹ ē. Iste vō exi
tus oīb⁹ ēt aīantib⁹ et serua
tur: et iminet. Itaq; mortu⁹
est: nō tū exul apud externas
ac barbaras natiōes vene
no consūpt⁹: vt Anibal. aut
apd̄ Babylonē vt Philip
pi macedonū regis fili⁹ Ale
xāder. Nō ī pegrino littore
nec iacuit: atq; ī sepult⁹ quē
admodū ī egypto Iosep⁹.
quē ēt satelles nequā Achilas
enecavit. p̄cremavit codn⁹.
nō apd̄ ignoble liternū: ī exi
lio suis despect⁹ mortē obiit
vt Scipio maior q; tota tāta
que de republica bñ merit⁹
fuerat: q̄ ip̄a vt reliq̄ omittā
tur ex Carthaginēsiū fancib⁹
eripuerat: nō a sodalib⁹ cir
cūct⁹: vt ī hyberia Sertori
us: nō tādē ī senatu a suis cō
siliis: vt Cesar orbis terrarū
domitor. ¶ Postremo nō sic
celoz et mūdi p̄ditor: atq; oī

vulgarizandi.

Ann rex dñs nŕ Iesus xps. p
 cōi oīum salute moriens. ab
 Iherosolimitanis ill' stultis
 iprobis: duris atqz neqssimis
 quos i tēplis q̄tūdie forisqz
 docēs erudierat: liberauerat
 sanos effecerat: p ludibriū tā
 dē i cruce fix' ē. Juniores at
 etatis nŕe duces rei milita/
 ris pclarissimos. braciū. sfor/
 ciāqz omitto: q̄ morte pŕest.
 Nicolau itē stellā recētē stre/
 nuū illū atqz itrepidū nŕz hos/
 solū q̄ fortunā psequunt: vt
 ait vulg'. Sz multos ac multos
 vbiūm dños: vobilqz finiti/
 mos: q̄ magno cū dēcore et
 nobilitatis ignominia: fede.
 turpiterqz vitā finire. Cui'
 rei exēpla vob' sŕ aū oculos i
 piceno q̄ pŕima. at vō dicet
 imaturior: excessit e vita. Ka/
 rolus ē regnū nob' igetū reli/
 qt. Qm vō mō pādulse nŕ tē/
 pestin' emouit is: q̄ bñ: fortū/
 iuste. pieqz vinēs: post milita/
 demū egregia pclaraqz faci/
 nora: penes suos emouit. age/
 dūz libeat Karoli fŕis vitā:
 resqz eūz domi: tū ē militie
 gestas: breni recēsē atqz ab i/
 ennte ei' etate ordiri. Adole/
 scētē audio sŕ patrno suo pā/
 dulse fanēsū rege duceqz ar/
 mipotētissimo p̄m militasse se/
 cūqz diuiti' apd Buxiā vrbē

i galia citeriore: et clarā et p/
 potētē: reb' bellicis exercita/
 tū: p id tps: cū maxie ad re/
 pellēdū ducē mediolanēsū.
 Veniti nitebant in eo bello
 Karolū minoris vŕ' nec dū ē
 pubescētis pter oēs enituit.
 Itaqz cū nō adolescētis: sed
 fortissimi cuiusqz dexterimi/
 qz ductoris operā abūde na/
 uasset a patruo militis ac mil/
 tis p̄ciosissimis manerib' do/
 nat' az hōest' ē donec tādē
 nict' pāduls' amissa buxia fa/
 nū rediēs: ocio sese et reb' v/
 bāi: iā tū senex imersit Karo/
 l' ad malatēstā gēitorē fneri/
 tur. i alia vō innēte sue mili/
 tia. Karol' q̄m laudis ac glie
 adept' fuit apd philippū ma/
 riā mediolanēsū ducē: tyrā/
 noz oīnz nŕi tps max' atqz
 fortissimū i eo bello q̄ ad/
 ner'. Venetos gēbat id ego
 neqz silētio p̄mitēdū cēlui
 ad quē cū a gēitor vō mala/
 testa miss' ēēt paulop' q̄ in/
 castra venit vnūerso exerci/
 tui q̄ p̄maxim' erat p̄fect' est
 atqz oīnz ipato: dclat' q̄ tpe
 et nicola' ille picinū cetoz
 sinevlla p̄trohūa nŕi tps dux
 i re militari p̄stātissim' et frā/
 cisc' sfortia vice cōes: b ipē p̄/
 cēi moderator. et ceti p̄ militi/
 clari fortissimiqz doct. i eadē

Serm ones fu nebris.

militia versabatur. Neq; p
id qdē etatis nō pedites. nō
tyrones: nō velites: nō rora-
rij: nō cēturiones nō tumul-
tuarij qdā milites: nō pūli-
tones: s; plurimaz atq; for-
tissimaz legionū dūces ade-
rāt. Apud hos oīs ars ei' sēp
pūliū scia vī' atq; animi ma-
gnitudo mix in modū cōpro-
bata. Is autē splēdor: ac dec'
nemini adhuc ex pncipib; vī-
bitū contingit nisi Karolo
Juniori: q malatestaz fami-
liar tā claro titulo decorauit
Tertiā autē ei' militiā r recē-
tem r vltimā: que sibi aduer-
sus quosdā illosq; paucos vī-
bis vīe peditores fuit: nō nisi
fuit' remisco. In eo. n. bello
tetra atq; scelestissimo qd su-
periorib' annis ad enellēdā
fūdit'. Malatestaz pūsan-
rensiū stirpē. Eugeni' ponti-
fex maxim' gessit cū vos a se-
dibus patrijs: vībe vīa pū-
sauro pelleremini: tu qdē op-
timis auspitijs fretus ad pul-
chrū ac nobile municipiū
Gradariā vobis in oī re du-
bia semp fidū contendisti.
Galeā vībinū: ad for' sēpro-
nij Karolus sese recepit. ibi
nequaq; in ocio. p secordiaz
tēpus terere: aut metu pcul-
sus cedē: neq; sōno delitijsq;

torpescere passus ē. Qui po-
tius inuentū illā suapte nā
belloz anidā primū ad mu-
niēdā vībē: excitat cōmeat'
vndiq; cōportari inbet: arcē
firmat. excubias accurate lo-
cis qbuscūq; disponit suos
iter muniēdū docet aduer-
sus nefarios: quosdā teterri-
mosq; peditores: bellū fore p-
pūa: p libertate: p cōingib'
p liberis. Nā plēs ex hac vī-
be secū an fugerāt. Itēq; pro-
parētib; aris focis tēplis d-
niq; p bonoz oīz salute pu-
gnādū. His igit sūma cū ce-
leritate studioq; dispositis tps
idoneū nact' inuēntē sēpro-
niana: cohortibusq; p pan-
cis comitatib' i agz pīsaure:
sē erūpit castella qdā pūi de-
ditionē accipit pūi expugnat
pūi obsidet: s; mor Karol' a
ioāne vitellio picetū p prore-
bonoz oīz ingulato: erat vī-
repellit. ad arcesq; sēproniana
detrudit. nūbilo tū min'
ad vībē. pīsanx crebras ex-
cursiōes parat: ipēq; nōnūq;
pūi i agmē dscēdēs agros d-
populabat: hostes itra me-
nia repellebat. vībiq; r pūi-
torib' supplicia: cedēs: icen-
dia minitabat. Utrinq; pu-
gnat accerrime pellit cedif
viciū oppugnat. res erāt i sū

vulgarizandi

mo discrimine. Quid pla. libent. N. ista pterimus arte prudentia: calliditate inda: istia: cura vigilijs: ope: labore: sudore: Karoli paucis p^o t^oib^o: et v^ob^o et vitellij p^o p^oris vires attrite s^o: ita vt ppli in edia p^oies atq^o egestate coarctat^o auctonibus pditiōis trucidatis Karoli ipm cū i gēti oīnz plausu. leti ciaq^o: i sedes patrias renocant.

Ec hec fuit illa felix militia: i q^o fortit^o p^o cōi oīnz salute pagnatur Karol^o noctes ac dies oēm aeris itēperie. ventorūz et asperitates: effus: frigora: ides. ibres fame sui vigiliās oēs q^o exilij casus: et rei militaris difficultates tolerādo. nimix egrotatōis illi^o sue cās: imo vō mortis exhaussit egregios illos p^ostātissimosq^o romāos imitat^o. Idoratiū colitē. Aditto scenolā curriū. ac Decios: q^o ipsi forti aīo p^o rep. sua morez oppetunere. Hac igit^o triplici militia exercitat^o Karol^o vita excessit cū sūmo rerū bñ gestaz splēdore: ac glia. Jāq^o senior vt mihi v^o: et p^oilio: et sapientia decedens. Idet^o hec ampla magnificaq^o negocia p^ocu-

currit: quēadmodū a maio rib^o suis et gēitore v^oro ad ala testa reuera semideo dignū fuerat: regnū vob^o absūde cōpositū firmū: tutū: getūq^o religt. Quas igit^o meronis cās habueritis si vitā illi^o a pue^o ro singulatū ad adolescēte ab adolescēte ad virūz. Itēq^o a viro ad senē vt dicim^o intētis oculis aīa adnerteritis. Tlmetis ne forsū qd^o vos veluti mancos in regno p^ontiaq^o sui viduos: orbatosq^o defuit ob hoc ipm in solio inest^o sedetis: herens: ancipites. Me te deleceris pādulse. Etenī eadē mētis acies: q^o illi fuerat eadē i p^osultādo sapiētia vnū pect^o vna acies: vna puidētia in a gēdo dexteritas par similis et i audiēdo facilitas similes etiā i iperitādo iusticia: v^otas: tēperantia: deniq^o fratern^o oīs vigor: silitudo q^o tibi p^olus iheret. Immo ne fraternus qdez. vex pīna vis potius: oīs tibi penit^o in fita est: et qd^o vnū in Karolo minimūz fuit p^ohiberis in oī lraz genē p^ollimus. Quod mun^o in principe: vt est magnūz atq^o admirabile: ita et hac n^ora tēpestare raz eē p^osue nit. Quā qdē igit^o id qd^o optio cuiq^o regi p^opuz eē d^oz fas sit

Sermones funebres.

in te vno pspicē: pfecto: qd
doleas: qd anxi⁹ sis habūde
qdē video. Quāobrem fac qso
pādulse vt ei⁹ illi⁹ germāi
tui occasu tibi maiorē quēdā
virtutū cumulū in iperitādo:
chalcargz admissuz eē cerna
m⁹: quēadmodū ē nōnullis
alijs fortib⁹: atqz clarrissimul
viris factū eē lectitāimus.
Me optolome⁹ enī ille achil
lis fili⁹ p⁹ gēitoris mortē acri
us atqz vehemēt⁹ in res tro
ianas cōcitāt⁹ est. Ex q⁹ Uir
giliānū illd dictū pēdet. Ue
st: bulū aī ip⁹ pmoqz i limie
p⁹ rrb⁹ exultat telis. ⁊ luce
corusc⁹ aena. Itē illd. Instat
vi patria p⁹ rrb⁹ nec clau
stra nec ip⁹. Custodes suffe
re valēt: labat ariete crebor.
Ianna: ⁊ emoti pcūbūt car
dine postes. Et alibi. Uidi
ipse furētē cede. Meoptole
mū: ⁊ gēinos in lumine Atri
das. Agamenōi ⁊ Menelao
p⁹ rrbū anteposuit Gne⁹
ē p⁹ opei⁹ magni p⁹ opei
fili⁹: paterni splēdoris imi
tator: senatusqz: ⁊ reip. lan
guētis ruinā pmolette ferēs:
ita ipigre sese reb⁹ Cesaria
nis obieisse fert vt parū ab
esset: qn in l⁹ yspania Cesar
aut ab illo opprimeret: aut
sibi ipse p⁹ p⁹ i s manib⁹ mo:

tē pscisceret q se vnus hois
iternētū: a tot successibus re
tardari aspiciēbat. Adibi at
h⁹ loco res gestas Romano
rū i aīo volūtati. L. Ad artij
virt⁹ ingēs: in p⁹ m⁹sqz admi
rāda videt. Qui cū Scipio
nes illi dno belli solmina vt
ē apd poetā: p⁹ m⁹tas ac m⁹
tas victorias i l⁹ yspāia ceci
dissent neqz salutis vlla spes
Romāis lingret. exercitū q
tāte cladi superat: n̄ in lachri
mis p⁹ senescere neqz in fuga
spē hēre passus. qnūmo palā
tes colligē. saucios curare ois
qz reliqas in locū munitissi
mū adducē. optimū eē rat⁹.
si p⁹us qz cū hostib⁹ cōgrede
ret: apd suos vbasaceret: oīo
nē ⁊ aptā p⁹ tpe ⁊ reb⁹ oib⁹ qz
maxie trepidātib⁹: eū veniē
tē habuit ac sibi p⁹ cionati flā
ma qdā ab vnūuerso exercitu
frōti obnolitare: idēqz supra
caput celū v⁹ sus attolli visa ē
qd omē salutis spē illis inie
cit. Itaqz cūz porasset mox
cū ingēti clamore: ac planctu
oīz. Ad artij⁹ impator: decla
rat⁹: hostes victoria supbiē
tes aggressus: nociēqz diēqz
psequit⁹ sternit: fugat: interi
mit: dissipat dōec tādē victo
ria potit⁹ Scipionū moxēz
vlt⁹ ē. Igr hui⁹ ip⁹ v⁹ fice

vulgarizandi.

ti & reliquorū: nūq̃ fortassis
tā clare venisset in lucez nisi
Scipionū occasus p̃cessisset
Eox igr̃ morte: & igr̃ū hūc
ad res igr̃is aggrediēdas ex
citātū: & sūma la' acq̃sita: q̃
neq̃z antea neq̃z p' : tārope
illuxit: ita tibi faciēdū existi/
mo. Adulfe: & Adalatesta
p'f̃ iūitāda' & nona q̃dā ṽtus
suscitāda. Qd̃ si fecerit: vt ce
pisti: oīs malatestay: laudes
atq̃z triūphos eq̃neris. Me/
q̃z enī tibi quoq̃ ṽsus mētez
ṽdineris desit auxilia: neq̃z
animi: neq̃z fortūe. Anim' ē
ad oīa p' magn'. Obnerfat
p̃terea militie Galeā s̃f̃ q̃ cō
silia tua: res deniq̃z ṽbanas
oīs p̃superiores efficiet. Adsc̃
ēt nepotes magna idole pie/
stati igr̃io ṽritate igr̃ena: q̃ s̃
ip̃sos i aīaz p̃lagire posse cō
fidim' parētū simillimos fo
re. Reliquū igr̃ fuerit. Ad
dulfe: vt i b' tāto luctu quē
audis: mētē firmes: ac tibi le
gē imponas: ita vt sicuti nos
regis: & iā tui p̃ctōis mode
rator: & tāq̃ auriga q̃daz bo
nus intelligere: vt glia'z tuā
victoriā q̃ maxie circa fun'
collachrymat: & regis sui me
moriam quē amisit: penit' af
flictatur: consilio precib' di
ctis lenias erigas consolare

post hec vt ṽbes: ac p̃p̃lōs
q̃ vobis parēt: q̃z maxima po
testis sapiētia fide cura pie
tate iusticia tueamini.

Mos etenī te ad ṽnū. Adan/
dulfe neq̃z Galeā reges no
stros & salutari' & volum'.

¶ Ualere.

¶ Oio funebis. Adro que/
cūq̃z imperatrice. Regina.
Ducilla. Marchionissa: in
cōstātiā directa. Adislauren/
suum Dominam.

¶ Escio q̃ fato no/
bis mortalibus
evenire soleat id
q̃z infortunium
pariter in omni
fere negocio nostro possim'
incusare vt quāto maiore ad
rē penitā studio festinam' eo
lōgius ab eadē repellamur.
¶ Contrayō si q̃s q̃si nolens
ac tanq̃z alio q̃z p̃pesuit vt
cursum inflectat & votū suū
disimulās remorat' tacitus
q̃z subsistit desiderij p̃pos. ne
cesse est quos postea fines:
quot maloz causas q̃ disc ri/
mina: quos luct' accerbissi/
mos pariant res ñre hūane
testimonio sunt. Adercatorē
enim videm' p̃renio di/
nitiay ardore: nūc idos: a hā
nunc armenios. & sine vlla
d̃sfatigatiōe ac metu scythas

Sermones fanebris.

nunc Britanos: nunc lybiā pa-
grantes: uno sepe naufragio
afflictū nudatūq; seu tandem
morte cū iā ditissimus fieret
ab eo ipso felicissimo cursu i-
terceptū lōge ab suis viā fi-
nire. Quis nō agricolas ip-
sos ē atq; etiā admirari non
possit: q; nisi sepi? fallerentur
parto admodū rpiis curicu-
lo beatissimi fierēt. S; illos
vel aeris intēperies: vt sepe
accidit vel agrorū maligni-
tas: in qb? tñ colēdis neq; di-
es neq; noctes quiescūt: vl'
armētorū interit? aut alia q;
cunq; vis hūana tot vndiq;
circūuoluit icommodis: ita
trepidōs atq; anxios tenet.
vt qñ qdē sese oī spe nōnūq;
frandatos vidēt. ipi sp alie-
ne sortis inuidia macerentur
Maniculator itē lōga fastidi-
tus nauigatiōe: cū portū ge-
scēdi studio tā plenis: vt poe-
ta inqt velis ingressur? esset
cohōta de ipromiso tēpesta-
te: aut vñ pīnuz soluerat: ad
longingora detrudit litora
aut iactis anchoris māifesto
cū piculo ventis aduersanti
b? obsistens cūq; iā defessus
foret: nono de integro subire
labores cogitur. Idcirco
huiusmōi possēs in p̄spectu
vestro adducere: que plane

oīa sine vlla defatigatiōe: ac
tedio nisi me penit? offende-
rēt libētissime recenserē: qui
b? ē luce clarius appareret
nō solū nautas agrestes: ac
mercatores: quos dixim? ve-
rū ē ductores: bello precla-
rissimos resq; publicas am-
plissimas: vt reliquarū artū
opifices relinquam?: suis q;
busdā satis iterdū sic astrin-
gi: opprimiq;. vt q̄uis oī suo
cōatu ac virib? sūma rex po-
tiri p̄dāt: fortie tñ iteruētū
p̄cludubio ab eadez nō sine
maximo. sicuti ab initio p-
posuerā humanaz rex Indi-
bio retrahant. Atq; vtinaz
has ego similitudines minore pl
saturē sū damno: patrieq; hu-
ius nre calamitate lōge ma-
gis tolerabili tūisq; alexan-
der fortissime lachrymis: nō
tā ppetuis referre in mediū
potuissēz. Etenī paulo ante
q; hec tāta discriminia vnus
cōstantie morte: de ipromiso
emergerēt: atq; in cernices
nras effunderent. que nam
in vniuersa Italia Libertas si
bella q; iā fere extincta erāt
e medio sustulerim? hac vna
felicio: numerari poterat.
Que nā in medijs ē fluctib?
min? trepida. q; nā adeo flo-
res adeo placida tra mariq;

ea fr
q; nā
bac rē
set. ea
nos d
eunte
pude
faciū
dūtu
nāz at
gnitio:
de vñ
de m
nō dī
nymp
qdaz
beatū
sent. f
tūm
qdā p
mecti
sci. m
sam?
supior
enim
ciari
mem
q; nā
tox ar
mer
dā ip
lma
ma
me
cim
len

vulgarizandi.

tā frugifera deniq; taz beata
 q̄ nā regina quia iterū ppl̄s
 hac tēpestare iueniri potuif-
 set. ea pollēs regia: q̄lis ap̄d
 nos dñabat cui tātē ē ab in-
 eunte etate iesset indolens:
 prudentia tāns animi vigor:
 faciūdia: pietas iusticia: pal-
 chitudo. pudicitia vī? diu-
 nax atq; humanax rerū co-
 gnitio: dotes deniq; oēs: q̄ n̄
 de v̄gine nō de muliere: nō
 de matrona: non de regina
 nō d̄ iperatrice: nulla demū
 nymp̄ha: verū de dea poti?
 q̄daz vna oīnz splēdidissima
 beatissimaq; p̄dicari potuif-
 sent. At nō hec cines p̄stā-
 tissimi aliq̄dīn tanq; i cella
 q̄dā penitiorē conquescere:
 mecū q̄so patiemini remini-
 sci. Mūc postq; oēs in luctu
 sum? reminisci calamitatz
 supioris t̄pis libeat. Quis et
 enim vestrū penitus excru-
 ciari nō possit: quotiens ad
 memoriā renocare agredit:
 q̄ nā mō: ac poti? truculētia
 tot annos nobiscuz fortuna
 meruduerit: q̄ n̄ nonerca q̄
 dā ipiissima excāduerit: sitq;
 lmani quodā furore atq; isa-
 nia magno impetu supbissi-
 me obachata. Monus ac d̄
 cimus annis circūagis: cūz
 senio: ille Malatesta n̄ v̄

bis ne dicā hui? sed Italic
 poti? vniversale parēs q̄daz
 ac moderator: mortē obijt q̄
 ipso regnāte vt scitis etas n̄
 mirū fuisse aurea: q̄ saturn?
 ap̄d nos alter imperiū gessit
 se visus est sub cui? morte p
 fortūa nob̄ inidia malis pan-
 coz p̄siliis oīs de improniso
 bī regnādi ac seruiendi mo-
 dus p̄ijt q̄b? et auctorib? hu-
 iuscemodi segetes: que iaz
 quatuor annos proximos in
 agris nate sunt n̄ris messui-
 m? deinceps Karol? iunior:
 cui? q̄ p̄silio. q̄ v̄tute regnū
 nobis aut poti? respublica q̄
 dā optia restituta erat mor-
 aduersa corrept? valitudine.
 quā belligerādo p̄xerat nāc
 p̄cessit. nō mltō p? ei? frater
 Adlandulfus archieps pa-
 trian? p̄stāi sane ingēio: atq;
 incōparabili sapiētia rex vi-
 ta ē excessit. Quib? extinctis
 bellū h? finitūm q̄d pene ci-
 uile atq; intestinū appellare
 possum? cū hoste accerimo
 cohortū: q̄ vrbē q̄ castella cir-
 cūadiacētia: q̄ agros opes d̄
 niq; n̄ras oīs ita disturbauit
 soluit: attriuit: vt q̄uis iā q̄
 defessi essem? : nosmetipsos
 tū integros atq; recētes aduer-
 san. i forme obiectaremus
 aderat enī aderat. Cōtāns

Sermones funebres.

illa nra Impatrix prudētissi-
ma mulier oīz nri tps de-
cus reuera stipes pstantis re-
gni hui? & solidissimū patrie
sue firmitamentū: aderat atq;
adest vna secū domū. tūz de-
niq; militie dux intrepidus.
Herosq; pstatissim? Alexā-
der Sfortia. quē illa regē no-
bis pdisantētib?: & fama &
vīte & sapiētia sua plusquā
hūana quiescerat: aduoca-
uerat: introdūxerat: peperat:
an oclōs corā locauerat. Qui
b? ita impitātib? ciues pmi:
atq; iūni agricole: vxores
liberi tēpla: dom? deniq; for-
tune oēs nre brissime fore cē-
sebant. Quibus itez supstiti
b? bella: hec senissima iā ma-
gna ex pte sublata cē videbā-
tur primeq; dici poterāt ex-
tinguēda. Jā fere oīs inunda-
tio: pcella: fremitus: ardor
bellic? icrepuerat: & quodā-
mō plicitia mēia ipa vniver-
sa respirabāt cū subito nescio
q̄ deorū inclemētia: ex ceteris
ex h? litore adriatico: ex pa-
tria ex vībe hac pulcherri-
ma: ex cedib? ex tēplis: ex fo-
ro: ex pcone: ex affatu oīz
mutuo: ex māib?: ab oculis
ex viscerib? erepta ē nob. Cō-
stātia Italie splēdor mulie-
rūq; sine vlla dubitatōe pū-

ceps: ac regina dom? sue iā
labētis firmitamentū clypeus
aduersus oēs fortūe imperiū
nri camp? nauis portus: pro-
pugnaculū. arx: tutissimūq;
pfugiū. Quis. n. vivente illa
mor? aut seditio pullulā? aut
si pullulasset qm mō adole-
scē aut si adoleuisset: qb? tū i
cōmodis obesse ciuib? potuisset:
cū viderem? vim quādā
illius mēti spūmq; dinitus i-
fusu ad oīa maxia de se psta-
da. Quā enī mulierē mihi da-
bitis tū nā duce. tamē studio
atq; idustria tā facile ad bñ
dicēdū: q̄ siue pmonita. siue
de iproniso loqrēt: siue poe-
ticis: siue oratorijs: siue phi-
sics: siue hūanis: seu tandē
diuinis de reb? q̄reret: nī ipa
didicisse q̄ diceret: s; cōpo-
nisse poti? videbat. Quoti-
die inerat manib? Seneca:
Cicero. Linus: salustius: ac-
diuus in pmiis Hieronim?
Aurelius: Aug. Grego. Am-
brosi?: atq; Lactanti?. Cete-
riq; de latina lingua latinis
tractarūt versabant. Quan-
tū vō pla: tū pcpue metro
esset admirāda: id qdē nō cō-
iectura siue q̄tidiāis affeg di-
spatatiōib? licebit: s; epistol
orōnib?. Que p mltis ac de-
niq; vīb?: tū disparib?: tū

beret
drā su
uitate
elegā
ret. D
q; me
dicau
nas p
ros sat
teris m
aut p
te me
Denu
qdē re
ri cōsu
terarū
vir ap
vīetū
me de
tū atq;
admi
quādā
des q
in ma
gulari
splend
omni
lucetū
Andr
rē ced
nelor
dom
pda
mīfū
Lact
niq;

vulgarizandi.

heroicis ad regē suū Alexā-
drū sūmo artificio: cultu: sua-
uitate: lanticia: nitore: atq;
elegācia: scriptis pcul appa-
ret. Quā sane pūciā decus
qz vice sibi met etate nra vē-
dicauerat in q̄ ne dicā femi-
nas ppe nullas s; neq; ē vi-
ros satis in l'os videm? q lit-
teris nisi maxie vtilibus (vt
aiūt) indulgeāt ac si q prestā-
te inuenient odio sūt oibus
Deniq; si q; dat bonos is
qdē ieiunus: attenuūm? da-
ri cōsuevit. At vō q̄q; hec lit-
terarū cognitio in mulierib?
vir apparēs p magnū sibi et
vinēti tullit: sic deniq; mor-
tue decus allatura est. Alia
tū atq; alia sunt lōge magis
admirāda: que sibi longiorē
quādā ppetuitatē afferūt. si
des qdē illa est et charitas
in maritū Alexandrum sin-
gularis: q̄ veluti gēma qdāz
splendidissima flosq; vnus:
ominim speciosissimus: re-
lucet i vxore in q̄ certo neq;
Andromache in suū Hectorē
cedebat. Cōstātia nō Pe-
nelope in Ulyssēm nō Lan-
domie in Prothesilāū: non
Panthie in suū: nō Arthe-
misie in Myrdatez: neq;
Cassandre in Cyrū non de-
niq; vt in Italiā redeamus.

Julie i Propeū aut Domie
in Brutū: ppetuis vxore rei
luminib? ipar aut villa exp-
te inferior vnq; visa est. Quo-
fit Alexāder preclarissime vt
quoties illius pūtiāz: effigiē
mores lautissimos: pudiciā
hūanitatez: atq; ipsā reuera
cōstātiā virtutezq; ingentes
ad memoriā reuocaueris ne-
sciā ipse q; poeta: quis ora-
tor: q; te deū pbs ab alto q̄
dā gemitu planetq; p̄tine-
re possit. aut sciat. Ac non
potius vna tecū ingemiscat:
inclamitet: torqueat: expal-
leat: maceret: menses: dies:
noctes: horasq; diffūdēdis
lachrymis impatiat. Jā vō
quāta foret in oēs et infimos
facilitate ac misericordia: qd
mun? sicuti maximū dicit in
pncipe: ita etiā hac tēpestate
eaz eē cōsuevit: tota ciuitas.
Disaurēsis testabit: in q̄ ne-
mo ē q vnq; nisi gaudēs: bñ-
q; ab illa p̄suasus discesse-
rit. Neq; enim Titi optimi
Romanorū Imperatoris: q̄
diu vixit istutū nescire vide-
bat: q sepe apd suos dicē cō-
sueuerat regē bonū dicē nū-
q; eos: qb? iperat auditos ab
se male contētos dimittere.
Isq; cū forte fortuna iter diu
audiēdis ciuib? abstinnisset

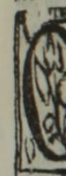

Sermones funebres

in se tādē respiscēs: amici
diē pditū esse q̄rebat. Itaqz
moriēs: ateqz ex hac vita nec
dū q̄dragenari⁹ emigraret:
dixisse illud fert nībil vnqz
sele cui⁹ p̄nīaz merito subire
posset p̄ter vnū effecisse: qd
tū idē n̄ pdidit. Itaqz igr̄ via
d̄ges Cōstātia q̄s sibi ab tene
ris inf̄ Iherosolē. Came
rinoz regina summo igenio
sapiētia mulier: atqz guber
nādi laudib⁹ p̄ter oēs etatis
n̄fe p̄stācissima: quāqz aia
ei⁹ Baptista diuina qdē illa
p̄monstrauerat: q̄ nescio an
q̄qz nāe vnqz mai⁹ i eo serm
post Maria v̄ginez gēnerit.
Eiuscemodi tandē fulgens
indole: tā diuinis prepollēt
laudibus: tot tātisqz dotib⁹
circuncomita. Cōstātia ex
hac tandem vita quā Lice
ro mortē poti⁹ appellare au
der. sibi qdē soli felix excessit
atqz ante oēs n̄f̄ t̄pis mulie
res: beatissima nob̄ v̄o. ¶ Di
saurētib⁹ flebilis: calamitosa
die noctuqz: sp̄ ip̄osterū cō
clamāda. Ego igr̄: rex n̄f̄ sa
piētissime Alexander i h̄o tā i
mēso ne dicā tuo vex poti⁹.
¶ Disaurētiū oīnz dolore: ac
naufragio: qb⁹ rōnibus ani
mū istū mū labefactatū p̄so
lari ac māsuefacē p̄gā: nō in

nemo nisi forsītā abste vno i
cipiā: rursusqz in eundez oīs
n̄ra refūdat oīo. Nō suz enī
nescius quātis r̄ nāe dotib⁹
r̄ fortūe ornāmētis: nisi te de
seras pditus es: q̄ ip̄e neduz
mīta r̄ mīta lectitādo: sicuti
ab initio inuēte tue fecisse p̄
dicaris: verū etiā domi: mili
tieqz agitādo: taz fortia tibi
cōparasti p̄fidia: vt ea corpū
atqz animi bōa: q̄ tibi nō su
perāt eadē inre optio: sum
mis oībus r̄ viris r̄ regibus
de futura eē videātur: paula
tī ex aīo tūm istū dolorē vt de
ponas r̄ rō in p̄mis optia p̄
riāqz medicinarū oīum (vt
Licero docet) r̄ t̄ps vtilissi
mū ē ad id remediū: deniqz
cōsilia ip̄a: te sua cohortabū
tur. Cura enī atqz anxietas
nullo ferre artificio medica
bilis: vt meminit. Quidi. lō
ga tādē mora extēnat. Tū
igit̄ fuerit: quēadmodū cer
to potes: vt tibi r̄ impareve
lis r̄ moderari. qd te sine oī
suspitiōe factū ire cōfidim⁹.
¶ Reliquū itaqz fuerit. vt sic
ti ab initio regnare cepera
tis ita ip̄e p̄seueres Alexan
der. Sentio enī ¶ Disaurētiū
oīnz r̄ oculos r̄ aīos: in te ita
cōuersos: vt nulla vnqz rōne
ab eo tui d̄siderio tā imēso

ab ali
derim
tanqz
nos ve
ductu
patriā
oibus
hostiū
sine igr̄
mo p̄la
nos. n
mus r̄
tanqz
Cōst
Egr̄e
acerbi

vertit
ge cum
ditarat
vita oīs
quoz la
tum la
molesti
Ex cer
quē no
duo bo
cio: qu
prope
r̄ clar
ex for
seruit

vulgarizandi.

ab alienari posse illos credi-
derim. Operā igit̃ dabis: vt
tanq̃ non? qdā hercules ad
nos venisse indiceris: cuius
ductu: anspicioq; et cines: et
patriā hāc pulcherrimā ab
oībus vndiq; mōstris: atq;
hostiū audacia liberatā non
sine igēti gloria triūpho que
tuo p̃clarissimo sentiamus.

Mos. n. te regē nřz et saluta-
mus et volum? tu nostri etiā
tanq̃ tui miserebere dixi.

Oratio funerea i quēcūq;
Egē anratū fratris Thome
acerbi Cleronenfis.

Sermo. 4.

Tanq̃ mors cō-
muni sorte ho-
minū corpa dis-
sipat: et manes
vertit i cineres: nec eq̃ tñ le-
ge cunctis terribil̃ est: s; his
dūtārat qb? vt ait Cicero. cū
vita oīa extinguntur: his vō
quorū laus emori nō pōt: igē-
tium labor: ac ppe infinitarū
molestiarū est eq̃simus finis.
Ex cet̃a aut̃ generis hūani:
quē nos ciuitatē appellam?
duo hoīum genera eē cōspi-
cio: quorū ṽtute et gloria: nec
prope solū familie: et potētes
et clare enasē vex vībes ip̃e
ex fortuna mediocri ex feda
seruitute i libez̃ ip̃erū. et ad

successus amplissimos pue-
nire. Id̃i sunt senatori? ordo
atq; equester: q̃nis alter ex
altero p̃deat: et i vnā psonā
ambo quandoq; conueniāt.
Que si mihi res ante hodie
nam diē dubiū fecerit aiunt
quādo Britānici nři ornati
eg̃tis: de quorū i p̃itiaz apd̃
vos patres sū verba factur?
maiores mihi i mētēz veni-
unt sic fio certior: vt aliud sē-
tiētes existimē lōge a verita-
te abesse. Nāq; ab his et bri-
tānica familia reb? potens et
anro ac multa gloria isignis
effecta: et qd̃ est habēdū plu-
ris: hec nřa. Linitas eorū pre-
claris gestis illustrior reddi-
ta est. Et q̃q; nec hōi vni de-
us oīpotens maximus natu-
raq; oīum parēs igentia: cū
cta ornamēta contulerūt qn
potius velint nō vna tñ: sed
alia atq; alia hoīes hoīb? v-
tute prestare: hoc tamē bone-
fissimo eg̃ti: taliaque video
ornamenta cōuenisse: cum a
fortuna nāq; tū maxime ab
ipsa ṽtute profecta: vt nulli:
vel clarissimo oratori possit
deesse vel materia dicendie
vel causa. Sumā igitur tan-
tam dicēdi prouinciā in tan-
ta clarissimorū viroz frequē-
tia: q̃nis sit mihi exigū: in-

Sermones funebres.

geniti: ac ferme ad dicēdū p
temporis angustia iparatū: he
sterna solū die ad h̄ dicēda.
et inuitat? fui et mōit? vestra
tū viri Brixiani frēt? hūani/
tate p̄mū de p̄clara familia
deide de morib? de v̄tutib?
de diuinis Britānici gestis
dictur? accedo. si familie. q̄
Britānic? n̄ ē nat? si nobili
tatē q̄ iā ppe i vetustatē radi
ces agit. Si gentis titulos: et
armis: et l̄is claros recēdere
noluerō: non seruabo aī mei
l̄stitutū: et fortassis tracta i lō
gū oratio: et ip̄ortuna vobis
erit et molesta. Taceo igr̄ vi
ros ex familia iſignes. Joā
nemi. Angelū Jacobūq; su
pra ducētos sexagita annos
a federico ip̄eratore comite
creatos recēdebo solū sup̄iorē
Britānicū posterorq; breui
ordine vix corpis virib?: in
genio cōsilio belli gerēdi pe
ritia clarissimū. Hic nanq;
(v̄tū l̄r̄az monumētis p̄ditū
est) post multas et q̄dem p̄n
denter strenue. gloriose am
mistratas pugnas p̄ reb? ve
stris viri Brixiani p̄ vobis
Ciuibus suis: p̄ hui? reipū
blice nostre salute et icolumi
tate annos octo et viginti na
tus mortē oppetijt: eo bello
q̄d ferme postremū cū h̄ ci

uitas gesit. O inuenē dignū
p̄fecto illo clamore et laudi
bus demosthenis q̄b? in Ar
themisio in Marathone in
Sala lamine defictos p̄ pa
tria cōmendauit. Hic Bri
tannicus ab illo iclito viro.
M. est genitus. q̄ p̄ suis bene
meritis atq; egregie ab illu
strissimō dño. M. aurata mi
litia donat? fuit. Cuius cete
ras laudes omitto: q̄ me v̄
get tēpus: et dicēdi locus v̄
descēdaz ad Antoniū dignis
simū virum: tot clarissimō
rū adolescentinū parentum
quos inter vos p̄dullatos se
dere intueor: quos et bono
randi et cōsolādi causa i tam
frequēti Senatu cōuenistis
de quo iccirco p̄us habēda ē
mentio: q̄ p̄us ex hūanis re
bus quā genitor per imatu
ram mortē sublatus est. Sa
ne Joānes Britānicus facil
limisq; atq; sūme igennis
moribus natus: ore oculis:
fronte: facie toto ip̄so corpis
aspectu: motu: icessu: gestu:
cōposit? erat nō ex horrescēs
vllam hoīum iſirmorum af
fabilitatē: aut cōsuetudinem
diuinā quadā benignitatem
atq; clemeniā preferebat. et
q̄d vsu enenit rariss: pares
ciues: nō superiores p̄ceptu

malae
iustici
berali
In q̄b
memo
mibi l̄
pus di
nō in p̄
angulie
mum e
v̄be v̄
piani q̄
tannico
militar
claruer
antiqua
ne bac
ratione
tum co
dignit
nauer
Adeo
dici po
cessisse
blice vi
dignita
strenue
propa
v̄tū et
sensu
nentia
to illis
eadem
pti et
mus
asign

vulgarizandi.

maladictisue succillabat. qd iusticiā. qd tēperantiā. qd liberalitatē. qd magnificētia: In qbus tot⁹ erat effesus cōmemorē laudē celebrē. Hoc mihi loco latius patescit cāpus dicēdi. Si nō i foro. Si nō in pūatis tectis. Si nō in angulis ipsis. Si nō eēnt de muni eius vntes hac tota i vrbē vulgate. Ecce viri Braxiani quot quātisqz viris britannicorum familia. ⁊ i arte militari: ⁊ in aurata militia claruerit: ducta longo ordie antiqua ab origine gētis. sane hac mea breui cōmemoratio accipere potuistis q̄tum equestris ordis gradus dignitatē. splendorē. conseruauerit auferitque mirifice. Adeo vt sūma cum ratione dici possit: plus honoris accessisse dignitati equestri: ⁊ hisce viris quaz viris ex ipa dignitate. fateor: egdem eq̄strem: ordinē esse nobilitate propa isigneum ac clarum: ⁊ vti ēt Archidamas Milesiensis: qui p̄mus de compo nentia reipu. scripsit. ⁊ i Pla to illis in libris q sunt ab eo eadem de re preclare cōscri pti ⁊ ois pbie p̄f: ⁊ pnceps sūmus Aristoteles iter tres q̄s assignant reipublie partes si

nō summā: summe tamē p̄xime accedere existimo. nō qdē ab re: q̄ ciues reliquos aduersus hostes in sua hēat tutela ⁊ p̄iaz sua manu de sedere ⁊ sese p ea strictis gla dijs obijcere. Quā vō sit gloriosum p cinibus suis ⁊ patria occūbere sua scilita fama dno decij testatur. Prestas igitur suapte nā est: prestan tior vō gloria rerum gestaz eoruz viroz. q in ipso clare re: prestatissimus aut v̄l hoc his equester ordo haberi po test: q̄ ex eo lecto fuisset con stet: patres illos q p̄mum a Romulo mox a p̄isco Tar quio rege i senatuz suere cōscripti: a qb⁹ ille patritie Ro manorum familie igenis re bus gestis fortūatissimis spe ciosissimisqz triūphis per to tum orbem terraz tanqz v̄ tutum omniuz humanaruz clarissima lumina manane re. Quis igitur memoratos ciues nostros non dicat lau de dignissimos qui non so lum non intulere decus au rate militie: sed ⁊ suis fortis ter: pie animose: magnifice: gloriose gestis splēdore mal to illustriorem facere. De quibus hec pauca a me sint dicta succincte ⁊ lenia suarū

Sermones funebres

comparat de virtutū. Quis se-
ne multa breui et itegre: cla-
reqz commemorabit. Obest
mibi tps breuitas: ac ppte
rea in si entio multa ptereō:
nec tamē eis moueor vbis q
bus nescio qsdā accipi ege-
re ferre: a nobis quēpiā i hō
dicēdi genere esse laudatuz.
His eqdē nō assentior: nec vl-
li ē viro vel libero vel pba-
to iri assensū puto. Cur. n. vi-
rum bonoz laudes debēt eē
vel moleste vl granes. Igna-
ni: inidi: scelesti: pditi cinis ē
roz cōmēdatōes vel psequi
odio vel iuitis anrib? accipe-
re: q sua industria: suauitate:
suis laborib?: suo deniqz san-
guine et morte: et ornamento
hui? vrbis et saluti cōsulerūt
Meritissimo qppe iure i ore
oīum nostrū sūma cū laude
semp versari debent viri illi
nostrisqz animis ac memo-
ria viuere quoz maximis la-
boribus atqz pericul? ab imi-
nente ab hostib? strage: et vt
ita dixerim morte cōseruata
fuit hec nobis charissima pa-
tria. O igit? predicādā Butā-
nicam domū: sūmisqz laudi-
bus efferēdam. Quod ita eē
cui libet claz facerē atqz per-
spectuz viri pstantes si suas
victorias insignes: si tēpla suis

verilis et spolijs onusta: si ci-
uitas: si obsidionales: si val-
lares: si ouales atqz triūpha-
les coronas memorare cōsti-
tuissēm. S; nō est mibi mēs
tot ac tāta verbis pplecti. ad
Britānicū. n. quem nunc:
nūc sepulture mandamini?
nra festinat oratio. Cui p mi-
tissima fata i hac vrbe: situs
amenitate: soli felicitate: ae-
ris puri ac ppe ridētis clari-
tate antiquatē rez ferme om-
nium abūdātia: tot igemōrū
excellētium: tot eruditissimō-
rum viroz atqz fortissimoz
īperatoz et copia et vbertate
clarissima: ita vt possit cū oī
alia gēte et ciuitate de nobili-
tate cōtēdere: et ex his quos
pancis ante vbis nominari
cōtingit nasci. Mobilissimis
viris i tāta rei domesticē: ac
diuitiaz copia qsta alia nul-
la in hac ciuitate possit hēri.
Nō vulgari statura a nā do-
natis: sed prestāti mēbrozū
forma ac pceritate qdā sena-
toria vbi mibi vī corpis mo-
les animi sui emula fuisse.
Ur. n. varijs ex mēbris com-
moda venusta: magnifica
que corpis spēs surrigit ac cō-
stat: sic illa tm ab viris pba-
tissimis eruditissimisqz pbis
et amata plurimū et i admi-

ratio-
stas a-
mum
bus m-
tis dec-
ritice:
us p a-
ta hui-
māfuer-
tis mo-
bus po-
vo equ-
pfitur.
est cine-
ipō app-
am: p a-
p: pofe-
inice gi-
in totū
it diu v-
ues par-
nō iustu-
per cler-
tate aut-
nō satis
Nō cup-
nay neq-
dis vllū
gis orin-
nebatu-
nem a-
tiam ei-
qd ita
ueritū-
ditū
crudi-

vulgarizandi.

ratioe semper habita maie/
 stas animi rōnisq; robustissi/
 mum decus quā multiplici/
 bus mox vntūq; hōestamē/
 tis deducit cōstituiturq; mi/
 rifice. fuit. n. vir iste patrici/
 us: p annos et teneros mul/
 ta humanitate ornat? comis/
 māsuet? benign? eisq; pstitu/
 tus morib? qbus facile ab oi/
 bus posset amari. Dignat?
 vō equestri dignitate eū sese/
 pstitit. q pūuz fuisset. q vō/
 est cines q cōqueri posuit ab/
 ipō qppia ppetratū p isolēti/
 am: p arrogantiā: p supbiam.
 pfecto nō qd mīmuz hu/
 inice gūis meas attigit anres/
 in totū id ppetuū tps quo fu/
 it diu vobiscū vstatus. At i ci/
 ues paupes hoiesq; rusticos/
 nō iustissimus solū: vex sem/
 per clemētissim? fuit. De eq/
 tate aut ipares atq; supiores/
 nō satis eū laudare possem.
 Nō cupid?: nō anar? nō te/
 nar neq; rebus alienis vorā/
 dis vllū ei studiū fuit qn ma/
 gis pūno et acri timore te/
 nebatur: ne qd mali p libidi/
 nem a dōesticis suis p iusti/
 tiam eēt irrogatū i quēpiāz.
 qd ita q: sciebat idq; iterūz.
 iterūq; volebat se diuinū in/
 ditū subitūz: iustosque oīs/
 crudeles: et vt aiūt famelicos

lupus i humanis mēbus da/
 ctos acerbissimas penas in/
 obscurissimis orci faucib?. et
 in illa iserna cūctis expanue/
 scēda voragine is sane timor/
 igenus britānici cordi erat
 calcar adhibitū ad liberali/
 tatem atq; bñficētiā que iu/
 re scā a nobis appellari dē.
 Ea enī large magnificeque
 v? ē nō itū i splēdida hoīuz/
 nobiliū. pncipiūq; hospitali/
 tale. at qd est lōge scāti? lōge
 qz pūti? i egenoz susceptōe
 et ill? dīnis actōib? quas sacre
 scripture misericordie opera
 vocitant. assidu? fuit. Sūma
 certe: et q clari? elucescat: ac
 semp sūme sit laudanda ho/
 spitalitas q mortaliū imorta/
 liūq; rex cōditor: christus nō
 factissimus rex i egentis pso/
 na excipitur. (Qd si fortasse
 qd neget). memoria repetat
 in euāgelio dñi voce dictūz
 quod vni ex mīmīs meis se/
 cistis: mihi fecistis: consulto
 sapiēter preclareq; ab Britā/
 nico hoc eē factitatūz nō pos/
 sum nō fateri. Neq; enī de/
 us optimus maximus pbis
 iustisq; nisi hoīm causa me/
 ritorum gloriāz tribnet imor/
 talem neq; iprobos atq; sce/
 leratos nisi p eis spretis be/
 nefactis eterno dānabit cen

K

Sermones funebres.

dio. Sepe. (Reor). memo-
 ria Britanicus agitabat id p-
 phete oraculum quo dī mi-
 sericordiā volo et nō sacri-
 cinum. Nec vana fides mea
 atq; suspicio vt erit cognita
 facillimuz ex his que paulo
 post a me dī sua pietate atq;
 misericordia dicētur. Reor
 in quā secū hō sepe colloque-
 batur. Britanice quādo iter
 auratos viros ascitus et an-
 numeratus fuisti: tibi p̄mu-
 accinctus ē ensis ad tuēdas
 partes institutūq; hoīum mi-
 serorum: sunt et pedib⁹ inixa
 calcaria quo si euenerit vsu
 citandus equis sit fortiterq;
 agēdum p̄ patrie et tuorū ciui-
 uz salute: postremo es gesta-
 di auri potestate donatus: vt
 quātum auxz metalla oīa na-
 ture nobilitate atque fulgore
 p̄cellit tu tātūz mox vtutum
 actionūq; cōpositōe elegan-
 tia atq; spīdore reliqs cini-
 bus prestes. Que ab Britā-
 nico cogitata a vobis splēdi-
 dissimi egres haud quaquāz
 sūt postergāda: neq; obliuio
 ni tradēda. Vos q̄ppe h̄ non
 cogitatuos s; facturos iure
 iurando promisistis. Miles
 nanq; vel gregari⁹ vetustissi-
 mo more: sacramēto fiebat:
 cuius rei testes locupletissi-

mi sūt et Licero p̄mo officio
 rū libro et Latonis senis epi-
 stola ad pōpiliū īperatorem
 monētis: ne filium suū q̄ pu-
 gnādi cupiditate ardebat cū
 hoste p̄gredi patiatur: nisi se
 p̄mū sacramēto obligauerit.
 In vobis adhuc ista vetustis-
 simorum militū disciplina p̄-
 ceptaq; perdurāt. Mō. n. nī
 si iurati ad militiā auratam
 estis admissi. Cogitate queso
 vestra īteresse. vos eos esse q̄
 rum officiū sit aliene īfirmi-
 tati succurrere. Mōmē mili-
 tis id apte īsinuat. a malo. n.
 arcēdo p̄ ethimologiā dcm̄.
 ē vti grāmatici vetustissimi:
 tūz maxie doctissimi tradūt
 atq; iō is q̄ supra Archida-
 mus militē belli p̄pulsatores
 vocat. Vos vō q̄ nō milites
 solū estis: s; egres nec egres
 solū: sed equestris ordīs: flos
 plura maioraq; decēt: alia ī
 pace alia in bello. In bello
 qdē arma tenere suos ciues
 iuuare patriāz ab īprobis et
 sceleratis vexatā tueri. At in
 pace nō deseret fortitudinē
 eque: ac propāz auratus mi-
 les: si viduas vexari: si pupil-
 los spoliari si homines fortu-
 ne exigue ex vi et armis pro-
 prio fundo pelli conspexerit
 sese opponere debet resistē.

vulgarizandi.

re et huiusmodi calamitosus
genus homini consilio et ope
innare. Idem vestre custodie
vestre fidei traditi sunt vobis
patres eximij ex munere p
prio pauperum iminet cura
atque sollicitudo: propterea se
orsum a plebe reliquisque civibus
selectum locum digniorem ho
norationeque tenetis: sed iam
in id redeamus unde digres
si sumus quaque non ab hoc co
solatorio genere dicendi alie
rum existimo: nihil puto dis
simile: quod dignissimi pa
tres ad vestram utilitatem ho
norem Britannici laudemque
cducant. Montanum in co
memorandis hominum laudi
bus: quam adhortandis ani
mis ad bene agendum et bea
tam immortalitatem constitu
tum est. Igitur Britannicum
ob hanc inaurate militie su
sceptorem pactam deo immorta
li hominibusque fide semper miseri
cordia pietateque significem vi
distis: eaque tam multa ac va
ria: ut quousque alteram equestris
officij partem itinenda. si pa
tria maiores sue cumulate
absolverint: ne quid a Britan
nica familia decoris abesset
ipse tantum alteram observa
vit ac coluit ut summa profe
cto sit laude dignissimum. Cui

enim vidue petenti: non fuit an
xilio. Testes et omnium mendi
cantium ordine viri religio
si ac semine eius in omnes p
sonas cultui domino dicatas of
ficiosissime pietatis. Testes
vos cives qui ista ipsa frequen
ter oculis vestris obijcere po
tuitis: quando quidem fueratis
multa consuetudine et fami
liaritate devincti. Testes de
nique ut vnum referam ex mul
tis infinitis pupilli ferme oes
ac miseri homines aduersas pas
si fortunam et nostri et vicini agri
qui coacta fremebant. Eos ne
perpetuos dies duobus pda
ctis pistoribus pases perfici iussit
neminem a domo repelli pau
perem nemini ostium claudi. ve
rum certati vicique veteres insi
sit. De phibane pbenigne su
scipi in hospitalitate. O singu
larum viri probitatem atque miseri
cordiam. vicit in ei pectore er
ga deum et primum pietas an
gustie insatiabile fame. non enim re
cusavit non extimuit hanc tantam
elemosynam largitorem in ea p
magna rei frumentarie carita
te qui ferme tota Italia oppri
mebat. quid de illis virtutibus qui
ad geram civium vitam attinet di
cam: qui non vacavit: qui non ornat
fuit: qui non excelluit qui tamen fi
cerent digna memorata supua

IK 2

Sermones funebres.

canem: tamen existimo re-
ferre vobis q me lōge meli⁹
ipsa teneatis studiū. s. curaz
diligentiā: que ipse pacis in-
terpres ⁊ auctor ad sedādas
lites ꝓciliādos ⁊ i amore ac
benivolētia cōfirmādos ho-
minum aios frequentissime
gessit. Ad ista igit ista oīa fa-
cio. Taceo ēt trepidantē suā
in puis delictis cōscia: qua
videbat spremisse igenue fa-
stum: mundi gloriāq; sal-
laciem. Non enī vel elegan-
tiore vel profuso cultu corpo-
ris: quādoq; est vsus qn ma-
gis se astrinxerat voto annu-
lo atq; cingulo aureo dūta-
rat exceptis nunq; alijs se or-
namētis auratis ornari. que
res mee apud vos cōmēda-
tionis continēne atq; seneri-
tatis sue fidē q; maximā face-
re pōt. Constat enī apud no-
biles veteresq; Romanos
plime laudi datus fuisse La-
io. Ad ario. 2. Suffidio. Cal-
purnio ⁊ Manilio q ⁊ alijs
qdā prestātissimi egres Ro-
mani auro nunquam uti vo-
luerē. Taceo amicitias ꝓ cō-
nubia suis auspicijs contra-
cta optimatū ⁊ ꝓncipiū no-
bilissimorū: q; nemo nisi sū-
me prudēs neq; ꝓmereri
neq; cōservare pōt divitijs

oībus pluris estimādas abū-
de nactus ē. De religiōe ei⁹
postremo atq; i denz pieta-
te: que lingua satis dicere po-
terit: que laus cum ei⁹ vire
poterit cōparari. Cedant fa-
ctis vba cedat sanctitati ora-
tio necesse est. Eo siqdē ma-
gnitudis amor. Britānici ca-
ritasq; pervenerat q frequē-
ti desiderio tenebat se ꝓ xpi
fide ac legibus vitam cū iter-
ritu cōmutare. Quā re nullū
pōt afferri amoris signū ar-
dentius. Quotidie si cōmo-
de fieri potuisset reb⁹ sacris
iteresse volebat. Sepe ieiū-
nijs corp⁹ ꝓmebat. qbus i il-
la sua assidua mētis ad denz
elevatōe atq; oratōibus san-
ctis attentior seruentiorq; red-
debatur. Quotātis patri no-
stro ac ꝓncipi deo ꝓ delicto-
rum ꝓrgatōem que ꝓ hu-
mana fragilitate generatim
ab oībus fere hoībus cōtra-
hantur ad sacerdotis pedes
recōciliabat ⁊ qd est aī eter-
nis reb⁹ dicati ac ꝓpe divini
quādo ꝓ xpiano more ꝓ-
singulam quēq; annū ip-
sus dei nostri sacratissimum
xpi corpus sumebat: tāto spū
⁊ tam celesti rapiebatur ar-
dore: ut sese non posset luctu
ac lachrymis colibē. Spe-

etam
cinn
mul
sectu
tuq;
dill
vlti
de ei
nre f
anteq
ferri
tus n
le ⁊
mū
vite b
talia
insec
mult
ro n
celos
cōter
viros
cio q
riscos
ri illi
nuiser
rā me
plare
genū
nerit
dicta
est ne
panc
nio si
fascē
ita p

vulgarizandi

etandū sane et admirandū fa-
 cinus annosus senē. et illa taz
 multa dierū granditate cō-
 sectam inueniendi esse constan-
 tiq; seruoze. Non sui etiam
 dissimilis fuit: quū i hac sua
 vltima fata preuenisset. Eā
 dē enī eucharistiaz et relin-
 nte fidei sacramenta paulo
 anteq; excessit e vita sibi cō-
 ferri poposcit. Quib; moni-
 tus nos in hac miseriarū val-
 le et tāto malorū turbine di-
 mittēs supos adiit: bene acte-
 vite bonorūq; laborūq; imor-
 talia vtrūq; et excelsa p̄mia
 suscepturus. Quis enī neget
 iustissimo cuiq; et optimo vi-
 ro n̄ patere expeditū iter ad
 celos. Quis vō britanicū nec
 cōtineri dicet int̄ iustissimos
 viros et optios. Ex his p̄fe-
 cto q̄ illā aī sui p̄bitatē: et mi-
 rificos nāe igniculos: q̄s cla-
 ri illi progenitores sui ei inge-
 nuissent et has nūc vobis co-
 rā memoratas: aliasq; com-
 plures consulto p̄teritas in-
 genuas viri p̄ditiones memi-
 nerit et eq̄ rōne pertractarit
 dictis meis fidē abrogatur?
 est nemo. De q̄ si hec a me
 pauca exili sunt extussa inge-
 nio si dicta ieiune: si potius i
 fascē cōplicata: q̄ suū dige-
 sta p̄ ordinem: mibi q̄so p̄ci-
 te viri ornatissimi abstulit a
 me et cogitādi copā et dicē-
 di t̄pis angustia. Urget me
 ēt vester granissim; cōspect;
 quē ne p̄trahā lōgius statim
 vt vnū dixerō. finē dicēdi fa-
 ciā. Ad vos adolescētes no-
 bilissimi: quos veste luctuo-
 sa tectos videm; et iter tot: p̄-
 ceres: tristes merētesq; se-
 dere in hoc orōnis calce: no-
 ster se flectit fimo. Ade casus
 vestri accerbitatē cogitatem
 subit q̄dam miseratio tristis
 virq; fieri posset vt a lachry-
 mis tēperarer: si mibi firma
 mēs eēt: virū tā p̄bū: tā mā-
 suetū: tā piū: et vobis tā dul-
 cē p̄didisse. Quis nēpe: nisi
 ferrens: nisi duro ex filice na-
 tus: nō doleat in amulsiōe et
 tāti orbitate parētis. Cui; vul-
 tus iocūditas et oris sermo-
 nisq; suauitas vos sp̄e vnicā
 posteritatis sue p̄sepe cōsola-
 ri potuit afflictos. Ade fortas-
 sis ista ipsa cogitādo p̄ueni-
 stis: ac p̄pterea vos tristitia
 debilitat: vestrūq; cor exulce-
 rat dolor: sed si necū memi-
 neritis: qū hāc in lucē veni-
 mus: nobiscū eē genitā mor-
 tē hunc luctuosum diē facili-
 aīo et equa mēte feretis. Mā
 q̄ nō vt Democritus Em-
 pedocles Diogenes volue-

K 2

Sermones funebres.

rūt: cāu res hūane : sed nūtu
diuino atq; puidētia guber/
nant q̄ aīos hoīuz indissolu/
bili ⁊ eterna nā creauit qđ ⁊
secut⁹ est Socrates sentitq;
p̄clare q̄ oracō appolinis sa/
piētissim⁹ iudicat⁹ est: h̄ enīz
nō tū hoc tū illud s; semp di/
cebat aīas hominū eē diui/
nas atq; iō qū ergastulo cor/
pis solūmur ⁊ mortali hac
carne exuimur videmur. ad
illā nrī animi īmortalitatem
traduci. Ip̄e se moriētē icar/
cef Socrates: quē mō mēo/
rani hac rōne īmortalitatis
consalatus est. Hac ipsa q̄
que Diogenes. Carneades
Diosdoronius Litbomachus
diuersis etatib⁹ diuersoz ho/
minū lamēta minuerūt. Ce/
terū si hoz p̄horū : q; gētiles
sunt apđ vos parui auctori/
tas sit in sese p̄ferat anim⁹ at
q; ingeniū vestrū: ⁊ cogite/
tis quāta maxia potestis me/
moria nullūz a vobis homi/
nē s; m hūc nāe ⁊ rerū huma/
naz cursū īnētū īri certo scio
q̄ nō fuerit magno mortis ī/
perio superat⁹. Nobis q; q;
paulo p⁹ moriēdū ē: sic oīum
corpa cōstituta sunt. sic fata
volūt. sic deus maximus īu/
bet. Amī quū possit repugna/
re nihil: nefariū est q̄ volum⁹

tatē ei⁹ q; q; deliberata am/
mi rōne sentire Sat vobiscū
vester auus clarissim⁹ fuit.
Iā sibi viuēdū erat ⁊ alia vi/
ta fruēdū ⁊ fortassis lōge me/
liore ea quā vobiscū diutissi/
me dulcissimeq; vixit. Nec
nitore eqdē vos in spē vanā
adducere. Enimvero nihil
auo vestro clarissimo viro d̄
fuisse vidistis ī vita ista mor/
tali ex his q̄ vī vera vel adū/
brata bona hoīes existimāt.
fuit. n. nobilitate ⁊ maiornz
glia clar⁹. Senator p̄cipuus
eques aurat⁹ īsignis mox ele/
gātia cōposit⁹: iusticia: pieta/
te clemētia religiōe ⁊ multa
animi p̄bitate ornatus: si sūt
āt ei adeo q̄ sūma sapiētia cū/
cta gubnat vel nulla vī pan/
ca corporis sine animi orna/
mēta negata ī hac mortalit⁹
sede miserrima q̄to credi par/
ē īmortales petēti sedes fauo/
res p̄stitos quo in eterno re/
gno beatorūz felicitate p̄frui
possit: nō vob itaq; dolēdum
accōmodet se tpi rō: ⁊ vt ait
Comic⁹ : si id qđ volum⁹ fie/
ri nō pōt id nobis volēdum
ē: cui īfragari n̄ l; . Hoc nrā
hec oīo: ⁊ hī ornatissimi vī/
ri a vob expositi: q; q; ī p̄/
mis vob rectores. Magni
fici. Deīde vobis buxiāni ci

vulgarizandi.

nes q mibi dicenti tā faciles
 ⁊ tāta attentione aures p̄sti-
 tistis: ⁊ q̄ hoc sup̄remo vi-
 te discessu Britānicūz n̄m:
 totaq̄ Britānicā familiā or-
 natissimo p̄spectu vestro de-
 corastis. Si nō quas debeo
 saltē q̄s possum ago atq̄ ha-
 beo gratias imortales. Desi-
 q̄s max̄nz supplex oro: vt ⁊
 britānicū ⁊ nos oīs ad sem-
 p̄ternū ocinūz beatorum tra-
 ducere dignetur. Dixi.

Oratio p̄ aliquo doctore
 sine aliquo p̄ho d̄functo: fra-
 tris Gregorij Britannici.

Sermo. v.

S

I quis vestruz
 est viri doctissi-
 mi: qui forte ad-
 miret: q̄ ego q̄
 neq̄ ingēio ne-
 q̄ eloquētiā is sim: q̄ in An-
 to. Bri. funere: laudes: nedū
 d̄fōne mea ornare: sed pena
 verbis referre possim inter
 vos p̄mus: spectati atq̄ opti-
 mi viri hui⁹ virtutes imen-
 sas ausus sim enarrare: hanc
 totā in Joānē Bri. n̄m cām
 vertat: q̄ poti⁹ sua solita beni-
 uolentiā que aut auctoritate
 mea aut aliq̄ orandi faculta-
 te: q̄s in me nullas eē sentio
 aduct⁹ hoc mibi dicēdi on⁹
 adiecit. Cui ex ea amicitia q̄

mibi cum illo iam diu est:
 band equūz esse censui mo-
 rem suis in lachrymis nega-
 re. Ad aiorē tamen immo-
 dum cupiebat: q̄ cū de An-
 tonio Britā. d̄functo oratio-
 nem audituri fuissetis non
 mei sed ipsius Liceronis fuisset
 oratio: qui cū magna d̄i-
 cendi copia tū exercitatiōis
 vi p̄dicitus sit sententia mea
 hanc sibi rem vendicare de-
 buisset. Tamen quoniā cha-
 rissimi velut patris atq̄ sua-
 uissimi p̄ceptoris morte: la-
 chrymē vt videtis hoc fieri
 vetuerunt: hanc ad me rem
 detulit: nō q̄ in dicendo aut
 doctior aut vberior vob̄ sim
 qui mibi semper p̄ceptores
 ⁊ magistri fuistis: sed qui hu-
 ius ornatissimi viri laudes
 mecum forte sepius quam
 vobiscū cōmunicare solitus
 erat. Uerum neq̄ mibi tan-
 tum assumerem viri littera-
 tissimi: vt Antonium Britā.
 laudatiōe mea diuturniores
 famā cōsecuturū putarē nisi
 integerrimā ei⁹ in omni par-
 te etatis summā religionē sci-
 entiā: fidē cōtinētiāz cōspice-
 rem: ⁊ si non orādo: enume-
 rando certe: non minimam
 sibi gloriāz vendicare pote-
 rāt. Qd̄ enī gen⁹ orōnis que

K 4

Sermones funebres.

copia dicendi que aut dicendi: atq; mortē si op^{us} esset pferre
 scribendine auctoritas hui^{us} instituit. Que cū vt cogitaret
 nobilissimi viri clarissimiq; perfecta fuissent inueteratos
 phi: satis ornate satis digne grecorū errores ad Roma/
 laudes cōmemorare posset: nā religionē sua opa: ac dili/
 q̄s ipsas poti^{us} vno q̄ mor/
 tuo vtinā reffere nobis p̄tigis
 set. S; icert^{us} atq; inopina/
 tus casus: hāc optatissimaz
 nobis voluptatē intercepit.
 Nā quū summ^{us} pōtifex cō/
 stantiā ire cōstituisset: nōnul
 losq; sūme auctoritatis viros
 et sapiētie atq; erga hāc n̄faz
 religionē insigni qdā pieta/
 te affectos sibi delegisset. An
 toniū p̄mo hēre cōstituit: q̄ i
 hāc laudatissimā rē: necessa
 riūq; negociū: ita oēs curaz:
 stud iū: diligētiaq; cōtulit vt
 neq; viz vllaz: neq; insidias
 neq; met^{us} p̄spicere: nec sene
 ctutis sue incōmoda: aut la
 bores extiare videret. Quo
 circa hui^{us} tādū agitate di/
 uise lecerateq; religiōis n̄fe
 diuino ppe affectu p̄motus
 pōtificib^{us} maximis: q̄ ipsi^{us}
 granitatē: prudentiā: ac vitā
 tāq; celeste oraculū venera/
 bant: cōciliū snias q̄tū in se
 fuit suscipiēdas fore: suadere
 conat^{us} est. Et vt ceteroz bo
 norum indicijq; adhereret
 oēs itineris lōgitudinē: frigo
 ra: hyemes: viarū asperitates
 atq; mortē si op^{us} esset pferre
 instituit. Que cū vt cogitaret
 perfecta fuissent inueteratos
 grecorū errores ad Roma/
 nā religionē sua opa: ac dili/
 gētia deduxit. Quo quidem
 officio oī lande az honore di/
 gnissimo quid manius fieri
 aut diuini excogitari pote
 rat. Quā coronā. Quas sta/
 tuas huic viro cui nullus ho
 nos: nisi debet^{us} nulla grā ni
 si dignissima reddi poterat
 hoies si in vita diuti^{us} fuisset
 statuissent. Ipse mediūsq;
 nō solū vrbez: s; ipi ppe di/
 cā agricolas et si non pares
 maximos certe honores An
 tonio decreuissent. S; cum
 preter suā opinionē atq; oīz
 honorarū iudiciū commune
 oīz libertatē defessaz vide/
 ret: et ad vni^{us} volūtātē reda/
 cta oīa tādēq; pōtificē suum
 ad fugā redactū assiduis se/
 brib^{us} obsessos ē: paucosq; p^{er}
 dies dolore magis vrgēte: q
 mō excessit e vita imo si dili/
 gēter attēdere: ac vere indi/
 care voluerim^{us} ad eā acces/
 sit vitā ad q̄ maiores n̄ri su/
 os illustres viros ascendisse
 arbitrabant^{ur}. Qui cū suis cu
 ris ac molestijs soluti fuerāt
 suporū immortalū cetūz adire
 affirmabāt: q̄b^{us} nō mō statu

vulgarizandi.

as. vernz et aras ac tēpla de
dicabāt. Eorū sentētiās si q̄s
nīm velut facin⁹ p̄barit ne
scio cur nō Antonio nro iter
ip̄sos sup̄os p̄stitutū locū in
dicemus p̄serti cū toti⁹ ante
acte vite sue mores p̄spexeri
mus: oēm q̄ p̄teriti t̄pis ac
puerit̄e rōnē r̄cordari volue
rim⁹. Quā demū adolescēs
incredibili pene v̄tute sūmā
fuisse declarauit. Quis enī ē
q̄ tā singulari hūanitate: ve
recūdia: modestia: adolescē
tiā suā ornanerit: q̄ eo t̄pe oēs
libidines p̄pulsauerit: q̄ oēs
sui corp̄is partē illesā sanctū
simāq̄ seruauerit. Qui tene
ris adhuc ānis se sic ad p̄biā
liberaliūq̄ scientiarū studia
cōtulit: vt adolescēs inf̄ p̄hos
et doct̄ia et vita numeraret^r.
Hec viri optimi paucis cō
tigisse legim⁹. Platonē nā
q̄ et Aristotelē aliq̄t p⁹ ado
lescētie sue annos p̄bie operā
dedisse cōstat: quorū codices
q̄s i senectute e media p̄bia
haustos scripserat hic adole
scēs magno studio p̄secut⁹ ē
vt ceteras deinde sue etatis
p̄tes clarissimis virtutib⁹ ne
dū oraret: s̄ vt nūq̄ et hoīnū
memoria euelli possent effe
cit. Hi sūt grad⁹ viri clarissi
mi q̄ ad dignitates: q̄ ad ho

nores: q̄ ad famā liberos ascē
sus parāt. Hec sunt ea v̄tutū
elemēta q̄ nō sūmis ac nobi
lissimis viris solū verūetia
infirmis immortalē gloriā vin
dicāt. Hi nimirū adolescē
tiā oēs vos semp p̄bastis: q̄
tā egregie traducta future se
nectutis sue fundamenta his
moribus ac vita iecerat: et q̄
vsq̄ ad postremos ip̄si⁹ cine
res sibi pudicitia: castitatēq̄
seruauerat q̄ seculorū n̄forū
memoria litteratorū viroū
cōmēdationes optimorū ho
minū ligue diuinis laudib⁹
celebrabūt pari deinde v̄tu
te: aīo cura: oēs auaricie im
pet⁹ p̄pulsauit. Que nō solū
p̄uatos p̄eates: verūetia cini
tates p̄uicias oīumq̄ orna
menta corrūpit. Ab se. n. pre
clare actū existimabat: cum
min⁹ pecunie multā gl̄ie do
mū reportasset. Quāta fides:
quāta itegritate rōnis: pecu
niā ex europā exactā quāz to
tā pene lustrante quāz ex bi
rācij obsidione legat⁹ ad ip̄si
us princeps missus ēēt Im
patori suo designauit. Qui
princeps cū belli necessitate
adducti: tū maxime dignita
te sapiētia: et auctoritate hoīū
moti: magnā auri partē p̄tu
lerūt. Quā in legatōe Anto

Sermones funebres.

nij Britānci sapiētiāz aqz fi
dez admirati maximis sepe
pmissi est ipsū ad se duct^o co
nati sūt vt suis in reb^o geren
dis cōsilijsqz capiūdis tanti
viri prudentia dulcissimāqz
hoīs familiaritate vterent.
Sed vt ab oī libidine corp^o
ita ab oī lacri suspiciōe aīuz
semp anersum habuit. Quē
admodū enī ille ipse transal
pine voluptates nullā in ip
sum luxurie suspiciōē infer
re potnerūt sed p̄tinentie pō
tius sue cunctis: exēplū ac ex
perimētū extitere: ita neqz il
luz auri sitis: neqz glorie aut
honoris cupiditas: neqz am
bitio vlla ab instituto opere
retardauit. Nō referā claris
simis viris atqz optimis ar
tibus Italiā ad getem elegit
nō imminenti deniqz bello
oblatū ocīnz anteposuit: sed
tāta abstinentia vsus est: vt q̄
ceteri magnopere optare vi
dent ab se ea ipsa sp̄nēda
iudicauit. adeo vt nō ex Bri
tannia antiquissima ciuitate
frāchoz vrbe aut ex patritia
familia ortuz: sed velut e ce
lo demissū hoīes intuerētur.
Qua vō ceteris in reb^o mo
deratione hūanitate clemē
tia vsus fuerit facile: oēs itel
ligūt. Nec scio an Xenocra

tē: aut Tarētū archytā: aut
reliqs hoīes in p̄bia clarissi
mos Antonio Bri. non mō
antepone. s; nec eq̄re possuz
Qui cū aliqū ab emulis at
qz inuidis d̄tractū sue digni
tati apd̄ impatorem intelle
xisset n̄ mō eos cū facile pos
set vlt^o est: sed vltro se in pi
culis eoz defensorē patronū
qz cōstituit. Ampla hec laus
memoria Britānicorū nomi
nis dignitas: atqz gl̄ia: & vt
mō dixi q̄ ex mortalib^o ho
minib^o suporū imortalū ce
tus anget: sed liberalitati ei^o
quā aliā cōparabim^o. Diffi
cillimū est iudicare vtrū ma
iore laude dign^o extimeat an
ea q̄ in suos: an in alios vsus
fuit. Cui^o rei testes: qz pluri
mi: nisi nota hec vobis eēnt:
adduci possent vnā tñ Joā
nē Bri. n̄z dicā: q̄ cū greca
rū litteraz: in qbus nūc pitif
sim^o est Antonū sibi p̄cepto
rē delegisset ab eo nō mō do
ctrina ac morib^o ornat^o fuit
s; multis alijs p̄petuis ac ma
ximis b̄nificijs sepenninero
adiut^o. Qd̄ nomē mun^o i oēs
q̄ vel artib^o suis vel operib^o
eguisissent fecisse p̄stat: quoti
ens eā mihi aut scie: aut ali
cui studiose rei operā dare i
stituisent egestate ipeditic si

Ant
dū re
pieta
grati
nece
suos
mem
niam
di cu
aliā
hec l
Dne
sus fū
finis
dini c
amici
nē vū
aut an
ipū a
parāc
citij
deret.
suadet
ipū tā
dū tā
& adu
Ois q̄
cessar
rebus
tepor
gend
cōm
confe
ro bo
ri po
ri Cl

Antoni⁹ defuisset icepta nū/
dū re defecissent. Quāta vō
pietate misericordia fuerit nū
gratissima solū in parētes ⁊
necessarios bñficiā: in ciues
suos in patriā diuina prope
merita dōderāt. Uterūetiā in
nām religionē immortalisq;
dei cultū honoresq; augēdos
assidui labores postremaq;
hec legatio demonstrauit.
Que amandi rō illd ego au
sus sū dicē: q sepi⁹ a sapiētis/
simis atq; optimis viris an
dū cū i sermōe de Antoni
amicitiā inciderem⁹: nemi
nē vnq; aut benivolētia i oēs
aut amicitia in bonos viros
ipsū antecessisse: neq; in cō/
parādis ac pseruandis ami
citijs maiorē diligētia adhi
beret. Nec id solū sibi ipsi p
suadebat: verūetiā quū nihil
ipsi tā v̄tuti p̄cētaneū tā iocū
dū tā necessariū: ⁊ secundis
⁊ aduersis reb⁹ extimaretur
Ois q̄tū poterat notos ac ne
cessarios hortabat⁹ vt ceteris
rebus humanis amicitia an
teponerēt. Nihil ēt v̄l ad an
gendā gloriā vel ad ppriam
cōmunēq; oīum vtilitatem
conseruādā maius neq; vi
ro bono digni⁹ a natura da
ri posse dicebat. Ibi sunt vi
ri Clarissimi humanitatis ⁊
sapientie fructis: ⁊ expressa
hec signa v̄tutis cōiq; oīum
cōsensu diuina nature cōmē
datio. Que etiā si morte hac
extingui non valeāt tanti vi
ri cōsuetudine nos minime
tamē orbatos video quorū
oīum n̄forū dolorē amico
rū ac necessariorū luctus me
rorē patrie domus Britāni
corū calamitatē quo pacto
possim sine lachrimis refer
re nō video. Ea enim etate
nobis ereptus est: qua bonis
artib⁹: optimis disciplinis:
⁊ grecis ⁊ nostris: band pa
rum prodesse poterat. Nam
vt primū ab his scholis q̄s
toto aīo p̄ceperat soluisset:
oēm ad scribēdi studiū opaz
atq; ociūz ptulit. O grauem
atq; accerbū diē hūc: q non
solū domesticis ac ciuibus
tuis. verūetiā externis hanc
tuā mortē nūcianit O lugu
bres epistole nup hic plecte
lachrymarū ac tristitie plene
O sors hoīum ignara insta
bilisq; fortūa q̄s repēte ea cō
gratulatio: cupiditas: ac vo
luptas q̄s tui iocūdi reditus
expectatio paulo aī tuis oī
b⁹ afferabat: ad lachrymas
cōciderūt: q nos vndiq; ad
luctus n̄forūq; merores dupli
cāt ⁊ iprimis carissimū neces

Sermones funebres

farij tui viri ornatissimi: atq;
 illa tua nobilissima familia
 dignissime Joānis Britāni
 ei lachryme mouēt: q̄ certe
 me plimū ad dicēdū ipediūt
 Cui qd īfelici⁹ accidē: aut ac
 cerbi⁹ īferri poterat minime
 scio. Hic est q̄ generis tui di
 gnitatē: studia honores cete
 raq; pūcie familie tue orna
 mēta lacerata peneq; extin
 cta nō inō clara sobole: sed
 optimaz artū disciplina: q̄s
 abs te olim didicerat fanēre
 deo reficiet. Sz omittamus
 nūc de Joāne dicē cui⁹ hūa
 nitas: scia īcredibilis: virtus
 ac sapiētia alios sibi locos vē
 dicare poruerūt ⁊ ad id nra
 redeat oīo: qd supius dicen
 dū erat cū Antonij studiū ⁊
 industriā pmemorare: cuius
 ingeniū ego ipe q̄ nihil d̄ eo
 mai⁹: aut mirabili⁹ antea au
 dierā afferri posse credebā:
 sepi⁹ ac vehemēter admirat⁹
 sū. Mā cū iā grādis eēt: nulli
 us pceptoris auxilio nras p
 didicit litteras sibi oneri visū
 cū tot annis pbye studijs va
 casset ad puerilia litterarum
 elementa ⁊ reuerti cōmoda
 atq; oculū aspnari: somnum
 ac voluptates oēs reijcere to
 tūq; id tps qd ad res suas fa
 miliares obeūdas qd ab ip
 saz corpis requiē dari opor
 tebat: oēs in hāc nraz sciam
 pdiscēdā cōtulit: in q̄ paulo
 post tū p̄fecit: vt doctissimis
 litteratisq; viris nris eū eq
 re latini minime dubitane
 rint. Qd haud nraz solū illu
 strandarū cā: q̄s clarissimis
 p̄his: eloquētissimis oratori
 b⁹: sūmisq; bonaz artū do
 ctorib⁹: refertas audierat: ve
 rū ad suā ⁊ ppagādā ⁊ con
 seruādā sciētiā fecisse videt.
 Mā quū grecos oculis vestz
 adhuc ita patē video: vt nūc
 vere credere incipatis gre
 cos hoīes hoīuz quondā scia
 rū: oīum bonaz artū: oīs vi
 te: optimarūq; rez oīuz innē
 tores pceptores magistros
 fuisse: quū Antonij vestri vi
 tā p̄spicuis: q̄ oīb⁹ in reb⁹ ita
 irrephēsus vixit: vt bñ beate
 qz viuēdi cūctis se speculū ex
 hibuerit. Qd qdē quū mecū
 renoluo tādē vobis spectatis
 simi viri mibi⁹ p̄sadeo: eq
 aīo Antonij mortē eē p̄feren
 dā: q̄ ita ex hac nra vita excē
 sit: vt īmortālē ipsius aīnz ⁊
 ad meliora p̄ficisci ⁊ nobiscū
 semp esse arbitrari possim⁹
 Sed quo nunc te vtutes gre
 cia. Quas parabis lachry
 mas. p̄boruz oīnz tua ge
 nus Antonij morte mibi pe

ne se
 hanc
 Cui
 un v
 dam
 p̄biar
 bi her
 lugere
 cidisse
 troz.
 ifortun
 sacrati
 nis du
 telis a
 bus co
 eloquē
 Attem
 nunc e
 labore
 ifortun
 di pore
 eractis
 tot rebe
 ti quoc
 res. Sz
 tuis ho
 neque
 sempit
 nam fe
 renda
 tibi p̄
 qm ill
 atq; b
 dū se
 um fa
 cum

vulgarizandi.

ne sepultum vides. Cui post
hunc vacuas scholas trades
Cui veteres tuorum illustri-
um viroꝝ annales. Cui quod-
dam ex maioribus tuis oratō-
pbiā assignabis. Quēz fi-
bi heredē istitues. Teipsam
lugere oꝝ. Nihil. n. mali ac-
cidisse Antonio sꝫ tibi arbi-
tror. Et si qd accidit tui solū
isfortunij merore accidit. O
sacratiss sapiētia O Plato-
nis diuinū īgeniū O Aristo-
telis admirabil' cunctis ī re-
bus ordo. O Demosthenis
eloquētia oīumqꝫ p̄horum
Atheniēsium gymnasia cui
nunc ex vestris tot vigilias.
labores famā cōmittetis qd
isfortunij tibi īfelix grecia ad-
di poterat nisi vt tot regibus
eractis: tot vrbibus euerfis:
tot rebus publicis deletis tā-
ti quoqꝫ p̄bi decorez amitte-
res. Sꝫ quū nihil hac re cer-
tius hōi a natura datum sit:
neque reliqs ī rebus nostris
sempiternū aliqd aut dīntur-
num fecerit cōpositis aīs fe-
renda sunt oīa. Unum tamē
tibi psuadere non omittam:
qm̄ illustrissimoz Impatoꝝ
atqꝫ hoꝝ viroꝝ: quos nūc
dixi semp sedes ac domicili-
um fuisse: vt nō solū huic lo-
cum statuas: aut ea corporū

simulachra erigasqꝫ p̄teritis
hoibꝫ dedicabas: sed suaz
īmortaliū v̄tutū eas cōstitu-
as effigies: que apud futura
secula sempiternā de se lau-
dem p̄dicent: ⁊ ne hoc clā-
ro viro min⁹ et grata videā-
re īmortale ip̄si memoriant
cole. Cole cōtinentiā mode-
rationē humanitatē cole libe-
ratiōē: quā ī propinquos ī
amicos ī patriam gessit cole
studij doctrinā diuinaz hu-
manarūqꝫ rez scīaz homis-
tui: vos aut viro eloquēssī-
mi notate qd ei⁹ opa n̄ ē tā-
tū illustrate sint ī se. Sed recor-
datiōe ac desiderio amicissī-
mi atqꝫ amātissīmi. Antonij
nostri gloriā illi⁹ nomēqꝫ to-
tis aīs atqꝫ ore celebrabitis.
Mā cuz oībus reb⁹ terminos
ī certos nā posuerit: hoꝝ
tamē viroꝝ eternā apd mor-
tales famam: nisi īterciderit
negligentia scriptoꝝ īge-
nia tamē artesqꝫ reseruant.
C Oio Joā. Britā. In obi-
tu maghi maḡat⁹ Buxiani
nicolai duodo hīta Buxie.

C Sermo. 6.
Uipienti mihi
Magnifice p̄e-
tor vosque Am-
plissimi patres
Buxiani accerbissimum lu-

Sermones funebres.

etiosissimūq; merorē: quem
ex obitu nicolay duodo hu/
iusce nostre vrbis pfecti op/
timi cōcepistis aliqua ex p/
te leuare: duo qdem occur/
runt: que nobis sane nō mo/
lesta eē nō possūt alter q; ea
me nō eē eruditōe itelligo: q;
eam possiz vobis afferre cō/
solatōez: quā vnūquēq; ve/
struz maxie egere cognosco
alterū q; videam mihi taz p/
num tps spatū ad cogitan/
dū esse datū vt et expectatōi
vestre et volūtati mee hand
quaq; satisfacere possim. Tā
multa. n. pclara erant tanq;
magnifica egregia laude ex/
tollēda: que de hoīs vita pa/
riter et morib; dicēda erāt vi/
icredibili dolore non affici:
nō queā eo me dicendi cāpo
coarctari: vt effusis habenis
vt vos fortasse et cupiebatis
et ego volebā vagari nō lice
at. Accedit pterea hoc qd tā
ta ai pturbatōe pferno: vt
ego nō min; i tāto luctu pso
landus siz quā vos quos cō/
sulaturus accedo: itaq; ma/
gnifice ptor: vosq; ornatissimi
patres Brixiani faciā vt po/
tero opaq; dabovt qb; i hac
mea animi molestia reme/
dijs vtor: his et vos. si aptio
rib; nō licuerit vt me cū vna

positis. i tāti talisq; viri obi/
tu igētē eē nřaz iacturā nō ne/
gabo. Is. n. nobis morte sub/
latus ē quo et maioz gloria:
et sua ipsius vtute aliū nemi/
nem: neq; excellētiorez: neq;
inocētiore nřa fortasse nonit/
etas. Si itaq; ea q; ad fami/
lie sue splēdore pūneāt itneri
voluerim? et pspicere ea esse
ortū familia itelligim?: cui?
atq; ipsius plūma bñficia i rē
pub. Cteneta: tū obseruādaz
tū et angendā extitere. Ex tri/
bus. n. fribus Thoma. arse/
nio leone: quos et pclaros vi/
ros veluti tria. reip. sustēta cu/
la pepit dom; duoda. ¶ Dřez
habuit Arseniū viz illū quē
etas sua oī honore honestatū
vidit. Senatorij. n. ordīs cū
esset toti? senat? cōsensu Con/
stātinopolis rector: et magřa
tus baulus quē vocāt creat?
est. quē qdē magřatū ea ai i/
tegritate rēxisse ferē. et mode/
ratus vt i pñiaz reuersus Cle/
neriaz ilico cōsiliari? sit desi/
gnatus. Quā i dignitate quā
sancte quāq; sincere se gesse/
rit: illud idicio est: q; sequēti
anno decez viroz caput: qd
aiunt creatus est. Quē digni/
tas quā seuera: quāq; oībus
formidolosa sit et terribil. ne
mo ē vestrū q; nō cognoscat

Om
Tri
num
ria d
curfi
guita
caria
mas
mari
me ip
tantū
tantū
gabe
cōsti
lio s
fuffu
trū a
cta nř
suū. E
victo
stram
itellig
mem
sepul
te gese
ducē c
gnitas
docu
la diu
gis se
berita
bitat
sus d
fragu
Mico
deo

vulgarizandi.

Omitto autē q̄ etate iuniorē. **T**irēniū p̄fect⁹ fuerit: q̄ Jo-
niam egeū: et oīa deniq; ma-
ria ab hostib⁹ et pyratarū in-
cursiōe tuerent. Que oīa di-
gnitatū genera velut heredi-
taria reliq; duo fratres **T**ho-
mas et leo sūt assecuti. **T**ho-
mam. n. scim⁹ classis mariti-
me ip̄atorē fuisse ex qua re-
tantū laudis et glorie repor-
tanit vt et terrestrib⁹ exercit⁹
gubernator: senatus decreto
cōstitutus cui⁹ vigilijs confi-
lio et ai prudētia hostes sepe
fusi fugatiq; sūt. Leonem pa-
trū alter. et si ego taceā: cū-
cta nra ciuitas nouit p̄rorem
suū. Quem magfatus quāta
victoria et ai inocentia admī-
strauerit cū vnusq; vestrū
itelligat nō est necessariū cō-
memorare. Ei⁹ corp⁹ humi
sepultum i hac nostra ciuita-
te gescit. Hunc eundē cōstat
ducē crete ante fuisse: que di-
gnitas quāta sit illud vobis
documēto eē pōt. q̄ et ea iſu-
la olim **A**dinois potētis **R**e-
gis sedes fuerit: et regnū la-
beriti domo centū vrbibus
bitata: postea i vrbem reuer-
sus decem viroꝝ oībus suf-
fragijs p̄ncipatū obtinuit.
Nicolaū autē cui⁹ honore vi-
deo vos oēs tristes et mestos

Arsenij supradicti filiū **T**ho-
me et Leonis nepotē cū opti-
mus semp fuerit senator: cō-
stat primū oīum natiū: que
in egyptū quottanis ad mer-
ces exportādas mitti solēt: p̄-
fectū fuisse: mox et illis ipas-
se: q̄ i **B**utaniā et occidētem
nauigant. Quā dignitatē cū
iā i patriā remeasset subsecu-
ta est p̄tura **R**auēnas: tū iter
iecto paruo t̄pis spacio ade-
ptus p̄eturā **B**ergomatez.
Quibus i locis tam sanctes
tam iuste versatus est: vt in
patriā reuersus: decē viratū
sūma cum laude gesserit: po-
stea i hac ciuitatē nostrā non
sine magna oīum vera expe-
ctatiōe missus sit p̄fectus.
Ubi ob egregia sua b̄nimeri-
ta: ita oībus fuit carus et acce-
ptus: vt eius ductu tota ciui-
tas seipam quottidie felicez
appellauit: mirabiliq; beni-
uolētia hoīem obseruauerit
et pietate. In eo. n. oīa erant
et que **P**lato sapiēs. et sūm⁹
p̄bs optio p̄ncipi vendican-
da censuit. Ea. n. fuit itegritas
et iusticia: eaq; prudētia
et animi moderatiōe stipat⁹.
vt cum nōnulli singulari ali-
qua vel īgenij vel doctrine:
vel vtutis presentia iter cere-
ros sine illustres sol⁹ ip̄e oēs

Sermones funebres

Annul landem sit cōplexus. Quicqd enī agebat secūz an te diu multūq; meditabatur quicqd ēt considerabat: qd dicebat miram semper p se ferebat bonitatem veritatem et sapientiam. Nihil. n. ab eo fictam nihil simulatum nihil deniq; ineptum proficiscebatur. Illuc ēt eius omnes ai cogitatōes tendebant vt munificētie sue sinu ac gremio iopes et pauperes com plecteretur. Qua quidē vna re nihil i hoīe potest esse excellentius. Innocentiam et abstinentiam quātopere i se ipso tueri cōsueuerit: qd ignoreret est nemo. Tantū enī a rapinis: et a pdis aīum alienū habuīte vt turpius nihil: neque sedius vnq; duxerit: eo qd id largitionibus et pmijs corruptis nō facit qd iustitia factum iri postulat. Illud ēt semper sibi quadam nature bonitate vendicauit qd i De ricles monebat Sophocles vt non solam oculos abstīnētes haberet: sed mentem etiam et cogitationem omnez Et qd in magistratu digni: aut gloriosius agnosci possit. Monne ēt illud miris laudibus efferendū est qd ita cunctis i rebus turbulentissimos

iracundie et idignationis impetus coercuit: vt ad ai moderationem imitandum sibi Aristidem assumpsisse vsus sit. q villicum q deliquerat punire iratus noluit. Et probe qdem. Memo enī iratus recte indicat: nec alios qdez quisq; bene et sapiēter moderatur: q seipsum nequit. Sz quid multa. Nihil sibi ducebat potius q iustitiam et pietatem. Omnia ad officiū boni viri: oīa referebat ad deū Ea animi religione vixit: vt ex ore eius quod turpe esset: quodq; offendere posset quēquam verbum non exiuerit De virtute semper erat oratio de re graui et seria loquebatur. Quanta animi fortitudine semper fuerit vel ex hō solo cognosci lz: q in tā graui tanq; diuturna valitudine nullam vnq; perturbationis significationem ex aliqua pte indicauit. Immo vero omnipotenti deo gratias in numeras quotidie agēs: ita casam suam spatienter ferebat: vt ab ipso deo: si hō egritudinis et morbi satis nō eēt aliud sibi maius postularet dari: vt merito certe alternz Job possumus appellare. q oīa efficiūt vt hunc virū op

timor
dicer
gener
rat vt
iecta
lare
et frag
bilique
gloria
nerit
sua cō
grādu
pācie
obus
confer
sancti
dissim
eius fr
cipi d
git: qu
cepi
ctores
non in
bemēte
obum q
benefic
potius
quā ad
ins rā
optim
retis
rorem
ea no
vt ex
carce
qcd

Litteraliter pronuntiandi.

timam et sapientissimum diu-
dicem? sit necesse. Idūam. n.
generis fragilitate ita mone-
rat ut hec q̄ telis fortune sub-
iecta sūt que nos bōa appel-
lare cōsueuimus ut caduca
et fragilia floccifecerit sp̄ ni-
hilque sibi excellētis: nihil
gloriosius cōparatū iri puta-
uerit q̄ ex oī parte ita vitam
suā cōponere: ut cū ex ea mi-
grādum esset celi portas sibi
patētes ineniret. Dam. n.
oībus q̄ patriam: ut ipse fecit
conseruauerit adiuuauerit:
sanxerit certū esse i celo locū
dissimilū ubi bñ sempiterno
eno fruant. Nihil. n. illi pñ-
cipi deo q̄ omnē mundus re-
git: quod qdē i terris fiat: ac-
ceptū est: q̄ iusti ciuitatū re-
ctores et pseruatores. q̄s igi-
non iure doleat atq̄ aīo ve-
hemēter cruciet i huius viri
obitu q̄ ad humani generis
beneficentiam. et ad aliorū
potius cōmoda et vtilitatez
quā ad suā ipsius nat? erat: cu-
ius tamē amissionez patres
optimi vel equo aīo facile fe-
retis: tristitiāq̄ vestrā et me-
rorem omnittetis memores
ea nos lege nāe creatos esse
ut ex his viculis corpis tāq̄
carcere oīno sit euolandum
q̄cqd. n. sit lege nature: id et

si acerbū videri solet: ob īfir-
mitatem humani generis p-
fecto nō modo i malis ducē
dū nō ē. Sed i bonis poti?.
Nec. n. quos nos extinctos vo-
cam? mortui sūt: imo vō viuūt
et h̄ q̄s dicim? vitā mors est.
Etenī q̄ mors appellat qdā
ē sepatio ipsi? aī a corpe hō ē
īmortalis nature a nā mor-
tali: Itaq̄ q̄ viculis et mole
corpis soluit. liber certe est:
magis ac magis viget et sa-
pit. Quare si recte volumus
rē ipsaz nobiscū aīo volupta-
re: nō est nobis morte subla-
tus Nicolaus Duodo: q̄ ex
his tenebris: itollerabilibus
erumnis: humane vite i cele-
ste regnū ad vitā sempiternā
eamq̄ lucidā et pspiciuā oī-
que gaudio abūdantē euola-
uit: Recepit iā p̄mia bñ acte-
vite: fruitur cōspectu oīpotē-
tis dei: quē i hac vita tā pie-
tāq̄ sancte coluit: ut ipso Je-
su xpō nihil esset ei dulci?: ni-
hil suauius. Nūc apud eum
letatur gaudet exultat: qd id
bonum tandē est cōsecutus:
quo aliud nullum neq̄ dici
potest neq̄ cogitari: aut feli-
cius aut beati?. Quāobrem
Petre Duodo ut ad te con-
uerā: cuius aīum patris tui
amissio maxime cōcussit: te

Sermones funebres.

hortor rogo patienter feras
obitū cū iā liqdo cognoscas
ob bene sancteq; actam vi-
tam: in eā: sedē in eūq; locū
celi receptū ad quē qsq; op-
timus ab oīpotēti deo recipi
solet. Vidisti. n. quanta aī &
co:poris patiētia valitudinē
suā tulerit curaueritq; more
optimi xpiani oīa xpiane re-
ligionis sacramēta sibi dari
vt de se id vere dici possit.
Beat⁹ seru⁹ quē quū venerit
dñs inenerit vigilātē. Cōsci⁹
tu petre ei⁹ inocētē: cōsci⁹
bonitatis: cōsci⁹: & misericor-
die i oēs: vt oīno tibi sit ma-
nifestum ab eo p̄mia illa re-
cepta: que de oībus iustis &
pijs p̄misit quā dicit. Beati
misericordes qm̄ ipsi miseri-
cordiam cōsequētē. Crede
ergo Petre: credite oēs Ni-
colam misericordie dñe si-
nu exceptum: apud ipsū de-
um sempiterno gaudio frui.
Quā misericordiam & tibi &
nobis oīb⁹ oīpotens ipse de-
us larga manu donet: ac tri-
buat p̄ oīa secula seculorum
amē. Unū nobis restat Ma-
gnifi. p̄tor vosq; ornatissimi
Patres Brixiani: vt imor-
tales oībus vobis noīe De-
tri totiusq; familie Duode-
oīumq; eius cognatorū & p̄-

pinquorū gr̄as agamus: q̄ est
alias sepe nūc demū maxie
ostenderitis: quāto amore &
observātia Nicolai Duode-
colueritis. cui⁹ obitū amissio
nemq; tanto aī luctu: & squa-
lore: hodierna die prosecuti
estis vt calamitatē vobis cū
Petro: & ei⁹ familia cōmu-
nem eē duxeritis. Quorū oī-
um benignitatē vestrā & be-
nivolentiā ipse Petrus cu-
tota sua familia nobilissima
Pollicetur se semper recor-
daturum. Dixi. 1491.

Oratio p̄ quocūq; p̄ncipe
capitano Magratu. legato
doctore oī scia celeberrimo
attributa: dño Karolo zeno

Sermo .7.
Arimum & am-
plissimum mu-
nus Illustrissi-
me p̄nceps ho-
dierno die ad me delatus vi-
deo q̄ dignitati ac magnitu-
dini rex: de qbus dicturus
sum omne īgeniū & eloquēti-
am imparem esse cognosco.
Mō. n. video vbi latius. vbi
sublimius mea potuisset v-
sari oīo: q̄ de clarissimo ac
ornatissimo viro Karolo ze-
no dicere: cuius īteritu non
florentissima mō nostra res-
pu. verūetiam totus terrarū

Litteraliter pronuciandi

orbis singulare quoddam de-
cus ac ornamētū omisit: fuit
enī natura v̄tute gloria tā ex-
cellens: vt et h̄ vno etas n̄ra
potuerit in oī genere laudis
cū antiquitate certare. Qui cū
vix aut par a l̄ris suū aiū
anerere sentiret easqz sensiz
sinistra rex ac tēporū varia-
te extigui cognosceret ne ip̄o-
rum studioz vet̄ illa glia de-
ficeret ī Italiā nauigauit cla-
rissimāqz et celeberrimā vr-
bem florētiam applicuit do-
ctissimis hoībus optimisqz
studijs affluētē: nonnullasqz
et Italie ptes sūma oīum ex-
pectatōe et dīnis ppe laudi-
bus adiit: vbi et si q̄plimos
magnitudīe īgenij et industrie
viros excellētes esse itellige-
ret: nullū tñ vt mīmū absqz
n̄ris l̄ris īexcusāz relīqz. q̄s
paulopost cīuitates eū grecis
disciplinis: tū optimis arti-
bus sūmisqz v̄tutibz ita orna-
uit ac īstituit. vt et peritos et
bonos viros p̄multos effice-
ret: adeo vt nō p̄sentia mō s̄
futura et secula īgētis suo no-
mini gr̄as: nisi īgratissima
fuerūt referent. Nonnulla enī
que p̄teritoz hoīnz. aut ne-
gligētia aut aliqua alia cul-
pa ex veteribz annalibz n̄ris
ac codicibus exciderūt. Ita

roli industria ad lucē redierūt
hoc et p̄cedi posse arbitroz
q̄ ex his l̄ris per multū īcre-
mentum auxiliij et facultatis
nostris studijs additū sit.
Quamplura ī Platonis ac
ī Socrate monumēta. De
mothebenis reliquozumqz vi-
rozū illustriū libzī nostro-
rum excellentissimozū ho-
minum atqz grecorū gesta
apud nos velut antea latuī
sent nisi tantum Karoli be-
neficiū nostris hoībus
grecarum litterarum sciam:
studiumqz īuasisset. Sed vt
hec et vobis: et toti orbi nota
p̄tereā nonne iter natu-
rali bystone ac phie p̄nceps
Karolus annumerat⁹ est. Qū
enī ipsius grauissimas sn̄as
audio ipsū illū mediūsfidius
galū quē apud Latōnē ma-
iorē legi visus sū videre quē
in studio celi metiēdi: atque
terre ip̄e Lato pene emoueri
debat. Qualis ī rerū dīnaz
cognitōe fuerit: quēz metiba
physicē greci appellant: vir
granissimus sacrarūque lit-
terarū p̄nceps maximus
Ioannes fabrianus testis ē
qui cum Karolo quattuor
et viginti quēstiones soluen-
das possuisset nullo per id tē-
pus studio p̄cedēte nullis tūc

Sermones funebres.

plectis codicibus: diuina qua
si finia ac grauitate discussit:
nec absq; maxima pitissimoz
hoiuz astatiu admiratõe: ac
laude. Eloquẽtia vero ei? ad
mirari magis q̃ laudare co
gor: viri doctissimi. Cui? di
cẽdi ac scribẽdi vim: ex his q̃
apud nos scripta extat: p̃cipi
mus & i ea maxie vtriusque
Rome laudatõe quam lris
grecis edita ipatori misit. in
quo iauditũ hois igeniũ in
credibil vboz vbertas finia
rum copia nō vt ex arte pse
cta: s; velut diuino quodam
ore plata sint plegunt. At ne
qd studioso hoie dignũ: ipsi
us igeniũ dnegasset: agri co
lẽdi scia & voluptate mirifi
ce afficiebat. Quia Catonis
finia: ad sapientis vitã prime
videt accedi & vt illi seni op
tino ac sapiẽti visum est: nul
la beatioz vita eẽ p̃ot. neque
solũ officio q̃ hoiz gũ vni
uerso cultura agroꝝ e saluta
ris: s; e delectatõe & satura
tate copiaq; rez oĩuz q̃ ad vi
ctũ hoiz & ad cultũ deoz p
tinẽt q̃dã i ea resolertiã lra
rolus adhibuit: omitto q̃ ex
ipsis semibus generant pra
tũ: siluã: ceteraq; q̃ absq; ali
cui? ope terra lagit. Trãseo
pecudes & apũ examia hoiz

tos pensiles pretereo: quos
suo igenio suis manib? stru
xerat cupressus oĩumq; ar
boz ordies. Quibus in reb?
neminez sibi vnq; vlla etas
anteponet. Quia fortitudie q̃
bus morib? suã oẽm etatẽ gel
serit dicẽ pretermittã: qm̃ ex
his q̃ pauloante cõmemora
ni quũ i hoc taz cõmuni pre
stãtissimoz hoium concursu
atq; frequẽtia neminẽ eẽ vi
deã q̃ nō sit vni? viri deside
rio sui q; funeris pietate ve
hemẽter affectus. Que quã
q̃ ita sint hũanissime p̃nceps
iniqũtũ eẽ ducebã vt ego:
q̃ ciuis optios oĩ sp̃ laudatio
nis officio psequẽdos eẽ pu
tarim: hoc tã egregiũ hone
stumq; laudãdi mun? recu
sarẽ ab his ad me delatũ q̃
rũ benenolentiã & auctoritatẽ
meo de me iudicio preferẽ
dam arbitrãrer. Dolebã p̃te
rea patres amplissimi & idi
gnum esse censebãz. nobilis
simorum funerũz landes: in
hac potissimum: vbe: tantũ
hũanitatis: ac eloquẽtie stu
dio affluenti: ab externis ho
minibus vsurpari: quum id
& maximis & optimis ciui
bus quos omne pro patria
officiũz explere decet prisca
laudabiliq; cõsuetudine cõ

cedi
igem
te de
co at
cõfida
stia
inte
nata
laude
maxi
ti sunt
q̃dã ar
quoz
funer
studio
tia cõ
anres
te bis
inger
ins p̃
cturi
sint m
q; ne
tas oĩ
stati e
ctation
ampli
uiter o
cã de
cinita
rez a
incõp
berat
uitate
mitate
om̃ar

Litteraliter pronunciandi

cedi soleret. Ego vō nec cuz
igeniū nec eloquētiā: nec eta
tē deniqz meā parē huic lo
co auctoritatē prestare posse
cōfidā oēm spē meā atqz cō
siliū humanissime princeps
in te locavi. Soles enī p in
nata tibi māsuetudine cū de
laude ciniū tuorū agit & eorū
maxime q de repn. būmeri
ti sunt. anres tuas incredibili
qđā attentione prestare: vos
quoqz patres optimi: q hui
funeris decorādi: causa tāto
studio: tāta inusitata frequē
tia cōvenistis: omissio dolore
anres iā vestras accomoda
te his laudibz qz de vita: de
ingenio: de v̄tute: de glia hu
ius pstantissimi nri cinis di
cturi sum. Que cuz quanta
sint mecu p̄siderarē: vererer
qz ne maximarū rerū vber
tas orōnis modū excederet
statui ea tantū: q vestra expe
ctatione: aut huius funeris
amplitudinē digna eēnt: bre
uiter orōne cōplecti. Mō di
cā de huius in qua natus est:
civitatis glia: & splendore q
rex a se gestaz magnitudie:
incōparabili diuturnitate li
berratis: p̄tātia ciniū: & no
uitate qđā ac situs opportu
nitate: vix vlla laude poigne
ornari posset. Non dicaz de

antiq: patriciaqz familia sua
q tot egregios cines edidit:
vt nō satis p̄stituertū plus ne
illa huic civitati. an hec cini
tas sibi splendoris attulerit.
Mō dicā d iustissimo ac for
tissimo viro Petro zeno pa
tre suo: q nescio an qsqz eorū
q vnqz vidim? aut audiim?
aut legim? glios? mortē obie
rit Qui classis Impator: ad
uersus Morbassanū xpiane
religiōis crudelissimū hostē
vna p dō īmortali: p patria
p socijs p amicis: p sua de
niqz dignitate mēda aceri
me dimicādo: ad sinirnas ce
cidit: vt vna morte oē gliosū
facin? vno faciore oēm glia
faz mortē pariter sit ample
xas. Mō dicā deniqz de li
beris: nō de necessarijs: non
de amicis q qles i eū fuerint
ex eorū lacrimis & merore:
cognoscite. Sūt alia his ma
iora Karoli nostri ornamēta
Quis. n. vt a vita incipiam:
nō vere miret p̄clarā oīs eta
tis sue īstitutionē. q nūbil ali
ud p̄sus: quā aditū ad san
mā gloriā quesisse visus est.
Primū enī pueritiae sue par
tē mortuo patre lris erudien
dā ornandāqz putavit a qui
b? quicquid octij & intermis
sionis dabat: nō ad ignaviā

Sermones fanebris.

ant luxu: s; pte ad corpis: ar
morūq; exercitationē: aliqd
et ope musice: ac fidib; accō
modauit vt principē grecie.
Themistoclem: cui forte in oi
glia par fuisset: in hac lauda
tissima parte superaret. O li
berale institutionē et precla
ra hūane vite fundamēta q;
b; athene ille oīm artū in
uentrices neq; plura neq;
meliora potuerūt excogitare
Itaq; vt pīmū ex ludo: atq;
his puerilib; erudimētis ex
cessit vt illustrem aliquē ocij
sui fructū ex negotio vendi
caret. in miliciā pfectū pfe
ctus est. In q; quūq; ingenio:
virib; fortitudine ceteris fa
cile pstitisset: ad pōtificē ma
ximū expectatus adolescēs
cōcessit: a quo dignitatē quā
dā apud patries etate sua lō
ge ampliozem est assecutus.
¶ Dulcherrimū profecto in
diciū et maximo pontifice di
gnū: q; cū adolescētē morib;
et disciplina egregie peditū
cognouisset: nō vtutē annis
sed annos virtute metiēdos
esse putauit. ¶ Patras gō trai
ciens cū difficilimas pacis et
belli res: cū cōsilio: tū opera
et impio ministrasset: in va
rias deinde terrarū regiones
enaugant: tūq; orbis vissen

di studio qd plerosq; sūmos
et viros et p̄bros fecisse legi
mus: tū etiā vt nauigalis rei
disciplinā: q; potissimū vniū
quiq; refectus inter morta
les valere plurimū iudicat
longa exercitatione teneret.
his artib; peditus cū in pa
triā i sūma rex ac tēporū dis
ficultate venisset apd patri
ciū ordinē et senatū amplis
simis honorib; et magistrat
tib; cōtinuo est donatus. In
qbus tantū fortitudinis atq;
cōstantie: tātū cōsiliū ac pru
dentie dclarauit. vt expecta
tionē oīm q; de se maxima
erat clarissimis rebus terra
mariq; gestis facillime supa
rit. Quarū cū maxima fama
celebrata esset pleriq; illum
potentissimi reges desidera
bāt. Aliqui vero apud se ha
buerūt his tñ annis. Quib;
nostra respublica. cū trāquil
litate et ocio tā pstantissimo
rū hominū copia. quā pluri
mū semp excelluit fruebat.
Quid vero demū is graui
iam etate confectus: cū a re
publica cui oēm ferme vite
sue fructum: et agendo et cō
solendo prestiterat: in ocium
tulisse: quid inq; suo ingēio:
sua virtute: sua gloria digni
us aut facere: aut excogitare

Litteraliter pronunciandi

poterat quā seniu inū inue
ris laboribus: longa vigilia
crebra nauigatione: assidua
militia varijs fortune casib?
ac periculis iaz defessus sua
missimis & honestissimis lit
terarū studijs cōfouere. Si
cut Solonē Catonē Lucul
lū multosq; clarissimos vi
ros senectutē suā solitos lara
re legimus: in his tñ studijs
Hinc nř ita modeste versa
tus est vt cū nullā iocundio
rē voluptatē haberet in vita
nunquā: tñ neq; patrie neq;
amicis primato consilio de
fuit. Quo pacto omni snevi
te aut prudētius: aut pulchri
potuisset cōsulere: q cū pbe
ociū ad negocia retulisset ita
pfecte vtrūq; cōplexus ē vt
ex eis maximas virtutes &
amplissimā fuerit gloriā cō
secut⁹. qd honestius ex ocio
socrates. qd ex negocio cla
rius alexā. quesisse potuerat
hec itaq; quū pmaxima sint
patres optimi existimo tamē
ab his q prestantissimū hūc
hoiēz cognouit band min⁹
diuinū illd ingenūz laudari
de quo cū hoc mihi loco di
cendum sit lector. Inprimis
hūanissime princeps q apd
te dico: qd cogitatioē poti⁹
q; verbis eqre posse intelli

gis: Scis enī quāta ingēij ce
leritate vignerit: quātā in p
spiciendis reb⁹ facilitatē ha
buerit q nō discē s; remuni
sci apprehēdē: s; tenuisse pri⁹
oia visus ē. An forte poterat
igēiū illd rez sublimitate su
pari an varietate pfūdi. An
multitudine obrui: Dicaz p
fecto illustrissime princeps.
dicam que te sentire non du
bito: neminem facile potuiss
se: aut in rebus altis sublimi
us: aut in diuersis perfecti⁹:
aut in multis copiosius dicē
atq; ornatis. Legimus ple
rosq; summos viros eximia
ingenij magnitudine floruis
se. sed eam tamen & numero
rerum & proprietate quadaz
fuisse finitam qui non in om
nibus sed in quibusdam tan
tum artibus excellere potue
runt: hunc autem pro: sus ne
scio. ad quem primum inge
nij vsam natura genuerit: cū
singulis in rebus non versa
tus: sed genitus esse videre
tur. Nil minus tamen ex ea
ingenij facilitate studij & vi
gilarum in cognoscendis re
bus adhibuit. At quantum
ceteri: aut landis: aut spe
ctaculis aut eiusmodi volu
ptatibus: ad corporis animi
q; requiē tēporis pcedere so

Sermones funebres.

lent totū id Karolus ad rela-
rādos publicos honores in-
condissimis litterarū studijs
cōferebat. Maximus fuit in
eo colēdi ingenij ardor: & ve-
hemens optimarū artium stu-
diū. Multos ille eruditissi-
mos ac sūmos viros hospi-
talitate donauit. Multos p-
terea singulari quadā cogni-
tione: ac amicitia dignos fe-
cit. Quo enī vt alios omittā
studio qua humanitate An-
toniū massanū eloquentissi-
mū & integrum hominū ac
diuinarū artium eruditissimū
coluit. Quāto amore ac vsu
Suarinū nostrū grece. ac la-
tine lingue peritissimū com-
plexus est. Mō Lisander Ar-
chylocū non Athenodorum
cato: non lūculus anthiocū
maiori consuetudinis ac hu-
manitatis officio psecuti sūt
Uides sane vir sapiens quā-
tū ad gloriā: atq; laudē hec
litterarū ornāmēta cōducāt
Quarū quū pbiā potissimū
ac oratorū munus: tū ad bñ
beateq; vinedū: tū ad publi-
cā hominū vtilitatē cōferre
intellerit nō quātū occupa-
tissimoviro & in quottidiana
maximarū rerū varietate vsa-
to: sed qstū aut pbo aut ora-
tori par fuerat in his est arti-

bus affectus. Quid enim
illaz sublimē philosophiē co-
gnitionez extollā: Quid illū
dicēdi vsū ac rōnē edisserā:
Testis es tu Illustrissime
princeps vosq; patres con-
scripti q sepe cū in senatū ro-
gati cōuenissetis suauissimaz
illā vocē grauissimasq; sentē-
tias maxima semp cū admi-
ratioe audiuistis. Testis est
Romana curia: q hunc ipz
quattuor & decē annos oran-
tē sūmo studio laudauit. Te-
stis est Italia Testis est gre-
cia Testis ē gallia: Testis ē
britānia. In qbus sepe cum
altissimas causas grauissima
oratione porasset. singulare
semp dicēdi palā oīnz doctis-
simoz hoīum iudicio est cō-
secut. Quid illaz rei milita-
ris disciplinā laudē nullū ē
iam nouū: tā inauditū bello-
rū gen? qd illi cū nra: tū etiā
aliarū genitū fortuna ignotū
fuerit. Quid diuinas & hūa-
nas leges cōmemorē: Quid
patrias cōsuetudines: Quid
inra gētū. Quid varias ho-
minū naturas. Quid situm
orbis: qd ipsā ppe oīnz rerū
ac artū cognitionem. Que
oīa ipse Karolus ita egregie
tenuit: vix credibile sit aut
a multis hoīb? vna etate aut

Littrahter pronuncianti

a multis et atib⁹ ab vno ho-
mine tolli potuisse. Quo ve-
ro pacto: hec sine singulari
ac pene diuina memoria fie-
ri poterat: Luciu^m luculu^m ma-
xima rex recordatiōe vniuersis
se legim⁹ maiori tū verborū
hortensiu^m. hic vō nō: cū mīro
quodāmo⁹ vniuersis excelleret
nec multitudine impleri nec
ei⁹ memoria tēporis diutur-
nitate exauriri poterat. Ita-
q³ cū eius ingēniū tantaq³ ce-
leritate: facilitate amplitudi-
ne tanto studio: et industria:
tot rex et artiu^m cognitione or-
natus esset: hoc tū ampliori
laude dignū arbitror: q³ hec
ipsa nō nisi ad virtutē accō-
modāda eē existimauit. Ita
enī dū viueret sentiebat sine
virtute nihil esse in vita ma-
gnope expetendū. Cōtra vō
ppter virtutē: extremos cru-
ciat⁹: dolores: pericula mor-
tis et ipsam deniq³ mortem
forti aīo esse tollerādā. Cur
ita: Q³ cū d⁹ aīorū immortalita-
te religiose sentiret: nemini
aditū in celū patere posse ar-
bitrabat⁹: nisi ei q³ virtutē in p-
mis constātissime coluisset.
Que cū nō solū nō s³ pīcorū
q³ phorū religiōi pīsentanea
sint q³ in loco pīstitutū eē cre-
dem⁹ eū: q³ tot tātisq³ virtutū
pīdito ornamētis e vita disces-
sit. Quas egdē si vt a me in-
stitutū erat singulas recēdere
cōtēdā: scio pīfecto hāc meā
vocē ipsaq³ diem medijs in
laudib⁹ defecturam. Quare
hūanissime pīnceps in dicen-
do mibi modus habend⁹ ē
vt tāti viri vtutes penit⁹ lat-
datiōe nō careāt: et ego hac
tua benigna facilitatē audiē-
di lōgius abuti nō arbitror:
atq³ vt a publicis reb⁹ ini-
tiū sūmāz penultimū Janu-
se bellū oīz pīuiciosissimū q³
vnq³ hec nīra ciuitas gessit in-
nūeras hui⁹ viri virtutes ef-
ferre pōt. Mā cū in armis se
per aut legatus: aut impator
terra mariq³ fuisset: qd³ fuit
illud in dubijs reb⁹ consili-
um quantus in difficultate
labor: que in periculis forti-
tudo: q³ celeritas in cōficien-
do: q³ industria in explorādo
q³ tolerētia in agēdo. Mā axi-
mas eo bello opes effudit:
vulnera suscepit: oculū ami-
sit hostes pīligauit: intesti-
nos mercēarioū militū so-
lus ipe cōpressit: Scipionis
exēplo cū littora nīra vndiq³
hostiliū armorū fragore sona-
rēt: in Januēses fines cū clas-
se innectis plurima diripu-
it incēdit atq³ vastauit q³ an

Sermones funebres.

te illū nemo nō dico nō fecerat s; neq; excogitauerat qdē. Bichione vō illi? vulgatissime nanis expugationem ptereo multasq; res eo bello clarissime gestas q̄s lkarolus iste ad leuādā n̄as calamitates q̄s non sine ai p̄turbatiōe audire nō posse arbitror: iuste forti ostāterq; declarauit. Uidisti enī hec oia fortissime p̄nceps q̄ in his ip̄sis piculis sūma cū laude q̄tidie v̄sabarīs: viderunt hec plurimi vestrū patres clarissimū quorū opa et p̄silio in gēte reipublice expectationē atq; victoriā dedit. Uideēt hec hostes ipsi q̄ nescio huius neornatissimi viri v̄tutē maiori odio an admiratiōe p̄secuti sint. S; qd ego antiq̄ cōmēoro. Enses vestri adhuc hostili cruore rubēt ex ea victoria quas postremo ex Ianuensi classe ap̄d iannā gl̄iosissime retulisti: quā id q̄q; bellū ei? impio prudētia v̄tute sūptū administratū atq; cōfectū fuerit: vbi tū sup̄iores clarissimasq; v̄tutes sup̄auit q̄tū et etate et q̄tidiana armorū et maximarū rex exercitatiōe sibi v̄dicasse par fuit. Uideo hic egregie sue v̄tutis testes plerosq; nobilissimos ciues n̄ros q̄ in ea expectatiōe fuerūt. In primisq; iustissimū ac optimū virū Leonardū Adocenicū fratrem tuū q̄ legat? cū aliquot t̄m̄ib; haud mediocrē in ea pugna est laudē assecut? Taceo reliq; amplissimas Cenerorū etate sua victorias: q̄b; q̄tū momēti suā v̄tutē presentiaq; p̄stiterit h̄o loco p̄tereo. Mā id sicuti a vob; ita vniuersa pene Italia celebratū ē ampliorē dicēdi locū desiderare videt. Qd si lkaroli v̄tutes singulatī poti? enūmerare q̄ collectas breuiter attingē instituisse: q̄ v̄borū copia quone splēdore oīonis res ille cōplecti possent: q̄s decez annis ap̄d Mediolani ducē oīum cū laude et admiratiōne gessisse p̄stat. Mā p̄ior v̄ban? p̄siliūq; socius legat? ac p̄ior plerūq; in p̄uincijs euz fuisset in his est tā caste et integre tā fortiter strenueq; v̄satus: vt ipsi? ducis grauissimū viri sentētia: sumā rex gloriā nācisci mereret. Mō itaq; minorē sibi gl̄iam v̄dicauit v̄tute p̄pria q̄ militū adiunēto. Cui enī est p̄fecto n̄rorū memoriā hoīz his v̄tutib; q̄s lkarol? p̄uat? exerceuit fortitudie: patiētia gra

Litteraliter pronunciandi

nitate: filio: liberalitate: q̄ i
h^o vno & perfecte & cōplose
nituerūt. Itaqz q̄s triūphos
hūanissime p̄nceps suis victo
rijs q̄s coronas suis vulneri
b^o q̄s statuas suis v̄tutib^o de
cernem^o. S; cū hec p̄sca v̄
tutū in signia ac monumēta
evoluerint iā nullū: sua vitæ
suo ingenio: sua v̄tute dignū
fructū putabim^o nisi gl̄iaz ip
sam: atqz laudē q̄ nihil pul
chri^o: in hoc mortaliū cursu
p̄t excogitari. & si gl̄iaz existi
mas celebrē & ac purgatāz
hoīz op̄inonē: q̄ a publicis
v̄tutū meritis emanauit: nil
video huic viro ad sūmā gl̄i
az defuisse. Cū is i amplissi
ma Venetoz republica oēs
ferme q̄s poterat dignitates
an habuerit q̄s voluerit ante
tenuerit q̄s q̄sierit & v̄t de im
perijs & magistratib^o taceaz
q̄s ille sepe domi & foris pa
ce ac bello fra mariqz gessit
illd patricij ord̄is de illo in
dicium fuit q̄ edē scū marci
quē marie ex sup̄is optimūz
sp̄ patronū hec ciuitas sensit
sue cure fideiqz cōmissit cuz
ex eo loco illustrissime prin
ceps hac sūma totū imperij
n̄ri arce fuerit collocat^o. Id
āt cū & domi & paulo an sene
ctutē suā obigerit ei^o nā for

te adolescentia maximis boz
norib^o caruit. Bellum atrox
q̄d cū finitimis gessit: h̄ q̄ntū
& vigesimū vite annū agens
suo ductu atqz auspitijs mini
strauit Quāta v̄o ap̄d Joā
nē Valentiū Adediolāi ducē
ei^o: fuit op̄inō: q̄ cū p̄pe oīa
illustria mūdi igēia collegis
set: n̄ tū satis habuisse credi
dit: nisi hūc ipsū & habuisset
& collocaisset ip̄imis. Reges
v̄o cypriū vsqz ad dō hūc ip̄s
p̄basse scim^o: v̄t q̄stū sui re
gnū icolūitatē atqz salutē tā
ti p̄fecto eū existimarit. for
tunā v̄o q̄s ignorat id sibi glo
rie tribuisse: q̄d paucis vnqz
cōcessit: q̄ cū bellicis p̄cipue
i reb^o varietatē soleat atqz i
cōstātiā dēclarā nullū tū cū
llaroī^o sepi^o p̄fixisset aut ad
uersū aut n̄ felicē pugne exi
tū reportauit. q̄ nā iḡ aplior
gl̄ie maiestas q̄ clario: splen
dor huic viro adijci poterat
q̄ i amplissima Venetoz re
publica: q̄ ap̄d potētissimos
reges & p̄p̄los: q̄ ap̄d deni
qz fortunā ip̄az & domi & fo
ris fra & mari tū gl̄ie tū lau
dis habuit: v̄t ei^o vitā laudēt
oēs igēiū mirēt v̄tutes sūma
celebratiōe colāt. fac h^o pa
tres aplissimi: v̄t n̄raz iactu
rā ac ei^o iterū min^o molesto

Sermones funebres

sto pferam? q vitā oī gene-
re landis accumulata primo
et octogesimo etatis anno di-
misit quo numero cum in se-
oem p̄sus p̄fectionē p̄ductā
teneat: eos q p̄functi erāt di-
ninitatē qdā affectos puta-
uit antiquitas: q cū ita sint il-
lustrissime p̄nceps iā lachry-
mas atq̃ merozē qb? hoc ce-
lebratissimū fun? decoratū
est dimittēdū eē censeo. neq̃
tā inestros esse oz suo discessu
q̃ letos ea presentia q̃ olim
duz vineret iocūdisime frue-
bamur. Naz posteri hoīes.
Ad quos celebris tatarū re-
rum fama defluerit beatos
nos appellabūt: q hūc divi-
nū hoīem his nris oculis in-
tueri potuim? In p̄mis ita-
q̃ tu petre optime dimissis
lachrymis id solū videas: q̃
mō paternā gliam heredita-
rio tibi iure relictā possideas
nos vō reb? tota citeriori gal-
lia a se clarissime gestis testis
sum? Oēs ferre ei? etatis im-
patores supavit: sibi tūz ipse
cessisse visus est: quū in cu-
manas alpes p̄fect? cū par-
ua admodū militū manu se-
rocissima et vi et armis ante
indomitā multitudinē: comi-
tate et p̄silio sibi conciliavit.
Quorū ibi militū legiōes tra-

cidate fuerant. quot exercit?
deleti: quot duces cesi. Non
fero nō virib? nō aciez con-
flictu gēs ea cū animoz īma-
nitate: tū difficultate locorū
debellari poterat. Sz nouo
quodaz et inusitato bellandi
genere. i. auctoritate hūani-
tate clemētia affabilitate cōi-
tate eloquētia Karolus inui-
ctas vires et agrestes aīos
vicit domuit atq̃ subegit vt
q maximis impatorib? i p̄u-
dētia et fortitudine par fuisset
his quoq̃ artibus enee illi p̄-
stantissimo homini nō succū-
beret. o dec? etatis huius et
clarissimū seculi nri lumen
qd tibi inter tot tātaq̃. aut
nāe aut studij aut fortune or-
namēta datū erat q̃ non ad
cōmūnē oīum salutē tibi da-
tū esse arbitrareris qdā enīz
gerēdaz rex adiumenta sibi
etas cōcessit hand magis si-
biipsi: q̃ sue glie ac hoīūz cō-
modis viuere sese putabat.
Septuagesimū enī iā natus
annū cū cyp̄rū traiecisset: qd
antea gestarū rerū argumē-
tū erat: quē ibi vtutis sue vsū
exp̄ssit nā vt ea omittaz q̃ ad
mores hoīūz ac ei? regni di-
gnitatem amplitudinēq̃
tuendam instituit quantam ē
eo bello laudare affecutus:

qd a
sibua
sultu
dicer
et cor
longe
stes b
gam
mo p
certe
lesce
apud
blica
q̃ fici
gna it
lōge a
fote
milit
fuisse
at cū
ne m
suo h
multa
ips et
medi
iperat
paua
p̄fect
vnu
gnit
gnifi
patr
dign
vt ci
vita
mus

Literaliter pronuntiandi.

qđ ab rege se duce cū Januē
sibus actū ē. Cū. n. hostiū in
sultu res cypree i maximum
discrimē venissent. Karol⁹
⁊ copijs ⁊ belloy machinis
longe iferior fortissimos ho
stes breui mora puerit i su
gam ⁊ regē ac regnū ipm sū
mo piculo liberauit: digna
certe senect⁹. quā talis ado
lescētia precessit. Adulta enī
apud patras ⁊ militari: ⁊ pu
blica vtute adolecēs gessit:
q̄ sicut eterna sūt mēoria di
gna ita ⁊ hāc tps angustia
lōge ampliora sūt quod si qs
forte putaret eū aut itrepidū
milite. aut paz forte ipatorē
fuisse: nudatū Karolū aspici
at cū difficile cognitu sit: pla
ne mēbra an vulnera i corpe
suo hūerit. Habeo preterea
multa clarissime pnceps q̄ si
tps ⁊ dignitas tua p̄staret: i
mediū afferre possis. nec ea
iperatoria aut militari tm: sz
praua ēt domesticas vtute
p̄fecta. Quis. n. vt ex eis ho
vnū attigā ei⁹ ad fidē eā ma
gnitudinē liberalitatē nō ma
gnificat eū adolecēs adhuc
patrasina illa opulentissima
dignitate spōte se abdicasset
vt cū Apulo milite duello d
vita certaret. Mon. n. maxi
mus labor: fidē nō piculū fo:

titudinē. Nō expectata pa
ptas liberalitatē suā extigne
re potuit. Qua vō hūanita
te: qua clemētia i cines i ne
cessarios i amicos fuisse cre
dimus. q̄ apulū istū iure bel
li sibi captiū datū p̄festi li
bertate donauit. Qđ sic. L.
Cesaris clemētia tātis laudi
bus celebrata: vicisse victo
riā dī q̄ cines suos ⁊ eos p̄
stātissimos qđ viros ⁊ opti
me de republica meritos nō
libertati: sz p̄te restituisset q̄
nouo: q̄ iusitato laudādi gñe
hāc singularē vtutē p̄plecte
mur: q̄ externū hostē: nec eū
certe p̄bū hoiez aut nra d re
publica bñ meriū ⁊ vita ⁊
libertate donantur: aut p̄es
āplissimi qb⁹ Karoli nri no
mē ⁊ suaz vtutū imago reli
cta ē. Sūmo studio ac vigilā
tia niti decet: vt ei⁹ nomē no
stris laudib⁹ celebratuz eter
nū imortaleqz faciam⁹: ⁊ dī
ninā vtutū suā imaginē non
statuis mō aut picturis. Sz
imitatōe qz accipe d clem⁹.
¶ Oio funebris cōis p̄ q̄cū
qz comite s̄ris Gregorij bu.

¶ Sermo. 8.

Cum eē videba
tur: venerādis
me antiste: vt q
supioris comitis

Sermones funebres.

nisi integritate noneras: grauis
 finis tua copiosaq; oratione
 mestissimū ei? fun? depone
 re: vex q; ptes tuas ad rē cō
 dicibiliorē. i. ad sacratissimā
 celebrationē detulisti sapiē
 ti? tātū nō sūz ille: q; i flexis
 humeris tū onus pati pos
 sim: tū q; tuaz spectabiliūq;
 rethorū auctoritatē meo iudi
 cio pferendā eē duxerī: hoc
 mun? ad me delatū nō sum
 ausus recusare. Nihil ē autē
 ornatissimi. *Id. q; spectatissi
 mi hoīs gloriā amplitudinē
 integritatē ex me audirē cupia
 tis. q; n. ē tāti īgenij q; britā.
 pclarissime res gestas pfidat
 posse mēorū nūc aīz nllā qdē
 ē regio oraq; nulla terraz d
 q; maritimo terrestriue cer
 tamie n britānica dom? triū
 pharit. Adulta hic possēs cō
 memorare q; ab īsigni Ludo
 nico pfe & vrbānis militari
 bus reb? sue etatis pmaro
 forit? & sapiēter sūt gesta nisi
 maximaz rex vbertas ofo
 nis nfe modū excederet: tā
 toq; honori succūberet vir
 tus: cui difficult? eēt exitū q;
 pncipiū inuenire. Quis est q;
 nesciat q; optie Joānes bri
 tānic? ei? fili? de florētissima
 Brixianorū rep. interit? fue
 rit: q; sua mirabili sapiētia ex*

titerit diutissime gubernata
 auctoritate ornata fortitudie
 aucta. Tādē neq; ire la? bri
 xiana a Romana virtute ex
 cederet: is p socioz salute:
 plerisq; vulnerib? magnani
 me pfolius ē. O aīum excel
 lētissimū: o viri memoria co
 lēdū sempiternā: q; nihil for
 ti? nihil gloriosū? nihil diui
 ni? eē duxerit q; de ea rep. a
 q; ortū educationē innumera
 biliaq; ornāmēta suscepit:
 nedū īfinitis laborib?: s; etiā
 suo gloriosissimo obitu bene
 mereri. Accedit īsup hoc lo
 co pmemorād? illustris. An
 dreas britānic? cui? excellē
 tissimas victorias qb? Ande
 dos idos pibos mariaq; ter
 rasq; q; sepissime debellauit
 Si. *Ad. Tulli? eloq;ntie ma
 ximū & vnicū exēplar sua o
 ratiōe pplecti vellet sub tāto
 onere pfecto deficeret. Id
 circo nihil ē amplissimi. p. q;
 mihi verear band pcessum
 iri: si tā arduā videbar pui
 ciā subterfugisse & eo potissi
 mū: qd hec vobis sūt pce
 ris notiora q; suis pclarissimis
 triūphis sepenumero īterfui
 stis: & ita īterfuitis vt pba
 tissime ei? testimonio psepe
 barbar? popul?: pace aliorū
 dixerī plimū illi victorie pta*

lerit
 bas
 vest
 cōser
 drea
 cta sū
 bus e
 stome
 accer
 na nā
 mox b
 habu
 lādū
 credi
 hoc lo
 goz v
 vtorū
 mo a
 deiet
 nus e
 itū p
 tales
 magis
 fons a
 Nemo
 mte p
 fexerū
 ille de
 dētia
 mirat
 Null
 n m
 s; q;
 itere
 ppre
 ligio

Litteraliter pronuntiandi

lerit. Et erat quod ea vos amplectebatur humanitate ut non ipso vestrum: sed clementissimum premconservaretis. Quatum vero Andreas hunc cuius gratia a me dicta sunt sub tanto preteritatisque fribus educatur bellicis institutis floruerit argumento si maxima accensaque certamina. buxiana namque respiciunt. et tot clarissimorum hominum numero prestantiores habuit neminem: cui accumulatam distribuendumque exercitum credidisset. Incredibile fuit in hoc homine sitis iedie calor frigor vigiliarum tollerantia cum veterum tempestatibus eiectus bencinio ab hostibus crudelissime detestetur est. Nullum armorum genus equitandi navigandi virum istum preterit. Quanta diu imortales usus est egrate in cunctis magistratibus quos cum domatibus suis amplissimos se exercuit. Nemo est quoniam a iusticie tramite precio amore munusque deflecterit. Urbes quidem omnes: quibus ille clementissime presuit ei preteritia cognoverit industriam admirate si scitatem predicaverit. Nulla mentis acies ignoret quod non tamen ante oculos posita cerneret sed quod futura essent tamque presentia intueret. Quis unquam sub purpureo habitu quoque ornamento religiosior vix conspexit. Qui in dignum facinus arbitrabatur: quod omittit officium quod ad religiosissimum dei cultum pertineret. Quoniam igitur hi et alijs innumerabilibus ornamentis: quod si a me ordine essent comedanda nec ingenui mihi nec mens sufficeret insignem vestram familiam et clarissimum genitorem perditos viderimus? nihil est quod vos filij dignissimi tanto patre tuoque in primis Joannes optime genosque adolescentis fortunam vestram deploretis. Comprimere autem a vobis sunt lachryme: quibus in liebris animi potissimum declaratur: nec spectatissimum genitorem in preteritiarum mortuum sed vere vivum existimetis. Qui ita hodie ex hac vita decessit ut ad vitam accederet. Hunc quod enim mortali carne veluti vinculum detinebat: vnum preter vester hodie ex misera mundi dulce die ad tragissimam sedem evasit adijcite oculos ad hunc clementissimum presulem spectatissimam preteritumque magnificos rhetores cunctosque ornatissimos quod per sua fide et pariter vnum in se benivolentis singlari: more vero nequunt non dolere: vix imortali potius deo gratias agite: quod felicissimum genitorem vestrum ex mundanis fluctatibus ad tantissimum portum translocavit ubi per suarum virtutum meritis evocatus electus frui seipiterno. dixi

Sermones funebres

Oratio funebres cōis fra-
tris Gregorij Britānici.

Serino . 9.
Quantum fallaci-
cel et caduce res
hūane sint ma-
gnifici dñi ac vi-
ri prudentissimi. quottidiani
casus oñdūt et clarorū hoīū
testantē iterū. Nam qd p̄ci-
pue dicā de ipso sūmo Bri-
tānico: q vniversū certamen
quōdā vicit. Quid p̄fuit oī-
bus mūdānis īperare: sui tū
nulla p̄fui p̄tate. Quib⁹ ita-
que nullis artib⁹: nullis v̄tu-
tibus: nulla deniq⁹ potentia
mederi possum⁹. Quo circa
bñ lingue latine dec⁹: et au-
ctor maxim⁹ Virgili⁹ cōmo-
nefaciēs igt. Optia queq⁹ di-
es miseris mortalib⁹ egris.
Ip̄ia fugit subeūt morbi tri-
stisq⁹ senect⁹. Et labor et du-
re rapit iclementia mortis.
Marim⁹ et bñ viuēdi magi-
ster Enlli⁹ igt. Cedūt dies et
inēses et anni nec p̄territū tē-
pus vnq⁹ reuertit⁹: nec qd se-
quatur sciri pōt. Et si lōginq⁹
et extrema memoro tamē ea
in p̄posito assequar. dūmō q
buspiā afferat aliq̄ solatio
Quod si ip̄si clarissimi hoīes
coarctare hūc terminū mor-
tis haud valūe multo respe-

ctu min⁹ nos: q eorū cōpatio
ne hominūculi sum⁹: q si suis
diuitijs: oīq⁹ sua potētia quū-
cursū mortaliū regerent pui-
dere potuissent: ne mortu oī-
bus dñanti subderent haud
quaq⁹ credo: facile obsecuti
fuisent: quum itaq⁹ leti p̄tās
ex necessitate p̄ueiat: cur igt
dolem⁹ egrez serim⁹: qd ex
necessitate p̄stat. O felices: i-
mo feliciores: q moriunt tā-
ta cū v̄tute: vt memoria eorū
in eternū viuat atq⁹ irrep̄hē-
sibiliter monēdo in optio vi-
te statu collocentur.

Oratio funebres p mulie-
re cōis fr̄is Gregorij Britā.

Serino . x.
Utum nobis ex
instituto nature
firma sit moriē-
di atque īgenita
lex dno arbitro: eē viri ma-
gni. qb⁹ cū oī: tū maxie xp̄ia
no hoīe: hoc dñx mortis īpe-
riū: equa mēte ferēdū est: al-
terū v̄tutis altex nāe bñficio
dat. Que mihi ita vñdiq⁹ in
hoc solatorio gñe dicēdi oc-
currūt: vt ab his nō diuertere
aīo: nō ea ligua tacere fa-
cultas sit ī decessu hui⁹ egre-
gie matrone: quā quum fere
nūc p̄cepisset vitā: cū iterri-
tu cōmutasse. egre tuli p̄tere-

Litteraliter pronuntiandi.

ptam mihi eē tps copā: cō
mēdatōis sue: quō circa erit
neceſſe: me ſuccēte pcurref
in ei? cōmēdatōis v̄tutibz
moribz: geſtiſqz p̄cipiſ: mī
taſqz cogar ⁊ certe meritas
laudes ſilentio p̄terire. Sua
q̄ppe bene iſtituta vita ⁊ vul
gata maiōz ſuoz glia: lōgio
rē q̄ factur? ſū v̄boz cāpū
depoſcerēt. Ex ātiqua. n. ac
app̄ime nobili Britā. fami
lia oriūda ē: i qua ⁊ educata
⁊ ordiata igenuis moribz:
quūz i annis nubilib? eēt fa
me nobilitate. i clara emilio
rū familia mīmonio collo
cata ē. Putauerunt qdē emi
lij accēſſū ad ſuā gloriā ſin
gulare ⁊ p̄cipuū rei familia
ris icremētū ſi hac dñā ſan
guine ⁊ v̄tutib? clara liberi
forent p̄creati. Putauerunt
nec vana ſpe ſuere deluſi. nā
ſuſcepit ex viro liberos: pro
mīmoniali dignitate reli
gioſe ſācteqz educatos: ſuis
iſtituit morib?. Sub viri tu
tela degēs pudicitie ornamē
to Rōana Lucretia nō mul
tum iſerio: viro orbata pri
le Hieronimiane: ⁊ Judith
ſācte caſtimoniā: laudataqz
facinora ē egregie p̄ſecuta. ⁊
ſi mihi ē p̄miſſūz legibus ea
audēter loqz: q̄b? nec publica

fama nec p̄uata fides obſiſtit
vlt̄a ſac̄z iugal officiū vin
culum non fallo: nec idigna
creditu loquar: tāta ſuit p̄di
ta caſtitate: mo-deſtia: i-tegri
tate: vt nō ſolum p̄ rōanoz
more veſte p̄ſecratos ſocos
icolē ⁊ capitoline Junonis
puluinarib? icubare: v̄z p̄
religiōe n̄ra: i-te ſacratos v̄
ginūz choros p̄ſiſtē Jure ma
ximo potuiſſet. Quippe hāc
innenuz hāc ſenuz vnaqz oī
tum voce laudari ſetio. an ne
quoqz tunc hui? ſue pudici
cie p̄hibuit fere inictūz oīb?
aīſ argumētūz: q̄n p̄ iclemē
tiā ⁊ celi malignitatē: mariti
orbitatē ſubiit exiſ etate i-te
gra ⁊ ſofa iſigni. Eo ex tpe:
qd i lōgitudinē q̄nq̄ginta an
noz creſcit. ad h̄ vſqz ſup̄ma
ſata i viduato thoro: viduali
caſtitate vitā p̄duxit. cui? aīat
que ſcī p̄poſiti p̄ſtātia a me
nuſqz ac nūquā ſatis laudan
da ea radice: eo deſiderio na
ſci videbat q̄ dīna p̄cepta ⁊
futurā i-mortalitatē lōge āpli
ori aīo: quā iſta oīa q̄ cuncti
cernim? p̄itura p̄plectebat.
recte i-gr̄ dēcā Antonina id. n.
nomē p̄ti qd dīnū: p̄ti quēdā
mortal felicitatis p̄tēptūz: p̄
ethymologiā ſignat vite no
mē ⁊ nomī fama: vbiqz p̄ſe
m

Sermones funebres.

tiēs. nō ergo idigne: s; p me
ritis ē afflicta illā vocis ce/
lebritatē: sēat' ac plebis assen/
su. q. i. iter hui' vrbis p'mari/
as matronas p'nueraret: sa/
ne idoneū sue p'bate vite te/
stimoniū: qd apud vos cinel/
si nō mai' fieri posset saltē no/
na cōmēoratōe illaz v'tutuz
suaz: ipsaz testificatōe opi/
nionis mee vestri aī dulci il/
la ⁊ p'sueta recordatōe cape/
rētur. S; qd dissonat f'moī
cultus tāto splēdore. Nec q/
dē puū igeniū rei magnitudi/
nē suffert. Unice v'tutis lumi/
ne latro pēdēs i cruce cū xpo
v'bra immortalitate corruscat:
vnica v'tutis actōe angeli sē/
piterna glia decorant. Vno
hospitat' p'tectōis beneficio
Raab meretrix Salomoni
Iudaice tribus p'ncipi i m'ri
moniū iūcta ē: ⁊ sacraz l'raz
laude dōata p'petuo. Ac quā/
tis v'ticēsis Latonis Idispa/
nia: Epyros: Achaia: Cicla/
des isule sint v'berrimi testes
cōtinētie: vna tū Lypace pe/
cunie deportatio mix: nec sa/
tis laudatum orbe iā glie ei'
p'buit icremētū. Quare nō ē
mihi p'siliū igredi exercituz
illū tā variū: tā imēsuz bono/
rum mox v'tutū: ⁊ infinitaruz
p'pe actionū p xpo: p sua: p

primoz salute h'itaz: qbus q/
mō q'lib' laudib' p q v'ba s; s;
satisfactor': certe nō video.
S; ne habear inid' subticēs
q nonerūt cuncti Antonina
pietate clemētia elemosynis
multiplicib': h'isq; sequenti/
bus xpi paupes fouit Anto/
nina: hūanitate: benignitate
frugalitate: i suas cōcines or/
nata tāta hōiuz benivolētiā
sibi ascuerat. Antonina ti/
more religiosa: ceremoniaz
n'raz obseruatōe: veneratōe
in supos imotales: deūq; op/
timū maximū ⁊ diligētia ac/
grā v'sata est vt clarissimis et/
semis potuerit eē ciuīl sacre/
que cōuersatōis ac tori' vite
matronal' exēplar. abstinētia
quoz data semp laudi mu/
lieribus: ac vite parsimonia
floruit. Qua factū esse existi/
mari: tā lōgā etatē quoz. i. 80
annoz eā cū suis dulcissimis
liberis p'vixisse. Quos dies
ipe moral' p'bie p'i: atq; absti/
nētie: p'ceptor alopescēsis so/
crates mīme vidit quē appo/
lodorus ⁊ phaleri' demetri'
sexagenariū obisse r'ferūt au/
ctore Laertio. Potuit itaq;
p'i venerande petre: atq; ex/
eq'stri ordie dignissime Tho/
ma ad quos p'm n'r f'mo flectē/
d' ē: potuit iquā gēitrix v'ra

Litteraliter pronunciandi

his auxiliarijs virtutū copijs
 circūsepta non moleste imo
 gaudent obitā mortē excipē
 qd ē potuit esse dolor: qñ a
 nob seqstra morte se oio abi
 turā pspiceret. Uidit vos vi
 ros al viribus ac corpis ite
 gros: vidit opib⁹ munitos: vi
 dit i bēuolētia eē ac singlari
 p̄cūiū vřox caritatē. Altez
 pōtificis legib⁹ i curia rōana
 apud sacros p̄ceres non exi
 gue gratū ac nře vrbis cāoni
 cū sp̄ iter p̄mos hūiū altez iā
 armis emeritū aurata digni
 tate mltaqz bōitate ifignē. n̄
 defuit antonine genitricivře
 clarissime ip̄a bñficiōz suorū
 mēoria i ea ācipiti tūbulēta
 mortis āgustia comes vna fi
 disima oīz qz nullū ē: aut
 certū auxiliū: aut dulci⁹ mo
 riēt: quēadmodū facinorosis
 hoib⁹: nihil formidolosi⁹: te
 triuiae: qz male acte vite re
 cordatio. quū tātē adessēt cāe
 potuistis vos potuit t ipe ve
 stroz p̄lāguieorū afñitūqz ce
 r⁹ dolorē p̄p̄mē: p̄tinē lachry
 mas gēit⁹: suspiria cohercē:
 qñ ei⁹ aiām vidistis tot bōis
 stipatā opib⁹: ac oib⁹ catholi
 ce fidei sacramētis armataz.
 ex tenebroso carcē corpis: t
 oīz molestiaz plenissimo i
 vitā aliā mortalitatis doloris
 qz exptē p̄migrasse. iā d b⁹ sa
 tis. qd vō 2⁹ p̄posuerā. s. nāe
 bñficiū apte vob suadet tristi
 tia debilitatos aīos ad vires
 solitas renocaf. nā ip̄a qz i
 māsueta iplacabil⁹ mori dpo
 sita furoris sui facie minus i
 mřez vestrā sceure visa ē: t
 eo p̄bitat⁹ sue hūiū rōnē q
 eā i granī senio euocauit. nā
 qz senectate excepta: oī reliq
 etati longe ē durio iste a vita
 discessus hūanarūqz rez sup
 ma mutatio qñ vt ip̄i imatu
 ri i coctiqz fruct⁹: nō sint vi d
 cerpunt ex arbor: ita innēili
 ex corpe aīis r̄pugnāte nā di
 nellit. scib⁹ vō id n̄ enēit mo
 lestie lassat⁹ debilitat⁹qz vi
 cul⁹ corpis ad oī p̄formū p̄fñ
 ad dissociatōez iclinātē t fer
 me ipellēte maloz illa turba
 inūera q̄ secū ducit ac trahit
 vndiqz iualida senect⁹ velut
 enī pōa maturitate cōfecta
 t mitia sua spōte lēiqz cāu d
 cidūt senes qñ eoz ai e corpe
 is vicul⁹ egrediūt: f̄dituri ad
 p̄iez oīz vi eoz exit⁹ n̄ mori
 dda qñ pot⁹ ex itinē lōgo ni
 mūqz difficili i suauē qndā
 soporē t placidā gerē resolo
 vocāda ē satī vob gēitrix vīa
 vixit satis laudi hūane satis
 nāe sibi suisqz vřatib⁹ vinēdū
 suparat t eo p̄uolādū vbi bo

Sermones funebres.

nis bene acte vite corona bonarūq; oīum actionū p̄mia conferunt. Nil certe subest cāe q̄ doleatis ī hac orbitate ⁊ extremo discessu parentis: (q̄ fateor) ē īp̄obis teterim⁹ ⁊ aī oīa formidolosus. at illi nihil mali opinor euenisse. Mā quēadmodū quū h nobiscū vivēt atōina illa dñi si germanici felicissimi ip̄atoris vxore p̄ugalis amoris: ⁊ vidual' p̄tinētie gloria nō īferior: ita nūc h digressa prout mihi fert anim⁹ nō multum abest ab illo scāx viduax cetū: ī q̄ ē fortassis btā felicitate p̄fruit bēat īgr̄ mest' aīus bēant lachrymē: non mero ris op' ē: vbi ī vnā cōcordē leticiā vī? ⁊ nā cōcūit. vbi ē īte āplissim⁹ senat⁹ ad vos lenādos: sibiq; dispartiēdas dolous vestri cām: si q̄ ē ī vobis: tāta frequētia p̄fidet. ad quē ī hoc fine dicēdi nī se cōferat sermo ⁊c. Vobis īgr̄ ī p̄mis rectores magnifici ⁊c. regre gr̄arum actōes ⁊c.

Sermo funebris: p̄ biothanato cōis fr̄is Ḡre. Bri.

In gubū ⁊ trīstī hac funeris: pōpa per oraturus āplissim⁹ magistrat⁹ ⁊ cūes ī

tegerrimi: nescio quo sermone vel p̄clarā Britānicorū domū tāta clade p̄culsaz vel hoc īopinato casu merentes aīos vestros releuare ⁊ p̄solari quēā. Sētio eqdē miserā dū nī Joānis iterū lachrymis poti⁹ ⁊ lamētis: q̄ alicuius solatiij admīculo p̄sequēdum. Sufficeret p̄fecto ad īgeminandos luct⁹ ciuē optimū illustis familie nō īfīmū dec⁹ ornatissimos fr̄es ītegerrimā cōingē etatis tenere dulces natos amīcorū p̄pī quorūq; leta p̄sortia īmatura nimis nece deseruisse. At voborrēdū mortis gen⁹ quo extinctū p̄spicimus vestra pia pectora īmēsī dolorib⁹ angit Joānes non ī paterno thalamo: non inter sollicita: suorū obsequia: non inter amaras fratrum: coniugis: ac natoꝝ querelas. nō inter pias amīcorum lachrymas: non inter sanctas sacerdotum manus confectus semo vltimum effluit spiritum: sed inter insanos fluctus: inter vndarum vorrices vitalibus p̄clusis auris īcolumē flūdā colluctatē aīaz exalanit. fama mali velox nūcia p̄tinuo domū clamorib⁹ magis īcēdit: ⁊ vniuersā vrbē repēte p̄culit. fle

Litterali ter pronūciandi

te cines optimi flete Britā/
nici oēs. flete cū amarissima
gēitrice tristes nati accerbaz
parētis vestri sortē nō pareāt
oculi lachrymis non corda.
Dolorib⁹. Pro meo tū er/
gavos officio proq; spectata
in reb⁹ aduersis vtute vestra
q̄ a varios hui⁹ mūdi casus:
vnica ⁊ imobili dei puiden
tia regi nō ambigit aīos vřos
concussos ad altoia pro viri
b⁹ sustolē cōabor. fidei nře
pietas: ⁊ recta rō pñadēt oē
creature rōnalis bonū in dō
optio āplissima largitate re/
seruari. eēq; in hoīb⁹ diuinū
q̄ddā: q̄ ⁊ immortalitē attige
re ⁊ bñtudine valeāt adipi/
sci. Nec ea rōne terraz inco
lā de⁹ hoīem pñtuit: vt ppe
tuo inter aīantia bruta vitaz
degeat: sed vt extremo clau
so die: carnis viculis absolu
tus p virtutū suaz meritis ī
celoz amplitudinē inē ange
licos choros dei cōsortie p/
fruat. Qd pleriq; quū nō in
telligāt pudice religiose. ho/
neſte vite cōtemptores fiunt
Ad alūt. n. ad oēs carnis ille
cebras spreto deo imortales
sensus inclinare: q̄s suspicē sy
dera: ⁊ celestia bōa suspirār
Proinde varietati multipli
ci ⁊ amaritudie pluria būa/

na gaudia resperſit de⁹: vt i
telligāt hoīes nihil eē in mū
danis reb⁹ tutū. nihil stabile
nihil oīo pſeuerās: sed oīa q̄
sub sole fiūt vanitati fore su
biecta. Admonēt idētidē
oēs carnē vnuerſā dei manu
clandi. proq; iustissime volū
tatis sue placito cūcta dispo
nī. Libeat paz p mūdāos fa
stus: terrenas opes: ⁊ huma
nas delicias itneri. libeat pñ
cipū arces palatia diuitū: ⁊
inopū casas inspiciere. libeat
p vnuerſū terraz orbez. di
uerſa mortaliū studia: mētis
oculo percurrere: ⁊ patebit
satis gemitib⁹. anxietatibus
erumnisq; cuncta cōpleri: ⁊
nulle periculis: nulle casib⁹
mille mortis speciebus. vna
eadē hora miserimā morta
liū vitā. in eternū mergi. vt
.n. bñ Pauli vbiſ vtat picu
lis fluminū p. latronū. p. ex
gñe. p. ex gētib⁹. p. in citate.
p. ī solitudine. p. ī mari. p. in
falsis frīb⁹: videbitis hūc for
tūe fallacis blādīs elatū fauo
rib⁹ ad alta fastigia puolare
mox squalore carceꝝ obſcū
⁊ capitis snia plectēdū vide
b. s. eū auro ⁊ argēto cōplere
thesauros: nec aggregandis
opibus modū ponere: mox
inter miserādas egestatis an

Sermones funebres.

gustias infelicē actuz vitā vi-
debis illū mēbris incolumē
pulcherrimo innētutis flore
pulcherrima pinguis spe pul-
cherrima liberorum sobole
amēssima voluptatū īgressū
prata morxvi rapido flumīe
vīl' ancipiti gladio vīl' repētī
no mō: vīl' inopinato casu in-
dignatā aīaz paludib' itigīss
dedisse p̄cipitē. Tenet. n. vt
brūs Job inquit tympanū &
cytharā: gaudēt ad tactū or-
gani ducūt in bonis dies su-
os: & in pūcto ad īferna de-
scēdūt. Idīs admonet dulcīss
natos: parēs clemētissimus:
nō hūanis fidere rebus non
mariscētē & instabilē mūdū
diligē: nō scelerib' addere:
scelera: nec iter peccatorū sor-
des securos carpere somnos
Admōet itidē eqssim' index
sp̄ manu dei: cernices mor-
talū p̄mi & oī loco: t̄pē vīl' ne-
gocio ardētissimū ire diuine
gladiū in p̄ctorū interitū cō-
nibrari. Edocemur proinde
cōtinue p̄cepta dei īuiolata
lege custodire: salubri pauo-
re singulis horarū momētis
aduēiuz expectantes dñi aī
tribunal xp̄i paratos aīos ex-
hibē. Ut enī saluator docet:
estote parati: q̄ q̄ hora non
p. s. b. v. Et itez. Vigilate q̄

nescitis. d. neq. b. Verū ad
In. n̄z redeūtes p̄solamini
īnicē cines optimi ī v̄bis istis
Jo. ea nece extingit' ē q̄ viri-
tū sapientia: ac iusticia: tū di-
uitijs: ac p̄tate magnis fallax
mūd' sepe numero solet in-
fligere: q̄ n̄hilomin' clemē-
tissimū: optimū equissimū
& oīpotētē deūz aī t̄pā: eter-
no suo p̄silio disposuisse cre-
dim'. Nec de salute ei' quē
piā desperare: aut sollicitū ēē
velī qm̄ finē diuinaz scriptu-
raz vīssima documēta sepe-
numero q̄ oīum corda nouit
tam īfelici & horēda morte
mortale corp' plectut' īmor-
talis spūs saluus fiat. Josias
optim' gladio cecidit. San-
ct' p̄p̄ha leoni tradit'. Nec
tā grani iactura desolatā do-
mū ampliori tristitia absor-
beri sn̄iam. Renouite Bri-
tānici optimi vestroz maio-
ruz annalia. Recogitate vi-
ros amplissimos: q̄ sapia pie-
tate iusticia opib' ac p̄tate ve-
strā domū īmortali glia illū
strarunt: auxerūt: ampliaf-
t' p' bello partos triūphos: p'
p' meritas domi laudes: ad
as sedes trāsmisse. Nec tū
in p̄sentiaz illustres egres-
cōmites īclm̄ egregij docto-
res & viri itegerrimi d̄sunt: q̄

et fa
bi
aff
Reli
ra p
b' p
Moli
aīaz
sedes
mū
tis: a
fina
nos
Co
liere
tris

nes
andir
tudine
te p̄t
p̄lect
vob
par
matr
tioz
le in
suoz
at se
le
xera

Litteraliter pronuntiandi

tū familie Britānicorū tū vī
bi Brixiane clarissimū dec?
afferūt transiit Jo. ad suos.
Reliqt ornatissimos frēs ca
ra ppaginis sue pignora ī q/
b? ppetuo et extinctus viuet
Molite tāto fletu īmortalem
aiā: ad īmortales migrasse
sedes p̄dolē. Quin poti? p̄
tutū oīnz studia et opa pieta
tis: ac vite sāctimoniā gres
sus n̄fos ad itinera celestia et
nos dirrigē laborem? dixi.
Oīo p aliqua nobili mu
liere communis funerea fra
tris Gregorij bitā.

Sermonij.

Arime vellē cla
rissime p̄tor. In
signisq; perfecte
p̄stantissimi vi
ri optimiq; ci
nes: vt et mihi dicē: vt vob
andire vacare: q̄te ampli
tudinis: q̄te claritatis: quaz
te p̄stātie fun? hodierno die
p̄secuti sum? oñderē: p̄fecto
vob si mō mihi tātis laudib?
par oīo inueniri posset: hac
matrona p̄maria: nec p̄stan
tiorē: nec gñosiorē alterā faci
le inueniri posse: seu maiorū
suorū imagines inspicē libe
at seu vite sue rōnes: qbus et
se et familiā suā pbe instru
rerat. Idq; fateor nō q; ī tū

maiorū laudib? istis agē tps
cēseā s; spectatissimo eq̄stris
ordis viro. d. N. d. N. et ge
neroso huic cetui filiorū tante
q; turbe cognatorū et affiniū:
toti deniq; ciuitati: q̄i tāta ca
lamitate inest et lugubris cō
spiciē. His. p̄m oib? ignoscē
dū eē mōstrare: si se lachry
mis tēperat n̄ posse: quū tāte
p̄bitatis tāteq; excellētie fe
minā amiserit. Deide sola
tūdis potissimū inēdū eē rō
nē. q; vitā illi? tā bñ institutaz
spectātes d̄sideriū sui ferre n̄
possum? facile. n. cuius ap
pareat q̄topē coluim?: et ob
suauim? vt ei? absētiā n̄ ma
gis p̄rimi doleāt: q; nos oēs
ī eavtutū oīnz īsignia p̄stitui
se. Nulla. n. res aliāvi tāta hē
re pōt: vel posset: q; nos sine
d̄iscrimine oēs ad amādū: et
p̄pterea p̄misendū alliceret
nisi vt? egregia: q; ī p̄mis p̄di
ta hec femia fuit. Mō ē igit
magis dolēdū q; iocūdissima
ei? p̄suetudie caream? q; gau
dēdū q; v̄tutis sue fruct? vber
rimos hodierna die suscepit
Nūc at hui? gñose dñe clari
tatē si min? hac mea tumētia
riā oīone tā breuib? spacijs cir
cūsept? p dignitate p̄seq pos
s; facile patiemini o clarissi
mi viri neq; enī nūc regrēdū

m 4

Sermones funebres.

esse arbitror et gen⁹ et panos
et fortia facta suorum quod quanto
clariora sunt eo nobis notiora esse
debet. Quis enim nesciat. **M.**
Domum cui⁹ edita est stirpe quam
potens anis attatusque fuerit.
nec magis ubi nupta fuit.
M. familia desiderat: ut sua
comemorem decora: alta pare
tium cui⁹ dec⁹ et columen extat
modestissimus coniunxit cla
rissim⁹ equitris ordi vir. **D.**
M. quem virum si possit hec cini
tas immortalis fieri vellet. Ab
sint igitur ab oratione funebri por
tenta ista poetarum. Virtutesque
virum series et tanta nepotumque
tot ducta viros antiquam ab ori
gine gentis. nec gratia nisi lucet
quam crasso laquearia fulva me
tallo motibus ut alte grais ef
fulta nitescant. Atria pgestos
fatis explicare clietes nec oc
cupatissim⁹ enarrare divitiis per
potentes domos: quam possent
nitro contingere gemas. Aut au
rum violare cibis. Que bona for
tune quanta fuerunt et sunt in vestra
quam familia ipsi melius percipe
quam ego explicare possim. Hec
tamen comemorasse ad id nobis com
ferat ut documentum sint omnibus
hodierna die non extrinsecus
pendere: sed sitas in nobis esse
oportere bene vivendi rationes.
Hic. n. quod modo dixi nemo me

lio: nemo factio: efficit: nec
ea nobis possunt hac vita pre
dere: cuius dulcedine delitijs
affluentes nimiumque plerumque
capi solem⁹. neque vero quam bona
appellamus: bona sunt: sed ad
nostri ludibria quidam. nam si nos
tatisque. dum vinum⁹ illecebris
suis raro dimulceat monetales
tamen continuo eleferunt. nihil horum
igitur suum esse recte quis dixerit:
quod non perpetuo possideat. Quod
autem nostrum quodque vere dicimus
equum et boni operati sum⁹ id ipsum non
bis cum maneat: sed quicumque inveni
mus nostrorum iter persequitur. Quod
quantum prebe intelligit prudentissi
ma femina vitam suam bene ac sapi
entem instituere curavit: effecitque
ut intelligi posset non admiran
das esse opes: atque divitias:
quas qui possidet viciosior sepe
efficit: admirandos autem et om
ni laude persequendos esse: qui huius
cemodi rebus modeste vivere
tur: quare superioribus omnibus ad
ea quippe acriter intendamus ani
mum. qui mores fuerit quam discipli
na vite ut exemplum illinc quod ex
ortum fuerit hinc vero per maiorem
vite sue etatem viguerit: namque a
suavissimis suis moribus inci
piat: humilitate tanta fuit: quan
ta vult⁹ et oris dignitas: quanta
totius corporis aptitudo pol
leret. nulla tam abiecta domus

nulla
quod non
ubi o
Com
tis bo
obscu
fuerit
nolent
bat. v
digna
tut cl
in vrb
dne. r
qb⁹ fi
qd d
Mia
logit
et eie
rem
arri
sunt g
fuerit
seri il
paret
appel
fina
iocund
ban
fami
In q
sed a
nimu
ruer
gs o
coci
erat

Litteraliter pronunciandi

nalla tā hūilis familia fuit: q̄ nō illa opib⁹ suis iuuerit & vbi opus fuerit exornauerit. Cōmemorare posset cinitatib⁹ hui⁹ quam plures īfimi & obscuri loci mulieres q̄s mā suetissima mulier tāta benivolētia ac charitate amplectebat. vt eas nec comites qdē designaret: q̄ in re magis enituit claritudo sua. Nihil enī in vrbe nr̄a illustri⁹ fuit quā dñe. n. comites & humilitas qb⁹ si aliēos tñ deuinxerat: qd domesticos dixerimus. Nū possum⁹ optimi viri non lōgius p̄gredi quā plāgores & eiulat⁹ seruoz & ancillarū reminiscor: qbus paulo ante atria tota cōplebāt. Testes sūt germani clementie & mā suetudinis dñe. **N.** Quā miser illi q̄ n̄ veluti dñaz s̄z q̄si parēre flebāt & p̄ clamātes appellabāt. Erat. n. spectatissima mulier & oib⁹ suauis & iocūda & eā nō magis verebant: q̄s amabāt. Ita enī res familiaris suo ordīe p̄cedit. In qua serui & ancille nō vī sed amore paruerint: qd illa nimirū maxima vtute cōparuerit. **Nō.** n. impando magis q̄s agēdo sua q̄s ad opa cōcitabat: & si qd expediēdū erat man⁹ opi p̄ma īferabat

nec matrisālias poti⁹ q̄s ancille offm gerē videbat. & recte qdē. Nec enī aliē ad res gerēdas famlōs matrona īflāmare d̄z: q̄s strenu⁹ impator exercitū. **Hic** inq̄s lachryme. hic gemit⁹ suspiria planct⁹ q̄ tāto bono tā breui frui licuerit. Est qdē qd doleas vir clarissime. **M.** Est qdē qd lugeatis omnes iuuenes egregij: q̄ tñ amiserūt bōi. Est vō vtiq̄ qd cōsolamini nō min⁹ (quā in mēte venit) illā peracto laboz suoz cur su ad suū p̄miatorez redisset. hec enī sua vtus si nob̄ ornamēto erat atq̄ vsui: illa tñ suas actiones oēs ad vnū finē tetendit: vt suo tādē creatori ac redēptori placēt: qd ita eē ex multis rōnib⁹ p̄cipē possum⁹. Qualis. n. illi⁹ in p̄peres xp̄i: misericordia & liberalitas fuit q̄ quū ex his q̄ p̄blice mēdicant: nemini dissēt mīto p̄les tñ occulte sustentabat. **Id.** n. prudentissimē vt cetera faciebat egregia mulier. **Mouerat.** n. Iesu xp̄i. d. n. acceptissimā eē elemosynā si archana & soli deo cognita fuissent. **Vlex** qd in vita latuit: in morte necessario patuit. **Idiget** reminisci qd placet: q̄ lamēta mō p̄ vrbez

Sermones funebres.

exaudita sint. vndiq; psona
bāt populi voces oīpotentis
dei iplozatis fidē. Ueb misis
qb? parētē optimaz hec atra
diestā subito eripuit. Quā ex
re facile d clarat q̄ misicors
q̄ bēigna fuit nec alia qdē eē
potuit: qppe q̄ fligioi dditis
fima fuit. **Predicationes:**
fmōes: missas saluberrimas
ammonitiōes diuina officia
cetāq; pia q̄ multiplicia i aplis
fima hac vrbē fuit tāq; cern?
fontis aq; dīderās sic ista ani
dissime audiebat. Id ita esse
ex opib? suis facile dīgnosci
pōt q̄q; i apū illa s; occulta
oia: vix modicis sepe ex re
b? magna depēdas. Quāz
eniz orare videas: q̄ ieiuna
re: q̄ p̄tinētē eē hāc existima
re potes alias oblectationes
comptibiles meditari. **O ve**
re scīmōial mīller. **O specu**
lū viraginū. q̄ vnq; seiaz tā
corp? suū ieiunijs labore vi
gilijs ⁊ ofone maceravit. En
ius rei testimoniū vel mari
mū fuit illā qdē facē magna
maiora aūtaio pcepisse. In
b? vō suo lāgore ac mala va
litudie adeo se patiētissime
tulit. a dō cū oib? suauissime
vt nō despare (vt pleriq; fa
ciūt) s; exultās atq; letabūda
mōrē dīderare videret: tā

q̄ alē patiētissim? **Job.** Dñz
vō iesuz tāto amore: ac pieta
te diligebat vt aliō in mēte:
aut in corde velut bīssimus
ignati? nihil hēre videret ex
qb? oib? b? vnūz (ne nra in
suis ppe modū ifinitis vir
tutib? exponēdis vaget oīo)
admonuero eē nō eē flēdā q̄
ita sue pauerat vt nō mortis
s; imortallitatis p̄cipē absq;
vlla dubitatōe factā eē creda
m? nam si merem? q̄ tales
r̄pēte amissim? id q̄q; memis
se debem?: nihil diuturnuz
videri posse: qd aliqñ finē n̄
fit abitur. Quāq; .n. aliqt su
p̄stes fuisse ānos ei tū haud
ita mīcop? monēdū fuit. qd
vt iā nobiscū loqr̄ vir clarissi
me. d. n. spectatissimiq; iuue
nes nolite flere q̄ celestis re
gni mūcipē eē itelligitis nec
sibi poti? iudē videamī nec
tā mortē illi? flere q̄ icōmo
da v̄ra dolē pulchz ē. n. forti
viro: q̄lē te eē cognouim? vir
p̄stātissime: ⁊ vos eē decet o
iunenes egregij hūanos casus
v̄rate iseriores ducē. Qd si se
ceritis letabit aīa illi? qnū vi
derit nolite vos diuie volūta
ti obuiā ire. Exhilarabit tā
toz viroz aspect? n̄ mediocri
ter. **Recreabit tota ciuitas q̄**
v̄ro merore p̄fici: oēs exultā

mā
eē
guis
opam
funer
secun
noie
p̄ssim
igat
eobā
Sati
ē gias
p̄tato
posse
cu
Oro
nobis
Sre
E
specta
iurisc
stiliu
natiū
mi nra
laudes
mas
ortū
misi
vbi
p̄ser
me fi
ceta
fallu
icre
p̄m

Litteraliter pronuntiandi

maior hanc sibi calamitatem cōez
eē. nā vobis magnifice p̄tor iſi
gnis p̄fecte. p̄ſtatiſſimi viri
optimiq; cives. q; hanc p̄paz
funeris tā pie tā miſerabilr p̄
ſecuti eſtis quā. ſ. mēorator
noſe viroz p̄ hac in eoſ p̄mi
ſſima volūate vſa gr̄as
igētis agā: maiores tñ ſp̄i vōſ
eoſ habituros eē polliceor.
Satis enī vō mibi exploratū
ē gr̄as vobis nec cariores: nec
p̄ſtatiores aut agi: aut referri
poſſe. q; ſi eoſ ſenſeritis a lu
ctu ⁊ ſqualore deſiſtere dixi.
Oſo pro vno doctore ⁊ gñe
nobiſſime funerea cōiſ fr̄is
Sre. Bru. **(Sermo. xij.)**
Eſſet fortāſſe magnifici
magſat? iſignis q̄ſtor
ſpectatiſſimi egetes clariſſimi
iuriſcōſulti voſq; ceteri me
ſtiſſimi p̄res: q; hō loco ad or
namētū ac dec? bui? nobiliſſi
mi nſi ſueris n̄ ſolū p̄paſ ei?
landes: atq; ipaſ qdē āpliſſi
maſ. ſ. ⁊. M. ſalutē. vñ hic nſ
oriſſimo vō vñ nūc diſcendit
miſ: vetuſtatē ac gl̄iā plib?
vbiſ lōgiorē q; orōne i mediū
p̄ferrēt. ſ. ſi q̄ſq; vſz ē q; id a
me fieri hodierna die expe
ctet: lōge mibi credite vſa
fallit opio. Mā ⁊ ſi vellē: ob
icredibilē aī paſſionē q; nūc
p̄t modū afficio: id i p̄ntiarū

agē neq; poſſe. Etenī tā no
biſſimo iuvene tā fidiſſimo
i oēs bonoz ſtudioz adoleſcē
te vel ſocio tā amatiſſimo ac
ſuauiſſimo fr̄e dſtitut? fateor:
eqdē igēne: eo doloſ ea pene
aī p̄turbatiōe cōmor? : ac de
niq; vict? ſū: vñ bec ipa lingua
nullā ad dicendū: modicā ē
ad ſtādū pedes ipi facultatē
mibi ſuppeditēt. Id exvultu
ex palloſ facile voſ indicare
potetiſ. tremo tor? : alget ſā
guis: ⁊ tā vor ipa ſancib? he
ret vbi vō q; aīo icōſtāſ ē ibi
qd ex eo vñq; p̄baſ poſſum?
eēt hō qdē. M. meo debituſ
amicitiē. S; vrget dolo: in
ſtāt lachryme fieri n̄ pōt hō
tpe lōgū corā vob ſimonē ſa
ciā. M. ſalutē dignitatē ſupio
rib? dieb? ab hō iſeliciſſimo
die lōge diuerſis atq; iſs ipiſ
larib?: quā d ea mētionē ſa
cē opporūne mibi dātū eſſet
plurib? vbiſ p̄ſecut? ſū. Ihu
ins vō. M. nſi landes ac or
namēta: q; tāta rex ignorātia
dānat? ē q; ea n̄ plētiſſime ſci
at atq; itelligat. Ihu m? tā ſin
gular acūmē igēij: tā exq̄ſita
plurimaz rex doctrinā: q; n̄
cognouit ac p̄bauit ſepius.
Ihuic vñ vñico verbo. M. nſi
vitā integerrimā: ac ſuanis
ſimos mores p̄ſtringam? S

Sermones funebres

in q̄s vt p̄clara maiorū suoz
vestigia unitaret nō prius e
puero excesserat: q̄s sp̄ote ad
litteraz studia se p̄tulit gram
maticā: atq; eā sciam. q̄s nos
artē dicēdis: greci rethoricam
vocāt q̄tū in ei⁹ etatis viro
fas erat p̄secut⁹: flagrātī q̄dā
aio statiz cesareas leges am
plex⁹ ē. Inijs paruo admo
dū tpe: q̄tū iā p̄fecisset: illa
florētissima ciuitas. Datani
na: studioz n̄roz alumna at
q; ille tor⁹ n̄r ordo scholasti
cus q̄ hūc ip̄m. M. n̄roz pu
blice ac priuate de legib⁹ se
pissime subtiliterq; differētē
et vidit et audiuit p̄be testat⁹
Uos etiā patres aplissimi: q̄
lē iā d̄ eo opinionē feceritis:
oēs itelligūt. Apd̄ vos hui⁹
auctoritas plurimū clarue
rat in eo hec n̄ra valē: et ce
pat ciuitas nō parua hono
ris ac dignitatis sp̄e iā collo
cauerat. et haud iuria q̄dē.
Erat in ip̄so. M. n̄ro singu
laris q̄dā oib⁹ in reb⁹ agen
dis grauitas: ac senilis pri
dētia. In amicos officiosissi
m⁹ semip fuit hūanissimus
erga oēs. Memini insensus:
nō loquax. nō maledic⁹: nō
alioz vitioz predictor. In
maiores tāta fuit obseruātia
tāta i pares comitate: vt ma

iore nō posset. Ea vō religio
ne pietate sup̄os oēs p̄seque
bat: vt in hoc extremo vite
sue spū: deū ip̄s sibi amic⁹
factū esse facile oēs iudicare
possim⁹ et debeam⁹. Ad hec
quo tantaz virtutū splendor:
illustrior adhuc hac populo
gratior eēt letissima corpis fa
cies accedebat. M̄ebrozum
equa cōpago. Ad oia aī mā
data ad oēs pene labores p̄
ferendos robur sufficiēs. Ex
his q̄tū graue hic apud oēs
iāz sibi cōparasset hodierna
die patres integerrimū p̄be
declaratū est quā vniuersa
ciuitas n̄ra: totus populus:
oīs etas oē sacerdotum atq;
ipsa tota religio: deniq; vr
bis facies (vt ita loquar) et
mentia ex ei⁹ obitu p̄clamāt:
merēt affligūt. Nūc quā ita
vitā instituisset suā atq; in ea
florida etate p̄stitut⁹ eēt in q̄
virtutis sue laureā laborū ac
vigiliarū p̄miū iure cōsequi
iā debuisset: si ab hac iniquis
sima morte: ab hoc impiissi
mo monstro nobis interce
pens est. O infelicē diē hunc
inibiq; q̄ ad vinā p̄ter ceter
ros etiā semper acerbuz. O
mors impiissima: tu toti⁹ ma
li nostri fons et origo fuisti.
Propt̄ te hec mea crebra su

spira
rissim
hij me
mee la
mea ill
be me
tur ma
p̄mo
ra mea
ris ip̄e
dantia
cruciat
cā: mo
ac suffi
dolor:
tu deli
M. in
riorē
cōdic
ma:
que
bis. E
suppli
n̄re cal
pietate
rūt. M
tam b
flecti
flecti
pietate
tus ar
fime
māte
te eē
dicat
nulla

Litteraliter pronuntiandi.

spira hi mei lagnores ama-
rissimi: h^o meū lagnidū cor
hij mei durissimū singult^o be-
mee lamētatōes ieffabiles h^o
mea isueta lacrimarū effusio
be mee sepi^o ad celū porrigū-
tur man^o. Tu sola me tristē
ppetuo reddidisti. Tu visce-
ra mea: tu cor meū tāto dolo-
ris ipetu: tātaq; inerioris abū-
dantia dilacerasti: vt sūmos
cruciat^o: ac ifinitas: vt ita di-
cā: mortes singul^o horis pati
ac sustinē videar. tu sola pb-
dolor spē meā: tu dec^o meuz
tu delicias meas: tu deniq;
M. meū: vita mea mihi ca-
riorē hac luce pūasti humiq;
cōdidisti. O mors amarissi-
ma: mors dico: mihi felle at-
que sardonij amarior her-
bis. Que. n. pces nre: tā & si
supplices ac hūane fuerit: q̄
nre calamitates: q̄ miserie ad-
pietate te flectere vnq; potne-
rūt. Mū crudel aspect^o tu^o tā-
tam hūi stragē idoluit. Mūz
fletu igemuit nro: nū lumia
flexit. Mū lachrymas victus
pietate dedit: aut est misera-
tus amātē. Iden ben q̄ rectis
fume sentiūt q ab oī prius hu-
māitate atq; clemētia alienā-
te eē autumāt. & credūt & p-
dicāt. Nullā legē: nullā rōnē
nullā eqtate pte fers. ē tibi li-

bidini legib^o. Oēs ita bonos
sicut malos: ita iustos sic iū-
stos pari mēte cōsternis & il-
la tua ienitabili falce qdam
mō secas ac metis & qd cer-
te magis ferēdū est lōge cru-
deli^o i bonos q̄ i malos tuaz
aliqui imanitate exerceas q̄ oē
ins: oēz eqtate: oēz p̄suetudi-
nē: oēz morē hoc fieri phibē-
tē. Si quē misere ac te sepius
vocātē vides: ab eo pcul fu-
gis: vbi vō quē fortunatū se-
licē: ac bōis oib^o affluētē cō-
spexeris: tu inuidas: tu iprobas:
tu pterna: tu oī demū rōe ca-
rēs: illū totis virib^o inuadis: i-
nadēdo psumis: psumēdo p-
dis: pdēdo ad nihilū tādē re-
digis. O mors ifestissima q̄
tu miti^o inire poteras parie-
tes nros nō eos irrūpē: aut
subuertē tecta aderāt serui as-
fines amici q p hui^o seruāda
vita iterituros oēs vltro se ti-
bi offerebāt: s; voluisti vt ar-
bitroz strepitū tuū vndiq; cir-
cōsonare. Quid p imortales
deū iniquis i me nūq; p̄mitte
potuisti: qd excogitare crude-
lius: q̄ vt vix vtute virētem
forma p̄clay etate florētē gñe
magnū opib^o potētē. M. M.
scholasticū nrz mihi vi qdā
arriperes ac auferres. quod
nō satis ad hūc aio meo per

Sermones funebres.

suadere possū: tā ī auditū sce-
lus: tā idignū: facin? abste-
potuisse parari. Illud mihi
sepi? an oculos ponā necesse
est. qđ si adesset & ipse poeta
nū magno cū gēitu declama-
ret qđ te. Salutare deorū.
Eripuit nobis. Ulex qđ ago
īprudēs an fortasse me pterit
id nāe offm ēē: vt nos morta-
litate oīa debeam? . M. nū qđ
homīe nat? erat iō sibi moriē
dū fuit. moriē neq; p̄silio: nū
sapia q̄spia mortalium. evita-
re vñq; poterit. Stat sua cui
que dies breue & irrepabile
t̄ps: oīb? est vite. P̄dovirib?
igf lachrymas iūtiles p̄ma-
mus: vociferatōes flet? inspi-
ria cobibeam? . Mā vt ait il-
le nihil arescit citi? lachryma
Qđ in hmōi casib? maiores
nū: viri sortes facē cōsuene-
rūt iterdū alo p̄curram? peri-
cles Atheniēsiū p̄nceps: quū
de obitu duorū filiorū exunīe
spei nūci? ad eū accessisset is
vt hystorie traditū ē nullo p̄-
sus edito gemitu: nulla facta
vult? mutatoe ita r̄ndit. Ad i-
bi nihil affers noui. Hui? tā-
ti p̄ncipis ac filiorū mores at-
que vestigia. seq̄mur. fera-
mus equo aio casus eos a q̄-
bus nulla cauere rōne possu-
m? . Inq; . M. cōsanguine id

iprimis facias q̄so. Moli ani-
plus flere: diuiti? te ne mace-
ra. Tu temetip̄sū p̄solare ne
maiore q̄s opoiteat dolore af-
ficiare. Tu q̄q; . M. affinis.
clarissime iuriscōsulte: quē i-
opinatu casus dolor lachry-
mis p̄cere nequaquā. finit idē
nobis cōcede aiaduerte qua-
lē in hoc ip̄o aduerse fortune
motu te. ēē opoiteat. Uos ce-
teri viri mestissimi qđ boies
sūma p̄ndētia parique fori-
tudine p̄ditos deceat dilige-
tus cōsiderate. Expti reuo-
cate aios lachrymis atq; me-
rozi cedite. Idip̄s quod ego
nūc miser a vobis peto si q̄s
p̄mū a me: qđ tū nō cōfido:
fieri poterit felix: ben nūmū
felix: hui? taz amātissimi fr̄is
mei cōsuetudo familiaritas.
amicitia: quātū voluptatis
hiet carēdo nūc magis itelli-
gā q̄s fruēdo. Nec satis. pla-
nō finit dolor. Reliquū ē vt
ad id qđ p̄ difficile apud oēs
cēseri solet: hoc ē ad gr̄arum
actionē. p̄pius accedā. Oīb?
igitur vobisq; imp̄mis ma-
gnifici ac generosi p̄fides: iū-
gnis q̄nestor: clarissimi eq̄tes
facidissimi iure cōsulti cere-
rique viri hūanissimi pro eo
qđ hodierna die nobilissimū
hoc funus nostrūz vestra p̄-

Litteraliter pronuntiandi

sentia decorare minime gra-
nati estis huius totius familie
noie quas possint igentes ac
immortales gratias habeo
agoqz. Id no parue qde pie-
tatis argumētum fuit qd hec
tota nostra ciuitas hoc lextre-
mum munus vale amati no-
stro dederit. Dixi.

Oratio funerea cōis fra-
tris Gregorij Britannici.

Sermo .14.

Ulam caduca:
quāqz breuissi-
ma sit h mortali-
um vita magni-
fici rectores egres illustrissi-
mi egregij oratores cinesqz
prestatissimi satis supqz quo-
tidianis edocemur casibz. ali-
os eniz in ipso lucis exordio
mors nascētes subsequitur. nō
nulli in media decedūt inuē-
tute. Quidā vō et si potiri se-
culo lōginsculē vident senio-
tamen pfecti deficere neces-
se ē. Hec qppe nobis dome-
stica sunt indiesqz experimē-
to pbātur: quo qdē fit: vt eos
minus debeāt inferre dolo-
rem quum contigerit quādo
tam sint familiaria tanqz ex
emplo notissima. Conditōis
nanqz nostre nō fortune mu-
tatio est. Itaqz dulcissim⁹ pa-
rēs noster: egregie cines ho-

dierna die in fata cōcessit. cu-
ius qdem acerbissimo casu.
si tamen acerbissim⁹ dici po-
test: nimio et ego utiqz dolo-
re affectus sū qd eo multo stu-
dio multoque honore obser-
uabā: cuqz ob iclita nobilissi-
mamqz illā familiā tā maxi-
me ob iph⁹ honestā religiosā
que cōsuetudinē: q oīa quūqz
ita sint vix quū hec puto co-
hiberē lachrymas nisi egssi-
mi clemētissimiqz dei nutuz
crebris aīo cogitationibz vo-
lutarē q sūma prouidētia sua
cūcta disponit: q sue ineffabil⁹
sapie lunibz circūspicit itue-
tur: dijudicatqz vnīuersa. ve-
rēdm sigdē ē ne quū neces-
sarios carosqz nros p quadā
miseratōe et ipso vite cursu
ad se euocauerit si vltra quā
par sit tristēmur exardescat
i nos qsi de iph⁹ prouidētia q
rulos eiusqz q nos ira dese-
niat. Eā itaqz ob rē paululuz
mēte recepta ad vos pntē ser-
mūculū facio: vt oīuz: si quē
cōcepistis merorē procul: lō-
geqz ppulsetis. Qne. n. occa-
sio ista ē: vt fidei iusticie mo-
destie: tēperatīe ceterarūque
vntū plenūz vix lugere de-
beatis. Lugeat mortu⁹: s; il-
le quē gehēna suscipit quem
tartar⁹ dnorat: i cui⁹ pēa eter-

Sermones fnebris

nus ignis est dat nō quoz exi-
tum angeloz turba conitatur
qb? obuiā xps occurrit grane
mur magis si diuti? i taber-
naculo isto mortis hitem?
qm qdū b moramur: vt igt
apls pegrinamur a dño. Rñ
debitis fortasse arbitror. Jō
dolem? qm vita decessit quē
tātoperere diligebam? Aliqd
ne noui ei prigit. Mōne mor-
tale illū scinistis. Hūc qppe
terminū ab iēute oīuz ortu:
cūctis q sub celo sūt reb? idis
solubili atqz sūcūta qdā lege
nā fixit. Mā cū ex hīs terre
stris ista pstituta sint vt dissol-
uātur: oī aliqui i testinū nāqz
bellū iter se agūt ipa p̄ria: at
quoz alter exstiterit victor:
tū rep̄ere i elemēta e qb? ppa-
ctū est resoluī corp? Si ca-
lor: q hōi ē a suo p̄rio algore.
s. dūict? suēt tū hūani oēs ar-
tus redigūtur i cineres ⁊ i sa-
talē diē hō ip̄e p̄uenit. Mo-
narcha ille phantū Ari. i eo
loco q de gñatōe p̄notat vni-
uersa q ad hāc lucē p̄ genesiz
veniūt suū necessario exituz
bīe p̄fūū voluit ob idqz vel
cū? vī seri? oportere corūpi
Mō igit nobis dolēdū ē si e-
vinis excesserūt qd fuerit mo-
rituz. nihil e nro de? subtra-
xit: nullā oīuo nobis sculit in

iuriā. Mō iqnā fūdēde sūt la-
crime: si tātax optiay vtutū
parēs ad domiciliū vtutū di-
em suū clausit extremū. quā
obre sūme vobis si sapitis cō-
gratulādū ē nō q mortē obie-
rit: s; qm ē sortit? immortalita-
tē. neqz vō igemiscēdū ē qm
hac teterrima luce orbat? sit:
qn poti? letādūz cēseri d;: q
tā gloriose tā p̄bate nāe debi-
tū p̄soluerit. Cōplures legi-
mus apud gētes auditanato-
rū nece q nō lacrymas mō
fudisse: s; ne mesticie qdē vl-
luz fecisse v̄bū. Anaxagoras
maxim? celebratissimuzqz il-
le i toto terray orbe p̄hs quū
cōpta a nūciatib? filij charis-
simi defūctōe eēt: hilari pla-
cidoqz vultu iussisse fert. Ni-
hil i expectatū aut nouū nū-
ciatis. Ademini. n. me cū ge-
nūisse mortales. Xenophon
quoz iter mortales doctissi-
mus filij maioris nata morte
itellecta q i p̄lio ceciderat: co-
ronā tū deponere p̄ter? fuit.
Agebat. n. solēne sacrificiuz.
Deide quo nam pacto occu-
būisset sciscitās vt accepit ac-
cerrime p̄pugnado. iterū iſſe
capiti denuo coronā reposu-
it: ac numia qb? holocaustū
offerebat testat? ē maiorez se
ex filiis vtutē voluptatē quā

Litteraliter pronuntiandi.

amaritudinē de morte senti-
re, Lacena quū filiū i belluz
misisset audissetq; interfectū:
iccirco igt eū genuerā vt eēt:
q; p pūa non dubitaret occū-
bera. Sed qd tot & tātos gēti-
liū: hoīes q nō mori solū nō
dubitarūt: vex ēr libenti aīo
vltroq; ad mortē misse p me
morē. Nōnulli i estuātes ro-
gos: alij i pfūdissimos aq;raz
voragine: qdā vō p pūa p
parētib; pprijs p amicitia/
dem occubē nequaqs formi-
darūt. Sz quā ob cāz. nullā
ob aliā putem; nisi pp hui?
mūdi calamitates miseras
erūnas: dolos versutias: ca-
liditates ac vt tādē ad imar-
cessibilē illā eternāq; beati-
tudinē pertingere valerent.
Dixi Gratias age.

Oīo cōis funebus fratris
Gregorij Britannici.

Sermo. xv.
Olen nonnulli
Magnifici pto-
res egres auro
dignissimi splē-
didissimi. Inrecōsulti q sese
oratores pfitentur: & poetica
mella solos se emanare cōfi-
dunt: quū hui? gñis oīones
funer eas sē hūari: i mediu
defūcti laudes ceteraq; orna-
mēta adducē: atq; i eis p se

ferēdis mix imodū operā na-
nare: quoz qdē sniaz viri p/
stātissimi: cōsiliū meū nō est
in pſentiaz velle me imitari
nā quū p dſideriū h? dñi. M
nri viri siqdē optimi. M. Do-
mū videā totā lugubrē mero-
re: multisq; i luctib; eē: mul-
to sati? fore duxi: ea me nūc
potissimū disslerere: q lenire
nec renouare dolorē band i/
tegrassere faciāt. Ad ibi igt
sat erit vīs hūanitatib; hoc
vñū psuadere: q; benignissi-
ma oīone mortē. i. ipaz ab oī-
bus equo aīo eē ferēdā. faci-
te igt vos mihi attētissimos:
& q dictur? sum aīs aduertite
vestris. mors itaq; teste pla-
tone: nihil aliud ē: quā aīe a
corpe dissolutio. Uñ & Pe-
tarcha. La morte el fine du-
na p gione obscura. A laline
gētil: ale altre noia. Channo
nel sāgo posto ogni lor cura
Que qdē mors si qd nouum
aut insolitū eēt sūmopere do-
lenda foret. Cetex quū latissi-
me pateat illā omnib; equaz
eē neminiq; pcere a morta-
lib; equo animo tollerāda il-
la vī. q; ppe omnia orta occi-
dūt. Cōstat. n. eternāq; lege
hoc positū ē vt pſtet genitūz
nihil. stat sua cuiq; dies bre-
ne & irrepabile tps omnib;
n

Sermones funebres.

est vite. et Orati. Debem⁹ morti nos nraque. Enimvero B est illa q̄ sola fateri: quantula sint hoīz corpūcula. Ador⁹ B. 7. Reges q̄ a p̄ncipio p̄di te vrbis Rome regnarūt ab stulit. Ador⁹ deide Lesares oēs rapuit: mors īsubitū dū ces illustrissimosq̄ p̄ncipes ac belloz duces clarissimos secū depacisci coegit s̄z vete ra nimū p̄mēoro vnuerſi p̄fecto stupēt artis mee: quū in hac p̄ia desideratoz īgēs caterua mihi succurrit: et q̄ dē p̄boz hoīz. Mā p̄. h. do lor vbi nā est patriti⁹ ille vir dñs. M. hui⁹ p̄is p̄ cū tam clara liberoz idole. vbi. M. vbi. M. vbi. M. M. viri siqdē eruditissimi l̄raz. vbi oīz. M. legum p̄fessor. vbi. M. ille phisic⁹ egregi⁹. vbi terti⁹ ille Lato senex. Ly taredus ille David teste Au gu. Quis ē hō īq̄ q̄ vixit et n̄ videat mortē et c. Profecto hi omnes vitā cū morte mu tarūt: atq̄ hī eius certe gñis hoīes fuere: q̄z qppe īp̄mīs dīna ope. opa auctoritate et cōsilijs illud factū istud p̄bi bitū h⁹ fabricatū: idq̄ gestū est vt merito h⁹ corruptibile corp⁹ idui īcorruptibilitatez maluerit. Opep̄ciū tū erat tā

mane q̄ vespi apud foz ho sce viros grauel et p̄cios cer nere dignissimos. Adulti il lic erāt fabij multiq̄z Latoēs s̄z vñ disgressi sum⁹ aliquñ n̄a redeat oīo. Uidenis ecce viri p̄stātissimi quō sit cōe mori. Oēs. n. īpares nascimur: sed pares morimur. Tū et Ma ro Adātuan⁹ ait. Optia q̄q̄ dies miseris mortalib⁹ enī. p̄ ma fugit. subeūt morbi triq̄it q̄z senect⁹. Et labor et dur ra pit iclemētia mortis. Que q̄ dē res nos lugē p̄hibet p̄pte rea q̄ q̄tidiaē neces īteritūf q̄z mltōz sedatiōem merēdi afferūt put ē apd̄ Momez Ci cerōe teste: ī tūsculāis q̄ sic la tine canit. Māq̄ nimis mul tos: atq̄ oī luce carētes. Cer nim⁹ vt nemo possit merore vacare. Quo magis ē equūz tumultū mādare p̄ptos. fir mo aio et luctū lachrymis fi nire diurnis. Quētiā si vitu tes ipsas Cardiales p̄sulim⁹ nulla erit eaz q̄ nos nō argu at et a luctu d̄tereat. Aderit ī p̄mis fortitudo q̄ nos eo aio eē dic vt oīa q̄ hōi enēire p̄nc fortit tollerem⁹ et p̄ nibilo pa tem⁹. aderit tēpātia: q̄ turpic negi effeminateq̄ facē nihil patiet. Nec īsticia finet nos facē ista asserēs duab⁹ de cōis

Litteraliter pronunciandi

nos iustos eē quū feram? q̄
vīdū accepim? moleste red
didisse. nasōe. d. vita data ē
vīda data ē sine fenore nob
mutua: nec certa psoluenda
die atq; itez. fata manēt oēs
oēs expectat anar? Porutor
et turbe vix satis vna ratis.
Tēdim? huc oēs: metā ppa/
mus ad vnā. Oia sub leges
mors vocat atra suas. p̄du
dētie vō ad qd rīdebim? dī/
cture vītate sola se eē. p̄tētam
Quo ad bñ: sic ēt ad bñe viuē
dū: q̄re si vī legēq; ipsi? mor/
tis si rē ipsā q̄ luctū vetat p̄si/
derem? si deniq; vītutes cō/
sultrices hñe velim? nihil ē
viri pbatissimi: q̄ mortez lu/
geam? Ea pp. dñe. M. vol/
q; filij dulcissimi. M. et M.
desideriū p̄ris v̄ri. M. viri si
qdē optimi dū vita manebat
eo aio tollerā v̄t poti? elemo/
synis et ofonib? q̄ lachrymis
ei? aīaz si q̄ forte labe d̄tinet
redimatis q̄ celeri? redigatis
vbi bñ sēpiterno euo frustur
ad quā glīaz ille nos pducāt
Oro cōis funebis fratris
Gregorij Britā. Ser. 16.

Uum meuz re
putarē viri p̄stā/
tissimi qnā genē
ofonis huiusce
viri granissimi

obitu vīdū foret p̄posuissēq;
mibi de dolore leniēdo fimo
nem facē ex tēplo p̄sto mibi
fuere stoici et p̄ipathetici p̄hi
plimū iter se de affectib? ho/
minū dissiētēs. Stoicis. n.
placet sati? eē nullos affectus
admittē: qd difficile qdēz et
ardū valde v̄r q̄s eos hñe et
ipare sicuti p̄ipatheticis vīdū
est sic dicētib?. Nos hominū/
tiones sum? oia nob negare
nō possum? dolebim? s; pa/
rū. Lōcupiscem? s; modera/
te. irascemur s; placabimur
Ilox ego peripatheticorū
sniam secut? icredibili sūmo
q; dolore putarē dñz. M. cō/
sortis sue desiderio tabescē:
atq; afficere debē: nisi mibi
succurreret eā hoīe prudētia
p̄ditū vsq; fuisse vt nō hunc
dūtaxat: s; alios plerosq; ca/
sus aduersos i suo amore cō/
ingali eā aio p̄pessus fuerit:
neq; sec? ac sapiētē decet vix/
q̄ppe sapiēs teste Anneo Se/
neca ad oēs icursū munit? et
impterrit? nō si paup̄tas: nō
si luct? nō si ignominia: non
si dolor ipetū faciat pedez re/
ferret: s; impterrit? illa ibit
et inter illa iuxta illud Sibili/
nū dcm. Tu ne cede malis:
s; h̄ andētor ito. Enimvero
credideri ego atq; adeo rēve

Sermones funebres.

Inti explorata mihi psuadeo
Dñz. M. illā suāz pbyficaz
penit⁹ ac medullit⁹ ibibisse:
nihil v3 quū acciderit admi
rari: nihilq3 q3 enēiat nō eue
nire posse arbitrari. Ea pp
Terēti⁹ ille p̄cipiēdo sic dicē
solebat. Oēs quū scōe sūt res
maxie tūc maxie secū medi
tari o3: q3 pacto aduersaz erū
nā ferāt pericula dāna exilia
pegre rediēs secū cogitet: aut
filij pctm̄ aut vxoris mortez
aut morbū filie. Lōia eē pos
se ne qd vnq3 aio nouū acci
dat qcqd p̄ter spēs enenerit:
oē id putare eōi lucro. Atq3
ē illud Enee Troiani dicef
oia p̄cepi atq3 aio mecu3 aū
peregi. Idcirco aduersū ei⁹
generis hoies qb⁹ nec longa
vita nec multaz rez vsus at
que expiētia qcq3 pficit. In
nebit⁹ Iunenal⁹ band iūria
dicēs. at nihil i meli⁹ tot rez
pficis vsu. Magna egdē sa
cris q3 dat p̄cepta libellis vi
ctrix fortune ē sapia. Dicim⁹
āt hos quoq3 felices q3 ferre
icōmoda vite nec iactare in
gū vita didicē magra. Hos
tū duos affect⁹ has ai p̄tur
batiōes 7 passiōes q3 sepe nu
mero circa cōiugale amoz
accidē solēt muliebris sexus
tāq3 ibecill⁹ icōstās ac mīme

firm⁹ colleraf ac ppeti nō p̄t
q3 qdē duaz clarissimaz mu
liez exēplū demonstrabim⁹:
altera q3 Julij Cesaris filia
p̄mi: sigdē Rōanoz ipatonf
Altera Catonis vticēsis Ju
lia nēpe Cesaris filia magni
que pōpei vxor: quū viri sui
vestē sāguinolētā e cāpo mar
tio domū relātū iri vidisset:
metu territa exanimis cōci
dit p̄tūq3 iā vtero p̄ceptū ei3
cere coacta ē demūq3 ita ex
pirauit: portia vō Catonis fi
lia 7 bruti p̄iūx quū vix sūt
in Thessalia victū 7 iterēptū
cognoscēt deficiēdo sibi fer
ro ardētes ore suo carbonēs
sumē ausa ē muliebrī aio pa
rētis sui mortē imitata. P̄des
alijs. v. p. vob cōmemorare
mīeres q3 vel nāe ibecillita
te vlt⁹ nūcia i viros idulgētia
suos affectus mīme tpantes
mortē sibi cōsciūē q3 oīs ne
vos vllō afficiā tedio p̄tereo
Quātū igr iter viros maxie
sapientes 7 ceteros: necnō 7
mulieres q3tū ad effect⁹ sedā
dos: in x̄ p̄ipatheticoz sniam
iterfit ex his q3 aū ea 7 nob p
orata sūt latissime p3. Quāob
rē vt aliqū modū hūic oīoni
faciam⁹ elegātissime atq3 vif
sime ēt a stoicis illō padoxō
dcū ē. oēs stultos isanir dixi

Litteraliter pronuntiandi

Oio communis funebis.
fratris Gregorij britanici.

Serino. xvij.

Fonte bone/
statis. v. Pro/
batissimi virtut/
vna elicet q̄s for/
titudinē: et ani/
mi magnitudinē appellat/
phantē eāq̄ in potētia aīe q̄
rōnalis dī locūz hīe volunt/
Alia. n. put vult Ari. suūm
ethicorū. p̄mo duas h̄z pres/
sine potētiā: quāz altera oīs
est princeps: altera vō expers/
vñ quū p̄cipit: vt nobismet/
ipsis impemus h̄o p̄cipit: vt
rō ip̄a coerceat temeritatez.
Mā ē i aīe oīūz fere nā molle/
qdā demissū hūile eneruatū
quoddāmo et lāgudum et si/
nihil aliud eēt nihil eēt hoīe
deformi? teste Cicerōe in. ij.
Tus. s̄z p̄ito ē dīa oīūz et re/
gina rō q̄ cōnexa p se et pro/
gressa lōgi? fit p̄fecta virtus
Ex q̄ deniq̄ nascit illa cui?
ope mlti clarissimi viri filio/
rū suorū obitū nō egre. s̄z eq̄
aīo diuina gr̄a spirāte ptule/
re. Letez vt oēs itelligāt quoz/
sū hec n̄ra tēdat oīo aī octōs/
vob viri. Id. Clarorū hoīūz
tria adducā exēpla: q̄b? qdē
scire licebit quāta aī cōnūmi/
tate ac tollerātia hūiscemo

di accerbos imaturosq̄ ca/
sus cōstātissime passi sūt: ad/
quorum qdē imitatioem: et
tu dñe. M. desiderū dulcissi/
mi patris tui nō moleste se/
rēdū eē itelliges. Mūc aduer/
te q̄lo ad mēoratu dīgissima
Paulo emilio Romano ci/
ui clarissimo cū dico: q de re/
ge p̄sa triūphauit. Erāt. liij.
filij: duo in adoptionē aliarū
familiarū dati Scipio: vñ et
fabius: duo etiā in p̄tate re/
tenti quos ex alia vxore po/
stea suscepērat. Mox alē qn/
q̄ dieb? aī triūphū mortu?
ē. xvi. ānoz etate. Alter duo/
deciz ānoz etate: tertia die/
p? triūphū decessit: nec fuit
q̄sq̄ cines q hūc filioz. Emi/
lij caluz nō dolenter ferret.
Emilius tū recta rōne frer?
fortitudinē et p̄statiā nō solū
aduersus arma: sed aduersus
oēm fortunā pariter habēdā
rat? ea moderatione morte/
z filioz tulit: vt scōdis aduersa
et dōestica publicis obscura
dignitatē et magnitudinē re/
rū nequaq̄ deturparet. naz/
statī post fun? p̄mi ex filiis
q defūctus est triūphauit.
alio deinde p? triūphū defū/
cto populū Romanū i p̄tio/
nez vocauit. Ibiq̄ vba fecit
nō hoīs q p̄solatiois idigeret

113

Sermones funebres.

s; plane q cines suos ob ei? i videri dz q? zleni? sit celeria
 comodū ingūtes solaret. Ex qz fiderit. n igr. **¶** D. L. tā flē
 tar ei? oio apd? Plutarchū d? ēb nē. Dñs. M. q iuuenis
 Lheronēse phn? z bystonicū viri boniqz filij offiū execut?
 clarissimū. Quint? Marcius ac mūdana pegrinatiōe vin
 rex: h? erit aliter. Supioris culisqz corpeis liberat? sit q
 Lathonis collega filiu: z ipse si lōgo p? luminio ad sapnaz
 sūme pietatis maxieqz spei: rē puocat?: ne min? vsu rex
 z q nec parua calamitatis ac atqz prudētia pediti videat
 cessio fuit: vnicū amissit. quū mar qz lacerā mulierculā il
 qz se obitu ei? subrtū z euer lā tradūt: q quū filiu i acie p
 sū videret ita dolorē altitudie pūa iterēptū sepelliret ait ve
 cōsiliū coercuit vt a rogo in luti lamētādas sic flēdū mise
 nēis protin? curiaz peteret se ros bylaris tenate sepulchro
 natūqz quem eo die habere pdo meuz pariter z lacede
 oportebat euocaret. Quid d moniū. **¶** Mōi vba qctiqz sa
 Anaxagora dicem? h? erit vl ne mētis hō ac bonis pceptis
 timū: nōne quū sibi enūcia umbur? emittit q si qs effica
 ret mors filij: enūcio igt ni cū aurib? admiserit nō igno
 bil mibi teste Valerio ierpe rabit ita filios eē pcreādos:
 ctatū aut nouū nūcias ppte qn meminerit his adeo z ac
 rea q illū ex me natūz scie cupiēdi spūs z reddēdi eodē
 bā eē mortale. **¶** Dis aiadner momēto tps legē dici. Atqz
 fil mltisqz alijs q si adducē ve vt mori neminē solē: q nō vi
 li: hec dies me dñciet. **¶** Dio xerit: ita ne vinē aliquē qdē
 secto viri **¶** Prestatissimi mi posse: q nō sit moritur? dixi.
 bi dolēdi vidēt: qb? oia vitā **¶** Oio cōmunis funebus.
 mors fuerit: necnō q curios fratris Gregorij Britānici.
 simulāt z bachanalia vinūt: si **¶** Ser. xxviij.
 q vixit i laudē nō q vitā hāc **¶** Olimus vos
 mūdānā oēs nō priaz sibi ignozare de dor
 pegrinatiōez existimarūt. nā miētib? vt non
 patria nra z cōuersatio nra cōtristēmini sic
 illo ciamāce q apostolatūm z ceteri. q spē nō habēt pme
 adept? ē in celisē: ad qz ipaz **¶** Thes. iij. Enumero si aliaz
 eo qs felicioz nob ac beatioz vitā pter istā. sicut pagani z

Litteraliter pronuciandi

ceteri. q. spē non hnt minime
 speraremus. **M.** vosq. **M.**
 et c. grādis nob fuerat sup de
 functo nro luctus assumen-
 d²: tū qz ei² vita nob gratissi-
 ma fuit: aspectusq. suauis: vt
 sapienti voce merito de ipso
 dici potuerit. Dillect² deo et
 hoib². c. m. m. b. est q se cun-
 ctis amabile: poptū liberalē
 que exhibuit: vt ad eū veluti
 ad fratrem ppiū qsq. p sua ne-
 cessitate recurrē: tū qz in hac
 ampla. rep. vī ciuitate nra: q
 bonos sp regere puenit ipse
 iusticie zelator: in pilijs pui-
 dus pauperum tutor: vidua-
 rumq. et pupillorū strenuis/
 finis ac acerrimus defen-
 sor: q plurimū vtil erat atq
 necessari²: s; aliā vitā patri-
 b² quondā repromissā p eū
 q nobis vitā ē acq̄sita firma
 fide credētes: et ad eā filies vi-
 ros vtrūq. cōsertos accedē
 posse minime dubitātes: in-
 xta prepositā pauli sētētiā ne
 quaq. tristari vex pot² māi-
 b² applaudere obem²: solet
 nimirū pfecte diligētū talis
 eē p̄suetudo vt cū amic² de
 vorragine pcellat liberat²
 portū tutissimū capit sibi ve-
 hemēt² colletet: q aut mari
 cōsiliis mariq. dterior: s; vita
 consistat ex August. snia pos-
 sumus idagare dicentis vitā
 hec ē vita dubia: vita cecavi-
 ta erūnosa vita imūda malo-
 rū dñā supboz regia misijs
 et errorib² plēa q non vita di-
 cēda: s; pot² mros i q moniē-
 tis singul p varios mutabili-
 tatis defect² diuersis exitiorū
 generib² morimur. nūqd g^o
 q b viuiū i mūdo dicē pos-
 sum² vitā qz būores hūidāt
 dolores extermināt ardores
 ericcāt aera morbidāt ieiūia
 heberāt inoca dissoluūt tristi-
 cie psumunt sollicitū coartat
 securitas hebetat diuitie ia-
 ctāt paup̄tas deijcit iunēt² ex-
 tollit senect² icurnat ifirmitas
 frāgit meror dep̄mit: et his oī-
 b² morū furibūda succedit sit-
 qz gaudijs cūctis insti pēose
 vite finē impōit ita quū eē d/
 fuerit nec fuisse pntet si g^o tā
 miserā vitam ciuis n̄ enasit
 adept² meliorē: nolite p̄trista-
 ri sic et ceteri q spē nō hēnt s;
 pot² exultate ne videamini
 d ei² glificatiōe dolē: s; eniz
 charissimi iste tāte p̄bitatis
 fuerit. totqz ac tātis v̄tutib²
 vt merito obuerit v̄ra p̄ntia
 dcorari. p̄do quqz tū ip̄ius
 hoc nō debito: verū pot² be-
 nignitati v̄re ascribētes in nu-
 meras vob ac immortales re-
 ferūt grās sese suaqz v̄ris op

Sermones funebres.

portunitatib⁹ offerentes. Uo-
bis nihilomin⁹ ille retribuet
q sine fineri. & re.

Oro funebus cōis fratris
gregorij Britāici.

Sermo. xix.

Non possum nō
dolē & gauiter
qdē mag. p̄or:
excellētissimido
ctores cines or-
natissimi. vosq; ceteri viri.
Brixiani p̄stātissimi: quum
me nō sentio ea eē eruditioe
ea litteraz scia: q̄lē me fortas-
sis & vos ip̄iūis spastis: &
ego maxime optari. Uereor:
n. satis ne expectationi v̄re
ac d̄siderio satisfacē n̄ possiz
In oī nāq; dicēdi ḡne oz eū
q corā alijs mōstratur⁹ ē ali-
qd p̄fecte eruditū eē: ne si ce-
co cec⁹ ducatū p̄stet. vterq;
p̄culdubio i foneā d̄uolnat.
Quare vnū ē: qd a vob sup-
plicis peto atq; cōtēdo: vt si
forte a me minus luculenter
min⁹ue ornate q̄ p̄sidebatis
aliq̄ circa hec funera ornamē-
ta: fuerit p̄cepta tradita: n̄ iā
mee volūtati: q̄ egregia ē: &
mirifica in vos viri Brixien-
ses: s; t̄pis angustiatī: q̄ me
habuit aut ignorātie potius
ascribatis. Id tñ veli vob ex-
ploratū sit me p̄virili labora-

tuz vt mihi ipsi n̄ deesse possi-
tis agnoscē. Quū itaq; soleāt
nōnulli q̄ sese oratores p̄stet
& eloq̄ntiā solos se nō ignora-
re cōfidūt huiusmodi orō-
nes funereas. sūt h̄ituri: i me
dū defūcti laudes ceteraq;
ornamēta p̄ferre: bi p̄fecto
mihi non solādi grā mestos
accessisse vident v̄x vt do-
cti poti⁹ dijudicari valeant.
Mos iḡ opaz nauātes: vt q̄s
falsa q̄s fallacia sint i cogno-
scēdis bōis hōinz iudicia po-
sitis agnoscere illd̄ Satyrici
poete Iunenalī Satyra de-
cima q̄s diligētissime exami-
nandum ducemus.
Omnibus in terris: que sunt
a gradib⁹ vsque.
Aurozam: & gangem: pauci
dignoscere possunt.
V̄ba bona: atque illis mul-
tuz diuersa: remota.
Erroris nebula: Quid enīz
ratione timemus.
Aut cupim⁹: Quid tā d̄xtro
pede concutis vt te.
Lōat⁹ n̄ p̄citeat: voti q̄s pacti.
Multi sane extāt: viri p̄ba-
tissimi q̄ diuitias & elegātiāz
atq; hui⁹ mūdi gliaz: q̄ et lō-
ganimitatē vite bōa eē antu-
mant. S; de diuitijs qd di-
cat. Romanus ille poeta cla-
rissimus Tibullus libro ter/

Nuptiales

rio audiamus.

Mam grane qd prodest pon
dus mihi diuitijs auri.

Arnaq; si fidat pingua mil/
le boues

Quidne dom^o prodest: fri/
gijs innixa colūnis:

Tenete siue tuis: siue cary/
ste tuis.

Et nemora in domib^{us} sacros
imitantia lucos.

Aurateq; trabes: marmore/
umque solum.

Quidue i erithreo legitur q
littore concha.

Lictaque sydonio murice
lana iuuat

Non me regna iuuante nec
lidus aurifer amnis.

Mec quas terraruz possidet
orbis opes.

Sz omissis ceteris: ppterea
q breuis oio a me nūc ē hū.

da d lōganimitate vite pau/
ca pcurram^o. Mō ne Iune.

nale teste: b ē data pēa diuvi
uētib^{us}: vt fūmota sp clade do

m^o: mltis in lucub^{us}: inq; p/
petuo merore: t nigra veste

senescāt. Ad ita ptereō mala
quoz oīnz si cathalogū facē

instituerē: b dies me dñiceret
Sz accipite qso viri optimi

anrea vba: atq; diuina: q Se/
neca cordubēf scribit ad snā

lucilliū eplā nōagesimastia.

in hūc modū tonans. Obiur
gam^o. qēndie fatuz q; ille in

medio vite cursu rap^o sit q/
re ille nō rapit^o qre ille sene/

ctutē t sibi t alijs granē lon
gi^o extēdit. vtz obsecro equs

indicas te nāe an tibi parere
nām. Quid at iterest q; citis

siue exreas: vñ vtiq; exēdū
est. Mō vt diu vinam^o curā

dū ē: sz vt satis. Maz vt diu
vinam^o fato op^o ē vt satis aīo

Lōga ē vita si plēa ē Implet
at quū aīus sibi bonū suū red

dit: t ad pātē suū se trāsfert.
Qd qdē assecutū fuisse dñm

Antoniū Britānicū nemini
dubiū ē vitā atq; mores eius

cōtēplāti. Ea pp dñe Joānes
t tu dñe angele ceteriq; filij

t filie dñideriū ei^o eq feratis
aīo: dicatisq; id patiētissimi

Job vbu. Dñs dñit dñs ab
stulit: sic dñō placuit: ita fa/

ctū ē sit nomē dñi bñdictuz.
Bñdicētes g^o pñez vñm dica

tis. Bñdicat te pr mi ille: q
vinit in secula. Amen. Dixi.

COio matrimōialis Joan
nis Bñ. CSer. xxvj.

T si mihi iure
letanduz ē. Ad a

gnifici Recto/
res vosq; Am/

plissimi patres.
Buxiani quod ea mihi dicē

Sermones

di mā sit oblata: q̄ nihil oīo i
 actina ciniliq; vita vsati pōt
 eē neq; iocūdi? neq; pueniē
 ti? n̄ possuz tñ nō cōmoneri
 quū itelligo eā dicēdi faculta
 tē minime assecutū eē q̄ r̄vrē
 d̄ me expectationi r̄ egregie
 mee i vos volūtatī satisfacere
 possiz. Mō. n. me fugit i hūc
 locū nihil s̄ae nisi pfectū i ge
 nio elaboratū i dūstria affer
 ri oportē. De m̄rimoniū. n.
 laudib? r̄ nuptiali bono dicē
 dū ē. Itaq; p̄siderāti mihi i
 mēsa r̄ innumerabilia p̄pemo
 dūeē bñficia q̄ hūane n̄ae lar
 git? ē p̄potēs de? m̄rimoniū vi
 sū ē r̄ rei dignitate r̄ fructu
 cetis oib? anponēdūz. Qd
 sacramētū qdē quātū faciēdū
 sit nemo ē vr̄z q̄ n̄ pbe itelli
 gat v̄l ex h̄o marie: q̄ ab im
 mortali dō iustitū fuisse cer
 tū scim? quū i paradiso terre
 stri dixit p̄m̄is parētib? cresci
 tez m̄ltiplicamī r̄ r̄plete fr̄a
 Quār eoz explodēda ē imo
 dānāda vt heretica opio: q̄ af
 firmabāt i statu p̄ngali ho
 mīes suari n̄ posse. Mā quū
 id sc̄it̄r̄: deū ip̄z q̄ p̄ngij au
 ctor r̄ iustituro: fuit p̄cti ancto
 rē statuebāt. Scim? .n. pene
 oēs sc̄tissimos viros veteris te
 stam̄ti vxorib? copulatos fuis
 se. Nec solū Adaz p̄m̄ parēte

n̄m: s; r̄ Enoch. q̄ trāslat?
 fuit i paradisu terrestrē Moē
 q̄ suatū fuit i dilunio. Illos
 tres patriarchas gl̄osissimos.
 Abraā Isaac r̄ Jacob. p̄m̄
 dētissimū r̄ sapiētissimū Jo
 seph Moſen illū legisdatore
 q̄ adhuc viuēs meruit deū vi
 dere r̄ alloq Cātore spūs sc̄ti
 Dauid p̄phetaz Ezechia q̄
 fec̄ solē redire i celo. x. lineis
 optimū illū. Josiā Demq; r̄
 ipsā dñi matrē mariā d̄spōsa
 tā fuisse Josēph. q̄ n̄ p̄ hoīez
 s; p̄ spm̄ sc̄tūz facta ē p̄gnās.
 Illd̄ et nos fugē n̄ d; .d. n̄m
 Jesū xp̄m̄ nuptijs itereſse vo
 luissē factū i cana galilee vbi
 eas p̄bādo r̄ p̄ntia sua deco
 rādo aq̄ n̄ sine maxio mira
 culo in vinū conuertit. Uū r̄
 Aug. ille sanctissim? ait. Nu
 ptiaz bonū sp̄ qdē bonū est:
 Qd bonū: sp̄ fuit in p̄plo dis
 Quid ita: q̄ quū ex m̄rimo
 nio oia bōa pueniāt: id oīno
 bonū appellādū ē. Que bōa
 ista: liberi nepotes: cognati:
 posteriq; oēs. Quid postea
 hic ita fālie p̄pagant vt quū
 vnīs edib? capi neq̄ant i vi
 cos p̄m̄ū: deide i ciuitatē trā
 seāt r̄ r̄gnū. Quid alia ne ad
 sūt bōa. Infinita. Quō. Q: p
 m̄rimoniūz imortalitas qdā
 nob ē: q̄ ex liberis ac nepoti

bñf
 mōt
 p̄ lōq
 le effi
 q̄ v̄p
 turp
 suat
 gl̄os
 moni
 ruat
 gram
 gūm
 eēp
 tñ a
 deā
 m̄q̄
 v̄vō
 egit
 cōm
 stea
 gno
 to m
 liū f
 uerte
 accid
 p̄e
 vico
 ne ē
 iter
 rege
 im
 bell
 sect
 ip̄a
 ret
 me

Nuptiales

bus nobis parit. Nam et si corpe
mortales sumus: nomen tamen nostrum
per longum mittendo genus immorta-
le efficiamus. Illud et accidit quod
quod uxori adhaerent illicitos et
turpes vitas concubitus: illudque
fuit quod precipit apud ut unus
quisque suus vas possideat in
monij et beneficio et pingui car-
ritate et ardentissima odia et
gravissime inimicitie extin-
guunt. Quod quidem quum multis
exemplis comprobare possit uno
tamen aut altero ut brevitate stu-
deam poterit ero. Non enim ignora-
mus quod diu Julia magni Pompei
uxor et Caesaris filia in humanis
egit: socerum et generum alicuius
coniunctione vixisse. Qui po-
stea mortua Julia non sine ma-
gno totius terrarum orbis detrimen-
to truculentissimo bellorum ci-
viliu furore patriam perierit sub-
vertit. Que quidem atrocitas non
accidisset: si Caesaris et Pompei
concordia communis sanguinis
vinculo stricta mansisset. Non
ne est scimus per Sabine mulieres
inter Romulum et Romulum pro-
rege et Sabine gravissimas
inimicitias et iam flagrantissima
bella facta fuisse. Possit per
fecto per multa commorare quod
ipsa pingui bonitas elucesce-
ret nisi phidere id vobis mini-
me obscurum est. Sed tamen ne tamen

sacramentum subito honoris detra-
dat velle videtur non nulla sta-
tui commemorasse: quibus ligdo
(quod tamen non ignoratis) videtur pos-
teritis quod sit utilitatis cense-
dum. Quis enim etiam a consensu re-
motus quod non intelligat homines statim
ubi infimorum vinculo se astri-
xit quod veteri deposita pelle no-
nos mores sibi induit. et alia ac-
que consuevit vita incedere: et ut
antea per lasciviam et inveniunt inter-
pantiam et atque egit suam tunc dimi-
ducta uxore vitam suam honestis-
simis exercitiis accommodat.
eaque omnia facit quod ad rei familiaris
applicationem pertinet. Omnes
enim cogitationes suas ad sua
suorumque commoda perferit: ut ea
sibi more boni praeferat paret
quod et sese et uxorem suam liberos
que suos honestissime alit et
vestiat. Eademque ratione uxorem ad
rei domesticae preservationem nulli
parces laboribus quod industria
mariti parva sunt quod tamen potest cu-
stodit tuereturque. fuitque utrinque
studio et diligentia ut res domo-
stica in dies crescat et augeatur.
Quod in his sepe fieri vide-
mus: quod sine pingio vitam agunt
eorum enim bona in detrimere quotidie la-
bunt: utpote quod omnes infideli-
quum iterum nulla sit custodum vi-
gilantia sed omnes potius deripiant et
dissipent ut omnia periculum sit ma-

Sermones

trimonio in hac civili et acti-
 na vita nihil esse nec vilius nec
 beatus quod quod non mediocriter ex
 coniugio percipit delectatio:
 Nemo enim est: nisi fatuus quod non
 intelligat nihil esse tam iocundum
 tanquam festinum: quod adponi pos-
 sit ei voluptati: quam parentes ex
 filiis suis capere solent. Quam
 sepe enim videmus parentes va-
 rijs miserijs et solitudinibus
 refertos omnes illam animi tristitiam te-
 nere infantie osculis et blandi-
 sculis progressibus lenire. Quid
 dicam quam iocundum quamque volu-
 ptarium sit marito: cum se mulie-
 ri coniunctum sentit: cuius sepe
 sibi spectata sit multis in rebus
 fides atque probitas. Inducitiam
 nonerit parsimonia dilgentiam
 atque charitatem. Nihil profecto
 homini potest esse suavius: quam deinde
 iocunde vxor in marito pruden-
 tia consilio: industria: ac mutua
 erga se voluntate coalescit. Sed
 quod dicam quante sit voluptati
 parentibus: quam in liberis precre-
 tistamque in speculo sese intuean-
 tur. non solum esse sed proprio fore.
 Hoc quod omnia suauissimum non in-
 dicet arbitror: esse neminem. Sed
 ne nimio in volucro auribus
 vestris fastidire potest: quam volu-
 ptatem pariam: omissis quod iure
 de laudibus matrimonij dici
 poterat: ad sponsam me spon-

sumque puertam. Sed quod te exor-
 dio alloquar Margarita. Taz
 multa mihi (quod ad laudem de-
 cusque tuum pertineat): sunt dice-
 da: ut vni auspicer sim prope
 morum nesci. In te. non omnis virtutum
 numerus profulget. Nam sine ingenij
 tui acumen et prudentiam siue for-
 titudinem perstantiam siue animi mo-
 destiam: siue et corporis tui bone-
 statem: et prudentiam contemplor: ni-
 hil sane habeo quare te mi-
 ris laudibus efferebam non ce-
 seam. Ut igitur ab eius prudentia
 patres Amplissimi incipiam
 neminem esse vestrum existimo: qui in
 re puellam prudentissimam esse non
 iudicet: omnes comendatione di-
 gnam. Nam quam in rebus humanis
 prudens sit agere: recta veraque
 cum ratione: delectumque habere bo-
 norum et malorum: quod inficiabitur
 Margaritam hac vna virtute ce-
 teris omnibus antecellere. Nam quam
 his temporibus. Alij quibus omnino nihil
 est iudicandum cecis summi
 bonum in diuitijs ceterisque for-
 tium bonis statuunt existimantes
 hic veram illam: quam quoniam beatam
 quod vitam perdere ipsa Margarita
 omni mentis cecitate ingenij
 fulgoris dissecta cognouit dominus
 iesus christus quem antea ples ei
 hebreis multis cum opprobrijs
 et cruciatibus erat nec tradidit
 vix bonam esse. eum qui abolitis et

antiq
 nys
 testam
 cui e
 nifi q
 aq lau
 tioe m
 puella
 nu expl
 da affa
 os dete
 sentite
 ritia
 xpm q
 ri test
 nullo
 Ma qu
 xim
 nati a
 legis
 suaz p
 eiusde
 mi van
 veteris
 bus ibi
 te qige
 dar
 indeo
 nubile
 pheta
 tes no
 am ve
 pectat
 ens p
 fidere
 ne po

Nuptiales

antiq̃tis illi veterib⁹ cerimo-
nijs ⁊ figuris nouū pdidisset
testamētū: cui⁹ mādato pspi-
cū eēt neminē seruari posse
nisi q̃ sacro sacri baptismatis
aq̃ lauaret. Et q̃ admira-
tiōe maxie ē psequēdū nōdū
pnella decimū etatis sue an-
nū expleuerat quū dīno quo-
dā afflata spū hebreos tūc su-
os detestabili i errore ysari
sensit: q̃ iuincibili qdā ai du-
ritia ⁊ ptinacia. d. nřz Iesus
xpm quē pphete toties i vete-
ri testamēto vētūz pmiserāt
nullo mō agnosce voluerūt.
Mā quū renella adhuc vt di-
xim⁹ etate i edib⁹ p̃nis Do-
nati adhuc vinētis hebraice
legis doctoris celeberrimi:
suiq̃ postea mariti. David
eiusdē legis magfi eruditissi-
mi vanis documētis: falsisq̃
veteris testamenti iterpratōi-
bus ibneret aiaduertit vtpo-
te q̃ genij acumiē nemini ce-
dat: ⁊ aui ⁊ mariti oīumque
indeoz mētē imēso tenebray
nubilo inolui: q̃ quotidie pro-
phetas solertij diligētia legē-
tes nō itelligerēt iā illū messi-
am venisse: nec iā ampli⁹ ex-
pectādū: de cui⁹ aduētū toti-
ens pdixissent ipsi pphete cō-
siderabat. n. diligētisq̃ exami-
ne ponderabat ea q̃ a zacha-

ria de messia dca eēt: d xpo
sine p̃rouerbia itelligi: quoz
ait. Quid sūt iste plage: i me-
dio manuū tuaz. his plaga-
tus suz i domo eoz q̃ dilige-
bāt me. Mōne aptissime in-
dei: (nisi eoz ocul⁹ effusa eēt
caligo) itelligē p̃nt hūc eē ie-
sū xpm q̃ ligno crucis eas pas-
sus eēt plagas q̃s zacharias
p̃reuidit atq̃ p̃remonuit. At
Margarita doctrie hebray
ce ptissima mētē suā ad vita-
tē idagādā erigens certe ait.
De Iesu xpo oīo sēsit zacha-
rias. nā b oīa i xpo fuisse cer-
tissimū est. O imēsam puelle
sapiam q̃ qd viril⁹ sex⁹ iuda-
cus nō sine sua ipsi⁹ pditōe
nō itelligit: ipa adhuc punla
cūm aīe sue salute recte itelli-
git ⁊ credit. Mēte ē p̃tracta-
bat qd a David ppheta di-
ctū ē idēq̃ sup illo zacharie
dcō p̃sētaneū. foderūt man⁹
meas ⁊ pedes meos dinūe-
rauerūt oīa ossa mea: ⁊ dede-
rūt i escā meā fel: ⁊ i siti mea
potauerūt me aceto. Quib⁹
oīno colligebat de alio nemi-
ne dici q̃ de Iesu xpo cecol-
que suos indeos appellabat
q̃ qd iā vō vīus eēt nō agno-
scerēt. An nō dicem⁹ hāc pu-
ellā dīna poti⁹ q̃ hūana exi-
stere itelligētia ⁊ cognitiōe.

Sermones

Quid illd̄ Isaye pphete: q̄s
p̄spicaci mētis acie itnēs tru
tinabat. Tradidit i mortem
aiāz suā ⁊ cū sceleratis depu
tat⁹ ē ⁊ pctā multoz tulit ⁊ p
trāsgressorib⁹ rogauit. nō. n.
Margarita ignorabat h̄ de
xpo dici: quē sciebat iter la
trones ⁊ sceleratos cruci affi
xū fuisse. Illud ē Isaye p̄re
plabat. Ecce vgo p̄cipiet ⁊
pariet filiū ⁊ vocabit nomē
ei⁹ Emanuel. i. de⁹ nobiscuz.
Ocl⁹s igr̄ itellec⁹ sui ad ape
riēs iā āpli⁹ messia non expe
ctādū p̄spiciebat: quē iā ex
gine Maria natūz sibi p̄sta
ret. S; id puellā maxie mo
nebat: ⁊ vt crederet iā messi
am vēisse magis atq; magis
ipellebat qd̄ apud Danielē
sepe legē p̄ngerat ⁊ post heb
demodas. lxij. occidet xps ⁊
nō erit popul⁹ ei⁹ q̄ eū nega
tur⁹ ē: q̄s clare. n. quāq; dilu
cide vex messia fuisse. Jesuz
xps testat⁹ ē Daniel q̄ eū oc
cisū iri a iudeis scriptū reliq̄
affirmādo pplm̄ iudaicū dñi
sui iterēptorē: oī cū regno suo
p̄tinēz. Que oīa an iudeis p̄
fferatā illā i p̄ditōez dñi ra
biē acciderit: mltis i v̄bis nō
ē p̄leq̄ndū. Neq; n. isci⁹ estis
āplissimū p̄ies tpib⁹ Titi ro
manoz ipatoris. q̄ta cū oīuz

iudaici nois populoz p̄ster/
natiōe hyerosolyma fuerint
enerfa. Ita. n. enerfa sē vt in
deus ex oī regno suo eiect⁹ p
oēs terraz orbē icertis domi
cilijs oīb⁹ nō solū xpianis: s;
cūctis natōib⁹ iuisus errer at
que vaget. Quid h̄ loco ma
gis mihi libeat exclamā q̄
illd̄. O stultiz ⁊ tardi corde ad
credēdū i oīb⁹ q̄ locuti sūt p
phete. Nec igr̄ ⁊ alia multa
his filla q̄lia i veteri testamē
to scripta sē quū fere q̄tudie
legeret bñq; p̄sitarer: quā a
recto vitatis tramite deerra
rēt indei facile intellexit. ita
que secū plūma voluēs q̄ ex
suis nemini p̄mittē auderet
mēte sua p̄cepit fide iudaica
nihil eē vani⁹: nihilq; falla
ci⁹ xpiana at fide nihil veri⁹
nihil facti⁹. Statnēs igr̄ aīe
sue q̄ nihil h̄z cari⁹ salutē pa
re cogitauit sepe adhuc vt di
rimus p̄nula quō ignorātib⁹
suis ad fidē xpianā: quā oīno
religiosissime colebat atq; ta
cita secū venerabat p̄fugere
posset. quicqd. n. dicebat q̄
qd̄ cogitabat: q̄qd̄ agebat
ad laudē dñi n̄ri Jesu xpi re
ferebat. oēs ei⁹ cogitat⁹ i xpo
erāt. Quid plā p̄memorē. tā
multa cōtinēter de fide xpia
na loq̄bat vt parentib⁹ suspi

tionē
m̄i fec
trāffia
ellā m
egred
⁊ quo
ne det
turā i
q̄no fa
sp̄rat
fieri p
imuta
ei⁹ vo
bant
nēno
fereba
nā pati
rat illi
aderāt
q̄nos
p̄fua
rē nos
ella di
fimo
vt iā
ēetun
re m
liget
le eē
ctab
tatē
eni e
ven
cōci
colo
Eg

Nuptiales

tionem uicerit ne ad nra qd
m fecit castra vere fidei taq
nassuga migraret. Itaqz pu
ellā nisi adhibitis custodib
egredi domo nō patiebātur
et quo eā ab sāctissima opio
ne deterrerēt nōdū viro ma
turā i mrimoniū. David de
quo supra dcm ē tradiderūt
sperātes nuptiaz lenocinijs
fieri posse vt puella volūtas
immutaret. Letex quo plā ad
ei? volūtate labefactādā fie
bant: eo quottidie puella fer
nētiore ad religionē xpianaz
ferebat aīo. Aderat hic an?
nā patrē isās amiserat. Ade
rat illinc mī: aderāt cognati
aderāt deniqz oēs domestici
quos varijs argumētatoib
psuadere nitētes lōge melio
rē nostrā eē fidē iudaicā: pu
ella dissimulatio ai sui sāctis
simo psilio i eā ducebat spē:
vt iā nihil āpli? eis de puella
eēt timēdū. Sz o ceci et ve
re in oib? ceci indei: q nō itel
ligebāt q callidū adolescētū
le eēt pgressūz psiliū. Expe
ctabat nūmz tpi? opporūni
tatē: quā tādē nacta ē. Mēor
enī erat xpi dicentis. Surge
veni pxiā mea: viāz tibi feci
cōcide rena: et veni ad me:
columba mea: surge ppera.
Ego p te rabiē tēpestatū sub

stinui: ego fluet? q tibi debe
batur excepi: tristis ē scā aīa
mea pp te vsqz ad mortē sur
reri a mortuis fractis mortis
aculeis et iferni vincul? disso
lutis. Ecce trāsuit hyemis et
flores vñ sūt in terra nra. tē
pus putatōis ē h ē purgatōis
peccatoz p baptisima. Exci
tata igr sepi? margarita et q
si ad hostiū spū pulsante di
no: qd in aīo iā pūla habue
rat nō min? fortiter qz cōstā
ter peregit. Mātre. n. quā in
credibili pietate colebat ma
rito fratrib? cognatis: oib?
que domesticis relictis eorū
qz fletib? et lachrymis despe
ctis: senties cū illo dauidico:
audi filia iclina aurē tuā obli
uiscere populū tuū: et domū
pāris tui: vespēri surgit: et do
minū nřz. Jesū xpz qstura:
furtiz domo discedit. Cūqz
ad vicinā quādā mulierē sa
ne hōestissimā fugiēs sese pto
lisset ab eaqz eēt admonita
ibi tutā eē nō posse abiēs ilico
trepida vna cū viciā ad edes
ptorias pfugit putās ibi oīa so
re sibi vt fūēt tuta: et trāglla
quā p Petr? dōat? vrbis ptoz
magnificētissim? itellecta ei?
aduēt? cā hylari: vt ē i oēs co
nūis et bēign? excipit vultu sta
tiqz laurey ptoz sue: q cū oib?

Sermones

et pſce et etatis nſe mulierib?
nō ſolū caſtitate et ſapia ſz oī
vīrū gñe certare pōt tradit
atq; cōmēdat. q̄ta ſc vtriq;
aī leticia et iocūditate puellā
tāq; optimā et ſpūalē p̄dā na
cti: i domo ſua hūerūt p̄mēo
rādū nō cēleo. Mā q̄ta h no
ſter ſplēdidīſſim⁹ p̄tor bōita
te iuſticia ſit vos oēs locuple
tiſſimi eſtis teſtes: q̄ q̄tidie
vt optimū paſtorē bñq; d re
pu. nſa meritū ac mēretē: mi
ris eſſertis laudib⁹: felicē oī
no appellātes ciuitatē cui ta
lē p̄tigerit hīe gubernatorē: q̄
i oī ſen tēpeſtate ſen trāq̄llita
te rex rectū ſp iuſticie clauū
tenuerit. Sz h qd plib⁹ pſe
cter quū iā nob intueri liceat
eſſuſis libtatis habēis hodie
nū hūc tā magnificū nuptia
rū appatū celebret: ſuaq; ipi
us ipēſa faciat. n. n. dinites
boiez q̄ āplāſ ſibi ſoli poſſide
at dinitias p̄mēdādū cēſem⁹
ſz eū q̄ quū locuples ſit: i ali
os liberalitatē exercet. Unū
ēt mihi qd nō mediocrē vob
vniuerſis ē allatū volupta
tē narrādū putam. Opeſcū
n. ē audire p̄res āplīſſimi q̄
pia quāq; officiōſa iter ip̄s p̄
torē et Hieronymū cāpagno
lā patavinū ei⁹ ſcribā cōtētio
orta ſit. nā quū vtriq; cupent

puellā ſuis ip̄or ſūptib⁹ aleſ
et tādū domi hīe q̄din ei p
ſpectū eēt. Hieronym⁹ vt oī
ſtipat⁹ et q̄ ſibi hac tāta bñſi
cētia grāz. d. n. ieſa xpī p̄me
rerit et p̄culiā poſſe putauerit
mīlis p̄cīb⁹ tandē p̄torē expu
gnauit ac viciit puellā hūit q̄
iter filias ſuas q̄ bēigne pur
caſte inocēterq; i hūc vſq; di
em hūerit nō putam referen
dū. Hoc tñ dixerō hac vna
pietate caritate: nihil. n. deo
elemoſyna et caritate ē acce
pti⁹ mīlū apd deū vere grē i
ueniſſe. ſic. n. illa quā q̄rim⁹
oēs celeſtis p̄ia nob parat.
Acceptā puellā curāt ſtatim
inē mādātū dñi baptizari. et
p̄ quē ſacerdotē p̄ eū p̄fecto q̄
iter alios hui⁹ vrbis ſacerdo
tes vite itegritate optim⁹ hī
reuerēdū. ſ. antiſtē. ſ. Agathe
q̄ vna cū vtrōq; p̄torē et ſcri
bā bñficiū bñificio addētes i
fatigabili ſtudio ſolertiq; di
ligētia operā dāt vt puelle q̄
letiorē iā ſcā xpīana agēt vitā
dos cōgrat. quā qdē dotē q̄
facile colegerit incredibile di
ctum ē. Mō. n. ſolū h amplīſ
ſima reſpu. cōi oīum cōſeſu
ſz p̄uati ēt cīnes mīlū nō re
linquētes eū quo ſemp Di
xiam ambularūt: liberalita
tis tramitē: certatim qdāmō

era:
grā
ſta
p̄ter
Hier
tavin
ti ſint:
nū bi
ja. Oī
na qdā
ceſſere:
et ai bē
nō ſit ſi
q̄ ad bi
māio
onāt:
tres āp
mibi c
p̄ āplū
pūm d
tiſſetis
fuerit:
tate: cō
bil. n. a
morib⁹
vū vīe
gis dū
bat. n.
beſcē
ri. ſta
vacuū
mō b
geret
nūſi
Qua
ponā

Nuptiales

era pferētes pno tps spacio
grādē sane dotē aggregauer
Ita vt Margaritā nō soluz
Petr^o Donat^o vrbis p^{ro}tor. ⁊
Hieronym^o cāpagnola Ma
tanin^o scriba liberalit^{er} psecu
ti sint: s; tota ciuitas amplissi
mus bñficētie finib^{us} sit cōple
ta. Oia pfecto margarite dī
na qdā volūtate ex snia suc
cessere: nec īmerito. Mā his
ēt ai bōis dotata ē vt idignū
nō sit si bōis quoq; externis
q ad bñ trāgileq; viuēdum
marito solēt eē adiumento ex
ornat. Doleo vehemēter pa
tres āplissimi: doleo inq; az
mibi osonis mee vehiculo
p āplissimū puelle vntū cā
pum decurrē nō licē. Audi
tissetis. n. puellā quāta sp: l; z
fuerit hebreā modestia casti
tate: cōtinētia integritate: ni
bil. n. arbitrabatur optimis
morib^{us} eē digni^{us}. Ita sp vi
xit vt ierti ocio nihil sibi ma
gis duceret aduersus. Scie
bat. n. ignauia viz ingenij ta
bescē ⁊ robur corpis hebeta
ri. Itaq; nullū vnq; sibi tps
vacuū dedit qn ant aliqd nō
mō hebraice sed ⁊ latine le
geret ant familie curā nō mi
nus industrie q; sapient^{er} agēt.
Quare vt osoni mee finē im
ponā habes philippe arigo

ne qd tibi marie letādū sit q
eā nact^{us} es vxorē q inē alia ⁊
corpis ⁊ fortune bōa: qd añ
oia spōso qredūz ē: ad te latu
ra ē egregios sctosq; mores
Mā vt Plant^o ait mulier sa
tis dotata ē: si bōis moribus
dotata ē. Meq; ē id tibi non
solū cū Petro Dōato p^{ro}torē
vrbis ⁊ Hiero. cāpagnola:
quoz vtrinsq; in puellā infē
gne fuit vt scis studinz p^{ro}bū:
s; cum vnīuersa hac ciuitate
nra q puellā vt filiā suā singu
lari qdā bēuolētia p^{ro}plexa ē
⁊ carissimaz bz. Illud ē tibi
Margarita sūme sit iocūdi
tati q eo inueni pūcta es: q
ne sigillatim ei^{us} ornamēt a q
plima sūt pcurā: nullo vtu
tis gñe: si tibi anponi nō pa
teris te inferior ē cēscēdas. q
cum ita sint nihil aliud mibi
restat q; vt ad ipm: qd felix
faustū fortunatūq; sit despo
satiōis mun^{us} accedam^{us} dixi.
Oro coniugal^{iter} chustofori
Barcizij. Sermo. xxi.

O talē in pnti cā iqz
hoc ornatissimo ⁊ si
tātoz viroz frequē
tia angustissimo loco oratorē
eē oporteret nō sū nesci^{us}. pr.
M. vosq; optimates ⁊ viri
clarissimi. Mā si coniugij ⁊ sa
cray teday viz p^{ro}stātūq; spe

Sermones

ctem⁹ res est i cni⁹ landē vir
būanū vllū sufficiat ingemū
sine eoz q i pūtia h^o sacro iū/
gēdi sūt Victoris. s. Martinē
gi & Laure māie claritatē v/
tutēq; itueamur: altero nob
Demosthene: aut Licerone
ad meritas eoz landes refe
rēdas op⁹ foret. Qd qdē quū
mecū aīo reputarē itelligerē:
q: pūciā lōge meis iparē vi
rib⁹ eē pfecto vti igenne fate
ar: si p eos mihi licuisset qb⁹
p sūmus erga me meritis ne
fas ducere aduersari: h^o di
cēdi seu mūn⁹ seu on⁹ q libē
tissime dclinafle. Ceterū i hac
mea quā dissimulare nō pos
sū sollicitudie quū singularis
vīa oīz būanitas ac mode
ratio mihi pdē pspēcta atq;
pbata vebemēter recreet &
cōfidē hortet: cū & mecū in
re difficili & subitaria cōsiliū
q constitui breuitatē: & mihi
alioqu ipatā & p ipis rōne et
cōsentaneā ac ppe necessari
am pcpūz ibecillitati mee
subsidiū fore. Qū pult⁹ oīno
& recti⁹ ē q pseq nō speret nō
attingē: q; suscepto temē one
ri turpis cēdē. Qnāobīe imē
so dicendoz magnitudinēq;
territ⁹: ita de vniuerso huius
cāe gñe dicam: vt itelligatis
me magis q sūmis fuerāt lau

dib⁹ celebrāda enumerasse:
q; ea (quē admodū par fue
rat) oīone illustrasse. De pū
gio itaq; vt iā inde p meo in
stituto: mee hui⁹ (qūq; est)
dictōis initū auspicer: qd a
me dici pōt qd vob viris do
ctissimis atq; exptissimis non
pdē auditū sit & cognitū. An
existimē vos ignorare matri
moniū legitimā eē. Maris
& femine pūctōez cū indisso
lubili vite societate ad būa
ni gñis ppagatōez: pūctūq;
illi⁹ lapsus remediū & repa
tionē adeo mitū ititutā vti
ex pūmis hūisq; duob⁹ tm parē
tibus inūeri populi gētesq; p
dirēt: & assiduo veluti supple
mēto cōseruarētur. Qd qdē
& Cordubēsis tragic⁹ i llyp
polito his senariis pmode ve
re q; astruxit. pponidit ille
maxim⁹ mūdi parēs: quū tā
rapaces cerneret fati manus
vt dāna sp sobole reparēt no
ua. Cui⁹ qdē sacramenti si di
gnitatē qrim⁹: oīz nobilissi
mū excellētissimūq; non au
ctore tm aut loco vltipe: qb⁹
reb⁹ hand dubie maxie pstat
S; qd & ceteroz sacroz fū
damētū sit & būani gñis seīa
riū vere cōstaterq; affimabi
mus. Sin fructū ppēdim⁹ qd
externoz bonoz cū filiis i q

bns
corp
quod
tales
fidē
pūctō
expe
pōt:
que f
cōuer
reob
mū
re ex
exip
cratē
De
pō
tis
illuc
re m
pm
lud
cum
celst
par
pual
rue
mū
crim
uq;
gēte
enā
Me
ns
ma
mū

Nuptiales

bus ipsi ut plurimum parentes et
 corpe et animo recognoscunt et
 quodammodo perpetui atque immor-
 tales sunt potest comparari. Si vero
 fidei comoda honestaque volu-
 ptate inspicimus: quod constanti quod
 expediti atque iocundi homines esse
 possunt: quibus ubique inque omni vita: at
 que fortuna: fida iunguntur et bene
 conveniunt socii habentur. Pretere-
 reo hoc loco quod et multa et exi-
 mia de iungali fide atque amo-
 re ex historiis vultro offerunt
 exempla ut de Alceste. Iphigeneia
 crate Lynceria. Julia. portia
 De sempronio. item Graccho.
 Pompeio: Druso: duobus plati-
 tis et alijs innumeris. Pretere-
 illud quod sublato iure et pudore
 re militari promissisque passim
 promiscuis concubitiis: propter il-
 lud quod certa nulli soboles essent
 cum primo sanctissimo omnium ne-
 cessitudinis vinculo et coniunctura
 pariter verecundiaque omnem pri-
 vata humane vite ornamenta pe-
 rire nullumque idem aut quod mini-
 mum inter homines et belluam dis-
 crimine fore. Pretere- tamen tanta co-
 iugij vi et sanctitate apud omnes
 gentes se fuisse: ut per quod nobis
 evangelico oraculo sancitum est
 Mesas homines esse separe: quod de-
 us punierit: et eius interuentione
 maxima odia: et inneteratas
 inimicitias imo et flagrantissi-
 ma bella restincta atque pro-
 pita. Contraque eo rescisso: aut
 violato cedens innumeras flo-
 rentissimarum urbium direptiones:
 et opulentissimorum regionum ever-
 siones subsequutas testes intra-
 que patet promulti Cesar et Pom-
 peius Octavianus et Antonius Sa-
 bins et Romanus Athenienses et
 cretenses Greci et Troiani:
 aut verum Europa omnis et Asia
 Omittam et illud iungio nostro non
 fidei tantum et plebs et sacra: hoc est
 occultum quoddam mysterium iesse.
 Quid. n. aliud legitima et san-
 cta viri et mulieris coniunctio pro-
 figurat: quam eternum dei vobis
 prius thalamo egressum et nostre
 mortalitatis carnem indutum mi-
 litantem ecclesiam sibi per fidem in suo
 sanguine desponsasse. Sed hoc
 hactenus pretereundo quemadmo-
 dum nobis propositum est attigisse
 suffecerit. Spectet nunc de-
 sumus eximiosque sponsos et spon-
 se laudibus et ornamentis disce-
 rere: si quod attineret eos alicui-
 us oratione illustrari quos per
 sese et fortune et nature et ad
 bonis maxime claros atque il-
 lustres nemo potest inficiari.
 Quibus enim non in nostra
 tantum civitate: sed in universa
 Italia antiquissime atque
 iclute Martinega et Meia sa-
 mulie prout esse ignote: quam ex

Sermones

utraqz referre liceat innume-
ros in quibus virtutis et laudis
genere prestantissimos episcopos: ac
dominos moderatissimos ducto-
res fortissimos comites incli-
tos equites splendidissimos sena-
tores sapientissimos ciues egre-
gios inque et toga et armis pre-
stantissimos. Pretereo eorum
res domi bellicque sapienter et
magnifice gestas. Pretereo
opes: affinitates: amicitias:
clientelas. Pretereo cetera que
vix a me enumerari possent utri-
usque generis ornamenta. Possent
vero et plenas egregiasque spoli-
si et spoliis a maioribus suis nus-
quam degeneratum laudes et pre-
pria illis bona seorsum memorare:
ut habitum formam: firmitate:
ingenium: studia eruditioez:
continentiam integritate: fide: mo-
destiam: religionem: et id genus
virtutes atque insignia: si vel ea
magis mihi quam vobis: et uni-
uerse nostre civitati nota essent et
spectata: vel illi ipsi non satis
interiori persciscere acqlescere ex-
ternas esse commendationes et plau-
sus cōsectarent. Quibus quidem
rebus ita sese habentibus quod non fa-
cile omninabit indubitatoque
affirmaverit persens coniugum
atque hos hymeneos et generis
claritate et opus magnificen-
tia et studioz morumque (quod

hand dubitandum est) similitudines
quum eximios: cumque anspica-
tissimos et fortunatissimos esse
ac perpetuo fore. Quod uti et di-
vino quoque numine atque fa-
vore: sine quo nihil potest cetera:
firma est atque facta est: summum
maximum et immortalis dei: vo-
ce pariter ac mente supplex in-
voco atque adoro: ut quemadmo-
dum leta buculisque prospera pueri
conubio omnia succedere: ita et
in posterum perpetuo favore et fe-
licitate persequatur et foveat: ut
generosi ipsi iungantur ad hono-
rem et gloriam ipsi omnipotentis dei
perfruantur amicez decore et emolu-
mentum: suamque ipsorum felicitatem
et salutem videant filios filiorum
suorum pacem super israel Dixi.

Oratio conis nuptiarum fratris
Gregorij Britani. Ser. xxij.

Eaudinuit dominus de
precazione mea.
Dominus orationem meam
assumpsit etc. Scri-
buntur huiusmodi verba in pro-
pheta David. ps. 6. Oium
conditor deus que cuncta perspicit et
discernit: et sine ipso factum est
nihil: primi patris nostri Adami: quod ex
pomo boni et mali: contra vo-
luntatem eiusdem conditoris gusta-
re ausus fuit tanta ab alto cer-
nens inobedientiam decrevit in
hoc seculo homines solitariam vi-

Nuptiales

tā dūcē nō debē et finilē sibi
 feminā ptribuit i adintoriū.
 Hoc. n. p ditor idē fecit: quia
 Adasculus de p se ad filio:ū
 gñationē sufficiēs nō erat. fe
 mīaqz et mīto mīn: s; vtrū
 qz pparauit ad gñationem.
 Op⁹ etenī sacrū pstituit pū
 giū: qd vbo pcedēte placet:
 ex viro: et muliere copulat.
 Hoc. n. i celis mīmonio suo
 pu⁹ pstituit demū in terris
 boīz opib⁹ pñciat atqz ex hac
 rōne gen⁹ būanū efficit legit
 timū. In b^o. n. tāta posuit d
 lectationē q; bō audet parē
 tes drelinquere pp vxorē et
 duo efficiūt in carne vna.
 Aduertēdū ē q^o oī cura vt in
 tali pñctiōe bō se associet: et
 cōiūgat cū muliere sēsata: bo
 nestaqz et pudica: bū affinita
 ta et diuinijs fulcita: q; qdē a
 parētib⁹ ptribuant. S; vt⁹ a
 solo deo. Pōno dū altitonāl
 inter cetera Antonina copu
 lari cum Bartolomeo de
 creuisset tali sacramēto: ante
 fati Bartholomei parentes
 cōsāguinei et affines colletāt
 gaudio magno valde cogno
 scētes Antoninā plibatā sēsā
 tā būqz affinitatā formosāqz
 ac diuinijs copiosā. Hec igit
 in pñeniaz habui pñes pñtan
 tissimi mīlūs d mīmonio p

terminissis ne forte plurib⁹ v
 bis dlicatissimas aureas ve
 stras diuini⁹ obrūderez. Que
 ad solēne pñentis act⁹ celebra
 tiōe necessaria forēt et oppor
 tūa. Tñ ad ea exponēda cō
 modiori ac gratiori tpe refer
 nās: oīpotētē deū iesū xpī et
 gliosā virginē pijs et deuotīs
 pñib⁹ itez atqz itez obsecro
 vt b^o faustū et felis pñgium
 mīlūs faciāt durare pānos.
 Oō cōmunis nuptialis
 fratris Gregorij Britānici.

C Serino. xxiij.

Nulla mībi pñes
 amplissimi ci
 uesqz pñantissi
 mi vberior: aut
 iocūdior cōmiti
 oō potuñt: q; vt de eaz il
 lustrū celebratē nuptiarū
 hodierna die i tātoz optioz
 viroz cetū dicturn⁹ essez. enī
 uero si ea q; exposueris suz
 vob grata pñabūt nullā me
 ampliorē dignitatē pñeq; pos
 se putabo. Uidef nāqz mībi
 viri ornatissimi: nō mō būa
 nū sed celeste atqz diuinū sa
 cratissimū cōiūgiū vinculūz.
 Est. n. vt ita dicā totius orbis
 plātariū atqz seminariū qd
 dā. Uñ et pñinquitatū et affi
 nitatū gradus ita pene innu
 merabiles emanare vidēf

Sermones

ut totus certe mundus inde
vinitate sortiri appeat. Sicut
eodem a Cicerone didici in
bis q̄ de officijs tradidit. Et
quaq̄ idipsum p̄creande plis
atq̄ cōseruandi generis gra
tia impleat ipsa nā hortent̄ le
ges: ornatissimaq̄ moneat
cōsuetudo. altiorib⁹ tñ p̄nci
pijs atq̄ digniorib⁹ q̄busdā
causis ī idipsum trahi duci q̄
videmur. Quā felicē g⁹ teip̄s
nunc p̄dicē ornatissime An
gele cui a celo ⁊ diminit⁹ da
tū est ut hāc clarissimā ⁊ mo
destissimā Luciam ex optimo
viro natā tuo copulatā cōm
gido: tā splēdidissimis nuptijs
felicissime cernas sane mea
quidē sententia nemo te for
tūti⁹ nemo felici⁹ quē ea
ipsa decorat atq̄ exornat. Ip
sa enī ē: q̄ fide pudicitia ⁊ ho
nestate ornatissimisq̄ v̄tutib⁹
veteres alias superabit
mulieres. Hūc neq̄ se illu
stris illa p̄hemissa Dido: ne
q̄ pudicissima Lucretia: ne
q̄ amātissima Arthēsia: ne
q̄ felicissima atq̄ castissima
Tanagris: v̄llo v̄tutis ḡne vnq̄
audēbit cōparār. Ad teip̄as
g⁹ modestissima dñā Lucia:
ut p̄cludā sic mecū puertā s̄
monē. Que te tā leta tulerūt
sectā. Qui tanti tales ḡne pa

rētes. Infreta dñi flūi scurrēt
dū mōtib⁹ v̄mbre intrabūt
cōuexa pol⁹ dū sydera pa
scet s̄q̄ bonos nomēq̄ tñ lau
desq̄ m̄āebūt Ad dei laudē.
¶ Oīo cōmunis nuptialis
fratris Gregorij Butānici.

¶ Sermo. xxiii.

Uere nōnulli.
Magnifici op
timisq̄ viri ⁊ ci
ues amplissimi
⁊ hi q̄dez non
ignobiles sane auctores q̄ hu
manū admirātes ingenij ei⁹
copiosissima innēta opa ī me
diū lucēq̄ ptulerūt. Et h⁹ q̄
dē n̄ in iuria quū alij snarū
alij vō rei militaris: alij nani
gādi: educandiq̄ artes sunt
professi. Addunt ēt frequen
tes hoīum cetis iure socia
tos ac lege v̄nētes q̄ ciuita
tes appellant ēē p̄clara me
disfidius ad mortaliū v̄sū
cōseruādoz aut alendorū si
mulacra: alij at q̄b⁹ assentioz
rē vororā q̄ a nobis in p̄sen
tiā agit lōge ceteris p̄stabi
liorē censere solent: qm̄ oīa ⁊
donet ⁊ p̄firmet. Ex ea enim
hoies sūt q̄ illa supiora exco
gitāt. q̄ maris ⁊ femine legit
tā cōiugatio antecessit. Atta
mē si mortales ritu ferax ī p̄
miscos ierint cōcubit⁹ oīi

Nuptiales

gine incerta et sublata filioꝝ
nepotū et vxoris caritate: q̄b?
laborat: nulli futuri sūt: nul-
lus erit q̄ militet q̄ agrū co-
lat: qui nauiget: qui edificet.
Hec ē qua mortale gen⁹ ad
corruptionē: ad p̄niciē sp̄ ob-
noxū: et nāe lege sp̄ occidū
īmortali q̄dā successionē lon-
ga lataq; āplificat in secula
ipsaq; passim tenet terarū or-
bē. Quid si ea tollatur e me-
dio. Hōīz mltitudo vix vno
duratura ē seculo. Quū igit̃
res vxoria deletos īstaret d̄
ficiētes reficiat: a q̄ bi oēs ē
q̄s cernū⁹ creati p̄seruari:
īstintiq; p̄durāt ī ip̄a q̄q; cō-
iugia p̄ia sociata eē nō ficia-
mur. Ex q̄ cū plures p̄pinq̃
tum p̄pagatio ē sobolū ē q̄
origo ē ciuitatū et q̄si semiarū
rex publicarū ē ip̄a ē ciuiuz
cōciliatio et amicitiaz p̄mī-
gatorū. In ip̄a re p̄terea: pu-
dicitia: p̄tinetia: castitas et fi-
des necnō custodia flagitioꝝ
suas sedes sua cacumina su-
as deniq; arces collocauit:
qm̄ intra viri et vxoris affe-
ctū: circūspecta et reclusa vo-
luptas in alienos rūpēdi cō-
plex⁹ licetiā amittit. Quid ad-
mirabili q̄dē docet eharitas
q̄s vi marit⁹ et vxor morū: p̄-
bitatū: voluptatū puritate d̄

uincti: id efficiāt: quod vult
p̄dictagoras in amicitia vt
vnus fiat ex plurib⁹. Ad hāc
autē rem cōprobandaz: non
adducā Liberū et Corneliū
nō p̄Dompeū et Juliā et nō
p̄Plonū et Aristilā vxorie
charitatis exēpla. Mibi exē-
plo et testimonio sit pudicissi-
ma adolescētula: et vere cha-
ritatis sp̄osa purissima domi-
na Lucia Angelusq; Britā-
nicus quos v̄tute nobilitate:
aioꝝ similitudinē adō cōiunctos
fore vaticinoꝝ vt hūc q̄dē etia
ti speculo: posteritati ēt admi-
ratio: sint futuri. En nob̄ ad-
est v̄go nobil⁹ morib⁹ pudici-
tia: p̄bitate modestia: fruga-
litate insignis ob q̄s q̄dē v̄u-
tes: clarissimis ac sapientissi-
mis viris et magna p̄ negocia
cognitis attano p̄ano: anoz
p̄ia: ita r̄ndet vt ea nō minus
domū illustrauerit. q̄s a ca-
naliū domo fuerit illustrata
Nō dicā hoc loco de eximia
p̄is prudētia: liberalitate: v̄-
tute: quē tū alie ip̄s⁹ res et ac-
tiōes tū vel acta ītegerrie ac
fortiter multoz oppidoꝝ p̄fe-
ctura declarat. Alias. n. da-
bit aptior dicēdi loc⁹. Nūc
āt absit vt narrare subdubitē
īnāsuētudinē atq; ai magni-
tudine: q̄bus tū totā patriaz

Sermones

orans: tū vō nō degeneras a
maiorū tuorū imaginib⁹ et ve
tustissime fālie p̄sita. Per
tor ducta viros antiq̄ ab ori
gine gētis. Quas ob res ma
gnifici viri ciuesq; p̄tāssī
mi matrōne primarie virgi
nes ornatissime plaudam⁹ et
cōgratulemur huic cōingio
qđ tāta laude volūtate offici
um p̄ditū p̄spicim⁹: vt non
optimo nō factū fuisse auspi
cio excogitarē possim⁹. Pre
stet itaq; de⁹ oīpotēs maxi
mus optim⁹ hōs venustissi
mos sponsoz videri a nobis
ne dī parentes verū auos p
anosq; felices. Dixi.

¶ Oīo cōmunis nuptialis
fratris. Gregorij Britānici.

¶ Sermo. xrv.

Et si abunde ali
quē dicēdi modū
q̄ rei magnitudi
ni cōgru⁹ eē que
at in mediūz me
me auferre posse nō putē co
gor: tū ad aīorū vīorūz deside
riū explēdū mēbus tremebū
dis: voceq; submissa et tre
mula in hac oīone itenta ho
dierno die de re ip̄a: quā di
ctur⁹ accessi paulisper attin
gere. Quā enīz oī actione vt
ab Cicerone oīz eloquētissi
mo traditū ē tria sint tenēda

vz appetitū rōni parere quo
nihil ē ad officia p̄seruāda ac
cōmodati⁹ vt ad ea q̄ p̄uincēt
ad liberalē spēs et dignitatez
moderāde sint cāe. Et quāta
illa res sit q̄ efficē velimus q̄
neq; maior labor: neq; minor
diligētia suscipiat⁹: q̄ cā po
stulet diligenter aīaduerrere
debem⁹. Hoc si qđē agere q̄
potero enitar et arcū inearū
virū magis p̄trahaz: q̄ nā
ipsa patiat⁹. Ad in ea sane ex
trema p̄te (cert⁹ sū) vellemē
ter errabo: qm̄ ip̄e maiorē cu
rā opaz q̄ res postulet vt mi
hi p̄suasū habeo p̄fecto susce
periz. Quis. n. oīa q̄ ex deo
originē traxisse p̄spicim⁹: v
bis extollere posset. Quis nō
itelligit nihil posse ex diuinis
p̄ficiscie qđ nō iustū ac sc̄m
sit. Et qđē sepe audinim⁹ ini
tio rex hūanaz ferme p̄uinc
q̄ hūanū gen⁹ i nullā culpā
inq; nulli⁹ calamitatis sup
pliciū icidisset. q̄ celit⁹ tradi
te et cōmēdate sūt nuptie q̄b⁹
n̄ q̄si p̄ libidinē aut alicui⁹ rei
feditatē hūanis mēbris abuti
liceret. At ijs tāq; toti⁹ hūani
tatis nodo vīcīmur oīs. Nec
ē inq; societas i q̄ oīa isunt q̄
putant hōies expe cīāda: ho
nestas: glia tranquillitas aī atq;
iocūditas. Et cū bec obfunt

Nuptiales

bñ vita sine his eē pōt. Atq; h^o itelligam⁹ i oī domo: i oī familia i cūctis ciuitatib⁹ atq; opidis: et demū i toto terrarū situ: nihil esse salubri⁹ q̃ amicitias et caritatē q̃b⁹ retinēdis nil est p̃iugio vtilius. Quis nempe fideles: q̃s fratres q̃s villo amore ac federe p̃iūctos iternoscat: nisi nob⁹ viri mulieris infumoniū foret ipositū q̃ bñficio vtiq; ita ab vtriusq; vere deuincimur vt nūq; vlla amoris nōrō incidē possit calamitas. Atq; hui⁹ rei necessitatē vna cū ac rōne p̃cludā. futuri eram⁹ vt nra vena dixerī ipsis bestiis feriores: nisi nos nubēdo et q̃si perēni amore cōstringendo vincti eēm⁹. S; de his hactenus accurate et diligēter p̃ ipsū oratorē: excusatiōe vsū ductū fuisse oib⁹ vndiq; circumstantib⁹ aptissimū ē q̃ in his magnificis nuptiis criminis nō fuerit apparat⁹ et ad oīn⁹ vota vniuersa nō p̃cesserint. Cui rei respōsū paucis dabo p̃sertim⁹ cū ex causatiōe op⁹ nō extiterit q̃ppe quō res ipsa fuit indicio: q̃ inter cetera q̃ h^o p̃uinio p̃clara fuere hic potissimū fuit abūdācia rerū q̃ iustaurant d̃fect⁹: h̃ p̃paratio diligēs q̃ nō nob⁹ mōs q̃

rū vis dñorū gessisset mores volūtati: h̃ optim⁹ ordo: quo sine: ad votū qd p̃cedē nub⁹ lo mō pōt: h̃ et qdē qd satius esse duxit vult⁹ accessere boni. Quib⁹ q̃ amore q̃ bēinolitia erga nos p̃uiuiū h^o gestū sit aīo cōplecti ad modū possumus. Quare ex parte affiniū vxoris vob⁹ cunctis gr̃as agēs: q̃ hylarē hāc diē suscipere voluistis deū oro: vt h̃ videlz vxoris parētes et affines econtra ea valeāt facē q̃ desiderio vfe voluntatis adbereāt et his vtilia sint et cōmoda: et sic vltro citroq; vna agētes vos ea opamini: q̃ dei sunt q̃busq; perēnes illas sūmi et sup̃premi oīpotētis sedes p̃sequi nō nequatis: quo ad ipsi⁹ diuinitatis gloriā nra oīa referenda esse ducam⁹ ad laudē ipsius qui cūcta creauit in seculorum secula. Oro communis nuptialis fratris Gregorij Britānici.

Sermo. xxvi.

Ideo: vidē ornatissimi viri. Ma trone primaries et virgines pudicissime volq; omnes q̃ huius cōmuniū decorādi gr̃a cōuenit nō potuisse huius honestissimi iuuenis

Sermones

cōnubio nō admodū letari
qd vtiq; ex v̄sa humanitate
credo exortū. Namq; nihil
hūani a vob aliā pato si re-
cte mecū vos attenta mente
aīoq; liberali reuolue cura-
nero. Clerū ne lōgi? mea p-
bat oīo id sane dicaz: qd ad
rei magnitudinez p̄tinere po-
tissimū minime volebā. Da-
tus ē enī arctior dicēdi locus
q̄ egregia mea poscebat vo-
lūtas. Nullā enim mihi vbe-
riorem aut iocūdiorē cōmiti-
ōnē potuisse: vos nō p̄tere
at p̄res amplissimū q̄ me de
tā illustrū celebritate nuptia-
rū hodierno die in tācorū op-
timorū viroz cetū dicturū.
Enimvero si ea q̄ expositor?
sū vob grata p̄stabit nullaz
me ampliorē dignitatē p̄seq-
vūq; posse putabo. Sed qd
attinet v̄bis ista cōplecti quū
nec mihi cūcta cōplectēdi cu-
pido icesserit. At q̄ verb̄ icul-
tis tū sacra explicare pote-
ro q̄ rei magnitudini nullate-
nus respondere valēt. Mon-
dicaz p̄fecto de sacratissimi
cōiugij vinculo in q̄ p̄enni q̄
dā amore iunēis ip̄e & h̄ ado-
lescētulas: cui? optia indoles
future p̄bitatis inditūz nob̄
facit cumq; v̄tutes ip̄e sustu-
lerit ad sydera nomē diuino

missa cōiuncti sunt p̄petuoq;
ligati: & h̄o qdē nō mō hūa-
nūz celeste atq; diuinū mor-
tales credūt. Satis enī p̄ ip̄z
adolecētē de re ip̄a explicatū
eē vob oīb? ap̄issimū ē. Mō
dicā de laudib? tāte familie
q̄ vt oīuz hū? castri venia di-
xerū iuste acq̄at sup̄at multos
nōnullos eq̄t opib?. Et quid
meli? .s. pietate: liberalitate:
bēignitate: iusticiaq; in oēs q̄
nota sūt oīb?: p̄stāt vniuersis.
Mō dicā de v̄tute ip̄is viri-
cui? vita ab ineunte etate ad
bū beateq; v̄nedū: ē egdē cō-
stituta. Mō dicā de nimia li-
beralitate q̄ in ip̄s magnificis
nuptijs maxie eluxit. nō dicā
de his q̄ in vnoq; conuivio
necessaria sunt quū ea sint ea
sint ex sentētia distributa q̄-
pe cū nec h̄ d̄fuerit ciborū di-
uersitas nec rex abūdātia nec
p̄p̄atio diligēs nec optim?
ordo nec bōa volūtas aut bo-
norū vultus accessio: qui vt
aiunt q̄ amore q̄ beniuolētia
obsequi in amicos actū sic
ap̄e oīdūt. Et qd demū i ip̄s
magnificis nuptijs deesse po-
tuit qd hūic iugio v̄i minū
mū possz asferre pudorē. Mi-
hil i quā cū vniuersa adeo ad
oīa m̄ vota laute & opipe p-
acta sint vt nihil supra. Quas

Nuptiales

ob res ut finē faciā magnifi-
ci viri Matrone primarie et
virgines ornatissime pgratu
leniur huic pugio optata lau-
de volūtate tāta atqz tāto of-
ficio: p̄dū p̄spicimus. Id at
eo factū sit anspicio humili
obsecro ut hūc virū optimū.
A cōtinuo patrē post aui fe-
licē eē videamus. Nil aliud
sup̄est p̄stātissimū viri: vosqz
pudicissime matrone ut vo-
bis cūctis gr̄as agaz q a pri-
me vti hylarē hūc diē susce-
ptū hēre voluistis. Quibz p
rebz ip̄e q oīa respicit quqz
corruptiōe caret fenerato re-
pēdat p̄mio. Ad laudē et glo-
riā sup̄reme sue deitatis.

Oratio ad puiniū nuptial
cōis fratris Gregorij butā-
nici.

Sermo. xxvij.

Non nereretur viri
clarissimi quic-
qz in minimis
mō rebz: sed ne
in sūmis qdē in-
tā excellētissimoz hoīum cō-
fessū agere: nisi hoc ip̄m grā-
de ac p̄difficile onus hodie
no die ad me delatū extitissz
Nulle qdē res vel dignius
vel elegātius mea orōne ex-
ornari debuissz: qz hoc sacra-
tissimū matrimoniū: de cui
laudibz hoc i loco a me dicē

dum est: vbi nulla dicēdi fa-
cultas: nullū tā elegās ac p-
pe diminiū īgeniū satis digne
sufficeret. Cū enī nūbīl tā pre-
claz vel magnificū a me au-
dire possitis: qn meliora ac
graviora reperiant: dicam
tū qd de huiusce rebus orna-
mētisqz ad hāc q celebrata ē:
hodie solēnitatē attinet de sa-
cramēto legitimi amoris. s.
atqz de hoc splēdidissimō cō-
uiuio. Ad cenā enī ad q̄tēpe-
stīue vēim? opipē hō apparū
erat puiniū cui? āplūdo tria
i se p ordinē cōplexa ē: p̄m est
volūtas dispositiua: q veluti
forma cuiusqz rei substantiā
opat vna cū potētia opandi.
Que quidē volūtas largistia
clara et efficac hoc i loco ex-
tint tota cū facultate. Quod
plene verū ip̄e testat effect?
ut ex Augustino colligis. Ex
spē opez clarebūt itima cor-
dis. Rex īsup quātitas abū-
datissime nobis oībus dela-
ta est: tamen hylari facie: tū
diligenti ministrorum ope-
ratu: tum ordine pulcherri-
mo redimitatū extremo. Pre-
tereā quid de rerum libera-
litate: qd de loci claritate qd
de frequētia atqz copia ciuiū
ediserā neqz. n. in p̄natis: sed
in publicis conuiuio solē

Sermōnes

ne vñat vñ maior mofē. Igr
verā glā adipīsci valet: q cū
ctis liberalitatis officijs fun
ct? ē. De hīs baccenīs. De
sacramento legitimi amoris
qd aliū attiet dicē nifi qd nā
diuinaq scriptura & mūdus
ceteris reb? sacris id eē excel
lēti? oñdit. Est. n. societas fz
nāz maris & femie pcreāde
sobol? cā. Uisū ē āt ipossibile
feminā sine mare h? adiplē.
Quaf eoz pñctio vñ ppetui
tas impleat ē necessitas pñctu
ta. Id. n. i certis aīanib? abs
q rōne fit & inqstū nāe capa
ces sūt & pcreādi cā solu: i ci
uib? āt distiguit magis appa
rēt. n. hic auxilia mutua & li
bidinis euitatio: ex q fit vt sa
cramētū celit? sit institutū vt
nra docet fides. Demūz ne
mūd? laberet egit oīp orens
marim? de? vt sacfz istd eēt
pñm vñ & qñ semīariū reipn.
hic seqt soboles hic fratru cō
iūctioes hic incredibīl ac diui
na fāiliaritas. q nihil stabili?
arbitratū ē. Ad oēs preterea
crescūt: fz q mar? cetis ē cele
stia loca implet. Quāta igr cō
tēplatioe: quātoq amore ve
nerari dbeat facillime itelli
git. O liberale itaq institū
tū & hūane vite pñctū. O sa
cissimū mun? a dijs imorta
lib? inctū: & solis hoīb? largi
tū. Quo gñe oīonīs finē facio
post sūptionē ciboz qdā pul
chra regratio. Quūz sepe
mecū repeterē pñes clarissi
mi qd ad sūmos honores mi
hi hac die p vñas reuerēcias
ipēsos posset ingēio vel opa
dignū vñ expectatioe acce
dere nil aliū eo i actu h? dif
ficili? a me excogitari posse
videbā q cū ipō ope ipotētē
nec satis dignū ad fferēdas
grās me sufficētē arbitrabar
Tātis vñs bñficijs non video
nec re nec vbo pñsupplē posse
fi igr p vñs imortalib? d me
meritis paz vob grāz accu
mulate egero: qso atqz obte
stor mee modice factati po
ti? q magnitudini vñoz bñ
ficioz tribuēdū putetis q enī
tāta pōt existē vbertas genij
q tāta dicēdi copia: qd tā di
sertū ac incredibile gen? oīo
nis q qsq possit vñ i me vñ
uerfa pmerita n dico cōple
cti: fz ne impēse nūerare qdē
q hūc meū actualū tātis viris
grauissimis atqz honestissi
mis seruitus hac die vñitare
dignati estis: p qb? & sūmis
& maximis bñficijs vñ mibi
par est: nā cōcessit imortales
ago gratias quātas possum
agamq dam vitā pñmo oī

Nuptiales

potēti deo eiusq; genitrici po-
stremitate dñis & pñib' meis &
successive cūctis hic presen-
tialiter congregatis.

Oro nuptialis cōis fratris
Gregorij Britānici.

Sermo . 28.

Censeo plerosq;
mirari. Rene-
ren. preses ma-
gni ptores stre-
nni milites doctoresq; Exi-
mij. q; ego q; nec auctate nec
copia vlla dicēdi valeo in hō
ornatissimo loco & i tāta pñā-
tissimoq; viroz frequētia cū-
ctisq; scilētib' de pñgio q; q;
ausq; dicē. Et nemo hō veliz
sibi pñadeat spōte hāc a me
susceptam cā. Quinimo ab
amātissimis dilectisq; viris
qb' mēoria bñficij sēpiterna
sū abstrict' magno studio ad
me eē delatā. Qui cū diuti'
excusatoī institissē ipsis mo-
rez gerēdū eē existimauit: ne
vis amicitie a me spreta eē vi-
deret. Si qd itaq; min' ap-
te min' grauit & ornate exñte
fulserit: vos q;so atq; obsecro
pñes hūanissimi nō totū mi-
bi: s; pñz amicis q; mihi hoc
dicēdi on' apposuerē pñz rei
excellētie splēdorisq; vñ assu-
gnādū eē indicetis. Quis. n.
tāta ē eloquij pñātia q; tāta

ai pñict' magnitudine q; pñā-
gal infimomij subaz sua oīo
ne itegerrima explicare pos-
sit. Quisne itūēs se orātē apd
tot grauissimos viros vñdi-
que stipatū nō pñesceret ac
oib' artab' cōtremisceret. cō-
stitutus itaq; añ hūc dignissi-
mum cōspectū pauca admo-
dū de nuptijs dicā: qñ bas
nō eē nō felicissimas neminē
vñm arbitror ignorare. Quā
quam. n. & ab ipsis supis & a
maiorib' nñis multa tradita
sūt: qb' cōmodatissimā & io-
chidissimā vitā agam': tñ q;
nihil in reb' hūanis cōiugio
salubri' atq; pñāti' sit: nō fa-
cile dixeriz. Mā videm' salu-
tē hoīz hūani gñis pñserua-
tionē: vñbis fortunas ac do-
mi sine legitimo pñgatiōis
vñculo stare nō posse. Quaf-
cū dñia illa pñdētia cui' nul-
li sūt fines qñ quēdā mortālē
in tris deū sele itelligeret vñz
ac seīa infimomiali copula
cōglutinanit q; nñm gen' cō-
seruaret āplificaret & cōser-
uatū p spēs īmortale: vt vide-
mus: redderet fornicationes
adulteria icesit' stupra multo
rū deniq; maloz flagitiorūz
gñā p infimomū extingueret.
In quoz locū sola viri & vxo-
ris pñgatio pudiciā a bone-

Sermones

stas & multa ad bñ beateqz
vinendū v̄tutis gñā: nisi suc
crescerēt nisi atqz extaret p̄fe
cto nihil eēt quo in p̄creādis
alēdisque liberis a ritu fera
rū differre videremur. Maz
cū h̄ nobilissimū sac̄z inōcē
tie & puritatis t̄pe istitutū fuis
se ex sacris l̄ris didicerim? sa
tis certe admōiti sum? nos i
nocētes puros itegerrimos ab
oi deniqz luxurie & seditatis
turpitudīe rēotos & alienissi
mos eē debē. aduertim? iūp
p̄res optimi maxias discordi
as truculentissimāqz dissidia
hacvinitate p̄iugij fuisse seda
ta & paces optias diuturnas
qz amicitias hac p̄iugij p̄stitu
tiōe veteres pare & i dies pa
re cōseruareqz videm? scri
psit hystoriarū p̄nceps Titus
Lini? qd Sabini cū Rōanis
vehementissimas inimicitias
accerrīaqz p̄lia iniere p̄pte
rea qd publice viri Rōmani
h̄re Sabinas femias legitti
mas sibi voluerūt vxores po
puli qdē p̄us inimicissimū nō
mō teste Ouidio hoc p̄cilia
ti maritali raptu: sed et pari
tatis seruoze vniti fuere: vt q
antea duas: postea vnā eādē
que colerent vrbē: qdē res
Rōanis tūc pullulātis iperij
firmissima qdā fūdamēta in

iecit. Nisi. n. in suscipiēdis in
ferēdisqz bell' Sabini Rōa
noz comites fuissent nō tot
potētissimū populi nō tot ex
tere natōes q̄ritū diuoi para
uissent. q̄netiam Scipio ille
African? q̄ supior cognomi
natus nō p̄tēt? corā florētissi
mo senatorū ordine i sanctissi
mo Iouis domicilio & i splē
didissimo p̄plo p̄cordiā cum
Tyberio Gracco diuulgas
se. Corneliā quoqz filiā vt est
apud Valeriū maximū p̄ti
nus eū despōdit. Arbitratus
.n. fuit hō & l̄fay p̄tia & eoz
gestoz glia p̄stātissim? p̄cor
diā nunqz illā moriturā eē si
fuisset cū Tyberio affinitate
cōiūct?. Et facta fuit p̄cordia
h̄ & tanqz cōe qdā vinculū
p̄aretē nāqz Cornelia atqz
maritū vsqz ad extremū vi
te spūz mutuo nutriti amo
re. p̄tererea mulier ē hoīs
suauissime vite coadiutorūz
in cui? mutua bēinolētia p̄ge
scat q̄ cū oia sic loq̄t vt secūz
cū q̄ itē res p̄spas letiores ad
uersis vō leniores cōicādo fa
ciat. h̄ oia & alia plā breuita
tis cā scilētio obmuttēda eē pu
tari. q̄z sc̄m i ḡt ē hoc sacz vi
culū qd immortal' de? scitas ipa
istituit q̄z fructuosū q̄z suauē.
iocūdū āplectēdūqz ab oib?

Nuptiales

q̄ p̄ n̄lla religiōe: n̄llaq̄z aut
dine legis aut sacroꝝ cāonū
institutiōe tollat̄ ⁊ veneratōi
marie beat̄e. q̄ quū ita sint tot
q̄z bōa p̄currāt p̄uid⁹ uir āge
lus b̄ritā. dñaz lucia semina
bōestā ⁊ pudicā p̄genitaz ex
boie vno atq̄z spectatissimo
p̄fe. M. legitimā mox ducit
uxorē hac igr̄ gr̄a dñi b̄uam
fimi deū optimū maximū
gl̄iosāq̄z ei⁹ genitricē Mariā
cūctosq̄z sup̄os exorem⁹: vt
huic splēdido p̄ugio imēsa q̄
dā largitate faueāt q̄ sit illoꝝ
potissime s̄z gaudiū q̄z āplis
simas vtutes magnifica ge
sta illustres victorias omniū
mortalū fama celebrant. re
ferant̄ et honores ⁊ gl̄ia. In
p̄mis gñosis hui⁹ ciuitatis p̄
sidib⁹: q̄z p̄ntia plimū has
nuptias illustrant: postreō
vt dicēdi finē iponā eūdē cū
ctoꝝ rex opificē vniūsq̄z su
poꝝ cetū accurate rogabim⁹
vt h⁹ cōiugale fed⁹ sit sponso
spōseq̄z faustū lētū: cognatis
vō amicisq̄z gratissimū. mē
Cōfo cōiugal' cōis fratris
Grego. Bu. Sermo. 79.

U Idē videor. Spectatīf
simi p̄sules vosq̄ne ali
cuius p̄gregij: si i tam
frēq̄nti docuissimoz viroz cō
uētū hoc dicēdi mun⁹ aggre

diar: nō p̄uo temeritatis: at
q̄z isolētie crumie v̄sari. p̄ser
ti quū maiores n̄fos: q̄ hui⁹
scemōi offm̄ suscipe p̄sueue
rūt matura eloquētia sūma
oris faciūdia cetis p̄stāt opoz
tēt. me vō q̄ n̄llo p̄it⁹ studio
n̄llaq̄z dicēdi v̄btate valeon
ne maria ipudētia atq̄z arro
gātia iductū eē existiabit⁹:
quū vos tāto splēdor: tātaq̄z
bēignitate tāta dñiq̄z p̄ndē
tia instructos eē aiaduertovtq̄z
facile vob̄ p̄stet an idoneū cō
sētancūne sit vt cui a teneris
vt appellāt vnguent cū līra
ria p̄suetudie cū p̄nis amici
tie vīcul' dñict⁹ s̄z aliqd̄ mu
nuscūlū h̄ byemali tpe n̄ affe
rē: qd̄ v̄ro honore p̄mō emo
lūmtoq̄z futūz eē p̄fiderē q̄re
cuiel' p̄stā. si d̄ b⁹ faustissimi se
deris copla n̄ tā digna aurib⁹
vris exposuero: q̄so p̄stetis q̄
vos facile mibi p̄cessuros eē
p̄fido si igēij mei opionē f̄cte
itell'exeritis me n̄ vlli⁹ gl̄ie v̄
dicationis: s̄z poti⁹ suoz erga
me meritoꝝ cā i hūc locū de
scēdisse q̄ si vos dōo explē nō
poto cōabor saltē d̄ tā ardua
re q̄z expeditissime q̄q̄z celest
rie a me fieri potit̄ p̄ractare
aures v̄ras irrita q̄dā dicēdi p̄
liritate p̄tūdā. Quā qdē p̄ris
fimi viri cū iter ceteras sciē

Sermones

ne ptes tū ferēdi: arādi: deco-
 ris pascēdi domosq; sūdādi
 disciplineq; castrēsis artifi-
 cia recōditiā eē existimaret:
 qn̄ ⁊ iocūdissimos hoīuz pūi-
 ctus q̄ttidiano cultus: vnaq;
 vinētes iūgēdas eē nō dubi-
 tāt. Sūt ⁊ q; conubia lōge
 magis ceteris p̄stare arbitra-
 tur: maxie cū oīa nob̄ p̄stent
 donēt atq; p̄firmēt: q̄ si terris
 penit̄ abducerent gñis hūa-
 ni cōditionē pua t̄pis exigui-
 tate: oīno interire necesse eēt
 Quo circa ciues ornatissimi
 cōsiderate aīoq; diligēt agi-
 tate: q̄tū in ornāda āplificā-
 daq; re familiaris opportu-
 nitatis cōmodiq; p̄sequat̄.
 Mōne illd̄ p̄cipnū ac singu-
 lare p̄iugat̄ amoris sūdāmē
 tū oīb̄ reb̄ merito qdē atq;
 optio iure p̄ferēdū eē dixerit̄:
 tis: vt p̄bitatē fidē mores: pu-
 dorē puditiā: sedat̄q; cu-
 pidinem pari mutuaq; dile-
 ctioē teneāt āplectant̄: atq;
 p̄seruet̄: ita vt duo corpa vno
 sensu regi gubernari: ac vige-
 re videant̄. Nec veluti in ar-
 mis militū vt̄ ferocitas ma-
 gnanimitas p̄cera denique
 corpa sic ducendas vxores
 maiores n̄ri ea p̄cipue eligi
 voluerūt. Quid expectatis.
 Quid āplī q̄ritis ciues. Si

enī in huiusmodi re: diu-
 turnior eē vellē h̄ p̄fecto dies
 mihi nō sup̄peditaret: vos tū
 nōne lōge magis q̄ ego di-
 cere sciaz p̄cepistis. Quo fit
 vt scilento a vob̄ desiderari
 malī quā inani mea garrula-
 tioē p̄dēnari. Ad hui⁹ itaque
 rei dignitatē p̄ceps me p̄uer-
 tam: ⁊ ad eos s̄mōes p̄ferrā
 de q̄b̄ nuptiaz res agit̄. hōe
 sta nob̄ adest Tadea Britā-
 nica spōsa qdē prudētissima
 p̄bitate modestia idole ve-
 nūstate reuerētiaq; īsignis q̄
 bus qdē vtutib̄ nec a genito-
 re suo iā Antonio Britānico
 nec ab ano qdē sapiētissimo
 atq; eruditissimo viro Bar-
 tholameo Britānico degña
 re vī. Qui cū doct̄ optima-
 rūq; artū sit app̄ine erudit̄
 spectataq; vtute in ātiq̄ Bri-
 tānicorū familia: band iūria
 qdē reponēd̄ eē vī. Subie-
 ctasq; aī oculos: atq; orave-
 stra posit̄ ē ornatissim⁹ ado-
 lescēs. Joā. cimin⁹ bēignita-
 te aī magnitudine: īgenijq;
 acrimonia vrb̄itate īgeniis
 q; morib̄ īfarūq; cupidissi-
 mus ac studiōssim⁹: studiis
 q; hūanitatis ornat⁹ deniq;
 affabil̄ atq; tractabil̄.
 Sermonēs funebres vul-
 garizandi vltra primā ip̄res

Vulgarizandi

fionem editi: pro pueris.

Sermo primus.

Nemo vestrum est viri egregij atq; prudentes q non intelligat miseris mortalibus vitam erumis & calamitatibus plenam ad modicum esse processam. Idcirco quodam singulari beneficio a deo fieri ut preoccupati morte iuvenes in eterne vite refrigerio securi permanant. Quid namq; secundum apostoli verbum: nunc maxime dies mali sunt magni utiq; dei beneficii assequit q de presentis vite periculis in qualicunq; statu salutis evocat. Sapientie quarto: raptus est: ne malicia mutaret intellectum eius: aut ne fictio deciperet animam illius. falsatio enim nugacitatis obsecrat bona & incostantia concupiscentie trasuertit sensum qui malitia consumat in brevi explevit tempus multa: placita enim erat deo anima illi: & propter hoc propteravit educere illum a medio iniquitatum. Nam & de quibusdam pueris: q cum parentibus morte pueniunt sunt a beato Augustino diffinit qd in hoc eis divina clementia providit ne diu viventes malorum patrum vestigia sequerent. Josie quoq;

regi in da p magno beneficio a deo promissus est: ut legitur quatuor Regum. xxij. Qd ipse ad patres suos in pace colligeret ne mala ventura super terram videret. Neq; solum inveni promissus est: sed & nobis. Idcirco in quos enim mediocri dilectione: non q carni tantum dediti sunt: sed & q spiritui obsuare plerumq; non sciunt q: aut amore aut odio finem excedunt. Et subtractio rei amate affectum ad se redire compellit & ordinem suum tenere. Ergo nobiscum agitur qd cum Ezechiele propheta legitur actum cui a domino dictum est Ezechielis. xiiij. filij hominis ecce ego tollo a te desiderabile oculorum tuorum in plaga & non plagas neq; plorabis: & non fluent lachryme tue: igemisce tacetis: mortuorum luctum non facies. Locutus sum ergo inquit propheta ad populum mane & mortua est uxor mea vespere. Hinc etiam Augustinus in libro confessionum: de quodam amico suo defuncto loquens: ita dicit. Domine deus comparaveras olim amicum societate studiorum nimis carum. Et infra. Nam vnde me facillime dolor penetraverat & intime: nisi quia fundam in arenam cor meum: diligendo mortuum quasi non mortuum. Et infra. Domine habes

p

Sermones funebres

qui amate et amicū in te et inimicū ppter te. Nullūz ille earū: ille sociū amittit: cui oēs in illo cari sūt: q nō amittit. Te autē deus nemo amittit: nisi qui te dimittit. Item ali⁹ pro filiis. ¶ Sermo. ii.

In hac vita fratres charissimi diligēdi sunt homines tanquam in carne mortales. Unde Sene. ad Lucil. lib. xi. ep̃la. lxxv. Nō astringit sapiens in amissione liberorū nō amicorū. Eodē enī aīo fert illoz mortē quo expectat suā: mihi quidē amicorū defunctorū cogitatio dulcis ac blanda est: illos enim habui tanq̃ amissur⁹ et amissū tanq̃ habēā. Anaxagoras: quēq; cui⁹ meminit. Valerius Max. lib. v. de parentū moderatione. Audita morte filij: nihil iquit inexpectatū: aut nouūz nūcias. Ego. n. ex me natū sciebā esse mortālē. Ideoq; subiunxit Valerius has voces vtilissimis preceptis ibnta virtus mittit: quas si quis efficaciter aurib⁹ pcepit: non ignorabit ita liberos esse pcreatos: vt memineritis a rerū natura et accipiendi spiritus et reddēdi eo

dē momento tēporis: legem iudici. Atq; vt mori neminē solere qui nō vixerit: ita nec viuere aliquēz quidē posse: qui nō sit moriturus. Adaro noster hominū sniam affirmat de morte: stat sua cuiq; dies et flacus etiā pluribus in locis et maxime. Odarū quarto. Pallida mors equo pulsat pede et c. et alia oda: sed vna oēs manet et nox et calcanda semel via leti: et alijs in locis apud eundē. Sed qd referam multorū sapientium snias cū res i aperto sit: atq; vniuersorū fors sit cōmunis. Inevitabilis enī fati fors est inquit. Q. Curtius titulo. ix. de gestis Alexandri magni. Et quanq̃ durū ac difficile videat liberorū mors aut amicorū tñ nullū aliud q̃ patientiā recti⁹ haberi⁹ solatiū quēadmodū. Orat ad Uirg. de morte quintilij amici. Dux s; leui⁹ sit patiētia: qd ē corrigē nefas. Cui⁹ affirmaēde snie testis pclarus rex David occurrit: cui nimirū de⁹ certa et occulta sapie sue manifestavit. Hic. n. cū p filio egrotāte: vt legit scōi Regū. xij. Se corā dño ieiunijs et lachrymis afflixisset: morte de morte illi⁹ nūciū an-

Vulgarizandi

diffet: de terra surgēs lachrymas absterfit: & cām regit? rñdit ppter ifantē cū adhuc vīneret ieiunauit & flem si forte dñs eū mihi dōarete. Nūc aut q: mortu? est: nūquid eū potero renocare. Ego magis ad eū vadā: ille vō nō reuertet. Si ergo fecit apponi mē fam & comedit & cōsolat? est. **B**ersabee vxorē suā: sed idē rex: postmodū vt legit eodē. xix. cū filiū suū Absalō extin ctū iugeret & incedēs operto capite clamaret Absalō filij mi filij mi Absalō. Correp? a Joab pñcipe militie sue: protin? surrexit: & in porta se dit: sicq; familiā suā desola tam alloquēs cōfortauit. Er go &c. Cōsolatoria in q̄ ostē dit rōnes. x. cōsolatorias sup morte cuiuslibet charissimi.

Valiqud vobis optimi viri con solatiōis iparti ar: sup charissi mi. n. obitu de cem mihi explicāde sunt bre uis rōnes siue cāe quib? ostē dā cuiusq; mortis luct? esse moderādos: ne dicā oīo tol lēndos lachrymādi qdē sunt mortui sed parti? cū hoc hu manitatis offm sit. Neq; enī vt Terētiā? chremes: hu

mani qcq; alienū pnto a me Si qs. n. amici defuncti me rorem pñsus phibere vellet obijcē posse illd. Quidij d re amo. Quis matrē nisi mētis inops in funere nati flere ve tat. nō hoc illa monēda loco est. Cū lachrymas aiūmq; i plenerit egrū. Ille dolor ver bis erudiēd? erit. Rōnes ac quas enarratur? sum: vt ad ppositū redeā: pene oēs aut plures i eplā ad amicū. Cō solatoria. Hieronym? tāgit quāq; alijs verbis. **P**ri ma siquidē est pñsideratio vo lūtatis diuie: cui debem? no strā pformare. vñ dicit Hie ronym?. Si nōs defūctos plāgim? quos tñ resurrectu ros credim?: qd facerem? si mori tantū pñciperet de?. Vo lūtas ei? utiq; sola sufficeret ad solatiū cui nullū pponere debemus affectū: & Seneca ad Lucilliū Placēat homi qcq; deo placet: ob hoc ipz q; deo placet. **S**cda ē cō sideratio eqtatis: q; licitū ac iustū est vniūquēq; qd suū est recipe. vñ ibidē subdit Hie rony. Nihil abstulit tñ qui dignat? ē recipe ppriū credi tū suū fcipe dēnit creditorē. Et nihil aliū dēet quā credi tori suo grās agē mutuātē: &

Sermones funebres

dicere enī Job. Dñs dedit. Dñs abstulit. Job primo capitulo. De hoc crediti redemptione dñi Ecclesiastici. xij. Reuertat puluis in terrā suam: et spiritus redeat ad deū q̄ dedit illū. et Sapientie. xv. Reducit se vnde acceptus ē repetitus aīe debiti q̄ habebat. Tertia est consideratio necessitatu: q̄ scilicet sumus oēs ad moriēdū astricti. Iuxta illā David sentētiā: quis est hō q̄ vivet et non videbit mortē. Genesios. ij. Quacūq̄ die comederis ex eo mortē morieris. Unde in p̄sona dñi. M. defuncti dicūt. Cuius bet vivēti. Ecclesia. xxxviii. memor esto iudicii mei. scilicet mortis sic erit et tuū. Mihi heri et tibi hodie. Unā Augustinus in lib. meditationū capitulo. xx. Hāc vita imortales vocat etiā mortē vitālē. Hic Sene. epi. iiii. Quotidie morimur: q̄ quotidie pars aliq̄ vite demit: et tūc quoq̄ vita decrescit cū crescim: sic et recte mulier illa thematnites. ij. Regū. xiiij. Oēs morimur et q̄si aqua dilabimur. Itaq̄ equanimiter mortē nr̄orū ferre debem? Sene. ad Lucil. que q̄rellā ē qd̄ incōmodū si qd̄ debebat desinere defecit

et Ambro. d. morte saty. li. ij. qd̄ absurdius q̄ ut id qd̄ sis oib⁹ eē p̄scriptū: q̄si speciale deploret. Adors enī eqlis ē oib⁹. Virg. Stat sua cuiq̄ dies Boe. de cōsol. li. ij. metro. vij. Adors sp̄nit altā gl̄iā involuit hūile pariter ac celsū caput: equatq̄ sūmis. Infirma. Jē orat. li. j. carminum pallida mors. e. p. p. pau. regūq̄ turres. Idē. Sed vna oēs manet et nos et calcanda semel via. leti. Idē infra. scilicet oib⁹ quicūq̄ terre munere vescimur. s. mortis palus enauigāda: sine reges: sine inopes arim? coloni. Idē Equa tellus pauperi recludit: regūq̄ pueris. Quintus Lur. lib. ix. de gestis alexan. Inevitabil facti fors ē. Idē Adors et fugacē p̄sequit virz nec parcat i bell' innēte popli tibi? timido ve tergo. Silius italicus. li. viij. Currit mortalis lib⁹ enū. Nec mori bis possedat: fugit hora rapitq̄. Tartareus torrens. Et claudian⁹ de morte. Sub tua purpurei veniet vestigia reges. Deposito luxu turba cū paupē mixti. Oia mors eqs. Judā nō nocētes. Tu requies datura pijs. Te iudice sotes. Impia cogent vite cōmissa fateri.

Vulgarizandi

Apostol' ad hebreos. ix. Sta-
tutū est hoībus semel mori.
Quid multa necessitas, hec p-
bationib' nō eger. ¶ Quar-
ta est cōsideratio fraterne vi-
litis erga ipm defunctū q
p mortē liberat' est a pñtib'
miserijs ac piculis. Uñ Hier-
ronym' vbi supra. Tot ipu-
gnationes diaboli: tot seculi
clades euasit. Tot corpis bel-
la: et lachrymas fundis: qñ
nescias qd in teipso quotidie
patiaris: pp hoc. n. et dñs di-
scipulos admonet dicēs. Si
diligereitis me: gauderetis
vtrq; qā vado ad pñem. Jo.
xiiij. Alta hec breuis et erum-
nis plena. Uñ et Aug. b cō-
siderans dicebat. Optima q
q; dies miseris mortalibus
eui. ¶ Prima fugit: subeūt mor-
bi tristisq; senectus Et labor
et dure rapit iclemētia mor-
tis. Uñ optime sensit. L. Le-
sar: vt est apud Salustium.
In luctu atq; miserijs mor-
tē erūnarū requiē nō crucia-
tū: ea cūcta mala mortalinz
dissolū: vt habet. xxij. q.
vij. c. licite. Oīa cū morte sol-
uunt'. ¶ Quinta est cōsidera-
tio diuine dispositionis que
nouit: quādiū expediat hoī
vīe et qñ mori. Uñbi dicit
Hierony. ¶ Plāgm' bñficia

dei q nouit qd nre pñtet infir-
mitati: hoc ē qd dicit' ab ipō
dño Math. vi. Scit enī pñ
vester: q; his oīb' indigetis.
Nunc et Aug. in lib. solilo-
quior. De salute inquit cor-
poris mei: qd dñi qd mihi vti-
le sit nescio: tibi qdē dñe hoc
cōmito. ¶ Prima pe. ij. Oēm
solicitudinē vñam pñciētes
in eū q; ipsi cura est de nobis
Nunc scētie illā nō incōmo-
de Socratis adiecerim cui?
Valer. Max. meminit lib.
7. Socrates hūane sapientie
qñ quoddā terrestre oraculū
nihil vltra petēdū a dijs im-
mortalib' arbitrabat': q; vt
bona tribuerēt: q; hi demū
scirent: qd vnicuiq; esset vti-
le. Nos aut' plerūq; id votis
expeterem' qd nō ipetraisse
meli' foret. ¶ Sexta est cō-
sideratio inutilitatis. s. luctus
et tristitie q nec pñt mortuū
ad vitā renocare: nec a pena
liberare. vñ ibi hiero. Uide
queq; si dolori debeat aliqd
cōcedi vbi sine aliq remedio
pōt animus fatigari. Unde et
Jo. memēto mei de': q; ven-
tus ē vita mea. et nō reuertē
oculus me'. Recte ecclesiasti-
cus. xxij. ca. Modicū plora
sup mortuo qm regeuit. Et
item de fieri. 38. Nunc nihil

Sermones funebres

pderis & te ipsum pessimabis
hinc & Augu. Cur emittis la-
chrymas p maxillas cū resu-
scitare nō valeas quē ploras
Id circo recte Oratius Me-
cēati suū lugēdū obitū vetat.
bis v̄bis. lib. cammi. Absint
inani funere nenie: luctusq;
turpes: & q̄rimōie. Lōpesce
clamorē: ac sepulchri: mitte
supuacuos honores. **S**e-
ptima p̄sideratio pprie dāni-
ficationis q̄ cordi ex luctu &
ale p̄uenit. vii eccl. 30. Mul-
tos occidit tristitia & non est
utilitas in illa: & puerb. xv.
Sic tinea vestimento & ver-
mis ligno ita tristitia viri no-
cet cordi Unde & Eccl. 38.
Repelle tristitiam a te neq;
enī est cōuersio: & huic nihil
pderis: & te ipsum pessima-
bis. Octaua est p̄sideratio p
pprie utilitatis q̄ de ip̄a mor-
te prouenit. Sepe amici iter
salutis impediūt. Naz & cor-
diligētis ad mūdū allicinūt:
& eorū calāitates offēdūt. Et
vt dic Aug. sup Gen. Sepe
offendit de' ne offēdat ami-
cus. Ad hoc valet exemplū.
Augusti. et Ezechielis supra.
Nona ē p̄sideratio future
resurrectionis. s. in q̄ ad vitā
reducēt q̄ cū dolore amit-
tant: iuxta illud Apōst. p̄ma

ad Cor. xv. oēs qdē resurget
mus: hec p̄sideratio d̄z eē in-
gētū p̄solatio s̄z illd Apōst.
1. Thessalonicē. 4. Nolum⁹
nos ignorare de dormiētib⁹
vt nō cōtristemini. Et Hiero-
nymus ad Theodorā de
morte lucini viri sui. Aduer-
sus ergo mortis duritiā & cru-
delissimā necessitatē hoc so-
latio erigimur q̄ in breui vi-
suri sum⁹ eos q̄s dolem⁹ ab-
sentes. Neq; enī mors: s̄z dor-
mitio & somn⁹ appellat⁹ &c.
Ambrosi⁹ de morte: Saty.
lib. ij. Mortē itaq; pbamus
nō esse lugēdāz. Primo q̄
cōis est ac d̄bita cūctis. De-
inde q̄ nos a seculi hui⁹ ab-
soluit erūnis. Postremo q̄
admodū somni a labore mū-
di regescē facit in spe resurre-
ctionis. Idē lib. p̄rio. Cessa-
būt igit lachryme mee: quia
d̄z aliud iter fidos & p̄fidos
iteresse. De fide resurrectio-
nis dicit Lactāti⁹ lib. iij. ad-
uersus si. reli. de immortalitate
iustorū. Si vita in dei religio-
ne trāsacta sit: mors malū n̄
sit: q̄ trāslatio est ad immor-
taliatē. Si aliter sit malū sit ne-
cessē ē: quomā ad eterna sup-
plicia trāsmittit. Ergo si bo-
norū mors malū nō est: imo
bonū quod felicitatē tribuit:

Vulgarizandi

cor mortuū lugem? imo: vt
Hierō. ad Theodorā vbi su
pra. Nos dolēdi magis qui
stam? in p̄lio: vulnera accipi
m? vitis sordidamur. De
cina cā fuerit: si nos amici
iusti hac in vita dilexē: vtiq;
ē i eterna diligūt: nosq; me
ritis suis dirigūt. Un̄ Augu.
in lib. 8 cura p mortuis ge
rēda. Mater inq; mea q me
terra mariq; secuta ē: vt me
cū viueret: absit vt nūc vita fe
licior crudelis a deo vt cū ali
qd cor meū angit: filiū tristē
nō p̄solet: quē vince dilexit:
quēq; nūq; mestū vidē volu
it. Idez lib. Confessionū. 9.
Dñe i sinu abrahe viuit ne
brudins: dulcis amic? mens
Tu? at adoptiu? ex liberto
filius. Ibi inq; viuit. vñ me
m̄ta hominū i expertū in
terrogauit. Iāq; nō aurē ad
os meū pōit: s; spirituale os
ad fontē tuū. Ubi felix sine si
ne q̄tū pōt p aniditate sua sa
piētiā tuā bibit. Nec sic eum
arbitror ex illa iebuari vt ob
liuiscat mei: cū tu dñe quē il
le potat: mēor sis nfi. Lypri.
lib. 8 mortalitate. Nō sūt lu
gēdi ffes nfi accersioe dñica
de seclō liberati: cū sciamus
eos n̄ amitti: s; p̄mitti: et Am
brosi? vbi supra. Quid te mi

ff amantissime fleā: q si mihi
erept? es: vt eēs oīuz: nō enī
pdidi vsū tuū. sed cōmutauī.
An̄ corpe īseparabit: nūc in
diuidu? effectū. Manes enī
mecū ac sp̄ m̄aebis nūq; te
patria mihi eripuit: nec mi
hi patriā vnq; p̄tulisti: et nūc
alterā p̄stitisti. Cepi iā enī ibi
eē pegrinus vbi melior mei
portio ē. Cūq; si qdē i me
tor? fui: s; i altero nfi ps ma
ior ambōz. Uterq; at eram?
in xpo: in q et sūma vniuersi
tatis: et portio singulorū ē. ita
q mihi para frater p̄fortinz
hospicij: ne q̄so diu deseras
cupientē tuū: properatē expe
cta festinatē adiunna: et si diu
ti? tibi morari videor: accersi.
Sermo in quo triplicē lu
gēdi modū demonstrat. iij.
Ideor ornatissimi vi
ri nōnullos ex vob p.
U ping sui morte merore
affici lachrymasq; fūdē: cui?
ego rei nōnulla me admira
tio tenet cū nouerī triplicē lu
gēdi cām eē. Unā qdē n̄ cul
pa carētē: alterā vō honestaz
ac decētē: tertiā oīo culpabi
lē: has cās breuiter explica
bo. De hinc 8 luctu tēpan
do vba n̄ icōmode adiunxe
ro. Est itaq; prima in causa
de morte amici: rehemēs tri

P 4

Sermonēs funebres

tristitia semp mala atq; dam-
nāda ē hac Ecclesiastici. 38.
A tristitia festinat mors et co-
opit vntez: et tristitia cordis
flectit cernicē ab hac inq; fe-
stinat mors: idest cito vel de
facili puenit aīeī damnatio:
et et corporis destructio: q; spi-
ritus tristis exsiccat ossa. Psal-
terio. xxvij. et coopit vntu-
tē idest enernat bñ agēdi for-
titudinē et flectit cernicē et de-
bilitat mētem. Est in scōa cā
cōpassio ē morte amici cui
rei exēplū sumim⁹ de deo q
et ipse mortuū Lazarū flevit
et arguit xps indeos tanq; in-
sensibiles. Math. xj. lamēta-
uim⁹ et nō plāristis: et Apost.
quosdā arguit q; eēnt sine af-
fectione. David q; planxit
se ferē nō mō suos vex et int-
micos: vt Saul et suos scōo
Regū pmo. Et Abner pñci-
pē exercit⁹ aduersarij. Ibi-
dem. 3. Ideo recte dicitur
Ecclesiasti. 38. fili i mortuū
prodne lachrymas: et qsi du-
ra passus incipe plorare. Be-
ne qsi dura passus: ac si ipse
patereris angustias: quas mo-
riēdo passus est ille: debem⁹
de alioz miserijs dolē. Apo.
i. Corin. xij. Si qd patit vnū
mēbz patiūt oīa mēbra. Et
ad. Ro. xij. Gaudē cū gau-

dētib⁹ flere cū flētib⁹. Cui cō-
cordat Horati⁹ i poetica: vt
ridētib⁹ aridēt ita flētibus ad-
sūt hūani vult⁹. Quēadmo-
dū de bñō Martino dicitur.
Ipsū ē flere martinū et pinz
est gaudē Martino. Hinc et
Ambrosi⁹ de morte saty. Mō
grauē inq; lachrymis cōtra-
rim⁹ culpā. Ali⁹ est enī do-
lor nāe aliud tristitia diffidē-
tie. Et plurimū refert deside-
rare qd habueris: et ingē qd
amiseris: nec solus dolor bz
lachrymas s; bz et lector la-
chrymas suas: et pietas flētū
excitat: et oīo strātū rigat. Ip-
seq; lachryme dulces sunt ip-
si fieri iocūdi: q; extinguif
ardor aī: et qsi relaxat⁹ eua-
porat effect⁹ vnde. Quid de-
trist. Strangulat inclusos do-
lor: atq; cor estuat intus. Co-
git⁹ et vires multiplicare suas
Luct⁹ aut ille de q; tertio suz
pollicit⁹: ē q nec tristitiā ac-
cipit: nec cōpassionē q; neq;
scōm nām: neq; scōm grām
a plerisq; amici diligunt vel
propinq. Et fere oīam ami-
citia tēporib⁹ nris: vel ficta
est vel mercēaria. Un⁹ et ficte
lachryme fundunt in morte
et de his q; ex amicitia ficte p-
cedūt. Dicit Seneca ad Lu-
cil. Quis ferat bos qui negli-

Vulgarizandi

getissime: cū amicos habue-
 riz misime lugeāt: nec amāt
 quēpiā nisi p̄diderint: id eoq;
 tūc effusus meret: q; vexant
 ne dubiū sit an' amauerint: se-
 raq; iudicia affect? sui q̄runt
 Et he q̄dez lachryme: facile
 restringunt: citoq; arescunt.
 Ut enī dīc. Ad. Tul. Nihil
 lachryma citius arescit. De
 huiusmōi ē lachrymis fictis
 etiā Qui. de re. amo. vi. fletet
 oculos erudiere suos. De il-
 lis autē q̄ p̄cedūt ex amicitia
 mercennaria. dicit Iuena.
 Ad iore tumultu plangunt
 nummi q̄s funera fingit i oc-
 casū sūma deducē veste: cō-
 tētus vexare oculos humo-
 re coacto. Ploratur lachry-
 mis amissa pecunia veris.
 Quid de impijs filijs dicaz
 q̄ parentū nō mō morte non
 morēt. S; letant q̄si heredi-
 tatis q̄s p̄fundē turpib? volu-
 ptatib? cupiūt r̄licti sint dñi.
 Et si forte plorauerint: inanis
 ac brevis ē eorū fletus magis
 q̄ in risum pr̄punt lamen-
 ta q̄ cōpassionē: quēadmodū
 P. mimus: cuius meminuit.
 A. geli? in noctib? atticis di-
 cit. Heredis fletus sub p̄sona
 risus est. Tristitia autē ois
 ac fletus moderāda sūt: ne in-
 tristitia in mortiferā declinet

q̄ mētē absorbeat: iuxta illud
 ij. ad Corin. ij. de quodā di-
 cit. Cōsolamini illūne forte
 abūdāiori tristitia absorbea-
 tur. Abūdās tristitia q̄ ma-
 xime solet respicere damnū
 p̄prium mortez opeat scdm
 Apōsto. secūdo ad Corin. 6.
 Jō dī. Ecclesiastici. 30. ne d̄-
 deris tristitiā aīe tue nec affli-
 gas te in consilio tuo. Et rur-
 suz docet. Ecclesiastic? .xxij.
 Temperate luge: cūz lugen-
 tibus & compati aliorum mi-
 serijs & defectibus.

¶ Ad oralis luctus.

¶ Sermo. v.

Actus mortui
septem diebus.

I. Eccle. xxij. mo-
 ralis aut luctus
 mortui septē die-
 bus: q; septē dies peccatoris
 q̄ mortu? est morte: culpe sūt
 septē partes p̄speritatis mū-
 dane. v; potentia vel gloria
 singularis scientia: secularis
 fama: popularis sanitas cor-
 poralis: voluptas carnalis:
 abūdantia tēporalis: securi-
 tas mundialis: de qb? dicit
 Job. 31. Ducūt in bonis di-
 es suos & in p̄cto ad infer-
 na descēdunt: de qb? intelle-
 xit Orat. l. ij. in carminibus
 cū de diuīte loqueret. Vul-

Sermones funebres

la certior tñ rapacis orci sine
destinata aula dimitte manet
beru. Et Sap. 6. potētes po
tēter tormēta patient. Ideo
Hieremias. 17. Diēhoīs nō
desiderant: tu scis. Pro his
ergo peccatores. j. ad Thimo.
5. lugēdi sūt: qm̄ ipsa p
speritate mortui sūt fm̄ illud
vidua q̄ in delicijs est vinēs
mortua est. Un̄ dies hos lu
gebat Job dicēs. 3. c. p̄pere
at dies in q̄ nat⁹ sū. Et hiere
mias. 20. Maledicta dies i
q̄ nat⁹ sū: finis. ¶ Sermo in
quo mortē docet nō timēdaz
aliquā amplectendam.

¶ Sermo. vj.

Ors per se timē
da nō est. Pro
mo qdē q: nullo
pacto euadi pōt
Seneca d̄ re. fo
ret. Stultū ē timē qd vitare nō
possis. Idē ad Lucillū Episto
la. lxxvij. Nemo tā iperitus
est vt nesciat qñq: sibi mortē
dū eē ⁊ tñ cū ppe accesserit:
perguersatur tremit: plorat.
Mōne tibi videt stultissim⁹
q̄ fleuerit qd añ mille annos
nō vixit: eque stult⁹ ē q̄ flet q
post annos tres non vixit.
Nec paria sūt nō eris nō fui
sti: vtrūq: tps̄ alienū ē Job
30. scio q: mortui trades me.

vbi cōstituta ē dom⁹ oī vñz
ti. Cui cōsonat Ouidius in li
bro metamorphoseos: oīa
debentē morti pauloq: morā
ti: Seri⁹ ac citius metam p
peramus ad vnaz: Idē lib.
aino. s. oē sacz: mors iporu
na p̄pbanat: oīb⁹ obscuras
inijcit illa manus. Sen. in
Thieste. Vite nimis audax
est qsq: nō vult mūdo secuz
pereunte mori: ⁊ Lucanus
mors vltima pēa ē: nō metūē
da viris: Tibullus cuiusq:
rapax mors venit. Et illd̄ ho
monee ad p̄ngē timetū: par
ce tuaz. cō. fl. q̄s vinere. s. q.
m. sol. ir. Mil. p. l. nec. p. f.
m. x. h̄ oīs exi. vn⁹ bz. Mā ti
mor: mortis infidelitatis est si
gnū. Un̄ Cypri. martyr lib.
de mortalitate ei⁹ ē ingt mor
tē timē q nō vult ad xpm̄ ire.
Et ei⁹ est nolle ad xpm̄ ire q
nō credit se cū xpo icipe re
gnare. Deniq: mortē timere
signū est desperationis ⁊ male
cōsciētie. Mā q̄ hāc vitā dili
gēs timet mortē: similis ē la
troni q̄ suū diligit carcerem:
nec vnq: vellet egredi quia
nollet ad patibulū duci: vn̄
Cyprianus vbi sup̄a. Ei⁹ ē
in mūdo diu velle remanere
quē mūd⁹ oblectat quē secu
lū blandiēs ac deinceps ille

Vulgarizandi

cebus terrene voluptatis in
 uitat. Adon ergo timeat quē
 ad secundā mortē de hāc mor-
 te trāsire cōstat: Adon time-
 at cui hoc longiore mora cō-
 fert: ut cruciat? et gemit? in-
 teri differant. Nō est igitur
 mors timēda: sed poti? cōte-
 nēda: q: vita fragilis ē et ideo
 cōtemptibilis s: illd Jaco. 4.
 Que est. n. vita vīa: vapor ē
 ad modicū parēs. Uñ Sene-
 ca hec cognoscēs libro de nā-
 lib? qstionib? ait Contemne
 mortē: et oīa q ad mortē du-
 cunt cōtempta sunt: sine bel-
 la: sine naufragia: sine ruina-
 rū pondera: Itaq sicut dicit
 Tullius in catone maiore.
 Mediatū esse d: ab adole-
 scētia: ut mortē negligamus.
 Adon: vō facili? cōtemnit
 a bonis q: a malis: a panpe-
 rib? quā a diuitib?: a senibus
 quā a Iuuenibus: a miseris
 quā a felicib?: a bonis nūq:
 quia vitā presentē nō repu-
 tāt: sed meliorē expectāt secū-
 dū illd ad Hebreos. xij. Nō
 habem? hic manētē ciuitatē
 sed futurā inquirim?. Ad ali-
 vō q: solē pferē vitā diligūt:
 quicqd dilexerūt per mortē
 amittunt. Jō dicit in Eccle.
 xli. O mors q: amara ē me-
 moria tua boī pacē habēt in

substantijs suis vero quieto: et
 cui? vie directe sūt in oībus
 et adhuc valēt accipere cibū
 hinc ergo recte dicit. Tulli?
 in parad. Adon: qdē his quo-
 rū cū vita extinguunt oīa ter-
 ribilis est nō at his quoz la-
 us emori nō pōt. Ceterum a
 pauperib? q: a diuitib? faci-
 lius cōtemnit: q: quāto mi-
 nus hūt in mūdo q diligant
 tāto magis expediti mortem
 expectāt. Scdm illd Eccle.
 xli. O mors bonū est iudiciū
 tuū homini indigenti et qui
 minorat virib?: hinc Theo-
 dorus Lyreneus: ut refert
 Valer. max. de libere dictis
 cū regē Lysimacū increpasset
 et ob hoc eū ille cruci affigi.
 iussisset. Terribilis ait hec sit
 purpuratis tuis pena mea
 quidem nihil interest hūmi-
 an sublime putrescas. Ideo
 recte secundus philosophus
 Adon: est panor diuitū de-
 fiderium pauperum. Item
 a senibus quam a iuuenibus
 quia sicut dicunt sancti Am-
 brosius et Bernard? Adon:
 quidem iuuenibus est in iussu
 dijs. senibus autē in iannīs.
 Unde et Tullius. in. Cat.
 ma. Adon: inquit contingit
 adolescentibus aduersante
 et repugnante natura: ideo

Sermones funebres

gravis: senib? vō venit tāq? sponte nulla vi adhibita: iō lenis. Ponit exemplum de frugibus.

TDeniq? a miseris facili? cōtēnit q? a felicib? qā sicut dicit Ecclesiastici. xxx. Melior est mors q? vita amara. L. Cesar in Catilinario Sa. lustij. in luctu inqt atq? miseris mors erumnarū requies est nō cruciat? Nō solū aut cōtēnēda ē vex? a viris dū taxat perfectis amplectēda. idest hilariter et amabiliter suscipienda.

Primo qdē qā iudicium dei est: et hoīs iusti est diligere iudicia dei: qā iudicia dñi vera iustificata in semetipsa. Un? et Ecclesiastic? .xli. Mōli timē iudiciū mortis. Hoc enī iudicium a dño oī carni. **A**lia rō quia finis peccati mors est: et iustus d? optare peccati finē vt iusticia pma/ neat. Un? Dame. ix. finē accipiat pctūm et deleat iniquitas et adducat iusticia sempiterna. Hinc et ambro. de bo. mos. gravior est ad peccatū vivere: q? in peccato mori: qm̄ impius peccatum auget quādiu vivit: et si moriat? peccare desinit. iuxta illud Ec/ clesiastici. Mors vivēti pre-

fertur: q? scilicet peccare desist. Et mortuo nondū natus quia peccare nesciunt.

Tertia ratio quia morstī morē mortis aufert: q etiam ipsa morte quodāmodo gravior est. Unde Hieronym? de vita Malchi. Gramor expectata mors quāz illata. Et Seneca libro Declamationū. Crudeli? est quā mori mortē timere. et Ambrosi? d bon. ma. Nō enī igit mors gravis: sed metus mortis.

Quarta ratio: q? mors nihil aliud ē quā effractio carceris. Unde Psalmus edue de carcere animā meā similiter Apostol? ad Roma. vij. Infelix ego hō quis me liberabit de corpore mortis huius. **Q**uinta ratio est: quod naturalis debiti est solutio. Unde Varro. in sententijs ad Atheniensin? auditorē: cum natura inquit ligat qui mori grane fert: duplexq? malū est: cum moleste ferimus qd necesse est.

Sexta ratio est quia ē periculorum evasio: quibus vndiq? obsessi sum? iuxta Aposto. ij. Corinthios. xj. Periculis latronū periculis flū. Hinc etiam Ovidius in epistola. Occurrunt animo: p-

Vulgarizandi

eundi mille figure. Ad orisq;
minus pene: quā mora mor-
tis habet.

Septima qz: miseriarum
est finis & obliuio. Un̄ Am-
brosius de bo. Ad o. Nulla
pōt esse iocūditas inter has
vite nre amaritudines & plu-
ra ifra. Un̄ & Job diē q nat⁹
fuerat perire optauit. Quasi
pncipiū maloz optauit diez
perire generatōis vt diē reci-
peret resurrectiōis. Deniq;
quidā ferūtur populi: q ort⁹
hominū lūgerēt: obitusq; cū
gaudio celebrarēt eo qd ex
hui⁹ mūdi piculis emerfisset
Nos quoq; dies natales san-
ctoꝝ obliuiscimur: & eū quo
obierūt diē celebri solēnitate
renonam⁹. hic Apocalypsis
14. Amō iā dicit spūs: vt re-
gescāt a laborib⁹ suis. Post
laborē igit p̄sentis vite gescē-
dum est: qz vt ait Ecclesiasti-
ci. 30. Melior est reges eter-
na q̄ lāgoꝝ p̄senerās. Et p̄se-
cto bñ dī ab eodē septē: meli-
or est dies mortis q̄ dies na-
tuitatis. **O**ctaua rō quia
mors eterne ac iocūde vite:
īgressus est. Hinc Lyprian.
vbi supra. Nō est exit⁹ iste s;
trāsīt⁹ & itinere tpali ex curso
ad eterna trāgressus. Iccir-
co ē Lactāti⁹ refert⁹. Adulti

ex p̄bis: qz eternas esse aīas
suspiciabātur. tanq̄ in celum
migraturi eēnt: ipi man⁹ sibi
met itulerūt vt Cryfipp⁹ ac
zeno. Empedocles: & ex Ro-
manis Lato. Iō Seneca in
agamēnone dicit qd rudis ē
Tyrānus q morte penā exi-
git: qz. s. ipsū a pena liberat
quē punire se credit. **M**or-
na & vltima rō: qz. s. ex mor-
te multiplex nobis bñficiū p-
nenit. Un̄ Ambrosi⁹: vbi su-
pra morte inqt martyꝝ ē reli-
gio defensa: fides cumulata
ecclesia roborata vni⁹ ē mor-
te mūdus redēptus est vni⁹
mors. Vltima oīum est: morte
illius signamur. Ad ortē eius
orādo annūciam⁹. Ad ortem
ei⁹ offerētes p̄dicam⁹. Sola
mors īmortalitatē q̄siuit atq;
ipsa mors seipsam redemit.
Alius Sermo funere⁹ i q
bonis mortē eē appetēdā &
mal⁹ formidabilē demōstrat

Sermo. 7.
Pro licet ex p̄-
dictis cāis ama-
bilis sit mors. Et
bonis dūtāt vi-
ris appetēda: malis tamē for-
midabilis est. Unde de mor-
te sicut de sacramētis dici po-
test vt Augustin⁹ qd bonis q
dem vtilis: malis aut̄ inutilis

Sermones fúnebres

Unde Cyprianus: vbi supra
mortalitas ista xpi hostib?
pestis est: ei? aut seruis salu-
taris excessus ē. Et Ambro-
sius vbi supra. Mors inquit
corpi iustis videt bona sed
plerisq; metueda: iustis nā-
q; quietis est port?: nan fragi-
luni vero putatur nocentib?
De morte bonorū i psalmis
p̄ciosa in cōspectu dñi mors
sanctorum eius. Et Apoca.
xiii. Beati mortui qui in do-
mino moriunt. Causa et vi-
ta mortem faciunt p̄ciosam:
vt dicit Bernard? in episto-
la de Machabe.
De vita dicit Augustin?
Non est putanda mors ma-
la: quam p̄ba p̄cessit vitā: et
Tull? nequaq; viro forti tur-
pis mors accidē pōt. De cā
dicit Ecclesiastici. iij. Pro
iusticia agonizare p̄ aia tua
et vsq; ad mortē: certa pro iu-
sticia. Et vt Augusti. Mar-
tyrē nō facit pena: sed causa
in sermone de marty. Et du-
plex qdem martyriū est. Vñ
Cyprian. vbi supra Aliud ē
martyrio defuisse ai: et aliud
aio defuisse martyriū. Nec
de sanguinē martyx querit
sed fidē. Naz nec Abraam:
nec Isaac: nec Jacob occisi
sūt: qui tamē fidei et iusticie

meritis honorati: iter patris
archas primi eē meruerunt.
Hec ille quib? verbis oñdit
martyriū volūtatis et operis
De morte vero malorū dicit
psalm? Mors peccatorū
pessima: mala quidē est: ga-
vitā presentē quā solam dili-
gunt: extinguit. Deior quia
penitētie locū excludit. Des-
fina quomā ad eternā mor-
tem ira perducit.

¶ Sollicite mortē expectan-
dam docet.

¶ Sermo. viij.

¶ Vltis ex causis
fratres charissi-
mi: qui ad hui?
enim dilecti nři
fun? cōuenistis
vt aliqd boni operis vři vti-
litatis reportetis mors a vo-
bis vigilāter atq; sollicite ex-
pectāda est: iuxta illud Job.
Cunctis dieb? quib? nūc mi-
lito et expecto donec veniat
imitatio mea. Unde et Qui-
di? Metamorphoseos. Sz
scilicet vltima semp expectā-
da dies homī est: dicitq; bea-
tus ante obitūz nemo supre-
ma q; funera debet. Et pro-
fecto sollicite expectāda: ga-
insperate frequēter accidit.
vt Ecclesiasti. ix. Nescit ho-
mo finē suūz sed sicut p̄sces

Vulgarizandi

capiunt hamo: et sicut aues
comprehendunt laqueo sic ra-
piuntur homines tempore ma-
lo: cum ex templo superuene-
rit. Ideo dicitur a domino.
Marc. xij. Videte vigilate
et orate. Nescitis enim quan-
do dominus domus veniat:
sero an media nocte: an gal-
li cantu: an mane: ne cum ve-
nerit repente inueniat vos
dormientes.

Uigilanter quoque dixi ex-
pectanda morte: quia mul-
tiplici via venire solet: ut est
apud prosperum in Epigram-
mate. ferro. p. f. vin. al. ca.
mille modis. m. m. r. u. ho-
mines et Ouidius in episto-
lis. Occurrunt animo perem-
di mille figure. Adorset mi-
nus pene quas mora mortis
habet. Expectanda ergo est
benenitendo iuxta illud Oui-
di in amoribus de Tibullo
mortuo. Uine pius: monere
pius: cui conuenit illud. Stra-
tij i Thebaide libro. vij. Ite
alacres vestri: nunquam mori-
tur honores. Precipue in
ipso mortis articulo vigilan-
dus est: ut de Jona. ij. capit.
Cum angustiares anima mea
in me domini recordatus sum.
Alia translatio habet. Cum defi-
ceret. Ex quo discimus sicut

super eum locum dicit Hierony-
mus: eo tempore quo vita nostra
deficit et corporis compago di-
uellitur: non vos debere cogi-
tationem aliam nisi ad deum
vertere. Unde beatus Martinus
morte imminente: quia
ubi amor ibi oculus. Oculis
ac manibus in celum semper
intentus: finite inquit: me ce-
lum videre: ut spiritus dirigatur
ad dominum.

Sic vigilanter expectan-
da: et cum venerit vincenda
i. fortiter tolleranda. Sene-
ca epistola. lxxij. Non est
mors ipsa per se gloriosa: sed
fortiter mori gloriosum est.
Et Marcus Tullius. i. Tuscula-
nis libro primo qui non mori
do quia mori necesse: verum
etiam quia nihil mors habet
quod sit horrendum qui mor-
tem non timet: magnum sibi
presidium ad vitam beatam
comparat.

Iugiter memoranda.

Sermo. ix.

Orem dilectis-
simi quam in-
evitabilem vi-
detis: iugiter me
morie recolenda
moneo: iuxta verbum Eccle-
siastici. Ademor esto iudicij
mei. Et hoc precipue per tria.

Sermones funebres

Primo qz huius memoria plurimū necessaria ē ad eni/landa peccata. Iuxta illud Ecclesiastici. vij. In oībus opib⁹ tuis memorare nonis/finia tua. ⁊ in eternū nō pec/cabis. Ita sicut dicit Grego/rinus in Ador. lib. vj. Que sit carnis suba testantur sepul/chra. Nihilqz sic ad eius de/sideriū donandū: valet quaz vt qsqz qd diligit viuūz: qle sit mortuū penset. Sed faci/le huiusmodi memoria labi/tur. Exemplū porci. Uno ca/pto ad imolādū: oēs clamāt ⁊ grūiūt. sed statiz obliti ad cibū recurrūt: sic hoīes alio/rū plāgūt obitū: sed statiz: ⁊ amici ⁊ sui obliti sūt. Et hoc precipue diuitib⁹ ⁊ honora/tis accidit. Prosperitas enī obliuionis est mater. exem/plū in Genesi. xl. de Ioseph ⁊ Pincerna. Succedētib⁹ reb⁹ oblitus est pincerna in/terpretis. Unde Psalm⁹ hō cū in honore eēt nō intellexit cōparat⁹ est iumētis insipie/tib⁹: ⁊ similis factus est illis. Idcirco a dño diuitib⁹ dicit Luce. vj. Ne vobis diuitib⁹ q habetis cōsolationē vestrā

Secūdo mors memoran/da est vt scilicet cōtra illam qñ subito venturā nos ppa/

remus scdm illud Luce. xij. ⁊ vos estote parati: qz qñ ho/ra nō putatis fili⁹ hoīs vēiet. Trib⁹ ergo se pparare dēz Videlicet p amarā cōfessio/nē. Ecclesiastici. xvij. Ante mortē cōfiteri: a mortuo qñ nihil perit cōfessio cōfitebe/ris vinēs viuus ⁊ san⁹ cōfiteberis. Et hoc iuxta psalmi/stā: qñ nō est in morte q me/mor sit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi.

Per bonoz opū multipli/cationē. Quomā de talib⁹ di/cit Apoc. xiiij. Opa enī illo/rū sequunt illos. Cū ⁊ pro/uerbiorū. vj. Uade inquit o/piger ad fornicaz ⁊c. Psalmus. Labores manū tuaz ⁊c. ⁊ Ecclesiastes. ix. quecūqz potest man⁹ tua instanter operare ⁊c.

Itē p testamēti ordinatio/nē iuxta qd Ezechiel regi di/cū est. Isa. xxxviii. Dispōe domui tue: qz morieris tn. ⁊ nō viues. Et re vera fatui ⁊ i/sensati sunt q vsqz ad mortis articulū testamētūz condere differūt psertiz cū incolumi/tatis tpe factū nihil obesset: immo plurimum suffragari posset. Ante mortē nō confir/mari valet vt Aposto. ad he/breos. ix. vbi testamentū est

Vulgarizandi

mors necesse est itercedat te
statoris: testamētū enī ī mor
te cōfirmatū est. Alioqn nun
dū valet dū viuit q testat? ē.

Tertia rō est qua mortez
recolē debem? vt ipsorū mor
tuorū quos viuos dileximus
nris suffragijs adiueim? ele
mosynis: ieiunijs ⁊ ofonib?
⁊ alijs etiā bōis operib?: vt
dicit Ecclesiasti. vii. Ador
tuo nō prohibeas grām. Et
scōdo Machabeorū. xij. Sā
cta ⁊ salubris est ⁊c.

Sermo funereus in quo
monet mortales mori debe
re discere. **S**ermo. x.

Quotidiana ex
peritiā mone
mur. frēs cha
rissimi vt mori
nos debere dis
cam?: ⁊ tñ eternos nos cre
dim?: rebus que multo plus
dāni quā vtilitatis afferunt:
studiū ipendim?. Hinc per
necessario studio nō iā mul
tū: sed minimā tantū operaz
dare negligim?. Hic doctor igr
vos vsu quodā assiduo disce
re mori. Juxta illud Cicero
nis in Tusculanis libro pri
mo. Ois inquit vita philoso
phorū: vt ait Lato. est mortis
cōmentatio. Nam qd aliud
agimus cū a voluptatib? cor

poris: ⁊ a reipu. negotijs ani
mū seuocam? nisi ipsum ani
mū ad seipsam aduocamus
maxieq; a corpe abducim?
secūq; esse cogim?. Animū
antē a corpe secernere nihil
est aliud quāz mori discere.
Hoc ergo mihi crede comi
temur: nolq; a corpore seiū
gamus. idest mori discam?.
Hec Cicero. hinc ⁊ Senec.
in Agamēnone. O quā mise
rum est nescire mori. Et epi
stola. xxvj. Qui mori didicit
Supra oēm potentiam esse
certe extra oēm. Quid ad il
lūz carcer ⁊ custodia ⁊ clau
stra liberū hostiūz hz. Una
est Catbena que vos allega
tos tenet amor vite. Idez in
bercule. Nunquā ille miser
est: cui mori facile ē. De hoc
quoq; assiduo mortis vsu di
cit Ambrosi? de morte. Sa
ty. libro scōdo. Quotidie mo
rior ait Aposto. melius scili
licet quāz illi qui meditatio
nem mortis philosophiaz eē
dixerūt: illi enim studiū pre
dicarunt. hic vsū mortis ipse
exercuit. Beata mors qua
pctō morimur deo vinimus
que culpe refuga dño dedi
ta a mortali nos seperat in
mortali nos psecrat. Et Ad a
crobiū libro pmo de som

Sermones funebres

no. Scipionis. Plato quoque duas mortes hominis novit: quarum unam naturam: alteram virtutes praestant. Homo enim moritur cum anima corpus relinquit solutum lege nature. Adori et dicitur cum anima adhuc in corpore praestitura corpeas illecebras philosophia ducere committit et cupiditatum dulces insidias reliquasque passiones omnes exuit: et hanc mortem dicit Plato sapientibus appetendam. Illam vero quam omnibus naturaliter constituit cogit ferri: l' accersiri vetat. **S**ermo funereus in quo mortem non esse accersendam hominibus edocet pluribus rationibus. **S**ermo. xj.

Utinamque viri docti: ut sepe dictum est. Adors nec timenda quam potius contemenda amplectenda quoque a iustis viris et ab omnibus adiscenda nunquam tamen vita fastidio seu tedio haberi nunquam mors accersiri debet. Nam ut dicit Seneca epistola. xxiiij. Ridiculus est ad mortem currere tedio vite. Ideoque vir fortis et sapiens non debet e vita fugere: sed exire. Idem epistola. lxxviii. Nec vita tedio sit: nec mors timori vitam fastidio adducere solent

sui odium iners ocium: hinc. et **Q.** Curtius lib. iij. fortium viroque est magis mortem continere quam vitam odisse. Itaque Uale. maximus lib. ix. de cupiditate vite. Ratio precepit vitam diligere mortem non timere. Epicurus. quod tam ridiculum inquit quam mortem appetere: cum vitam tibi metu mortis feceris ignea: etiam Lucanus in quinto. Sententia est voluisse mori: non solum autem aperta violentia: ut ferro: igne: aqua: laqueo: vitam sibi quod adimere debet: sed nec super abundanti cibo vel potu vel labore vel coitu quibus sepe vita tollit opprimere corpus debet. De cibo et potu dicitur Ecclesiastici. xxxvii. Moli avidus esse in omni epulatione: et non te effundas super escam. In multis enim escis erit infirmitas: et addit propter crapulam multi obierunt qui antea continens est adiciet vitam. Et. xxxj. vigilia et cholera et tortura viro in frunito somnus sanitatis in homine parco. De coitu. Masiiij. Corrumpunt in corporibus suis per multitudinem fornicationis meretrices speciose. Ubi tamen intelligitur de omni superfluo coitu. Unde Galienus de sanitatis custodia. In spermate dicitur ignis et aeris sub

Vulgarizandi

stantia: ideoq; condensio ei⁹ est calida & humida genera-
tur ex claro & puro sanguine
quo primaria alūtur & sustē-
tantur mēbra: vnde cum su-
pra modū enacuat nō sup-
est quo pascant. Iō vñs de-
bilitatur corp⁹ deficcatur ac
defect⁹ sequitur. Loquitur tñ
Galenus in lib. seminis de
coētib⁹ sup̄ fine nec inqt hu-
mor solus: sed spūs quoq; vi-
talis per oratorias exit in se-
mine: vnde & multi mortui
sunt. Ob hec eunuchi diuti⁹
vivunt: quia abscissō nerno
qui erigit nō descendit semē
ideo coire nō possunt. Por-
ro de labore nimio intelligi
potest illud Iher. xlviii. qā
fecit plus moab q̄ potuit id
circo perijt: vt enim ait Qui-
dius. quod caret alterna re-
quie durabile nō est. De tri-
sticia vero & nimia cura que
cordis est: labor est illud pro-
verbiorū. xxvij. Spiritus tri-
stis exsiccat ossa. & illud Ec-
clesiastici. xxxviii. A tristicia
festinat mors: sicut anteq; ait
Augustin⁹ libro primo de ci-
uitate dei: nō aliter Sanson
excusat q̄ seipsum ruina cū
hostibus dom⁹ oppressit: ni-
si q̄ spūs sanctus hoc laten-
ter iusserat qui per illū mira-

cula faciebat. Nec marty-
res vt ip̄e dicit corpa sua mo-
ri pro fide vel iustitia expo-
nentes ipsa corpa oderāt. s; in
hoc & illud salubriter pro-
uidebāt: qđ pp vitā aīe que
fides est cōseruādā vitā cor-
porū eorum postponebant.

De suffragiis defunctorū.

Sermo. xij.

Quoniam ab hōe-
stissimos & opri-
mos viros. M.
& N. q̄b⁹. M.
vita fructū quē
nunc sepulture dedim⁹ con-
iunctus erat. Vlos viri vene-
rabiles ceteriq; nobiles ac
prudētes vel vocati vel pie-
tatis offō cōuenistis vt preci-
bus vris: spūs ei⁹ in pace ge-
scat. paucā mihi d suffragiis
defūctorū dicēda sūt: quo su-
turo tpe magis ac magis eo-
rū aīalibus succurratis. Cer-
tū ergo h; ecclia: q̄ viuētūz
illis solis suffragia p̄sint qui
in purgatorio positi sūt: nam
de illis q̄ iā btā vita frūitur
certū est nris subnēctionibus
nō idigere: quin poti⁹ eorūz
nos p̄cibus indigemus. Vñ
Aug. de vbo apost. sup̄ epi-
stolis ad hebreos. Inuaria ē
inquit in ecclesia p̄ martyre
orare: cui⁹ nos debem⁹ ora-

q 2

Sermones funebres

tionibus cōmendari. **De** dānatis cū duplex sit opinio et vtrāq; inuitat Augu. vbi in Enchiridion dicētis. Nō est negādū aīas defūctorum pietate vinētū relenari: cū pro illis in ecclesia elemosine sunt: vel sacrificiū offerre mediatori et. Mac omīssa disputatiōe: p determinatiōnē dicēdū est illd Augu. lib. xxi. de ciuitate dei. Causa q̄ sit vt nūc ecclesia non oret p malis angelis eadez est cā q̄ fiet vt in extremo iudicio: q̄ nīs pfecta charitate nō oret p oībus eterno igne cruciādis. Nūc aut ppterea p eis orat quos in gñe humano hz inimicos: q̄ ips est penitētie fructuose: nā si de aliqb̄ certa eēt q̄ pdestinati eēnt i eter nū ignē ire cū diabolo taz p eis nō oraret: quā nec p ipso hec Augusti. Igit illa opso pbabilior eorū. s. q dicūt ecclēsie suffragia nō dānat: sed statū in purgatorio positū pdesse. **Quoniam** igit bis solis vt dictū est q̄ sūt in purgatorio certū hz ecclesia qd eis p̄sint vinētū suffragia ad illos vt dicit beatus Bernar dū nobis trāseūdū est p cōpassionē: quib̄ inuncti sum? per humanitatē. Surgā igit

iquit illis in adiutorū et iter pellabo p eis ieiunijs et oīonib̄ et sacrificio singlarū huiusmodi pōt eorū pnia resecari pena finiri. **Trib** aut p̄cipue cāis suffragari debem? eis et maxie nris. **Prīa** s. ppter amicitia p̄stinā q̄ tenemur amicis reddē ḡfaz sicut dī Ecclēstici. xxx. Alioquin si amico ēt defūcto ḡra nō ipendit: nō fuit amicitia vera: que nō morte rumpit: sicut illud Lanti. vltio. fortis est vt mors dilectio: si. n. vt mors dilectio fortis ē: utiq; a morte supari nō p̄t. **Secūda** cā q̄ et nos i eorū statu futuri sum? et tē aliorū suffragiis sibi idigebim? sic dīc Ecclēstici. xxxi. Intellige q̄ sūt proximi tui ex teipso: et illud Job. v. Vistrās spēm tuā nō peccabis. Nūc et dī a dño. **Matth. vij.** oīa q̄cūq; vultis vt faciāt vobis hoīes: eadē et vos facite illi. **Tertia** cā ē q̄ ipa eorū cā p se misabil ē. Nā q̄libz eorū quātūcūq; fuerit i hac vita diues: mō est paup s̄z Job. xxvij. diues cū dormierit nihil secū auferet apiet os suū et nō implet: i. potētes iirmi erūte quis hic potētes et validi fuerit: quot quot ergo psalmi q̄t elemo-

Vulgarizandi

syne quod misse p eis fuerit
quasi tot fercula ministrant
Unde q hec subtrahunt eis
crudeliter subtrahunt vbe-
ra a parvulis. Et hoc pluri-
mi heredes faciunt q dñz de-
beret capellas erigē vel lega-
ta distribuere differunt & ne-
gligētia laborē fugiunt vel
avaritia bōa defunctorū im-
pie detinent illis in purgato-
rio ardentib⁹ in proprias vti-
litates cōvertunt. Ad aīas vi-
dent peccatū facē q̄ paupe-
rib⁹ vivētib⁹ subtrahere: q̄
ibi patere & cōqueri possunt
illi nequaquā. Preterea dam-
nosior est defunctis: q̄ dila-
tio pauperis tolerabilior eē
pōt. Eorū at nō sic interi cru-
ciātur. Et si forte postea cōse-
rat fieri pōt vt nō profuit. bo-
die si qdē est in purgatorio: q̄
cras fortasse non erit: & tunc
suffragio nō indigebit: & ideo
bonorū suorum erogatio di-
lata iam ei non proderit.

**De aīab⁹ brōrū & eorū co-
gnitiōe dilectione & fructu
ne dei.**

Nihil est fratres
charissimi: qd
ad solationez
defunctorū vel
ad pferēdos la-
bores vite pñtis magis faci-

at q̄ vt p̄siderem⁹ q̄lis & q̄ta
sit glia beatorū ad quā fidelis
aīe trāsferunt. Loc⁹ autē iste
vbi sanctorū aīe q̄scūt: sinus
abrahe dī sinus dī ppter se-
cretū abrahe: nō ppter anti-
quū pmissū. d̄ quo dī Gen.
xxv. sic erit semen tuū sicut
stella. Et Aposto. i. ad Cor.
xv. Loquens de gloria dicit
Stella a stella differt in cla-
ritate. Itaq̄ locus ille scdm
Angu. Luminosus ē valde.
Unde & ecclesia canit. Ad i-
chael sc̄tus representet eas i
lucē sc̄tām quā oliz Abrahe
pmissisti & semini ei⁹. **In**
isto felicitatis loco regescunt
aīe sc̄torū trib⁹ iā dotib⁹ de-
corate v̄z cognitiōe dilectiōe
fruitione. **De cognitiōe**
dī a dño Joānis. xvij. Hec
est vita eterna vt cognoscāt
te solū v̄z deū & quē misisti
iesū xp̄m. Ad hanc eternā vi-
tam vbi cognito deo oīa co-
gnoscim⁹: q̄ felicitas oēs vi-
te felicitates supat plusq̄ dī-
ci possit: vnde de ea Basili⁹
ad nepotes: cū multa de ea
vita dixisset subiunxit: quan-
to in oīb⁹ preciosior est aīa q̄
corpus: ita vtriusq̄ vite disse-
rētia ē. Ad hāc inq̄ vitā p̄bi
ēt venire cupiebāt. Unū mltā
colligi pñt. & m. Tullio Li-

Sermones funebres

cen. in lib. j. Tusculanarū ad
hoc faciētia: et in dialogo de
senectute: o inqt preclax diē
cū hec ex hac turbe colluioe
discēdā pficiscar. n. ad viros
sapientes. Idcirco et ipsi mala
oīa pferebāt pp spem future
beatitudinis. Cū idē in pīo
Tusculanarū. Nescio quō
mētib⁹ q̄si feculoz q̄ddā au-
guriū futurozū inheret idq̄
in maximis īgenijs et altissi-
mis aīs maxie extitit et facil-
lime apparet. q̄ qdē dempto
q̄stā amēs eēt: q̄ sp in labori-
b⁹ et piculis vinē veller. Itē
philippica. xiiij. Brevis in-
qt a nā nob data ē vita: s; bñ
acte vite memoria sempiter-
na q̄ si lōgior q̄ hec vita non
eēt q̄stā amēs q̄ maximis la-
borib⁹ et picul⁹ ad famā lau-
dē grāmq; p̄deret. Cogno-
uerāt et poete felicitatē illaz:
neq; ad eā nisi cūv̄tute posse
puenire: vñ Qui. li. j. fastozū
felices aīe q̄b⁹ hec cognoscē
p̄mū. Inq; domos supas scā-
dē cura fuit. Credibile ē illos
parit vitisq; iocisq;. Altius
humanis exeruisse caput.
Nō venus: et vinū sublimia
pectora fregit. Officiūq; for-
militieq; labor. Nec lenis
ambitio p̄fusq; glia fūco.
Magnarūne fames sollici-
tauit opū. Et quāq; antiq; hī
et alij sapientes eternā vitā et
quō ad eā puenire possent.
vt cūq; cognouissent vias tñ
et hō tñ celestis dom⁹ nō in-
uenerāt. ¶ De dilectiōe di-
cit. j. Cor. xiiij. Charitas nū-
quā excidit. Mon. n. vt fides
enactat: s; poti⁹ augmentat
vt īgeicul⁹ in syon fiat cami-
nus ī hierusalē vt legit̄ Isae
xxij. Illis enī cōsumat illd
pceptū. Diliges dñz deū tu-
nz ex toto corde tuo: q̄ ī hac
vita pfecte īpleri nō potest.
¶ Dōno d̄ fructiōe siue cō-
p̄hēsiōe diē Apost. ad philip-
pēs. iij. Sequor: at si quō
cōp̄hēdā. i. q̄ ē cōp̄hēsus
sū: h⁹ at frui vel cōp̄hēdē ē
deo. i. p̄ semetipz īmutabilē
adherē. Aug. li. p̄fessionū. ij.
O inqt iusticia pulchra et ho-
nestis luminib⁹ decora et in-
satiabili facietate q̄ es apd te
vita īpermūtabil q̄ intrat ī te
ītrat in gaudiū dñi sui et nō
timebit. s; hēbit se optime ī
op̄iō. Et beat⁹ Prosper in
epigramatib⁹. sp̄ erūt q̄ erāt
et c. Ergo charissimū qm̄ ex
cōgnitiōe p̄cedit dilectio ex
dilectiōe frui īo opaz date vt
cognoscatis dñm q̄ cognitio
diligat diligēdo fruamur in
etna beatitudie ad quaz et c.

Vulgarizandi

De consummata felicitate.

Sermo. xiiij.

Dominā dilectis/
simi beat⁹ ē cui
oīa optata suc/
cedūt: ⁊ vt Au/
gust. de ciuitate
dei lib. xxi. felicitatē cōstat
ēē plēitudinē oīum optabiliū
certū est qđ in illa psumatio
ne beatitudinis replebit i bo
nis desiderii scđōz. Hinc ⁊
Hieronym⁹ sup epistola ad
Ephe. lib. ij. plēundo inq̃t ei⁹
q: oīa in oībus adimplebit.
Itaqz plēitudo illi⁹ beati
tudinis oīb⁹ mortalibus est
ineffabilis insup ⁊ incōpre/
hēnsibilis. De p̃ma diē Apo.
ij. ad Cor. xij. qđ rapr⁹ ad vi
sionē celestis paradisi audi
uit arcana ṽba q̃ nō licet hoī
loqui. hinc ⁊ beatus Lesari⁹
Arelatēsis beatā vitā illā fa/
cilis est cōseq̃ ē euarrare.
Uñ ⁊ Basili⁹ ad nepotes. fi
gs. o. pōt. c. f. m. ⁊c. De in/
cōprehēnsibili loquit⁹ Isaias
lxiiij. Oculis nō vidit deus
absqz te que preparasti ex/
pectantib⁹ te. Et itez Apo. i.
Corin. ij. Oculis nō vidit nec
auris audiuit: nec in cor ho/
minis ascendit q̃ preparauit
deus his q̃ diligūt illū. Ulez
tamē vt dicit Augustin⁹ vbi

supra. ex ipsis bōis q̃ in hac
etiā vita deus cōferre nō ces
sat miseris: vtcūqz ppendi
potest quanta bona confert
electis suis in eterno regno
beatificandis: quid enim in
quit dabit eis quos predesti
nauit ad vitā q̃ dedit ē eis
quos p̃destinauit ad moriē.
De q̃druplice pre b̃tōrū.

Sermo. xv.

Pluminis impe
tus letificat ci
uitates dei: flu
men de quo lo
quit⁹: intelligit⁹
pax dei: qua veluti flumine
pfundunt anime beatorum
flumen quidem egredit de
loco voluptatis ad irigandū
lingua paradisi. **Q**uatta
or flumina paradisi. designēt
quadruplicem pacem cor/
poris: anime sensibilis: con
scientie vel anime rationalis.
pacez anime ⁊ corporis
has ita describit Augusti
nus de ciuitate dei libro. xx.
Pax inquit corporis est re/
paratina partium. Pax ani
me sensibilis ordinata requi
es appetitionum. Pax ani
me rationalis ordinata con
sensio cogitationis ⁊ actiōis
Pax aīe ⁊ corporis ordinata
vita ⁊ salus animātis. **E**t

Sermones funebres

prima quod pax. s. corporis nunc frequenter quietate elementorum intemperata perturbatur: a qua tunc electi liberabuntur. Nam et corpora ipsa in melius mutabuntur et ipsorum quietates elementorum corruptibiles: quae nunc corporibus infinis corruptibilibus congruunt. ignis consummatione destruentur: eorumque subest: quietates alias induentur quae et hominibus glorificatis conveniunt: ut Augustinus ait ubi supra li. xx. Pax inquit corporis est reparatio partium. Pax animae sensibilibus ordinata reges appetituum. Pax animae rationali ordinata consensus cogitationis et actionis etc. Secunda pax. s. animae secundum se sibi nunc perturbatur variis disorderibus. Quam ut legitur Ecclesiastes. j. Non satiat oculus visu: nec auris auditu. Et ut legitur perier. xxx. Sanguisurge durus. i. carnis. s. gula et luxuria dicentes affer affer Et ut dicit Augustinus. eo de li. xiiij. Corporibus glorificatis non auferet comedendum et bibendum praeter. s. indigenda vel necessitas. Nam et dominus ipse per resurrectionem legitur comedisse. Luc. h. Tertia pax conscientie sine rationali animae dirigitur in perpetratione culpe secundum illud Isaiae. lvij. Non est pax impiis: non dicitur Ecclesiastes. xxxvij. utinam attedisses misericordia mea: facta fuisset pax

tua Et in Evangelio Math. v. estote presentis adversario tuo. i. conscientie tue immordenti. s. ipsarum pacificando. Quarta vero pax. s. animae et corporis perturbatur doloribus et infirmitatibus variis a quibus. s. liberabuntur omnes secundum illud Apostoli. xxi. Absterget deus oculos lachrymarum ab oculis eorum et mors ultra non erit: neque luctus neque clamor neque dolor etc. Tunc igitur ut dicit Augustinus. in li. i. d. ser. Dominus in modo promissum illud saluatoris implebit. Beati pacifici quoniam filii dei vocabuntur. In illa namque pace perfectio erit ubi nihil repugnabit. Iohannes filij dei vocabuntur pacifici quia nihil resistit deo: et ut patris similitudinem debet habere filij. Sunt autem in semetipsis pacifici quod omnes animae sui morum componentes et rationi subiacentes et atque spiritui sunt regnum dei: in quo sic ordinata sunt omnia: ut id quod excelsit in homines. s. ratio ceteris non reluctatur imperet: ipsa quoque ratio subiacet veritati. Haec pax in terra hominibus bonae voluntatis inchoatur et in vita beata perficietur. Haec Augustinus.

De moriendi necessitate Universalis. Omo vite commo datus est: non do-

Auctoritates

nat⁹: lex enī vniversalis exi-
 stit: q̄ et nasci et mori precipit
 Quidā pbs. Quid ergo ē
 mors: Sōn⁹ etern⁹ pauor di-
 uitū desiderū pauperū euen-
 tus ieuitabil. latro hoīs fuga
 vite r̄solutio oīz. Milderber-
 tus cōmanēsis de exilio suo
 Hoc ē h̄ hoīs sp̄ cū tpe labi.
 Et semp̄ qdā p̄ditioe mori.
 Ad m̄fes: nec opes tollere
 posse suas. Est hoīs putrere
 solo sanienqz fateri. Et mi-
 seris gradib⁹ i cinerē redigi.
 Isti⁹ ē h̄s hoīs p̄petas et illū.
 Certi⁹ his dñm p̄mia nulla
 manēt. Res et opes prestan-
 tur ei famulantur ad horaz.
 Et locuples m̄ae: vespe pau-
 per erit. Memo pōt reb⁹ ins
 assignare manēdi. Que nūc⁹
 hoīs nō didicere sequi. Ius il-
 lis de⁹ ascripsit: statuitqz ma-
 nere. Legib⁹: et nutu stare vl-
 ire suo. Quidius Metha. r.
 Omnia debentur morti pau-
 lumque morati.
 Seri⁹ aut satius sedem pro-
 peramus ad vnam.
 Tendim⁹ huc oēs: h̄ ē dom⁹
 vlt ma. Claudian⁹ in m̄ori.
 O dira mors quicquid liqui
 dū cōplectitur aer.
 Quicqd alit tellus: quicqd
 maris equora verrunt.
 Quod flunij volunt. et quod

nutrire paludes.
 Concta tuis paritur cedam
 animalia regnis.
 Lunari subiecta globo: qui
 septimus anra.
 Abit: et eternis mortalia se-
 parat astris.
 Sub tua purpurei veniens
 vestigia reges.
 Deposito lūm turba cū pau-
 pere mixti. Oīa mors equal.
 Adaximianus.
 Orcus cuncta suos repetunt
 matremqz requirunt.
 Et reddit in nihilum: quod
 fuit ante nihil. Prosper.
 ferro: peste fame vinclis al-
 gore calore. |
 Adille modis miseros: mori
 rapit vna viros.
 Adille modis leti: miseros
 mors vna fatigat Statius in
 thebaide.
 Non expectatis mors venit
 ordinibus. Enodius.
 Adors omē dārum: presens
 grane triste futurum.
 fine carēs finis: et plena rui-
 na ruinis. Petronius.
 Heu heu nos miseros q̄ to-
 tus homantio nil est.
 Nil erimus cuncti postq̄
 nos auferet orcus.
 Ergo viuamus. dñ l̄z cē bñ
 Vincentius hystori.
 De cōpēdie mortis et

Auctoritates

egitate idcirco aut mors. p̄ci-
pue miseris nō ē mō nō for-
midabil: verū etiā optabilis
q̄ finis ē miseriarū a c reges
laborū nālis debiti solutio: pi-
culorū curatio: meritorū reue-
latio. p̄bie p̄sumatio: carce-
ris effrenatio: exilij q̄q̄ libe-
ratio: ⁊ ad p̄iā regressio. Uñ
scriptū est. In sex tribulatio-
nib⁹ libabit te: ⁊ in septima
nō t̄agit te malū. Sex enī tri-
bulatiōes vite p̄iis sunt. f a-
mes ac sitis frig⁹ ⁊ est⁹: las-
situdo ⁊ morib⁹. Septia vō
mors: q̄ libat ab his oībus.
Solū at̄enī. felicitatis idex
est dies ultim⁹. ⁊ appellatio
nis: honorē sapienti p̄firmat
rogus. Si q̄dez bonorū initia
debent fortūe p̄iā sol⁹ p̄se-
crat finis. zeno. Stoyc⁹ ⁊ ip-
se zeno man⁹ sibi itallit vt p⁹
mortē felici⁹ vineret. Salu-
in cat. In luctu atq̄ miseria
mors erūnarū reges ē: nō cru-
ciat⁹. Valerius maximus.
Hūane g⁹ appellatiōe feli-
citis rog⁹ cōsumat q̄ se in-
cursui malorū obijcit. Sen.
ad luci. eplā. xxiij. Multū
fuit cartaginē vincē: s̄ aplius
mortē: Adeo mors timenda
nō ē vt bñficio eius nihil au-
ferēdū sit aut timēdū. Idē.
Rudis itaq̄ tyrān⁹ ē q̄ mor-

te penā exigit. Idē li. 8 nāli-
bus q̄d. 3. Mors ē lex tribu-
tū: offiūq̄ mortalū: malorū
q̄ oīnz remediū. Optatu illā
q̄q̄s times mortis ergo nom-
ne formides. Efficce illā cogi-
tatione multa tibi familiarē
vt si ita tulerit possis ei ⁊ ob-
uiā exire. Hoc ē h̄z iter oēz
iusticie sue nā a p̄cipuum: q̄
quū ad exitū ventū est oēs in
equo sum⁹. Nihil iter est vtz
me lapis vn⁹ elidat. an tor⁹
mons p̄mar. Uagellius.
Si cadēdū inquit mihi est: e-
celo cecidisse velim. Idē.
Optimū quoq̄ est mori quū
inuat viuere. Quidā p̄hs.
Dū vita ē grata cōditio mor-
tis ē optia. Boetij. 1. de p̄so.
Mors hominūz felix: que se
nec dulcibus annis.
Inferit ⁊ mestis sepe voca-
ta venit. Idem libro. ij.
Mors spernit altā gloriā
inoluic humile pariter ⁊ cel-
sum caput equatq̄ summis
infima. Seneca.
O q̄ miserū ē nescire mori.
Claudianus in minoñ.
Omnia mors equas: in dā-
natura nocentes.
Tu requiem datura pijs: te
indice fontes. Impia cogen-
tur vite cōmissa fateri. Nil
debertus cenomenensis.

Auctoritates

Inter opes et delicias: potius pulque fauores.

Hoc animus recolat: hoc tua lingua sonet.

Ad oris domini in sermo: mors se praeparat ligonibus equat.

Disimules filii perditionis trabes.

De prudenti contra mortem praeparatione. Tullius de seneca.

Sapientissimus quisque equissimum animo moritur: nec enim viris se per-

nitet: quia ita vivit ut non frustra se natum existat: et ex hac vita

discendi: tanquam ex hospitio: non ex domo. Comorandi. n. nam

nobis diversorum dedit non habitandi. Idem in paradoxis.

Mors terribilis est his quorum cum vita omnia extinguuntur: non his

quorum laus emori non potest. Idem lib. 1. Tota philosophorum vita (ut ait

cato) comendatio mortis est: Nam quod aliud agimus quam a

voluptatibus corporis: et a reipublicae negotiis alium renuocamus: ni-

si ipsi animus ad seipsum advocamus maximeque a corpore abdu-

cimus? secundum quod esse cogimus? Animus autem a corpore secernit: nihil ali-

ud est quam mori discere. Hoc ergo mihi crede comitemur: nos

quod a corpore seungimus ut. scilicet. mori consueamus. Idem.

Nequaquam viro forti turpis mors accidere potest.

Ulegetius renatus de re mili-

tari libro primo.

Ad mortem minus timet: qui minus deliciarum nonit in vita.

Seneca ad Lucillum epi. 4.

Plurimum iter mortis metum et vite tormenta miseri fluctuant et vivere nolunt: et mori

nesciunt. facito tu tibi vitam iocundam omnem pro illa sollicitudinem deponendo. Nullum bonum adiuvat habentem: nisi

ad cuius amissionem praeparatus est animus. Idem. xxvj.

Quid ad illum carcerem: et custodia et claustra: liberum hostium

habet. Una est cathena: que nos alligatos tenet amor vi-

te. Idem. liiij.

Illud laudare et imitare quod non piget mori quam inuit inuere.

Que est enim virtus quum eniciaris exire. Sapiens nihil inuitus facit necessitatez

effugit: quia vult quod coactura est. Petronius.

Ego sic semper et ubique vixi: ut ultimam quamque lucem tanquam non redituram consumerem.

Maximianus.

Felix qui potuit tranquillam ducere vitam. Et letus stabili claudere sine dies.

De morte continenda.

Samfredus.

Quando quidem mortem non evitare necesse est transseat in formam

Auctoritates

virtutis. Valerius li. viij.
 Corpis si qdē ⁊ aie societas i
 firmo vinculo coherens faci
 le dirimit nimioq; studio bo
 nū retinēdū nō est cui? cadu
 ca possessio tā leni afflatu vi
 olētie p̄cussa dilabi pōt. Clar
 ro in setētis. Cū nā litigat: q
 mori graue fert. duplex ma
 lum ē: quāz moleste ferim?
 quod necesse est Seneca.
 Stultū est timere: qd̄ evita
 re nō possis: optimūq; ē mo
 ri: quū innat viuere. Idē.
 Pusilla res est: vita hoīs: s;
 ingens res cōtēpt? vite: hāc
 q; cōtēpserit: securus videbit
 maria turbati secur? aspiciet
 horridā faciē fulminātis celi
 Quid ad me: q̄ magna sint:
 qb? pereō: ip̄m p̄ire nō ma
 gnū est. proinde si volumus
 esse felices. nec hominū nec
 rerū timore versari anima
 in expimento est habēda.
 Idē libro declamationū. iij.
 Crudeli? est quā mori: sem
 per timere mortem.
 Optāda ē mors ac sine mor
 tis metu mori. Idem.
 Habeant q̄stus: discedat ti
 mor vite nimis auarus ē: q̄
 qui nō vult mūdo secū per
 eunte mori. Idem. Nūq;
 ille miser ē: cui facile ē mori.
 Idē ad Lucil. xxxvi. ep̄la.

Que q̄rela ē: qd̄ icōmodū: si
 qcqd̄ habeat desinere: desi
 cit: ⁊ q̄ exiit? melior: q̄ in si
 nē suū nā solūte dilabi.
 Idē. liij. In h? (ni fallo?) er
 ram? q̄ mortē seq̄ indicam?
 quū illa ⁊ p̄cesserit: ⁊ secutu
 ra sit. Quidq; enī aī nos fu
 it: mors ē. Idē. 17. Memō tā
 imperit? ē: vt nesciat q̄q; si
 bi morēdū eē: ⁊ tū quū p̄pe
 accesserit: tergiversat tremi
 plorat: Mōne tibi videt stul
 tiūm? q; flenerit: q; aī mil
 le annos nō vixerit eā stult?
 est q; flet: qd̄ p? ānos mille n̄
 viuet: hec paria sūt nō eris:
 nō fuistis vtrūq; tps̄ alienūz
 est. Quid flet ad hāc legē na
 tus. Quid noui ē: l̄ hoc oib?
 accidit. Idem. lxxij.
 Mō aut̄ est mors gloriosa: s;
 fortiter mori gloriosūz est.
 Que demētia ē fugere: quāz
 retroire non possis.
 Cicero in philippica. viij.
 Turpis fuga mortis: oī mor
 te peior est. Idem in thul.
 Qui nō mō (q; mori necesse
 ē: verū etiā q; nihil mors h;
 qd̄ sit horredū) mortē n̄ timet
 magnū sibi p̄ficiū ad beatā
 vitā cōparat. Valerius li. vij.
 Theodor? excrene? quū re
 gez liscimacū increpasset: ⁊
 ob hoc eum ille cruci affigē

Anctoritates

in fisset: terribilis ait hec sit
purpuratis tuis: mea siqdez
nihil iterest: boni an in sub/
limi putrescam. Lucanus.
Senitia ē noluisse mori. Se-
neca. Contēne mortē ⁊ oīa q̄
ad mortē ducūt contēpta sūt
sive bella sive naufragia: si-
ne ruinaꝝ pōdera. Nunqd
ampli⁹ facē pñt: quā vt cor-
pus ab aio resoluāt: hoc nul-
la diligentia enitat: nulla se-
licitas donat: nulla potentia
enincit. O te clemētē ⁊ obli-
tū fragilitatis tue: si tūc mor-
tē tm̄ times quū tonat: vines
si fulmē effugeris: Repetet
te gladi⁹ petet lapis: petet bi-
lis. Nō maximuz ex piculis
sz speciosissimū fulmē est: te
cū si sensuz mortis cite celeri-
tas īfinita pueniet. Fratis dijs
ppicijsq; moriendū est aīns
ergo ex ista desperatione su-
matur. Vincentius hyft.
Legitur ēt q̄ elerobot⁹ am-
bracēis quum legisset libro
Platois d̄ immortalitate aīe
se ab alto pēpitanit pre desi-
derio melioris vite. Senec.
24. Quotidie qdē morimur:
quidie nēpe ps aliq̄ vite de-
mit: ⁊ tūc q̄q; vita decrescit
quā crescim⁹. Itaq; ridicu-
lū est ad mortē currē tedio vi-
te vir. n. fortis ⁊ sapiēs si dz

e vita fugē: sz exire. Idē. lxxv
viij. Nec ergo vita sit tedio:
nec mors timori. Vita ī odij
sui adducē solet iners ocinꝝ.
Hisq; necesse ē: oēz vitā bre-
nē videri: q̄ illā voluptaub⁹
vanis: ⁊ iō īfinitis metunt:
Interiz hoc tene: hō morde
morde aduersis nō succūbē
letis nō credē oēz fortune li-
centiaz in ocul⁹ bfe. Quicqd
enim expectatū est diu leni⁹
accedit. Quint⁹ Curtius.
Fortū viroz ē mortē ma-
gis ptenē: q̄ vitā odisse. Cla-
leri⁹ lib. 9. Rō vitā diligere
mortem non timere pcepit.

Quidam pbs.

Uen quaz mltā penitēda
icurrūt homies vinēdo diu.
Sen. ad lucil. 26. Junior es
qd refert. Incertū ē q̄ loco te
mors expectet: itaq; tu illā oī
loco expecta. Scalpuri⁹.
Nō hic semper eris: per-
dunt ⁊ gramina flores.

Perdit spina rosas: nec
sp lilia cādēt. Nec lōgū tenz
vna comas: nec popul⁹ vnz
bras. Valerius.

Socrates būane sapie q̄
si trestre qdā oraculū: cōpē-
diaria vis eos ad glīaz puer-
nire dicebat: q̄ id agerēt: vt
q̄lesviderivellēt: tales ēt eēnt
Idē ab adolescēcio cōsult⁹

Auctoritates

struz vxore duceret: an se oī
nūmōnio abstineret rēdit.
vtrūlibz eoz fecisse: actuz se
pniam. **Nā** hic te inq̄r solli-
citudō: ibi te orbitas excipiet
hic generis iterit: hic heres
alien: illic ppetua sollicitu-
dō: p̄text? querelaz: dotis
exprobratio: affiniū grane su-
perciliū: garrula socrus lin-
gua successor alieni mīmo-
nij: incert? liberorū euentus.
Aug. li. xiiij. d. cini. di. c. x.
Mors nō absurde dī & ma-
lis mala: & bōis bona. In re
quie sūt. n. aīe pioz a corpo-
re separe: ipioz autē penas lu-
unt: donec istaz ad eternā vi-
tam illaz vō ad eternā mor-
tem (quē scda dī) corpa re-
mūscāt. **Ambro.** Mō. n. pro
pena: sed p remedio dñs de-
dit mortē: q̄a finis maloz: at-
q̄ penaz. est ergo mors non
solū malū nō ē: sed maximū
bonū ē. **Greg.** 4. dialo. **Idē**
sandez est q̄ tutior via sit vt
bonū qd̄ quisq̄ ponit mortē
sq̄a sperat agi per alios agat
dū viuit ipse per se: **Beatus**
quippe ē liberū exire q̄ post
vincula libertatem querere.
Ambro. io. de bo. mor.
Impio amarior est vita
quaz mors **Grani?** est. n. ad
pctm̄ viue: quā in pctō mori
quia ipius q̄dū viuit pctm̄

auget si moriat peccare desi-
nit. lōge itaq̄ illi dānatio po-
suisset ne īcrementa. faceret
peccator. **Seneca.**
Male viuit quisq̄ nescit
bū mori. **Grego.** xij. mo.
Quū pñs vita sp̄ icerta sit
tanto mors surrepēs tūmeri
dz: quāto nūq̄ pūderi va-
let: ad hoc autē cōditor nī la-
tere nos voluit finē nīum: vt
dum incerti sum? qū moria-
mur semp ad mortē parati
īueniamur. **Idem** om̄.
Quia vcture mortis t̄pus
ignoram? & post mortē opa-
ri nō possum? sup̄est vt ante
mortē t̄pa indulta rapiamus
sic. n. sic mors ipsa quū vene-
rit vincit (si priusq̄ veniat sp̄
timeat. **Plato** i **Gorgia.**
Mori qdē null? formidat
nisi oīno stult? atq̄ ignauus:
īuriā autē facē formidat mul-
tis. n. pctis refertuz aīum ad
īferos discēdē: maloz oīum
vltimū. **Idē** mors est qdē vt
mibi vī: nūbil aliū q̄ duarū
rex dissolutio aīe. s. & corpis
ab īicē. **Plini?** ij. epla.
Dū vita suppetit enita-
mur vt mors quam paucissi-
ma q̄ abolere peccata possit
īueniat. **Plato** vt supra.
P̄iculosuz. n. atq̄ gra-
ue putādū ē: siq̄s aīuz suū ne-
glexerit. **Nā** si mors eēt tou?

Auctoritates

iterit: plurimū lucrarent i
probi: quū a corpore a pra
nitate sit cū aīo p mortē liba
rent: nūc at quū imortal ap
pareat eē aīus nulluz supest
refugiū: neq; tu tū maloz ni
bilyt optim? a sapiētissimus
fiat. Nihil. n. quū decedit se
cū dīfert aīus pter eruditioez
atq; alimoniā: q̄ qdē his qui
mortui sūt pīmū pducē vel
abesse dicūt. **¶** Angustin?
¶ De? diē mortis icertū sa
lubrit pstituit: diē suū vltimū
q̄q; salubrit cogitet mīa dei
est: q; nescit hō qū moriat la
tet vltimū dies vt obseruent
oēs dies. **¶** Tulli? d amici.
¶ Illoz brā mors vī: quoz
vita landabilis fuit.
¶ Hieronymus ad croma.
¶ Ego i pctor meoz sepul
chro iacēs dīcū d euāgelio
clamorē expecto: Hierony
me veni foras. O mors desi
derabit: o mors oīuz malo
rū pītiū finis: o mors labo
ris clausura: q̄tis pncipiū:
q; cogitare queat tuaz utili
tates beatitudinem.
¶ Aug. d visitatōe iſrimoz.
¶ Mā male mori xpianorū
nō est: bñ aut mori cū xpovi
uere est: a q; bñficia ipſi? sus
ficiēter expediat: que hoīem
cū xpō pglutināt: q̄ vt dictuz
est finis ē maloz nutrit a ini

tiū est felicitatis future. An
gu. Mō moriet nisi q mortale
crimē admiserit fm illd. aīa
q̄ peccauerit ipsa moriet qd
pei? est: multi in corpib? vi
uis aīas mortuas portat no
scunt. Crudelins est q; mori
mortē sp timē. **¶** Sen. li. 3.
¶ Mortalis ē vita q̄ moriet
vtrubus. Qui vitijs viuit se
pelit fame pdit gliaz: q ma
net turpitudini crescit infa
mie. **¶** Petrus Rati.
¶ Semp hō bñfacere tūc i
cipit: qū mors ipſ bñfacien
di assumit. **¶** Idem.
¶ Semp aī oculos cordis
pone: q nec amicoz turba:
nec familie mltitudo nec an
ri argētūq; congestio: nec gē
max lapides fulgētes: nec vi
demiārū vbertas nō dēſitas
segetū: nō iocūditas extensa
pctor pūt anie exeūti de cor
pore vllū afferit pſidiū: s; pl?
lugent: qui ea dilexerunt.
¶ Ang. li. exhortatio. ad iul.
¶ Semp aī oclōs nros ver
sent vltimū dies: vt quū dilu
culo surrexerim? ad vesperū
nos pūit n pſidam?: a quū
i lectulo mbra disposuerim?
d lucis nō pſidam? aduētū
a facile poterim? corp? nruz
refrenare. Hden ben q; breni
bus parant ingētia causis.

Auctoritates

Clandianus lib. ij.

Contere pbam? nō eē lugē
dā. pmo q? cōis est ⁊ debita
cūctis: deide q? nos a seculi
hui? absoluit erūinis postreō
ga ad modū somni a labore
mūdi regescē facit in spē re/
surrectionis. Ambrosius.

Bona mors q? pctō mori
mur deo vinim? ⁊ que culpe
refuga: dñō dedita a morta/
li nos sepat: ⁊ īmortali nos
psecrat. Macro. lib. j. de sō.

Plato duas mortes hoīf
esse dicebat quaz alterā nā:
alterā vntes pstat. Mō enīz
mori: quū aīa corp? relīq?
solutū lege nāe. Mori ēt dī
quū aīa adhuc ī corpe pstitu
ta: corpeas illecebras phia
docēte ptenit: ⁊ cupiditatz
dulces īsidias reliq?sq? passi/
ones oēs exuit. Et hāc mor/
tez dicit Plato sapiētib? ap
petendā: illā vō que oīb? nā
pstituit cogi vel īferri vel ac
cerfiri vetat. Plutarchus.

Quidā ginosophistaz ab
Alexā. īterrogat: vtrum ne
plures viuentes an mortuos
eēseret vinētes inqt nec enīz
ampli? eē mortuiros. Sen.

Hoc nulla diligentia cui
tat: nulla felicitas donat: nul
la potētia enūcit. Mors om
nes eq? vocat. fratris dijs pro

pitijis moriēdū ē. oēs. n. reser
uamur ad mortē: totūz hunc
quē videm? pplm quīsq? co/
gitas eē. cito nā vocabit ⁊ cō
det. Nec de re. sed de die q?
rit eodez cicinsue tardiusue
moriēdū ē. qd ergo. Mō tibi
timidissim? oīnz vī ⁊ īspīctūf
simus. q? magno ābitu rogat
morā mortis. nōne pteneres
eū q? iter pituiros pstitut? bñ/
fici loco petēt. vt vltim? cer
nicē pberet. Id facim? ma
gno estimam? mori tardius.
In oēs pstitutū ē capitale sup
pliciū. ⁊ qdē pstone dignissi
ma. Ore demētē. o oblitū fra
gilitatis tue. si tunc morē ti
mes quū tonat. Sen. ibidē.
Mors oīnz doloꝝ resolutio
est ⁊ finis vltra quē mala no
stra nō exeūt. h? fuitatē remit
tit. hec captiuoz cathenas le
nat. carcē educē. hec exulib?
ī pīaz tēdētib? iter facit: hec
eq? mī exeūt oīa. hec est que
pauprtatī metu si diuitiaz cu
ra nō libidīs stimūl agitat si
īuidia tāgimur. s? vt magna
⁊ etna pax nos excipiat effiē
Angu. li. d. disciplīa xpīana.
Deruēsus homo puerfo
mō pl? amat morē q? vitaz.
ecce vñ te puico: amas tūm.
cā tuā bonā eā vis. amas vil
lā tuā bonā eā vis. amas filiū

Auctoritates

tuum bonū eū vis. amas do-
mū tuā. bonā eā vis amas
amicū tuū bonū eū vis: qd
est. qd ē bonā vis hīe mor-
tem: qd dic. n. regas: vt qm
mors vctura est bonā mortē
det nūbi de^o dicis. De^o aner-
tat a me malā mortē. Plus
ergo amas mortē tuā: qm vitā
tuā. Mori male times & ma-
le viuē si times: Corrige ma-
le viuē: & tūc nō timebis ma-
le mori. Sed noli timē. Nō
pōt male mori: qui bñ vixē-
rit. Disces ergo bñ mori si di-
diceris bñ viuē. bona mors
hoī est. q̄ vite extinguit mala.

Seneca in prouerbijs.

Credite calamitates: p̄si-
derate diuitū sepulchra: vel
eorū qui ante pauca fuerunt
tpa nobiscū: qd sūt & qd fue-
rūt: vel qd eis diuitie vel cu-
piditates profint. Ecce nihil
ex eis nisi soli cineres remā-
serūt: qm si loq possent: hoc
nobis dicerēt: vt quid infeli-
ces tantū pro seculi vanitate
discurritis: vt qd vicijs & cri-
minib⁹ repleti estis. Cōfide-
rate ossa nra: & sic vobis ab-
horreāt cupiditas & miseria
vra: qd vos estis: nos fuim⁹
Qd sum⁹ vos eritis. Ista oī
no frēs carissimi sollicita cō-
sideratōe pensate: & hec cōfi-

derates expauescite. Diem
mortis añ oculos vros semp
ponite ad emendatiōez quā-
tum potestis festinate. Moli-
te negligē q̄ q̄tūdie vos pec-
cātes pius dñs sustinet: qui
quanto diuti⁹ expectatur: vt
emendetis: tanto graui⁹ pu-
nietur: si neglexeritis.

Aug. in finone de btā vita.
In luctu atque miserijs:
mors erūnarū requies este
non cruciatus.

Salustius in chatilinario.

Quō. n. bonū est nos hic
eē: Immo molestū ē: & gra-
ue: atq; periculosū nimirū
vbi malicie: plimū sapiētie
modicū: si tñ vel modicū in-
uenit: vbi viciosa sūt oīa lu-
brica opta tenebris: obsessa
laqueis pctōz: vbi piclitan-
tur aīe: vbi spūs affliguntur
sunt sole: vbi tantū vanitas
& afflictio spiritus.

Ger. in sermone. ij. Ascen.

Bene dī: quia hō nunq̄
in eodē statu pmanet: qd dñ
ifantia ad pueritiā. pueritia
ad adolescentiā: adolescentia
ad inuētutē. Iuuet⁹ ad sene-
ctutē: senect⁹ trāsit ad mortē
in cursu vite pntis. ipsis suis
augmētis ad detrimēta ipel-
lit. Et ide sp deficit. vñ se p-
ficere in spaciū vite credidit

r

Auctoritates

fixū enī statū hic hīc nō pos-
sum? et q̄ trāsīturi venim? at
hoc ip̄z n̄z viūē q̄tīdie a vi-
ta trāsire ē. **C** Gre. li. x. mo.
C Adibiv? acerba sp̄ et ima-
tura mors eoz q̄ īmortale ali-
quid parāt. Mā q̄ voluptari-
bus dediti. q̄hī i diē viūūt. vi-
uēdi cās q̄tīdie finiūt. q̄ vō
posterorocogitāt. et memoriā
sui opib? extēdunt his nulla
mors nō repētina vt semp i-
choatus aliquid abrupat.

C Plini. episto. xxxiij.

C Mō est lugēda mors: quā
ī īmortalitas sequitur.

C Tullius de senectū.

C Adigrāt q̄tīdie bōa falla-
cia. et multo veloci? exeūt q̄
ītrauerūt. et tū si nob? vīqz ad
vltimū liceat ītis frui: alijs
certe relinq̄nda sūt. nihil no-
biscū ferre possum? nisi vita
bene atqz īnocenter acta.

C Idem ibidem.

C Nec est hereditas n̄ra. q̄
nec eripi cuiqz nec trāsferrī
ad alterum potest.

C Lactantius lib. vij.

C Quāta felicitas existimā-
da ē subtractū his labib? ho-
minē īre p̄ficisci ad illū eq̄lī
mū iudicē: parentēqz īdulgē-
tissimū: q̄ p laborib? regez p
morte vitā pro tenebris cla-
ritatē p īrenis ac bremib? bo-

nis: eīna ac celestia largit.
Cū q̄ mercede acerbitates: et
misie: q̄s p̄petimur ī hō mū-
do faciētes opa iusticie p̄fer-
ri p̄coeqrī nullo mō possūt.
Lactā li. 7. de vā ac fal. reli.
c. 27. **C** Si q̄s nos īterroget:
vtrūne bonū sit mors an ma-
lū rīdebm? q̄litatē ei? exvite
rōne pōderari debē. Mā sic
vita bonū ē si cū v̄tute vitat
malū si cū scelē sic et mors ex
p̄teritis vite actib? pōderan-
da est. Ita fit: vt si ī dei reli-
giōe trāsacta sit: mors malū
nō sit: q̄a trāslatio ē ad īmor-
talitatē. Si alr malū sit neces-
se ē: qm̄ vt dixi ad eīna sup-
plicia trāsmittit. **C** Idē li. 3.
ca. 19. **C** Mō ē dign? ī morte
accipe solatiū q̄ se nō cogita-
uerit moriturū. **C** Cyprian?
d̄ pe. di. vij. c. Idcirco s̄res.
C Oīa mortaliū opa morta-
litate dānata sūt. Inē p̄tura
vivimus: Eqt̄ oēs cinis. īm-
pares nascimur: pares mori-
mur. Sene. epi. 9.

CUGEAT mortuus: sed ille
quē gehēna suscipit: quē tar-
tar? denorat: ī cui? pena eīna
ignis estuat n̄ q̄z exitū āgelo-
rū turba p̄mittat: qb? obmā
x̄ps occurrīt: graucimur ma-
gis si dūti? ī tabnaculo isto
mōtis bitem? qz q̄z diu b̄ mo-

Auctoritates

ramur: pegrinamur a dño.

Hieronimus ad paulaz de dormitione bresille.

Ad initioꝝ tuoz regnā: si nis i ipso exordio cogitād' ē.

Qual' ad vltimū illū diē pue nū cupis: tal' iā nē eē cōare.

Idē epi. ad vgi. mauricij.

Plāgē debui m' de seclō recedētes: si seclī inimicitias

h' nos mīme sentirem' & plā gum' dñi bñficia: q' nouit iſir

mitati nre qd pſtet. **P**erichl

tari volebat adhuc: q' dolet aliquē do:mientē. **E**t iter flu

ct' vite pñtis vidē cupiebat miserū laboraret: tātis ac ta

lib' tēpestatib' vite. **T**ot ipn gnatoēs **D**yaboli: tot corpis

bella: tot seculi clades euasit & lachrymas fūdis qñ nesci

as: qd in teipso q̄tūdie patia ris. **R**esurgē credim' nros &

plāgim'. **Q**uid facerem' si mori tantūmō p̄cipet dens.

Volūtas ei' sola vtiq; suffice ret. ad solatiū: cui p̄ponē in

bemur affectū nullū. **Q**d de derat abstulit: q' creauerat:

q̄s ē q' plāgat qd ad tps acce perat: **C**ōmodauerat: vt ha

beres: quātocūq; tpe voluſſet: & quū vellel rursus auſer

ret. **N**ihil abstulit tūc q' reci pere dignat' ē pp: iū. **C**redi

tū suū recipe decuit credito/

rem: & nihil aliud decet: q̄s creditori suo gr̄as agē mutnā

tem. **I**dē eplā ad **T**yrasū.

Ad oīs oīnz doloꝝ & solu tio ē & finis: vltra quaz mala

nra n̄ exeūt. **S**en. ad martiā

Quū aut dñz sit qd qñq; patiēdū ē: **D**olem': quēpiā

mortuū. **A**d h' n. nati sum' vt maneam' etni: **A**braam

Moyses: **I**saias: **P**etrus. **J**acob'. **P**aul' electōis vas

& sup oīa dei fili' mortu' est: & nos idignamur aliquē exi

re de corpe: q' ad forsitan ra pt' est: ne malicia imutaret

itellectū ei'. **B**on' est de': & oīa q' facit: bōa sunt: necesse

est. **A**d ariti orbitas irrogat' e plango qd accidit sed qa sic

placuit dō: eq' aio sustinebo: vnū' rapt' est filius durum

quidem: sed tolerabile: quia abstulit ille qui dederat.

Hieronym' in epistola ad **P**aulaz de morte **B**resille.

Rogat' quid nani apud hoies esset beatus. felicem inquit mori **A**ntistenes.

Laertius **D**iogenes.

Adversus mortis necessi tatē: que fr̄es diuidit: & cha

rissima iter se noīa crudel' & dira dissociat h' remedio eri

gimur: q' i b'cui visuri sum' eos: q̄s abites dolem' eos.

Auctoritates

Hec Hieronymus.

Meqz. n. mors: sz sōn? ap-
pellat sz Aplm. Lucini? in
breui psumat?: expleuit tpa
multa: nos dolēdi magis: q
in p̄lio stam?: vulnera acci-
pum?: vitijs sordidamur. Il-
le iā secur? et victor aspicit d
excelsos: et fauet laboranti: et
iuxta se locum preparat.

Hieronymus ad Theodo-
rum de morte Lucinij.

Gloria vincēti: mors est:
non pena putanda.

Est et vita mala: mors re-
putāda nimis. Quidā p̄hs.

Libari a vita mortali: cu-
iusdā mali in bonū commu-
tatio est. **Pla.** **S**i q̄s
sciat: q̄s est finis bonoz: q̄ se-
licitas vera: nūq̄s sibi videbi-
tur prematura morte peritu-
rus. **Quin. capi. iij.**

Ego certo scio oēs aiuz i-
mortalē eē: q̄ quū ex h^o loco
migraverit: si iniuria alios p-
secut? ē cruciatib? afficit. Si
vero iusticiā coluerit p̄tent?
ac sine dolor p̄manet. Itaqz
sine i hac vita: sine in altera:
quū p̄vixeris te btūz eē oēs.

Pla. i fmo. d. p̄tē. morte.

Eripere vitā nemo homi-
p̄r: ac nemo mortē: nulle ad
hanc aditus patent.

Sen. Tragedia. 3. Thebas

Dies iste quē tu formidas
tūi natalis ē. Depone on?
Quid cūctaris. Discuties il-
la caligo: et lux vndiqz te cla-
ra pcutiet. Imaginare tecuz
quāt? sit ille fulgor: tot sideri-
bus iter se lumē miscētibus.
Nulla serenū ymbra turba-
bit eū: splēdebit oē celi lat?
dies et nox i sinu aeris vices
tradēt: tūc in tenebris vixisse
te dices: quūz totā lucē tornis
aspereris: quā nūc p̄ agnoscis
sumas oculorūz vias obscure
itueris: et tū admiraris illā iā
procul. **Seneca epi. ciiij.**

Quid tibi videbit diuina
lux: quū illam suo loco vide-
ris. **Idem Tragedia. vj.**

Optāda mors est: sine me-
tu mortis mori. ferre quā sor-
tē patiunt oēs nemo recusat.

Nihil eque tibi tā p̄fuerit
ad tēperatiā oīum rex: q̄s fre-
quēs cogitatio brevis emi: et
huius temporis icerti.

Quicquid facies: respice ad
morte. **Idem epi. cxv.**

Nullo pacto fieri pōt: vt
ei? nobis amara mors non
sit cuius dulcis est vita.

Aug. lib. xix. d. civitate. dei.

Cornelio p̄ho **Aug.** **Hyp-**
ponēsis ep̄s. salutē i dño p̄pe-
tuā. Qual? et quāta sit n̄ra ca-
lamitas et misēria attēde: obse-

Auctoritates

ero diligenter. formavit bo-
 minē de limo terre. Plane-
 tas et stellas fecit ex igne: et
 ventum fecit ex aere: pisces
 et volucres fecit ex aqua bo-
 mines et iumenta fecit ex terra
 Cōsidera aerez: et viliorē te
 cognosces. Cōsidera ignea et
 vilissimū te reputabis: nec
 audebis te preferre terrenis
 quia parē te inuenies iumentis in
 sapiētibus: et filis factus es illis.
 Quid ergo pdest nobis sapia
 huius mundi? ubi nāq; q̄lo fili
 sapia Salomōis? Ubi potē-
 tia Octavianī et Cēsaris ipe-
 ratorū? Ubi fortitudo Sanso-
 nis? Ubi Plato et Aristoti-
 les? Ubi Socrates Ouidi-
 zeno? Democritus qui a casu
 posuit mundū? Ubi Hypo-
 cras: Galienus: et Aulicē. cū
 medicina sua? Ubi Pūscia-
 nus cū grāmatica sua? Ubi
 Aristotiles cū logica? Ubi
 Tullius cū Rethorica? Ubi
 Euclides cū geometria Ubi
 Pythagoras cū arithmetica
 Ubi Ptolomēus cū astrolo-
 gia. Nō ne oīa puluis? Nō
 ne eorū memoria ad nihilū
 est deducta? Agam' ergo fili
 penitentiā: dū tps bēn' aīq;
 vēiat dies illa magna et ama-
 ra valde. Tūc in die furoris
 dñi medicina Galiei: et So-

phismata Ari. nō pderunt.
 S; plus gaudebit Lazarus
 paupcul': et vlcerib' plen':
 q̄ oēs huius mundi sapiētes cū
 eū eorū astucia et doctrina.
 Opto te fili in xpo sp bñ valē
 Ang. ¶ Si iuste inq; Oiphe-
 us sancteq; vinem': et hic bñ
 et postq; hic recesserim': bea-
 tiores futuri sum'. Quā bea-
 titudinē nō determinato qdā
 tps spacio hēbim': s; i eter-
 nū regescē poterim': vna cū
 ceteris habitātes īmortalib'
 Eusebi' li. xij. c. 23. d. enāgeli-
 ca pparatione. ¶ Platonis
 snia ē oēs sapiētū vitā: medi-
 tationē eē moris: debem' igit
 et nos aīo pmeditari: qd ali-
 qñ futuri sum': et qd velim'
 nolim' lōgi' abesse nō pōt.
 Mā si nongētos vite excede-
 rem' ānos: vt aī diluuiū vi-
 uebat hūanū genus: et Ma-
 thusalē nob tpa donarent tñ
 nihil eē: pterita lōgitudo: q
 eē defisset Et enī in illū q
 deci ānos hz: et illū q nulle:
 postq; vite finis aduenerit et
 irrecusabilis mortis necessi-
 tas: trāfactū oē tps ademerit
 nihil interest: nisi q; magis se-
 nex ac magis onust' pctōrū
 fasce pficiscit. Optia queq;
 dies miseris mortalib' emi:
 pūa fugit. Subest morbi tri-

Auctoritates

istisq; senectus. Et labor et dire
rapit inclemencia moris. Me-
us poeta inquit pari necesse est
mortales multa mala. **Hy.**
in epi. de morte **Nepotiani.**
C Peiores morimur: quoniam na-
scimur: nam in isto: non nunc vi-
tium est. Illa de nobis queri debet et
dicere. Quid hoc est. sine cupidi-
tatibus vos generi: sine timoribus si-
ne superstitione sine perfidia ceteris
que pestibus. Quales intrastis exi-
re: precepit sapientia si quis: tam se-
curus moritur: quam nascitur. Nunc
vero trepidamus quoniam periculum ac-
cesserit: non animus nobis: non co-
lor postulat. Lacryme nihil pro
future cadunt. Quid est turpius?
quoniam in ipso lumine securitatis est
solicitude. Cuius autem hec est quae manet
omnium bonorum summa: et vite dis-
siderio laboramus? nemo quoniam bene
sed quoniam diu vivat: cura quoniam omnibus
contingere possit ut bene vi-
uat: ut diu nulli.

C Sene. epi. xxij. ad Luci.

C Iam unicuiusque hominis vite si-
ne incertum fecit deus: ut semper
vigilet: semper parati sint semper in
agonia semper in virtute.

Griseost. super **Mat.**

C Studeamus fructus vite vite
iustorum: sed morte eorum mori:
multo magis desideramus. sapi-
entia enim iustorum novissima pro-
fert: veniet quidem mors sed som-

nus erit dilectio domini. **Janna**
vite: initium refrigerii: erit scilicet
illi motus schala et ingressus
ad locum tabernaculi admi-
bilis. **Moritur** quidem iustus sed se-
cure: quippe cuius mors ut presen-
tis vite est exitus ita introitus meli-
oris. **Mors** iusti propter re-
quiem melior: propter novitatem optima
propter securitatem. **Contra** mors
peccatorum pessima: mala si quod
de in amissione mundi peior: in
separatione carnis: pessima in
vniuersis duplici perditione.
Ber. in cōibus sermonibus.
C Placet homini quicquid deo pla-
cet quod diu vivat salua fuerit. non
scietis quod abcesserit si affligit
sapiens liberorum amissione non
amicorum. Eodem enim animo fert eo-
rum mortem quo suam expectat.
Sene. epi. lxxiij. ad **Luc.**

C Mors nullum habet incommodum
veniet itaque quod nos si luce reponat
dies equo animo debet reditum exi-
re. **Ne** infantes nec pueros nec
imere lapsos postulat timorem mor-
tis et est turpissimum. si eam securi-
tatem nobis deus non prestat ad
quam stulticia perducit.

Idem epi. xxxvj. ad eundem.

C Hec sollicitissima medita-
tio semper debet esse sapientis. ut quoniam
breves dies istius vite. et iccirco
sunt spacia. nunquam sit mors si
promissa morturo nec proinde

Auctoritates

natū icēdat finēz q se non erit
ēē mortālē. Tēp^o. n. brene ē:
p^oteritqz hui^o mūdi figurāz iō
q vtūē h^o mūdo sint tāqz nō
vtētes z q emūt tāqz nō possi-
dētes. Leo pa. in f^omōc. vij.

C Interest plimū cui qz mo-
riat^o z viuāt. qz ē mors q cā ē
vinēdi. nec alibi qz i h^o trāsi-
torio scld. vtrūqz p^oquerit vt
ex q^olitate t^opaliū actionū dif-
ferētie retribucionaz pēdeat
et^onarū. Mōuēdū ē g^o dya-
bolo z vinēdū dō d^oficiēdum
migrati: vt iusticie resurgat
occūbāt vetera vt oriāt no-
ua z nemo i peccatū recidit
a quo reu^orexit: quū hec sit
salutis via z cepte in x^opō re-
surrectionis limitatio.

Idē in sermōe de resur. dñi.

C Mors ē nāe aiantū disso-
lutio: vt mors ē corpis aīe se-
ductio. Scda diffinitio mor-
tis. Mors ē et^oni doloris per-
pessio vt mors ē aīaz p meri-
tis ad et^ona supplicia damna-
tio. Lactan. libro. ij.

C Morte corporis propter
pctūm de^o hōi i^ofluxit z post
pctōz remissionē ppter exer-
cendam iusticiā nō aderat.
Aug. de pe. di. j. inter.

C Quū ig^o p lōgissimā t^opa
circa spatū qnqz nullū āno-
rū z fere ducetōz miserabi-

lū iaceret gen^o hūanū. Mīa
pulsabat viscera p^oris: vt sūo
ueniret secū habēs pacē. Sz
p^odicebat vitas secū habēs iu-
sticiā. Et iter eas magna cō-
trouersia facta est. Mā si mīa
deo dicebat. Eget miseratione
diuinarōnalis cā: qm mi-
sera scā est z valde misabil^o
venit t^op^o miserēdi ei^o. Ecō-
tra vitas dicebat. Queso dñi
īpleri sermonē quē locut^o es
Tor^o moriat^o Adā cū oīb^o q
erāt i eo qū p^ouaricādo pōmū
veritū gustauit. Dixit mīa vt
qd dñe me fecisti? Scit enī
īpā vitas q ego p^oij: si nūqz
miseris. E^o vitas. Si p^odictaz
tnā snīaz p^ouaricato: euaserit
p^oij vitas tua: z nō p^omanet
i eternū. fuit at^o h^o q^ostio a p^ore
missa ad filioz. Veritas at^o z
mīa corā eo eadē dicebant.
Nō videbat quō circa hō-
minē posset mīa z veritas si-
mul cōseruari. Scripsit au-
tem rerū sentētiā sic cōtinen-
tē. Hec dicit: perij si Adā nō
moriat^o: z hec dicit: perij si
misericordiaz non consequa-
tur. fiat mors bona z vtra-
qz habet quod postulat: vt z
Adam moriatur: z miseri-
cordiam consequatur. Ob-
stupuerunt omnes in verbo
sapientie: z p^osenserūt qz mo-

Auctoritates

ria? Adā misericordiā cōse-
quēdo. sed querūt quō mors
possit fieri bona. quū homi-
lis sit ipso auditu. Rēdit rex
Mors peccatorū pessima: s;
sanctorū est p̄ciosa: et vite ia-
nuā. Inueniat ergo q̄ ex cha-
ritate moriat: nec obnoxius
morti. Et sic mors nō poterit
tenere obnoxius: sed faciet in
ea foramē: p̄ qd̄ trāseat libe-
rati. Placuit sermo. sed ubi
aut talis poterit. Circuiunt er-
go orbē terrarū veritas: et ne-
mo mūdus a sorde: nec infās
vnius dici inuentus est sed et
misericordia plustrat celū et
nemine inuenit: q̄ sufficientē
ad hoc habeat charitatē. Et
ergo hec victoria debebatur
quo nemo maiorē charitatē
habere: ut aīam suā p̄ seruis
inutilib⁹ poneret. Rediunt
itaq; ad cōstitutū diē anxie
plurimū: nō inuento: qd̄ de-
siderabāt. Tādē seorsuz par-
eos cōsolans dixit. Nescitis
q̄ nō est q̄ faciat bonū non
est vsq; ad vnu. Qui dedit
cōsiliū ferat auxiliū. Intelle-
xit hoc rex et ait. P̄citer me
fecisse hoīez pena inq̄ teneri:
vix penāz sustinere incubuit
mibi p̄ hoīe quez creauit. Et
vocato Gabrielle dixit. Ua-
de dic filie syon. Ecce rex tu

us venit. festinavit ille et ait
Adorna thalamum tuū et su-
scipe regem.

CAuctoritates Seneca. de
remedijs fortunarum.

CAd morieris ita natura ho-
minis est. non pena.

CAd morieris hac p̄sideratōe
itruū: ut exire vel p̄ditione.

CAd morieris: gentiū lex est
reddere quod acceperis.

CAd morieris peregrinatio ē
vita nostra.

CQuam enim multūz am-
bulaueris diūq; redeundū ē.

CAd morieris: stultū est dubi-
tare quod vitare non possis.

CPeregere morieris: nulla
creatura mortua est aliena.

CPeregere morieris nō est
grauior: somn⁹ foris q̄ domi.

CInuenis morieris quicū-
q; ad extremū sati vēit: senex

morit. unde vivere nō pos-
sum plus: est senectus mea.

CInsepult⁹ iacebis: qd̄ ali-
ud dicā: q̄ illud virgilij: fa-
cilis iactura sepulchri.

CEgrot⁹ venit tps: ut expe-
rimentum mei caperem.

CEgrot⁹: nō ī mari aut ī p̄-
lio vir fortis tm̄ apparet: s; ī

lectulo virtus prohibetur.

CIstud toto seculo fieri nō
potest: aut enim febres relin-

quo: aut ipsa me.

CS
Cai
qui fi
Cm
dider
Cm
accu
ifram
et: no
sed ga
Cm
ueras
neras
qd̄ an
ip̄a re
Cm
tu in
qm̄ in
quā m
mis o
m⁹: ex
ralis
Cm
dolu
capit
Cm
vici
quā
es nā
Cm
iste
Cm
term
Cm
tibne
mid

Auctoritates

Temp esse nō possum?

Tamisi liberos. stultus est: qui flet casus mortalium.

Tanfragiū feci: nō qđ p-
dideris s; qđ euaseris cogita.

TIn latrones icidi. Al. in
accusatores. ali. i fures. ali.
i fraudatores plēa iſidijs via
est: noli cōqueri qđ incideris
sed gaude qđ euaseris.

Tuorē bonā amisi vix ine-
neras bonā an feceras si iue-
neras bñe te posse itelligas:
qđ amisiſti: si feceras bñ tibi
ip̄a res perijt: salu. ē artifex.

Tuorez bonā amisiſti. qđ
tu in illa pbabas pudicitā:
qm̄ multe castitatē pdiderūt
quā multas pessimas ex opti-
mis cōiugib. pessimas vidi
m. ex diligentissimis ex libe-
ralissimis reparatissimas.

Tuors spernit altā glā in
noluit hñile pariter et excessū
capit. Boeti. ij. de conſo.

Quod si putatis longius
vitā trahi mortal auara nois
quā sera nobis rapiet: bñ ē di-
es iā nos scđa mors manet.

Tu requies tranquilla pi-
is te cernere finis.

Pripiū vector dñx scita
termin. idē Tertio de p̄so.

Nam sepe mortem cogē-
tibus causis: qđ natura refo-
midat: voluntas amplectit.

Felix qui potuit boni fon-
tem visere ludum.

Felix qui potuit gratis ter-
re soluere vincula.

Terribilissimū omnium
est mors. iij. Ethico.

Mors nihil aliud est nisi
recessus anime a corpore.

Sapiēs letari d; d morte sua
et n̄ dolē. li. d pomor morte.

Stult. es qđ defles morta-
liū cān. Quid istis nonū aut
mirū ē qđ rarissima sine isto
casu dom. Quid si ifelicē vo-
ces arborē qđ stāte ip̄a cadūt

poma. Et bñ ta. fruct. ē. Mō
exra icū vulneris posit. est

ducunt ex plebeia domo i/
matura funera. Ducunt ex

egregia. Mō est fati ordo qđ
etatis. Mō quō gl̄s v̄it emit-
tit. Quid ē tñ bñ qđ idigneris

qđ circa indignationē tuā v̄it
idierere putari. sed ego illos

sup̄stitos optanerā: sed hoc ti-
bi nemo p̄miserat habebāt

illi cui. ēēt magis qđ tui. Apd
te p̄cario morabāt Educā-

dos tibi illos fortuna mādauē-
rat: recepit illos nō abstulit.

Sene. i. trage. **G**raui me-
terrore pulsas vite dies vltia

meret cor: soluūt renes. lesa
tremit viscera tui sp̄m dū si

bi mēs d̄pingit anxia. Quis
enī panēdū illd explicet spe-

Auctoritates

et aculū: cū dimēso vite cursu
carnis egre nexib' aīa luctat
solui ppiquās ad exitū. ¶ De
rit sēsus ligna riger. renoluūt
oculi pecc' palpitāt anbelat
rancū gutt' hoīs: stupēt mē/
bra: pallēt ora. decorabit cor
pis. Ecce diuersos ptes pflu
unt spiritū: hic angelice vtu
tes: illinc turba demonū. illi
ppu' accedūt: q's inuitat me/
ritū. ¶ Presto sūt et cogitat' v
ba cursus opa et p' oculis nolē
tis glomerant oīa illuc rēdat
huc se v'rat corā videt posita
Torq't ipa suūz reū hic mor/
day p'sciētiā p'lorat apta cor/
rigēdi deflurisse tēpora plēa
luctu caret fructu sera penitē
tia falsa tūc dulcedo carnis i
amāz vūit qū breuē volupta
tē p'des pena sequit' qd ma/
gnū credebat. nil fuisse cer/
nit. Ad q' mens i sūme lucis
glia sustollit' asp'nat lutū car
nis q' mēsa p'uoluit et vi car
cerali nexu letabūda soluit
s; egressa dux iter expit aīa
q's icursāt furiosa dure pestis
agmina et diuersa suis locis
istruūt certāina. Mā h' icēio
res gule. illic auaritie alibi fa
ustores ire. alibi supbie vitij
cuiusq' glob' suas parat aci
es. Jam si cedat vna turmas
mox i'surgit altera oīs ars tē

taē belli oīs pugne machina
ne ab hostiū furoz sic euadat
aīa. O q's torua bellatoz mō
stra sūt feralinz tetri. truces.
truncollēti flāmas efflāt nari/
b' dracūtea tamēt colla vir'
stilāt faucib': serpētinis ar/
māt spiris man' docta plijs
his oppugnāt aduērtates telis
velut ferreis: his q's attrahūt
etnis mācipāt icēdijs q'so xpe
rex innicte tu succurre miso
sub extreme mortis hora quū
iussus obiero. nullū i me ius
tyrāno p'beat impio. Cedat
pnceps tenebray cedat pars
tartarea pastor onē iā redem
ptā: tūc reduc ad patriā vbi
te viuēdi cā p'suoz in secula.
Amen. ¶ Petrus dami.
C' p'selandū q'ppe ē quū iaz
peccatrix aīa a vincul' icipit
carnis absolui q's amaro ter
rore p'cutit: quātis mordacis
cōscientie stimulis lacerat.
Recollit vetita q' cōmisit. vi
det mādāta q' negligēter imple
re p'tēpsit dolet d' sese idultū
pnie tps ianiter p'cepisse pro
bat imobile sibi districtē vlti
onis iudiciū iēuitabil' ē imi
nere. Ad anē satagit. ire com
pellit r'cupare vult p'dita nō
audiet. ¶ Post terga respiciēs
toti' trāsacte vite cursū velat
breuissimū vñū itineris depu

tat pa
shite
bēdit
breuē
letici
pp tā
prate
nitatis
ērub
vmb
glexit
seren
volut
glia
fopā
q'sub
iusm
ginec
lomis
bēdit
qd an
ne tps
re pue
a quā
deuot
Inter
cōstab
rauc
latum
erugi
ora m
bec it
mord
ficia
ba: m
funt.

Auctoritates

tat passū aī se oculos dirigit ⁊
 infinite penitatis spacia dep
 bēdit. *Plorat itaqz qz intra tā*
 breue spaciū acgrere potuit
 leticiā sēpiternā. Deslet ēt se
 pp tā breuē illecebrēqz volu
 ptatē ienarabilez ppetue sua
 nitatis amuisse dulcedinez.
 Erubescit: qz pp illā sūbaz q
 vñub⁹ erat obnoxia illā ne
 glexit q choris āgelicis erat
 iiserenda. iā radios mētis at
 tollit ⁊ eā dimitit: īmortaliū
 gliā pteplat eā pp vite hui⁹
 iopiā pdidisse sūditiē. Qñū
 qz sub se reflectit oculos ad hu
 ius mūdi pualē terrāqz calu
 ginēqz: sup se vō mirat ē ni
 lominis claritatē: liqdo cōpre
 bēdit qz nox erat ⁊ tenebre:
 qd amauit. O si residuū potē
 tie tps mereri potuisset qz du
 re puerfiois iter arripet qūa
 ⁊ quāta pmitteret: quātis se
 deuotionū vinculū īnodaret.
 Interea dñ erubescētes oculi
 cōtabescūt dñ pecc⁹ palpitāt
 rancū: guttē ābelat dētes pau
 latim rigescūt ⁊ quādā velut
 eruginē sūbunt. *Pallescunt*
 ora mēbra cūcta rigescūt dñ
 hec itaqz ⁊ h⁹ i tanqz vicine
 morti pcedētia famulant⁹ of
 ficia assunt oia gesta fil⁹ ac v
 ba: nec ēt ipse cogitatioēs de
 sunt. Et cūcta hec amāz ad
 uersū aucto:ē testimoniū red
 dūt. Coacernāt oīa aī respi
 ciētes oculos ⁊ respicē refugit
 coact⁹ ⁊ inuit⁹ accēdit. Adest
 ptere a huic horrēda visio de
 monū ac turba scelex. Illuc
 vñ angelica in illo q medi⁹
 liqdo dephendit: cui parti
 iure possessio vēdicet. Mā si
 pietatis ī eo vident⁹. īsignia ī
 uitatiōis āgelice blāditijs de
 linit atqz armonice melodie
 dulcedie vt exeat pncatur.
 Qd si eñ sinistre parti meri
 toz nigredo: freditatis sūlor
 adiudicet itollerabili mox ē
 rore pcutit. *Repētini ipetns*
 violētia pūrbat: pūcipitat in
 uadit atqz demiscē carnis er
 gastulo violenter eripit: vt
 ad eēna suplicia cū amaritu
 die pūrbat. Jā vero ponit
 egressiōes d corpe qz expulca
 re valeat qū armate iniqz spi
 rituū acies ī īsidijs lateāt: qz
 fremētes cunei feralib⁹ tel⁹ in
 structi iter obsideant. ne trā
 fire possit aīa velut militari
 more pūstipate legiōes oppu
 gnāt. *Hec ⁊ h⁹ i corde vñsa*
 re: qd ē aliō qz lenōcinātia vi
 te hui⁹ blādūnēta respūē mū
 do repudiū dare illicitos mo
 tus carnis elidē solūqz pfecti
 omis adispicēdū ppositū in
 declinabile custodire. Amē.
f J M J S

Sermones funebres

Incipiunt sermones fune-
bres vulgares fratris Gre-
gorij. Butannici.

Memento mori et eter-
ni non peccabis
Queste parole
ornatissimi cita-
dini mei: et voi altri probissi-
mi hoï sono del sapiētissimo
Salomone recitate da quel-
lo nel suo ecclesiastico al. viij.
ca. et ad nostro documēto et
initio del mio fanellare assū-
pte. Me le q̄le me demōstra
la nra grādissima et sinēsura-
ta cecitate essere inclusa ne
lanima et core de li mortali:
liq̄li vedādo cōtinuamēte la
fragilitate: et itē la incertitu-
dine de la p̄sente vita: mēte
dimācho in q̄lla metāo tāto
affecto: et tāta sperāza: ac si se
donesseno in eternuz in q̄lla
p̄durare. Uedeno expressa-
mēte et nō solamēte vna vol-
ta l'anno: ma quotidianamē-
te li mortali māchare et sol-
uere el debito de la nā: et tñ
se reputano essere immorta-
li: et nō doner essere del nu-
mero plurale. Ultra di q̄sto
cognosceno veramente che
la morte e vniuersale et non
perdona ad richo non ad po-
nero: nō ad formoso: non ad

forme non ad grande nō ad
picolo nō ad zouene nō ad
uechio: ita che nō e cōditiōe
alchuna la q̄ se possa gloria-
re chomo dicena el sapiētissi-
mo Salomōe al. ij. ca. dīlno
Eccle. moriē doct: fili et in-
doct. Et public. Quidio in
q̄llo de ponto dice. fata tra-
hant oēs: oēs expectat auar?
Portitor: et turbe vix satis:
vna raux Tēdimus huc oēs
metā pperam? ad vnā Oīa
sub leges mors vocat atra su-
as. Et vegeti? mors sceptrā
legionibus equat.

Et mēte dimācho ancho-
ra nō parēdo credere che de-
bano morire. Et itē el preli-
bato Salomone in q̄llo me-
demo c. p̄lo dice. Memō est
q̄ semp viuāt: et q̄hui? rei ba-
beat fiducia. Et sottozonze.
Umbre. n. trāsitis est tēpus
nrm: et nō est reuersio finis
nri: qm̄ p̄signata ē: nemo re-
uertet. Et molti altri docto-
ri così dico zēali chomo xp̄i
ani descriuono et representa-
no q̄sta morte al homo exor-
tādo q̄llo al bē viuere: et a la
rectitudine del beato viuere
ma q̄llo pare dormēzato nel
lutofo mundo. et non apre li
ochi al cielo ad considerare
dōnde habia lo exordio: li

la: bal
fina ch
co extr
lo che n
ne cred
tante i
nel cert
tale gub
modo: e
la vita fr
rebbe lo
u. El gli
lere cosa
ad quell
conzonz
cipio. F
nō e terr
cum la
ma pere
teme po
be dar
vne: et
dillo: ch
vulgare
si refren
fra mill
dillo: el
gi ad li
Dreg
no et in
vita tri
prim
babād
serabi
la ima
bile g

Vulgares

La z habia la regressioe per
 ifina che nō e redacto al pū/
 cto extremo. ad intēdere q̄l/
 lo che nō ha voluto intēdere
 ne credere per fede. Ad a cer
 tamēte se questa cosa itrasse
 nel cervello de l'omo mor/
 tale gubernarebbe cum tal
 modo: et cū tanta prudentia
 la vita sua: che pocho teme/
 rebbe lo ipeto de q̄sta mor/
 te. El gli apparirebe q̄lla es/
 sere cosa suauissima: quando
 ad quella fusse conducto: ad
 conzonzere el fine cū lo prin
 cipio. Impero che la morte
 nō e terribile: se nō ad quelli
 cum la morte di quali om/
 nia pereunt. Chi vole adūqz
 temē pocho questa morte d'
 be dar opa al beato et in sto
 viuē: et metere freno ad ogni
 disio: chomo dice vno poeta
 vulgare. Sano e colui che
 si refrena ad tor la rosa che e
 fra mille spini. Beato e q̄llo
 disio: ch sua vita mena et reg
 gi ad lūbra de virtu divina.
 Pregamo adūqz tnti lo eter
 no et immortal idio che presti
 vita tràquilla ad questo nro
 primo charissimo: el qual a
 babādonato q̄sta trista et mi
 serabile vita: et e salito ad q̄l/
 la imarcescibile: et incorrupti/
 bile gloria d vita eterna. Ad

quam nos pducit ille qui
 hunc vocavit dixi.

CRingratio assai et ifinita
 mēte voi tutti quāti cines in
 p̄mis spectatissimi: et voi al
 tri auditori sapiētissimi: li q̄li
 per lo officio d la pietade el
 qual haneti demōstrato i q̄
 sta hora verso q̄sto nro cha/
 rissimo passato de q̄sta cala/
 mitosavita: vi seti dignati ad
 honorar: expectādo et meri/
 tando dal sūmo remuneraz/
 tore essere p̄miati del fulgo/
 re de claritade sempiterna:
 la q̄l io credo cioe hauer p̄ti
 cipata cū la societade ange/
 lica. Amen.

Secūdus sermo funebria
 cōmunis ac vulgaris.

Quis est homo
 qui vinit et non
 videbit mortem
 et. Le presente
 parole sono dī
 cantore del spirito sctō reci/
 tati nel psalmo. lxxxviii. Le
 q̄le p̄libati parole spectabili
 citadini et voi altri ornatissi/
 mi auditori p̄siderando esser
 de altissima itelligētia: et sup
 ma luculētia: cognosco vera
 mēte che la modicitade del
 mio igenio nō essere capace
 ne sufficiēte ad igresso de co
 si p̄fundo sentimento: et ma

Sermones funebres

rimamēte p ch io sapia mol
to bñ che qlli liqli sono exer
citati in silē palestra de expo
nere la sacra scriptura forza
ghevfar pin pfuse parole: ch
qllē possa porzē lamia rude
eloquētia: ⁊ ligna mācho di
serta. Ma spo ⁊ fidome ne
levrē dolce ⁊ piatose chari
ta: ch se i qliche cosa fosse mā
cha la mia ofone: ipocbe la
āgustia dī tēpo me cōstrenze
esser pin brene che qllō che
expeta le vie pbitade: me p
dōariti: ⁊ io dal cāto mio da
ro opa pin ch sia possibile a
la mia ignorātia d far che n
habiatu ad desiderar mia di
ligētia ⁊ studio: pēlādo adū
q ⁊ mecovolutādo ifra laio
mio che cosavi douesse ppo
nere chevi delectassi: ⁊ i pre
satissaceffe ali vfi appetiti p
stamēte me occorse la snia dī
sapiētissimo pbo Cordubēse.
Sen. el qī scrinādo al suo di
lecto scholaro Lucillio: ne
la eplā cētesimā ⁊ p^a. dice qsto
sēso. Ois dies: ois hora. ⁊ ni
hil sumus pbat. Ogni zorno
ogni hora demōstra ⁊ pua
che noi siamo niēte: ⁊ cū pin
forte argu^o dchiara a qlli li
qlli si hāno qsi dīsmēticato la
hūana fragilitade: ⁊ mortal
pditōe: dicēdo ad qlo mede

mo i la eplā. xj. sic ordinād^o
ois dies tanqz cogat agmē ⁊
psūet atqz expleat vitā. Così
fatañte se dbeo ordiar tuti li
zorni como pāmēte se ordi
nasse el cāpo ala expeditiōe
⁊ bataglia: ⁊ li douersi cōsu
mare ⁊ cōplire la vita. Adū
qz noi denemo ordiar talmē
te la vita nra qlli siemo xpia
ni ⁊ spemo securamēte la re
surrectiōe ⁊ la glia de vita eē
na in mēoria dī qllō che era
zētile ⁊ daua cosī fati cōsili
ad suo caro disciplo: ch pos
siamo seza formidie dif ⁊ lie
tamēte occurrē ala morte. Vi
ri ⁊ quē dderat cursū fortūa
pēgi. O morte io nō ti temo:
ho vinesto talmēte che n ho
pagura de tuo falzōe: ⁊ qsto
tmino me hauena psignato
lo oipotente: ho cōsumato ⁊
cū vtu trāscursō. Et poi se a
dio piace de plongar ala vi
ta vno altro zorno possiamo
qllō recenē lietamēte. Impo
che qllō e btō ⁊ possessō: se
curo: elqual pole expectar li
zorni senza dolo: senza affli
ctiōe ⁊ sollicitudie dī morte
Qualūqz psoa o citadini spe
ctatissimi ⁊ voi hoī pbissimū
laql ne laio suo ptēta ⁊ dice.
Viri. io ho vinesto qllō che
basta ⁊ nō ho timore de mo

rire: q
dare
dillim
mayo
che m
anci te
tenebr
exilio:
debito:
dī faci
zebub.
te qste
mano
pudēte
como
tamēte
ta: acc
terna
melle
turi cor
seuili
feno de
Abraa
nū se
ca pla
gū m
pati
C. T.
nō hū
ctabil
batiti

Vulgares

rire: q̄lla i vita possiamo lau-
dare ⁊ dire che ha fato grā/
dissimo lucro i q̄sto mōdo:
ma voltiamo la carta: ⁊ q̄llo
che mai nō vorrebbe morire
anci teme d' vñr fora di q̄sto
tenebroso carcē: ⁊ affānoso
exilio: possiamo essiar esser
debitore de igēti pcti: ⁊ suo
dī isaciabile homicida Bel-
zebub. Cōsiderādo adūq; tu-
te q̄ste cose el nō charissimo
niuno di noi e ignaro como
prudētamēte como iustamēte
como moderatamēte: ⁊ for-
tamēte habia istituta la lui vi-
ta: accio ch' occurrissē ala ca-
terna āgelica di bñi: ⁊ nō te-
messē la turba de li draconi
turi corni: ⁊ crudeli atroci ⁊
senissimi. ma sbitovolassi nel
seno del grāde Patriarcha
Abraā: done regnera i seclō
rū secula: laq̄l glia me pdu-
ca p la sua passiōe ⁊ nñi fra-
gili meriti: q̄llo ch' ne ha fco
pati cū suo sagne. Am. Dixi.
Tertio Ser. fune. vulga.

Olum? vos ig^o
rare de dormiē
tib?: vt nō pñi/
stemini sicut ⁊
ceteri: Qui spē
nō hñt. La recitata snia spe-
ctabili citadini: ⁊ voi hoī p-
batissimi ⁊ voivenerāde ma-

dre e del p̄dicato: dela fede
⁊ vaso de electiōe sc̄tō Pan-
lo ap̄lo scrinādo ad Thesa-
lonicēses nella. i. ep̄la al. ca.
iiij. Laq̄l inheritade se nō fos-
si altra vita che q̄sta: me ge-
neraria in la mēte grāde lu-
cto ⁊ infinito lamēto. prima
mēte p che la lui vita era ad
noi gratissima: ⁊ lo lui aspe-
cto era suanissimo ita che ve-
racemēte de lui se potena p̄-
dicaf. Dilect? deo ⁊ hoīb?
cui? mēoria in bñdictiōe est.
El q̄le ad tuti se rēdena ama-
bile: p̄d̄pro liberale: gratio-
so: adeo che ognuno si corre-
na ad quello como faria ad
vno suo fratello i le necessita-
de. Secūdario p che in q̄sta
ampla republica: ⁊ ichita ci-
tade: laq̄l semp si facena grā-
de estimo dī pbi homini: es-
so zelatore dela iusticia in li
cōsiliū era defensore deli por-
neri: deli orphani: de pupil-
li: dele vidue: ⁊ tuti lo repu-
taneno como dolce padre.
ma vāmēte se noi pensiamo
altra vita essē melioi de q̄sta
pmessa ali padri dī testō ve-
chio: trouaremo ch' p niēte si
donēo tristaf nela morte del
nō carissimo: ma pin p̄sto ale-
grarse ⁊ iubilañ: ch' il sia liba-
to d' erūni ⁊ calāitade. n. rpu

Sérmones funebres

taresti voi spectabili auditori
 q̃llo essere ṽro inimico: el q̃l
 appetidessẽ pin p̃sto ch̃ fosti
 nel mare p̃celoso ⁊ piculo,
 so ⁊ piẽo: de turbiosi plunie
 cha ch̃ fusti i tũtissimo porto
 Certamẽte rĩdereti ch̃ si: O
 adũq; q̃sto ñro dilecto fratel
 lo e ṽsto fora d̃ q̃sto pelago:
 cioe di q̃sto mōdo: ⁊ e itrato
 nel tũtissimo porto de la vita
 br̃a: doue nō e pagura di po
 uertade: nō debilitade d̃ mē
 bri. In q̃lla niuno viẽ offeso:
 niuno se acorozia: niuno a i
 nidia al p̃rio. doue nō se ac
 cresce la cupiditade de hane
 re. doue nō e alcuno deside
 rio de cibi doue regna niuna
 ābitiōe de honore o vero de
 potestade. Li nō gli po essẽr
 alcuna formidie dyabolica.
 Li nō sono alcũne isidie di
 demonij. Li e lontano lo tre
 more del iserno. Li ñ gli pol
 itrare la morte de ania nāq;
 de corpo: ma li e la vita lieta
 per p̃nte ⁊ dono de iportali
 tade. Li mai nō pote ne po
 tra bitar discordia: ma ogni
 cosa de ṽna medema volun
 tade. Li sono ogni cosa trāgl
 la. Li e el splẽdore perpetuo
 O vita br̃a: O vita iocunda
 O vita desideranda da tutti.
 Mō e adũque de p̃tristarse:

como fano q̃lli liq̃li nō han
 no sperāza de la resurrectiōe
 como sono li isideli: ma pin
 p̃sto de alegrarse se q̃sto ñro
 e salito ad q̃llo ameno ⁊ per
 petuo loco: piẽo de ogni glia
 Ala q̃l ce cōducano anchora
 noi le lui sc̃tẽ ofone acio che
 regnamo insiema per infini
 ta seculorum secula. Amen.

¶ Quart̃o sermone funebri ṽl.

Q̃uidors quā ama
 ra est memoria
 tua. Explorādo
 ⁊ iuestigando la
 pprietade de le
 cosse create el sapientissimo
 Salomone. Spectabiles ci
 ues: vosq; viri ornatissimi:
 ac vos sil̃ matrone pudicissi
 me. poi ch̃ hebbe expimẽta
 ti tutti li apiacẽ del mũdo: ri
 tornādo ala p̃sideratiōe dela
 dura ⁊ crudel morte: dice la
 snia p̃libata. O mors q̃s ama
 ra est mēoria tua. Eccle. 41.
 ca. O morte q̃sto e mai ama
 ra la mēoria tua. La q̃l brene
 ma grauissima snia volendo
 p̃ ñro solatio meditar: ⁊ non
 generar tedio d̃ nimia p̃lix
 tade nel aĩo patientissimo di
 p̃stātissimi auditori: p̃ breui
 tade io trouo cinq; g̃natōe di
 hoĩ: aliq̃li la ieuitabile mor
 te appare amara. ma q̃sto p̃

Vulgares

cede per diuersi ⁊ varij cau-
si. Diqu'ali el primo gen. c.
Primo li infideli. Scdo li ri-
chi. Tertio li ociosi. Quarto
li fortunati. Quinto li infirmi.

Circa del primo la morte
pare amara ali infideli impe-
ro non sperano ne credeno
nel dilecto figliolo dela vgi-
ne: ⁊ ideo si diffideno: di qli
fanella lo dilecto discipulo d
xpo. Qui nō credit iā iudica-
tus est Quello elqual nō cre-
de in xpo: ⁊ nō ha la vera fe-
de: pstante e indicato. i. cō-
demnato: ⁊ qsto corroborat
pfirmat el feroce leone Mar-
co enāgelista dicēdo. Qui vō
non crediderit condēnabit.
Quello elqual aut per pma-
cia: aut p pfidia non credera
la humanitate ⁊ la diuinita-
de de christo: sara condēna-
to al fuoco gehennale.

La scda generatiōe ala q-
le la morte pare amara: se
chiamano qsti richi epuloni
impocche nella morte puene-
no abādonar le loro ricchezze:
nele qle se pfidaueno ⁊ se glo-
riaueno: ⁊ teneuano per suo
dio: ali qli p exēpio clama el
medico deli animi Luca al
c. 16. Mortuus est dñes ⁊ se-
pult⁹ est in inferno. ⁊ el canto

re del spirito scto dice. Peri-
it memoria eorū cum sonitu.
La memoria ⁊ la fama de si-
mili richoni more isieme cō
lo strepito così dico de cam-
pani como del mormurare
deli homini che dicono. Tu
nō sai ele morto misser Luca
qlo richone. Et item nō po-
tacere de tali el prefato can-
tore nella sua cythara dican-
do. Homo cum in honore es-
set nō intellexit. Lo richone
domētre chegli era in hono-
re nō ha inteso che bisogna-
ua pensar dela morte. ⁊ itez.
Homo cum interierit non su-
met secū oīa: neq; descendet
cum eo glia eius. Quando sa-
ra lhora che puēga morire:
el richo auaro nō portara se-
co: nāq; vno picolo quadra-
te: nāq; con esso descendera
la gloria dela sua roba nela
qual tāto sperana. O matta
⁊ stolidi p ditiōe ad nō pen-
sar che volia aut nō volia cō
uenira lassare tutte qste cose
vane. **L**a tertia sorte: ala
qual appare la morte acer-
ba ⁊ amara: sono li inertī: li
desidi: li pigri: li ociosi: li qli
nō se pētano far qche ope-
re de fructo. ⁊ p psequente si
diffidano del suo merito: ⁊

Sermones Funebres

quãdoviene el tpo dela morte se tristano ⁊ nō voleno sentir nominar la morte. Cōtra diquali crida la tromba de la fede paulo apostolo. *Mō coronabitur: nisi qui legitime certauerit.* non bisogna sperar nituno da essere coronato dal summo immortale ⁊ elemente idio de gloria: excepto quello elqual sara fatigato legitimamente ⁊ fortemente hauerà dimicator ⁊ pugnato contra lo hoste della natura humana: cioe el diavolo infernale. **L**i quartilquali hanno ingente speranza della morte: sono chiamati quelli allquali succedeno le cose ad suo voto: ad suo desiderio: ad suo modo. Impe roche quando saranno conducti al ponto della dissolutione del corpo ala anima: nō potranno confidarsi nela fortuna: nanque in le loro prosperitate: como admonisse *Valerio Massimo* nel nono libro: capitulo de mortibus non vulgaribus. *Enimvero minimo studio retinendum est bonum: cuius est caduca possessio.* Inueritate si vorrebbe con puoco studio ⁊ minima cura ⁊ diligentia ritener ⁊ considerarse de quello bene: la possessione delquale e caduca ⁊ volubile ⁊ incerta. **L**a quinta specie: a chi appare la morte dura ⁊ atra ⁊ amara: sono li peccatoris aliquali subito ch se senteno feriti del telo dela infermitade: comenciano ad tremare de pagura della morte: perche li vedeno essergli abbreviato il tempo del peccare. **P**erche el spechio dela penitentia crida: *scō Hieronymo*: ⁊ e registrato nel sacro Decreto de penitentia distinctione. v. capitulo peccatores. *Peccatores vellent sine fine vivere: ut possent sine fine peccare.* Li ribaldi peccatori vorebno sempre mai vivere: acio podesseno senza fine peccar. **A**la clemetia divina ha pūto a qsto appetito ⁊ ha ordiato la lege generale: cioe *statutum est oibus hoīb⁹ semel mori.* **A**li a diuersi modi: scō che dice el cātoze del spūscō *Dauid* ppheta nel psal. cxxvj. ch la morte de boni como e stato qsto nro charissimo: p̄cio: sa est in p̄spectu dñi mors sc̄torum ei⁹. **A**la morte di pctōri e ribalda: mors pctōrū pessima. **E**t iō qsto nro amico spectabiles cines: ha tā

Vulgarcs

ro sapiētemēte pūisto alla sua
vita cō la morte nō lie parsa
amara ma dīcīssīma cōe q̄l
la mediāte la q̄l l'ho pūene a
li gaudij de vita eīna. Amē.

Sermo 5° p pūero coīs.

Placita erat dñs aīa il
li²: ppter hoc pperā
uit illū educere d me
dio iniquitatis. Questa vigo
rosa & sapida sciētia pcedet
e nata dala fontana de sapiē
tia. Salomone nela sapiētia
al caplo. iij. Done prestan
tīssīmi auditori: io con ogni
mio studio & diligentia: quā
tūque ne regni in mi pocha
& breue: vederete pche cau
sa mīsser domenedio dia la
morte tanto imatura ali fan
tolini: ho tronato che p cin
que rāsonē dio summo & im
mortale: & sopra tutti clemē
tīssīmo: accelera & festina ad
vocar ad sī li infanti. La pri
ma deliquali cō vōstro dile
cto vi mōstro. **Prima ra
sone** per la q̄l dio euoca ad sī
li innocēti & puri infanti & p
che desidera la lor pīentia: &
a lui piace li lor anime. ideo
dicē elibema placita erat do
mino aīa illi². Tāto era pia
cēte laīa di q̄sto innoxio fioli
no che apparebbe che stesē

inille āni ad tirar ad sī tanto
splendēte zoiello. Et p tanto
ba pperato de edur q̄lla fo
ra dela iniquitade: & fora de
la voragie del peccato: & col
locarlo in sede tutīssīma & se
cura da ogni piculo. **Se
cūda rāsonē** p laqual el sum
mo idio domāda ad se li ino
cui: & adolescētuli: nō e altro
excepto che mīsser domene
dio: non vorebbe che l'alma
laqual ha creata & infusa nel
corpo de l'omo tanto splen
dente & lucida: tanto chiara
& formosa: tanto pulchra &
spectabile caschasse nel ceno
del peccato: nel luto dela in
quitade: nelle sorde del fia
gutio: che piu presto la vole
in pocho itēpesta: & con me
nor gloria: che lassarla cade
re nel baratro del iferno: do
mente che aspecta la debi lu
crar merito. Ideo el sapien
te Salomone responde alla
questione preposita: & solue
el dubio pelegrinamēte. Sa
pientie. iij. **Raptus est ne
malitia: mutaret cor eius.**
Lie stato tolto in pīssia acioch
la malitia nō hauesī a mura
re la lui innocētia i pēto & labe
& sorde puzolenta di viti.
Tertia rāsonē ch iduce lo

Sermones Funebres

oipotete idio ad la enocatioe
delaia fora del corpo sie la i/
gētissima pietade: laq̄l porta
ad lanima: acio che i q̄sto ca/
liginoso & obscurissimo mū/
do nō se affliga lōgo tempo.
Et de q̄sto mene p̄sta fed e &
testimonio el grāde p̄pheta.
Isaia. dicēdo Afacie malitie
collectur⁹ est instū. Da la fa/
cia: dalo laqueo dela mali/
tia cioe del pctō idio recolie/
ra & chiamara ad se el insto.
La q̄tra rasonē dimostra
p̄ qual causa la imēstade de
la diuina misericordia: nō las/
sa diuturnamente la dilecta
aia b̄itar in q̄sto miserabile
corpacio: sie che lardore de/
la charitade diuina cognosce
che li ribaldi & pctōri nō so/
no degni de simile p̄sortio: &
cōpagnia: che si debba me/
scolar li boni cū li mali: li sc̄ti
cū li pctōri. li b̄i cū li dāna/
ti & iō cognoscēdo che nō cō/
ueneno isieme simile semēze
nō vole che da tali siano acō/
pagnati p̄che nō sono degni
Et de q̄sto uene adduco vno
testimonio singulare cioe la
tuba de la fede christiana lo
ap̄lo p̄ Paulo: che dice. Qui/
b⁹ dīgn⁹ nō erat mūdus. di/
q̄li sc̄ti inocēte isanti el mūdo

nō era degno. Conita & vi/
tima rasonē: p̄che cā dio cōfi/
citamēte chosi tēpestiuamēte
tura ad se li aie de li puri pu/
tini: sie che el sūmo & clemē/
tissimo anbelā & desidera in/
defessamēte de volere coro/
nare q̄lli & dargli la glia del
Reame celeste. Un per bo/
cha del sapientissimo Salo/
mone crida alta voce de mi/
sericordia & de charitade: in/
la cātica. ca. ij. Veni de liba/
no spōsa: veni coronaberis.
Uieni o dilecta sposa mia: o
dilecta aia veni: impero che
io te voglio coronar dela stol/
la dela imortalitade: de glia
de vita eterna: Ala q̄le me cō/
duca q̄llo sūmo & eterno idio
elquale ha chiamato lanima
di questo nostro charo fratel
lo. Amen.

¶ Sext⁹ fmo cois vulgaris.

Q̄nia parata
sunt. venite ad
nuptias. le sa/
cratissime paro/
le da me adelid
recitate son del grandissimo
& fidelissimo thesorere del
sacro eloquio & deli archani/
misterij diuini. Sc̄to Mat/
theo al cap. xxij. Ma noi nō
douemo p̄sare che lo euan/

gelio
p̄ntu
no: m
trun
una
ad m
sie p̄
vuer
sa e ap
nie tu
affatig
ve p̄fo
cum l
angeli
do q̄t
mato
fratell
plare
curre
ma la
tissima
doue
Omn
¶ Se
copio
gratit
Uen
adūge
māch
mēla
stri fo
chiar
tissim
de tu
tie &

Vulgares

gelista sia quello che inite al
 pñio eterno como patro-
 no: ma solum como nūcio ⁊
 trumbetta destinato dala di-
 uina trinitade: in q̄sto mūdo
 ad inuitar ale noce eternale
 aie p̄fectamēte disposite albē
 viuere: ipero che za ogni co-
 sa e apparecchiata. Venite ve-
 nite tutti: i q̄li laborati ⁊ su-
 affatigati: ⁊ io ve reficiaro e
 ve p̄fortaro ⁊ p̄solaro isieme
 cum li cōpagne deli ordeni
 angelici: ali q̄li epuli veden-
 do q̄sto zorno essere sta chia-
 mato q̄sto n̄ro dilectissimo
 fratello sopra del qual sacro
 plaredoi cose singlar me oc-
 curreno da exponē. **C** Pri-
 ma la p̄uidētia dela abūda-
 tissima largitione diuina: la
 doue dice el thema nostro.
Omnia parata sunt. ⁊c.
C Secūda la amicitia dela
 copiosissima corte celestiale
 gratissima: la doue el dice.
Venite ad nuptias. Quāto
 adūq̄ ala p̄uidētia diuina nō
 māchara cosa alcuna in q̄lla
 mēsa diuina: doue tāti mini-
 stri solerti ⁊ solliciti appare-
 chiano alo iperio del sapien-
 tissimo padre dal qual p̄ce-
 de tute le fontane dele scien-
 tie ⁊ p̄uidētie ⁊ bontade. Da

la sua adūq̄ eterna p̄uidē-
 tia ifallibile: ala sua familia.
 i. ale ale di soi fui: nō solamē-
 te ha appechiato vna cosa:
 vna epula vna viuanda: ma
 tutte q̄lle cose lequal cogno-
 sce essere necessarij ad sile cō-
 uinio. ideo dice. Oīa parata
 sūt. Le q̄l cose nō sono discre-
 pāti da q̄lli che se soleno pa-
 rechiare qua in le noce ma-
 teriale cioe p̄namēte el cibo
 ben ordiato ad recreare li fe-
 si e strachi in q̄sto mūdo. O
 q̄sta dignitate che dio se deb-
 ba hūiliare ad apparecchiare
 cū li p̄prij mani ali soi serui
 como dice el cantor de dio.
David p̄pheta. Domie pa-
 rasti in cōspectu meo mēsa.
Signor: gratioſo tu hai cū li
 toi sancte mane apparecchiato
 anāti a me la mēsa. Et itez
 q̄llo medemo ce metera anā-
 te ogni cibo icomparabile:
 pieno de suauitate el qual p̄-
 sta ⁊ dauita eterna. Et de q̄-
 sto mene testimonio fidele el
 sapientissimo Salomone.
Sap. xij. Angeloruz esca nu-
 truiſti populum tuum: ⁊ pre-
 paratum panem de celo pre-
 ſtitisti eis sine labore: omne
 delectamentum in se haben-
 tem. Signor: tu hai nutrito el

Sermones Funebres

mo populo del cibo deli an-
zoli: & tu gli hai dato del pa-
ne fato in celo: el qual ha in
se ogne dolceza & ogni dele-
ctamento senza fatica: senza
sudore. Et de qsto ne testifi-
ca scō Joāne. c. 6. che dice.
Ego suz panis viuus qui de
celo descēdi: siqs māducane
rit ex hoc pane viuet in eter-
nuz. Io son el pane vino el
q̄l son venuto & desceso dal
cielo in qsto mundo: per ci-
barue voi homini mortali i
grati: & se q̄lche pertuno mā-
zera di qsto pane cō la ima-
gratia: zoe sēza peccato mor-
tale: mai nō morira ma vine-
ra in eternuz & in seculū secu-
li. Tertio ha apparecchiato
el loco amplo spaciooso gran-
de & delectabile: doue ne vo-
ra lozare tuti quāti acio nō
se calchemo luno laltro: ma
tutu stremo aīati. & qsto e fi-
gnrato nel Genesis al capto
xxiij. doue dice. Est apud
nos locus spaciosus & ma-
gnus ad reficiēdū & manen-
dum. Et quādo el cantor del
spirito scō fu assentato in si-
mile loco comencio a rēgra-
tiar laltissimo idio con alta
voce dicēdo. Statuisti in lo-
co spaciooso pedes meos. Si

gnor nō te posso assai rēgra-
tiare che tu hai posti li pedi-
mei in vno loco così spacio-
so così grande: tanto largo &
iocundo. Et questo loco che
crediti voi lo habia appare-
chiato & scepato & mūdato.
& posti tanti belli tapeti: &
belli razi & così ornate spale-
re: nō e stato altro: se non el
figliolo de dio. El qual dice
per bocca del suo canzele-
re Joāne al cap. xiiij. Vado
preparare vobis locum. Io
vado ananti de voi per pre-
pararue el luoco del vostro
pauisio. Et la mazor delecta-
tione che possa haner li con-
tinui sie quando li vedeno li
scuderi belli politi: netti &
eleganti & pretti. Altri scude-
ri non fermira in quello san-
cto cōuinio excepto el figlio-
lo de dio & dela vergine mā-
ria Jesu christo benedecto:
come testifica lo suo canzele-
re & parēte dilectissimo: nel
capitulo duodecimo. doue
dice. Amen dico vobis: q̄
precinget se & faciet illos dis-
cumbere & transiens mini-
strabit illis. Et questo basta
quanto ala prima parte.
La scōda parte sie ch̄ lami-
cia dela copiosa corte cele-

ste: fa
che n
gnifi
nuio
me c
de vi
non
dima
ti bea
thron
ti: pri
rapi
ri: co
per d
de fin
le cor
quell
ptial
fede:
sanct
dice
nre:
rata
quel
pa
cap
rati
cti:
stru
vo
ran
vini
tell
ad
pti:
chi

Vulgares

ste: fara gratissima. Ma per
che non solamēte idio beni
gnissimo ha preparato el cō
uiuio: ha voluto ancora dar
me compagna gratiosa: nō
de vilani: non de artesani:
non de soldati: non de citta
dini: ma delli sancti & spiri
ti beati: anzoli: archanzoli:
throni: dominationi: potesta
ti: principati: cherubini: & se
raphini: Apostoli & marty
ri: confessori: & virgini. Et
perche non sono tutti degni
de simile conuiuio & de simi
le compagna: chiama solū
quelli che hanno la vesta nu
ptiale: cioe la charitade: la
fede: la speranza: innocenti:
sancti: puri: iusti: & per tanto
dice el thema prefato. Ue
nite ad nuptias: quoniam pa
rata sunt omnia. Et questo e
quello che dicena lapostolo
Paulo alli Romani: sexto
capitolo. Nunc autem libe
rati a peccato: serui antez fa
cti deo: habetis fructum ve
strum in sanctificatione: finē
vō vitam eternam. Conside
rando adunque questo con
uiuio el nro charissimo fra
tello non e stato negligente
ad prouederse dela veste nu
ptiale: cioe dele opere che ri
chiede al fidele christiano.

Iustitia: patientia: obediē
tia: fede: charitade: patiētia:
constantia: acio podesse in
trar in lo conuiuio elqual ha
apparechiato dio diligētib?
se: elqual ne ceda anchora
ad noi q̄llo elqual me chia
ma tanto dolcemēte dicēdo.
Venite benedicti ad nupti
as eternas: qm̄ sunt oīa para
ta. Amen.

Sermo septim⁹ p̄ q̄cūq;
muliere cōmunis vulgaris.

Mulier gratiosa: inue
nit gloriā. La senten
tia prelibata e poue
ra de parole: ma parme pin
gue opima & grassa de intel
ligētia & sentimento: laqual
spectatissimi auditores: reci
ta el sapientissimo di mortu
li Salomone nelli suoi pro
uerbij al capitolo secondo.
Mellequale propriate paro
le doi chose diuerse vole ad
noi demonstrare.

Cil primo virtutis meritū:
li dove dice: Mulier gra
tiosa.

CScdo glie p̄miū: li dove
dice. Inuenit glia. **C**Nella
p̄ma parte adūque dove di
ce mulier ḡiosa. Io studian
do trouo d̄ trei specie de gr̄a
poderse ritronar i vna dōna
La prima e gr̄a natural laq̄l

s iij

Sermones Funebres

cōsiste in la bellezza & elegā-
tia corpale: & quāto ale dotte
cōdecēte ala bellezza & liza-
dria corpale: & maximamen-
te nela lingua qñ che nō par-
la excepto al tempo che biso-
gna: & qñ bisogna modera &
refrena la sua lingua: così dico
in rñdē: como i exordiare &
finire: che nō sia troppo zāze-
ra: non troppo audace: non
troppo taciturna ma in ogni
cosa tene el mezo. Et sile se-
mina lauda el sapientissimo
Salomone ne li puerbij al.
ij. ca. *faustus distillās: labia
eius.* Li labri de dona così fa-
tamēte sania sono como vna
pana de mele dolce nela boc-
cha a l'omo.

La secūda grā e grā artifi-
ciale: laqual p̄siste nello orna-
mento dele veste & de capil-
li & quelle altre cose acciden-
tale como fanno quelle fare.
& q̄sta grā vitupa pur el p̄fa-
to sapiēte: in q̄llo. ca. dicēdo
*Eccē mulier occurrit ei in or-
natu meretricio: p̄parata ad
capiendas aias.* Ma ambe-
doue q̄ste gratie sono fallace
scōdo che dice Salomone ne
li puer. ca. 31. *fallax est grā.
& vana est pulchritudo:* ma
volta la charta. La dona la
q̄l ha q̄lche timor de dio: q̄l

la fara laudata & da dio & da
li bōi: como dice el p̄fato sa-
piēte in q̄llo medesimo. cap.
*Mulier timēs deū: ipsa lau-
dabit.* Unde io trouo che q̄l
la dona che cerchara de abū-
dar de questi doi gratie fara
exclusa dal regname celeste.

La tertia grā e grā de in-
fusione diuina & questa grā
alchunavolta cōsiste in lo pu-
dore vericundia: scōdo che di-
ce Salo. nello ecclesiastico.
*Moli discedere a muliere sen-
sata: & bōa quā sortitus es: in
timore dei grā enī verēcūdie
illius sup aurū: qm̄ p̄sistit in
rerū domesticarū solitudine*
O tu che te vole maritari aut
sei vxorato: non te partir da
q̄lla dona che e sensata & bo-
na laqual tu hai trouat timo-
rosa de dio. Impero che la
grā dela verēcūdia de quella
e piu p̄ciosa: piu nobile: piu
cara che loro & argento & gē-
me preciose: & itez Ecclesia-
stici. xxij. *Mulier sensata de-
lectabit virum suū.* La dona
de bono sentimento & intelle-
cto piacerà & delectarà ad
suo marito. Alchuna volta la
grā muliebze p̄siste in la bo-
nestade de vita & sanctimo-
nia di bōi costumi: scōdo che
dice Salomone sapientissi-

Vulgarès

mo in lo ecclesiastico. *G*ra sup graz mulier scia: et pudo rosa. *G*ra sopra gra: et dono sopra dono. La dona sancta et verecūda. Quelle dōe che abundano de q̄te. gratie p̄seguiscono la glia imortale: et q̄sto basta quāto ala p̄ma parte: pigliamo la secunda et facio fine.

La secūda parte e che mulier gratiosa inuēit gloriā. Io trouo anchora grauissimi viri che la gloria mulieb̄e se repperisse de tre specie. Tute le done di questo mundo se cōcludeno in vno de questi stati: aut che sono vergine: aut nupti: aut vidue. *A*d a el sapientissimo Salo. attribuisse tre sorte de gloria a le verge ne in la sua sap. cioe la lor memoria imortale. Sap. 4. *O* q̄ pulchra est casta generatio cū claritate: imortalis est enī memoria illius: quia apud deum nota est et apud homines. La secunda gloria sie la corona perpetua: secundo che dicena sancta agnese *C*astitas mihi duplicabitur ad coronam. La tertia gloria sie la eccellente victoria contra la tentatione del mundo del diaboloz dela carne. Et imperbo canta la sancta ma

ter ecclesia. *I*n sexu fragili deus victoriam contulisti. Signor tu hai dato alo sexo femminile et fragile tanta possanza: che hai p̄seguita la victoria cōtra lo exercitato inimico: la gloria deli maritati cōsiste in tre cose: la prima e la fedeverso lo marito. La secunda e la probitate diuulgata dela bona fama: et virtude: et questo conferma lo sapiente Salo. in lo eccle. *S*urrexerunt filie eius: et beatissimam predicauerunt: et in virtutibus eius laudauerunt eam. La terza gloria e la exaltatione eterna confirmare mo ancora questo per lo alleg. sapiente in lo ecclesiastico. fortitudo et decor indu mentum eius: et ridebit in die nouissimo. La constanzantia del animo et la bellezza dela anima siano gli sovesti: et nel zorno vltimo redira quando andara incontra ala caterna dele sc̄te done. *E*ua: Rebeccha: Sarra: Anna: Susanna: Moemi: et tutte q̄le altre sapiente done. La gloria dele vidue consiste in tre cose. La prima sie la saluata honestade poi la morte del marito. Et questi landa lo Apo. pau. nela. ij. epi. chel

Sermoneſ Funebree

ſcritte ad ſtimotheo al. c. n. Vidua eligat: nō minus q̄ draginta annorū que fuerit vniū viri vxor: in operibꝫ bonis testimoniū habēs. La ſcda glia: e ſe ritrona hauer recento in caſa ſua li boi ſcī ⁊ ad q̄lli miſtrato ſeruito ⁊ porreto le elemoſine ſcdo la facultade. Unde lo ap̄lo dice. ſi hoſpitio recepit: ſi ſcīo ruin pedes lauit. La terza ⁊ vltima glia che hāno le vedue e la ſcīa excitatione in le ope dela miſericordia. Uñ ſottozonze el p̄fato ap̄lo. Si oēopus bonū ſubſecuta eſt. La dona adūqꝫ laq̄l hauera habuti q̄ſte gr̄e como veramente vedemo q̄ſta n̄ra chariſſima hauer habuto poſſedere in l'altra vita la glia de vita eterna. Amen.

Sermo octauus pro quo cunqꝫ ſene cois vulgaris.

Mortuus eſt ſenex et plen⁹ die ruz. Habentur hec originaliter Genetiſ. xxxv. cap. Quātūche le p̄dicte parole ſorono dicte dal noſtro patriarcha Iſaac: nella ſua morte: mēcedimeno p̄gruentiſſimamēte gli vediamo poſſer recitar in lobito del n̄ro

ſingular amico. **M**iſſer Antonio Britāico: elq̄l ha ſoluto el debito dela natura ⁊ e ſalito ad vita perbēne. Me la qual p̄poſita auctoritate doi coſe occorreno da p̄ſiderare. La p̄ma e q̄n dice mortuus eſt ſenex: La ſcda q̄n dice. Et plenus dierū. Diſcorando lo ingenio peregrino per le ſacre ſcripture: ⁊ per gli codici de doctori p̄uſbi ⁊ antiq ritrona che intra q̄li che moreno lie q̄tro diner ſi ⁊ molto diſcrepanti ordi ni al morire. Impero che alchuni moreno vecchi: ma nō ſono pieni de zorni. Alchuni moreno pieni de zorni: ma nō ſono vecchi. Alchuni moreno ne vecchi ne pieni de zorni. Alchuni altri moreno ⁊ vecchi ⁊ pieni de zorni. La p̄ditione deli p̄mi li quali moreno vecchi: ma nō pieni de zorni ſono quelli li q̄li hāno trāſcoſo tēpo aſſai in queſto mundo ma ſenza fructo alcuno de bone ope. In loco di quali dice el ſpechio dela patiētia iob al. ca. vij. Ego habui menſes tuos. O triſto et miſero mi che ho p̄ſumati li mei zorni: meſi: ⁊ anni ceſſamēte. Do mādano li doctori quelli zorni

miſſer Antonio
la interam
la digna
merito. T
Tuo imp
na ſiando a
te che que
na ſacto ac
mo ⁊ mer
da menſa
biculo ⁊ gl
lore ⁊ p̄a
mētarle di
mi che ho
alchuno d
tore. Et in
cis quid ge
ſanme ſar
mo pecca
qual pecca
ſpoſe. Nō
de pecca
peratore:
no nō ha
che p̄ſona
gna de m
noi o cha
queſto el
era per i
uatione
uolena p
doneria
expecta
no. Qu
molto l
pitia v

Vulgares

ni esser uacui nelli q̃li l'bo pas
 sa inertamēte. ⁊ nō fano co-
 sa digna de q̃lche. lande ant
 merito. Unde el se leze de
 Tito imperator che vna vol-
 ta siando ad cena se recorde-
 te che quel zorno nō haue-
 na facto acto alchuno stre-
 nuo ⁊ memorabile: se leuo
 da mensa ⁊ ādete nel suo cu-
 biculo ⁊ gli cū genito ⁊ do-
 lore ⁊ pianto comēto ad la
 mētarse dicendo. O misero
 mi che hozi nō ho facto acto
 alchuno degno de impera-
 tore. Et interrogātibus ami-
 cis quid gerneret: respōse. las-
 satime far la penitencia del
 mio peccato. Et lor dicono
 qual peccato. Et quello res-
 pōse. Nō vi par ad voi grā-
 de peccato che io siando im-
 peratore: ⁊ cio che volio e fa-
 cto nō habia vsato verso q̃l
 che psona qualche opera de-
 gna de mi. Pensati adunqz
 voi o charissimi auditori: se
 questo el q̃l era zentile: ⁊ nō
 era per intrare in loco de sal-
 uatione per ope che faceffe:
 uolena perho far quello che
 doneria far el fidele xpiano
 expectatino del premio eter-
 no. Quam sit che voi sapeti
 molto bene che capillus ca-
 pitis vestri non peribit: quo-
 niam omnes numerati sunt.
 Unde dicena scō Bernardo
 Omne tempus tibi impēsus
 requiretur qualiter a te fue-
 rit expensum Tutto el tem-
 po ad te anima tapina attri-
 buto dal summo idio: sara
 rechiesto a che modo l'haue-
 rai expēso. Ma io trono che
 sono alchuni vecchi de tem-
 po: ma non hanno impiti li
 giorni: idest non hanno con-
 sumato el tempo circa le ope-
 re virtuose. Unde dice san-
 cto Joanne in lo apochaly-
 psis. secondo capitulo. De-
 dit ei tempus vt penitentiā
 agerent: ⁊ noluerunt penitē-
 a fornicatiōe sua ⁊c. Et q̃sto
 basta q̃to ali primi moriēti.
 Secundo sono alcuni al-
 tri i q̃li moreno pieni de zor-
 ni ma nō sono vecchi. Et q̃-
 sti sono q̃lli che moreno zo-
 rni ma acostumati: ⁊ boni:
 deli q̃l pueniētemente se po-
 cantar quello che dice el sa-
 pientissimo. Salomone nel-
 la sua sua sapientia Sap. 8.
 Consumat⁹ in breui: expleuit
 tpa multa. Impo che in po-
 chi zorni hanno psequito gli
 vni: li q̃li doneria acqstar in
 senectute. Unde se pono ap-
 titissimamente chiamar pieni
 de zorni: quātis siano zorni

Sermones Funebres

ni. Et bñ se po adaptar q̃llo
savelare deli Acti deli apli
al capitulo. xxvii. de Tabita
la q̃l era del numero preas-
gnato. Plena erat bonis
opibus: et elemosinus quas
faciebat A q̃sto nro charissi-
mo: el q̃l era pieno de bone
opere: et elemosyne le q̃l lui
facea. Ita che possiamo di-
re che era pieno de zorni:
ma non era vecchio.

Tercio sono alchuni altri
i q̃li moreno nō vecchini: q̃
piem de zorni. Et q̃sti tali so-
no li zoveni lassini: lechardi
zugadori: blasfematori: luxu-
riosi: supbi: ambitiosi: spada-
cini: li q̃li in vno subito caso
cōneneno lassare la dolceza
deli soi appiaceri: et morire
come moreno li bestij senza
sacramenti. senza fede: senza
speranza de psequire el fine
de vita. Et ideo ben se pol
dire che li moreno zoveni q̃n-
to al tēpo. et nō pleni dierū.
quanto ali fructuose opere.

Quarto sono alchuni al-
tri: li q̃li moreno et vecchi et
piē de zorni. Et q̃sti sono q̃l-
li li q̃li hāno assai viuesto in
q̃sto mūdo q̃nato ali āni na-
turali: et sono pieni de zorni
cioe de honesta de vita et de
facti landabili. Unde dice el

sapiente Seneca. Longa est
vita si plena est. Implet aut
quū sibi animus bonum su-
um reddit: et ad se potestates
sui transfert. Quella vitta e
longa la q̃l e piena: ma albo-
ra se impisse quando che la
nimo rende ad sili bem: et
transporta ad se la sua pote-
stade. Del numero di quali
era David Thobia. Job.
Abraam. Isaac. Jacob Et
pero dicena el spechio dela
patientia Job al. c. ix. Dies
mei transierunt sicut nanes
portantes poma. Li mei zor-
ni sono passati como passa-
no le naue che portano po-
mi. Et e da notare che quā-
do vna naue va bonusta de
pomi lassa grandissimo odo-
re li done e passata. Così figu-
ratiua mte questo nostro ami-
cissimo e passato come naue
charga de pomi: laqual ba-
lassato grandissimo odore de
li bone et optime opere. Et
iō potemo bē dir como dice
el thema nro i pncipio **M**or-
tuus est senex: et plenus dierum
Non fino cois vulgaris.

Oca operarios
et redde illi amer-
cedez. Hec ver-
ba sunt origina-
liter. Math. xx.

ca. 2. a
le idio n
fragilita
māda al
mio la i
laqual c
humana
per hanc
maxima
do alcu
mente la
gnas: de
ratori et
di loro la
tanto io
siderare
in lothe
C Prim
dicio q̃
C Secu
ne finale
de illis n
debe na
tima cita
ciado el
per tre d
cadanno
ti al indi
elqual t
tādo li r
no de g
do che
chūsto
ca. xxv
gre p̃f
stos fo

Vulgar es

ra. La clemētia del imorta/
le idio nō se disimēticba dela
fragilita hūana p tato che co
māda alfiolo dicēdo O fiolo
mio la ingente compassione
laqual io porto ala creatura
humana me constringe do/
uer hauer picta de quelli : &
maximamente perche io ve
do alcuni de lo: hauer fidel/
mente laborato nela mia vi/
gna: ideo chiama quelli ope
ratori & rende ad cadanno
di loro la sua mercede. Et p
tanto io vedo doi cose da cō
siderare lequal se denotano
in lo thema assumpto.

Prima la citatione del in
dicio qñ dice. Uoca oparios
Secunda la remuneratio
ne finale quādo dice. Et red
de illis mercedem. Doue se
debbe notar che auante la vl
tima citatione esso saluatore
citādo chiama ciaschaduno
per tre diuersi modi : acioch
cadanno se apparecchia auā
ti al iudice. El primo modo
elqual tenera el saluatore ci
tādo li mortali se chiama do
no de grata donatione : secō
do che dice el thesorero de
christo bñdicto scō Math.
ca. xxv. Homo quidā pere/
gre pfiscens vocauit suos
suos suos: & tradidit illis om

nia bona sua. Leq̃l cose non
significano altro : excepto li
doni & charismate dela gra/
tia. Ma io cene troui tanti
che buttano via questi doni
che puochi puochi veneno
ad dio vocante quelli. Et q̃/
sti tali sono propriamente si/
mili al falcone: elquale quā
do e ben pienor facio de es/
ca: nō vene presto al pugno.
Et per questo peccato che
non aldeno la voce ne la trō
ba: ne el clamore de dio che
chiama quelli alla peniten/
tia per citarli poi al iudicio
saranno sententiati contuma
ci & rebelli al pretorio. Et iō
Isaia vocifera altamēte. In
sceleribus vris venditi estis:
& in peccatis vestris dimisi
vos: quia vocati & non erat
qui responderet mihi. Uoi
o contumaci peccatori dice
Isaia al capitolo quinquage
simo. Seti venduti in vostri
pertinacij: & nele vostre sce/
leritate: & io ue ho lassati &
abandonati nelli vostri vitiij
& peccati: imperoche io ho
ben fortemente chiamato:
ma non glie stato alcuno
che me habia risposto. El se
condo modo elqual tenera
el iudice equor iusto. se chia
ma segno de dure menaze.

Sermones Funebres

scio che quello che nō hāno voluto far p dono de grā al mācho lo cōuenga far p me naze. Et q̄sto e mōstrato & si gnificato per Osea p̄p̄ha al ca. xi. Q̄ puer israel est: dilexi eū & ex egypto vocavi filiū meū. Perche israel e puto: cioe & lo genere humano nō e capace dele cose altissime & diuine: iō iō l'ho chiamato & vocato mio figliolino. Et per che Israel se interpreta angustia: p̄ t̄to lo voluto chiamar fora dele angustie: p̄che in q̄sto mundo nō e altro che angustie: affani: afflictioe de spirito & loco de dolore: p̄pria mente l'ho e in q̄sto mūdo secundo che e la naue nel pelo go del mare: laqual piclita & fa naufragio. Et ideo el benignissimo & sapientissimo idio scio nō la piclita in la turbine dela tēpesta di q̄sto mūdo me voca & domanda secūdo che l'ni testifica p la bocca del suo fidele thesauro. Ad atheo. Mō veni vocare in flos sed peccatores ad penitētiā: & sequit̄: Et rennūtiis. Io non son venuto dice el saluatore clemētissimo ad chiamare li iusti ma li peccatori a penitētia. Ad a voi obstinati in durati p̄uaci & contumaci nō hauei voluto andire p p̄ua malicia. Et iō cō li yisce ri dela pietade & clemētia ho desteso le braze sopra el legno dela sc̄ta croce p voi miseri peccatori: & mai nō gliel'ho stato hō elq̄l me guardasse. El terzo & vltimo mō elq̄l tenera il saluatore in la citatio: ne iudicialesara la parola dele p̄uisione de la felicitade eterna. O che chareze: o che blādicie: o che lo senghe: che el saluatore: elq̄l vedēdo che non po tirare ad se li miseri peccatori cū p̄senti & doni & muneri: ne p mēace: se volta in ogni lato: se volta ale careze. O ingrati peccatori: la beniguita del saluatore ve manda ad chiamare & voi nō volete porzere le orecchie & che volelo far de voi: el ve vol dare la vostra mercede. Et q̄sta fo la la sc̄da parte che preposeno & che mercede e questa? Elo vno marcello: non. Elo vno ducato nō. El vna vesta: non. El vna possessio ne: nō. che eadūq̄: votu che te lo dica: si. Ele el reame dl celo. Et che q̄sto sia el vero te lo p̄firma & ratifica esso saluator p bocca de sancto. Ad atheo al ca. xxv. done el dice. Venite b̄ndicti patris mei p

capitolo
mercede
salario.
questi
che diol
na per m
ze: volun
andare
la vesta n
a receuer
opere me
gratia du
la gloria
am nos
regnat in
Amen.
Serm
nis vulg
puella.

P

La prese
tabiles
misi
fime. L
redo
cto De
mo. xx
sona d
tolino
mio p
bāno
trona

150

Vulgares

capite regnum eternū. O che
mercede: o che premio: o che
salario. Considerando adun-
que questo nostro charissimo
che dio la chiamato per gra-
tia per menace: e per chare-
ze: voluntera se disposto de
andare e presto se ha posto
la vesta nuptiale: e e andato
a recuere el premio dele sue
opere meritorie: precedente
gratia divina: e ha habuto
la gloria eterna. Ad quaz eti-
am nos conducat qui vinit e
regnat in secula seculorum.
Amen.

Sermo decimus commu-
nis vulgaris pro puero sine
puella.

Pater meus e ma-
ter mea dereli-
querunt me.
Dominus autē
assumpsit me etc.

La presente antoritate spe-
ctabiles cives e vos viri gra-
uissimi ac matrone pudicis-
sime. Le del castigato citha-
redo e cantore del spirito san-
cto Danid ppheta nel psal-
mo. xxvj. el qual parla in per-
sona di questo innocente fan-
tolino aut fantolina: dicendo
mio padre e mia madre me
bano abandonati: ma io ho
tronato melior che padre ne

anche madre. El summo e
immortale idio: subito che
ha visto che sono abandona-
ta da li mei parēti: me ha re-
cenuta e acceptata nela sua
aula regia: e corte iperiale
In leque parole el grande p-
pheta demonstra doi cose:
cioe. Primo el defecto dela
natura humana: laqual abādo-
na l'ho in lo articulo dela ne-
cessitate qñ el disse. Ps me-
us e mater mea dereliqunt
me etc. Scdo el bñficio dela
divina misericordia laqual e
presta ad subuenir a l'ho nel
tēpo oportūo li done el disse.
Dñs antez assumpsit me etc.
Et io trouo che in tre cose la
natura abandona l'ho e dio
e citissimo ala subuentione.
Et primo questo nro: aut q-
sta nra pura infantolina e sta-
ta assumpta da dio fora del
ventre materno p sua figliola
in lo scō batesmo scdo che
dice Iohanne secretario del
nostro saluatore al pmo. ca.
Dedit eis pātes filios dei fi-
eri his qui credūt in nomine
eius qui nō ex voluptate car-
nis: neq ex voluntate viri:
sed ex deo nati sunt. A dato
el nro saluatore la potesta
da denentare figlioli de dio:
ma nō a tutti sed solū a quel

Sermones Funebres

ti che credēo nel suo nome: & liquali nō sono nati per uoluptate de carne: nāq̃ per uoluntade de hō: ma sono nati da dīo per el scō baptismo. Unde diceua el dicto cantore cū la sua cythara. dñi est assumptio nostra. La nra assumptione in celo: nō e de altro excepto che idio. Secundariamēte la nra assumptione che vsa dīo verso dela humana natura: e de duro & aspero seruitio in vno liberale seruire & famulato: cioè ad seruire a dīo in canti & dolci soni. Impero che dice la tua dela sede xpiana. seruire deo regnare est. Ad seruire alo dīpotente idio: nō e altro se nō vno regnare. Et che q̃sto sia vō lo haueremo ad p̃bare per lo testo dela lege antiqua. scđi Regū. xxiij. capi. Misit dñs de excelsis: & assūpsit me. et abstraxit me de aquis multis & liberauit me de inimico meo potētissimo. ha mādato la diuina clemētia in q̃sto mundo tanto che son stata inocēte: pura & mūda dal excelsis et altissimo throno suo: & me ha eleuata et assumpta ad se fora dela misera erūna laqual me cōtinen puare: & me ha libera-

ta da molti aq̃ cioè da molti macul: liquali con difficultate haueria fugiti. Et vltra de questo laq̃l cosa e la maggiore: me ha liberato fora de le mani & insidij dei mio aduersario et grande inimico elqual indeffesamēte va sempre cercādo da denotar qual che veruno. Tertio & vltimo me ha assumpta el mio dilecto creator: fora di questo lōgo & magno & lontano exilio & bando & hayme menata & pducta a gaudio di citadini superni & spirituali. Et che questo sia vero lo confirma de sua bocca lui medesimo dicendo nel. ij. deli Regi al ca. xi. assumaz te hyero: boam: & regnabis super omnia: que desiderat anima tua. Io te eleuaro tu o anima: & hauerai ad regnar sopra tutte quelle cose lequal desiderala anima tua. Hieroboaz se interpreta discernens populum: seu supernū diuicās. Unde diceua David pp̃beta. laudando quello elqual si assumpto cōsi per tempo da misser domenedio: Beatus quem elegisti & assumpsisti. Beato quello el qual tu hai electo signor mio clementissimo: & hai assumpto auanti la

ma dñi
adūq̃
putina.
mea de
rētes me
vno me
madre.
fare li pa
do che
to della
ce scō
equa va
parēib
parit o
tres nec
nemēti
cludam
mētarle
gliano
ipocbe
te p̃tut
possit ra
fuccūbe
cioche
ad quā
lasse. A
Cūc
vulgari
p
David
ciabili
audito
debor
scō

Vulgaris

tua diuina maiestade: po bē
adūq; dire q̄sta nra inocēte
putina. *Pater me⁹* ⁊ *mater*
mea dereliquerūt me: ⁊ pa
rētes mei: ma io ho tronato
vno migliore che padre ne
madre. ma si potriano excu
sare li parēti vso di q̄lla dicē
do che nō pono p̄tra lo ipe
to della morte. impoche di
ce scō Aug⁹. *Mors* iusta ⁊
equa rapit filios: nec parcit
parētib⁹: rapit parētes: nec
parcit orphānis: rapit ma
tres nec parcit puellis. Lō
nemētissimamēte adūq; cō
cludamo che nō bisogna la
mētarse deli parēti che non
gliano secorso in q̄sto pūcto
ipoche la potētia dela mor
te p tutto regna ⁊ nō est qui
possit resistere ei: ma priene
succūbere al suo falzone ac
cioche cōseguitamo la glia
ad quā credimus istaz eno
lasse. Amen.

**Undecimus sermo cois
vulgaris.**

Preciosa est in cōspe
ctu dñi mors scōz ei⁹
Nec modica vba sūt
David i psalmo. cxvj. Spe
ctabili cittadini ⁊ voi altri
auditori prestanti doi specie
de homini moriente ritroua
scō Anselmo. vna e dli pec

catori laq̄l e pessima: l'altra
sie deli homini iusti: laqual
e p̄ciosa anāri al p̄specto de
dio. scōo che dice el nostro
thema p̄assumpto. ⁊ circa la
morte de peccatori pessima.
Primo la pone ⁊ distin
gue in tre modi: ⁊ dice che
de tre specie la morte di pec
catori p la amissione di ben
terreni ⁊ tpali: neleq̄le hāno
posta ⁊ locata la sua spanza
⁊ p̄fidētia. Un dice scō Gre
go. Nō sine magno dolore
amittit q̄ cuz amore possi
det. Nō se lascia ⁊ abando
na alcuna cosa senza grādiz
simo dolore: laq̄l se possede
cū igēte amore. Unde tales
dicūt. O mors q̄ amara est
memoria tua boi p̄cezz hñi
in substātijs suis. *Adhuc vo*
lenti accipe cibū. Eccle. xj.
O morte quanto e amara la
tua memoria a l'omo che
ha posto la sua b̄titudine ⁊
el suo fine in le sue substātie:
elq̄l desidera anchora stare
in q̄sto mūdo ad sgoglionar
re ⁊ darse alli piaceri della
gola. Ecco adūq; quanto e
amara la morte di peccato
ri che hāno posto nel fango
ogni lor cura. Secūdariamē
te dice Anselmo che la mor
te di peccatori e pessima ⁊

Sermones Funebres

amara p la separatione di pa-
rēti amici ⁊ beniuoli. vnde
videt ch nullo sia elqual tā-
to ami il suo charissimo ami
co che volesse pō acompa-
gnar quello in la sepultura.
Un in psona de qlli che mo-
reno dice. frēs mei elōgaue-
rūt a me: ⁊ noti mei qsi alie-
ni recesserūt a me: ⁊ primi
mei dereliquerunt me. Oy
me dice Job che li mei fra-
telli charissimi in la morte
mia me se sono lontanati da
me. Et li mei amici ⁊ beni-
uoli sono partiti da me: co-
me se fusseno alieni ⁊ fore-
stieri: ⁊ li mei primi me hā
no abādonato: ⁊ in vno al-
tro loco propheticō se dice.
Oēs amici mei sprenerunt
me: ⁊ facti sunt mihi inimi-
ci. Tutti quātū li mei amici
me hāno abādonato: ⁊ me
sono facti inimici. Terno
dice Anselmo che la morte
di peccatori gli pare amara
⁊ pessima p la amissione de
le cose eterne: beatifici ⁊ spi-
rituali. in psona de dio cri-
da fortemēte verso li pctōri
David ppheta. Mō habita-
bit in medio domus mee q
facit supbiā: dice el cantore
dela chiesa militate: rapto
in spirito. Signor nūno ha-

bitara in casa tua celeste el
qual sia supbo nec hō pctō-
re. ⁊ in vno altro loco dice
interrogādo dio i spirito Dñe
qs bitabit in tabernaclo tuo
aut qs regescet in mōte scō
tuo. Signor voria saper da
la tua diuina maiestade: chi
sara qlo che possa bitar nel
tuo palazzo: nela tua casa ce-
leste: nel tuo tabernaculo. o
ueramēte che reposara nel
tuo scō mōte celso ⁊ elena-
to: alqī fu subito risposto. q
ingredit sine macula ⁊ opa-
tur iustitiā: q loquit veritatē
in corde suo q nō egit doloz
in lingua sua nec fecit pō
suo malū: ⁊ opprobriū non
accepit aduersus primos su-
os. ⁊ a qsto modo la morte
di pctōri e catiua ⁊ amara ⁊
pessima ⁊c. Pigliamo la se-
cūda parte ⁊ faciamo fine.
Scōdo ⁊ pncipalr le da ve-
dere dela morte deli iusti ⁊
sci ⁊ boni: laqī se domāda p-
ciosa in lo p̄specto dela diui-
na maiestade: circa laqī co-
sa vederemo tre ponti pnci-
pali. El p̄mo de qlli e p la cessa-
tiōe de labore. scōdo ch dice
el cāzellerō de xpō scō Joā.
nela sua Apoc̄ha. al. c. xiiij.
Amodo iā dicit spūs: vt re-
qescāt a laborib⁹ suis. El spi-

rito
chel
da fa
com
fimo
dice
er:
co de
to ip
in sy
de:
chel
Sc
rūp
zoi:
scoli
p̄m
vid
q̄ al
bi
q̄ u
li ri
me
scō
pbe
rifi
do
del
ita
Su
ha
chi
po
ad
sc
do

102

rito scō ⁊ el scō angelo dice
chel vole ch da q auātī cessi
da fatigarsi laia de lbō iusto
como e stato qsto nfo charis
sumo. ⁊ el cytharedo zentile
dice. In pace fact⁹ est locus
ei⁹: ⁊ bitatio ei⁹ in syō: el lo
co delo electo e facto ⁊ posi
to i pace: ⁊ la sua bitatiōe sie
in syō. i. i citade de trāglita
de: ⁊ qsto basta qsto al pmo
che la morte p̄ciosa di iusti.
Scdo p̄p̄ piculū itineris. p
rispecto del piculo del via
zo: ipocbe li regna ⁊ sono a
scosi molti piculi: ⁊ qsto lo
p̄fuma el grāde p̄p̄ba Da
uid nel psalmo. clj. i via hac
q̄ābulabā absconderūt sup
bi laqueū mibi: i la via in la
q̄lio camiana inocētemēte:
li ribaldi supbi di demonij
me hāno isidiato: ⁊ hāno ab
scoso li lazi: ⁊ ipo el grāde p
pheta i loco d qsto nfo cha
rissimo pla ⁊ dice demonstrā
do lo lui affecto: quēadmo
desiderat cern⁹ ad fōtē aq̄rū
ita d̄siderat aīa mea ad te dī
Signor: scdo ch il cerno qū
ha grā sete d̄sidera la fōtana
chiara finel mte laia mia te
p̄cupisse ⁊ d̄sidera da venir
ad ti solatio mio ⁊ gaudio ⁊
scō i dan. aplo dice lamētā
dole. ifelix ego hō q̄s me li

berabit d corpe montis hui⁹
⁊ itez ad philippens. j. c. cu
pio dissolui ⁊ eē cu xpo ⁊ c.
La terza ⁊ vltia rasonzella ⁊
p̄sto facio fine: sie p̄p̄ p̄miū
meriti: el p̄mio el q̄l receue
ra lbō iusto nela sua morte
lo demonstrā miss⁹ domene
dio in scō clj. ath. ij. c. qū el
dice al suo fiolo voca opari
os: ⁊ redde illis mercedē: p̄
sto p̄sto fiolo mio chiama q̄l
li laorati: ⁊ rēde ad q̄lli la
lor mercede. O q̄le ⁊ quāta
sara q̄lla mercede delli boi
sci ch rēdera dio p le lor ope
voliti ch ve la dica o specta
bili citadini ⁊ voi venerāde
madre: io nō la voglio dire
ma la tuba dela fede xpiana
la declama dicēdo: quā o cu
lus nō vidit nec auis audi
uit: nec in cor hoīs ascēdit: q̄
p̄parauit d̄s diligētib⁹ se. Et
scō lldie^{mo} dice. q̄scat vox
tua a ploratu ⁊ oclis tuis a
lachrymis. ⁊ scō Joāne cō
clude ⁊ dice nela lui Apoc.
Absterget de oclis lachrymā
ab oclis scōz viroz: ⁊ iā nō
erit āpli⁹ neqz lucr⁹ neqz cla
mor: sed neqz vllus dolor
que p̄una abierunt. Adūqz
e p̄ciosa la morte delli san
cti boni ⁊ iusti homini co
mo sapiemo ch era el nostro

Sermones Nuptiales

charissimo in lo p̄specto de
dio . perche li iusti heredita
būt terraz p̄missiōis ⁊ dele/
ctabunt in multitudine pa/
eis. Adūcha nō e da dolersi
ma piu p̄sto da alegrarse ⁊
iubilare se da questa misera
bile vita sono tolti li boni ⁊
iusti ⁊ translati a li gaudi de
vita eterna : done preciosa
mors sanctorū in p̄spectu do/
mini ad quā idēz dñs donet
⁊ nobis grām pueniēdi : vt
cohabitemus ibi in eternū :
⁊ in sc̄lm seculi . Amē. dixi.
Incipit sermo nuptia
les : siue epitalamia vulga
ria. f̄ris Gregorij britānici.

Adiamus hōi ad
iutorum sile sibi.
Queste sacratissi
me parole specta
tissimi cines : cete
riq viri p̄bissimi matrone
pudicissime ac v̄gines vere
cūdiissime foreno agitati nel
cōsistorio de la trinitade poi
che el sūmo ⁊ benignissimo
idio bebbe creato hō ⁊ ve/
dādolo essere solo ⁊ che nō
era sufficiēte a la impletione
mundiale : infra si stesso di/
ce idio le nostre parole preli
bate. faciamus hōi adiutori
um simile sibi . faciamo a
l homo vno adiutorio simile

ad q̄llo ⁊ c̄. Inter tutti li altri
cose citadini p̄stantissimi : io
trouo che el piu iocūdo ⁊ el
piu vtile che sia acq̄stato da
l homo mortale sie el vincu/
lo matrimoniale : ⁊ chel sia
el vero : ve lo demonstro ap
tamente questa potestade ⁊
virtu ⁊ vigore ha el matri/
monio che li homini disun
cti ⁊ lontani ⁊ spesse volte
i inimici iteruēte el p̄nubio
spesse volte dinētano grādif
simi amici . El matrimonio
anchora le familie dissocia/
te ⁊ che mai non se conobe
li compagna in affinitade el
matrimonio concilia li in
fensi signori : el matrimonio
e quello che aleua le grande
familie : el matrimonio ele
quello che impisse li citade
de citadini legitimi ⁊ poli/
tici : el matrimonio e le quel
lo elqual nō lassa piclitar la
generatione ⁊ spetie huma/
na : senza el matrimonio niu
na citade niuna zente : niuna
p̄gemie : ⁊ che piu forte tutto
el mondo nō potria durare.
O adūqz q̄ti laudi q̄ti glo
rificatione meritoria questo
venerando vinculo . Quale
e quello che podesse sufficien
tamente cuz sua scientia lau/
dare ⁊ attolere ⁊ magnificar

Vulgares

el maritale cōsortio. Lerra /
 mēte io credo che nō Talio /
 cū la sua eloquētia non Tito /
 linio cū sua faciēdia nō Ma /
 crobio cū la sua abundantia /
 del dire: nō el mantuano ⁊ /
 grande poeta Virgilio cū la /
 sua poesia nō Ouidio cū sua /
 facilitade potria dignamēte /
 extollere et mulifacere la ex /
 cellentia de q̄sto sancto no /
 do: elqual ha posto el beni /
 gnissimo ⁊ immortal idio fra /
 l'omo ⁊ la dōna. O dignita /
 humana alaqual nō li anzo /
 li: nō li signori: nō li doctori: /
 ma dio in p̄sona e venuto ad /
 cōgropare ⁊ glutinar ⁊ piun /
 gere. Qual adunqz e tātō p /
 terno tanto petulante tanto /
 superbo che hauesse ardire /
 de vituperare q̄sta opatione /
 divina. Quod deus cōiunxit /
 hō nō separet. Quello che a /
 facto il summo dio nō ardea /
 l'omo ad dissolnere disun /
 gere ⁊ separe. Qual e el piu /
 bello dono che hauesse pos /
 suto far idio ad homo come /
 donargli vna p̄sona tanto fi /
 dele tātō amatoria como far /
 gli vna simile ad si alaqual /
 el podesse cōmunicar li soi /
 archani li soi gaudij li soi do /
 lori li soi necessita. O ingra /
 tissimo hō se nō ringratua la /
 largita divina in tātō dono. /
 Se vno signore donasse ad /
 vno suo milite vno bello ca /
 uallo elo ringratiaria ⁊ bñdi /
 ria ⁊ magnificaria la sua ma /
 gnificētia nō mille volte ma /
 miliari de milione. Et dio a /
 donato la sua imagine a l'ho /
 mo: ⁊ vltra di quello lo sti /
 pato ⁊ associato et compa /
 gnato de tanta nobile com /
 pagnia quātō e la dona ⁊ nō /
 debe ringratiar per tanto p /
 sente. O in quantaveneratio /
 ne li Romani haueuā el san /
 cto matrimonio: ⁊ che el sia /
 vero haueueno p̄posti molti /
 dei in demonstratione de la /
 grādissima dignitade de q̄l /
 lo. El p̄mo dio quādo se pro /
 metuano li spose era domā /
 dato Imenens. El secundo /
 quādo se menaua a la bene /
 ditione sacerdotale se domā /
 daua deus iugatinus. El ter /
 zo qñ se menaua ad casa la /
 sposa se domandana domi /
 ducus. El q̄rto ⁊ vltimo era /
 intitulato ad vna dea chiama /
 ta dea māturna: eoqz vxo: cū /
 viro manere deberet semp. /
 O che dignitade. o che excel /
 lētia: o che gloria porta que /
 sto sancto vinculo. Qual e /
 adunqz homo che nō landi /
 ⁊ magnifici ⁊ facia de gran

Sermōnes Nūptiales

de estima quella cosa che ha
ordinata idio. Or io vedo che
le vostre expectatione pbiissi
mi e attenti et expediti da vo
ler veder la forma instituta
dalla nostra sacrosancta ma
ter ecclesia: et che el tempo
se appropinqua ad effecto ma
trimoniale metteremo da ca
to el plixo parlar et venere
mo ale parole che se sole vsa
re in simile acto. **D**iacene
donna Antonia et c. **D**iacene
miller Andrea et c. **F**actum
est adiutorium homini si
mile sibi dixi valete.

Sermo secundus comu
nis vulgaris inueneus.

Non est bonū ho
minē esse solūz.
spectatissimū ci
ues et c. Lo altis
simo et imorta
lissimo idio zelatore et ama
tore dele sue ope: el q̄l nō vo
lādo q̄lli picitare maxima
mēte cognoscendo la lor na
tura essere fragile et ipotente
a la sua p̄servatione senza la
sua ope senza lo suo adiuto
rio: deliberato nel suo secre
to de nō lassār l'huomo solo:
et q̄d el sapēua molto bñ q̄l
lo che era per dire el suo pi
tissimo architecto del suo fa

solū qm̄ si ceciderit non hēt se
subleuātes: si aut̄ fuerint duo
suebunt̄ mutuo: disse le pa
role del nostro thema che di
ce. **N**ō est bonūz hoīem esse
solūz. **E**l nō e ben facto che
l'huomo sia solo: et sottozonze:
faciamus ei adiutoriū sile si
bi **Gene. ij. ca.** **A**ristotele fū
datore dela secta pipatheti
ca el q̄ual per sua singularissi
ma scientia et pita era ap̄sso
a li p̄bi antiqui como vno si
mulacro de sapiētia: insignā
do el suo discipulo **Alexan
dro magno.** rege del vniuer
so: diceua che in ogni goner
no de li republichi bisogna
ordinar et p̄stituire vna com
pagnia la q̄ual potēte et habi
ti in p̄uicimo: acio che se pos
sēno opitular et soccorrere p̄
sto in li lor bisogni et necessi
tade: et se podessēno seruir lu
no ad laltro. **A**da q̄l e q̄lla
cōpagnia aut p̄iunctiōe p̄u
certa p̄in secura p̄in iusta: q̄
to e q̄lla la q̄l ha cōstituito lo
sūmo et benignissimo idio: et
e sc̄do la nā. **I**deo noi sapie
mo molto bñ che intra tutti q̄
ti li aīali l'ho eēre nato et ap
to al p̄uicē et a la societate: et
q̄sto e el clemētissimo idio in
q̄llo amenissimo loco del pa
diso terrestre auerlo munito

Vulgares

cro palazzo Salomoe. Ueb
 ⁊ decorato di tato nobile do
 no del matrimonio dicēdo.
 Crescite ⁊ multiplicamini ⁊
 replete terrā. Sapiētissima
 mēte. Adunqz spectati viri ⁊
 matrone honestissime frēdē
 do la leze essere da dio data
 misser Antonio et madona
 chiara piu psto cuz merito ⁊
 obediētia dela sacrosctā ma
 ter ecclia hāno voluto cū cō
 sentimēto dela sua inclita fa
 milia ⁊ honore de tuti li lor
 amici pzonzerli che in miu
 na cosa mal psulta obtēpare
 lo appetito volūtario: ita che
 vedēdo eēre appisso de luno
 ⁊ laltro li cōditiōe pgrue ⁊
 pueniēte ad file acto: hanno
 puocati qlli vostri spectabile
 ⁊ bñamissimi dignitate acio
 che in ore duoz vl' trini ant
 vo pluriū stet oē vbu3. Li q
 tro adunqz p ditiōe che se dē
 no aiaduētē sono la pbita
 la pulchritudie la nobilita li
 dinitie. La pma deli qli non
 ha bisogno de declaratione
 tropo diffusa: po che noti ⁊
 manifesti sono aptamēte da
 vna pte ⁊ laltra li lor pbita
 de costumitū ⁊ opī degni.
 Impo che se psideremo da
 q̄l parēti sia pgeniti tronare
 mo q̄lle essere de tate laude

che piu psto el tēpo ce manā
 charia che li vtu fosseno rese
 rati p mia ibecille ofone ⁊ c.
 La scda psideratione psiste
 circa la pulchritudine: la q̄l
 siando subiecta ali speculati
 one vfe non ha bisogno de
 mei demōstratiōe de argu
 mēti de rethorica de sophy
 staria: ma e da dio manife
 sta che nō s' pio nisi sit cec?
 q̄l fusse q̄llo che nō laudassī
 li belli ⁊ apu ppoimone vri
 corpali. La terza p ditiōe e
 la nobilitade: ⁊ q̄sta pche la
 eccede li altri p ditiōe in ge
 nere suo ⁊ intēdēdo la breui
 ta quia gaudēt breuitate mo
 deru. C La ssaremo al iudi
 cio de vostre probissimi spe
 ctabilitade sen cōe nō igna
 ri de qual parētato sia la ca
 sa Butannica dallaquale e
 vscito fuora tanto probi ho
 mini como e stato in pūmis
 messer Antonio prothoparē
 te de tuti. poi li figlioli Joā
 ne: Marcho: Pietro: An
 drea doctor: de lege. Et itez
 in medicina maestro Her
 cule Meriandro ⁊ molti al
 tri valenti homini hiqua l'as
 saremo da canto p nō essere
 troppo lōgo ⁊ pluxo nel mie
 icōcinno plare: ma piu psto
 p venir ala quarta ⁊ vltia cō

Sermones Nuptiales

ditione de li diuitie. Et que-
ste diuitie anegache fiano be-
ne dela fortuna instabili ca-
duchi ⁊ mobili: ni ctedimēo
pche ogni cosa depende dal
sūmo ⁊ magno idio: domā
daremo pur anchora q̄sti eē-
re beni: ⁊ quāta facultade sia
d'vna pte ⁊ l'altra lassaremo
cunctare q̄lli che ogni zorno
cōuersano in casa de q̄lli co-
mo splēdidamēte: como can-
tamente: como opiperosamē-
te se viue in casa de q̄lli: ⁊ za
intēdo intrar in q̄lle cose p le
q̄l siemo q̄ pgregati: acio che
q̄lunchē di noi fruisca el gau-
dio cōcepto za molta hora: ⁊
veniremo al sacro parlare fa-
to ⁊ ordinato dala infabile ⁊
sacro sancta mater ecclesia.
Cioe. *P*iaciane madona
margarita di tor: ⁊ acceptar
p vostro sposo ⁊ legitimo ma-
rito misser Andrea ⁊ c.

*S*ermo tertius nuptialis
communis vulgaris.

Quod deus iun-
xit hō nō separet
*P*robissimi cita-
dini ⁊ matrone
pudicissime. A-
cioche nō se creda el fallibi-
le iudicio hūano ⁊ temeraria
presumptione che io sia così
demēte così proteruo così pe-

tulante che volesse orar qua-
senza fundamento: ⁊ che io
faccia le cose de mio exiguo
ceruello. La sacrosancta ma-
ter ecclesia questo zorno me
ha porti ⁊ presentati le sue sa-
crate parole: lequal noi ha-
biamo tolti per exordio ⁊ p̄n-
cipio ⁊ fundamento del no-
stro debile parlare: lequal i-
portano non modica medul-
la de senso. cioe. Quod deus
cōiunxit hō nō separet. Quēl-
la cosa laqual ha coniuncta
el cello idio: l'hō non lo sepa-
ri. O profundissima sentētia
degnā de ogni veneratione.
Lbi douemo pensare che fos-
se quello che coniungesse li
nostri prothoparēti: li nostri
primi genitori se nōne la diu-
na prouidentia: la qual con-
uocati che hebbe misser Adā
⁊ Eua li statuite non in loco
occulto nō absoso nō opaco
como fanno adesso molti ca-
uestri liqualli senza consenso
de padre ⁊ madre: senza la
diuina leze: cōtra el p̄cepto
ecclesiastico: senza testimōio
se maritano lūo cū l'altro cū
grādissimi scādali: cū picoli
ingenzissimi ⁊ in loco de ami-
cizia suscitāo mortalitade dis-
cordia: odio inimicitia: ma
in presentia de doi sufficienti

⁊ nō
sapiē-
rita
in pa-
ce far
ad
Salm
el pac
tionar
Quo
paret
carni
iungi
solua
acore
vna
le bu
vino
opar
che
ben
te ser
sia su
bere
ter e
cran
trū
te d
to: k
dal
dio
mo
da
sce
li q

Vulgares

et non suspecti testimonij. La
 sapietia del figliolo et la cha-
 rita et el spirito sancto: et qui
 in paradiso de li delitij non se-
 ce far el sermone ad Tul. non
 ad Valerio Maximo. non ad
 Salustio. non ad Sene. ma
 el padre celeste comincio ad
 itonar cu grade voce dicedo.
 Quod deus iunxit hoc non se-
 parat. Impo che erut duo in
 carne vna. Quello che con-
 iunge adesso idio non lo dis-
 solua l'huomo. Impo che se
 acordarano doi ad generare
 vna carne cioe la ple et sobo-
 le humana: non laia. O scio
 vinculo bto o matrimonio o
 opatione diuina. Chi e qllo
 che non laudi questo acto cos-
 beti ordiato. Et che altrame-
 te sente non po fugire che non
 sia suspecto de ql mebro de
 heresia. La sacrosancta ma-
 ter ecclesia pnumera tra li sa-
 cramenti ecclesiastici el scio ma-
 trimonio. Certamente chi se p-
 te da qsto iustissimo sacramen-
 to: lo potremo indiar prirle
 da la iustitia vrbana politica
 dal recto: et finalmente da
 dio. Impo che idio iustissi-
 mo solu adiuta qlli et defede
 da li aduersitate: et li accre-
 sce et prospera: orna: et decora:
 li qual non se pteno da la sua
 leze. Per la ql cosa citadini
 splendidissimi et matrone ve-
 herande non e da maraniarsi
 se qualche volta qlli liqli se-
 sono acompagnati non in facie
 ecclesie non hanno snata la de-
 bita forma: laql ha ordinato
 idio cadeno in aduersitate i-
 turbine in lo ipeto della for-
 tuna: et dio li ha abandonati
 destituti subtracta la sua gra-
 pche qlli hanno abandonato
 idio et hanno spreta la sua le-
 ge: et li soi comandamenti tras-
 gresso: ita che quicqd agiste
 gli chiede in sinistra fortuna
 et hanno li fioli desobediendi ca-
 uestri giotti smachi orbi zot-
 ti debili claudi non p altro: se
 none p el peccato dela deso-
 bedientia diuina et ratificata
 p la sacrosca mtr ecclesia Ma
 voltiamo vno poco la char-
 ta et pnumeremo tutti li be-
 ni che pcede da qsto scio ma-
 trimonio. pmamente qlli che
 in dei noie et iussa se sono al-
 sociati: dio li stipa de be pui-
 uere in pace pcordia amore
 tranquillitate a qlli gli dona
 la pulchra sobole obediante
 reuerente vmosa et de ogni bn
 ficio ricca et ampla pteme-
 to in zontude gaudio in ve-
 chiezza socorso in li bisogn
 bonore in la morte. O scio

f s

sermone di s. mouise

cōubio: o scō infumio: o iusto viculo. Quū sit adūq; che q̄sti nri amātissimi parēti habiano p̄siderate tutte q̄ste p̄allegate cause: nō hanno voluto abādonar li istitu ti diuini: ma a q̄lli aderēdo se hanno puocati le v̄se spe ctabilita acio fusseno p̄senti & testimoniū fideli de q̄sto s̄cto acto: accio como sapeti molto bē le honeste p̄sapie da luna pte & l'altra ornatissi me semp esser stati & etiam nūc p̄durare cosī ve voglia ti dignār far orōne che dali lo: honestissimi costumi nō degeneri. Et che q̄sto mio orare ve sia grato: el q̄l auen ga sia senza doctrine: non tū senza amore & desiderio ch̄ dio ve dia piena & lōgavita s̄sima. Teneremo adūq; ad solito plar p nō esser trop po tedioso &c. ¶ Diacine ma dōna Latherina &c. Et voi m̄sser Lorēzo &c. Qd̄ deus p̄iunxit homo nō separet. ¶ Sermo quartus. Imene ns vulgaris cōmunis.

ERunt duo i car ne vna &c. vba Pauli apli ad ephē. v. c. Cosa itegerrima viri p̄stissimi & matrone vere

cundissime: & cosa da ogni pte p̄spicua la q̄l el benignis simo largitore ha donata a la b̄uana natura: niuno e ch̄ q̄lla vūmpi che nō sia subito diiudicato aut ignaro aut in sano: maximamēte aīaduer tēdo che s̄tē istituto nō puo procedere se nōne da m̄zoz maestro che mortale. La q̄l cosa spectabili auditori p̄ce dēdo da tāto opifice nō puo esser se nō vtile aut necessa ria. impoche vediamo che ogni cosa che se alena aut ch̄ sente p̄uē p̄dure cosa simile ad se acioche in la sua specie si multiplichi & q̄sto nō solū in li aīali sensitui: ma etiam dio in li herbi & piāti: liqua li sono senza senso. Que di remo del genere b̄uano el q̄l porta auātū de si & dimon stra la imagine diuina. Mā vedete che la diuina bonta ne dona licētia dela copula maritalē dicēdo erūt duo in carne vna. Lōcorerāno doi p̄sone cioe masculo & femia in douer generar vna terza creatura. Et certamēte el ma trimonio non e altro al mio iudicio: se nō vna p̄iunctione masculina & muliebze in do uer p̄crear figlioli sc̄do la le ge: & nō p volupta carnale

folamē
cubito
lege sc̄
cto & in
ad nou
tro cō
se & ga
gli iter
cola e i
pur la
bestial
re cola
de bor
be far
ra: sc̄
da p̄
camē
stole
fimo
larita
ant v
che b
pochi
lo che
vlla
co pu
bia bi
cosi al
e bō
miso
sa far
biog
rimo
p̄oli
bō
est b

solamete: ant p piacer de cō
cubito: ma accioche scō la
lege scō la rafone scō el fā
cto ⁊ iusto vinere: generem?
ad noi simili. Adūq nel fa-
cro cōingio bisogna pcaner
se ⁊ guardarle che nō soluz
gli iteruēga adulterio: laql
cosa e impijissima: ma nāq
pur lasciuia: laql cosa e cosa
bestiale ⁊ cosa da pegora: fa-
re cosa che non fusse degna
de honore. Ogni cosa se de-
be far scō dio: scō la natu-
ra: scō la vnder simelmete
da pēlare ⁊ excogitare. Re-
ctamete adūq lezeimo i Ari-
stotile acutissimo ⁊ eruditis-
simo pbo che lbō elql ama-
la vita solitaria: esser aut dio
aut vna bestia. bestia como
che habia bisogna de chosi
pochi aut rari dio como ql
lo che non habia bisogno de
vlla: ma altramete lbō polti-
co puere: como qllo elql ha-
bia bisogno di molti ⁊ varij
cosi ala sua vita: impo che nō
e hō adeo potēte: adeo inge-
niosso: adeo sapiēte el ql pos-
sa far ogni cosa p si isteso ma
bisognase opitularne del p-
rimo ⁊ qsto nō e altro exce-
pto la compagnia da dio ad
hō ⁊ danata. Qñ el dice nō
est bonū boiem eē solū: facia-
m⁹ ei adintorin fite sibi. Mā
e bastate che lbō sia solo ma
faciamo ad qllo vno soccor-
so ⁊ adiutorio nō molto dis-
crepate da qllo: ma fite ad si
elql nō lo possi discaciar da
si qñ chel vola: ma che quā-
sa cōmorire. Qd de? pūrit
hō nō sepet ad a piu psto ha-
voluto el clemētissimo ⁊ mi-
mortale idio che lbō lasse lo
padre la madre che abando-
nar la dōna sua dicēdo. Re-
linquet hō pīem ⁊ matrē: ⁊
adheret vxori sue. Per la
qlcosa a mi me pare che nō
solamete prudētemete: mave-
rētia sactamete habia el in-
stissimo idio puisto ala gñā-
tiōe hūana: elql comenzette
a dar la via ⁊ la forma a noi
mortali del scō mīmonio:
dalaql cosa chi disiente non
pol fuzire aut titulo de insa-
nia aut suspitiōe de falsitade
Lbi crederemo chi fusse qllo
douemo tenere chel sia stato
Romulo madeno. douemo
credē che el sia stato Lécrope
madeno: douemo credē esse-
re stato Vulcano madeno:
che crederemo adūq. Le
stato qllo che disse nel libro
pimo dela leze nāle. Crescite
⁊ multiplicamini ⁊ replete
terraz. Gen. ij. ca. O largita

Sermones Funebres

laudabile: o idulgētia appro-
babile o dono groso che dio
habia voluto pueđe alle ne-
cessita dela natura senza pee-
cato: q̄l e q̄llo che non debia
rigratiar q̄lla cosi ampla be-
nignita de q̄lla a dio pdiga
r liberale largitiōe. Jō p nō
esser piu plixo nel nro orare
possemo manifestamēte iten-
dere q̄to sia nobile quāto sia
degnō: q̄to si avenerādo elsa
cro vicio dī infimōio elq̄l e
sta pstituto dala sapia ifallibi-
le r scissima trinitade. Et an-
cora noi approbādo q̄sta scā
opa siemo pglutinati q̄ p sile
acio elq̄l puerfa circa madō
na antonia britānica. r miss
Gabriel fuscarenō. Et io or
mai me voltaro ala vfa pu-
dicissima r honestissima pbi-
ta. Adado. Anto. vi piace d
tor: r acceptar p vfo sposo r
legitiō marito miss Gabriel
rē. dicto amē subifigēdū est.
erūt duo i carne vna rē. Di.
Tfō s^o rlgaris cois i pnu^m

Reliquet hō pfez r ma-
trē r adherabit vxori
sue. vba pan. apo. ad
ep̄h. c. v. De q̄sta estimatiōe
se d̄ba far r reputar el modo
maritale. Prestatissimi viri
r vos viragines pclarissime
trei cose maxiamēte iducēo

li mortali i q̄sta nra vita cioe
lbono: lutilita la voluptade.
Et pmanēte scdo ch i la socie-
ta bñana nō regna pezo: vi-
tio r piu vituposo ch lo adul-
terio: cosi nō se riroua cosa
piu honesta r piu laudabile
ch la scā societa salua r pudo-
rata: p laq̄l cosa tra li altri sa-
c̄ri liq̄li sono ordiati al bñ r
beato vinē: io trouo q̄sto solo
esser sta fabricato r pstituto p
la boca diuia: r q̄sto so in li
nri ptoparēti: aliq̄li lo oipor-
tēte idio li comādo ch dones-
sino crescē r multiplicar r
pir la fra. Crescite r multipli-
camini r replete frā. Gen.
ij. c. El se sole r meritamēte i
alcūi laudar el celibato r v-
ginitade: iq̄li desprecādo la
copula carnale se sāno sile a
li anzoli. Ma iueritate q̄lli
ch amāo la vita ciuile r poli-
tica: r voleno pfulē ala repn-
blica nō se abstenenodal scō
pnubio: exquo el sūmo imor-
tal idio celsa pcesso. Un noi
legemo app̄sso li doctori che
Licurgo dette vna lege mol-
to laudata dali antiq: nelaq̄l
voleua r iparaua ch tutti q̄l-
li liq̄li non se voleffeno mai
maritare: nō donesseno iter-
elles ne vedē li zochi ne spe-
ctac̄li gymnici toltra d q̄sto

li fac-
re: r
fussē
leno
Et qu-
tro fin-
che vo-
gradi-
re filio
tra co-
mette
nō fu-
men-
liber-
na ch
dio gi-
cosa.
role.
cillid
nora
alcu
Et m-
nifin
map-
che b
la leg
pa 2
ouer
rame
Ror
tuno
de di
mfr
mitat
nora
la su

Vulgarès

li facena delezare & Indibria
re: & finalmente volena che
fusseno senza lhonore elq̃l so
leno p̃stare li zonen i avechij
Et questo nō lo facena ad al
tro fine: & p̃ altra causa se nō
che volena ch̃ se hanesse vna
grādisima diligētia i p̃crea
re filioi. Per laq̃l cosa vn'al
tra cosa piu admiranda pro
mettena chese q̃lche zouene
nō fusse lenato suso ad lo ad
venimēto de Dorcillida nel
theatro: nō solamēte nō vole
na che fosse ripreso: ma etiā
dio glie facena donar q̃lche
cosa. Et li facenadire q̃ste pa
role. Nō te admirar o Dor
cillida se ninno se lena ad ho
norarte: p̃che tu ai generato
alcuno che leni suso ali altri.
Et nientedimēto era hō gra
tissimo: & hanena facto cose
maxime nel imperio. Ad a
che bisogua che dicamo de
la lege de Licurgo: nāq̃ so
pra Licurgo: de Mercurio:
oueramēte & Lecropre: oue
ramente dele institutione de
Romulo da po che xpo op
timo maximo: elq̃l e filio lo
de dio: volse po nascere de
mrimonio: & oltra di q̃sto in
uitato ale noze: volse q̃li ho
norar decorar & dignar con
la sua presentia demōstrādo

che e cosa scitissima & vtilissi
ma. Quāta vtilita p̃ceda da
q̃sta p̃fictiōe maritale & quā
ti gaudi: tuti q̃li ch̃lhanō p
nato rēderāno testimonio. In
p̃mis il p̃re sp̃ sp̃a ch̃ li soi fi
lioli debāo eēre q̃li ch̃ li soc
corra i la senectia. Sp̃a itē de
far q̃lche valente hōse lege in
Uale. Ad. nel. iij. li. al. c. iij.
nel p̃rio exēpio. de Cornelia fi
gliola de Scipioe Affricāo
che vna volta andete a la ca
sa de vna matrona Roman
na chiamata cāpana. Et q̃
sta Cornelia hanena tre filio
li liq̃li se domādāno li grac
chi: impo che era molier de
Tito graccho. Et q̃sta ma
trona comēzo ad apparechi
ar p̃ pōpa molte cose anante
ad Cornelia laudādose & gli
andose in file cose. Et come
lia prudētissima a tenete a zā
ze Cāpana dōec li figlioli fos
seno tornati a casa dala scola
& q̃li dimōstrādo disse q̃sti
fi sono le mie zore q̃ste son le
mie ple q̃stifono li mei theso
ri. Li vfi sono pituri: & sono
sbiecti ad icēdio ad furto: ad
corruptiōe: li mei ne foco ne
aqua ne lari imo qd̃ est ma
ius: la morte mai nō me po
tra punare. La colpa deli fi
glioli sono la rege di lor parē

Sermones Nuptiales

ti: solatio & lenamento dele
fatiche & poi sapere che dio
nō dia tāta gratia tāto itelle
cto tanta scia ali figlioli che
nō solamēte posseno vestire
& pascere: & nutrire li parē
ti & psolarli: ma etiādio ho
norarli & decorarli: & ch̄ poi
seno denētar signori: aut gar
dinali aut pape. Immo q̄llo
elq̄l nō lauda q̄sto sc̄tissimo
cōtracto nō sente de bñani
ta: ma pin presto costumi fe
riri & bestiali: & q̄sto non lo
haneria tāto magnificato el
celso idio: & preposito a lo a
mor: paterno dicēdo. Reli
quet hō patrē & m̄rē & ad
herēbit v̄xor: i s̄e: se nō hanes
se saputo che da q̄sto effecto
ne v̄scisse così infiniti beni & vi
litate. O: adūq; qd̄ de? lan
danit nō hō parui faciat: q̄l
lo adūq; ha cōprobatō idio:
nō lo facia de poco p̄cio lhō
immo poti? cerchi de obser
nare q̄llo cōmādamēto. Cre
scite & multiplicamini &c.
Et io ormai voglio lassar q̄
sto mio p̄lixo parlar perche
intendo de venire a lo esse
cto per elqual siemo tutti qua
cōgregati a cio che tanto che
el tempo me seruissē & le v̄rē
expectatiōe sono pati ad al
di la p̄clusiōe ve piace a voi

madō. flora &c. Qd̄ d̄s p̄iū
ut homo non separet. Dixi.
C Sermon sextus communis
ad nuptialis vulgaris.
Rescite & multiplicamini:
& replete terras.
Ben. a. j. c. Locutio co
sa p̄tātissimi viri & matrone
honestissime: ch̄ poi che dio
hebbe creato lo vniverso nō
fecce cosa piu p̄ina piu diutur
na ch̄ la pace: la p̄cordia: la
v̄ritade che diremo d̄l amor
del v̄culo sacratissimo & in
dissolubile del in̄f̄monio: p̄
elq̄l lhō cō la dōa cō vno cer
to honestissimo nodo & grōp
po it̄er se se piungēo. Et che
se el piungio sia sta p̄mamēte
p̄tracto i celo anāte la diuina
p̄ntia: anāte che i tra: ch̄i sa
ra q̄llo elq̄l dubiti ch̄ q̄lla co
sa nō sia optia & p̄fecta. Ma
veramente noi tronemo che
neh pr̄mi parēti lo oip̄otēte
idio p̄ la sua mirabile chari
tade ha ordiāto & p̄stitato q̄
sto sc̄tō caractere del m̄ri
mōio: ad q̄sto fine el celētissi
mo redemptore dela bñana
nā el volse nascē de cōiugio:
& iuitato ale noze venne non
sforzato ma libentissimo: &
quelli in sua presentia nō so
la in li decoro: ma etiādio
li adinto cōmutando laqua

in vino
ro pon
cognos
ra diu
lm. Et
more
niented
le proce
leba ta
le volu
za: che
re in la
iocand
gli acce
diffima
se defid
la mor
amicit
re: qua
qual s
sta cha
e quell
vita ac
lo non
minia:
gnia le
scere se
so & sta
nerare
nō sen
Anto.
nocati
pianta
do la
figlio
za leg

in vino in soccorso della lo-
ro ponertade: accioche noi
cognosciamo alla essere ope-
ra diuina et non humana so-
luta. Et auenga che ogni a-
more sole molto delectare:
mentedimeno quello elqua-
le procede dal ben coninga-
le: ha tanta et cosi incredibi-
le volupta a piacere et dolce-
za: che non se potria trona-
re in la vita mortale cosa piu
iocunda. Et oltra di questo
gli accede la utilidade gran-
dissima che maximamente
se desidera et expecta in tutta
la mortal vita: qual e quella
amicitia. qual e quello amo-
re: qual e quella dilectioe la-
qual se deba preponere a q-
sta charita coniugale: et chi
e quello che viua in questa
vita actiua che dubiti che ql
lo non puo machar de igno-
minia: elql vine senza cōpa-
gnia legitia ant che possa cre-
scere scōo el dno decreto: ins-
so et statuto: et che possa ge-
nerare file ad si: p laql cosa
nō senza grāde causa misser.
Anto. q nro Britan. ce a con-
uocati et cōducti elql e hō sa-
pientissimo se nō che veden-
do la lege de pcrear liberi: et
figlioli: nō se po adipire sen-
za legitia pforte: et volēdo bñ

portare suo figliolo con la fi-
gliola de misser Martio Ro-
mano hō in pimis generoso
et pbo. Ue pga vogiate eēre
attēto ad qsto acto matrimo-
niale elql itēdemo far Uti pia-
ce dōna: M. de acceptare et
tore pvrō sposo et legitio ma-
rito mis. S. et ecōuerso. Rñ
soqz placet: dicat. Crescite et
multiplicamini et c. Dixi.
Sermo septimus nuptia-
lis cōmunis vulgaris.
O Mne aial appetit sibi
file. qste sacrate parole
spectatissimi ciues: et matrōe
pudicissimi sono dli sapiētissi-
mo architecto de palatio dli
hirlz Salomōe neli soi puer
hij. al. c. c. dice ogni spē d aia
li amare el file ad se: et qsto la
maistra dli cose. la nā me lo
demonstra per experientia:
che li columbi cōuolano vo-
lontiera isieme cōuineno vo-
lontiera. Li pelli: li passere:
li boui: li capre: le pecore. et
sic de omni animalū gene-
re. Ma che diremo de la na-
tura humana: ingeniosa: ci-
tile et politica: debiamo di-
re che la sia inferiore quelli
animali aguntur et mouent
quodam instinctu naturali.
ma l'omo si moue con la ra-
sone et niente fa senza cognē-

Sermones Nupciales

tione dela opera: et nato ad
 cōtinere secōdo che dice el
 fundatore della secta peripa-
 tetica Aristotile phi. in doi lo-
 chi in. vi. et bi. et in primo po-
 liticoz. Homo est aīal politi-
 cum et ciuile: aptum natum
 cōtinere. Et el secōdo speci-
 men dela eloquentia latina.
 Lactārio firmiano dice. Ho-
 mo est animal rationale: rati-
 bile: rationis capax: consilij
 participes: intelligens ex hu-
 mo subleuatum ad contem-
 plationem sui artificis. L ho-
 mo e animale rationale: rati-
 bile. capace de rasonē: parti-
 cipe del consilio: intelligente
 leuato fuora della terra ad
 cōtēplare la natura del suo
 creatore: siando adunqz hō
 aīale cōicatio nō appetisse
 de cōuērsare cū libriti: cū li
 uceli cuz li pessi: ma chiama
 quello che sile ad si qlla e ad
 unqz qlla cosa che sia pin dol-
 ce pin iocunda in qsto mon-
 do como e ad potē gñar simi-
 le ad si. et qsto nō se poi fare
 senza pctō nisi a quelli che
 hano cōtracto el vinculo ma-
 ritale. O: vediamo in poco
 quāte gaudij pila hō fora
 de qsto sacramento: in pri-
 ma fite qillo elqual e ben ma-
 ritato ha questi beni che ha
 compagnia allaqual el lassa
 la tntela dela casa: delle cose
 domestiche: ela a chi cōmuni-
 car li suoi archani: et ba che
 lo subleua dalli affanni che
 lo conforta in le aduersitade
 che lo adiuta in li negocij:
 che li leua da l animo li me-
 lācolie: che seruissē in gli ne-
 cessitade: che sta sollicito in
 le infirmitade: che soccorre
 alli fatiche. Et che el sia el
 vero vediamo marito et mo-
 gliere mangiare in compa-
 gnia. et quasi non saper vine-
 re vno senza laltro. Li mo-
 glieri sono qlli li qli teneno
 munda la casa: curano le co-
 se humili: rendeno netta la
 carne: teneno amane le cose
 che acquista el marito. Et im-
 pero meritamēte. El vaso de
 la electiōe et tuba della sede
 xpiana: et armario deli sacri-
 scriptur pau. aplo chiama li
 noze honorabili et cubile i-
 maculato: et noi veramēte po-
 temo domādar qsti nozi ho-
 norabili hodierni: inqto ch
 da vna pte et laltra scilz spo-
 so et sposa son nati de gēte no-
 bile et clarissima: la qcosa me-
 ritaria fusse facto vno catha-
 logo d laude: ma pche io ve-
 do el tpo passare: lassaro da
 canto simile impresa et spec-

rarem
 volta
 tismo
 trabe
 licabre
 tibart
 che no
 marital
 scā ma
 volto d
 ce de t
 sposo
 rīso an
 glia se
 tracti a
 aīal ap
 CSe
 manie

U
 bunf
 Licet
 meco
 tinto
 ragine
 et exco
 tate si
 nemo
 cio ad
 lentia
 bile: a
 trāscē
 citadu
 igenu
 ner

taremo la oportunita vn'altra
volta ⁊ veniremo ad lauda/
tissimo cōnubio: elqual se cō/
trabe iter misser Augustino
licābre: ⁊ madona Lucretia
tiburtina: ma acio chel para/
che non igno:emo la fo:ma
maritale statuta dala sacro/
scā madre chiesia: ad voi me
volto dōa Lucretia. vi pia/
ce de tor ⁊ acceptar p vō
sposo ⁊ legitimo marito ⁊c.
rūso amē. dicat nō e maraue/
glia se li lor beltade sono at/
tracti amarse lūo laltro: qz oē
aial appetit sibi simile. Dixi.
Sermo. viij. nuptialis cō
munis vulgaris.

Eh soli: qm si cecide,
Urit: nō hz subleuantez
se si aut fuerit duo soue/
bunt mutuo ⁊c. puerbioz.
Licet ch spesseuolti habia io/
meo issema qsto sacrosctō i/
stituto ciues pstantissimi ac vi/
ragines castissime: renoltato
⁊ excogitato de quāta digni/
tate si fosse del qual bozi ha/
nemo in vostra pntia ⁊ p spe/
cto ad orare io trono la excel/
lencia de esso esser adeo no/
bile: adeo celsa ⁊ sublime che
trascēde la mia fragile capa/
citade ⁊ la obilitade del mio
igenio ⁊ nō credo che ad do/
ner dilucidar ⁊ enuclear la

lui efficacia: la eloquentia de/
dimostrare: non la faciūdia
di Tullio: nō la scia di So/
crate: aut Platone: aut Ari/
stotile. Nientedimanco se el
patrone e liberale non debe
esser el suo scene truce ⁊ cru/
dele: el sūmo optio maximo
idio e cortese ⁊ liberale in sile/
ignoratiōe como e la mia cre/
do pur che anchora voi sari/
ti benigni in darne venia: ⁊
p qsta fiducia laql bo locata
⁊ posita neli vre bñanidade
grosi como e devō costume
ad indulger ali miseri ⁊ pcō/
ri: nō me son dubitato ad pi/
gliar qsta puincia: qsta cura
qsto cargo de orare: ⁊ se deli/
laude di qsto venerādo mfr/
monio: se non abrazaro tutti
qli clausuli che richiederia:
impo che laltundie dela mā/
trascēde la potentia del saper
būano: como dice scō l'odie/
ro. specchio de pnia pna inge/
nia nō pnt sufferre grandes
mās: ⁊ et dio como bisogna/
ria ad sile ipresa diremo al/
māco qlli cose liql nō vi sarā
no māco grati che iocūde: ⁊
pche el nō me fuze: che i ml/
tilogo nō deerit pctm: ⁊ pre/
tarea in lōgo fanelar genera/
tedio. Et viceri? musica? lu/
ctu: ipontia narratio: me sfo:

Sermones Nuptiales

zaro de eere piu breueche sia
possibile: et lassaremo da pte
qlli gradi laudi liql poteresse
mo adure d'ayna pte et l'altra
cioe da pte de mifer lo spo-
so: el paraiato del ql tan fati
accedeo et meritamete done
nao eer dimalgati malamete
ch lie nato d' muf. **Id.** doctor
de lege: et suo barba excellen-
te: imo vno altro esculapio i
medicia: et sumelmete il pa-
dre dela sposa el ql e pnte no
dico i qsti lochi sia stato pote-
sta capitano et gubnator d'la
repu. et qsto vale in pfilio p-
che el faria vno logo catalogi-
zare ma solamete il mio pla-
re si psuimara i narrar de qua-
ta comendatioe sia el sacro mi-
sterio dl pmbio el mfirmio
aduzno a tolto principio ne
origine como voleua lantiq
et pica ma stoli da opione da
yulcao n da cecrope: regi d'li
abbeiesi: naqz da romulo: ipo-
ch faria vna grade et pdena-
uissima iscuia ad attribuir ad
igcio huano qlla opatioe che
no po pcedere se no dala diu-
na puidetia. El ql nel paradi-
so terrestre: cioe nel loco deli
volupta et delicij: qn el disse
ali nfi pmi parenti che donel-
seno cresce et mltiplicar: et i-
pir la fra: p laql cosa spectat

bili et egregij gentilhoi et voi
madre honestissime: debia-
mo plectare psiderare de qz
et pstatia et dignitate sia qsto
sacro vinculo iungale: qn che
vediamo qllo eer sta institui-
to dal sumo opifice et dal ql
no po pcedere: cosa se no optia
et pfecta: qn bci aduz ipoti
qsto pmbio mmo et tao ceco
et grosso ch no iteda impho-
el puiore vniuersale vededo
la na buana non potersi au-
gmetar i gne masculino solu
li parse de dar pagnia femi-
nile: ma disse no e bonu bo-
minu ee solu faciam? ei adiu-
toru sile sibi et qsto pside-
do el sapietissimo Salo. cu la
sua scia disse le parole delthe-
ma nfo plibato. Uelb soli qm
si ceciderit no bz sublenate se
et sottozonge: si at fuerit duo
fonebunt inuuo: et io p non
ptrahere pui in logo la mia
orone: vengo ad fine p el qle
siamo congregati. Ue piace
madoa. **M.** de tor et acceptar
muf. **Id.** p vfo sposo et legiti-
mo marito et dicto amē. sub-
iungat: erut duo i carne vna.
Sermo. ix. conubialis co-
munis vulgaris.

Uox tua sicut vitis abū
dās: in laterib? dom?
tue: et filij tui sic nouel

le olme
ne plati
lare egr
de mat
et sapie
velocit
ql elena
la gnat
cataab
da Abz
natuata
ta vtilit
dare la
seme lo
ta et pp
ti ad de
dice. C
dasi la
bto pa
haviata
che la
ad la v
fia piam
dela cal
buitat
mirabi
deri: in
sa: tab
no ppa
line liq
del arb
ria lau
ko pp
dela v
cupati
ql case

Vulgares

le olivax i circuitu mēse tue. et lo isignite d la sua imagine
et psalmo. 137. El pñte fanel et poi lo associo de cōpagnia
lare egregij cines et veneran ad lui file: et nō de aīali dagā
de matrōe sie de q̄llo eximio do ad q̄llo la leze dī cōuinē
et sapiēte cātoze: et cytharedo disse ad q̄lla: eris sub prāte vi
velocissimo David pp̄ba el ri: et ad lbō disse i sudoī vult
q̄l elenato in spū et p̄siderādo tui vesceris pāe tuo. O Adaz
la gñatiōe būana eēr mltipli pōe mēte che tu p̄nerai farte
cataab Adā fina ad Abraā et le spese ad ti et ad tua p̄pagnia
da Abraaz fina al tēpo dela et ad toi filioli nel sudore dīa
natinita de xpō et vedādo tā tua p̄sona: et esā sara sotto la
ta vtilitate comenzo ad lau tua p̄tate et impio. Crescite et
dare la opatiōe diuina cum el mltiplicamini et replete fraz
seme būano et exalto la felici Crescite et mltiplicati et imple
ta et p̄pagatiōe cū grādi can niti la terra: laq̄l cosa p̄siderā
ti ad Adā p̄mo nro parēte: et do io p̄bissimi auditozes nō
dice. Uxor tua sic vitis abū posso altro p̄cipe: se non che
dās i laterib⁹ domus tue. O la diuina clemētia ha voluto
btō padre nro Adā q̄nta gfa prouedere alā natura būana
haysata cū te la bōtade diuina che podesse multiplicare sen
che la dona tua e da cōpare za pctō: impo che altramēte
ad la vite abūdātissima laq̄l lbō generāte filioli p̄ adalte
fia piantata in q̄lche angulo rio: aut nō discreparia dali
dela casa laq̄l p̄ p̄guedie et bruti ant ch̄ n̄ enitaria la ifini
būilitade p̄duce et fructifica tade di pcti: et ch̄ volesse dir
mirabilmete. cosi dico in ma nō potea misdomenediofar
deri: in folie: como i vna gros ch̄ lbō nō peccasse cognoscē
sa: et abūdāte: et li toi filioli so do altre semē: aut senza el vi
no p̄parādi ali rami deli o cūlo p̄nbiale: r̄nderemo ch̄
hūe liq̄li nascono altrōchone d̄ potētia assoluta possea far
del arbore: q̄sto fructo nō sa ogni cosa: q̄ nō est ipossibile
ria laudato et approbato dal apd deū oē v̄bū ma de potē
fcō pp̄ba: nisi fosse p̄cednto tia ordiaria nō lo potea far
dela volūta diuina: laq̄l in re impo ch̄ ab initio lauena or
cupatiōe dīa nā Angelica la diato ch̄ dapo la ruīa angeli
q̄l cascho dal celo: soumo lbō ca douesse recupar et reipire

Sermones Nuptiales

le sedie euacuate mediante la multiplicatione dele creature rōnale per copula maritalale: laqual effo cum la sua bocca ordinodico non est bonum hominem esse solum: sed faciamus ei adiutorium sile sibi et li constitui te el matrimonio astantibus Adam et Eua et gela dete per la man dicendo crescite et multiplicamini et replete terrā. Et ad questo exemplo la sacrosca matre chiesa ha ordinato che niuno deba tor mulier senza testimonio: et per verba de p̄senti. Laqual cosa sapiando questi nostri amici: et voliendo obtemperare al diuino decreto: et comandamento: ve hāno qua conuocati acio siate testimonij fideli de questo acto tanto sancto: et tanto honesto: et per non tediare piu li vostri p̄bitate ormai me rimolto cū li parole formalia ad simile ordine ad voi dona. B. et vi in terrogo. Se vi piace de tor et c. Uxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tue: et filij tui sicut nouelle oliuarū in circuitu mense tue et c. et videatis filios filiorū vsq in quartam generationem. Dni.

E Sermo decim⁹ et ultim⁹. Benedicā tibi in semine Bmo et c. Questa sancta sentētia nō crediti spectatissimi ciues et vos viragines pudicissime che lhabbia canata da Tullio: nō da Plinio: ant M. Acrobio: ma dala fontana del potēte et sūmo et optio et maximo idio: laqual el promise al suo charo figliolo et nostro patriarcha Jacob. Laqual io considerando trono che non ad altro fine la desse: excepto che per la multiplicatiōe de li suoi figlioli cō la legitima propagatione della lor prole et progenie: accioche noi speculando quelli legitimi matrimonij se istruamo ad non stare in peccato de fornicatione: ant de adulterio: ma con licita honesta et laudabile forma et rito catholico se habiamo ad conzonzare con honesta moglie: accioche meruiamo la benedictione diuina et che me dica benedicam tibi et multiplicabo te. Unde io considero che questa operatione sie diuina et non da vituperare: perche vnumquodq debet dominari a suo nobiliori. et non tanto se considera li p̄e

sentì che
li che li
dione
lo dono
lo p̄se
molto
tore: per
uestigat
ni infiniti
se schin
litade: a
tione: li
sta am
et molt
ti che n
se p̄se
dalli su
per li
to: tam
Hece
Dati
quali
suo in
Arq
hebbe
li sono
precia
no ad
bi: per
naster
no lo
ta la a
multi
elqua
bene
diue

Vulgares

fenti che se fanno: ma quel
li che li mandano. Unde se
dio ne ha donato tanto bel
lo dono e da magnificare: e
lo presente che e degno: e
molto mazormente el largi
tore: perche chi vol bene in
uestigare e causatino de be
ni infiniti: per el matrimonio
se schina li incesti: le bestia
litate: li adulterij: le fornica
tione: li sodomie: e si acqui
sta amicitie: affinitade roba
e molti honori: e non crede
ti che magior hono: hanes
se. Putamo del reame: che
dalli suoi cinquanta figlioli:
per liquali era tanto temu
to: tanto honorato como fu
Hector: e Odo rege di
Parthi ne hebbe trenta di
quali el se defendena dalli
suoi inimici in battaglia. e
Artaxerxe rege di Persi ne
hebbe cento e quindici: liq
li sono tanto honorati e ap
preciati. septēgenti ne furo
no ad Erothinio Re de ara
bi: per la fiducia diquali de
nastete e misse ad sacoma
no lo egypto: e acquisto tut
ta la assyria. O mirando e
multifaciendo sacramento:
elqual dona a l'omo tanto
beneficio. Noi vedemo de
diversi generi e diversi spe

cie: e varij doni della fortu
na: ma ad niuno vene ogni
cosa: perche ad alchuni gli
accade hauer roba: ma non
hanno figlioli: e alchuni hā
no figlioli e non hanno ro
ba: alchuni hanno possessio
ne: alchuni dinari: alchuni
animali: e tutti sono dimitte:
ma questi sono morte e quel
li sono ricchezze viue: e qual
e quello che vol esse hauer
posse ssione: animali: api fu
gitini columbi: panoni: vcel
li e pesci: e voria esser orbo
de figlioli: qual e la piu bel
la ricchezza al mondo como
hauer imagini simile ad si
vine e rationabile: certame
te al mio indicio: io credo
che niuno lassaria questi p
hauer quelli. Unde legēdo
io Valerio maximo scripto
re delle egregie operi Ro
mani exteri. nel libro septi
mo: al capitolo secundo. ad
exemplo duodecimo: trouo
che vna volta vno zonene
elquale se volena maritare:
e non sapiano che fare an
dere ad postular vno consi
lio ad Socrate philosopho
vtrum chel donesse vxorar:
aut non: li rispose sapiētemē
te el philosopho: fa qual che
voi tu sarai mal contento: e

domandando la ragione dis/
se: se tu non te mariti te ren/
crescera la solitudine tutte tro/
narai mal contento in sene/
citate esser senza figlioli: tu
non bauerai a chi lassare la
tua roba: romanira herede
tuo qualche forestiero che
che mai tu non vedesti lo pa/
rentato manchara & se anna/
lara: se tu la torai tu bauerai
sempre melancolia: tu bane/
rai molti quereh per casa: la
te iproperara la dotta: sem/
pre bauerai dolore: niente,
dimanchio magio: vtilidade
procede dal matrimonio p/
rispecto del fine: che non fa/
stare sterile con maculatio/
ne de alieni lecti: & se la san/
cta madre chiesa nō haues/
se preuisto ala humana leze/
saria vno duro vinere: ma/
acio l'he mo possa senza con

tagio senza labe de peccato
satisfar ala naturali conce/
de la copula del sancto ma/
trimonio dicendo: nō est bo/
num hominem esse solum:
& similmente noi vedando
che non e ben fatto che mis/
ser. M. sia solo. le bon che lo
conzonze mo con madonna
M. dicendo a questo modo
Placuit madonna &c. Et
deus dixit. Benedicam se/
mini tuo in te &c.

finis.

CImpressum Venetis

Registrum huius operis.

A a b c d e f g h i k
l m n o p q r s t
Oēs sūt quaterni: preter. A.
q est duernus: & t. sexarn?

cano
nce/
ma/
itbo
una:
ando
mi/
de lo
una
odo
. Et
n se/

is.

ris.

i l:

r. B.

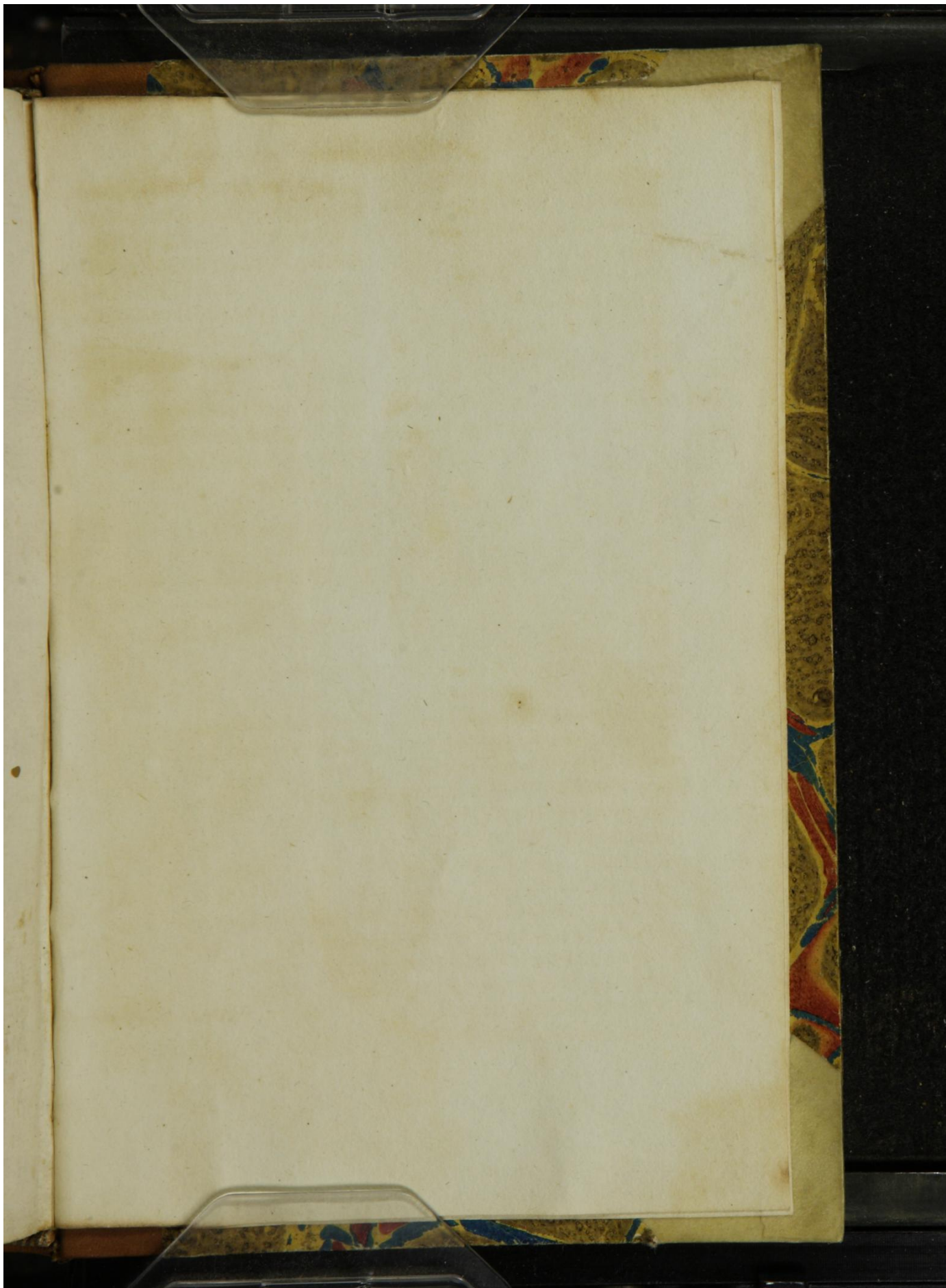
tn?

152

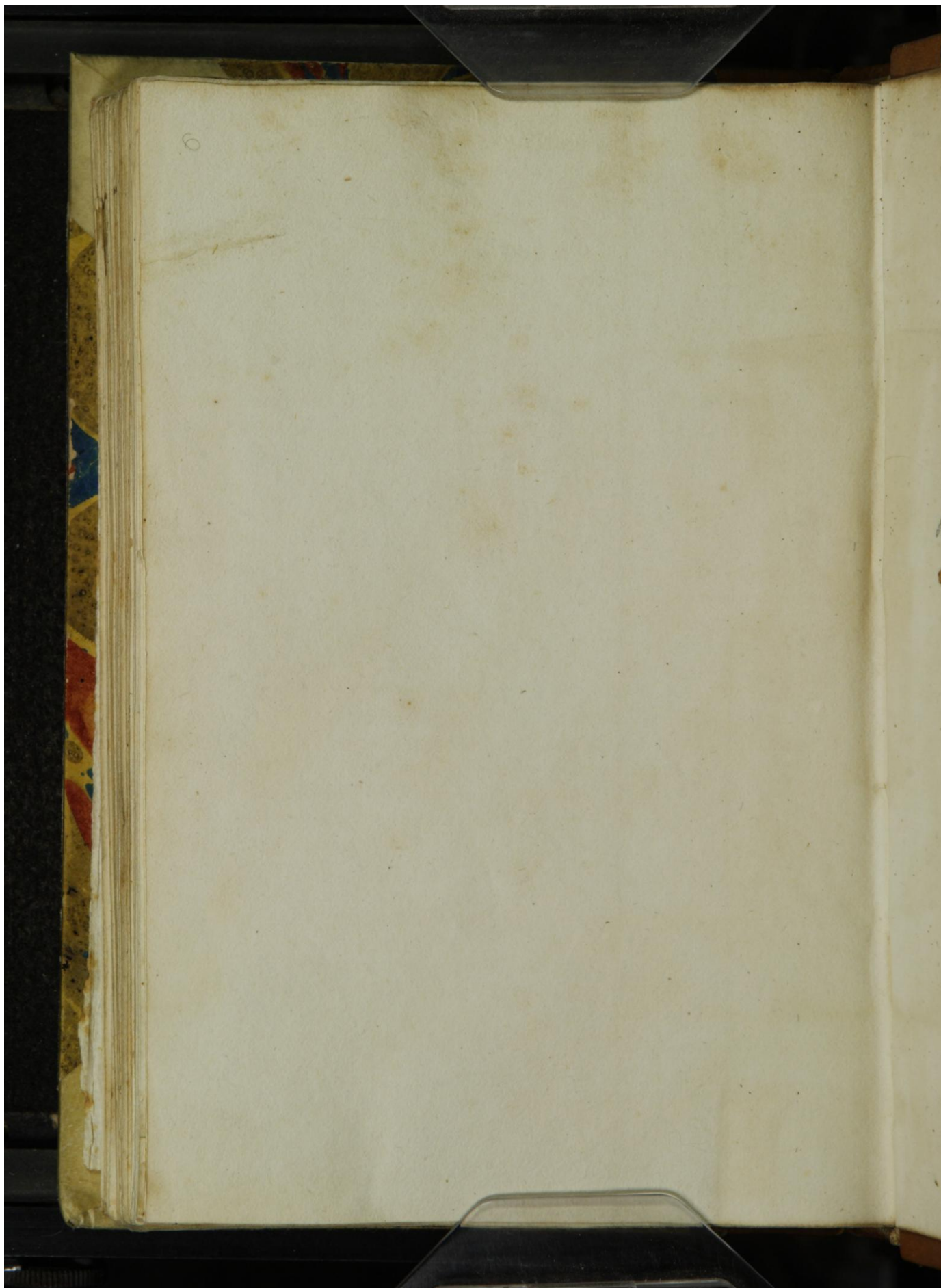

Di cc. 162 di cui l'ultima bianca
72